

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

அகராதி ஆய்வு மலர் - 2021

இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்
முதல் தளம், நகராட்சி நீருவாக அலுவலகக் கட்டடம்,
எண்.78, சாந்தோம் நெடுஞ்சாலை, எம்.ஆர்.சி. நகர்,
சென்னை - 600 028.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

அகராதி ஆய்வு மலர் - 2021

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2052

பிலவ - கார்த்திகை

விற்பனைக்கு அன்று

இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்
முதல் தளம், நகராட்சி நீருவாக அலுவலகக் கட்டடம்,
எண்.78, சாந்தோம் நெடுஞ்சாலை, எம்.ஆர்.சி. நகர்,
சென்னை - 600 028.

கட்டணமில்லா அழைப்பேசி : 14469

மின்னஞ்சல் : dir.dtedp@tn.gov.in, dtedp1974@gmail.com

வலைத்தளம் : www.sorkuvai.com

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரதக் கண்டமிதில்
தெக்கணமும் அதிர்சிறந்த திராவிட நல் திருநாடும்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே!
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே!

தமிழணங்கே!

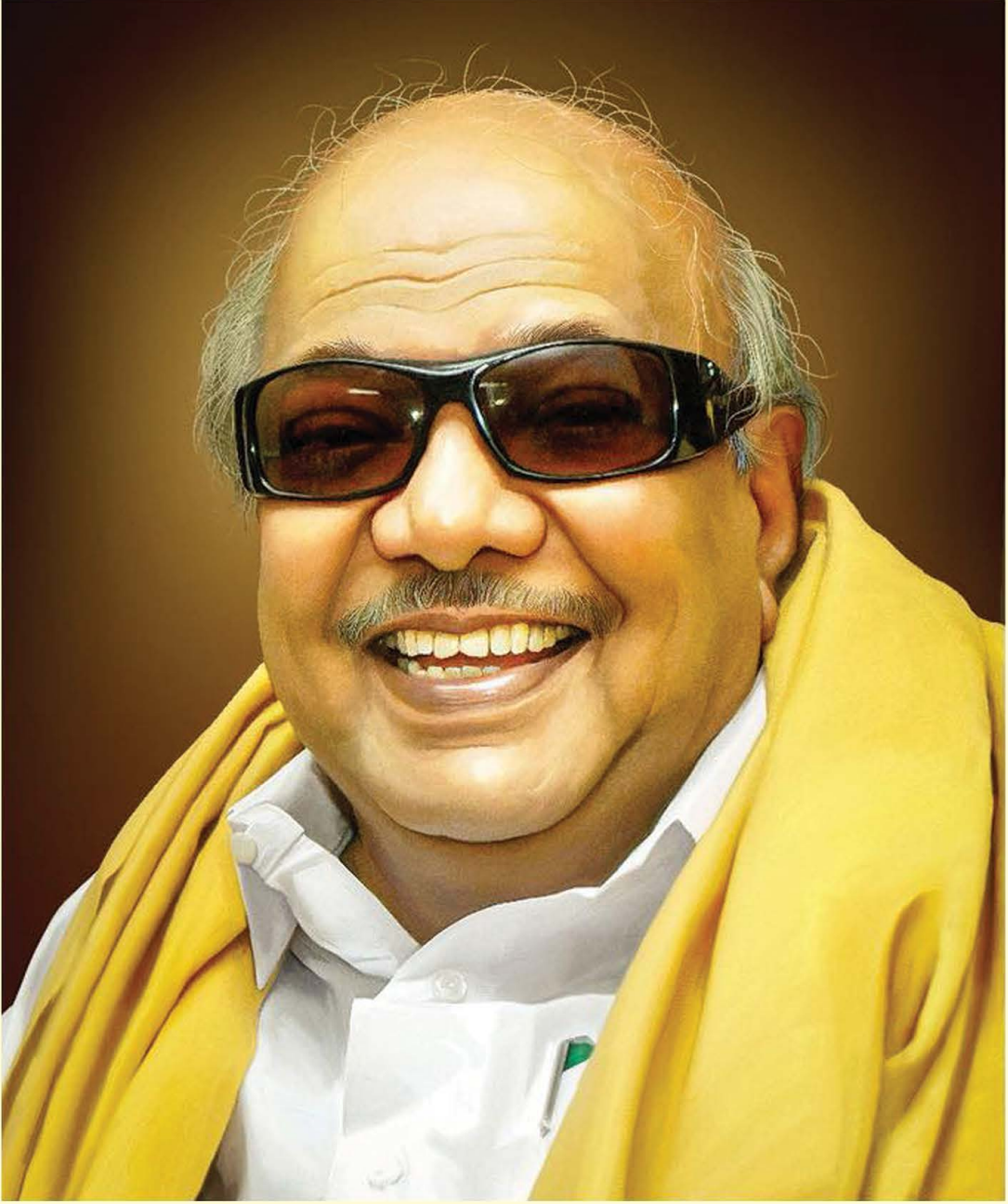
உன் சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே!

வாழ்த்துதுமே!

வாழ்த்துதுமே!

- 'மனோன்மனீயம்' சுந்தரனார்

முத்தமிழ் அறிஞர்
கலைஞர் மு. கருணாநிதி

கழக அரசு அமையுங்காலங்களில் மட்டுமே கவனம் பெற்று வரும் மற்றொரு மகத்தான பணி
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியை உருவாக்கிடும் பெருமைக்குரிய பணி....

கலைஞர் மு. கருணாநிதி, 7.1.2000

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்
தீரு. **மு.க.ஸ்டாலின்** அவர்கள்

மாண்புமிகு தொழில்துறை, தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ் பண்பாட்டுத்துறை
மற்றும் தொல்பொருள் துறை அமைச்சர்

திரு. தங்கம் தென்னரசு அவர்கள்

தேவநேயப் பாவாணர்

தமிழ் காட்சிக்கு மட்டும் 'ஆட்சிமொழி' என்றில்லாமல், 'மாட்சிமை' மிகுந்த மகத்தான மொழி என்பதை உணர்த்தும் பொருட்டு, கழக ஆட்சி, தேவநேயப் பாவாணர் அவர்களை இயக்குநராகக் கொண்டு 08.05.1974 அன்று 'செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்' ஒன்றை அமைத்தது. ஒவ்வொரு நாளும் வழக்கில் சேர்ந்துவிடும். அயல் மொழிச் சொற்களுக்கு இணையாகப் புதிய சொற்களை உருவாக்கி தமிழின் வளமையை மேன்மைப்படுத்தும் உன்னத முயற்சியாய் அது மலர்ந்தது.

- கலைஞர் மு. கருணாநீதி, 25.05.1997

மு.க. ஸ்டாலின்

தமிழக முதலமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்
சென்னை - 600 009.

வாழ்த்துரை

ஒரு மொழியின் தொன்மையைப் போலவே அதன் இளமையும் - எளிமையும் பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும். அதனடிப்படையில் இனிமை, வளமை, செம்மை, வியன்மை போன்ற சிறப்புகளை ஒருங்கேயுடைய தமிழ்மொழியை என்றும் குன்றாத வண்மொழியாக மிளிரச் செய்வதற்குச் சொல்லாக்கம் மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

“ஆதி அந்தமிலாது இருக்கின்ற இனிய மொழி
ஓதி வளரும் உயிரான உலகமொழி
நம்மொழி நம்மொழி - அதுவே
செம்மொழி செம்மொழி - நம் தமிழ்மொழியாம்!
வாழிய வாழியவே!”

என்று முழங்கிய முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் பெருமுயற்சியால், உலகின் மூத்த மொழியாம் நம் தமிழ் மொழி இன்று செம்மொழியாக உயர்ந்து மிளர்கிறது. ஆட்சி மொழியாகவும், பயிற்று மொழியாகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ள மொழியை அறிவியல் மொழியாகவும், நாளும் மாறிவரும் புதிய உலகிற்கான வளமொழியாகவும் வன்மை பெறச் செய்வதற்குச் செழுமையான சொற்களஞ்சியம் இருத்தல் வேண்டும். பண்டையக் காலத்திலிருந்தே, பொருத்தமான சொற்களைத் தமிழர்கள் உருவாக்கினர்.

“பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும்
சொல்லினாகும் என்மனார் புலவர்”

(சொல். பெயரியல்: 2)

எனச் சொல்லின் பொருட்தன்மையை ஒல்காப்புகழ் தொல்காப்பியம் வாயிலாக அறிகிறோம்.

உலகில் புதிதாக மலரும் கலைச்சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டு நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக ஆங்கிலம் வளர்ந்து வருவதைப் போல அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையிலும்,

“சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் - கலைச்
செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்குச் சேர்ப்பீர்”

என்ற தேசியக் கவிஞர் பாரதியாரின் கூற்றுக்கிணங்கவும், கலைச் செல்வங்களைப் போலவே, ‘புதிய கலைச் சொற்களையும்’ தமிழில் திரட்டி சொல் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு உலகத் தமிழர்கள் ஒன்றிணைந்து செயலாற்ற வேண்டும்.

தற்போதைய அகராதியியல் அமைப்பு முறைக்கு அடித்தளமிட்ட வீரமாமுனிவரைப் போற்றும் வகையில் அவரின் பிறந்த நாளான நவம்பர் எட்டாம் நாளைத் 'தமிழ் அகராதியியல் நாள்' விழாவாக அரசு சார்பாக கொண்டாடப்படுகிறது.

**“வெளியுலகில் சிந்தனையில் புதிது புதிதாக
விளைந்துள்ள எவற்றினுக்கும் பெயர்களெலாங் கண்டு
தெளிவறுத்தும் படங்களொடு சுவடியெலாம் செய்து
செந்தமிழைச் செழுந்தமிழாய்ச் செய்வதுவும் வேண்டும்”**

என்ற புரட்சிக் கவிஞரின் விழைவிற்கிணங்க, அகராதியியலாளர்கள், தமிழறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், ஊடக நண்பர்கள், மாணவச் செல்வங்கள் கலைச்சொல்லாக்கத்தில் ஈடுபட்டு “சொற்குவை” (www.sorkuvai.com) வலைத்தளத்தில் அனைத்துத் துறைகளின் கலைச்சொற்கள் இடம்பெற வகை செய்ய வேண்டும்.

அறிஞர் பெருமக்களின் செறிவார்ந்த கட்டுரைகளைக் கொண்ட அகராதி ஆய்வு மலர் (2021) தமிழுலகில் என்றென்றும் மணம் பரப்ப என் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் வளர்ச்சியைச் சிறப்பாக வழிநடத்தும் மாண்புமிகு தொழில்கள், தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு மற்றும் தொல்லியல் துறை அமைச்சர் திரு. தங்கம் தென்னரசு அவர்களுக்கும், தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளுக்கும் உறுதுணையாகத் திகழும் தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித் துறை அரசுச் செயலாளர் திரு. மகேசன் காசிராஜன் அவர்களுக்கும் என் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாழ்த்துகளுடன்,

(மு.க. ஸ்டாலின்)

தங்கம் தென்னரசு
தொழில்துறை அமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை-600 009

02.11.2021

நாள்.....

வாழ்த்துரை

"ஓங்கலிடை வந்து உயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத்து இருளகற்றும் - ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன்று ஏனையது
தன்னேர் இலாத தமிழ்"

-தண்டியலங்கார உரை மேற்கோள்

உலகின் இருளைப் போக்கும் செங்கதிர்ச்சூரியனும், உலகோர் அறியாமை இருளை நீக்கும் செந்தமிழும் நம்தமிழும் தொழுதகைமையில் ஓர்நிறை என்றுணர்த்துகிறது மேற்சட்டிய தொல்செய்யுள். இதிலிருந்து செம்மொழித்தமிழின் மேன்மையை உணர்ந்து நாம் பெருமைகொள்ளலாம்.

மொழி என்பது மக்களினத்தின் ஆகச்சிறந்த அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு. இதனடிப்படையில்தான், "மொழி என்பது ஆற்றல், வாழ்க்கை மற்றும் பண்பாட்டின் கருவி, ஆதிக்கம் மற்றும் விடுதலையின் கருவி" என்கிறார் ஏஞ்சலா கார்ட்டர் என்னும் ஆங்கிலப் புதின ஆசிரியர்.

மொழி என்னும் கருவி தன்னைச் சரியாகக் கையாளத் தெரிந்தவரைத் தன்னைவிட கூர்மையானவராக்கும் விந்தையானது. இடம், பொருள், ஏவல் அறிந்து அதற்கேற்ப "வெல்லும் சொல்" உணர்ந்து மொழியைக் கையாளத்தெரிந்த "சொல்லேர் உழுவர்" எப்போதும் வாகையராகவே வலம்வருவார். இதனைத்தான் வள்ளுவப் பேராசானும்,

"சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை

இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது" (குறள்.647)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனவே, தொன்மைமிகு செம்மொழியும் நம்மொழியிலுள்ள சொற்களின் பொருளையும், அச்சொற்களின்வழியே தமிழினத்தின் வரலாற்றையும் அறிந்து பயன்கொள்ள அகராதிகள் உற்றதுணையாக உதவுகின்றன. அத்தகைய அகராதிகளை உருவாக்கும் மொழிக்காப்புப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக, தமிழ்நாட்டின் மேனாள் முதலமைச்சர் "முத்தமிழ் அறிஞர்" கலைஞர் அவர்களால் 1974ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பெற்ற துறைத்தலைமை இயக்ககமே செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம். "முத்தமிழ் அறிஞரிடம்" அரசியல் கற்று, எத்திசையும் வியந்துபோற்றும் வகையில் நல்லாட்சி நடத்துவதோடு, தமிழ்மொழியின் மேன்மைக்கான நல்ல பல ஆக்கத்திட்டங்களை அறிவித்து

தங்கம் தென்னரசு
தொழில்துறை அமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை-600 009

நாள்.....

அவற்றை அகரமுதலி இயக்ககம் வழியாகச் செயற்படுத்திட வகைசெய்துள்ள மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் திரு.மு.க.ஸ்டாலின் அவர்களுக்கு நன்றி மொழிவதில் மணம் மிக மகிழ்கிறேன்.

அகரமுதலி இயக்ககத்தின் சார்பில், "தமிழ் அகராதியியல் நாள் விழா" கொண்டாடப்படுவது சாலப்பொருத்தமானது. தமிழின் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்திற்கு அடிகோலிய வீரமாமுனிவர் (நவம்பர் 8, 1680 - பிப்ரவரி 4, 1747) "தமிழ் - இலத்தீன் அகராதி", "தமிழ் - போர்த்துகீசிய அகராதி", "சதுரகராதி" போன்ற அகராதிகளை உருவாக்கி இருந்தமிழுக்கு அரும்பணியாற்றியதனால், "தமிழ் அகராதியியலின் தந்தை" என்று புகழப்பட்டார்.

அப்பெருமகனாரின் தமிழ்த்தொண்டைப் போற்றும் வகையில் அவரது பிறந்தநாளான நவம்பர் 8ஆம் நாளைத் "தமிழ் அகராதியியல் நாள் விழா"வாகக் கொண்டாடுவதையும், அதனையொட்டி 2021ஆம் ஆண்டிற்குரிய "அகராதி ஆய்வு மலர் " வெளியிடுவதையும் மனமகிழ்வோடு வரவேற்கிறேன்.

அகராதியியல் அறிஞர்கள், மொழியியலாளர்கள், கலைச்சொல்லாக்கத் திறனோர், சொல்லாய்வு வல்லுநர்கள், தமிழறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் உள்ளிட்டோரின் கருத்துச் செறிவார்ந்த கட்டுரைகள் இடம்பெற்று, தமிழ் மணம் கமழும் இந்த "அகராதி ஆய்வு மலர்" தமிழ்சுறும் நல்லுலகத்தின் சிந்தை நிறைக்கும் என்பது என் திண்ணமான எண்ணம்.

அகரமுதலி இயக்ககத்தின் செயற்பாடுகளுக்குத் துணைநிற்கும் தமிழ்வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறை அரசு செயலாளர் திரு.மகேசன் காசிராசன் இ.ஆ.ப., மற்றும் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை இயக்குநர் திரு.சுவாமிநாதன் இ.ஆ.ப., அவர்களையும், கற்றார் போற்றும் வகையில் "அகராதி ஆய்வு மலர் -2021" வெளிவர உந்துதலாக இருந்துள்ள அகரமுதலி இயக்கக இயக்குநர் முனைவர் கோ.விசயராகவன் அவர்களையும், அவருக்குத் துணைநின்று உழைத்த இயக்ககப் பணியாளர்களையும் பெரிதும் பாராட்டி மகிழ்கிறேன்.

வாழ்த்துகளுடன்...

மகேசன் காசிராஜன், இ.ஆ.ப.,
அரசுச் செயலாளர்

தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும்
செய்தித் துறை,
தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை - 600 009.

வாழ்த்துரை

நாள்: 28.10.2021

தமிழ் அகராதியியல் தந்தையைப் போற்றுவோம்

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் அருமந்த முயற்சியால், செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியின் தனித் தன்மையையும், தொன்மையையும், மேன்மையையும் புலப்படுத்தும் உயரிய நோக்கில், மொழிஞாயிறு ஞா.தேவநேயப் பாவாணரை முதல் இயக்குநராகப் பணியமர்த்தி 08.05.1974-ஆம் நாளன்று உருப்பெற்றதே தமிழ்நாடு அரசின் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலித் திட்டமாகும்.

ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும், அந்தந்த நாட்டின் தாய்மொழிதான் முதல் அடையாளமாக விளங்குகின்றதென்றும், அத்தகைய மொழிகளுக்கு மூலமானவை சொற்கள் என்றும், சொற்களைப் பாதுகாத்தால்தான் மொழிகளைப் பாதுகாக்கவும், மேம்படுத்தவும் முடியும் என்றும், சொற்களைத் தொகுத்துப் பதிவு செய்து பாதுகாக்க உதவும் சொற்கருவூலங்களே அகராதிகளாகும்.

திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்தை வெளியிட்ட அறிஞர் டாக்டர் கால்டுவெல் காட்டிய வழியில் அறிஞர்கள் எமனோ பர்ரோ இணைந்து திராவிடமொழிகள் என்று 19 மொழிகளைத் தேர்ந்து ஒப்பியல் சொற்களின் பிறப்பியல் பற்றி ஓர் அகராதியை வெளியிட்டனர். அந்த நெறியில் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டம் பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ்ச் சொற்களைத் திரட்டி அச்சொற்களின் வேர்முதலைக் கண்டு பொருளுரைத்த பெருமை இத்திட்டத்தைச் சாரும்.

அவ்வகையில் பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்ற நான்கு வகைகளைக் கொண்டு வீரமாமுனிவர் (8-11-1680 04-02-1747) இயற்றிய சதுரகராதியே தற்போதுள்ள அகராதி அமைப்பு முறையில் தமிழில் கிடைத்த முதல் அகராதியாகும். தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.க.வால் 'மேலை முனிவர்' என்று சிறப்பிக்கப்பட்டவரும், தமிழ் அகராதியியலின் தந்தை எனப்போற்றப்படுபவருமான, வீரமாமுனிவரின் பிறந்தநாளான நவம்பர் 8-ஆம் நாளை தமிழ் அகராதியியல் நாளாகக் கொண்டாடுவது மட்டுமின்றி, கூடுதல் சிறப்பாக, வீரமாமுனிவரின் 342-ஆம் பிறந்தநாளை முன்னிட்டு, நல்லறிஞர் பலரின் அறிவார்ந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக 'அகராதி ஆய்வு மலர், 2021' தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் சிறகாக உள்ள 'செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்' வெளியிடுவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க அகராதிக்க கலை!

அன்புடன்

(மகேசன் காசிராஜன்)

நன்றி நவிலை !

நன்றி! நன்றி! நன்றி!

இம்மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்த

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்

திரு. **மு.க. ஸ்டாலின்**

அவர்களுக்கு நெஞ்சார்ந்த நன்றி

ஆய்வு மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்த

மாண்புமிகு தொழில்துறை, தமிழ் ஆட்சி மொழி, தமிழ்ப் பண்பாட்டுத்துறை

மற்றும் தொல்பொருள் துறை அமைச்சர்

திரு. **தங்கம் தென்னரசு** அவர்களுக்கு

இதயங்கனிந்த நன்றி

மதிப்பிற்குரிய தமிழ்வளர்ச்சி (ம) செய்தித்துறை அரசுச் செயலாளர்

திரு. **மகேசன் காசிராஜன்** அவர்களுக்கு

மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அரிய கட்டுரைகளை வழங்கி இம்மலரைக் கருத்தால்

அழகுபடுத்திய கட்டுரையாளர்களுக்கும்,

இம்மலரை அழகுமலராகத் தொகுத்து அலங்கரித்து

வடிவமைக்கும் பணியை விரைவாக மேற்கொண்ட

இவ்வியக்ககப் பதிப்பாசிரியர்கள்,

தொகுப்பாளர்கள் மற்றும்

அனைத்துப் பணியாளர்களுக்கும்

நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்

அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்
அகராதி ஆய்வு மலர் – 2021
 கட்டுரையின் தலைப்பு மற்றும் பெயர் அகரவரிசைப்படி

கட்டுரை எண்	தலைப்பு / பெயர்	பக்கங்கள்
1	தமிழில் அச்சேறிய முதல் அகரமுதலி அமுதன் அடிகள்	1
2	தமிழ்நாட்டு ஊர்ப்பெயர்களில் மறைந்திருக்கும் தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும் முனைவர் வே. அருட்பாமணி	6
3	தமிழர் படைக் கலன்களின் கால வரையறையும் உருவாக்கிய காரணிகளும் அ. அருணாச்சலம்	10
4	வரலாற்றுச் சிறப்புடைய ஊர்ப்பெயர்கள் முனைவர் பா. அருள்மனோகரி	13
5	அகராதியியலின் மூலத் தந்தை தொல்காப்பியர் முனைவர் நயம்பு. அறிவுடைநம்பி	20
6	தமிழ்நாட்டு ஊர்ப்பெயர்களில் மறைந்திருக்கும் தமிழர் வரலாறும், பண்பாடும் மோ. அன்பழகன்	23
7	செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி – தொழில்நுட்பச் சொற்கள் முனைவர் இரா. இந்து	27
8	வேளாண்மைக் கலைச்சொற்கள் கி. இராமர்	31
9	தொல்காப்பியரின் அகராதியியல் கோட்பாடு முனைவர் இரா. இளவரசி	35
10	அன்னைத் தமிழ் அகராதி வளர்ச்சிக்கு அயல்நாட்டவரின் அரும்பங்கு மு. கயல்விழி	39
11	தொல்காப்பியத்தில் அகராதியியல் கோட்பாடு முனைவர் க. கரும்பாயி	43
12	தொல்காப்பியம் கூறும் சொற்பிறப்பியல் கோட்பாடு முனைவர் ச. கலாதேவி	47
13	தொல்காப்பியம் கூறும் சொற்பிறப்பியல் கவிஞர் பரந்தூர் இராமசாமி	52
14	தமிழ் நிகண்டு வரலாற்றில் சேந்தன் திவாகரம் முனைவர் மு. கஸ்தூரி	55
15	மருத்துவத் தமிழ் சொல்லாக்கத்தில் புது உத்திகள் முனைவர் மருத்துவர் ச. குமரவேல்	62
16	அறிவியல் தமிழும் கலைச்சொல்லாக்கமும் முனைவர் நா. குமாரி	68

17	ஊர்ப்பெயர்களில் மறைந்திருக்கும் தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும் க. குழந்தைவேலன்	72
18	அகராதிச் சொல்லியலுக்குத் திருக்குறள் உரைகளின் கருத்தளிப்பு முனைவர் ப. கொழந்தசாமி	76
19	சிலம்பம் என்னும் தமிழர் போர்முறை வெளிப்படுத்தும் தமிழர் வாழ்வியல் உண்மைகளும் வீர வரலாறும் கொற்றவன் சந்திரசேகரன் (தினேஷ்)	79
20	தமிழ்ச் சொல் வைப்பகம் (சொல்லாக்க நெறிமுறைகளில் புதிய உத்திகள்) வே. கோலப்பன்	83
21	ஐரோப்பிய அகராதியியல் வளர்த்தெடுத்த தமிழ் அகராதியியல் முனைவர் ச. சச்சிதானந்தம்	86
22	தமிழ் அகரமுதலிகளின் வரலாறும் வளர்ச்சியும் அ. சபாராஜா	94
23	இலக்கண அடிப்படையில் கணினித் தமிழ்சார் கலைச்சொற்கள் முனைவர் ம. சரவணகுமார்	98
24	வெண்முரசெனும் புதுச்சொற்களஞ்சியம் முனைவர் ப. சரவணன்	101
25	பொருண்மை சொல் மேலாண்மை சாந்தி திருநாவுக்கரசு	105
26	மீன்பாடும் தேன்நாடு கிழக்கிலங்கை மட்டக்களப்பு சில சிறப்புச் சொற்கள் சாத்திலையா	108
27	லிப்கோ பேரகராதி – சொல் அமைப்பும் பொருள் நிலையும் முனைவர் சி. சாவித்ரி	114
28	ஜெர்மனியில் ஜெர்மன் – தமிழ் அகராதிப் பயன்பாடு பொ.சிறீஜீவகன் (ஜீவகன்)	118
29	தொல்காப்பியம் கூறும் சொற்பிறப்பியல் கோட்பாடு முனைவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்	121
30	தொல்காப்பியத்தில் வினையடி ச. சுப்புலெட்சுமி	126
31	ஒரு பொருட் பன்மொழி – பெயர்ச்சொற்கள் முனைவர் கி. சுமித்ரா	129
32	சங்க இலக்கியத்தில் சொல்லாக்கம் த. சுவாமிநாதன்	135
33	சொற்றொடர்களை அகராதியில் எவ்வாறு சேர்த்தல் முனைவர் மு. செல்வதுரை	139
34	விளை சொல்லும் வரலாறு பொ. தங்கமணி	146

35	மறைந்துபோன தமிழ்ப் பழமொழிகளும், மீட்டுருவாக்கமும் முனைவர் கா. தில்லையாடி வள்ளியம்மை	149
36	தமிழ் அகரமுதலி வரலாறும் வளர்ச்சியும் முனைவர் து. பத்மபிரியா	152
37	காசும் பணமும் வழங்கிய அருங்கலைத் தமிழ்ச் சொற்கள் முனைவர் தி. பாலசுப்பிரமணியன்	155
38	வீரமாமுனிவர் – முனைவர் தி. பாலசுப்பிரமணியன்	159
39	வட்டாரவழக்கு அகராதி: வளர்ச்சி வரலாறு முனைவர் இரா. பிரபாகர்	161
40	தமிழுக்கு அவ்வப்போது நேர்ந்துவரும் சிக்கல்களும் தேவநேயப் பாவாணரின் தீர்வுப் பணிகளும் முனைவர் மா. பூங்குன்றன்	168
41	தமிழ் அகராதிகளின் வரலாறும் வளர்ச்சியும் – சு. பூமணி	172
42	கொற்கை – இரா. பேச்சியம்மாள்	179
43	தமிழ் இலக்கியத்தில் உணவுப் பெயர்கள் முனைவர் ம. மணிமேகலை	184
44	தூய தமிழில் சித்த மருந்துகளின் பெயர்கள் – பெ. மரியநேசன்	187
45	எந்திர ஊர்தியியல் துறையில் கலைச்சொற்கள் தனித்தமிழ்வேங்கை மறத்தமிழ்வேந்தன்	190
46	தொல்காப்பிய அகராதியியல் சிந்தனைகள் க. மாரிமுத்து	192
47	அலுவல்சார் பெயர் மாற்ற தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் ப. முகைதீன் சேக்தாலுது	197
48	தெய்வம் சொற்பொருள் வரலாறு சங்க இலக்கியத்தை முன்வைத்து முனைவர் மு. ரமேஷ்	199
49	அலுவல்சார் தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் – இரா. ராதா	205
50	தொல்காப்பியம் வகுக்கும் அகராதியியல் கோட்பாடு மா. ராஜகுமார் (எ) மா. கோமகன்	208
51	சொல்லாக்க நெறிமுறைகளில் புதிய உத்திகள் முனைவர் சு. லோகிதா	211
52	தூய தமிழில் சித்த மருந்துகளின் பெயர்கள் – பி. வர்ஷா	214
53	தமிழ்வளர்ச்சியில் கணினித்தமிழ் மென்பொருளின் தேவைகள் முனைவர் கோ. விசயராகவன்	217
54	தமிழ் அகரமுதலிகளின் வரலாறும் வளர்ச்சியும் முனைவர் சி. வீரமணி	221
55	பேரகரமுதலித் திட்டமும் பெருஞ்சித்தரனாரும் சு. வீரவேலு	225

தமிழில் அச்சேறிய முதல் அகரமுதலி

அமுதன் அடிகள்

தனிநாயக அடிகள் தமிழியல் நிறுவனம்,
புதுத்தெரு, செம்பட்டு, திருச்சிராப்பள்ளி

ஒரு காலத்தில் தமிழ்மொழியில் சொல்லுக்குப் பொருள்காணச் செய்யுள் வடிவில் அமைந்த நிகண்டுகளே கருவிகளாக விளங்கின. இந்நிலை பதினாறாம் நூற்றாண்டில் மாறத் தொடங்கியது. கிறித்தவ சமயப் பணிக்காகத் தமிழகம் போந்த ஐரோப்பிய அருட்பணியாளர்கள் மேனாட்டு முறையினைத் தழுவிய அகரமுதலிகளைத் தொகுத்துத் தங்கள் சமயப் பணியாளர்கள் எளிதாகத் தமிழைப் பயின்றறிய உதவினர். அம்முயற்சி தமிழுக்கும் பெருந்துணை புரிவதாக அமையலாயிற்று.

முந்தைய அகரமுதலிகள்

தற்கால முறைப்படி அமைந்த முதல் போர்த்துக்கேய - தமிழ் அகர முதலியைத் தொகுத்தவர் போர்த்துக்கல் நாட்டவராகிய அண்டறிக்கிப்பாதிரியார் (Anrique Anriques 1520-1600) ஆவார். ஆனால் இதன் பிரதிகள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இஞ்ஞாசியோ புரூனோ (Ignazio Bruno 1576-1659), பல்தசார் த கோஸ்தா (Balthasar da Costa 1610-1673) என்னும் ஐரோப்பியக் கிறித்தவத் துறவியர் தொகுத்த அகரமுதலிகளும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் லூயி நோயல் தே பூர்சேயும் வீரமாமுனிவரும்; தொகுத்த அகரமுதலிகள்; கையெழுத்துப் படிகளாகப் பல பூஐரோப்பிய, இந்திய நூலகங்களில் இன்றும் கிடைக்கின்றன.

அச்சேறிய முதல் தமிழ் அகரமுதலி

நமக்குக் கிடைத்துள்ள தமிழ் அகர முதலிகளுள் முதலில் அச்சேறியது அந்த்தாம் தெ ப்ரோயென்சா (Antam de Proenca, 1625-1666) தொகுத்த தமிழ் - போர்த்துக்கேய அகரமுதலிதான்.

1679 - ஆம் ஆண்டில் அம்பழக்காட்டில் அச்சிடப்பட்ட இவ்வகரமுதலியின் ஒரே ஒரு படிதான் இன்று கிடைக்கிறது. அது வத்திக்கான் நூலகத்தில் (Borg Ind.12) உள்ளது. 'Vocabulario Tamulico com a significaçam Portuguesa composto pello P. Antam de Proença da companhia de Jesu, missionario da Missam de Madurey com todas as licenças necessarias da Santa Inquiziçao e dos superiores na imprennsa Tamulica da Provincia do Malabar, por Ignacio Arcamoni impressor della, Ambalacatta em 30 de Lulho 1679 annos' (மதுரை மறைப்பணிக்களத்தைச் சேர்ந்த அந்த்தாம் தெ ப்ரோயென்சா அடிகளால் போர்த்துக்கேய மொழி விளக்கத்துடன் தொகுக்கப்பட்ட தமிழ் அகரமுதலி - புனித காப்பகத்திலிருந்தும் அதிபர்களிடமிருந்தும் பெறப்பட்ட அவசியமான இசைவாணைகளுடன் மலபார் மாநிலத் தமிழ் அச்சகத்தில் அதன் பதிப்பாளராகிய இஞ்ஞாசியோ அர்க்கமோணியால் அம்பழக்காட்டில் 1679 ஜூலை 30- ஆம் நாளன்று அச்சிடப்பட்டது) என்னும் நீண்ட விளக்கத்தை அக்கால வழக்கப்படி தன் பெயராக அது கொண்டுள்ளது. இதனை வத்திக்கான்

நூலகத்தில் (1954) கண்டெடுத்த பெருமை² சேவியர் தனிநாயக அடிகளுக்கு உரியது.

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் கேரளப் பகுதியில் உள்ள அம்பழக்காட்டில் இயேசுசபையாரின் குருத்துவப்பயிற்சி இல்லமும் அச்சகமும் இருந்தன. இவ்வச்சகத்தில் தமிழ்ப் பிரிவு (Imprensassa Tamulica) இருந்ததாக ப்ரோயென்சா அகரமுதலியின் அச்சப் பிரதி தெளிவாகவே சுட்டிக்காட்டுகிறது.

அச்சிட்டவர் யார் ?

இவ்வகரமுதலியை அச்சிட்டவரின் பெயர் இஞ்சாசியோ அர்க்கமோனி (Ignacio Archamoni) எனப் பிரதியில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அச்செழுத்துக்களின் தேய்மானம் காரணமாக அப்பெயர் அய்ச்சமோனி என்றும் வாசிக்கப்படலாம். அச்சிட்டவர் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர் எனத் தனிநாயக அடிகள்³ குறிப்பிடுகின்றார். இஞ்சாசியோ அய்ச்சாமோனி இந்தியரல்லர், அவர் ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த இயேசு சபைத் துறவி என அறிவதற்கு உரிய சான்றுகள் உள்ளதாக ஜெயசீலா ஸ்ஹென் எழுதுகின்றார். ஆனாலும் அது பற்றி அவர் விளக்கமாக எழுதவில்லை.

அம்பழக்காட்டில் அச்சேறிய தமிழ் நூல்கள்

பதினேழாம் நூற்றாண்டில், அம்பழக்காட்டில் அச்சிடப்பட்ட 16 அல்லது 17 கிறித்துவத் தமிழ் நூல்களைத் தாம் தூத்துக்குடிப் பகுதியில் கண்டதாகப் புனித வளனாரின் மாத்தியூ அடிகள் எழுதியுள்ளதாக டி. ஃபேர்ரோலி⁴ குறிப்பிடுகின்றார். தே நொபிலியின் நூல்கள் பல அம்பழக்காட்டில் அச்சிடப்பட்டதாகவும் அவர் எழுதுகின்றார். '1673 - ஆம் ஆண்டுமுதல் மலபார் கடற்கரைப் பகுதியில் (அம்பழக்காட்டில்) ராபர்ட் நொபிலியின் நூல்களை அச்சிடும் பணியில் தாம் ஈடுபட்டிருந்ததாக' அந்திரேஸ் ஃபிரெய்ரே (Andres Freyre) அடிகள் எழுதியுள்ளதால்⁵ இது உறுதிப்படுகின்றது.

முன்னுரை தரும் செய்திகள்

1679 - ஆம் ஆண்டில் அம்பழக்காட்டில் அச்சிடப் பெற்ற இவ்வகரமுதலியை ஒளியச்ச வடிவமாக 1966 - ஆம் ஆண்டில் கோலாலம்பூரில் முதல் உலகத்தமிழ் மாநாடு நடந்தபோது தனிநாயக அடிகள் வெளியிட்டார்.

தமது அகரமுதலிக்கு ஒரு நீண்ட

முன்னுரையைப் ப்ரோயென்சா எழுதியுள்ளார். இஞ்சாசியோ புருனோ தொகுத்த அகரமுதலி, இராபர்ட் நொபிலியும் மனுவேல் மார்ட்டின்சும் எழுதிய நூல்கள், தென்பாண்டி நாட்டில் (தூத்துக்குடிப் பகுதியிலுள்ள புன்னைக்காயலில்) அச்சிடப் பெற்ற அடியார் வரலாறு, தமிழர்கள் எழுதிய சில நூல்கள் எனப் பல நூல்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சொற்களையும் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மக்களுடன் உரையாடுவதன் மூலம் அறிந்துகொண்ட சொற்களையும் பயன்படுத்திய தாம், கற்றறிந்தோரைக் கலந்து ஆலோசிக்கவும் தயங்கவில்லை என அவர் எழுதுகின்றார்.

தமிழ்ச்சொற்களைத் தமிழ் எழுத்தில் பொறித்தாலும், போர்த்துக்கேய அகரவரிசைப்படி அவற்றைத் தொகுத்துப் பொருள்கூறுவதால் போர்த்துக்கேய மொழியறிந்த மறைப்பணியாளர்கள் மிக எளிதாகத் தம் அகரமுதலியைப் பயன்படுத்த இயலும் என நம்புவதாலேயே அம்முறையைக் கடைப்பிடித்துள்ளதாக அவர் விளக்குகின்றார்.

எழுத்துகளின் வடிவமும் ஒலிப்பும் பற்றி எழுதும்போது ச, க, ப போன்ற எழுத்துக்கள் இடத்துக்கு ஏற்றவாறு வல்லினமாகவோ மெல்லினமாகவோ ஒலிக்கப்படுவதால் எழும் இடர்ப்பாட்டை விளக்கும் ஆசிரியர், வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ற குறிகளை இணைத்தால் அகரவரிசை நீண்டுவிடும் என்பதைக் கருதி, அவை அனைத்தையும் தேவைக்கு ஏற்றவாறு ச அல்லது க அல்லது ப என்னும் எழுத்தின் கீழ் தொகுத்துள்ளதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

உயிரெழுத்துகளின் பட்டியலையும் மெய்யெழுத்துகளின் பட்டியலையும் தொகுத்துள்ள அவர் எகர ஒகரக் குறிலும் நெடிலும் வேறுபாடு இல்லாமல் இருப்பதைக் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

சகர மெய் ச, ச்ச, ஸ, ஜ என்னும் மாறுபட்ட ஒலிகளைச் சுட்டுவதற்கு வட மொழியிலும் தெலுங்கிலும் வேறுபட்ட எழுத்து வடிவங்கள் இருந்தாலும் தமிழில் அத்தகைய எழுத்துவடிவங்கள் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் ஆசிரியர். ட, ர, ல, ற, ண, ழ, ள போன்ற எழுத்துகள் மொழி முதல் வாரா என்பதை ஆசிரியர் குறிப்பிடும் பாங்கு இவர் தமிழை முறையாகப் பயின்றவர் என்பதை உணர்த்துகின்றது. சாதாரணத் தமிழர்களின் ஒலிப்பு முறைக்கும் அந்தணர்களின் தமிழ் ஒலிப்பு முறைக்கும் உள்ள

வேறுபாடுகளையும் கூட அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவ்வாறு அகரமுதலியின் முன்னுரையில் தமிழ் இலக்கணம், ஒலிப்புமுறை பற்றிய அடிப்படைக் கூறுகளும் இடம் பெற்றிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம்.

அகரமுதலியில் இரண்டு பக்கங்களை ஒரு பக்கமாகக் கொண்டு எண்கள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இதனால் முன்னுரை, தணிக்கைப் பகுதிகளைத் தவிர்த்து அகரமுதலிப் பகுதி 495 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது என்பதை அறியலாம். 16,546 தலைச்சொற்கள் அகரமுதலியில் இடம் பெற்றுள்ளன⁶ எனத் தனிநாயக அடிகள் விளக்குகின்றார்.

அன்று தமிழ் எழுதப்பட்ட முறை

ப்ரோயென்சா தொகுத்த அகரமுதலியின் அச்சுப்படியிலுள்ள எழுத்துகள் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் எழுதப்பட்ட முறையினைப்பதிவு செய்கின்றன. ப்ரோயென்சாவின் அச்சுப் பிரதியில் ா, ர வேறுபாடுகள் இடம்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறே ஒற்றெழுத்துகளின் மீது புள்ளியிடுவதும் அதில் இடம் பெறவில்லை. ற என்னும் எழுத்துர என்பதுபோல ஒற்றைவளைவோடு எழுதப்பட்டுள்ளது. உயிர்மெய்யெழுத்துகளில் குறில் நெடில் வேற்றுமையைக் காட்டும் ே, ூ என்னும் கொம்பு வேறுபாடு அப்பிரதியில் இடம்பெறவில்லை. ஊ என்னும் நெட்டெழுத்து 'உள' என எழுதப்பட்டுள்ளதைக் காண்கின்றோம்.

செந்தமிழ்ச் சொற்கள்

செந்தமிழ்ச்சொற்களைத்தமது அகரமுதலியில் மிகுதியாக இடம் பெறாமல் தவிர்த்துவிட்டதாகத் தமது முன்னுரையில் ப்ரோயென்சா எழுதுகின்றார். ஆனால் அவர் செந்தமிழ்ச் சொற்களை முற்றிலும் தவிர்த்துவிடவில்லை.

மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போதே அளம், அளவு, அளி, அழகு, அழைப்பு, அழுக்கு, அழுகை, அழுகல், அழிவு, அனல், அணைப்பு, அணு, அடைப்பு, நெறி, நிலை, வரலாறு, வஞ்சகம், வருங்காலம், சிறப்பு, மொழி, முழை, முழக்கம், முன்னிலை, முருகு, நாணம், நாடகம், நாடகச்சாலை, நுண்மை, நுரை, ஒப்புமை, ஒருமை, பேரிளம் பெண், நாட்டியம்,

நாடகம், திருப்பணி, திரு, நல்லம்மாள் (மிக மூத்த தாய் மாமன்), நாற்காலி, நிறக்கிறது, மாயோன் போன்ற செந்தமிழ்ச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. குப்பாயம், கோட்பாடு, ஆராய்கிறது, ஆண்மை, பொய்கை, பொலிவு, பொங்கல், பொருதுகை, புதையல், புரவி, கயமை, கலம்பகம், துலக்கம், களரி, கங்குல், கடுவன், கட்செவி, கைவளை, கொன்றை போன்ற நல்ல தமிழ்ச்சொற்களை நாம் இவ்வகரமுதலியில் கண்டு மகிழ முடிகிறது.

கொடுந்தமிழ்ச் சொற்கள்

ப்ரோயென்சா அகரமுதலியில் பெலயீனம், பெலகீனம், துரைத்தனம், துவேஷம், மனஸ்தாபப்படுகிறது, நிச்சயிக்கிறது, நிமித்தம், வித்தியார்த்தி, சுயம்பு, சோடனை, சொற்கம், சுபிட்சம், சுயம்பாகி, நாசவன், நிபுணன், நிச்சயம், நிவாசம், நிறுவாகம், நிற்புலம் போன்ற பேச்சு வழக்கு (கொடுந்தமிழ்ச் சொற்களும்; சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்தும் கொடுந்தமிழ்ச் சொற்களும் மிகுதியாக இடம் பெற்றிருப்பதை இயல்பாகக் கொள்ளலாம். ஆசிரியர் தம் முன்னுரையில் இது பற்றி விளக்கமாகவே எழுதியுள்ளார்.

புராண அறிவு

இவ்வகரமுதலியில் பல புராணச் சொற்களைக் காண முடிகிறது. நீலகண்டன் என்னும் புராணப் பெயருக்கு ருத்திரனின் பெயர் எனப் பொருள் குறித்தபின் 'நஞ்சைக்குடித்தவர்' என்றும் விளக்கம் தருகிறார்... சோமபானம் என்பது வழிபாட்டில் பயன்படுத்தும் ஒரு கசப்பான பானம் என்கிறார். சிவன் என்பது 'பிற சமயத்தார் வணங்கும் மூன்று கடவுளருள் மூன்றாமவராகிய ருத்திரனின் பெயர்' என்றும் விளக்குகின்றார். 'பெருமாளர்'; என்பது விஷ்ணுவின் பெயர், 'திருவோணம்' என்பது ஒரு விண்மீன், 'திருவாசகம்; என்பது ஒரு செய்யுள் நூல், திரிமூர்த்திகள் என்பது 'அவர்கள் வழிபடும் மூன்று கடவுளர்', வைகுண்டம் என்பது 'வைணவர்கள் போற்றும் தலம்', நாராயணன் என்பது விஷ்ணுவின் பெயர், நாரத மாமுனி என்பவர் 'ஒரு தவமுனிவர்' பார்வதி என்பவர் 'சிவனின் மனைவி' எனப் புராணங்கள் தொடர்பான பல சொற்களுக்கு அவர் விளக்கம் தந்திருப்பதைக் காணலாம். மாரிசன், மாருதி, நாராயணன், நாரத மாமுனி, நீலகண்டன், பரமேசுரன், பத்திரகாளி, பார்வதி, பரதன்,

பிரகலநாதன், கணபதி, காலன், காமாட்சி, ரம்பை, மேஷம் முதலிய 12 ராசிகள், ரிஷி, சன்னியாசி, சுப்பிரமணியன், குமாரசுவாமி, வருணன், இந்திரன், இந்திரலோகம், சிவன், ருத்திரன், பிடாரி என இந்து மதம் சார்ந்த பல சொற்களைத் தமது அகரமுதலியில் ப்ரோயென்சா விளக்குகின்றார். .

பல துறை சார்ந்த சொற்கள்

பிராமணன், கம்மாள், தச்சன், கள்ளன், பரவன், முக்குவன், பள்ளன், பறையன், கன்னான், மறவன் போன்ற சாதிப் பெயர்களும் இவ்வகரமுதலியில் இடம் பெற்றுள்ளன. பாவசங்கீர்த்தனம், சமுதீதம், ஆற்றுமா, ஆரோகணம், ஒருசந்தி, பச்சாத்தாபம், சற்பிரசாதம், பரமண்டிலம், நாதகிந்தியர், உத்திரியம், உத்திரிக்கிற ஸ்தலம், நற்கருணை, ஞானஸ்நானம், சென்ம பாவம் போன்ற கிறித்தவ வழக்காறுகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. கிறித்தவ வழக்காறுகளில் இவர் அண்டிற்சீகிப் பாதிரியாரைப் பின்பற்றாமல் அன்றைய வழக்கப்படியே இராபர்ட் தே நொபிலி என்னும் தத்துவ போதகரைப் (1577-1656) பின்பற்றுவதைக் காண்கிறோம். அண்டிற்சீகி பெரும்பாலான கிறித்தவக் கலைச் சொற்களைப் போர்த்துக்கேய மொழியிலிருந்து எடுத்துத் தமிழுக்கேற்ப ஒலிமாற்றம் செய்து பயன்படுத்தினார். ஆனால் வடமொழி, தெலுங்கு, தமிழ் என்னும் மும்மொழிகளிலும் புலமைபெற்றிருந்த தத்துவபோதகரோ மேலைநாட்டுச் சொற்களை மணிப்பிரவாள நடையில் மொழிபெயர்த்து வழங்கினார்.

போர்த்துக்கேய மொழித் தாக்கம் - சில இடர்ப்பாடுகள்

சில எழுத்துகளை அகரவரிசைப்படுத்த அவர் இடர்ப்பட்டதை நாம் உணர முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஞ என்னும் ஒலி போர்த்துக்கேய மொழியில் உண்டெனினும் அதற்கெனத் தனி எழுத்து இல்லை. N என்னும் எழுத்துக்கு மேலே ஒரு குறியைச் சேர்த்தால் அது ஞகர ஒலியைப் பெறும். ஆகவே ஞகர ஒலியைக் கொண்ட தமிழ்ச் சொற்களை N என்னும்; எழுத்துவரிசையில் ப்ரோயென்சா அமைத்துள்ளார். டகர ஒலி போர்த்துக்கேய மொழியில் பெரும்பாலும் றகர ஒலியாகவே ஒலிக்கப்படுகிறது. ஆகவே டகர எழுத்துக்களை ப்ரோயென்சா R என்னும் எழுத்து

வரிசையில் அமைத்துள்ளதில் வியப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. சகர ஒலியில் தொடங்கும் பல சொற்கள் (ஏறக்குறைய 1300 சொற்கள்) X எழுத்து வரிசையில் இடம் பெறுகின்றன. S எழுத்தின் கீழ் 275 சொற்கள் மட்டுமே அமைந்துள்ளன. S, X ஆகிய எழுத்துகளின் ஒலியை அவர் எவ்வாறு வேறுபடுத்திக் காண்கிறார் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை. ககர ஒலியை Q எழுத்தின் ஒலிக்கு இணையாகக் கொள்கிறார் ப்ரோயென்சா. ஆகவே ஏறக்குறைய 1500 ககர ஒலிச் சொற்கள் Q எழுத்தின் கீழ் அகரவரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கொச்சைச் சொற்களும் சில பிழைகளும்

சில சொற்கள் கொச்சைச் சொற்களாகவே அகரமுதலியில் இடம் பெறுகின்றன. கேழ்வி (கேள்வி), கெவுனம் (கவனம்), கினா - கினாவு (கனா), நாயிறு (ஞாயிறு), என்னாமும் (எந்நாளும்), செலதோஷம் (ஐலதோஷம்), செம்மறியாடு (செம்மலியாடு), கருவேப்புலை (கறிவேப்பிலை), முதுவு (முதுகு), நெறிமை (நேர்மை), தமஸ்கரிக்கிறது (நமஸ்கரிக்கிறது), கமண்டளம் (கமண்டலம்), குழிப்பாட்டுகிறது (குளிப்பாட்டுகிறது) போன்றவற்றை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

அந்தாம் தெ ப்ரோயென்சா அடிகளின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் நமக்கு மிகுதியாகக் கிடைக்கவில்லை. முன்னாள் திருச்சிராப்பள்ளிப் புனித வளனார் கல்லூரி அதிபரும் சிறந்த வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளருமாகிய லெயோன் பெஸ் அடிகள் இயேசு சபையின் ஆவணங்களிலிருந்து தேடித் கண்டுபிடித்த குறிப்புகளே⁷ நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. அவற்றை இங்குக் காண்போம்:

போர்த்துக்கல் நாட்டு குவார்தா பகுதியில் ரெமெல்லா (Remella)வில் 1625 - ஆம் ஆண்டில் பிறந்த இவர் இயேசுசபைத் துறவியாகி 1647 - ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்தார். மதுரை மறைப்பணிக்களத்தில் 1653-ஆம் ஆண்டிலிருந்து சமயப் பணியில் ஈடுபட்டார். மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கங்குப்பட்டி, தொட்டியம் ஆகிய இடங்களில் பணிபுரிந்தார். தமிழ் மக்களால் பரமானந்த சுவாமி என அழைக்கப்பட்டார்.

போர்த்துக்கேய மொழியிலும் தமிழிலும் வல்லவர். தொடடியம் அருகில் 14-12-1666 அன்று இறந்த இவர் மகேந்திரமங்கலத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். இவரது கல்லறைக்கு இன்றும் மக்கள் சென்று வணக்கம் செலுத்துவதை நாம் காணலாம்.

முடிவுரை

தமிழ் அகரமுதலிகள் வரலாற்றில் ப்ரோயென்சாவின் அகரமுதலிக்குச் சிறப்பான இடம் உண்டு. ஆனாலும் தமிழ் அகரமுதலி வரலாற்றை ஆராய்ந்தவர்கள் இதை ஏனோ புறக்கணித்துவிட்டார்கள். இதன் அச்சுப்படியின் நகல் கிடைத்து 55 ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரும் கூட இதை யாரும் முழுமையான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இனிமேலும் இவ்வகரமுதலி உரிய கவனத்தைப் பெறும் என நம்புகின்றோம்.

சான்றெண் விளக்கம்

- 1 Josef Wicki, S.J., *Documenta Indica*, vol.1, (Institutum Historicum Societatis Jesu, Roma , 1965), p.492.
- 2 X.S. Thani Nayagam, Tamil Manuscripts in European libraries, in *Tamil Culture*, vol. III, (Madras, 1954), p.223.
- 3 X.S.Thani Nayagam, *Antao de Proenca's Tamil-Portuguese Dictionary, AD 1679*, (Kuala Lumpur, 1966) p.8.

- 4 D. Ferroli ,S.J., *The Jesuits in Malabar*, vol.II, (Bangalore, 1951), p.295.
- 5 Jeyaseela Stephen (ed.), *Letters of the Portuguese Jesuits from Tamil countryside 1666-1688*, (Institute for Indo-European Studies, Pondicherry, 2001), p.65.
- 6 X.S. Thani Nayagam (ed.), *Antam de Proenca's Tamil-Portuguese Dictionary*,p.9.
- 7 Leon Besse, S.J.,(ed.) *Catalogus Patrum et Fratrum Societatis Jesu in Missione Madurensi, (De Nobili Press, Madura, 1939)*, p.9.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. Ferroli, D. *The Jesuits in Malabar*, vol. II, Bangalore, 1951.
2. Stephen Jeyaseela, S. From Anrique Anriques to Louis Savinien Dupuis, the Tamil Grammar and Dictionary Quest, Pondicherry, 2017.
3. Thani Nayagam, Xavier (Ed) *Antao de Proença's Tamil- Portuguese Dictionary A. D. 1679*, Kuala Lumpur, 1966.
4. Thani Nayagam, Xavier *Tamil Culture*, Vol. III, 1954,International Institute of Tamil Studies, (Reprint), Chennai, 2014.

தமிழ்நாட்டு ஊர்ப்பெயர்களில் மறைந்திருக்கும் தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும்

முனைவர் வே. அருட்பாமணி
உதவிப் பேராசிரியை, தமிழ்த்துறை,
பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம்

முன்னுரை:

பண்பாடு என்பது மனித செயற்பாட்டுக் கோலங்களையும், அதற்குக் காரணமான சிறப்புத் தன்மைகளையும், அதன் குறியீட்டு அமைப்புகளையும் குறிக்கின்றது. மேலும், பண்பாடு என்பது குழுவின் வரலாறு, போக்குகள், பண்புகள், புரிந்துணர்வுகள், அறிவு பரம்பல்கள், வாழ்வியல் நெறிமுறைகள், சமூக கட்டமைப்பு ஆகியனவற்றைச் சுட்டி நிற்கும் மொழி, உணவு, ஊர், இசை, நம்பிக்கை, தொழில்சார் கருவிகள் போன்றனவும் பண்பாட்டில் அமையும். ஊர்களும் நகரங்களும் பல இருந்தாலும் சில ஊர்கள் மட்டும் தனித்தன்மைகளுடன் பிறவற்றிலிருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படும். உலகம் தோன்றி அவை நிலப்பகுப்புகளாக மாற்றமடைந்த பின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அவற்றின் நிலவியல் கூறுகளுக்கு ஏற்பவோ அல்லது சிறப்புக் கருதியோ, காரணப் பெயர்களாகவோ அந்நிலப் பகுதிகளுக்குப் பெயர்கள் இடுகின்ற வழக்கம் தோன்றியது.

இதே போன்று உலகில் தோன்றிய மானிடருக்கும் பெயரிடும் வழக்கம் தொன்று தொட்டு நிலவி வருகின்றது. ஊர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பெயரிடும் வழக்கம் உலகெங்கிலும் தொன்றுதொட்டு நிலவி வருகின்றது. ஊர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பெயரிடும் வழக்கம் உலகெங்கிலும் தொன்று

தொட்டு இருந்தாலும் தமிழர்கள் இவற்றில் முன்னோடியாக விளங்கினர். ஒவ்வொரு ஊர்ப்பெயரும் அதன் தன்மையையும் ஊரின் அமைப்பையும் சுட்டும்போது அவ்விடத்தின் வரலாறும், பண்பாடும், வாழ்வியலும் விளக்கும் வகையில் அமைந்தன. தமிழ்நாட்டு ஊர்ப்பெயர்களுக்கும் அவர்களின் பண்பாட்டுக்குமான தொடர்பை இப்பிரிவில் நோக்குவோம்.

ஊர்களும் நகரங்களும் பல இருந்தாலும் சில ஊர்கள் தனித்தன்மைகளுடனும், பண்பாட்டு சிறப்பும் பெற்று விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதரும் பிழைப்புக்காக வேறு ஊரில் வாழ்ந்தாலும் வாய்ப்பு கிடைக்கும்போதெல்லாம் தம் சொந்த ஊர் குறித்து பேசிவிடுவார்கள்.

“என் பிறந்த ஊரைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் உலக வரைபடத்தை பற்பல மடங்கு பெரிதாக்க வேண்டும் என்பார் கலீபற்றா நாராயணன். அதுபோல் நாமும் எந்த வரைபடத்தைப் பார்த்தாலும் முதலில் தேடுவது நம் சொந்த ஊரைத்தான்.

தமிழக ஊர்களும், அதன் காரணமும்

தமிழகத்தின் பல ஊர்களை அவற்றின் பெயர்களைக் கேட்டே அவ்விட வரலாற்றைக்

கூறிவிடலாம். பாளையக்காரர்கள் ஆண்டதில் கொங்கு மண்டலத்தில் பெரும்பாலும் பாளையம் என முடியும். ஏரிகளைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் வாக்கம் எனவும், கடற்கரை ஒட்டிய பகுதிகளை பாக்கம் எனவும், கடற்கரையில் உண்டான நகரங்கள் பட்டினம், கரை, துறை, குப்பம் எனவும் முடிவதை அறியலாம்.

மேய்ச்சல் நிலங்கள் அதிகம் உள்ள பகுதிகள் பட்டி எனவும், ஆநிறைகளைக் காக்கத் தங்கிய இடங்கள் பாடி, குடி எனவும் அமைந்தன. ஒவ்வொரு ஊரின் பெயரும் காரணப் பெயர்களாக அமைந்தது தமிழகத்தின் சிறப்பு ஆகும்.

ஊரும் அதில் பொதிந்துள்ள வரலாறும் பண்பாடும்

திருநெல்வேலி :

ஏழை விவசாயி தான் விளைவித்த நெல்லை சிவனுக்குப் படைப்பார். ஒரு நாள் கடும் மழையினால் நெல்லைப் படைக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. எனினும், தன் பக்தியின் மீதுள்ள நம்பிக்கையினால் நெல்லைப் படைத்தார். நெல் இருந்த இடத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களில் மழை பெய்தது. நெல்லுக்கு வேலியாக இறைவன் நின்றதால் நெல்வேலி ஆகி மரியாதை அடைமொழியுடன் திருநெல்வேலி ஆகியது.

சீவலப்பேரி:

மதுரையை ஆண்டவர்களில் ஸ்ரீவல்லபன் என்பவர் தென்பகுதி மக்களுக்கு வளம் சேர்க்கும் வகையில் பல பணிகளைச் செய்தார். ஒரு ஏரியையும் அங்கு வெட்டி வைத்தார். அவரை நினைவுகூறும் வகையில் அவ்வூரை ஸ்ரீவல்லப்பேரி என அழைத்தனர். அதுவே பின்னாளில் சீவலப்பேரி என்றாயிற்று.

ஈரோடை:

ஈரோட்டுக்கு வெளியே ஈரோடு, சத்யமங்கலம் என்று இரட்டை வாய்க்கால் இடம் உண்டு. அதனால்தான் இது இரு ஓடை..... ஈரோடை என்று வழங்கலாயிற்று.

ருத்ரதாண்டவத்தில் பரமன் கால்பட்டுச் சிதறிய இரு ஓடுகள் விழுந்த இடம் ஈரோடு

என்ற வழக்கும் உள்ளது. (சித்தோடு, பேரோடு, வெள்ளோடு.....) இவை ஈரோட்டை சுற்றியுள்ள ஊர்கள் ஆகும்.

மோகனூர்:

முருகப் பெருமான் தன் தந்தையுடன் ஏற்பட்டக் கருத்து வேறுபாட்டால் பூவுலகத்தில் உள்ள பழநியை அடையும் முன் காந்த மலை என்னும் சிறு மலைக்குன்றில் ஓய்வெடுத்ததாகவும், அது அக்காலத்தில் மகனூர் என்றே வழங்கப்பெற்றது. பின் நாளடைவில் மோகனூர் என்று மாறியதாக வரலாறு உள்ளது.

திருவெறும்பூர்:

திருவெறும்பூர் என்பது திரிபு. திருவெறும்பியூர் என்பதே சரி. எறும்பி என்றால் யானை. எறும்பியூர் ஈசனே என்று சைவக் குரவர்கள் பாடியுள்ளனர். இது யானைகள் அதிகம் வாழ்ந்த இடமாக இருந்தது.

கோயம்புத்தூர்:

பல வெள்ளாளர்கள் புதுப்புது ஊர்களைத் தோற்றுவித்தார்கள். கோவன் என்ற பெயர் கொண்ட இனத்தவர் உருவாக்கிய புத்தூர் (புதிதாய் தோன்றும் ஊரின் பெயர்) கோவன்புத்தூர் கோயம்புத்தூர் ஆகியது. புரம் என்பது சிறந்த ஊர்களைக் குறிப்பதாக ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

அரசர்களின் பெயர்களில் பல்லவபுரம், சோழபுரம், நரசிங்கபுரம், காஞ்சிபுரம் என அறியலாம்.

சேத்துப்பட்டு:

சென்னையில் மிகப்பெரிய கட்டுமான நிபுணராக விளங்கிய நம்பெருமாள் செட்டியார் வாழ்ந்த பகுதி செட்டியார் பேட்டை என அழைக்கப்பட்டது. அதுவே பின்னாளில் சேத்துப்பட்டு ஆயிற்று.

பெட்டவாய்த்தலை:

ஆற்றுநீர் ஒரு கால்வாயில் பிரித்து வளைத்து விடப்பட்டு ஏறக்குறைய 'U' வடிவில் மீண்டும் ஆற்றில் சேர்க்கப்படும் நுட்பமே

வாய்த்தலை ஆகும். நீர் வளைய ஒரு வாய் ஏற்படுத்தி பாசனக்கால் செய்தனர்.

உதாரணம்:

திருச்சி அருகிலுள்ள பெட்டவாய்த்தலை ஆகும்.

அடியக்க மங்கலம்:

திருவாரூரில் ஒரு ஊரின் பெயர் **அடியக்க மங்கலம்**. இவ்வூருக்கு ஆங்கிலேயர் வந்தபோது இது என்ன ஊர் எனக் கேட்டதற்கு அடியக்கமங்கலம் என்ற சொல்றாங்க? என்று ஒரு பெண் கேட்க, உடனே ஆங்கிலேயர்களும் அவ்வூரை அடியக்கமங்கலம் என்றே வழங்கினர் என்ற பதிவும் உள்ளது.

திருவல்லிக்கேணி:

புனித இடங்கள் அல்லது தலங்கள் உள்ள இடங்களுக்கு முன்னொட்டாக திரு என்ற சொல் இடம்பெறும். எடுத்துக்காட்டாக திருவல்லிக்கேணி. திரு என்பது அவ்வூரின் சிறப்பால் அமைந்தது. புகழ்மிக்க கோவில் அங்குள்ளது. இரண்டாவது அல்லி மலர்கள் நிறைந்த குளங்களை உடைய நீர்வளம்மிக்கப் பகுதி என்பதை உணரலாம். ஊர்களின் பெயர்கள் ஆட்களின் பெயர்களும், ஒரு இனத்தின் அடையாளங்களாக அவர்களின் முகவரியாக பண்பாட்டின் விழுமியங்களாக விளங்கின. தமிழர்கள் ஒவ்வொரு பெயரையும் தக்க காரணங்களுடன் வைத்து போற்றி வாழ்ந்தனர்.

தேரழந்தார்:

கம்பர் பிறந்த ஊர். அகத்தியர் என்ற முனிவர் ஆழ்ந்த தியானத்தில் இறைவனை தியானித்தப்போது அதனை அறியாத ஊர்த்துவ ரதன் எனும் அரசன் ஆகாயத்தில் செலுத்தியத் தேர் செல்லாது அழுந்தியதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டது.

ரா.பி. சேதுப்பிள்ளையின் **ஊரும் பேரும்** புத்தகம் தமிழகத்தின் ஊர்களை ஆய்வு நோக்கில் விவரிக்கிறது.

ஓகேனக்கல் - உகுநீர்க்கல்:

ஓகேனக்கல் நீர்வீழ்ச்சி தமிழ்நாட்டுக்கே உரியது என்பது வரலாற்று உண்மை. தண்ணீர்

நடந்த இடமெல்லாம் தமிழ் வளர்த்த ஓளையையும் அதியனைப் பாடும்போது **தலைநீர்நாடன்** என்றார்.

மலையலர் அணியும் தலைநீர்நாடன் கண்டாற் கொண்டும் அவன் திருந்தடி வாழ்த்தி

(புறம் -390)

ஓகேனக்கல் என்பது கன்னடப் பெயர். இப்பகுதி மக்கள் இதனை ஆடுதாண்டிக்கல் என்றே அழைக்கின்றனர். 1969ஆம் ஆண்டு சென்னை தம்புசெட்டித் தெருவிலுள்ள புது இலக்கியப் பதிப்பகம் வெளியிட்ட குளிக்காவிரி என்னும் கவிதை நூல் ஓகேனக்கல் நீர்வீழ்ச்சியை உகுநீர்க்கல் உயிர் காவிரி என்கிறது.

உகுநீர்க்கல் உயிர்காவிரி மிகுதானியம் தகவாய்விளை துயர் தீர் தெய்வத் தாய் நீ எனவே.

முடிவுரை :

வரலாற்றில் ஊர்ப் பெயர்களின் பங்களிப்புச் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன. அவற்றின் திரிபுகளால் வரலாறும் அழிக்கப்பட்டு பண்பாடுகளும் சிதைவுற்று வருங்காலச் சந்ததியருக்கும் தவறான வரலாறு புகுத்தப்படும் அவலம் இன்று நிலவுகிறது. புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள் பலர் பெயரின் முன் ஊர்ப்பெயரை இடும் வழக்கம் இருந்தது. உடுமலை நாராயணகவி, ஈ.வே.ரா., என ஊர் மக்களின் உணர்வோடு கலந்திருந்தது. ஊர் திரும்பும் எண்ணமே ஒருவனை வெளிநாட்டில் வாழவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பார் எஸ்.ரா. உண்மையில் ஊர் என்பது ஒவ்வொருவரின் ரத்தத்திலும் ஊறியுள்ளது.

பேயத் தேவரின் வாய்மொழியாய் வைரமுத்து எழுதியிருப்பார்.

உசிரை விட்டு போறது மட்டும் சாவு இல்லை.

ஊரை விட்டுப் போறதும் சாவுதான் என்று !

தமிழர்களின் ஊர்ப்பாசம் அளவிட முடியாதது, தமிழக அரசு தற்போது பல ஊர்களின் பழைய பெயர்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்து வருவது போற்றத்தலுக்குரிய செயல் ஆகும்.

1. தமிழகம் ஊரும் பேரும். ப.எண். 36,
ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை
பழனியப்பா பிரதர்ஸ்
சென்னை.
முதல் பதிப்பு 1946
7ம் பதிப்பு 2005.
2. தமிழகம் ஊரும் பேரும். ப.எண். 53,
ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை
பழனியப்பா பிரதர்ஸ்
சென்னை.
முதல் பதிப்பு 1946
7ம் பதிப்பு 2005.
3. சொல்லாய்வுக் கட்டுரைகள்
முனைவர் இரா. மதிவாணன்
திலகம் பதிப்பகம், ப.எண். 182, 183,
சென்னை.
பதிப்பு 2005.
4. தமிழும் பிற பண்பாடும்
டாக்டர் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார்
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை.
பதிப்பு : ஆகஸ்ட்டு 1974.

தமிழர் படைக் கலன்களின் கால வரையறையும் உருவாக்கிய காரணிகளும்

அ. அருணாச்சலம்
உடையார் பட்டி,
திருநெல்வேலி மாவட்டம்

சங்க காலத் தமிழர் மறம்: மறமும் காதலும் தமிழர் பண்பாடு. தமிழர்களின் மறத்தைப் பற்றி சங்ககால இலக்கியங்கள், பெருமிதத்துடன் எடுத்தியம்புகின்றன. தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் தனது, பதினான்காம் அகவையில் வேந்தனாக முடிசூட்டிக் கொண்டதால் பேரரசர்களும், சிற்றரசர்களும் இணைந்த எழுவர் அணி, அவன் மீது படையெடுத்ததோடு அவனை, இளையான் என, இகழ்ந்து எள்ளி நகையாடியதால், அச்சொற்களைக் கேட்ட கணத்தில், சீறிய சிங்கமென வெகுண்டெழுந்து, “புல்லிய சொற்களைக் கூறிய அவர்களை, முரசுக் கட்டிலோடு வாகை சூடாவிடில், என் குடிமக்கள் என்னை கொடுங்கோலன் எனத் தூற்றட்டும்” என்று சூளுரைத்ததை புலவர் மாங்குடி மருதனார் புறநானூறு பாடல் 72-ல் பதிவு செய்துள்ளார். தமிழர்களின் படைப்பிரிவுகளாக கைவிடுபடை, கைவிடாப் படை என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. கைவிடுபடை என்பது, கைகளினால் ஏவப்படும் படைக்கலன்களை குறிக்கும். கைவிடாப் படை என்பது, எந்திரங்களால் ஏவப்படும் படைக் கலன்களைக் குறிக்கும். தமிழர் படைக்கலன்கள் பற்றிய ஏராளமான குறிப்புகள், மதுரைக் காஞ்சி உட்பட, சங்க இலக்கியங்களில் உள்ளன. ஆனால், பதினான்காம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் தோன்றிய, நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்களில், தமிழர்களின் படைக்கலன்கள் பதினெட்டு என, வகைப்படுத்தப்பட்டு வரிசைப் படக் கூறப்பட்டுள்ளன.

“பண்டுமுன்னாள் தென்காசிப் பதியாண்ட
ராசமன்னன்

இன்று உம்மிடம் படிக்கை யெழுதிவிட்டார்
அன்று அவர் மகிழ்ந்து ஆயானுமேது சொல்வார்
நன்று நன்று யென்றவார்தா மளிப்போமென்றார்
அதில் சிலம்பு, மடவு, கம்புவாள், கேடயமும்
தகடப்பொந்தி, கட்டாரியுடன் பதினெட்டாயுதமும்
விகடமில்லா கள்ளவாளும் வெட்டுக்கத்தியுடன்

.....” – சின்னணைஞ்சான் கதை – 50 வது
பாடல்

பதினெட்டு வகையான படைக்கலன்கள்:
வாள், கேடயம்(கிடுகு, பரிசை), செண்டாயுதம், மூ
விலை வேல், வல்லயம் (18 அடி நீளம்), சமுதாடு, வேல்
(7 அடி நீளம்), தகடப்பொந்தி (சுக்காந்தடி), குறுவாள்,
தண்டம், வில்-அம்பு, கண்டக்கோடாரி, வளாரி,
கட்டாரி, எறிகத்தி, உண்டிவில், சுருட்டுக்கத்தி,
குறுவாள் ஆகியன.

ஆனால், நமது சித்தர்களோ, மேற்கூறிய
பதினெட்டாயுதங்களுடன் மேலும் பதினான்கு
ஆயுதங்களை இணைத்து, போர் ஆயுதங்கள்
முப்பத்திரெண்டு எனக் கூறுகின்றனர்.
அவைகளைக் குறிப்பிடும் பாடல் வரிகள்:

“.....நீழ்வான சிலம்பமென்ற
வித்தைதனை நீதிமானே உனக்கு கூறுவேன்

ஆயுதங்களின் வரிசைதனை கோலான கோலதூவம் விளையாட்டுக்கு;

மாறுபடா தளவரிசை கத்திநூறு மகத்தான சங்கிலிதான் மூன்று;

சுத்தமான வீரனேந்திய வாளுடன் செயலான ஆயுதங்கள் முப்பத்திரெண்டு

.....” அகத்தியர் பன்னிராயிரம்—பெருநூல் காவியம் – தாமரை நூலகம்.

சித்தர்கள் குறிப்பிடும் கூடுதலான ஆயுதங்கள்: நெடுங்கம்பு (எண் சாண்), குறுந்தடி (ஐந்து சாண்), தண்டம் (பன்னிரு சாண்), தண்டயம், லேசம் (சங்கிலிக் கட்டை), மடு, மயக்கும் வித்தை, அங்கள் வெட்டு (வார்மம்), முச்சாண், கல் துணி, சுக்கான் தடி, குந்தம், உண்டி வில், இடி கட்டை.

சித்தர்களின் பாடல்களில், தமிழர்களின் படைக் கலன்களை, “சிலம்ப வித்தை” என்ற தலைப்பில், சித்தர்கள் விவரித்துள்ளதால், தற்போது கம்பால் ஆடப்பட்டு வரும் ஒரு தற்காப்புக் கலை, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தமிழர்களின் போர் முறையாக இருந்து வந்துள்ளது என, அறிய முடிகிறது. இக்கூற்று உண்மையென நிரூபிக்கும் வகையில், தென்காசியை ஆண்ட பாண்டிய மன்னர் குலசேகரப் பெருமாள், தன் தம்பிமார்களுக்கு சிலம்பப் போர் முறைகளைக் கற்றுக் கொடுத்த விதத்தை, கீழ்வரும் நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல் விவரிக்கிறது. “பண்டுமுன்னாள் தென்காசிப் பதியாண்ட குலசேகரப் பெருமாள்

காமிகுத்த புலியூரில் முறையோதித்திடவே நாடகத்துடன் நன்னூலும் கற்றனரே

ஆமெனப் பணிக்கன் சொன்னவாறே சிலம்பப் போர் முறைகளைக் கற்றனரே

.....” – சின்னணைஞ்சான் கதை – 50 வது பாடல்.

செண்டாயுதம்: (கி.மு 300 முதல் கி.பி 500):

“செண்டு கொண்டு கரிகாலன் ஒரு காலில்

இமயச் சிமயமால் வரை திரித்தருளி“ – கலிங்கத்துப் பரணி – 178

கூர்மையான ஈட்டியின் பக்கங்களில், சிறு சிறு கத்திகள் போன்று சூழ்ந்து இருக்கும்

அமைப்புடையது, கோட்டையின் முற்றுகைப் போர்களில் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது. தமிழக மன்னர்களின் வீர விளையாட்டுக் களங்கள், “செண்டு வெளி” என்றே அழைக்கப்பட்டது, (Pre-Pallavan Tamil Index by Dr. Subramanian M.A., Phd., Readers in Indian History Madras University – P-381)

வில் அம்பு (கி.மு. 900): ஆதிச்சநல்லூரில் ஏராளமான அம்புத் தலைகள் கிடைத்துள்ளதால், இதனுடைய காலத்தை வரலாற்றிற்கும் முற்பட்ட காலமாக (கி.மு.900) ஏற்கலாம். சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் கடையேழு வள்ளல்களுள் ஒருவரான வல்வில் ஓரி, வில் வித்தையில் சிறந்தவராக குறிப்பிடப்படுகிறார். – Catalogue of the Prehistoric Antiquities – Alexander Rea – 1915

“வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும் பிறிதுறிஇப்

புகற்றலைப்புக்கக்கலை யுருட்டியுரற்றலைக்

கேழற் பன்றி வீழ வயல தாற் புற்றத் துடம்பிற செற்றும் வல் வில் வேட்டம்

வலம்படுத்திருந்தோன்“ – வன் பரணர் – புறநானூறு

வில் அம்பு உருவாக்கத்தின் காரணி: தமிழக வனப் பகுதிகளில் முள்ளம் பன்றிகள் ஏராளமாக காணப்படுகின்றன. முள்ளம் பன்றிகளின் மேல் தோலில் ஏறத்தாழ இரண்டு அடி நீளமுள்ள முட்கள் உள்ளன. இந்த முட்கள் வாயிலாக தங்களை பிற விலங்குகளிடமிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ள முட்களை எதிரிகள் மீது பயச்சுகின்றன.

வாள்: தமிழர்கள் முதன் முதலில் பயன்படுத்திய வாள் வகைகள் எல்லாம், ஆதிச்ச நல்லூர் அகழாய்வில் ஏராளமாக கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. – Catalogue of the Prehistoric Antiquities – Alexander Rea - 1915

வாள் வகைகள்: கூன் வாள், கொடுவாள், ஈர்வாள், உடை வாள், குத்துவாள் ஆகியன.

வாள் உருவாக்கத்திற்கான காரணி: பழைய கற்காலத்தில் இறந்த மாடுகளின் முதுகெலும்பை வாட்களுக்குப் பதிலாக தமிழர்கள் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

“ஈட்டி கத்திகளும் எரி ஈட்டிகளும் வாங்கி

சமுதாடும் தாட்டகன் கையிலெடுத்துக் கொண்டு

நேரு நேராகவே வருவோரை

இரு கூறுகூறாகவே தான் பிளந்து”. – ஊமைத்துரை – பேராசிரியர் வே.மாணிக்கம்

சமுதாடு: இந்த ஆயுதம், குதிரையிலமர்ந்து போர் செய்வதற்கு உரிய ஆயுதமாகும். ஏனெனில், குதிரையில் அமர்ந்து போர் செய்யும் ஒரு வீரரின், இடது கை குதிரையின் கடிவாளத்தைப் பிடித்திருக்கும், எனவே, கேடயத்தை கையில் ஏந்த முடியாது. போரில் வாளேந்தி போர் செய்யும் போது, அந்தக் கைக்கு முழங்கை வரை பாதுகாப்பு வழங்குவதற்கு, இந்த ஆயுதம் பேருதவியாக இருக்கும். தமிழ் நாட்டின் ஊர்வன வகையைச் சேர்ந்த ஆமை, நத்தை, சங்கு ஆகிய பூச்சியினங்களின் மேல் பாதுகாப்புக்காக அமைந்துள்ள உறுதியான ஓடுகளே இந்த ஆயுத வடிவமைப்பின் முன்னோடிகளாகும்.

சுருட்டுக்கத்தி (சுருள் பட்டா): தமிழ் நாட்டின் கானகப் பகுதியில், யானைகள் ஏராளமாக காணப்படுகின்றன. யானையுடைய தும்பிக்கையின் செயல்பாடே இந்த ஆயுதத்தை தமிழன் உருவாக்கியதற்கான அடிப்படை காரணி எனலாம். சங்க காலப் பாண்டியர்களின் ராஜமுத்திரையில், யானையும் கோடாரியும் இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தகடப் பொந்தி, பொந்தன் தடி, சக்கான் தடி (கதாயுதம்): இந்த ஆயுதத்தின் முனைப்பகுதி, மிகப் பருமனான உருண்டையாக இருக்கும். இவ்வாயுதம் கலப்பையிலிருந்து தோன்றியது. கி.மு.3500 இவ்வாயுதத்தின் காலமாக இருக்கலாம். இவ்வாயுதத்தின் பேராசானான அனுமனும் அவனுடைய வானரத் தலைவனான சுகர்வன் மற்றும் வாலி ஆகியோரின் வாழ்விடம், தற்போதைய தென்காசி மலைப் பகுதிகளில் அடங்கியுள்ள, பம்பை நதி தீரமாகும். இராமனும் இலட்சுமணனும் சீதையைத் தேடி, ரிசிமுக பர்வதத்தில் செல்லும்போது, கபந்தன் என்ற அரக்கனோடு போர் செய்தார்கள். போரில் இறந்த அவனுடைய

ஆன்மா “நீங்கள் சீதையை அடைவீர்கள், மிகவும் ரமயமான பம்பா தீரத்துக்குச் சென்று அங்கே ரிசிமுக மலையில் வசித்து வரும் சுகர்வன் என்ற வானரராசன் உதவியைப் பெறவேண்டும்” எனக் கூறுகிறான்.

வளரி, வளைதடி: கி.பி 18-ம் நூற்றாண்டில், இப்படைக் கலன்களை சிவகங்கை பாளையக்காரர்களான மருது பாண்டியர்கள் பயன்படுத்தினர். இறந்து போன மாடுகளின் மண்டையோடுகளில் அமைந்துள்ள, கீழ் தாடையே இவ்வாயுதத்தின் உருவாக்கக் காரணியாகும். தொடக்க காலங்களில் மாடுகளின் கீழ் தாடையை, எறி ஆயுதமாக பயன்படுத்தி வந்த தமிழக பழங்குடியினர், இரும்பின் பயனை அறிந்த பின் அதனை வளரியாக மாற்றினர் என்பதே. – “Chinna Maruthu (A Poligar of Siva Gangai) first taught me to throw the spear and hurl the collery stick (Boomerang) a weapon”. – Colonel James Welsh, 1830, Military Reminiscences.

வல்லயம்: பாளையக்காரரான பூலித்தேவர், 18 அடிநீளமுள்ளவல்லயத்தைபயன்படுத்தியுள்ளார். “The Puli-Devar soldiers are tall, well-made and well featured. In battle the different arms move in distinct bodies but the lance men are rated the most eminent and lead all attacks. This weapon is eighteen feet long, and it is called “Vallayam” in Tamil”. - Bishop R. Cald Well, 1989, A History of Tinnevely, Madras.

முடிவுரை: மல்யுத்தம் மாமல்லனுக்குப் பின், மத்தியத் தரைக்கடல் நாடுகளுக்கு கப்பலேறிவிட்டது. வீர விளையாட்டான சிலம்பமோ, சிறுவர்களின் சில்லாங்குச்சி விளையாட்டு போல் உருமாறிவிட்டது. இத்தகைய இக்கட்டான கால கட்டங்களில், தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழக அரசும் புறநானூற்றுக் கால, தமிழர் படைக் கலன்களின் பயிற்சி முறைகளையும் மறநிலைக் கால வரலாற்றையும் நாளையத் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு, வழங்கவேண்டியது கடமை.

இக்கட்டுரையில் எழுதப்பட்ட சுருத்துக்கள் அனைத்தும் இக்கட்டுரையாளர் திரு. அருணாச்சலம் அவர்கள் எழுதிய “தமிழர் படைக்கலன்களின் கால வரையறையும் உருவாக்கக் காரணிகளும்”-சித்ரா பதிப்பகம் -2021 என்ற நூலிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது,

வரலாற்றுச் சிறப்புடைய ஊர்ப்பெயர்கள்

முனைவர் பா. அருள்மனோகரி,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி,
நடுவக்குறிச்சி சங்கரன்கோவில். தென்காசி மாவட்டம்

முன்னுரை

உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு மொழிக்கும் இனத்திற்கும் வரலாறு இருப்பது போல ஊர்ப்பெயர்களுக்கும் இருப்பதைக் கல்வெட்டுகள், செவிவழிக்கதைகள், மெய்கீர்த்திகள், செப்பேடுகள், ஆவணங்கள் வழி அறியமுடிகிறது. ஊர்ப்பெயர்கள் தமிழரின் வாழ்க்கையை எதிரொளித்தலோடு பண்பாட்டையும் விளக்கி நிற்கின்றன. ஊர்ப்பெயர்கள் மக்களின் பேச்சு வழக்காலும் அரசியல் மாற்றங்களாலும் வடிவ மாற்றம் மற்றும் பெயர் திரிபுகளைப் பெற்றன. இதனால் மக்களின் வரலாறு, பண்பாடு, நில அமைப்பு, சமூகநிலை, இயற்கை வளம், மற்றும் முன்னோர்களின் சிந்தனைத்திறன் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்வதில் மிகுந்த இடையூறு ஏற்பட்டது. இவை போன்ற பல கூறுகளை உள்ளடக்கிய ஊர்ப்பெயர்களின் சரியான வடிவங்களைத் தேடிப்பெறும் போது, தமிழ் மொழிக்கும் மக்களுக்குமான வரலாற்றோடு கூடிய பல செய்திகளை மீட்டுக் கொண்டு வரமுடியும். ஊர்ப்பெயராய்வு என்பது இல்லையென்றால் தமிழக வரலாற்றைச் சரியான கட்டமைவிற்குள் கொண்டு செல்ல முடியாது. பழம்பெயர்களை இழந்து புது வடிவம் பெற்ற ஊர்ப்பெயர்கள், பிறமொழிக் கலப்பினையும் அரசியல் மாற்றங்களையும் எளிதாக அடையாளப்படுத்துகின்றன. எளிமையாகப் பேச விரும்பும் மக்களால் சொற்கருக்கம் பெற்ற ஊர்ப்பெயர்களும் அதிகமாகத் தமிழகத்தில்

உள்ளன. அம்பை, இராசை, நடுவை, நெல்லை, சங்கை போன்ற ஊர்ப்பெயர்களைச் சான்றிற்குக் கூறலாம். இப்பெயர்கள் அம்பாசமுத்திரம், இராஜபாளையம், நடுவக்குறிச்சி, திருநெல்வேலி என்ற வடிவத்திலிருந்து மக்களின் பேச்சு வழக்கால் சுருங்கி விட்டன. இது போல தமிழகம் முழுவதும் உள்ள பல பெயர்கள், மூல வடிவத்தை இழந்து நிற்கின்றன.

தமிழ்மொழியில் உள்ள எல்லாச் சொற்களுக்கும் காரணம் உண்டு. அதுபோலவே, நம்முன்னோர்கள் ஊர்ப்பெயர்களைச் சிந்தித்துத் தேர்ந்தெடுத்தனர். வடமொழிச் சொற்கள் தமிழோடு கலந்த பின், ஊர்ப்பெயர்கள் மாற்று வடிவம் பெற்றன. ஒரே ஊருக்குப் பல பெயர்கள் கால மாற்றங்களுக்கு இடையே உருவாகின. இங்கு தான் வரலாற்றினை அறிய முடிகிறது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஊர்ப்பெயர்களை ஆராயலாம்.

தொடக்கக் கால ஊர்ப்பெயர்கள்—

தொல்காப்பியர் பெயரைப் பற்றி விளக்கும் போது, நிலப்பெயரை முதலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மனிதனுடைய வாழ்க்கை, நிலத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இருந்தது. நிலம் என்று கூறும் போது நிலத்தோடு தொடர்புடைய தாவரங்கள், நீர்நிலைகள், விலங்குகள் ஆகிய இயற்கை வளங்கள் வாழ்க்கைக்கு வலுவூட்டின; இயல்பாக வாழ்வதற்கும் காரணிகளாக விளங்கின;

மதிப்பு மிக்கவையாகவும் திகழ்ந்தன; அறிவியல் துறை இல்லாத காலகட்டத்தில் கூட ஊர்களை அமைத்துக் கொண்ட நிலையில் நாகரிக வளர்ச்சி மேலோங்கி நின்றது. இதனை ஊர்ப்பெயர்கள் உறுதிபடுத்துகின்றன. சூழல்கள் காரணமாக ஊர்ப்பெயர்களில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை அவை எதிரொலிக்கின்றன. உளவியல் மாற்றங்களையும் ஊர்ப்பெயர் மாற்றங்களில் காண முடிகிறது. இதனையே ஊர்ப்பெயர்களின் தொடக்கக் கால வரலாறாகக் கருதலாம்.

“நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே விணைப்பெயர் உடைப்பெயர் பண்புகொள் பெயரே”

(தொல்காப்பியம் , சொல்லதிகாரம், நூற்பா எண்: 165)

என்ற தொல்காப்பியர் கருத்து இங்குக் குறிப்பிடற்குரியது. மக்களின் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய எல்லாப் பெயர்களுக்கும் முன்னோடியாக நிலத்தின் பெயர் நிற்கின்றது. இந்த நிலத்தின் பெயராக குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, குளம், ஊர் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

“யாறும் குளனும் காவும் ஆடி

பதி இகந்து நுகர்தலும் உரிய என்ப”

(தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல் நூற்பா எண் : 50)

என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவதில் இருந்து ஊர்கள் தனிப்பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டதை உணர முடிகிறது. ஒரே பெயரில் பல ஊர்கள் அமைந்தபோது குழப்பத்தைத் தவிர்க்க அடைமொழிகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவ்வாறு உருவான ஊர்ப்பெயர்களை “பொதுக்கூறு, சிறப்புக்கூறு” என இருபகுதிகளாக ஆய்வாளர்கள் பிரித்தனர். (தமிழக ஊர்ப்பெயர்கள், கே.பகவதி பக்கம் 15)

இன்றைய ஊர்ப்பெயர்களை நோக்கும் போது பொதுக்கூறு, சிறப்புக்கூறு இணைந்த பெயர்கள், தனிப்பெயர்கள், மருவிய பெயர்கள் என்ற நிலையில் அமைந்துள்ளன. சான்றிற்குச் சில ஊர்ப்பெயர்களை இங்குக் காணலாம். நீண்ட வரலாற்றை உணர்த்தும் ஊர்ப்பெயர்களை மட்டும்

இங்குத் தெளிவாகக் காணலாம். திருநெல்வேலி மாவட்டம் தென்காசி மாவட்டம் சார்ந்த ஊர்ப்பெயர்கள் இங்கு ஆராயப்படுகின்றன.

தென்தமிழக வரலாற்றுச் சிறப்புடைய ஊர்ப்பெயர்கள்

தமிழகத்தின் தென்மாவட்டங்களான திருநெல்வேலி, தென்காசி பகுதிகளுக்கு வளம் சேர்க்கும் தாமிரபரணி, சிற்றாறு ஆகிய நதிகளின் அருகில் குடியிருப்புகள் தோன்றின. ஆற்றங்கரையோரப் பகுதிகளில் பழங்காலக் கோயில்களும் காணப்படுகின்றன. ஊர்ப்பெயர் ஆய்வாளர்களில் குறிப்பிடற்குரியவரான கு.பகவதி அவர்களின் கருத்து நோக்குதற்குரியது.

“தமிழக ஊர்ப்பெயர்கள் அனைத்தையும் காலமுறைப்படி ஆராயும்போது, நமக்குக்கிடைக்கும் சான்றுகள் அடிப்படையில் தமிழர்கள் மிகுதியாக வாழ்ந்த இடம் எது என்று நோக்க, தமிழகத்தின் வட பகுதியிலும் மத்திய பகுதியிலும் இருந்த அளவிற்குத் தென்பகுதியில் இருந்தார்களா என்ற எண்ணம் எழுகிறது. பாடல் சான்றுகள், இலக்கியச் சான்றுகள் தென்பகுதி பற்றி மிகுதியாகக் கிடைக்காத நிலை. கல்வெட்டுகள் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னதாகக் கிடைக்கும் நிலை போன்ற சில எண்ணங்களுடன் இங்கு வசிக்கும் மக்கள் சிலர் பிற பகுதியினின்றும் வந்தவர்கள் என்ற எண்ணமும் இவண் சுட்டத்தக்கது”. (ஊர்ப்பெயர்கள் ஒரு வரலாற்று மூலம், கு.பகவதி, பக்கம்: 37). மேற்காணும் கருத்தினை மையமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வினை அணுகலாம்.

கோயில் கல்வெட்டுகளின் சான்றினைக் கொண்டால், “சுமார் 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து இன்றுவரை இவ்வட்டாரத்தின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, சமய வரலாற்றிற்கு உரிய தரவுகளைத் தாங்கியுள்ளன” என திருநெல்வேலி மாவட்டக் கல்வெட்டுகள் நூலில் உள்ள முன்னுரை கூறுகிறது. (திருநெல்வேலி மாவட்டக் கல்வெட்டுகள் தொகுதி - 1 , தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை பக்கம் -IV)

இதற்கு முந்தைய வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் கி.பி. 1 ஆவது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தமிழ் பிராமி கல்வெட்டினைக் கூறலாம். அம்பாசமுத்திரம் வட்டத்தில் உள்ள ஐயனார்குளம் ராசாப்பாறையில் உள்ள அக்கல்வெட்டில்,

**“பள்ளி செய்வித்தான்
கடிகை கோவின் மகன்
பெருங்கூற்றன்”**

என்ற செய்தி உள்ளது. (தொல்லியல் கழகம் திருநெல்வேலி) “சமணர் படுக்கும் குகைகள் பள்ளிகள் எனப்பட்டன. அங்கே கல்வி அளிக்கப்பட்டமையால் தான் பள்ளி என்ற சொல்லே வந்தது” (பள்ளி . தமிழ் விக்சனரி)

பெருங்கூற்றன் என்பவன் கடிகைக்கு அரசனாக இருந்துள்ளான். அவனே இப்பள்ளியை உருவாக்கியதாகக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. கடிகை என்ற சொல் “நேரம், கல்வி நிலையம், நிறுவனம், பெருநகரம் போன்ற பொருட்களை உணர்த்தும். (<http://www.Facebook.com>posts>, தென்பாண்டி நாட்டுத் தமிழ்க் கல்வெட்டுகள்)

கல்வி நிறுவனமோ அல்லது பிற நிறுவனமோ இருந்ததற்குத் தலைமைப் பொறுப்பாளராக இருந்தவர், ஐயனார்குளம் சமணப்படுக்கையை உருவாக்கியுள்ளது உறுதியாகிறது. மற்றொரு கல்வெட்டில் ‘இளங்கோ’ என்ற சொல் சிதைந்து காணப்படுகிறது. எனவே கி.பி.1 ஆம் நூற்றாண்டில் மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான அடிப்படையாக இதனைக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஊர்ப்பெயர்கள் எதுவும் இடம்பெறவில்லை.

அம்பாசமுத்திரம் எரிச்சாவுடையார் கோயில் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு, “முள்ளிநாட்டு இளங்கொய்க்குடி படாரர்க்கு முதல் கெடாமல் பொலி கொண்டு நான்கு காலமும் திருவமுது செலுத்துவதாக வரகுண மகாராஜர் வீற்றிருந்து இளங்கோக்குடி சபையார் கையில் கொடுத்த காசு” (G.S.Gai (Editor) South Indian Inscriptions, Vol. XIV.PP.9-10) என்ற செய்தியைக் கூறுகிறது.

எனவே இளங்கோ என்ற சொல் வழக்கு, இப்பகுதியில் இருந்ததை உணரமுடிகிறது. இடைக்காலச் சோழர் வருகைக்கு முன் அம்பாசமுத்திரம் இளங்கோக்குடி என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். மற்றொரு இடத்தில் உள்ள கல்வெட்டில்,

“முள்ளி நாட்டுப் பிரம்மதேயம் இளங்கொய்க்குடி” (மேற்குறித்த நூல் ப.60) என உள்ளது. வரகுண மகாராஜர் எனப்படுவது வரகுணபாண்டியன் என்று கருதலாம். அவரது ஆட்சிக்காலம் “கி.பி. 862 முதல் 885 வரை” (ந.க.மங்களமுருகேசன் பாண்டியர் ஆட்சி

முறை அட்டவணைப்பகுதி) எனவே கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு வரை இளங்கோக்குடி என்ற ஊர்ப்பெயரானது வழக்கில் இருந்துள்ளது. இளங்கோ என்ற பெயரில் குழுத்தலைவனோ அல்லது நிருவாக அதிகாரியோ இப்பகுதியில் வாழ்ந்திருக்கலாம் அந்தப்பெயரே ஐயனார்குளம் கல்வெட்டில் இடம்பெற்றுள்ளதாகக் கருதலாம்.

எனவே கி.பி. ஒன்றாம் நூற்றாண்டில் இருந்து அம்பாசமுத்திரம் பகுதியில் மக்கள் ஆங்காங்கே தங்கியிருந்திருக்கலாம். “கழுக்குமலையில் உள்ள சமணக்கல் படுக்கைகளைப் பாண்டிய மன்னன் பராந்தக நெடுஞ்சடையன் (கி.பி. 768 – 800) உருவாக்கியதாகக் கருத்து உள்ளது. (<http://ta.m.Wikipedia.org>). எனவே முற்கால பாண்டியர்கள் ஆட்சியிலும் சமணப் படுக்கைகள் அமைக்கப்பட்டன என்பது உறுதியாகிறது. வீரசிகாமணியில் உள்ள குடவரைக் கோயிலும் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சமணப்படுக்கைகள் இருந்துள்ளன. அவற்றுள் மிகவும் பழையமையானதாக வரலாற்றில் முன் நிற்கும், ஐயனார்குளத்தைக் கருதலாம். முனிவர்கள் தங்கியிருந்த இடமாக இது இருந்தால் கட்டாயம் அதனருகில் மக்கள் குடியிருப்புகளும் சிறிதேனும் இருந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. எனவே, தாமிரபரணி பாயும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் மிகப் பழமை வாய்ந்த பகுதியாக ஐயனார்குளம் பகுதியைக் கருதலாம்.

இனி மிகவும் பழமை வாய்ந்த சில ஊர்ப்பெயர்க் காரணங்களை இங்குக் காணலாம்.

அரிகேசவநல்லூர்

அம்பாசமுத்திரம் வட்டத்தில் வீரவநல்லூரில் இருந்து இரண்டு மைல் தொலைவில் அரிகேசவநல்லூர் உள்ளது. ஊரின் வடபுறம் தாமிரபரணி ஆறு செல்கிறது. ஊரின் கீழ்ப்பகுதியில் அரிகேசரியீஸ்வர நாதர் கோயிலும் ஊரின் நடுவில் ஸ்ரீ நவநீதகிருஷ்ணநாத சுவாமி கோயிலும் உள்ளது.

அரிகேசரி நாதர் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் பழையமையானது சடாவர்மன் குலசேகரனுடையது. “காலம் (கி.பி.1190 –கி.பி.1221)” (தே.கோபாலன் நெல்லை மாவட்டம் கையேடு

பக்கம் : 2) ஆனால் அம்மன்னனின் கால ஆட்சிக்கு முன்பே கோயில் இருந்ததற்கான அடையாளங்கள் உள்ளன. கோயிலில் வீற்றிருக்கும் சிவன், அரிகேசரி ஈஸ்வரமுடையார் எனப்படுகிறார். கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இறுதியிலும் இரு மன்னர்கள் அரிகேசரி என்ற பெயரில் வாழ்ந்துள்ளனர்.

கி.பி. 640-670 வரை மாறவர்மன் அரிகேசரி என்பவனும் கி.பி. 710 முதல் 765 வரை மாறவர்மன் அரிகேசரி பராங்குசன் என்ற பெயருடையவனும் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். ” (அ.ராமசாமி தமிழ்நாட்டு வரலாறு பக்கம் : 74-75)

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நெல்லையப்பர் கோயிலை முழுமையாக ஆய்வு செய்த ஆய்வாளர்” “கி.பி. 641 முதல் 670 வரை ஆண்ட அரிகேசரி மன்னன் நெல்லைப் பகுதியில் இருந்ததாகக் கருதுகின்றார். இம்மன்னன் ‘நிறை கொண்ட சிந்தையான் நெல்வேலி வென்ற சீர் நெடுமாறன்’ என்று போற்றப்படுகின்றான்” (பு.பா. உமாமகேஸ்வரி நெல்லையப்பர் கோயில், பக்கம் : 23)

ஆகவே தென்பகுதியை அரிகேசரி என்ற பெயருடைய பாண்டிய மன்னன் ஆண்ட செய்தி உறுதியாகிறது.

“அரிகேசரியின் மகன் கோச்சடையன் இரணதீரணும் அரிகேசரி நல்லூரின் அருகிலுள்ள திருப்புடைமருதூரில் போர் செய்துள்ளான்” (அ.ராமசாமி. தமிழ்நாட்டு வரலாறு. பக்கம் : 74) இக்கருத்து, அரிகேசரி மாறவர்மன் பெயரில் அரிகேசரி நல்லூர் என்ற ஊர் உருவானதற்கு வலுவூட்டாக உள்ளது. கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தோன்றிய இவ்வூர், தற்போது அரிகேசவநல்லூர் என வழக்கில் உள்ளது. தமிழ்நாட்டை ஆண்ட அரசர் பலர் தம் பெயர் விளங்குமாறு பல நல்லூர்களை உண்டாக்கினார்கள். பாண்டிய நாட்டில் வீரபாண்டியநல்லூர், அரிகேசரிநல்லூர் மாணாபரணநல்லூர், செய்தூங்கநல்லூர் முதலிய ஊர்கள் பாண்டியர் குலத்தைச் சேர்ந்த மன்னர் பெயரை விளக்கி நிற்கின்றன. (ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை தமிழகம் ஊரும் பேரும் பக்கம் : 25)

சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ள ஏனாதி கல்வெட்டில், முள்ளிநாட்டு அரிகேசரிநல்லூர் தச்சன் பற்றிய செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கல்வெட்டு அரிகேசரி மாறவர்மன் காலத்தைச்

சார்ந்ததாகும்.

கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதியில் ஊர்கள் தோன்றிவிட்டன என்பதை அரிகேசரிநல்லூர் ஊரின் வரலாறு தெளிவுறுத்துகிறது. கல்வெட்டுச் சான்றுகளைக் கொண்டு பாண்டியர் ஆட்சியில் தோன்றிய ஊர்ப்பெயர்களை எளிதில் அடையாளம் காணமுடிகிறது.

திருப்புடைமருதூர்

தாமிரபரணியோடு கருணையாறு வந்து சேருமிடத்தின் அருகில் உள்ள திருப்புடைமருதூரில் நாளும் பூநாதசுவாமி கோயில் உள்ளது.

இக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில் கோச்சடையன் மாறன் என்ற பெயர் உள்ளது.

**கோச்சடைய மாறர்க்கு ஆண்டு
இதனெதிர்படுனொடு இவ்வாண்டு
முள்ளிநாட்டு**

திருப்ப(ப)டுமருதில் சண்டகவரர்க்கு.....
(G.S.Gai (Editor) South Indian Inscriptions
Volume, XIV Page 46)

திருப்புடைமருதூர் என்பது திருப்படுமருதில் என்ற பெயருடன் தொடக்கக் காலத்தில் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. மருத மரங்கள் நிறைந்த சூழலோடு இன்றும் இவ்வூரைக் காணலாம். கோச்சடையன் இப்பகுதியை ஆண்ட காலம் ”700-730” (ந.க.மங்களமுருகேசன், பாண்டியர் ஆட்சி முறை, அட்டவணைப் பகுதி) உதயமார்த்தாண்டவர்மன் காலத்துக் கல்வெட்டில் திருப்புடை மருதூர் என்ற சொல்வழக்கு இடம் பெற்றுள்ளது. காலம் கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம். கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டில் திருப்புடை மருதிலாக இருந்த ஊர்ப்பெயர் பின்னாளில் திருப்புடைமருதூர் ஆகியுள்ளது.

குற்றாலம்

சிற்றாறு தோன்றும் திரிகூடமலையைக் கொண்ட குற்றாலம் திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பட்ட திருத்தலம் ஆகும்

**”மலையார் சாரல் மகவுடன் மடமந்தி
குலையார் வாழைத்தீங்கனி மாந்துங்
குற்றாலம்”.**

(திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் பதிகம் எண் : 99-5)

திருஞானசம்பந்தரின் காலம் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு என்பது இலக்கிய வரலாறு வழி அனைவரும் அறிந்ததாகும். முதல் பராந்தகசோழன் இராசஇராசசோழன் காலத்துக் கல்வெட்டுகளும் குற்றாலநாதர் கோயிலில் உள்ளன. பல புராணப் பெயர்களும் இவ்வூருக்கு அமைந்துள்ளன. திரிகூடபுரம், குறும்பலாத்திருநகர், செண்பகராணியம், நன்னகரம், திருநகரம் போன்ற பெயர்களைச் சான்றாகக் கூறலாம். ஆனால் 1300 ஆண்டுகளாக நிலைத்து நிற்கும் பெயர் குற்றாலம் ஆகும்.

“குற்றாலம் என்பது ஒரு வகை ஆலமரம் இதுவே இத்தலத்துப் புனிதமரம்”

(செந்துறை முத்து, பாண்டிய நாட்டுக் கோயில்கள், பக்கம் : 52)

குன்றிலிருந்து குளிர்ந்த நீர் விழுவதால் குற்றாலம் எனப்பட்டதாக மக்கள் கருதுகின்றனர். குன்றுகளின் மீது சிறிய வகை ஆலமரங்கள் இருப்பதை இன்றும் காண முடிகிறது. வினைகளை நீக்கிப் பிறப்பறுக்கும் தலமாகவும் குற்றாலம் கருதப்படுகிறது. இன்றைய சூழலோடு ஒப்பிடுகையில் முதலில் கூறிய விளக்கமே பொருத்தமானது.

காலப்போக்கில் மாற்றமடைந்த ஊர்ப்பெயர்கள்

தற்போதைய பெயர்	பழைய பெயர்
1. கோயில்குளம் (அம்பாசமுத்திரம்) ஆம்நூற்றாண்டு	திருப்பொதியில் விண்ணகர் (காலம் கி.பி.11)
2. வழுதூர் (அம்பாசமுத்திரம்)	வழுதியூர் – (கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி)
3. சேரன்மகாதேவி	சேரன்மாதேவிச் சதுர்வேதிமங்கலம் (காலம் கி.பி.9ஆம் நூற்றாண்டு)
4. காக்கநல்லூர்	காக்கலூர் – (காலம் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு)
5. அத்தாளநல்லூர்	அத்தாணிநல்லூர் ராஜராஜ நாராயணநல்லூர் – (காலம் கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டு)
6. கல்லிடைக்குறிச்சி	சத்திரியசிகாமணிபுரம் நிகரிலிச்சோழச் சதுர்வேதிமங்கலம் சோழகுலமாணிக்கநல்லூர் கோவிந்தபாடி – (காலம் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு)
7. இடைகால்	வடதலைக்களம் தென்திருவாரூர் – (காலம் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு)
8. சங்கனாப்பேரி	சங்கரநாராயணப்பேரேரி – (காலம் – கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டு)
9. அடைச்சாணி	அடைத்தகாணி – (காலம் கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டு)
10. பாலூர்	பாகூரான சத்திரியசிகாமணிநல்லூர் (காலம் கி.பி.10 ஆம்நூற்றாண்டு)
11. சுத்தமல்லி	கற்குடியான சுத்தமல்லிநல்லூர் (காலம் கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டு)
12. பாலாமடை	உதயநேரி – (காலம் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டு)

ஊர்ப்பெயர்களின் பலசொற்கள் திரிந்த சொற்களாக உள்ளன. சான்று; பற்று, பேரேரி, ஊருணி ஆகிய பொதுக்கூறு வடிவங்கள் முறையே பத்து, பேரி, ஊருணி என மாறிவிட்டன. பற்று – நன்செய் நிலம், பேரேரி – பெரியஏரிகள், ஊருணி – ஊரும் நீர் நிலை என்ற பொருளினதைத் தரக்கூடிய ஊர்ப்பெயரின் வடிவம் மாறும் போது பொருள் மாறுபாடு ஏற்படும் சூழல் உருவாகிறது. செவ்வல் என்ற ஊர்ப்பெயரின் வடிவம் மாறும்போது பொருள் மாறுபாடு ஏற்படும் சூழல் உருவாகிறது. செவ்வல் என்ற ஊர்ப்பெயர் சேவல்

எனத்திரிந்ததால் நிலப்பெயராக இருந்த பொருள் பறவைப்பெயராக பொருள் மயக்கமுற்று இன்றைய சூழலில் வழக்கில் உள்ளது. உப்புவணிகன்புத்தூர் என்ற ஊர்ப்பெயர் சுருங்கி உப்பாணிமுத்தூர் ஆக நிகழ்காலத்தில் வழக்கில் நிற்கிறது. இவ்வாறு ஊர்ப்பெயர்கள் மாற்றம் பெற்றால் இடத்தின் சூழலை உற்று நோக்கி அதற்கேற்ப பெயரைச் சூட்டிய பண்டைய கால மனிதனின் நிலவியல் பண்பாடு சிதைவதற்கான நிலை உருவாகிறது. நீர்நிலைகளைக் கட்டிப் பாதுகாத்த இயற்கையின் மீதான மதிப்பும் நிலைகுலைந்து போனது. மக்களின் வேகமான பேச்சும் அரசியல் மாற்றமும் ஊர்ப்பெயர்களில் மிகப்பெரிய வடிவ மாற்றத்தையும் பொருள் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஏந்தல் என்ற பொதுக்கூறு வடிவமுடைய ஊர்ப்பெயர்களும் நீர்நிலையை நினைவறுத்தி ஊர்ப்பெயர்களாக வழக்கில் உள்ளன. சான்று; சீவலராயனேந்தல் இவ்வூர் இன்று சீராந்தல் என மக்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

தனிப்பெயர்கள்

இலஞ்சி, கம்பிளி, பொய்கை, வலசை, கரம்பை, திருத்து, புதூர், பொட்டல் போன்ற ஊர்ப்பெயர்கள் இன்று வரை தனி வடிவப்பெயர்களாக நிலைத்து நிற்கின்றன. பொதுக்கூறு சிறப்புக்கூறு என்று பிரித்தறிய இயலாத இப்பெயர்களை கி.நாச்சிமுத்து, “ஒரு கூற்றுப்பெயர்கள்” (தமிழக ஊர்ப்பெயர்கள், கே.பகவதி, பக்கம் 164) என்பார். முற்காலத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்றவையாகத் தனிப்பெயர்கள் இருந்ததை சங்ககால ஊர்ப்பெயர்களைக் காணும் போது அறியலாம்.

பொதுக்கூறுகள், அடைமொழி பெறாமல் பெயர் உருவான காலத்திலிருந்து அதே வடிவத்தில் தொடர்ந்து நீடித்துத் தனிப்பெயர்களாகவும் வழக்கில் உள்ளன. வலசை என்றால் இடம்பெயர்தல் என்று பொருள். இலஞ்சி, பொய்கை நீர்நிலைப்பெயர்களையும் பிற பெயர்கள் நிலத்தின் தன்மைகளையும் உணர்த்துகின்றன. இப்பெயர்களுக்கான காரணங்களை ஆராயும்போது, மக்கள் இயற்கையை மிகவும் மதித்ததோடு நேசிக்கவும் செய்தனர் என்பதை உணரமுடிகிறது. சூழலுக்கேற்ப பண்பாடும் அமைந்துள்ளது.

ஆய்வுமுடிவுகள்

தென் தமிழகத்தில் கி.பி. ஒன்றாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த தமிழ் - பிராமி

கல்வெட்டுகள் ஊர்ப்பெயர் ஆய்வின் போது கிடைக்கப்பெற்றிருப்பது, வரலாற்றில் ஒரு தெளிவைக் காட்டுகின்றது.

கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் திருநெல்வேலி அம்பாசமுத்திரம் வட்டமானது முள்ளிநாடு எனப்பட்டுள்ளது. முள்ளிநாட்டுப் பிரம்மதேயம், இளங்கோக்குடி (அம்பாசமுத்திரம்) கோயில்களும், பிரம்மதேசம், மன்னார்கோயில், திருவாலீஸ்வரம், காக்கநல்லூர், ஆழ்வார்குறிச்சி ஆகிய வடக்குப்பகுதியில் அமைந்த ஊர்கள் கிழக்கில் உள்ள வழதூர், திருப்புடைமருதூர், அத்தாளநல்லூர், அரிகேசரிநல்லூர், மானாபரணநல்லூர் ஆகிய ஊர்கள் தென்கிழக்கில் உள்ளன. வெள்ளங்குளி, கல்லிடைக்குறிச்சி ஆகிய ஊர்கள் அனைத்தும் அடங்கிய பகுதியை சோழர்கள் ஆட்சியில் இராஜிராஜ சதுர்வேதிமங்கலம் என வழங்கியுள்ளனர். இவ்வூர்களில் உள்ள அனைத்துக் கோயில் கல்வெட்டுகளிலும் முள்ளிநாட்டு இராஜிராஜ சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற பெயர் இடம்பெற்றுள்ளது.

இராஜிராஜசோழனின் பட்டப்பெயரான சத்திரியசிகாமணி, நிகரிவிச்சோழன் சோழகுலமாணிக்கம் போன்ற பெயர்களும் ஊர்ப்பெயர்களாக அவர்களது ஆட்சியில் வழக்கில் இருந்துள்ளன. வழதி என்ற பட்டப்பெயர் முற்காலப்பாண்டியருக்கான சிறந்த அடையாளத்தை நினைவறுத்தி நிற்கின்றன. பாண்டியர், சோழர், சேரர் (திருவிதாங்கூர்) நாயக்கர் ஆகிய மன்னர்களின் ஆட்சியில் ஊர்ப்பெயர்கள் பல மாற்றங்களைச் சந்தித்துள்ளதை விரிவாக ஆராய்ந்தால் உணரலாம்.

கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சேந்தன் செழியன் காலத்தில் சேந்தமங்கலம் என்ற ஊர் உருவாகியிருக்கலாம். மங்கலம், பிரம்மதேயம், நல்லூர், அகரம் போன்ற பொதுக்கூறுகளை உடைய ஊர்கள் அந்தணர்களுக்கு அரசரால் கொடையாக வழங்கப்பட்ட ஊர்களாகும். முற்கால பாண்டியர் இடைக்காலச் சோழர் இடைக்காலப் பாண்டியர், பிற்காலப்பாண்டியர், நாயக்கர் கால ஆட்சி முறைகளைத் தென்தமிழக ஊர்ப்பெயர்கள் உறுதிபடுத்துகின்றன. சமுத்திரம் என்ற பொதுக்கூறு நாயக்கர் காலத்தில் அறிமுகமாகிறது. அம்பாசமுத்திரம், இரவணசமுத்திரம், கேசவசமுத்திரம், திம்மராஜசமுத்திரம், ரெங்கசமுத்திரம் போன்ற ஊர்களை அதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம். தமிழர்கள் பற்பலப் பண்பாடுகளை உடைய அரசியல் வருகையை

எதிர்நோக்கியுள்ளனர். ஆனாலும் தமிழர் பண்பாடு, வாழ்க்கை முறை மாறவில்லை. நிலவளம் நீர்வளம் மிகுந்த பகுதி தென்தமிழகம் என்பதை ஊர் (மருதநிலம்) குளம், குறிச்சி சமுத்திரம், பேரேரி போன்ற சொற்கள் தெளிவுறுத்துகின்றன. ஆட்பெயர்கள், சமயப்பெயர்கள், இனப்பெயர்கள், தொழிற்பெயர்கள் வரி தொடர்பான பெயர்கள் எண்ணுப்பெயர்கள் ஊர்ப்பெயரில் சிறப்புக்கூறுகளாக இடம்பெற்றுள்ளன. சான்று; பாபநாசம், இடையன்குளம், செக்கடிபூர், சில்லிறைப்புரவு, முக்கூடல் இயற்கைவளம் மிகுந்த பொதிகைமலையும், தாமிரபரணியும், குற்றாலமலையும், சிற்றாறும் ஊர்களின் உருவாக்கத்திற்கு முக்கியக் காரணமாக இருந்துள்ளன. ஊர்ப்பெயர்களை எளிமையாகப் பயன்படுத்தும் நோக்கத்தோடு தனிப்பெயர்கள் இன்றும் நிலைபெற்று அடைமொழியின்றி வழக்கில் உள்ளன. மருவிய பல பெயர்களை ஆராயும் போது பல வரலாற்றுச் செய்திகள் வெளிப்படுகின்றன. மாவட்டந்தோறும் விரிவாக ஆராயும் போது மேலும் பல வரலாற்றுச் செய்திகள் வெளிப்படும்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. உமா மகேஸ்வரி,பு.பா. – நெல்லையப்பர்கோயில், கழக வெளியீடு, ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை.
2. செந்துறை முத்து 1987 பாண்டியநாட்டுக் கோயில்கள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
3. சேதுப்பிள்ளை ரா.பி. 1987 தமிழகம் ஊரும் பேரும், பழனிப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.
4. திருஞானசம்பந்தர் 1998 தேவாரம், தொகுதி 9, வர்த்தமான் பதிப்பகம், சென்னை.
5. தொல்காப்பியர் 1923 தொல்காப்பியம், சேனாவரையர் உரை, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், திருநெல்வேலி.
6. நாச்சிமுத்து .கி 1983 தமிழ்இடப்பெயராய்வு, சோபிதம் பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
7. பகவதி .கே 1986 தமிழக ஊர்ப்பெயர்கள், உலகத்தமிழ்க் கல்வி இயக்கம், 33, திருமலைநகர் இணைப்பு, பெருங்குடி, சென்னை.
8. பகவதி .கு 2005 ஊர்ப்பெயர்கள் ஒருவரலாற்று மூலம், முல்லை நிலையம், சென்னை.
9. மங்களமுருகேசன் ந.க. 1989 பாண்டியர் ஆட்சிமுறை, பாரிநிலையம் சென்னை.
10. முத்து எத்திராசன் 2009 ஊர்ப்பெயர்கள் உருவான வரலாறு, கவிபா பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை.
11. ராமசாமி .அ 1996 தமிழ்நாட்டு வரலாறு, செ.சா.பதிப்பகம், கே.கே.நகர், மதுரை.
12. லேனா தமிழ்வாணன் 1987 (பதிப்பாசிரியர்) தமிழக மாவட்ட நூல்வரிசை, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
13. ஸ்ரீதர் தி.ஸ்ரீ 2009 மணிமேகலைப் பிரசுரம், தி.நகர், சென்னை திருநெல்வேலி மாவட்டக் (பொதுபதிப்பாசிரியர்) கல்வெட்டுகள் தொகுதி – 1 தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை, எழும்பூர், சென்னை.
14. Gai, G.S., (Editor) 1972 South Indian Inscriptions, Volume - XIV, Archaeological Survey of India, New Delhi
15. அருள் மனோகரி பா 2002 தென்காசி, அம்பாசமுத்திரம் வட்ட ஊர்ப்பெயராய்வு, முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு, ஸ்ரீ பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி, குற்றாலம்

அகராதியியலின் மூலத் தந்தை தொல்காப்பியர்

முனைவர் நயம்பு. அறிவுடைநம்பி,
மண்டலச் செயலாளர்,
உலகத் திருக்குறள் பேரவை,
மதனந்தபுரம், சென்னை – 125

தொடக்கவுரை

உலகச் செம்மொழிநூல்களுள் தமிழ்மொழி தொன்மையும், முதன்மையும் உடையது. ஒல்காப் புகழ்த் தொல்காப்பியம் தமிழ் மொழியின் ஒப்பிலா இலக்கண நூல். அது மொழியின் இலக்கணம் மட்டுமின்றி வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் கூறுவது. நிகண்டுகளுக்கும், அகராதிகளுக்கும் வேராகவும், அடிப்படையாகவும் இருப்பது. வீரமாமுனிவர் அகராதியின் தந்தையாவார். ஆனால் தொல்காப்பியரோ அகராதியின் நிகண்டுகளின் மூலத் தந்தையாவார். இதனை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

அகராதியின் தோற்றம்

ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்கள், அகரவரிசையில் தொகுக்கப்பட்டு, அவற்றிற்குப் பொருள் கூறுவது அகராதி எனப்படும். இந்நடைமுறை ஆங்கிலேயரால் தமிழுக்கு வந்த புதுவரவு. இதற்குப் பழைய உறவும், வரவும் தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. அகராதியின் தந்தை வீரமாமுனிவர் எனில், அகராதியின் மூலத் தந்தை, ஒல்காப்புகழ்த் தொல்காப்பியரே ஆவார்.

“ஒருமொழியில் உள்ள சொற்கள் சில புதிதாகத் தோன்றும். சொற்கள் சில மறையும். சொற்கள் மறையாமல் இருக்கவும்; சொற்களுக்குப் பொருள் கூறவும் நிகண்டுகள் முயன்றுள்ளன. முற்காலத்தே தமிழ்க் கற்கப் புகுந்தார் இலக்கணம், நிகண்டு என்ற இருவகைக் கருவி நூல்களைக்

கையாண்டு வந்தனர்” (அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு, முன்னுரை, ப.1) என்று வையாபுரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். சொற்களுக்குப் பொருள் புரிந்து கொண்டால் இலக்கியம் படிப்பது எளிதாகும் என எண்ணினார்.

தொல்காப்பியத்தில் சொல்லப்பட்டன வேயன்றி, அவைபோல்வன உரிச்சொற்கள் பலவகை உண்டு. அவை இத்தனை என வரையறுத்துக் கூற இயலாது. எனவே இங்குச் சொல்லப்பட்ட விதிகளுடன் பொருந்தியவற்றையெல்லாம் முறைப்படி உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். உணர்ந்தவற்றைச் செய்யுளில் கையாளலாம்.

அகராதிகளுக்கு மூலவேர் தொல்காப்பியம்

சொற்களுக்குப் பொருள் புரிந்துகொள்ள அகராதிகள் பயன்படுகின்றன. சொல்லுக்குப் பொருள் கூறும் முறையை முதன்முதலில் உணர்த்தியவர் தொல்காப்பியரே. சொல்லதிகாரத்தில் இடையியல், உரியியல்; பொருளதிகாரத்தில் மரபியல் முதலியவற்றில் இதனைக் காணலாம். இம்முன்றுள் உரியியல் நிகண்டுகளுக்கும், அகராதிகளுக்கும் முன்னோடியாகும். தொல்காப்பியர் உரியியலில் 98 நூற்பாக்களில் (நூற்.238 முதல் 395) 120 உரிச்சொற்களுக்குப் பொருள் கூறியுள்ளார். இவை அகரவரிசையில் அமையவில்லை. இவற்றை விசுவநாதன் கூறி முழுச்சொல்லாய்க் கூறியுள்ளார். வேர்ச் சொற்களாகிய உரிச் சொற்களைக் கொண்டு பல புதிய, புதிய சொற்களை உருவாக்க இயலும். குற்றியலுகரப் புணரியலில்

உரிச்சொல்லை, குறைசொல்கிளவி (நூற்பா.77) என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அகராதிகளுக்கும், நிகண்டுகளுக்கும் தொல்காப்பியர் வழிகாட்டியுள்ளார். பொதுவான உரிச்சொற்கள் 16, சிறப்பான உரிச்சொற்கள் 104 உரியியலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

உரிச்சொல் பலர் கருத்துகள்

உரிச்சொல்லைத்தாது அல்லது குறைசொல் என்றார் தெய்வச்சிலையார். வேர்ச்சொல் அல்லது முதனிலை என்பது சேனாவரையர் கருத்து. இதனை இக்கால மொழியியல் நூலோர் ஏற்கின்றனர். உரிச்சொல் பெயரடை, வினையடையில் வருவது என்றார் கபில் சுவலபெல். டாக்டர் எஸ். சுப்பிரமணியப்பிள்ளை நிகண்டு என்பது அகராதி போன்றது எனத் தெரிவித்துள்ளார். தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் குறைசொல், வேர்ச்சொல் எனக் குறிப்பிடுகிறார். பாவாணர் செய்யுளுக்கே உரியவை என்கிறார். டாக்டர் கால்டுவெல் பெயரடை என்றார். சி. இலக்குவனார் வேர்ச்சொல் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேற்கூறப்பட்ட கருத்துகள் அனைத்தும் தொல்காப்பியரின் சிந்தனைகளை, கருத்துகளைக் கொண்டவையாகும்.

உரிச்சொல்லின் அமைவு

உரிச்சொல்லின் அமைவு குறித்துத் தொல்காப்பியர் 238-ஆம் நூற்பாவில்குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை ஐந்து வகையில் அமைவன. அவையாவன:- 1) இசை, குறிப்பு, பண்பு முதலியவற்றின் அடிப்படையில் அமைவன. 2) பெயர்க்கும் வினைக்கும் பொதுவாய் வருவன. 3) ஒரு சொல் பலபொருள் தருவது. 4) பல சொல் ஒருபொருள் தருவன. 5) வழக்கில் பயிலாதவை.

மேலே கூறப்பட்ட 120 உரிச்சொற்களை இசை. குறிப்பு, பண்பு என மூவகையில் அடக்கலாம். இசையில் அமைவன 5; குறிப்பில் அமைவன 99; பண்பில் அமைவன 16. ஆகமொத்தம் 120.

இசையில் அமைவன

ஓசை, ஒலிப்பு முறையில் அமைவன. இசையில் தோன்றுவன வா, மோ, இசைப்பு, கம்பலை, கலி, அழுங்கல், சிலை, இயம்பல், இரங்கல் முதலிய உரிச்சொற்கள்.

ஒருசொல் ஒரு பொருள்

புலம்பு - தனிமை; பயப்பு - பயன்; இயைபு - புணர்ச்சி முதலியன ஒருசொல், ஒருபொருள் தருவனவாகும். இவை ஒருசொல் ஒருபொருள் உரிச்சொற்களாகும்.

பலசொல் ஒருபொருள்

உறு, தவ, நனி என்னும் பல சொற்கள் மிகுதி என்ற ஒரு பொருளையே குறிப்பன. எனவே இவை பலசொல் ஒருபொருள் குறித்த உரிச்சொற்களாகும்.

ஒரு சொல் பலபொருள்

ஒருசொல் பலபொருள் குறித்து வரும் என்பதற்குக் கடி என்னும் சொல்லைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இச்சொல் காப்பு, புதுமை, வரைவு, விரைவு, விளக்கம், அச்சம், ஆர்த்தல், முந்தேற்று, குறிப்பு, மிகுதி, சிறப்பு என்ற பல பொருள்கள் குறித்து வரும் என்றார். இதுபோன்று வரும் உரிச்சொற்கள் பற்றி 22, 23, 24, 25, 49, 50, 51, 52 முதலிய நூற்பாக்களில் காணலாம்.

பயிலாதன - அருஞ்சொற்கள்

அரிதாய் இடம்பெறும் சொற்கள் பயிலாதன எனப்படும். குழு, கெழு, மழ, குழ, நட்பு, மே என்பன அவற்றுள் சிலவாகும்.

செய்யுட்கு உரியன

இலம்பாடு, ஒற்கம் முதலியன (நூற்பா.62)

எழுத்தோரன்ன பொருள்தெரி புணர்ச்சி

இசையில் திரிதல் நிலைஇய பண்பே (புணரியல்.39)

என்ற நூற்பா இங்கு எண்ணத்தக்கது. ஒலிப்பு வேறுபாட்டால் ஒரே சொல் பலபொருளில் வரலாம்.

குறிப்பில் அமைவன

வெளிப்படையாகத் தோன்றாமல் குறிப்பால் பொருள் உணர்த்துவதைக் குறிப்பில் அமைவன என்றார்.

கறுப்பு சிவப்பு நிறப்பெயர்கள் - வெகுளிப்பொருள்; மாதர் - காதல்; மல்லல் - வளன்; ஏற்றம் - துணிவு; வெண்மை - விருப்பம்; உறு, தவ, நனி என்பன - மிகுதி; இங்ஙனம் குறிப்பால் பொருள் உணர்த்துவன பலவாகும்.

பண்பில் அமைவன

பண்பின் அடிப்படையில் பொருள் அமைவன. பசப்பு - நிறம், செல்லல் - இன்னல், இன்னாமை; சாயல் - வெண்மை; படர் - செலவு; தட, கய, நனி முதலியன பெருமை.

பெயர்க்கும் வினைக்கும் பொதுவான உரிச்சொற்கள்

உரியியலில் தொல்காப்பியர் பெயர்க்கும், வினைக்கும் பொதுவாக வரும் சொற்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பணை, தீர்தல், தீர்த்தல், அதிர்வு, விதர்ப்பு, அலமரல், தெருமரல், வார்தல், போகல், ஒழுகல் முதலியனவாகும். இவை பெயர், வினைகளுக்கு அடையாக வரும்.

இடையியல்

தொல்காப்பியர் இடையியலிலும் இடைச்சொற்கள் சிலவற்றுக்குப் பொருண்மை கூறியுள்ளார். என்று என் கிளவி இறந்த பொருட்டே (264), மன்ற என் கிளவி தேற்றம் செய்யும் (266), தஞ்சக் கிளவி எண்மைப் பொருட்டே (267), சொல்லே ஐயம் (269) முதலியன அவற்றுள் சிலவாகும்.

எச்ச இயலில் பொருண்மை கூறல்

ஈயென் கிளவி இழிந்தோன் கூற்றே (444), தா என்கிளவி ஒப்போன் கூற்றே (445), கொடு என்கிளவி உயர்ந்தோர் கூற்றே (446) என்பனவற்றில் பொருள் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது. மரபியலில் பொருண்மையும் அகராதிக்கு அடிப்படையாகும்.

தொல்காப்பியத்தில் சொற்பொருள் அமைப்பு

1. ஒரு சொல் – ஒருபொருளில் 47 நூற்பாக்களில் 49 சொற்கள்
2. ஒரு பொருள் பல சொற்கள் 24 நூற்பாக்களில்
3. பல பொருள் ஒரு சொல் 18 நூற்பாக்களில்
4. இரண்டு பொருள், மூன்று பொருள், நான்கு பொருள், பன்னிரண்டு பொருள் எனச் சொற்கள் பல கூறப்பட்டுள்ளன. இதே அடிப்படையில்தான் பொதுவாக நிகண்டுகளிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. உரியியல் சொற்பொருள் அமைப்பை அகராதிகளில் காணலாம். அகராதிகளில் அகரவரிசையில் கூறப்பட்டுள்ளன. அகராதிகளின் மூலமும், அடித்தளமும் தொல்காப்பிய உரியியலேயாகும். உரியியல் அரிய சொற்களுக்குப் பொருள் கூறியுள்ளது. எனவே சொற்பொருள் தருதல் என்ற அமைப்பில் தொல்காப்பியம், நிகண்டுகள், அகராதிகள் ஒத்துப்போகின்றன.

தொல்காப்பியத்தில் பெயரடிகள் 22, வினைச் சொற்களடி 57, பெயரடைகள் 13, பெயர் மற்றும் வினையடைகள் 3, வினையெச்சம் 1 என்ற வகையில் காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பியர் உரியியலில் 120 அரிய சொற்களுக்கு மட்டுமே பல பொருள்களைக் கூறியுள்ளார்.

தொல்காப்பியரின் சொல்பொருள் கூறும் முறை

1) ஒருபொருள் சொல் கூறல், 2) அதற்கு விளக்கம் கூறல், 3) வரையறை கூறல் என்பனவாகும். இம்முறையை நிகண்டுகளும், அகராதிகளும் பின்பற்றியுள்ளன. (எ.கா): ஒருபொருள் கிளவி கூறல்: – உருபு – உட்கு; புரை – உயர்வு

விளக்கம் கூறல்

உறுதவ நனி மிகுதி செய்யும்

வரையறை கூறல்

சீர்த்த – மிகுபுகழ்; பழுது – பயம் இன்றே

தொல்காப்பியம் உரியியலில் சொற்களுக்குப் பொருள் கூறும் நிலையால் அதனைத் தமிழ் நிகண்டு என்றழைக்கலாம். தொல்காப்பியம் அகரவரிசையில் பொருள் கூறியிருந்தால் அதனை முதல் தமிழ் அகராதி என்று அழைத்திருக்கலாம். இந்தத் தொல்காப்பியரின் கண்ணோட்டமே நிகண்டுகள், அகராதிகள் ஆய்வில் மேலோங்கி உள்ளது. பேரா.வ.ஜெயதேவன் தொல்காப்பியம் முழுமையிலும் தமிழ் அகராதிக் கூறுகளைக் கண்டறிந்து விளக்கியுள்ளார். எனவே அகராதி, நிகண்டுகளுக்கு மூலத்தந்தை தொல்காப்பியரே ஆவார்.

தொகுப்புரை

தொல்காப்பியர் இடையியல், உரியியல், எச்சவியல் என்பவற்றில் சொற்களுக்குப் பொருளும், பயன்பாட்டையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒருபொருள் தரும் பல சொற்கள், பலபொருள் தரும் ஒரு சொல், பெயர்க்கூட்டத்தொகுதி முதலியன தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. நிகண்டுகளுக்கும், அகராதிகளுக்கும் தொல்காப்பியமே வழிகாட்டிய நூலாகும். இவ்விரண்டிற்கும் வேராகவும் இருப்பதே தொல்காப்பியமே. இக்கட்டுரை வாயிலாகத் தொல்காப்பியர் நிகண்டுகளின், அகராதிகளின் மூலத்தந்தையாவார் என்பது விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டு ஊர்ப்பெயர்களில் மறைந்திருக்கும் தமிழர் வரலாறும், பண்பாடும்

மோ. அன்பழகன்,
அங்கமங்கலம்,
குரும்பூர், தூத்துக்குடி மாவட்டம்

முன்னுரை:

உலகம் தோன்றியது. மனித இனம் தோன்றிற்று. இலெமொயா கண்டத்தில் தோன்றிய முதல் மாந்தன்¹ தமிழன். தமிழ்மொழி பேசியதால் தமிழன் என்று அழைக்கப்பட்டான். ஆதி பழந்தமிழர் காடுகளில் கூட்டம், கூட்டமாக குகைகளில் வாழ்ந்தார்கள். அநாகரிக வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் நாகரிக வாழ்க்கைக்குத் திரும்பினார்கள். தாங்கள் வாழ்ந்த ஊருக்குக் காரண காரியங்களோடு பெயர்களைச் சூட்டிக் கொண்டார்கள். ஊரின் பேரும், மொழியும் மனிதனின் முகவரி. பலர் தங்களின் பெயருக்கு முன் ஊர்ப் பெயரை இணைத்துக் கொள்வார்கள். திராவிட நாகரிகத்தை உருவாக்கி வடஇந்தியாவில் சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தை தோற்றுவித்தார்கள். உலகத்திற்கே நாகரிகத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். உலக மொழிகளுக்கு வேர்ச்சொல்லையும், மூலச்சொற்களையும் தமிழ்மொழி வழங்கிற்று என்று மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணர் உயர் ஆய்வில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" - கணியன் பூங்குன்றன். "உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிலா தார் - (குறள் எண் 140). தமிழ்நாட்டு ஊர்ப்பெயர்களில் மறைந்திருக்கும் தமிழர் வரலாறும், பண்பாடும் குறித்து பார்ப்போம்.

ஊர்ப்பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ள தமிழ் இலக்கிய நூல்கள்² : எட்டுத்தொகை நூல்கள் : 1. நற்றிணை 2. குறுந்தொகை 3. ஐங்குறுநூறு 4. பதிற்றுப்பத்து 5. கலித்தொகை 6. அகநானூறு 7. புறநானூறு பத்துப்பாட்டு நூல்கள் : 1) திருமுருகாற்றுப்படை 2) பொருநராற்றுப்படை 3) சிறுபாணாற்றுப்படை 4) பெரும்பாணாற்றுப்படை 5) மதுரைக்காஞ்சி 6) நெடுநெல்வாடை 7) பட்டினப்பாலை 8) மலைபடுகடாம். "நீரின்றி அமையாது உலகு" - ஆதிபழந்தமிழர் வேளாண்மைத் தொழிலைச் செய்தார்கள். அவர்களின் பொருளாதாரமும் அதுவே.

**உழுது உண்டு³ வாழ்வாரே வாழ்வார்,
மற்றெல்லாம்**

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

- (குறள் எண் : 1033)

இருபுனலும்⁴, வாய்ந்த மலையும், வருபுனலும்,

வல்அரணும், நாட்டிற்கு உறுப்பு (குறள் எண் : 737).

என்பதற்கேற்ப மன்னர்கள் நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்க ஏரி, குளம், அணைகள் கட்டினார்கள். "வடவேங்கடம்⁵, தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகு" தொல்காப்பியம். "பஃறுளி⁶ யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்

குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள” என்றும், தமிழ்நாடு என்றும் இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். தமிழ்நாடு சென்னை மாகாணம் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. “செந்தமிழ்” நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” என்ற பாரதியின் கூற்றுக்கு ஏற்ப, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ்நாடு⁸ என்று பெயர் மாற்றத்தைத் தந்தார். சென்னைப் பட்டணம், மதராசு என்று அழைக்கப்பட்டது. கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள் சென்னை என்று பெயர் மாற்றம் தந்தார். சென்னைக் கோட்டையில் தமிழ்நாடு அரசு, தலைமைச் செயலகம் என்று பொறிக்கப்பட்டது. “சத்தியமே ஜெயதே” என்ற சொல்லுக்கு “வாய்மையே வெல்லும்” என்று மாற்றினார்கள். திருமுருகனின் அறுபடை வீடுகள்⁹ : 1) திருப்பரங்குன்றம் 2) திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்) 3) பழனி 4) சுவாமிமலை 5) திருத்தணி 6) பழமுதிர்ச்சோலை. வைணவத்தலங்கள் 108. தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் ஒன்பது திருப்பதிகள்¹⁰ உள்ளன. 1) வைகுந்தம் (திருவைகுண்டம்) 2) ஆழ்வார்திருநகரி 3) (தென்) திருப்பேரை, 4) (குளந்தை) பெருங்குளம் 5, 6) இரட்டைத்திருப்பதி, (தொலைவில்லி மங்கலம்) 7) திருப்புளியங்குடி, 8) திருக்கழர் 9) வரகுணமங்கை (நத்தம்). தூத்துக்குடி மாவட்டம், திருச்செந்தூர் வட்டத்தில் புதிதாக வனத்திருப்பதி உருவாகி வருகிறது. தூத்துக்குடி மாவட்டம் வடக்கே புதூர், தெற்கே சாத்தான்குளம், மேற்கே வசவப்புரம், கிழக்கே வங்காளவிரிகுடாக்கடல் தூத்துக்குடி ஆகியவற்றை எல்லையாகக் கொண்டு விளங்குகிறது. தாங்கள் வாழ்ந்த ஊருக்குக் குளம்¹¹, ஏரி, நேரி, மலை, காடு, குன்றம், குன்று, பாறை, பண்ணை, ஊருணி, நல்லூர், குடி, நத்தம், சேரி, மொழி, காயல், மங்கலம், வாய்க்கால், புரம், பட்டி, நாடு, குடியிருப்பு, தேரி, குறிச்சி, நல்லூர், துறை, அணை, இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெயர்கள் வைத்துக் கொண்டனர். தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சிதம்பரனார். பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி, மாவீரன் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், திருக்குறள் குமரேச வெண்பா எழுதிய பண்டிதர் செகவீரபாண்டியனார், தினத்தந்தி அதிபர் சி.பா.

ஆதித்தனார் போன்ற எண்ணற்ற சான்றோர் பெருமக்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடி மாவட்டம் 10 வட்டங்களில் 480 வருவாய்க் கிராமங்கள். 1761 ஊராட்சி குக்கிராமங்கள் உள்ளன. தமிழ்நாடெங்கும் ஒரே பேருடைய ஊர்கள் பல இருக்கின்றன. மொழி : மொழிவதாலே மொழி என்றார் – கலைஞர். தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் அறிவான் மொழி, காயாமொழி¹², கல்லாமொழி, நங்கைமொழி, குதிரைமொழி, தச்சமொழி, முதலைமொழி, தாமரைமொழி என்ற பெயரில் ஊர்ப் பெயர்கள் அமைந்திருக்கின்றன. காயல் : துறைமுகத்தைக் குறிக்கும், பாண்டி நாட்டில் கொற்கைத் துறைமுகம், அயல்நாட்டு வாணிகம் நடைபெறும் இடமாக இருந்திருக்கிறது. அயல் நாட்டவர் காயல்பட்டினத்திலும், யவனர்கள் என்று அழைக்கப்படும் சோனகர்கள் வந்து தங்கிய இடம் சோனகன் விளை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. புன்னைக்காயல், பழையகாயல் ஆகிய துறைமுகங்கள் இருந்திருக்கின்றன. கொற்கைக்கு அருகில் அக்கா சாலை, என்னும் ஊரில் நாணயம் அச்சடிக்கும் தொழிற்சாலை இருந்திருக்கிறது. மாறமங்கலம் எனும் சிற்றூரில் மாரோக்கத்துநப்பசெள்ளையார் வாழ்ந்திருக்கிறார். தொல்காப்பியத்திற்கு சிறப்புப்பாயிரம் எழுதிய பன்ம்பாரனாரின் ஊர் சாத்தான்குளம் அருகில் உள்ள பன்னம்பாறை ஆகும். கிருத்துவம், தமிழ்நாட்டில் தோன்றுவதற்கு முதல் ஊராக இருந்தது நாசரேத், முதலூர் என்பர். சமத்துவபுரம் : வடஆரியர் எழுதிய மனுரூல்¹³, பகவத் கீதை நான்கு வருணத்தைக் கூறுகிறது. ஒவ்வொரு வருணத்தாருக்குரிய வாழ்க்கை முறையைக் கூறுகிறது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாகிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வேளாண்மைக் கூலிகளாக வாழ்ந்தார்கள். பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கி இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு நிலவுடைமை, கல்வி உரிமை, திருமண உரிமை, சொத்துரிமை, சமமாக வாழும் உரிமை. வேலைவாய்ப்பு உரிமை, வழிபாட்டு உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. இக்கொடுமையை எதிர்த்து முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்கள் குரல் கொடுத்து வந்தார்கள். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் சாதி, மத பேதமற்ற சமதர்ம குழுகாயம் காண வேண்டும் என்று முன்னுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அதன் அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டின் மேனாள் முதல்வர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் சமத்துவப்புரத்தை மதுரையில் முதலில் தொடங்கி 247 ஊர்களில் அனைத்துப் பிரிவினரும் ஒன்றாக வாழக்கூடியச் சூழ்நிலையை உருவாக்கினார். தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் 1) ஆதிநாதபுரம் 2) பிடாநேரி 3) அனவரதநல்லூர் 4) பேரூரணி 5) தருவைக்குளம் 6) புதூர் ஆகிய ஊர்களில் சமத்துவப்புரங்களை உருவாக்கினார். தமிழகத்தைச் சேரர், சோழர், பாண்டியர் எனும் முடியுடை மூவேந்தர்கள், அந்நியர்களும் ஆண்டு இருக்கிறார்கள். வடஆரியர்களின் வருகையால் தமிழ்மொழியில் மணிப்பிரவாள நடை தோன்றிற்று. தமிழ் மொழியில் பிறமொழி கலந்தது. ஆட்சி நிர்வாகத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. திருமறைக்காடு வேதாரண்யம் ஆகவும், மயிலாடுதுறை மாயவரம் ஆகவும், திருமுதுகுன்றம் விருத்தாச்சலம் ஆகவும், வடமொழிக்கு மாற்றினார்கள். 1967-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் "எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ்" எனும் கொள்கை வழியில் தமிழ்மொழியை அரசு நிர்வாகத்தில் நடைமுறைப்படுத்தியது. அரசு கோப்புகளில் தூய தமிழில் எழுதுவோருக்கு அரசு விருது வழங்கிப் பாராட்டுகிறது. தமிழ்நிலம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐவகை நிலமாக வகுத்து ஐந்திணை வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள். குறிஞ்சி : குறிஞ்சியில் வாழ்ந்த மக்கள் பழந்தமிழ் குறவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கெனத் தனி வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக் கொண்டார்கள். குற்றாலக்குறவஞ்சி எனும் நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சியைக் குறிச்சி என்றும் அழைப்பார்கள். நெல்லை மாவட்டத்தில் ஆழ்வார்குறிச்சி, சேலத்தில் கள்ளக்குறிச்சி, இராமநாதபுரத்தில் பிராமணக்குறிச்சி ஊர் உள்ளது. காடு : வடஆர்க்காடு மாவட்டம் ஆர்க்காடு, நெல்லை - களக்காடு, ஆலங்காடு ஆகிய ஊர்கள் உள்ளன. ஆத்திமரம் நிறைந்த பகுதி ஆர்க்காடு என்று அழைக்கப்படுகிறது. தொண்டைநாடு - திருவாலங்காடு, பழவேற்காடு, சேலம் ஏர்க்காடு, சோலை : மதுரை அழகர் கோவில் திருமால் இருஞ் சோலை, பழமுதிர்ச்சோலை, தலைச்சோலை, திருவளர்ச்சோலை, ஆகிய ஊர்கள் உள்ளன.

தோப்பு : தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் மந்தித்தோப்பு, இராமநாதபுரம் - மான்தோப்பு, தஞ்சையில் - நெல்லித்தோப்பு, தென்னார்காடு - வெளவால் தோப்பு, வனம் : சிதம்பரம் (தில்லை) வனம் என்றும், மதுரையில் கடம்பவனம். புன்னைவனம், திண்டிவனம் (ஓய்மா நாடு) மலை : மதுரை - ஆனைமலை, சிறுமலை, சென்னை - பரங்கிமலை, திருச்சி - பொன்மலை, பழனிமலை. சோழநாடு - சுவாமிமலை, தொண்டை நாட்டில் தணிகை மலை, குன்று : திருப்பரங்குன்றம், திருக்கழுக்குன்றம், நெற்குன்றம், நெடுங்குன்றம், பாறை : - தட்டப்பாறை, சிப்பிப்பாறை, கிரி என்றால் மலை : நெல்லை - சிவகிரி, புவனகிரி, கோட்டை : உமரிக்கோட்டை, கோனார்கோட்டை, பரிவல்லிக் கோட்டை, வெள்ளாளங்கோட்டை, குளம் : சாத்தான்குளம், அல்லிக்குளம், ஆழ்வார்க்குளம், கருங்குளம், சேரகுளம் என்ற ஊர்கள் உள்ளன. குடி : தூத்துக்குடி, செக்காரக்குடி, புதுக்குடி, இராசாப்புதுக்குடி, நல்லூர் : தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் ஆதிச்சநல்லூர் பழந்தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறையை அறிய அகழ்வாராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. சிவகளையிலும் நடைபெறுகிறது. காலனி : சிலோன் காலனி, பர்மா காலனி அயலகம் சென்ற தமிழர்கள் அந்நாட்டு அரசு எடுத்த முடிவின் படி தாயகம் திரும்பினார்கள். அவர் வாழ்ந்த பகுதி காலனி என்று அழைக்கப்பட்டது. மீனவர் காலனி தற்பொழுது குடியிருப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. தூத்துக்குடி : முத்துக் குளிப்பதொரு தென்கடலிலே என்றார் பாரதி. தூத்துக்குடியில் முத்துக்குளிப்பு நடந்தது. தூத்துக்குடி சிதம்பரனார் துறைமுகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வ.உ.சிதம்பரனார் இங்கிருந்து இலங்கைக்கு கப்பல்விட்டு இருக்கிறார். தூதுவர்கள் வந்து தங்கியதால் தூதுகுடி என்றும், மண்ணை தூர்த்து நீர் எடுத்துக் குடித்ததால் தூத்துக்குடி என்றும், மந்திரங்கள் ஓதியதால் திருமந்திர நகர் என்றும், முத்துக்குளித்ததால் முத்துநகர் என்றும், ஆங்கிலேயர்கள் டூட்டுக்குரின் என்றும் அழைத்தார்கள். அன்னைத் தமிழை அரியணை ஏற்ற தமிழ்வளர்ச்சித்துறை, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலித்திட்ட இயக்ககம் மிகச்சிறப்பாக செயல்படுகிறது. வாழ்க தமிழ், வளர்க தமிழ்நாடு.

அடிக்குறிப்புகள்

1. முதல் மாந்தன் - பாவாணரின் முதல் மாந்தன் ஆய்வு நூல்
2. தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் - தமிழ் வளர்ச்சித்துறை வெளியிட்டக் குறிப்புரை
3. உழுது உண்டு (குறள் எண் : 1033)
4. இருபுனலும் - (குறள் எண் : 737)
5. வடவேங்கடம் - தொல்காப்பியம்
6. பஹுளி - சிலப்பதிகாரம்
7. செந்தமிழ் - பாரதியின் பாடல்கள்
8. தமிழ்நாடு - சட்டப்பேரவை உரை
9. அறுபடை வீடுகள் - திருமுருகனின் அறுபடை வீடுகள்
10. 9 திருப்பதிகள் - வைணவத்திருத்தலங்கள்
11. குளம் - தமிழகம் ஊரும், பேரும் - இரா.பி.சேதுபிள்ளை
12. காயாமொழி
13. மனுநூல்

துணை நூற் பட்டியல்

1. பாவாணரின் ஆய்வு நூல்
2. தமிழ்வளர்ச்சித்துறை குறிப்புரை
3. திருக்குறள்
4. திருக்குறள்
5. தொல்காப்பியம்
6. சிலப்பதிகாரம்
7. பாரதியாரின் பாடல்கள்
8. தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை நிகழ்வுகள்
9. திருமுருகனின் அறுபடை வீடுகள்
10. வைணவத்திருத்தலங்கள்
11. தமிழகம் ஊரும், பேரும் - இரா.பி.சேதுபிள்ளை
12. சி.பா.ஆதித்தனார் வாழ்க்கை வரலாறு
13. மனுநூல்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி – தொழில்நுட்பச் சொற்கள்

முனைவர் இரா.இந்து
இணைப் பேராசிரியர்
அறிவியல்தமிழ் மற்றும்
தமிழ் வளர்ச்சித் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

தரமான அகரமுதலி மொழியின் வளர்ச்சிக்கு அளவுகோலாக அமைகிறது. பிற பேரகரமுதலிகளைவிட சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியே மொழியின் வளர்ச்சிக்கு ஆணிவேராக அமைகிறது. இவ்வகையில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு ஆணிவேராகத் திகழ்கிற செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியை ஆய்வு செய்வதே குறிப்பாக அப்பேரகரமுதலியில் காணப்படும் தொழில்நுட்பச் செய்திகளை ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் தேவை

தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான பணிகளுள் அகரமுதலி உருவாக்குவதும் தலைசிறந்த தமிழ்ப் பணியாகும். ஆங்கில மொழிகளில் இருக்கும் அளவிற்கு தமிழில் அகரமுதலிகள் இல்லை. இக்குறையைப் போக்கவும் மொழியாராய்ச்சியாளர்களுக்கும் மொழியைக் கற்கும் பிறமொழியாளர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் சொற்பிறப்பு அகரமுதலிகள் (Etymological Dictionary) உலகில் பல மொழிகளிலும் வெளியிடப்பட்டன.

போர் வீரனின் வெற்றிக்குப் படைக்கலங்கள் துணைபுரிவதுபோல, பல்வேறு

துறைகளில் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளும் மொழியினர்க்கு அம்மொழியின் சொற்கள் பெரிதும் துணை நிற்கும்.

தாய்மொழிவழிக் கல்விக்கு சொல்வளம் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். அத்தகைய சொல்வளக் களஞ்சியமாக அகரமுதலிகள் விளங்குகின்றன. மேலும் புதிய சொற்களை உருவாக்க செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் வழிகாட்டும். மொழிவளர்ச்சிக்கு ஏனைய அகராதிகளைவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி ஆணிவேராகத் திகழ்வதால் எந்த ஒரு மொழிக்கும் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலிகள் தேவையான ஒன்றாகும்.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

இது தமிழில் வெளிவந்துள்ள முதல் சொற்பிறப்பு அகராதியாகும். சொற்பிறப்பு வரலாற்றைத் தருவதில் முதலிடம் வகிப்பது செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியாகும். இதன் ஆசிரியர் ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் ஆவார். மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரின் தலைமையில் 8.5.1974 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்களால் இப்பேரகரமுதலிக்கானத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. மொழிஞாயிறு ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் இத்திட்டத்திற்கு முதல்

இயக்குநராக அமர்த்தப்பட்டார். இவ்வகராதி பன்னிரு மடலங்களாக வெளியிடத் திட்டமிடப்பட்டது. இதன் முதல் மடலம் 1985-இல் வெளியிடப் பெற்றது; இது 574 பக்கங்களை உடையது. இரண்டு மடலங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இரண்டாவது மடலம் இரா.மதிவாணன் என்பவரைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளது. இரண்டாம் மடலம் 436 பக்கங்களையும் கொண்டது.

தமிழ் மொழியில் உள்ள அனைத்துச் சொற்களுக்கும் வேர்மூலம் காணமுடியும் என்பதால் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி 12 மடலங்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 1 முதல் 8 மடலங்களில் அ முதல் வெள வரையான எழுத்துக்களை முதல் எழுத்துக்களாகக் கொண்ட சொற்களை தலைப்புச் சொல்லாகவும் 9 ஆம் மடலத்தில் பிற்சேர்ப்பும் 10 ஆம் மடலத்தில் அயற்சொற்கள், இந்திய மொழிகள், மேலை மொழிகள் ஆகியனவும், 11 ஆம் மடலத்தில் தமிழகரமுதலி வரலாறும், 12 ஆம் மடலத்தில் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பான்கள்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியில் இலக்கணக் குறிப்பான்கள் (Grammatical Label), துறைக் குறிப்பான்கள் (Subject Label), நிலைக் குறிப்பான்கள் (Status Label) ஆகிய மூன்று வகையான விளக்கக்குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

வகைப்பாடு

இவ்வகரமுதலி பொதுவகையான அகரமுதலி (General purpose Dictionary), சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Etymological Dictionary) இவற்றின் கலவையான இணைந்த அகரமுதலியாக (Comprehensive Dictionary) விளங்குகிறது.

தரவுகள்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலிக்குரிய தரவுகள் 1. தமிழ்ப் பேரகராதி, 2. சாம்பசிவம் பிள்ளையின் தமிழ் ஆங்கில

அகராதி, 3. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க அகராதி போன்ற அகராதிகளிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழில்நுட்பச் சொற்கள் - ஆய்வு

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த சொற்தொகுப்புகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த பின்வரும் சொற்கள் மட்டும் ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

அறுவாள், ஆண்டலையடுப்பு, ஆட்டுக்கல், இட்டிகை வாய்ச்சி, இடுக்கி, கக்கடை, கட்டளை, கட்டாயம், கட்டாரி, கட்டுக்கரணை, கடைமுனை, கமலை, கவாச்சுத்தியல், கவையேணி, குறுடு.

1. இப்பேரகரமுதலியில் வடிவம் / தோற்றம் அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்லாக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டு: ஆண்டலையடுப்பு என்னும் தலைச்சொல்.

ஆண்டலையடுப்பு andalai-aduppu பெ. (n.)

ஆண்டலைப்புள் வடிவாகச் செய்து பறக்கவிடும் மதிற்பொறி (சிலப்.15,211); a kind of instrument shaped like the andalai bird and fixed upon the ramparts of a fortified city, which would dart forth at the approaching hostile army, missiles calculated to peck at and bite their brains.

[ஆண்டலை + அடுப்பு. ஆண்டலைப்புள் = ஆண்டலைப் பறவை]

2. சில எதிர்ப்பதச் சொற்களும் படத்துடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டு: கட்டாயம் என்னும் தலைச்சொல். இதில் பல பொருள் ஒரு மொழித் தலைச்சொற்களுள் ஒரு தலைச்சொல்லிற்கு மட்டும் வேர்ச்சொல் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

கட்டாயம் kattayam, பெ. (n.)

குறுக்காகச் செங்கல்லை அடுக்கும் வகை; piling up bricks breadthwise, opp.to நெட்டாயம்.

3. வேறுபட்டு வரும் மறுவடிவத் தலைச்சொற்களும் குறியிடப்பட்டுள்ளன.

கட்டுக்கரணை - Kattu-k-karanai, பெ.(n.)

எடுத்துக்காட்டு: கட்டுக்கரணை என்னும் தலைச்சொல்

கட்டுமான வேலைகளில் கொத்தனார் பயன்படுத்தும் கைப்பிடியுள்ள இரும்புக் கரண்டி; trowel.

மறுவ: கொல்லுரு, கொத்துக்கரண்டி -- சவட்டுக் கரண்டி.

[கட்டு + அரணை]

முழுக்கரணை, முக்கால் கரணை, அரைக்கரணை, கால்கரணை, அரைக்கால் கரணை என்றவாறு ஐந்து அளவுகளில் கரணை அமையும்.

4. சில வழிச் சொற்களும் சுட்டப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக: கடப்பாரை என்னும் தலைச்சொல்,

கடப்பாரை kada-p-parai, பெ.(n.)

நீண்டதும் வலிவானதும் ஒரு முனை கூர்மையுடையதுமான இரும்புக்கம்பி; crow bar.

ம.கட்பார; தெ. கட்டபாரா.

[கடுதல், வெட்டுதல், பார் -- பாரை + நீண்டது. கடு -- கட + பாரை = கடப்பாரை. கட்டப்பாரை, கட்டைப்பாரை என்பன வழி; விலக்கத்தக்கன]

5. சில தலைச்சொற்களுக்கு பிறமொழிகளின் உச்சரிப்புகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டு: கடையாணி என்னும் தலைச்சொல்.

கடையாணி kadai-y-ani (n.)

அச்சாணி (C.G.); linchpin., பூட்டாணி (வின்.); pin used to keep a tenon in a mortice

க. கடாணி; தெ.கடசீல ; து. கடாணி, கடெயாணி

[கடை + ஆணி] - கட்டாணி - கடையாணி, கட்டு - திரட்சி

6. பிற அகரமுதலிகளின் பொருந்தாச் சிந்தனை எடுத்துக்காட்டுடன் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. **எடுத்துக்காட்டு:** கமலை என்னும் தலைச்சொல். இதனை வடசொல் அகரமுதலி குறித்துள்ளதை இச்சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி சான்றுடன் மறுப்பது நோக்கத்தக்கது.

7.தோற்ற அடிப்படையில் சொற்களும் காணப்படுகின்றன. **எடுத்துக்காட்டு:** கவர்சுத்தியல் என்னும் தலைச்சொல்,

கவர்சுத்தியல் kavarsuttiyal பெ. (n.)

சுத்தியற் கருவிவகை; claw hammer. ஒருபுறம் ஆணியை அடிப்பதற்கும், மறுபுறமுள்ள வளைவு அடித்த ஆணியைப் பிடுங்குதற்கும் பயன்படும் சுத்தியல்.

[கவல் -- கவர் + சுத்தியல், கவல் = பிளவுண்டது]

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளுக்கான சுருக்கக் குறியீடுகளும் குறிப்பான்களும்

- வின் - வின்சலோ அகரமுதலி
- ஊ.பு. - Classified Glossary
- பெ. - பெயர்ச்சொல்
- n. - noun
- க. - கன்னடம்
- தெ. - தெலுங்கு
- து. - துளு
- மறுவ - தலைப்புச் சொல்லின் வேறுபட்டு வரும் மறுவடிவம்
- -- - இக்குறி வேர்ச்சொல் திரிபு/வளர்ச்சியைக் குறிக்கும்.
- + - இக்குறி சொல்லின் பொருளைக் குறிக்கும்.
- > - இக்குறி தமிழிலிருந்து பிறமொழிக்குச் சென்றமை

- < – இக்குறி பிறமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்தமை.

சிறப்புகள்

இந்நாள்வரை வெளிவந்துள்ள தமிழகரமுதலிகளிலெல்லாம் இல்லாத எல்லா சொற்களுக்கு பொருள் கூறுதல், ஏனைய அகரமுதலிகளில் தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தவறான பொருள்கள், தவறான மூலங்கள் ஆகியவற்றைத் திருத்துதல், ஏனைய அகரமுதலிகளில் உள்ள சொற்களுக்கு விடுபட்ட பொருள்களையெல்லாம் இயன்றவரை எடுத்துக் கூறுதல், எல்லாப் பொருள்களையும் ஏரண முறைப்படி (தருக்க முறைப்படி) வரிசைப்படுத்திக் கூறுதல், எல்லாச் சொற்களுக்கும் இயன்றவரை திராவிட ஆரிய இனச்சொற்களைக் காட்டுதல், எல்லாச் சொற்களுக்கும் இயன்றவரை வேருடன் கூடிய வரலாறுகளை வரைதல், இனச்சொல் காட்டுதல், ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் காட்டுதல், ஒரு பொருளின் இனவகைகள் காட்டுதல், உண்மையான வேர்மூலத்தைப் பாவாணர் வேர்ச்சொற் கட்டுரைகளில் பொதித்த நெறிமுறைகளாலும், மரபிலக்கணம், மொழியியல் கூறுகள், இலக்கியம், வரலாறு, கல்வெட்டு, உலக வழக்கு ஆகியவற்றின் அணுகுமுறைகளாலும் கண்டறிதல், இன்றியமையாத சொற்களுக்கு சிறப்புக் குறிப்புகள் தருதல் போன்றவற்றை இப்பேரகரமுதலியின் சிறப்புகளாகக் கூறலாம்.

முடிவுரை

- இவ்வகரமுதலி பல்வேறு ஆய்வுகளுக்கு களமாகவும் புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் நிலைக்களமாகவும் வளரும் அறிவுக்குக் கொள்கலமாகவும் விளங்குவது கண்டுணரப்பட்டது.

- இவ்வகரமுதலி தமிழ்மொழியின் கருவி நூல்களுள் அதாவது நோக்கீட்டு நூல்களுள் முதலிடம் வகிக்கிறது.

- செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் அனைத்து மடலங்களும் முழுமையாக வெளிவருமாயின் குறிப்பாகத் தமிழாய்வுப் புலங்களுக்குக் கொடையாக விளங்கும் என்று கூறிய வடமொழிப் பேராசிரியரும் திராவிடவியல் வல்லுநருமான பரோ அவர்களின் கூற்று குறிப்பிடத்தக்கது.

- பாவாணரைப் போன்றே ‘சொல்லுடன் பொருளையும் இயைத்தே ஆராய வேண்டும் என்று கூறிய மொழியியல் வல்லுநர் சோம்ஸ்கி அவர்களின் கூற்றினை இப்பேரகரமுதலி மெய்யாக்குகிறது.

- பாவாணரின் வேர்ச்சொல்லுக்கு வேர்ச்சொல் காண்பது சொற்களின் முந்துதமிழ் வடிவங்களை மீட்டெடுப்பது ஆகியவை இப்பேரகரமுதலியில் காணப்படுகிறது. பெரும்பாலும் இவ்வகரமுதலியில் தொழில்நுட்பச் சொற்களுக்கு பட விளக்கங்களும் காணப்படுவது சிறப்பம்சமாகும். மேலும் தொழில்நுட்பச் சொற்களுக்கு வேர்ச்சொற்கள், இலக்கணக் குறிப்புகள், வரையறைகள், பொருள்கள், பிறமொழி ஒப்பீடுகள், வழச் சொற்கள் ஆகியவையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது இப்பேரகரமுதலியின் சிறப்பம்சங்களாகும்.

துணைநின்ற நூல்

மதிவாணன், இரா,
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்
(முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்)
பேரகரமுதலி (மடலம் 1)

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி
திட்ட இயக்க வெளியீடு.,
சென்னை, 2000.

வேளாண்மைக் கலைச்சொற்கள்

கி. இராமர்
தொகுப்பாளர்,
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்
திட்ட இயக்ககம்,
சென்னை

வேளாண்மை என்பது தமிழர்களுக்குத் தொழில் அன்று வாழ்க்கை என்பதற்குப் பல்வேறு தமிழ் இலக்கியங்கள் பல சான்று பகர்கின்றன. அக்கால மக்களின் வாழ்க்கையில் மொழிப் பயன்பாடு ஒரு சிறப்பான இடம் வகித்துள்ளதனை அவர்களின் தொழில் சார்ந்த சொல் உருவாக்கத்தில் காணலாம். தொழில் பலவகையாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கலை, அறிவியல், வரலாறு என்று பல்துறைகளில் அவை காணப்பட்டுள்ளன. இவைகள் யாவும் தமக்கே உரிய சிறப்பு வாய்ந்த சில சொற்களை கொண்டுள்ளன. சிறப்புச் சொற்களை 'துறை சார்ந்த சொற்கள்' அல்லது 'கலைச்சொற்கள்' எனலாம். கலைச்சொல் என்பது பொதுவாக வழங்கும் சொற்களைப்போல் அல்லாமல் குறிப்பிட்ட கலையில் மட்டும் சிறப்பாக வழங்கப்படும் சொற்கள் கலைச்சொற்கள் எனப்படும் என்று பா. பொன்னப்பன் எளிமையானத் தெளிவானப் பொருள் பொதிந்த விளக்கம் தருகிறார். இத்தகையச் சொற்கள் அந்தந்த குறிப்பிட்ட துறையின் இயல்பையும் சிறப்பையும் வெளிப்படுத்தும் கருவி எனலாம். அவ்வகையில், வேளாண்மைத்துறையில் மக்கள் வழங்குகின்ற கலைச்சொற்களைத் தொகுத்து விளக்கம் தர முயல்கிறது இக்கட்டுரை.

வேளாண்மை

வேளாண்மை என்ற சொல் இலத்தீன் மொழியில் 'Agri' என்று வழங்கப்பட்டது. பிறகு

'Agri' என்றும் 'Soil' மற்றும் 'Culture' என்றும் விளங்கி காலப்போக்கில் 'Agriculture' என்ற கலைச்சொல்லாக வடிவம் பெற்றது. வேளாண்மைத் தொழிலே இன்று மக்களின் முதன்மையான வாழ்க்கை பொருளாதாரமாக விளங்குகிறது. வேளாண்முறை என்பது உழும் கருவிகளைக் கொண்டு பெரும் பரப்பில் பயிர் வகைகளை விளைவிப்பதாகும். நில அடிப்படையிலான தொழில் உழவு ஆகும். இதனை தொல்காப்பியர்

“வேளாண் மாந்தர்க்கு உழுதுண் அல்லது இல்நென மொழிப் பிறவகை நிகழ்ச்சிண”

என்று கூறியுள்ளார்.

மழைநீர்

வேளாண்மை செய்வதற்கு மிகவும் வேண்டப்படுவது நீராகும். நிலத்திற்குத் தேவையான நீரை மழையின் மூலமே பெற முடியும். எனவே, ஈரம் இருந்தால்தான் உழவு செய்ய முடியும். மழை பெய்தவுடன் வயலை நன்கு உழவு செய்ய ஆரம்பிக்கின்றனர். புரட்டாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை போன்ற மாதங்களில் பருவமழை பெய்கிறது.

“ஐப்பசி அடை மழை கார்த்திகை கன மழை

புரட்டாசி மழை புரட்டிப் புரட்டி எடுக்கும்”

என்பார்.

மழை நீரைக் குடித்த நிலம் பின் நீரும் சேரும் ஆக இரண்டறக் கலந்து நாற்றங்காலில்

விதைப்புக்கு ஏற்ற வகையில் பக்குவப்படும். மேலும், ஆடி, ஆவணி போன்ற மாதங்களில் சாரல் மழை பெய்கின்றது .

“ஆடி அடை சாரல் ஆவணி முச்சாரல்”

என்பது நாட்டுப்புற மக்களின் வழக்காறு ஆகும். காலம் தவறாமல் பெய்யும் மழைநீரால் நீர்நிலைகளில் தண்ணீர் நிரம்புகிறது. வேளாண்மைக்குத் தேவையான தண்ணீர் கிடைக்கிறது. வேளாண்மை மழைப்பொழிவை நம்பியுள்ளது. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்கு வகிப்பது வேளாண்மையே ஆகும்.

பொன்னேறு கட்டுதல்

மழைப்பொழிவுக்குப் பின்னர் உழவுத் தொழில் நாளில் நாற்று விதைக்கும் குறிப்பிட்ட இடத்தில் நாற்றங்கால் அணியம் செய்யப்படும். நாற்றங்கால் தயாரிப்புக்காக முதன்முதலில் உழவர்கள் உழத்தொடங்குவர். நல்ல நாளில் நற்குணம் பார்த்து முதன்முதலாக ஏர்பூட்டத் தொடங்கும் இந்நிகழ்வுக்கு **பொன்னேர் பூட்டுதல்** அல்லது **நாளோரிடல்** என்னும் சொல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தொளி கலக்குதல்

ஏர்பூட்டி உழுத பின்னர் நீரும் சேறுமாக இரண்டறக் கலந்து உள்ள நாற்றங்காலினை நெல் விதைப்புக்கு ஏற்ற நிலையில் பக்குவப்படுத்தப்படும். இந்நிகழ்வைத் **தொளி கலக்குதல்** என்பர். தொளியடித்தல், சேறு கலக்குதல் ஆகிய சொல்லால் வழங்கி உள்ளனர். சேறு எனப் பொருள்படும் தொளி என்பது பழமையான பொருளாட்சி என்று ந.வீ.ஜெயராமன் குறிப்பிடுகின்றார்.

பரம்படித்தல்

நீரும் மண்ணும் கலந்து செம்புலப் பெயல் நீர் போல காணப்படும் சேற்று நிலமாகிய வயலினைப் பரம்பு என்னும் பெயர் கொண்ட நிலமட்டப்பலகையைக் கொண்டு வயல் முழுவதும் ஒரே சீராக சமப்படுத்தும் இம்முறைக்கு **பரம்படித்தல்** என்பர். நிலத்தினை சமப்படுத்தும் போது மரப்பலகைக்கு மாற்றாக வாழைமரத்தை பயன்படுத்தும் முறையும் உண்டு. இதனை வாழை இழுத்தல் என்கின்றனர் கரூர் பகுதி மக்கள்.

நாற்றுப்பரவுதல்

உழுது, தொளி கலக்கி பரம்படிக்கப்பட்ட வயலில் விதைகள் விதைக்கப்படுகின்றன.

விதைத் தானியத்தினை ஒரு பெட்டியில் வைத்து நெருக்கமாக வயலில் தெளிக்கும் செயலை விதை தெளித்தல் என்பர். நாற்றங்காலில் விதை இடுவதை நாற்றுபரவுதல், நாற்று விடுதல் ஆகிய கலைச்சொற்களால் அறியலாம்.

கங்களவு நீர்பாய்ச்சுதல்

நீர்ப்பாய்ச்சுதல் வேளாண்மை தொழிலில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. கங்களவு என்பது அனைத்துப் பயிர்களுக்கும் நீர்ப்பாய்ச்சும் செயல் அல்ல. குறிப்பாக **நாற்றுக்கு முளைக்குத்தண்ணீரை அடைத்திட்டான் என முக்கூடற்பள்ளு (122), அளவாய் முளைத்த பின்பு நீரைப் பாய்ச்சினேன் (114) என விநாயகர் பள்ளும், முளைக்கும் கங்களவு நீர் நிறைத்தான் (170) என வையாபுரிப்பள்ளும், நாற்றங்காலில் நாற்று முளைக்க ஏற்றவாறு நீர்ப்பாய்ச்சும் இம்முறையை இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுவது வேளாண்மையின் தொன்மையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. கங்களவு நீர்ப்பாய்ச்சுதல் என்பது நாற்று முறையில் அளவுக்கேற்ப சீராக நீர் பாய்ச்சப்படும் முறை ஆகும்.**

சேடை பாய்ச்சுதல்

நடவுக்கு உரிய வயல்களை முதல்முறையாக உழுவது சற்று கடினமாக இருக்கும். அத்தன்மையை போக்கும் விதமாக வறண்டு கிடக்கும் தரிசு நிலத்தில் நீர் பாய்ச்சுதல், சேடை பாய்ச்சுதல், சீடை பாய்ச்சுதல் ஆகும் .

தழை மிதித்தல்

உழுது பண்படுத்தப்பட்ட நிலத்தில் உரமாக ஆடாதொடை, எருக்கு ஆமணக்கு, கொழிஞ்சி, ஆவாரை போன்ற செடிகளை வெட்டி வயலில் இட்டு மிதித்து இரண்டு, மூன்று நாள் கழித்து நடவுசெய்வர். இம்முறையை தழைமிதித்தல், கொழைமிதித்தல் என அழைப்பர்.

நாற்று நடுதல்

பயிர் செய்யும் முறையில் பயிர்களை கவனமாக வரிசை முறையில் இடைவெளிவிட்டு நடவு செய்தல் வேண்டும். நடவு என்பது வயலில் பயிர்கள் எதுவாக இருந்தாலும் அந்தந்த வயலில் கைகளால் பள்ளம் செய்து நாற்று அல்லது விதைகளை இடுதல் நாற்று நடுதல் ஆகும். நாற்று நடுதல், நாற்று பகிர்தல், விதை நடுதல் போன்ற கலைச்சொற்கள் இவற்றில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

களை எடுத்தல்

விதைபயிற்றினை வளர விடாது செய்யும் தேவையற்ற பயிர்களைக் களைந்து பயிர் நன்கு வளர செய்தல் களை எடுத்தல் என்பார். இதனை களைகொத்துதல், களை பறித்தல், கலைப்பறிப்பு, காடு கொத்துதல் என்று பல்வேறு வகையான கலைச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வெட்டிக் கட்டுதல்

வேளாண் முறையில் அக்கால மக்கள் ஒரு ஒழுங்கு முறையை கையாண்டு வந்துள்ளனர். பயிர் செய்யும் வயல்கள் மேடு பள்ளம் இல்லாமல் ஒரு சீராக அமைக்கப்படும் தொழில் முறைகளில் வெட்டிக் கட்டுதல் என்பதும் ஒன்று. வர்ப்பு வெட்டிக் கட்டுதல் என்பதும் இதில் அடங்கும். மேலும் ஓரம்பாரம் வெட்டுதல் என்று குறிப்பிடுவது திண்டுக்கல் வட்டார வழக்கு.

கவாத்து செய்தல்

தென்னை, மா, கரும்பு, தேக்கு போன்றவற்றின் பக்கக் கிளைகளையும் தேவையில்லாத வற்றையும் நீக்குவது கவாத்து செய்தல் ஆகும். பக்கக் கிளைகளை வெட்டுவது இதனை பழுதுபார்த்தல், செரை எடுத்தல், சருகு பார்த்தல், பாலை வெட்டுதல் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

கிடங்கு வெட்டுதல்

வேளாண் முறைகளில் ஒவ்வொரு விளைபயிர்களுக்கும் வெவ்வேறு முறைகளில் நீர் பாய்ச்சுதல் இன்றியமையாமை. நீர் பாய்ச்சுதலுக்கு ஏற்ற வகையில் பார், பாத்தி அமைப்பார். கரும்பு, வாழை, வெற்றிலை இவற்றிற்கு அகலமான கரைகள் கொண்ட பாத்திகள் அமைத்து அவற்றின் இடையே நீர் பாய்ச்சுவார். இம்முறையான பார் மற்றும் பாத்தி அமைப்பதனைக் கிடங்கு வெட்டுதல் என்று அழைப்பார் .

கதிர் அடிப்பு

விளைந்த பயிர்களை பயிர் செய்த நிலத்தில் இருந்து நீக்குவதற்கு அறுவடை என்று பெயர். அவ்வாறு அறுவடை செய்த கதிர்களை பயன்படும் பொருள், பயனற்ற பொருள் எனப் பகுத்து பிரித்து எடுக்கும் முறையை கதிர் அடிப்பு என்று அழைக்கின்றனர். கதிர்கள் இருக்கும் தானியத்தை மீண்டும் பிரித்து எடுக்கும் தன்மையும் உண்டு. அவ்வாறு இரண்டாவது முறையாகப் பிரித்து எடுக்கும் முறையினை தாழ் அடித்தல், சூடு அடித்தல், தழுக்கு அடித்தல் என்பன போன்ற

கலைச்சொற்கள் கொண்டு வழங்கப்படுகின்றன. பிறகு அதனை காற்றில் வீசி சருகு, தூசி, பதறு இவற்றினை நீக்குவதும் வேளாண்மை முறையில் காணப்படுகிறது. இதனை தூற்றுதல் என்கின்றனர்.

போர் போடுதல்

தானியம் வேறாகவும் தட்டை, புறவேறாகவும் பிரித்து எடுத்த பிறகு தானியத்தினை வீட்டிற்கும் அவற்றின் கழிவுகளை விலங்குகளுக்கு உணவாகப் பல நாட்கள் பயன்படுத்தும் வகையில் மழை, காற்று, வெயில், இவற்றில் இருந்து பாதுகாக்க ஒரு சிறந்த முறையினைச் செயல்படுத்தி உள்ளனர். சோளம் மற்றும் நெல் இவற்றின் கழிவுகளை கத்தையாகக் கட்டி அவற்றினை வரிசைப்படி அடுக்கி மேலே நெல் புற்களை மூடி வைக்கும் முறை போர் போடுதல்.

தரிசடித்தல்

பயிர் செய்யும் வயலை இரண்டு, மூன்று முறைக்கு மேல் உழுது நிலத்தினை நன்கு பயன்படுத்துவர். பயிர் செய்யும் வயல்களை முதன் முறையாக உழுவது தரிசடித்தல் என்பார். தரிசடித்தலுக்கு பின்னர் இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காவது முறைகளும் உழப்படும். இரண்டாம் முறை உழுதல் மறித்தடித்தல், இரட்டடித்தல் எனவும் மூன்றாம் முறை உழுதல் முச்சாலடித்தல் (முலோட்டு) என்றும் நான்காம் முறை உழுதல் நாலாம் உழவு (நாலுழவு) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் ந.வீ.செயராமன். திண்டுக்கல் பகுதிகளில் இத்தகைய முறைகளை ஒரு ஓட்டு, இரண்டு ஓட்டு, மூன்று ஓட்டு என்று வழங்குவதையும் அறிய முடிகிறது.

கிடைமறித்தல்

பயிர் செய்கின்ற நிலத்தில் அறுவடை காலம் முடிந்து தரிசாக கிடக்கும் வயல்களில் அடுத்த நடவு தொடங்கும் முன் நிலத்துக்கு வளம் சேர்க்க உரம் வைத்தல் வேளாண்மையின் மரபு. ஆடு மாடுகளை கிடை வைத்துள்ளனர் சங்ககால வேளாண் மக்கள் என்பதற்கு ஆடும் பசுவும்நிரக்க நிறுத்தல் எனவரும் திருமலை முருகன் பள்ளு சுட்டுவதாக ந.வீ.செயராமன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இன்றும் விளை நிலத்தில் ஆடு மாடுகளை கூட்டமாக கொண்டுவந்து வயல்களில் சில நாட்கள் மறித்து வைப்பதும் காணப்படுகிறது. இதன் மூலம் ஆடு மாடுகளின் கழிவுகளை நிலத்தில் நேரடியாக செலுத்தப்படுகிறது. இதன் மூலம் நிலம் வளம் பெறுகிறது. இச்செயல் கிடை மறித்தல் ஆகும். சில இடங்களில் கிடை போடுதல் என்றும் சுட்டுவர் .

நிலம் சார்ந்த கலைச் சொற்கள்

நிலத்தினை வேளாண் தொழில் செய்கின்ற மக்கள் பல நிலைகளில் பாசுபடுத்தி உள்ளனர். சங்ககால மக்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனவும் பிற்காலத்தவர் நன்செய், புன்செய் நிலம் எனவும் காடு, தோட்டம், வயல்வெளி எனும் வழக்குகள் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய நிலம் சார்ந்த நிலைகளில் பல்வேறு கலைச்சொற்கள் உள்ளன .

பயிர் வளர்ச்சி சார்ந்த கலைச்சொற்கள்

வேளாண் செய்த பயிர்கள் வளர்ந்து அறுவடைக்கு உரிய காலம் வரும் வரை வளரும் பயிர்களில் பல்வேறு பருவங்களில் பல்வேறு சொற்களால் சுட்டப்படுகின்றன. வேளாண் பெருமக்கள் பயிர் வளர்ச்சியின் நுட்ப வேறுபாடுகளை தங்களின் மதிநுட்பத்தால் கலைச்சொற்களை அமைத்து உள்ளனர் என்பது கலைச்சொற்களை காணும்போது உணரமுடிகிறது.

பயிர்கள் நட்டபின்னர் மண்ணில் வேர்பிடித்து உறுதியாதலை வேரூன்றல், வேர்விடித்தல் என்றும், அப்பயிர்கள் சிறிது பசுமை அடைவதனைப் பப்பேறுதல், பசுப்பேறல் என்றும் கூறியுள்ளனர். பயிர்கள் பல்வேறு கிளைகளாகக் கிளைப்பதனைச் சிம்பு வெடித்தல், கிளை கிளைத்தல் என்ற சொற்களால் குறித்தனர்.

நெல் போன்ற பயிர்களில் கதிர் தோன்றுவதனை பூட்டு வாங்குதல் என்னும் சொல் கொண்டு வழங்கி வந்துள்ளனர். கதிர்கள் சூல் கொண்டு மெல்ல தலை நீட்டி வெளிவந்த கதிரில் மணிகள் பால் பிடிக்கும் நிலையைச் சுட்ட பால் ஏறுதல், பால் பிடித்தல் பால் கொள்ளுதல் என்ற சொற்களால் வழங்குகின்றனர் .

வேளாண் கருவிகள் சார்ந்த கலைச்சொற்கள் உலகம் நிலைத்து வாழ ஒரு குடையின் கீழ் வாழும் மனிதர்கள் ஆகிய உணவுப் பொருள் வழங்குபவர் என்று குறிப்பிடும் வேளாண் தொழிலாளர்களின் தொழில் சார்ந்த பயன்பாட்டு கருவிகள் பல உள்ளன. இத்தகைய கருவிகள் யாவும் அவற்றின் பயன்பாட்டை கொண்டு பெயரிட்டு வழங்கிவந்துள்ளனர் கருவிகளின் பெயர்கள் சார்ந்த கலைச்சொற்களாக இன்று கருதப்படுகின்றன.

வேளாண் கருவிகள் பொதுவாக தொடக்கக் காலகருவிகள், இடைக்கால கருவிகள், இக்காலக் கருவிகள் என மூன்று பெரும் பகுப்பாக பகுக்கலாம். வேளாண் தொழிலில் நிலத்தினை உழுதல், நீர் இறைத்தல், அறுவடை செய்தல் என்று பல படிநிலைகள் உள்ளன. இவற்றில் தொடக்கக் காலத்தில் நீர் இறைப்பதற்கு ஏற்றம், கமலை, கவலை போன்ற கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நிலத்தை உழுவதற்கு ஏர், கலப்பை, பரம்பு ஆகியனவும் இவற்றுடன் நுகத்தடி, மேலி, வடக்கயிறு, வால்கயிறு, உருளை ஆகியனவும் பயன்படுத்தி பல நிலைகளில் தொழில் செய்துள்ளனர். மேலும் மண்வெட்டி, களைக்கொத்து, தார் குச்சி விதையினை கொண்டு செல்லும் விதைப்பெட்டி சில வேளைகளில் கன்றுகளுக்கும் மாடுகளுக்கும் பயன்படுத்தும் நிலையும் காணப்பட்டுள்ளது.

தொகுப்புரை

இக்கட்டுரையின் மூலம் வேளாண் மக்களிடையே வழங்கிவரும் கலைச்சொற்களை அறியலாம்.

“சிறீறாரும் வரப்பெடுத்த வயலும் ஆறு தேக்கிய நல வாய்க்காலும் வகைப் படுத்தி நெற்சே உழுதுழுது பயன்விளைக்கும் நிறையுழைப்பு தோள்கள் எல்லாம் எவரின் தோள்கள்”

எனப்பாவேந்தர்கூறும் உழவரின் வாழ்க்கை சிறப்போடு, தமிழின் கலைச்சொற்களும் இன்றளவு வரை பயன்படுத்தப்பட்டும் பாதுகாக்கப்பட்டும் வருவது போற்றுதற்குரியதாகும்.

துணைநூற் பட்டியல்

1. இ.செ. கந்தசாமி – தமிழர் வேளாண்மை மரபுகள், கலைச்செல்வம் பதிப்புகள் – 1987.
2. நா. வானமாமலை – தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை – 1964
3. ந.வீ. செயராமன் – தமிழ் இலக்கியத்தில் வேளாண்மை அறிவியல், சென்னை – 1982
4. இரா. மனோகரன் – நாட்டுப்புற வேளாண்மை, தன்னானே பதிப்பகம், பெங்களூர் பதிப்பு – 2001

தொல்காப்பியரின் அகராதியியல் கோட்பாடு

முனைவர் இரா. இளவரசி
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
தா. ஞா. அரசினர் மகளிர் கலைக் கல்லூரி,
மயிலாடுதுறை

தோற்றுவாய்

உலகின் தொன்மையான மொழிகளுள் இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்ற மொழி, தமிழ்மொழி. அத்தகைய தமிழ்மொழியில் தோன்றிய மிகப் பழையமான இலக்கணநூல்தொல்காப்பியமாகும். இந்நூல் தொன்மையைக் காத்து இயம்புவதால் 'தொல்காப்பியம்' என்ற காரணப்பெயர் பெற்று, தமிழ்மொழிக்கும், தமிழர்களுக்கும் இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியர், வெளிப்படையாகப் பொருள் தெரியாத அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள் கூறியிருப்பது தனிச்சிறப்பாகும். இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட அரிய சொற்களுக்குத் தொல்காப்பியர் பொருள் வழங்கியுள்ளதை உரியியல், மரபியல் ஆகிய இயல்களின் வாயிலாக அறியலாம். பொருள் தெரியாத சொற்களுக்குப் பொருள் கூறுவதே அகராதியின் நோக்கம். அந்த வகையில் தொல்காப்பியரின் உரியியல் நூறு நூற்பாக்களில் பல சொற்களுக்குப் பொருள் கூறும் தன்மையில் அமைந்திருப்பது எண்ணி மகிழத்தக்கது. தமிழ்மொழியில் முதன்முதலில் அகராதிக்கு வித்திட்டவர் என்ற பெருமை தொல்காப்பியரையே சாரும். சமணர் இயற்றிய நிகண்டுக்குத் தொல்காப்பியமே அடித்தளமாகின்றது. கி.பி.1732 இல் வெளியிட்ட வீரமாமுனிவரின் சதுரகராதிக்கும், பர்ரோவும் எமனோவும் இணைந்து வெளியிட்ட 'திராவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகராதிக்கும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட தமிழ்ப்

பேரகராதிக்கும் தொல்காப்பியத்திலுள்ள உரியியலை முன்னோடி எனலாம். முன்னோர் மொழிபொருளைப் பொன்னேபோல் போற்றுவம் என்பதற்கிணங்க தொல்லாசிரியரின் உரியியலை அடியொற்றித் தற்பொழுது அகராதிகள் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

அகராதி - விளக்கம்

அகராதியை உரிச்சொல் பனுவல், நிகண்டு, அகரமுதலி, சொற்பொருளகராதி எனப் பல பெயரில் வழங்கி வந்தனர். தமிழ் அகராதிகளால் சொல்லின் பொருளை அறிய முடிகின்றது. அகராதிகள் சொற்பொருளியல் ஆய்வுக்குப் பயன்படுகின்றன. ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்கள் அனைத்தும் அகரமுதலி வரிசையில் அமையும்படி ஒரு சேரத் தொகுத்து அவற்றின் பொருள்களை அம்மொழியிலேனும் பிறமொழியிலேனும் விளக்கும் நூல் அகராதியாகும் என்பர் டாக்டர் சு. சக்திவேல் அவர்கள்.

சொற்களுக்குப் பொருள் கூறும் அகராதியைப் போலவே தொல்காப்பியர் உரியியலை அமைத்துள்ளார். உரிச்சொல்லுக்கு இலக்கண ஆசிரியர்கள் கூறும் விளக்கம் இங்குக் குறிக்கத்தக்கது. இசை, குறிப்பு, பண்பு என்னும் பொருட்குத் தாமே புரியவாகலின் உரிச்சொல் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர் சேனாவரையர். பெரும்பான்மையும் செய்யுட்குரித்தாய் வருதலின் உரிச்சொல்லாயிற்று என்பர் நன்னூர்

லார். இவ்வுரிச்சொல் செவியால் உணரப்படும் இசைபற்றியும், மனத்தால் குறித்து உணரப்படும் குறிப்புப் பற்றியும், ஐம்பொறிகளால் உணரப்படும் பண்பு பற்றியும் வரும். இவை பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து வரும். அவை ஒரு சொல் பலபொருளுக்கு உரியதாயும், பலசொல் ஒரு பொருளுக்கு உரியதாயும், ஒரு சொல் ஒரு பொருளுக்குரியதாயும் வரும் என்ற உரிச்சொல் இலக்கணத்தை,

“உரிச்சொல் கிளவி விரிக்குங் காலை
இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப்
பெயரினும் வினையினும் மெய்தரு மாறி
ஒருசொல் பலபொருட்கு உரிமை தோன்றினும்
பலசொல் ஒருபொருட்கு உரிமை தோன்றினும்
பயிலாத வற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்
தத்த மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கின்
எச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்”
எனும் தொல்காப்பிய நூற்பாவால்
அறியலாம்.

பொருள் எளிதில் விளங்கும் உரிச்சொற்களை எடுத்துக் கூறுவதால் பயனில்லை. ஆகையால், பொருள் எளிதில் விளங்காத சொற்களுக்கு மட்டும் பொருள் கூறுகின்றார் தொல்காப்பியர்.

“வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன”

இசை, குறிப்பு, பண்பு ஆகிய மூன்று வகையால் வரும் உரிச்சொற்களைப் பின்வருமாறு பட்டியலிட்டுக் கூறுகின்றார்.

(அ) குறிப்புப் பற்றி வருவன:-

மனத்தினால் குறித்து உணரப்படும் குறிப்புப்பொருளை ஒருசொல் ஒருபொருட்குரியது, ஒருசொல் பலபொருட்குரியது, பலசொல் ஒரு பொருட்குரியன என்ற முறையில் பகுத்தறியலாம்.

(i) ஒருசொல் ஒருபொருட்குரியது:-

1. உரு - உட்கு (அச்சம்)
2. புரை - உயர்பு
3. மல்லல் - வளன்
4. ஏ - பெற்று (பெருக்கம்)
5. உகப்பு - உயர்தல்

6. உவப்பு - உவகை
7. பயப்பு - பயன்
8. இயைபு - புணர்ச்சி
9. சீர்த்தி - மிகுபுகழ்
10. மாலை - இயல்பு
11. பழுது - பயனின்மை
12. முழுது - எஞ்சாமை
13. வம்பு - நிலையின்மை
14. மாதர் - காதல்
15. புலம்பு - தனிமை
16. துவன்று - நிறைவு
17. முரஞ்சல் - முதிர்வு
18. பொற்பு - பொலிவு
19. வறிது - சிறிது
20. எய்யாமை - அறியாமை
21. நன்று - பெரிது
22. தெவு - கொளல்
23. தெவ்வு - பகை
24. கழுமு - மயக்கம்
25. கருவி - தொகுதி
26. கமம் - நிறைவு
27. அரி - ஐம்மை (மென்மை)
28. கவவு - அகத்தீடு
29. இரங்கல் - கழிவு
30. கவர்வு - விருப்பு
31. சேர் - திரட்சி
32. வியல் - அகலம்
33. வய - வலி
34. துயவு - அறிவின்திரிபு
35. உயரி - உயங்கல் (வருந்துதல்)
36. உசா - சூழ்ச்சி
37. வயா - வேட்கைபெருக்கம்
38. புனிறு - ஈன்றணிமை
39. யாணர் - புதிது
40. அமர்தல் - மேவல்
41. யாண் - கவின்
42. ஐ - வியப்பு

43. முனைவு - முனிவு
44. வை - கூர்மை
45. எறுழ் - வலி
46. நளி - செறிவு

(ii) ஒருசொல் பலபொருட்குரியது:-

1. ஏற்றம் - துணிவு, நினைவு
2. பணை - பிழைத்தல், பெருப்பு
3. படர் - உள்ளல், செலவு
4. தா - வலி, வருத்தம்
5. விறப்பு - செறிவு, வெருவுதல்
6. அழுங்கல் - இரக்கம், கேடு
7. விழுமம் - சீர்மை, சிறப்பு
8. நனவு - களன், அகலம்
9. மத - மடன், வலி, மிகுதி, வனப்பு
10. கடி - வரைவு, கூர்மை, காப்பு, புதுமை, விரைவு, விளக்கம், மிகுதி. சிறப்பு, அச்சம், ஐயம், முன்தேற்று.

(iii) பலசொல் ஒருபொருட்குரியன:-

1. உறு, தவ, நளி - மிகுதி
2. செல்லல், இன்னல் - இன்னாமை
3. அலமரல், தெருமரல் - சுழற்சி
4. மழ, குழ - இளமை
5. கூர்ப்பு, கழிவு - சிறத்தல்
6. கதழ்வு, துனைவு - விரைவு
7. அதிர்வு, விதிர்ப்பு - நடுக்கம்
8. தீர்தல், தீர்த்தல் - விடுதல்
9. கெடவரல், பண்ணை - விளையாட்டு
10. நம்பு, மேவு - நசை
11. ஓய்தல், ஆய்தல், - உள்ளதன் நுணுக்கம், நிழத்தல், சாய்வு
12. பிணை, பேண் - பெட்டி (புறந்தருதல்)

13. பையுள், சிறுமை - நோய்
14. உறப்பு, வெறுப்பு - செறிவு
15. இலம்பாடு, ஒற்கம் - வறுமை
16. குெமிர்தல், பாய்தல் - பரத்தல்
17. பேம், நாம், உரும் - அச்சம்
18. கறுப்பு, சிவப்பு - வெகுளி
19. பரவு, பழிச்சு - வழுத்துதல்

(ஆ) பண்பு பற்றி வருவன:-

(i) ஒருசொல் ஒருபொருட்குரியது:-

1. பசப்பு - நிறம்
2. சாயல் - மென்மை
3. வெம்மை - வேண்டல்
4. வாள் - ஒளி
5. கடி - கரிப்பு

(ii) ஒருசொல் பலபொருட்குரியது:-

1. வார்தல், போகல், ஒழுக்கல் - நேர்மை, நெடுமை
2. தட - பெருமை, கோட்டம்
3. கய - பெருமை, மென்மை
4. செழுமை - வளன், கொழுப்பு

(iii) பலசொல் ஒருபொருட்குரியன:-

1. குரு, கெழு - நிறம்
2. தட, கய, நளி - பெருமை
3. கறுப்பு, சிவப்பு - நிறம்
4. நொசிவுநுழைவு, நுணங்கு - நுண்மை

(இ) இசை பற்றி வருவன:-

(i) ஒருசொல் ஒருபொருட்குரியது:-

1. இசைப்பு - இசை

(ii) ஒருசொல் பலபொருட்குரியது:-

உரியியலில் கூறப்படவில்லை

(iii) பலசொல் ஒருபொருட்குரியன:-

1. கம்பலை, கம்மை, கலி, அழுங்கல் - அரவம் (ஒலி)
2. துவைத்தல், சிலைத்தல், இயம்பல், இரங்கல் - இசைத்தல்

இவையாவும் இசை, குறிப்பு, பண்பு பற்றி வரும் உரிச்சொற்கள் என்பதைத் தொல்காப்பியத்தால் அறிய முடிகின்றது. உரிச்சொற்களுக்கு இவையிவை பொருள் என ஆசிரியரால் கூறப்பட்டனவாயினும் அவ்வரிச்சொற்களுக்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள சொற்களைக் கொண்டு பொருள் கொள்ள வேண்டும். தொல்காப்பியரால் கூறப்பட்ட பொருளேயன்றி வேறு பிற பொருள் தோன்றினாலும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

தொல்காப்பியம் மொழியிலக்கணம் மட்டும் மொழியாமல் பொருண்மை இலக்கணமும் (SEMANTICS) பேசுகிறது என்பர் கா.கோ. வேங்கடராமன். “எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” என்று கூறுவதோடு, உரியியலில் சொற்பொருள் விளக்கமும் உரைக்கிறார். சொல்லின் பொருள் மரபு வழியே வருவது. எனவே,

“மரபு நிலை திரியின் பிறிது பிறிதாகும்”

என்பார் தொல்காப்பியர்.

“கடிசொல் இல்லை காலத்துப் படினே”

என்று கூறிப் புதிய புதிய சொற்கள் தோன்றுதலையும் தொல்காப்பியர் வரவேற்கிறார்.

தொல்காப்பிய உரியியலை முதலாலாகக் கொண்ட நன்னூலார் அவ்வரிச்சொற்களை ஒருகுணம் தழுவின பல உரிச்சொற்கள், பலகுணம் தழுவின ஓர் உரிச்சொல், ஒருபொருள் உணர்த்தும் பல உரிச்சொற்கள், ஒரு குணம் உணர்த்தும் பல உரிச்சொற்கள் என வகைமைப்படுத்தி விரித்துக் கூறியுள்ளமை இங்கு ஒப்பிடற்பாலது.

தொல்காப்பியர் மரபியலில் இளமைப் பெயர்களைக் குறிக்கும் சொற்களையும், ஆண்பால் பெயர்களைக் குறிக்கும் சொற்களையும், பெண்பால் பெயர்களைக் குறிக்கும் சொற்களையும் இனங்கண்டு சொற்களுக்குப் பொருள் கூறியுள்ளார். பெயர்ச்சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் செய்யும் வகையில் மரபியலை அமைத்துள்ளார் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. பார்ப்பு, பறழ், குட்டி, குருளை, கன்று, பிள்ளை,

மகவு, மறி, குழவி என்னும் ஒன்பதும் இளமையைக் குறிக்கும் பெயர்கள் என்றும், ஏறு, ஏற்றை, ஒருத்தல், களிறு, சேவு, சேவல், இரலை, கலை, மோத்தை, தகர், உதள், அப்பர், போத்து, கண்டி, கடுவன் என்னும் பதினைந்தும் ஆண்பாலைக் குறிக்கும் பெயர்கள் என்றும், பேடை, பெடை, பெட்டை, பெண், மூடு, நாகு, கடமை, அளகு, மந்தி, பாட்டி, பிணை, பிணவு, பிடி என்னும் பதிமூன்றும் பெண்பாலைக் குறிக்கும் பெயர்கள் என்றும் ஆண்குரங்கைக் கடுவன் என்றும், ஆந்தையைக் கோட்டான் என்றும், கிளியைத் தத்தை என்றும், வெருகினைப் பூசை என்றும், ஆண்குதிரையைச் சேவல் என்றும், பன்றியை ஏனம் என்றும், ஆண் எருமையைக் கண்டி என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளமையால் மரபியலில் அகராதியின் செல்வாக்கினைக் காண முடிகின்றது.

முடிவுரை:-

அரிய சொற்களுக்கு எளிய பதம் கூறும் வகையில் இரத்தினச் சுருக்கமாய்த் தொல்காப்பியம் உரியியல் அமைந்திருக்கின்றது என்பதையும், பிற்கால நிகண்டுகள் தோன்றத் தொல்காப்பிய உரியியலே வழிகாட்டி என்பதையும், உரியியலே அகராதியின் முன்னோடி என்பதையும் நால்வகைச் சொற்களுள் செய்யுளுக்கு மட்டுமே உரிமை பூண்டு வருவது உரிச்சொல் (ON POETICAL WORDS) என்பதையும், இசை, குறிப்பு, பண்பு பற்றி வரும் பெருவாரியான உரிச்சொற்களைத் தொல்காப்பியரே கூறியுள்ளார் என்பதையும் இக்கட்டுரை வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

பயன்பட்ட நூல்கள்:-

1. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், கு. சுந்தரமூர்த்தி (ப.ஆ)
2. நன்னூல் சொல்லதிகாரம், ச. திருஞானசம்பந்தம் (ப.ஆ)
3. தமிழ்மொழி வரலாறு, ச. சக்திவேல்
4. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, கா.கோ. வேங்கடராமன்.

அன்னைத் தமிழ் அகராதி வளர்ச்சிக்கு அயல்நாட்டவரின் அரும்பங்கு

மு.கயல்விழி
உதவிப் பேராசிரியர்,
தமிழ்த் துறை,
பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரி,
காஞ்சிபுரம்

முன்னுரை

அகராதி என்பது மொழி வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத ஒன்றாகும். அது மொழியின் வளர்ச்சியுடனே வளர்ந்து வருவதாகும். அகராதியை உருவாக்குவது என்பது அரும்பணியாகும். மொழியில் முழுமையான புலமையுடையோர் மட்டுமே இப்பணியாற்ற இயலும். நம் தமிழ்மொழியில் அகராதியின் தேவையை நன்குணர்ந்த நம் அறிவு சார்ந்த முன்னோர் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே நிகண்டுகள் என்ற அகராதியை உருவாக்கியளித்தனர். ஆனால் நிகண்டுகள் முழுமையாக அகராதி என்ற நிலையைப் பெறவில்லை. தமிழில் முழுமையான, அறிவியல் வழியான அகராதி என்பது மேல்நாட்டவர் வருகையினின்றே தொடங்குகின்றது. மொழி வளர்ச்சிக்கு அகராதியின் தேவையை நன்குணர்ந்த மேல் நாட்டு அறிஞர்கள் குறிப்பாக விடையூழியர்கள் (பாதிரிமார்கள்) இங்குள்ள மொழிகளை ஆழக்கற்று முழுமையான அகராதியை உருவாக்க முனைந்தனர். அவர்களைப் பின்பற்றியே நம் நாட்டு அறிஞர்களும் அகராதியை உருவாக்க முனைந்தனர். தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு மேல்நாட்டவர் ஆற்றிய அரும்பணிகளில் அகராதி உருவாக்கம் என்பது முதன்மையானதாகும். அவர்களே முழுமையான, முறையான, அறிவியல் வழியான அகராதியை உருவாக்கி நமக்கு அளித்து விட்டுச் சென்றனர். மேல் நாட்டவர் நமக்களித்த அகராதிகளின் பங்களிப்பைப் பற்றியே இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

தமிழ்-போர்ச்சுகீசிய அகராதி

தமிழில் பிற நாட்டவர் தொகுத்த முதல் அகராதி இதுவேயாகும். கி.பி.1679இல் கேரளாவில் உள்ள அம்பலக்காடு (Ambazhakad) என்ற இடத்தில் இது உருவாக்கப்பட்டது. ஆந்தம் தெ ப்ரோயன்சா (Fr. Antem de Proenca) என்ற பாதிரியாரால் இது உருவாக்கப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு மலாய் பல்கலைக்கழகத்தின் மூலம் கி.பி.1966இல் தனிநாயகம் அடிகளால் (Xavier Thaninayagam) வெளியிடப்பட்டது. இது 246 பக்கங்களும் 16,546 சொற்கள் கொண்டுள்ளது. தமிழ்ச் சொற்களை அகரவரிசையில் முதலில் நிறுத்தி அவற்றிற்கு நேரான போர்ச்சுகீசிய சொற்களை எதிர் பக்கத்தில் கொடுத்திருப்பது இவ்வகராதியின் சிறப்பாகும்.

திக்கியனரியம் தமுலிசம் (Dictionarium Tamulicum)

இவ்வகராதி கி.பி.1712இல் பார்தால்மாஸ் சியஜன்பால்க் (Mr.Bartholmaeus Ziegenbalg) என்ற பாதிரியாரால் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் சிறப்பின்மை காரணமாக இது புகழ் பெறாமல் போயிற்று.

சதுரகராதி

“தமிழ் அகராதியின் தந்தை” (Father of Tamil Dictionary) என்று புகழப்படும் வீரமாமுனிவர்

என்ற பெஸ்கி பாதிரியாரால் (Rev.Constantino Giuseppe Beschi) கி.பி.1732இல் இவ்வகராதி உருவாக்கப்பட்டது. பிற அகராதிகளுக்கு முன் எடுத்துக்காட்டாக இவ்வகராதி இன்று வரை திகழ்கின்றது. ஏறத்தாழ 12,000 சொற்கள் இவ்வகராதியில் உள்ளன. எல்லீஸ் பாதிரியார் (Fr. Whyte Ellis) கி.பி.1819லும் ஜே.ஸ்மித் பாதிரியார் (Rev.J.Smith) கி.பி.1935லும், நம் நாட்டைச் சார்ந்த தாண்டவராய முதலியார் மற்றும் இராமச்சந்திர கவிராயர் ஆகியோர் கி.பி.1842லும் சதுரகராதியைப் பதிப்பித்தனர். இது பெயரகராதி, பொருளகராதி, தொகையகராதி, தொடையகராதி என்று நான்கு பிரிவுகளைக் கொண்டது. முதலெழுத்து அல்லது இரண்டாம் எழுத்தோடு சொற்கள் நின்று விடாமல் கடைசி எழுத்துவரை அகரவரிசை படுத்தப்பட்டுத் தமிழுக்கு நேரே தமிழ்ச் சொல்லில் பொருள் கூறுவது இதன் சிறப்பு.

தமிழ்-இலத்தீன் அகராதி

இதுவும் பெஸ்கி பாதிரியாரால் கி.பி.1742இல் தொகுக்கப்பட்டது. இதில் 9000 சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழ்ச் சொல்லுக்கு நேராக இலத்தீன் மொழிச் சொல்லால் பொருளை உரைப்பது இதன் சிறப்பாகும்.

இலத்தீன்-தமிழ் அகராதி

இது பெஸ்கி பாதிரியாரால் உருவாக்கப் பட்டது. இலத்தீன் சொல்லுக்கு நேராகத் தமிழ்ச் சொல்லால் பொருள் கூறுவது இதன் சிறப்பாகும்.

தமிழ்- பிரென்சு அகராதி

இது கி.பி.1744இல் பெஸ்கி பாதிரியாரால் உருவாக்கப்பட்டது. இதில் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு நேரே பிரென்சு சொல்லில் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. இது கையால் எழுதப்பட்டு உருட்டச்சு (Cyclostyle) என்ற எந்திரப் பொறியின் மூலம் பதுப்பிக்கப்பட்டது.

தமிழ்-ஆங்கில அகராதி

இதுவும் பெஸ்கி பாதிரியாராலேயே தொகுக்கப்பட்டது. தமிழ்ச் சொல்லுக்கு நேரே ஆங்கிலச் சொல்லில் பொருள் கூறும் முறை இதில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

போர்ச்சுகீசிய -இலத்தீன்-தமிழ் அகராதி

இது பெஸ்கி பாதிரியாரால் கி.பி.1744இல் தொகுக்கப்பட்டது. போர்ச்சுகீசியச் சொல்லுக்கு நேரே இலத்தீன் சொல்லும் அதற்கு நேரே

தமிழ்ச் சொல்லிலும் பொருள் கூறுவதாக இது அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வட்டார வழக்கு தமிழ் அகராதி

பெஸ்கி பாதிரியாரின் மற்றொரு சிறப்பான படைப்பு இது. பொதுமக்கள் பேசும் அக்கால வழக்குச் சொற்களுக்குத் தமிழில் பொருள் கூறுவது இவ்வகராதியின் சிறப்பாகும்.

பாப்பிரிசியஸ் தமிழ்-ஆங்கில அகராதி

இவ்வகராதி சென்னையில் கி.பி.1779இல் ஜான் பிலிப் பாப்பிரிசியஸ் (Mr.John Philip Fabricius) மற்றும் ஜான் கிறிஸ்டியன் ப்ரெய்தாமிட் (Mr.John Christian Breithaupt) என்ற இரண்டு பாதிரிமார்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு போயசால்டு (Rev.Poetzold) மற்றும் வில்லியம் சிம்சன் (Mr.William Simson) என்ற இரண்டு பாதிரிமார்களால் கி.பி.1809இல் சென்னை வேப்பேரியில் அச்சிடப்பட்டது. இது 185 பக்கங்களும் 9000 ஆயிரம் சொற்களும் கொண்டுள்ளது. தமிழ்ச் சொல்லுக்கு ஆங்கிலச் சொல்லால் பொருள் கூறும் அகராதி இது. இலக்கியச் சொற்களுடன் அன்றாடம் புழங்கும் சொற்களும், மரபுத் தொடர்களும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அகராதித் தமிழ்

இது பெலின் (Mr.A.Belin) என்ற பாதிரியாரால் கி.பி.1831இல் உருவாக்கப்பட்டது. இது இரண்டு பாகங்களும் 282 பக்கங்களும் கொண்டது. கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகராதியின் முதல் பாகத்தில் பிரென்சு சொல்லுக்குத் தமிழ்ப்பொருளும் இரண்டாம் பாகத்தில் தமிழ்ச் சொல்லுக்குப் பிரென்சு பொருளும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இராட்லர் தமிழ்-ஆங்கில அகராதி

கி.பி.1830இல் டாக்டர் இராட்லர் (Dr.J.P.Rattler) என்பவரால் இது தொகுக்கப்பட்டது. இது 4 தொகுதிகளை உடையது. மேல்நாட்டில் டெய்லர் பாதிரியார் (Rev.W.Taylor) மற்றும் நம் நாட்டு வெங்கடாசல முதலியார் போன்றோரின் ஒத்துழைப்புடன் இவ்வகராதி உருவாக்கப்பட்டது. கி.பி. 1834இல் வேப்பேரியில் முதல் தொகுதியும், கி.பி.1837இல் இரண்டாம் தொகுதியும், கி.பி. 1839இல் மூன்றாம் தொகுதியும், கி.பி.1841இல்

நான்காம் தொகுதியும் வெளிவந்தன. இது 1425 பக்கங்களும் 36,901 சொற்களும் கொண்டுள்ளது. தமிழ்ச் சொல்லுக்கு ஆங்கிலச் சொல்லால் பொருள் கூறுவது இவ்வகராதியின் சிறப்பாகும்.

வின்ஸ்லோ ஆங்கில-தமிழ் அகராதி

இவ்வகராதி கி.பி.1842இல் வின்ஸ்லோ பாதிரியாரால் (Rev.M. Winslow) உருவாக்கப்பட்டது. இதில் ஆங்கிலத்திற்கு நேராகத் தமிழ்ச் சொல்லில் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அகராதி

தமிழ் அகராதிகளில் இது மிகப்பெரியதாகும். இது நான்கு தொகுதிகளும் 58,500 சொற்களும் கொண்டது. சந்திரசேகர பண்டிதர் என்பவரால் கி.பி.1842இல் இது தொகுக்கப்பட்டது. இதில் சொற்களும் அவற்றின் பொருளும் அகர வரிசையில் அமைந்துள்ளது. “மானவெல் தமிழ் அகராதி” என்றும் “மனிப்பாய் தமிழ் அகராதி” என்றும் இது அழைக்கப்படுகின்றது. லெவி ஸ்பால்டிங் (Rev.Levi.Spaulding) என்ற பாதிரியார் பின்னர் இதைப் பதிப்பித்தார்.

ஸ்டால்டிங் ஆங்கில-தமிழ் அகராதி

இவ்வகராதி கி.பி.1844இல் ஸ்டால்டிங் (Fr.Stalding) பாதிரியாரால் உருவாக்கப்பட்டது. இதில் ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு நேராகத் தமிழ்ச் சொல்லில் பொருள் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பெர்சிவல் ஆங்கில-தமிழ் அகராதி

பீட்டர் பெர்சிவல் (Rev.Peter Percival) என்ற பாதிரியார் இதை உருவாக்கினார். ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இதில் தமிழ்ச் சொல்லில் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

இலத்தீன்- பிரென்சு -தமிழ் அகராதி

இவ்வகராதி புதுச்சேரியில் கி.பி.1846இல் வெளிவந்தது. முய்சே (L.Mouset) மற்றும் துய்புய் (L.Dupus) என்ற பிரென்சு அறிஞர்களால் இவ்வகராதி உருவாக்கப்பட்டது. இலத்தீன் சொல்லுக்குப் பிரென்சு சொல் வழியே பொருளும், அதற்குத் தமிழ்ச்சொல்லின் வழியே பொருளும் கூறுவது இதன் சிறப்பாகும்.

தமிழ்- பிரென்சு அகராதி

இவ்வகராதி இரண்டு பாகங்களும் 2038 சொற்களும் கொண்டது. புதுச்சேரியில் கி.பி.

1855-இல் முய்சே மற்றும் துய்புய் போன்ற அறிஞர்களால் இது உருவாக்கப்பட்டது. இதன் முதல் தொகுதியில் 763 சொற்களும் இரண்டாம் தொகுதியில் 867 சொற்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழ்ச் சொல்லுக்குப் பிரென்சு சொல்லால் பொருள் கூறுவது இதன் சிறப்பு.

போப் தமிழ்- ஆங்கில அகராதி

ஜி.யு. போப் (Geogr Uglow Pope) என்ற மேல்நாட்டு தமிழறிஞர் கி.பி. 1859இல் சென்னையில் இவ்வகராதியை உருவாக்கினார். இது 98 பக்கங்கள் கொண்ட சிறிய அகராதியாகும். இதில் தமிழுக்கு நேரான ஆங்கிலச் சொற்களில் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

வின்கலோ தமிழ் அகராதி

கி.பி.1862-இல் வின்ஸ்லோ பாதிரியார் மிகச்சிறப்பான இவ்வகராதியைத் தொகுத்தார். இதில் 67,452 சொற்கள் உள்ளன. நைட் (Rev.J.Knight), திசிரா (Mr.Tissera), பெர்சிவல் (Rev.P.Percival), ஸ்பால்டிங் (Rev.L.Spaulding) மற்றும் ஹட்சிங் (Rev.C.Hutching) போன்றோரின் சொல் தொகுப்புகளிலிருந்து தேவையானவற்றைத் தொகுத்து இவ்வரிய அகராதியை இவர் உருவாக்கினார்.

இக்கடினமான பணியில் இவருக்கு இராமசாமி கவிராயர், விசாகப் பெருமாள் ஐயர், வீராசாமி செட்டியார், ஆதிமூல முதலியார், ஆப்ரகாம் ஆலின் போன்ற தமிழ் அறிஞர்கள் பேருதவி புரிந்தனர். தமிழ்ச் சொல்லுக்கு நேராக ஆங்கிலச் சொல்லில் பொருள் கூறுவது இவ்வகராதியின் சிறப்பாகும்.

தமிழ்-இலத்தீன் அகராதி

இது கே.பி.கூரி (Fr.R.P.Kury) என்ற பாதிரியாரால் கி.பி.1867இல் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வகராதியில் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு இலத்தீன் சொல்லில் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

தரங்கம்பாடி அகராதி

இது தரங்கம்பாடியில் உள்ள டேனிய பாதிரிமார்களால் கி.பி.1897இல் உருவாக்கப்பட்டது. இதில் 33,000 சொற்கள் உள்ளன. இதில் தமிழ் சொற்களுக்கு நேராக ஆங்கில வார்த்தைகளில் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு கி.பி.1910இல் பெய்செனார்ஸ் (Rev.H.Beisenherz)

என்ற பாதிரியாரால் பதுப்பிக்கப்பட்டது. மூன்றாம் பதிப்பு கி.பி.1933இல் பெக்ஸல் (Rev.Bexell)என்ற பாதிரியாரால் பதுப்பிக்கப்பட்டது.

தமிழ்-பிரென்சு அகராதி

இவ்வகராதி எம்.ஏ.லேப் (Mr.M.A.Lap) என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வகராதியில் பெயர், வினைச் சொற்களின் தொடர்பதிவுகள் தனித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது இதன் சிறப்பு. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு கி.பி.1926இல் வெளியிடப்பட்டது.

பையிள் அகராதி

இது பையிளில் காணப்படும் செய்திகளை அகர வரிசையில் தமிழில் கூறப்பட்டுள்ளது. சென்னை சி.எஸ்.ஐ அச்சுக்கூடத்தில் கி.பி.1923இல் கிளேய்டன் (Fr.A.C.Clayton) என்ற பாதிரியாரால் இது உருவாக்கப்பட்டது.

முடிவுரை

தமிழ் மொழி மிகவும் பழம்பெருமை வாய்ந்த மொழியாகும். இதற்குப் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பலர் தங்கள் பங்களிப்பை நல்கிவிட்டுச் சென்றுள்ளனர். தமிழ்மொழி செம்மையாய் அமைவதற்குமேல் நாட்டவரின் பங்களிப்பு அளப்பரியதாகும். கடல் கடந்து சமயப்பணி புரியப் போந்த அவர்கள் அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்மொழியால் கவரப்பட்டு அதனை ஐயந்திரிபறக் கற்று அதற்கு அருந்தொண்டாற்ற முனைந்தனர். குறிப்பாக மொழிக்கு அகராதி தேவை என்பதை நன்குணர்ந்து அவற்றை உருவாக்க அரும்பாடுபட்டனர். வீரமாமுனிவர் உருவாக்கிய சதுரகராதியே தமிழில் தலைசிறந்த அகராதியாக இன்றுவரை திகழ்வது இதற்குச்

சாலச்சிறந்த சான்றாகும். உலகின் தலைசிறந்த அகராதியாகக் கருதப்படும் டாக்டர் சாமுவேல் ஜான்சன் (Dr.Samuel Johnson) உருவாக்கிய “ஆங்கில மொழியின் அகராதி” (A Dictionary of English Language) என்ற நூல் தோன்றுவதற்கு 23 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்நூல் வெளிவந்தது இதன் சிறப்பு. எனவே உலகில் திருத்தமுறத் தோன்றிய முதல் அகராதி என்ற சிறப்பை இந்நூல் பெறுகின்றது. கொடுத்தமிழைத் திருத்துவதிலும் தமிழில் அகராதிகளை உருவாக்குவதிலும் வீரமாமுனிவரின் பங்கு அளப்பரியதாகும். தமிழர்கள் அவர் உருவாக்கியளித்த அகராதிகளுக்கு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளனர். மரபுப் பழம் சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி என்பது நீண்ட காலப்போக்கினைக் கொண்டது. அவற்றில் தமிழ் மொழிக்கென்று மிகச்சிறப்பான அகராதிகளை உருவாக்கியளித்து, நம் அன்னைத் தமிழுக்கு அயல்நாட்டிலிருந்து வந்து அருந்தொண்டாற்றிய மேல்நாட்டு அறிஞர்களின் பணிகளையும் பங்களிப்பையும் என்றும் மறுக்கவோ, மறக்கவோ இயலாது.

பார்வை நூற்பட்டியல்:

1. வீராசாமி.தா.வே, அகராதிக் கலை (1989) சென்னை: தமிழ்ப் புத்தகாலயம்
2. மாதையன்.பெ, அகராதியியல் (1997) தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
3. பாலசுப்பிரமணியன்.சி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (1959) சென்னை: மணமலர்ப் பதிப்பகம்
4. வரதராசன்.மு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (1972) புது டெல்லி: சாகித்ய அகாடமி.

தொல்காப்பியத்தில் அகராதியியல் கோட்பாடு

முனைவர் க.கரும்பாயி
உதவிப்பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
சீதாலட்சுமி இராமசுவாமி கல்லூரி
திருச்சி -2.

முன்னுரை

மொழியின் வரலாற்றுப் போக்கில் இலக்கிய, இலக்கண உருவாக்கங்களைப் போல அகராதி உருவாக்கமும் இயல்பானதே. சமூக வரலாற்றையும், மொழிவரலாற்றையும் அறிய இலக்கியங்கள், மொழியின் இலக்கண ஒழுங்கு அறிய இலக்கணங்கள் பயன்படுவதைப் போலச் சொற்பொருளை அறிய உதவுவது அகராதிகள். மொழிப்பயன்பாட்டின் அடிப்படை கருத்துப்பரிமாற்றமே. இக்கருத்துப் பரிமாற்றம் நடைபெறாத இடங்களில் அகராதிகள் இடைநின்று பொருளறிவிக்கின்றன. காலந்தோறும் சொற்றொகுதிப் பெட்டகங்களாய்ச் சரியான பொருள் பயன்பாட்டை உரைப்பனவாய் உள்ளன. இவ்வகையில் மொழிச் சமூகத்தில் அகராதியியல் பங்கு முக்கியமானது.

அகராதியியல்

அகராதியியல் இருவகைப்படும் செயல்முறை அகராதியியல் என்பது அகராதிகள் எழுதுகின்ற கலையாகும். கோட்பாட்டு அகராதியியல் ஆகும். கோட்பாட்டு அகராதியில் என்பது மொழியொன்றின் சொற் தொகுதிக்குள் அடங்கும் சொற்பொருளியல் தொடர்புகளை ஆராய்ந்து விளக்கும் கற்கைசார் துறையாகும்.

அகராதி தொகுப்பு முறை என்பது (lexicography) ஆகும். அகராதியில் இடம்பெறும்

பல்வகைச் சொற்கள், அவற்றின் பொருளுறுவு அடிப்படைகள், அவை தோன்றுவதற்கான மொழிச் சூழல்கள் பற்றிய லெக்சிகாலஜி (lexicology) எனும் இரு சொற்களுக்கும் இணையான கலைச்சொற்களும் படைப்பாக்கம் பெற்றுவருகின்றன. 'லெக்சிகோகிராபி' எனும் சொல் லெக்சிகோ (lexico) கிராபி (Graphy) எனும் இரு சொற்களாலான கூட்டுச்சொல். 'லெக்சிகோ' என்பதற்குச் 'சொல்' என்பதுபொருள். 'கிராபி' என்றால் 'எழுதுதல்' என்று பொருள். எனவே லெக்சிகோகிராபி என்பதற்குச் 'சொற்களை எழுதுதல்' என்பது சொற்பிறப்பியல் அடிப்படையிலான பொருளாய்வுள்ளது. இதனடிப்படையில் லெக்சிகோகிராபி என்பது 'சொற்களை அகராதிவடிவில் எழுதுதல்' எனப்பொருள் தருகிறது.

அகராதியில் ஒருமொழியின் அனைத்துச் சொற்களும் பதிவுகளாய்த் தரப்படுவதில்லை. அகராதிக்கான சொல் தேர்வு வரையறுத்த நெறியுடன் செய்யப்பெறுகிறது.

கடினச் சொற்பொருள் கூறும் தொல்காப்பிய இயல் உரியியல் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. இவ்வியலில் இடம்பெற்ற சொற்கள் உரிச்சொற்கள் எனப்பட்டன. உரிச்சொல் எனும் சொல்லே பின் வந்த நிகண்டுகளுக்குப் பொதுப்பெயரானது. கி.பி 9-ஆம் நூற்றாண்டுமுதல் தோன்றிய நிகண்டுகளின் பெயரீடுகள் பலவாறு

அமைந்துள்ளன. ஆரம்ப காலத்தில் தோன்றியவை நிகண்டு என அழைக்கப்படவில்லை. திவாகரநிகண்டு, பிங்கலநிகண்டு, சூடாமணிநிகண்டு, கயாதரநிகண்டு முதலியன நிகண்டு என்னும் பொதுப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டது பிற்காலத்தில்தான். முற்காலத்தில் இந்நூல்கள் 'உரிச்சொல்' என்னும் பொதுப்பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டன.

**“பிங்கலமுனிவன் எனத்தன் பெயர்நிறிஇ
உரிச்சொல் கிளவிவிரிக்குங் காலை”**

என்றுநிகண்டுகளில் இடம்பெற்ற சொற்கள் உரிச்சொல் எனும் கலைச்சொல்லாலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியத்தில் மூன்று இயல்களில் சொற்பொருட்கள் உரைக்கப்பட்டுள்ளன. இடையியல், உரியியல், மரபியல் ஆகியன ஆகும்.

தொல்காப்பியத்தில் அகராதியியலின் கோட்பாடு

தொல்காப்பியத்தில் அகராதியியல் செய்திகள் பல்வேறுநிலைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

1. கடினச் சொற்களின் பொருள் விளக்கம்
2. மரபுச் சொற்களின் பொருள் வெளிப்பாடு
3. சொற்களின் பயன்பாட்டு வரையறை
4. கட்டுடை வடிவங்களின் பொருள் வெளிப்பாடு

என்பனவாகும். மரபிலக்கணங்கள் இடைச்சொற்களின் பொருளை இரண்டு வகைகளில் விளக்கியுள்ளன. அவற்றுள் கட்டுடை வடிவங்களாகத் தோன்றும் இடைச்சொற்களின் பொருளை இலக்கணப்பொருள் எனும் நிலையில் விளக்குவது ஒன்று. இடைச்சொற்கள் பல்வேறு மொழிச் சூழல்களில் பயன்படுத்தப்படும் தன்மைக்கேற்பப் பொருள்களை விளக்குதல் மற்றொன்று. இரண்டாவது வகைப் பொருள் விளக்கம் பொருள் வெறுமை என்று சுட்டப்படுகின்றது. இடையியலில் 44 இடைச்சொற்களுக்குரிய பொருள்கள் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. உரியியலில் 120 கடினச்சொற்களுக்குப் பொருள்கள்

தரப்பட்டுள்ளன. இடையியல் மற்றும் உரியியலை சொற்பொருண்மை நோக்கில் ஆராயும்பொழுது பின்வரும் மூன்று நிலைகளில் உள்ளன.

ஒரு சொல் ஒரு பொருள் பெறுதல் (Monosemy)

ஒரு சொல் பல பொருள்கள் பெறுதல் (Polysemy)

பல சொற்கள் ஒரு பொருள் பெறுதல் (Synonymy)

சொற் பொருண்மையியலில் சொற்கள் பொருள் தொடர்பின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வகைப்பாட்டைத் தொல்காப்பியர்,

“ஒரு சொல் பலபொருட்கு உரிமை தோன்றினும்

பலசொல் ஒருபொருட்கு உரிமை தோன்றினும்” (உரி : 1)

என்னும் உரியியல் நூற்பாவில் கூறியுள்ளார்.

சொற்களைத் தெரிவுசெய்தல், சொற்களுக்குப் பொருள் கொடுத்தல், பொருளை ஒழுங்குபடுத்தல், சொற்களின் உச்சரிப்புக்களைத் தருதல்.

உரிச்சொல்

பெயர், வினையைச் சார்ந்து அவற்றின் தன்மையை விளக்கிச் செய்யுளுக்கே உரிமையுடையதாய் வருவது உரிச்சொல் எனப்படும். இந்த உரிச்சொல்லானது ஒரே பொருள் தரும் உரிச்சொல் எனவும், பலபொருள் தரும் ஒருரிச்சொல் எனவும் இரண்டு வகைப்படும்.

ஒரு சொல் ஒரு பொருள்

ஒரு பொருளை மட்டும் சுட்டுவதாய் வரும் சொற்கள் இடையலில் 11 (என்று, தில், எற்று, மன்ற, தஞ்சம், கொல், எல், மா, அம்ம ,ஆங்க, போலும் ஆகிய சொற்களும், உரியியலில் 38 (உகப்பு, உவப்பு, பயப்பு, பசப்பு, இயைப்பு, இசைப்பு, பழுது, சாயல், முழுது, வம்பு, மாதர், புலம்பு, துவன்று, முரஞ்சல், வெம்மை, பொற்பு, வறிது, எய்யாமை, நன்று, தெவு, தெவ்வு, கழுமு, கருவி, கமம், அரியே, கவவு, கவர்வு, சேர், வியல், வய, வாள், துயவு, உயாவே, உசாவே, ஐ, முனைவு, வை, ஏறுழ்) ஆகிய சொற்களும் ஒரு சொல் ஒரு பொருள் உணர்த்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

ஒரு சொல் பல பொருள்

ஒரு சொல் பல பொருள்களைக் கொண்டிருக்கும். ஒரு சொல் பல பொருளிற் குச் சான்றாகப் பின்வரும் தொல்காப்பிய நூற்பாவைச் சுட்டலாம்.

“கடி என் கிளவி
வரைவே, கூர்மை, காப்பே, புதுமை
விரைவே, விளக்கம், மிகுதி, சிறப்பே
அச்சம், முன்தேற்று, ஆயிரைந்தும்
மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டாகும்மே
ஐயமும் கரிப்பும் ஆகலும் உரித்து” (உரி : 85)

என்ற நூற்பாவில் கடி என்னும் உரிச்சொல் காவல், கூர்மை, புதுமை, விரைவு, விளக்கம், மிகுதி, சிறப்பு, அச்சம், ஒலித்தல், மணம், கரிப்பு ஆகிய பலப்பொருள்களைத் தருகின்றன.

“எச்சம் சிறப்பே ஐயம் எதிர்மறை
முற்றே எண்ணே தெரிநிலை ஆக்கமென்று
அப்பால் எட்டே உம்மைச் சொல்லே”
(இடை : 252)

இந்நூற்பாவில் உம் என்னும் இடைச்சொல் எச்சம், சிறப்பு, ஐயம், எதிர்மறை, முற்று, எண், தெரிநிலை, சிறப்பு ஆகிய ஆறு பொருள்களைக் குறித்துவரும்.

பல சொல் ஒரு பொருள் பெறுதல்

ஒரு பொருளைக் குறிப்பதற்குப் பலசொற்கள் பயின்று வந்ததால் அது ஒரு பொருள் பல சொல்லாகும். இது ஒருபொருட்பன்மொழி, ஒருபொருட் பல்பெயர், ஒருபொருட் கிளவி எனப் பலபெயர்களில் வழங்கப் பெறுகின்றது.

“கம்பலை சும்மை கலியே அழுங்கல்
என்றிவை நான்கும் அரவப் பொருள்” (உரி : 52)

“நொசிவும் நுழைவும் நுணங்கும் நுண்மை” (உரி : 76)

கம்பலை, சும்மை, கலி, அழுங்கல் – அரவம்

நொசிவு, நுழைவு, நுணங்கு – நுண்மை

மேற்கண்ட நூற்பாக்களில் கம்பலை, சும்மை, கலி, அழுங்கல் ஆகிய நான்கு சொற்களும் பேரோசை என்னும் பொருளையும், நொசிவு, நுழைவு, நுணங்கு ஆகிய சொற்கள் நுண்மைப்பொருளையும் குறிப்பன.

“உறு, தவ, நனி எனவருஉம் மூன்றும்

மிகுதி செய்யும் பொருள்” என்ப (உரி : 3)

இந்நூற்பாவில் உறு, தவ, நனி ஆகிய சொற்கள் மிகுதி என்றப் பொருளை உணர்த்தும்.

“அலமரல் ,தெருமரல், ஆயிரண்டும்
சுழற்சி” (உரி : 13)

அலமரல், தெருமரல் ஆகிய இரண்டுசொற்களும் சுழற்சி எனப் பொருள்படும்.

“கெடவரல், பண்ணை ஆயிரண்டும்
விளையாட்டு” (உரி : 21)

கெடவரல், பண்ணை ஆகிய இரு சொற்களும் விளையாட்டு என்னும் பொருளைத் தரும்

“தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை”(உரி : 22)

தட, கய, நளி என்னும் மூன்று உரிச்சொற்களும் பெருமையை குறிக்கும்.

பயன்பாட்டு வரையறை

தொல்காப்பிய மரபியலில், பொருள் விளக்க உத்திகளில் ஒன்றான பயன்பாட்டு வரையறை குறித்த செய்திகளைக் காணமுடிகின்றது. இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட சொற்கள் ஒரே கருத்துப் பொருளைக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் அவற்றின் பயன்பாட்டில் ஒருவித வரையறை காணப்படும். சொற்கள் குறிப்பிட்ட பயன்பாட்டில் தான் அமையவேண்டும் என்ற இத்தகு வரன்முறையைத் தொல்காப்பியர் மரபியலில்

“நாயே பன்றி புலி முயல் நான்கும்

ஆயுங் காலை குருளை என்ப” (மரபி : 8)

நாய், பன்றி, புலி, முயல் எனும் நான்கு விலங்குகளின் குட்டிகளைக் குருளை என்று சுட்ட வேண்டும் என்று நூற்பா சுட்டுகிறது.

“யாடும் குதிரையும் நவ்வியும் உழையும்

ஓடும் புல்வாய் உளப்படமறியே” (மரபி : 12)

ஆடு, குதிரை, மானினங்களாகிய நவ்வி, உழை, மான் இவற்றின் குட்டிகளை மறி என்று சொல்லவேண்டும். இவை போன்ற வரன்முறைகள் தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

முடிவுரை

அகராதிகளில் சொற்களின் பொருள் விளக்கம் வரையறையாகவும், ஒருபொருட் பன்மொழிகளின் பயன்பாட்டின் மூலமும் நடைபெறுகின்றது. ஒருபொருட் பன்மொழிகள் தனியாகவோ விளக்கவரையறையுடன் சேர்ந்தோ அமையலாம். தொல்காப்பியத்தில் சொற்களின் பொருளை விளக்க ஒருபொருட் பன்மொழிகள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வழக்கொழிந்த அரியசொற்களின் பொருள்களை விளக்கப் பயிற்சியில் உள்ள எளிய சொற்களைப் பயன்படுத்துவது ஓர் அகராதியியல் உத்தியாகும். தொல்காப்பிய உரியியல் தமிழ் அகராதியியலின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்து அகராதிகளில் குறித்த பலசெய்திகளைப் பறைசாற்றுகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. தொல்காப்பியம் எளியஉரை - டாக்டர் சொ. சிங்காரவேலன், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை -18. முதற் பதிப்பு 1998.
2. அகராதியியல் - முனைவர் பெ.மாதையன், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக அச்சகம், தஞ்சாவூர் -முதற்பதிப்பு, ஏப்ரல் 1997.
3. தமிழ் அகராதிகளின் வளர்ச்சிப்போக்கும் அமைப்புவேறுபாடும் - முனைவர் சரளா ரங்கநாதன், ஸ்ரீமூருகன் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை -5. முதற்பதிப்பு, பிப்ரவரி 2009.

தொல்காப்பியம் கூறும் சொற்பிறப்பியல் கோட்பாடு

முனைவர் ச.கலாதேவி
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
செங்கமலத்தாயார் கல்வி அறக்கட்டளை
மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சுந்தரக்கோட்டை, மன்னார்குடி

மொழி

தமிழ்மொழி நீண்டதொரு வரலாற்றிணையும், இலக்கண, இலக்கிய மரபையும் பெற்ற மொழியாகும்.

பேச்சாலும் எழுத்தாலும் மனிதன் தனது கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்கும் கருவி மொழியாகும். மக்கள் வாழ்வில் பிறந்து மக்களால் வளர்க்கப்பட்டு மக்களின் வாழ்வை நாகரிகமுடையதாக உயர்த்தி வரும் அரிய கலைமொழியே. நமது முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற அறிவுக் கருவூலங்களை நாம் கண்டு துய்ப்பதற்கும் நாம் இன்று பெற்றுள்ள அறிவுச் செல்வத்தை நமது வழித்தோன்றல்களுக்கு வழங்குவதற்கும் மொழி பெருந்துணையாக அமைந்துள்ளது. மாந்த வரலாற்றின் தொடக்கக் காலத்திலிருந்தே மாந்தன் தன் கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய உணர்வோடு முயன்று வந்த முயற்சியின் முற்றிய வளர்ச்சியே இன்றைய மொழியாகும்.¹

தொல்காப்பியம்

தமிழில் காணப்படும் மிகப் பழமையான இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். இந்நூல் சங்க இலக்கியத்திற்கு முற்பட்டதாகவும் கி.மு.5000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது என்றும் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர். தொல்காப்பியரின் ஒலியியல்

கொள்கையும் ஒலியுறுப்புகள் ஒலிக்கும் முறை, ஒலிகளின் பாகுபாடு ஆகியவை பற்றிய அவரது அறிவாற்றலும் இன்றைய மொழியியலாரும் வியக்கும் வண்ணம் உள்ளது. தமிழ் ஒலிகளின் பிறப்புப் பற்றி பிறப்பியலில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். சொல்லதிகாரத்தில் சொற்றொடர் இலக்கணமும் சொல்லிலக்கணமும் பேசப்படுகின்றன. கிளவியாக்கம் முதலாக எச்சவியல் இறுதியாக ஒன்பது இயல்களை உடையது. அவ்வியல்கள் முறையே கிளவியாக்கம், வேற்றுமை இயல், வேற்றுமை மயங்கியல், விளிமரபு, பெயரியல், விணையியல், இடையியல், உரியியல், எச்சவியல் என்பனவாகும்.

சொல்

சொல் என்பது பொருளுணர்த்தும் கருவி. மாந்தர் தம் நெஞ்சுணர்த்தி என்பதாகும். சொல் என்பது மாந்தர் தம் குறிப்பு உணர்த்துவதற்கும் தேவை நிறைவேற்றத்திற்கும் தம் பட்டறிவால் இயற்கையின் துணைகொண்டு படைக்கப்பட்டதாகும்.

சொல் என்பது எழுத்தொடு புணர்ந்து பொருள் அறிவுறுத்தும் ஒசை என்பார் இளம்பூரணர். சொல்லாவது எழுத்தொடு ஒருபுடையான் ஒற்றுமையுடையதாய்ப் பொருள் குறித்து வருவது என்பார் சேனாவரையர். நச்சினார்க்கினியர் சொல் பற்றி விளக்கும் போது, எழுத்தினான் ஆக்கப்பட்டு

இருதிணைப் பொருள் தன்மையும் ஒருவன் உணர்தற்குக் கருவியாகும் ஓசையென்பார்” எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல்,640) என்ற நூற்பாவில் சொல் எதுவும் பொருளற்றதில்லை என்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். அப்பொருள் பார்த்த அளவில் புலப்படல் உண்டு. ஆழ்ந்து கற்றல் என்பதும் உண்டு. இதனை, “மொழிப் பொருட்காரணம் விழிப்பத்தோன்றா” (தொல், 877) சொல் என்பதற்கு நெல் என்ற ஒரு பொருள் உண்டு. நெல்லைச் சோறாக்குதல் போல வழக்களைந்து சொற்களை ஆக்கிக் கொள்வது கிளவியாக்கமாகும். இவ்வியலில் இரு திணை, ஐம்பால், மூவிடம், வழி-வழாநிலை என்பன இடம்பெறுகின்றன. அடுத்ததுள்ள வேற்றுமையியலில் வேற்றுமை வகை, வேற்றுமை உருபு, பொருள் நிலை என்பவை கூறப்பட்டுள்ளன. வேற்றுமை உருபுகள் மயங்குதல் வேற்றுமை மயங்கியலாகும்.

நான்காம் இயல் விளி மரபு – இலக்கணம், உயர்திணைப் பெயர் விளியேற்கும் முறை, முறைப்பெயர், விரவுப்பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விளியேற்கும் முறை பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன. பெயர்ச் சொற்களின் இயல்பு, இலக்கணங்களைப் பெயரியலிலும், வினைச்சொல், உயர்திணை வினை, அஃறிணை வினை, விரவு வினை, வியங்கோள் வினை, எச்சம் பற்றிய செய்திகள் வினையியலிலும், இடைச்சொல் என்பதன் பொது மற்றும் சிறப்பிலக்கணங்களை இடையியலிலும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

உரியியல்

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தின் எட்டாவது இயலான உரியியலில், உரிச்சொல்லிற்கான பொது மற்றும் சிறப்பிலக்கணம், உரிச்சொல்லுக்குப்பொருள் காண் முறையும் கூறப்பட்டுள்ளன. அகராதி, நிகண்டு போன்றவை தோன்றுவதற்கு மூலவைப்பகமாக இடையிலும், உரியியலும் காணப்படுகின்றன. ஒன்பதாவது இயலான எச்சவியல், நால்வகைச் சொற்கள், பொருள்கோள்வகை, தொகைகள், வினைமுற்று வகை, சிலமரபுக் குறிப்புகள் ஆகியவற்றைக் கூறி நிறைகின்றது.

உரிச்சொல்

“உரிச்சொல் கிளவி விரிக்குங் காலை” (நூ,292) உரிச்சொற்கள் தோன்றுமிடத்து இசையும் குறிப்பும் பண்பும் பற்றிப் பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணும் சென்று பொருள்களை விளக்கும். இயற்றப்படும் செய்யுள் சுவையும் தெளிவும் உறுதியும் அழகும் கொண்டு விளங்குமாறு இதற்கு இதுவே உரிய சொல் எனத் தேர்ந்து வைக்கப்படும் சொல் உரிச்சொல்லாகும். படைப்பாளி கொண்ட பொருள் நயம் படிப்பாளியும் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதற்காகவே உரிச்சொல் விளக்கமாக நிகண்டு நூல்கள் தோற்றமுற்றன. பொருள் வெளிப்பாடு உடைய சொல், பொருள் வெளிப்பாடு அரிய சொல் என்ற இரண்டினுள் வெளிப்பட வாராத உரிச்சொல்லிற்குப் பொருள் கூறுதல் வேண்டும் என்பார் தொல்காப்பியர். தமக்கென்று ஓர் இயல்பில்லாத இடைச்சொல் போல இல்லாது இசை, குறிப்பு, பண்பு என்னும் பொருளுக்குத் தாமே உரியனவாய் நின்றலால் “உரிச்சொல்” எனப்படும். செய்யுளுக்கு உரியனவாய் வருவதாலும் உரிச்சொல் ஆயிற்று என்றும் கூறுவர். உரிச்சொல் அகராதியின் உருவாக்கத்திற்கு உறுதுணையாகின்றது. “செய்திப் பரிமாற்றமே மொழியின் அடிப்படை நோக்கம். செய்திப் பரிமாற்றம் தடையின்றி நடைபெற மொழிச்சொற்களின் பொருளறிவு இன்றியமையாதது. கேட்போர், படிப்போர் சொற்களின் பொருட்சூழலை உணர இயலாத போது செய்திப் பரிமாற்றத்திலும் இடர்ப்பாடு ஏற்படும். இந்நிலையில் அகராதிகள் இன்றியமையாதனவாகத் தேவைப்படுகின்றன என்பர் பெ.மாதையன்.2

உரிச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்

உருபு தடுமாறலும், ஒரு சொல் பல பொருட்கு உரித்தாதலும், பல சொல் ஒரு பொருட்கு உரித்தாதலும், இசை, குறிப்பு, பண்பு ஆகிய பொருள்கள் மேல் தோன்றுவதே உரிச்சொல்லாகும். தமிழ் அகராதியியல் வரலாற்றின் தொடக்கம் கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டாகும். முதல் தமிழ் இலக்கணமாய்க் கிடைத்துள்ள தொல்காப்பியத்தின் உரியியலில் இவ்வரலாறு துவங்குகிறது. தொல்காப்பியத்தின்

மூன்று இயல்களில் சொற்பொருள்கள் உரைக்கப் பட்டுள்ளன. இடையியல், மரபியல், உரியியல் என்பனவாகும். இடையியல், மரபியல் போலன்றி உரியியல் முழுமையும் சொற்பொருள் கூறும் அகராதியாய் அமைந்துள்ளது. தொல்காப்பியர் காலத்தில் கடினச் சொற்களாய்க் கருதப்பட்டவை மட்டுமே உரியியலில் பொருள் விளக்கம் பெற்றுள்ளன”. பதிவாய்த் தரப்பட்ட சொல் எச்சொல்லின் அடியாய்ப் பிறந்தது எனும் குறிப்புகள் பதிவில் தரப்பெறுவதும் உண்டு. எல்லா அகராதிகளிலும் இக்குறிப்பு இடம் பெறுவதில்லை. வரலாற்று அகராதிகள், சொற்பிறப்பு அகராதிகள் போன்றவற்றில் இக்குறிப்பு கட்டாயம் இடம் பெறும். பலபொருட்சொற்களையும் ஒப்புருச் சொற்களையும் வேறுபடுத்தி அறிவதற்கான அடிப்படைகளில் ஒன்று சொல் மூலம் அல்லது சொற்பிறப்பு. சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி போன்ற மிகப்பெரிய அகராதிகளில் சொல் மூலக் குறிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன³. அடு-தல் (சுடுதல்) எனும் வினைக்கான சொற்பிறப்பு சென்னை சொற்பிறப்பியல் பேரகர முதலியில், (உல் - உல உலத்தல் = காய்தல் உல - உலவை = காய்ந்த மரக்கொம்பு (கலித்-11) உல - உலர் = காய்தல்)

உல → உலை - நெருப்புள்ள அடுப்பு.
உல்→உள் → ஒள் → ஒளி

உள் → உண் → உண்ணம் - வெப்பம் உண்
→ உண்

உணத்தல் - காய்தல் உண் → உணகு →
உணங்கு

உணங்குதல் - காய்தல், சுடுதல்,
வருத்துதல்

உணங்கு → அணங்கு , அணங்குதல் -
வருத்துதல்

உண்→உடு - ஒளியுள்ள நாண்பீன்,
வெள்ளி. உடு → அடு

அடுதல் - சுடுதல், சமைத்தல், எரித்தல்,
கொல்லுதல் வருத்துதல் என்று மிக நீண்டதாகத்
தரப்பட்டுள்ளது.

சொற்பிறப்பு அகராதியிலுக்குத்
தொல்காப்பியரின் உரியியல் மூலவைப்பகமாகத்
திகழ்வதை இதனால் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

மிகுதி எனும் பொருள்

அவைதாம், உறுதவ நனியென வருஉம்
மூன்றும் மிகுதி செய்யும் பொருள் என்ப

(நூ.294)

உறு என்பது மிகுதி என்ற பொருளுடையது. உறு என்பது உறுதல், உறுதி, உற்றார், உறவு, உறக்கம், உறிஞ்சுதல், உறுவலி முதலிய சொல்லாக்க அடிச்சொல்லால் அமைந்திருத்தலும் நெருக்கம் கட்டொழுங்கு மிகுதி என்னும் பொருள்களைச் சார்ந்தே நடையிடுதலும் அறியத்தக்கதாம். “தவ” என்பது மிகுதி எனும் பொருள் கொண்டு தவம், தவசம், தவசி, தவச எனச் சொல்லக்கம் பெற்று வருகின்றது. நனி என்பது நல், நன், நன்று, நனவு, நனி நனை எனச் சொல்லக்கம் பெறுகின்றது.

சேனாவரையர் “உறு” புனல் தந்துல
கூட்டி (நாலடி -185) என்று மேற்கோள் காட்டுவர்.
“உறுகால் ஒற்ற ஒல்கி ஆம்பல்” (நற்.300) என்பார்
நச்சினார்க்கினியர்.

உரு, புரை

உரு, புரை என்பன முறையே உட்கு (அச்சம்)
உயர்பு என்னும் பொருள்களை உணர்த்தும். குரு,
கெழு ஆகியன நிறப்பண்பை உணர்த்தும். செல்லல்,
இன்னல் என்னும் உரிச்சொற்கள் இன்னாமை
என்னும் குறிப்புணர்த்தும். (உ.ம்) உருகெழு
ஞாயிற்றொண்கதிர் மிசைந்த (புறம்.160-1) புரைய
மன்ற புரையோர் கேண்மை, (நற்.1) குருமணித்
தாலி, “நறுஞ்சாந்து புலர்ந்த கேழ்கிளர் அகலம்”
(மதுரைக். 493). “உருவுட் காகும் புரை உயர்பு
ஆகும்” (நூ.4) “குருவும் கெழுவும் நிறனாகும்மே”
(நூற்.5) “செல்லல் இன்னல் இன்னா மையே” (நூ.6)
என்பன நூற்பாக்கள்

2. மல்லல், ஏ, உகப்பு, உவப்பு, பயப்பு, பசப்பு

மல்லல் - வளமாகிய குறிப்புணர்த்தும்,
செல்வம் (நச்சினார்க்கினியர்) மல்லல் மால்வரை
(அகம்.52), ஏ-பெருக்கம் (உ-ம்) ஏகல்லடுக்கம்
(நற்.116), உகப்பு - உயர்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும்
(உ.ம்) விசும்புகந்தாடாது, (அகம்.35), உவப்பு -
உவகை (உ-ம்) உவந்து வந்தார்வ நெஞ்சமோ
டாய்நலன் அளைஇ (அகம்.35), பயப்பு - பயன் (உ-
ம்) பயவாக் களரணையர் கல்லாதவர் (குறள்.406),

பசப்பு –நிறவேறுபாடு (உ-ம்) மையில் வாண்முகம் பசப்பும்பே” (கலித்.7)

இவை அகராதிகளில்,

மல்லல் – மிகுதி, வலி, வளமை, செல்வம், பொலிவு, அழகு, ஏ – குறிப்பிமொழி, மேல்நோக்குதல், இறுமாப்பு, அம்பு, உகப்பு – உயர்வு, மகிழ்ச்சி, விருப்பம், உயர்ச்சி, உவப்பு – மகிழ்வு, பொலிவு, விருப்பம், பயப்பு – தேமல், நிறம், பசப்பு, பசப்பு – ஏய்ப்பு, பசலை, பச்சைநிறம், பொன்மை என அமையும், இயைபு, இசைப்பு, அலமரல், தெருமரல், மழவு, குழவு, இயைபு – புணர்ச்சி (தொல்), அகராதி – புணர்ச்சி, பொருத்தம், இசைப்பு – இசைப்பொருண்மை (தொல்) அகராதி – யாழ் வாசிக்கை, இசைவு, பொருத்து

அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி (நூ.14), மழவுங் குழவுங் இளமைப் பொருள் (நூ.15) என உரிச்சொற்கள் பொருள்விளக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. அலமரல் – சுழற்சி (தொல்), அகராதி – சுழற்சி

தெருமரல் – சுழற்சி (தொல்) அகராதி – சுழற்சி நச்சினார்க்கினியர் சுழற்சி என்பதை மனத்தொற்றும் என்று விளக்குவார். (உ-ம்) அலமரல் ஆயம் (ஐங்குறு.64) தெருமரல் உள்ளமோ டன்னையும் துஞ்சால் அலமரல் தொல்காப்பியர் காலத்தில் வெளிப்படப் பொருள் வாராத சொல்லாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இந்நாளில் “அலமருதல்” என்பது மக்கள் வழக்கச் சொல்லாகிவிட்டது. மழவு, குழவு, இவை இளமைப் பொருளுணர்த்தும் மழலை, மதலை, குழந்தை, குதலை என்னும் சொற்களை எண்ணிய அளவில் இளமைத்தோற்றம் உணர்வது இயல்பாகும். சீர்த்தி, மாலை, கூர்ப்பு, கழிவு, கதழ்வு, துணைவு கீர்த்தி – மிக்க புகழ், அகராதி – மிகுபுகழ் மாலை – இயல்பு, அகராதி – இயல்பு, ஒழுங்கு, சொல், பூ கூர்ப்பு – ஒன்றனது சிறத்தல், அகராதி – உள்ளது சிறத்தல், கூர்மை, மிகுதி கழிவு – ஒன்றனது சிறத்தல் அகராதி – அழிவு, மிகுதி, கதழ்வு – விரைவு, அகராதி – மிகுதி, விரைவு, துணைவு – விரைவு, அகராதி – விரைவு, சீர், சீர்மை, சீர்த்தி, சீரை என்பனவெல்லாம் இலக்கிய வழக்கில் உள்ளவை.

குரு

குரு என்பது ஒளி என்னும் பொருள் தரும் உரிச்சொல். உள் ஒளி பெருக்குவான் “குரு” – குருந்து, குருந்தம், குருமணி, குருதி என்பன ஒளிப்பொருள் – நிறப்பொருள் தருவனவாகும்.

அதிர்வு

“அதிர்வும் விதிர்வும் நடுக்கம் செய்யும்” – (நூ.18), அதிர்வு, விதிர்வு, நடுக்கம் அதிர வருதோர் நோய் (குறள்.429), வழக்கிலும், செய்தித்தாளிலும் நாம் காணும் “அதிர்ந்துபோனார்” “விதிர்விதிர்ந்துப் போனேன்” என்ற சொற்கள் தொல்காப்பியர் காலத்தில் அருஞ்சொற்களாக இருந்துள்ளது. வார்தல், போகல், ஒழுகல் மூன்றும் நேர்மை, நெடுமை என்ற பண்புணர்த்தும். தீர்த்தல் என்ற உரிச்சொல்லைத் தீர்த்தல் என்ற உரிச்சொல்லின் பிறவினை என்று கூறுவர் இளம்பூரணர். தீர்த்தல், தீர்த்தல் என்னும் இரண்டிற்கும் விடுதல் என்பது பொருளாகும். இளம்பூரணர் தீர்த்தல் என்ற உரிச்சொல்லைத் தீர்த்தல் என்ற உரிச்சொல்லின் பிறவினை என்பார். அது பிறவினை என்றால் இயைபு என்ற தன்வினை உரிச்சொல்லையும் இயைப்பு என்ற பிறவினையாக்கி வேறாகக் கூறியிருக்க வேண்டும். ஆனால், ஆசிரியர் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. எனவே தீர்த்தல் என்ற உரிச்சொல்லும் தீர்த்தல் என்ற உரிச்சொல்லைப் போலத் தன்வினையே ஆகும். பிறவினையன்று எனச் சேனாவரையர் இங்ஙனம் மறுத்துரைப்பார். எனினும், “கங்கையைச் செற்ற தீங்கு தீர்த்து நீர் கொண்மின்” என்னும் சீவகசிந்தாமணி அடியில் வரும் தீர்த்து என்ற சொற்கு உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் விடுதல் பொருளையே காட்டித் தன்வினையாகக் கொண்டார்.

புலம்பு

புலம்பு தனிமை (நூ.35) என்கிறது தொல்காப்பியம். ஆற்றுவார் இல்லாமல் புலம்பும் நிலையை நெய்தல் திணையில் காணலாம். புலம்பல் உரிப்பொருளுக்கு உரிய நெய்தல் நிலப்பெயர் “புலம்பு” எனப்படும்.

உள்ளதன் நுணுக்கம்

ஓய்தல், ஆய்தல், நிழத்தல், சாய் ஆகிய உரிச் சொற்கள் உள்ளதன் நுணுக்கம் என்ற குறிப்புணர்த்தும். (நூ.34)

இசைப்பொருள்

துவைத்தல், சிலைத்தல், இயம்பல், இரங்கல் ஆகியன இசைப் பொருள் உணர்த்தும். உரிச்சொற்களாகும். (நூ.62)

கம்பலை

கம்பலை சம்மை கலியே அழுங்கல் இவை அரவப் பொருள் உணர்த்தும் அழுகையால் உண்டாகும் ஒலி கம்பலையாகும். அரவம் என்றால் ஒலி. சம் மூச்சின் ஒலிக்குறிப்பு.

கடி என்பதன் பொருள்

கடி என்னும் உரிச்சொல் பத்துப்பொருள்களை உணர்த்தும் என்கிறது. வரைவு, கூர்மை, காப்பு, புதுமை, விரைவு, விளக்கம், மிகுதி, சிறப்பு, அச்சம், முன்தேற்று ஆகியனவாகும்.

1. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு (குறள்.658) – வரைவு

2. கடிநுணைப் பகழி (புறம்.36) – கூர்மை

3. கடிகா (காப்பு) கடிமலர் (புதுமை) கடுமான் (விரைவு) கடும்பகல் (விளக்கம்) கடுங்கால் ஒற்றலின் (மிகுதி) கடுநட்பு (சிறப்பு) கடியையால் (அச்சம்) கடுஞ்சூள் (முன்தேற்று) இப்பத்துப் பொருள்களோடு சிறுபான்மை ஐயம், கரிப்பு என்ற பொருள்களையும் உணர்த்தும் (நூ.86, 87). கடி என்னும் ஒரு சொல் பல பொருள்களைக் குறித்து நிற்கிறது. “உறுதவநனி” என்ற நூற்பாவில் பல சொற்கள் ஒரு பொருளை விளக்கி நிற்கிறது. இவ்வாறு உரியியல் நூற்பா நடையில் அமைந்த ஒரு அகராதியாக உள்ளது.

இன்னும் பிற உரிச்சொற்கள்

கெடவரல், பண்ணை – விளையாட்டு, தட, கய, நளி – பெருமை, பழுது – பயமின்மை, சாயல் – மென்மை, முழுது-எஞ்சாமை, வம்பு –

நிலையின்மை, மாதர் – காதல், நம்பு, மேவு – நசை, துவன்று – நிறைவு, முரஞ்சு – முதிர்வு, வெம்மை – விரும்புதல் பொற்பு – பொலிவு, வறிது – சிறிது, ஏற்றம் – நினைவு, துணிவு, பிணை – காப்பாற்றல், விரும்புதல், பணை – பிழைத்தல், பெருப்பு (பெருக்கம்), படர் – உள்ளுதலும் (நினைத்தலும்), செலவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும், பையுள், சிறுமை – நோயாகிய (துன்பம்), எய்யாமை – அறிவின்மை, நன்று – பெரிது, தா –வலியும் வருத்தமும், கழும் – மயக்கம், செழுமை – வளனும் கொழுப்பும், விழுமம் – சீர்மை, சிறப்பு இடும்பை, கருவி – தொகுதி, கமம் – நிறைவு, – மென்மை, கவவு – அகத்தீடாகிய குறிப்பு என்பவை தொல்காப்பிய உரியியல் நூற்பாக்களின் வழி அறிந்து கொள்ளும் உரிச்சொற்களாகும்.

நிறைவுரை

தொல்காப்பியம் வாழும் தமிழ் நூல்களில் முதல்நூல். தமிழில் தோன்றிய இலக்கண நூல்கள் அனைத்துக்கும் தாய் நூல் தமிழர்களின் இல்லந்தோறும் இருக்க வேண்டிய வாழ்வியல் களஞ்சியம் தொல்காப்பியமாகும். பழமையான இலக்கண மரபுகளைக் காக்கும் ஒப்பற்ற நூலான தொல்காப்பியத்தைக் காப்பது தமிழராய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும்.

அடிக்குறிப்பு

1. ச.சக்திவேல்., தமிழ்மொழி வரலாறு, ப.14
2. பெ.மாதையன்., அகராதியியல், ப.25
3. மேலது, ப.316

துணைநூற்பட்டியல்

1. சக்திவேல்.ச., 1998, தமிழ்மொழி வரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
2. மாதையன்.பெ, 1998, அகராதியியல், தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்

தொல்காப்பியம் கூறும் சொற்பிறப்பியல்

கவிஞர். பரந்தூர் இராமசாமி
அமிழ்தத்தமிழ் இல்லம்

எண் 15, விவேகானந்தர் தெரு,
கபிலர் நகர், மணவாள நகர்
திருவள்ளூர்-602 002.

உலகின் பிறப்பு உன்னதமாகவே உருபெற்று காலக் கணக்கை கணித்துச் சொல்ல இயலாதபடி இவள் என்று எங்கு பிறந்தவள் என்று உணராவண்ணம் தொன்மையான தமிழ்மொழி இனிமையும் எளிமையும் உடையது. இன்னும் மிகைப்பட கூறுவோமானால் தமிழ்மொழி இயற்கையாகவே தனித்தியங்கக்கூடியது. வனப்பு மிகுந்தது. பிறமொழி துணை தேவையிலாது தமிழ்மொழி பிறமொழிகளின் பிறப்பிடமாக இயங்கும் ஆற்றல் உடையது.

உலகத்தில் முதன்முதலில் எழுதப்பட்ட இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் அவரவர் கூற்றுபடி காலத்தை மூன்றாயிரம், நான்காயிரம், ஐந்தாயிரம் என்று உரைத்தலால் காலத்தை நிர்மாணிக்க முடியாத அளவுக்கு தொல்காப்பியம் விளங்குகிறது. முறைப்பட தமிழுக்கு எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம் என இலக்கணங்கள் வகுத்து ஆராய்ந்த பெருமைக்குரிய நூல். இந்நூல் தொல்காப்பியர் சிறந்த நூலறிஞர் எனவும், பொருளதிகாரத்தில் நிலம், பொழுது, இயற்கைச் சார்ந்த அகம் புறம் சார்ந்த வாழ்க்கை முறைகளை வகுத்தளித்த பத்துறை வல்லுநர் எனவும் உணர்த்துகின்றது.

தொல்காப்பியம் அனைத்தும்
கற்பித்தலுக்கேற்ப, காலத்தின் பண்பாட்டின்

சூழலுக்கேற்ப எளிமையும் எதுகை மோனை நயங்களோடு ஒழுங்கமைவாக சீர்மையுடன் பல நூட்பங்களை வெளிப்படுத்திய விதமும் எழுத்துக்களை வரிசையாக வகைப்படுத்தி அதிகாரத்தின் அமைப்பும் நூற்பாக்களின் செறிந்த இயல்பும் எதையெதை முன்பின் வைக்க வேண்டுமென ஏற்புள காரணங்களுடன் தமிழ் இலக்கணச்சொற்கள் செழுமையாக வளர்ந்து தனித்தன்மையை உடையதாய் அமைந்துள்ளது.

நன்மக்கள் வழங்கும் வழக்கும் செய்யுளும் முறைமைப்படுத்திய முந்துநூல் தொல்காப்பிய இலக்கணம் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் அமைந்துள்ள விதம் வேறு எந்த இலக்கண நூல்களிலும் காணமுடியாத சிறப்புடையது. அத்தன்மை வாய்ந்த தொல்காப்பிய சொற்பிறப்பியலை ஈண்டு காணலாம்.

எழுத்துகளின் தொகை வகைமுறை:

எழுத்தெனப்படுப

அகரமுத னகர விறுவாய்

முப்பஃ தென்ப

சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே

எழுத்துகளது பொதுப்பிறப்பு :

உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்.....

83. தமிழெழுத்துகள் எல்லாம் முறைப்பட ஆராயும்பொழுது கொப்பூழ் அடியாக மேலே எழும் கொப்பூழ் இருந்து வாயு தோன்றி தலையின் கண்ணும் மிடற்றின் கண்ணும் நெஞ்சின் கண்ணும் நிலைபெற்று பல்லும் இதழும் நாவுமீ மூக்கும் அண்ணமும் உட்பட எட்டாகிய முறைமையுடைய இடங்களின் ஓர் உறுப்போடு ஓர் உறுப்புத்தம்மிற்பொருந்தி அமைதிபெற பிறப்பின் ஆக்கம் வேறு வேறு புலப்பட்டு வழங்குதலுடைய கூறுபாடு ஆராயும் அறிவிடத்தே எனலாம். இதழ் போறலான் வாய் இதழெனப்பட்டது எல்லா எழுத்தும் என்னும் எழுவாய்க்கும் பிறப்பினாக்கம் வேறு வேறு இயல் என்பதனை சொல்லால் பயனிலையாக்குதல் என்பதாகும்.

உயிரெழுத்தும் பொதுவாக பிறக்கும் வகை:

பன்னீ ருயிரும் தந்திலை திரியா.....

84. அவ்விடத்து பன்னிரண்டு உயிரெழுத்தும் தத்தம் நிலையின் திரியாவாய் மிடற்றின்கட் பிறந்த வளியான் ஒலிக்கும் என்பதாம்.

தந்திலை திரியா என்றதனை குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் தந்திலை திரியுமென்பது பெறப்பட்டது.

உயிரெழுத்துகட்குச் சிறப்பு உணர்த்துதல்:

85. உயிர் பன்னிரண்டனுள் அகர ஆகாரங்களாகிய அவ்விரண்டும் அங்காந்து சொல்ல அஃது இடமாகப் பிறக்கும் என்பதாம்.

இகரம் முதலியன பிறக்குமாறு:

86. இ ஈ எ ஏ ஐ என்று சொல்லப்படும் அக்கூற்று ஐந்தும் மேற்குறிய அகர ஆகாரங்கள் போல அங்காந்து சொல்லப்பிறக்கும், பல்லினது அணிய இடத்தினை நாவினது அடியின் விளிம்பு சென்று உறுதலையுடைய என்பதாம்.

உகரம் முதலியன பிறக்குமாறு:

87. உ ஊ ஒ ஓ ஔ எனச்சொல்ல இசைக்கும் அக்கூற்று ஐந்தும் இதழ்குவித்து சொல்ல நடக்கும்.

உயிர் மெய் பிறப்பிற்குப் பொது விதி:

88. தத்தம் வேறுபாடுகளை சிறிய வேறுபாடுகளென்று சொல்லுவர்.

க ங - மெய்கள் :

89. சகாரமும் ஙகாரமும் நாமுதலும் அண்ண முதலும் உறப்பிறக்கும்.

ச கு - மெய்கள் :

90. சகாரமும் குகாரமும் நாவது இடையும் அண்ணத்து இடையும் உறப்பிறக்கும்.

ட ண - மெய்கள் :

91. டகாரமும் ணகாரமும் நாவது நுனியும் அண்ணத்து நுனியும் உறப்பிறக்கும்.

மெய்யெழுத்துகட்குச் சிறப்பு பிறப்பு:

92. மேற்கூறப்பட்ட ஆறு எழுத்தும் நிரனிறை வகையான் மூவகைப்பிறப்பினவாகும்.

த ந - மெய்கள் :

93. அண்ணத்தைப் பொருத்திய பல்லினது அணிய இடத்தின் கண்ணே நாவினது நுனி பரந்து வடிவை உறும் படி ஒற்ற, தாம் இனிதாக பிறக்கும் தகாரமும் நகாரமும் என்பதாம். எல்லா எழுத்துக்களும் மெய்யுற்றபோதே இனிது பிறப்பவென்பது கொள்ளலாம்.

ற ன - மெய்கள் :

94. அணர்ந்து நுனிநா அண்ணத்தைச் சென்று ஒற்றறகாரம் னகாரம் ஆகிய அவ்விரண்டும் பிறக்கும் இங்கு நின்று நெடுங்கணக்கு முறைமை விட்டுநா அதிகாரம் பட்டது கண்டு கூறுகின்றதென உணரலாம்.

ர ழ - மெய்கள் :

95. நுனிநா அணர்ந்து அண்ணத்தைத்தவ ரகார முகாரம் ஆகிய அவ்விரண்டும் பிறக்கும்.

ல ள - மெய்கள் :

96. நாவினது விளிம்பு தடித்து பல்லினது அணிய இடத்தைப் பொருந்த அவ்விடத்து அவ்வண்ணத்தை ஒற்ற லகாரமும் அதனைத்தவ ளகாரமும் ஆகிய அவ்விரண்டும் பிறக்கும்.

ப ம - மெய்கள் :

97. கீழ் இதழும் மேல் இதழும் தம்மில் இயையப் பிறக்கும் பகாரமும் மகாரமும் ஆகும்.

வகார - மெய்:

98. மேற்பல்லும் கீழ் இதழும் தம்மில் இயைய வகாரம் பிறக்கும்.

யகாரம் – மெய்:

99. அண்ணத்தை நாச்சேர்ந்தவிடத்து மிடற்றினின்றும் எழும் வளியானாய இசை அவ்வண்ணத்தை அணைந்து செறிய யகாரம் பிறக்கும்.

மெல்லெழுத்துக்கள் பிறப்புக்கு ஒரு சிறப்பு விதி:

100. மெல்லெழுத்துக்கள் ஆறும் தத்தம் பிறப்பினது ஆக்கம் மேற் சொல்லப்பட்ட இடத்தை நிலை பெற்ற வாயினும் அவை மூக்கின் கண்ணுளதாகிய வளியது இசையான் யாப்புறத் தோன்றும் என்றதனான் இடையெழுத்திற்கு மிடற்றுவளியும் வல்லெழுத்திற்குத் தலைவளியும் கொள்வதாம்.

சார்பெழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு:

101. சிலவற்றைச் சார்ந்து வரின் அல்லது தமக்குத் தாமே வரும் இயல்பு இலவென்று ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒழிந்த மூன்றும் தத்தமக்குச் சார்பாகிய எழுத்துக்களது பிறப்பிடத்தே பிறத்தலோடு பொருத்தி அவ்விடத்தே தமக்குரிய இயல்பின் நடக்கும்.

எழுத்துக்களின் பிறப்புக்கு புறனடை:

102. எல்லா எழுத்துக்களும் வெளிப்பட விடத்து சொல்லப்பட்ட இடத்தின் கண்ணே எழுகின்ற வளியானே தாம் பிறக்குந்

தொழிலுடையவாதலொடு தம்மைச் சொல்லும் இடத்து திரி தருங் கூற்றையுடைய உள்நின்று எழும் வளியானாய இசையை பிணக்கமற ஆராய்ந்து மாத்திரை வரையறை யாற்கோடல் பார்ப்பார் வேதத்தென்பதாம்.

புறனடை:

103. அகத்தெழு வளியிசை அளபிற் கோடலாகிய அகத்தினின்று எழுந்து புறத்துப் போந்து இசைக்கும் பொருண்மை தெரிகின்ற வளியனாய இசையது மாத்திரையினை ஈண்டு கூறினேன் என்பதாம்.

தொல்காப்பியம் ஒழுங்கான கட்டமைப் போடு பல நுட்பங்களாக எழுத்துக்களை வரிசைப் படுத்தி வகைப்படுத்தி மூன்று அதிகாரங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு அதிகாரமும் ஒன்பது இயல்களாகப் பகுத்து விளங்க வைக்கும் பாங்கு அவரது அறிவார்ந்த நிலையை “டயோனியஸ் எழுதிய ஆல் தி அரேஞ்சு மெண்ட் ஆப் வோர்ட்ஸ்” எனும் நூலில் காணலாம்.

வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆ இடைத்தமிழ் கூறும் நல் உலகத்து வழக்கும் செய்யுளும் ஆ இரு முதலின் வடக்கின் வேங்கடமும் தெற்கின் குமரியுமாகிய அவற்றின் எல்லையாகவுடைய நிலத்து தமிழ்மொழியினைக் கூறும் தொல்காப்பியம் கூறும் தமிழ் பண்பாட்டைப் பாதுகாத்துப் படைத்திட வேண்டும்.

தமிழ் நிகண்டு வரலாற்றில் சேந்தன் திவாகரம்

முனைவர் மு.கஸ்தூரி

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

தருமமூர்த்தி இராவ்பகதூர் கலவல

கண்ணன்செட்டி இந்துக்கல்லூரி

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்ற ஐந்திலக்கண மரபில் ஆறாம் இலக்கணமாக நிகண்டுகளைச் சுட்டுவர். 19ஆம் நூற்றாண்டில் வண்ணசரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் இயற்றிய அறுவகை இலக்கணத்தில் புலமை இலக்கணமாக ஆறாவது இலக்கணமாகச் சுட்டப்படுவதற்கு முன்பு வரை நிகண்டுகளே அவ்விடத்தைப் பிடித்திருந்தன. தமிழ் மொழியின் வளத்தையும் சொற்களின் செறிவையும் பொருள் கொள்ளும் நுட்பத்தையும் நிகண்டு நூல்கள் காலந்தோறும் வெளிப்படுத்திய வண்ணம் உள்ளன.

நிகண்டு என்னும் சொல்லுக்குத் தொகுதி அல்லது கூட்டம் என்று பொருள். திணை வகைமையில் அமைந்த பெயர்களையும் வினை பற்றிய பெயர்களையும் பாகுபாடு செய்து தொகுத்துக் கூறுவதோடு அச்சொற்கள் குறிக்கின்ற பொருள்களையும் நிகண்டுகள் வரையறுத்துக் கூறுகின்றன. நிகண்டு என்னும் பெயர் வழக்கு முதன்முதலில் நிகண்டு வடமொழியில் வேதத்திற்கு அங்கமாய், வைதீகச் சொற்களின் பொருட்களை உணர்த்தும் கருவி நூலுக்கு மட்டுமே சிறப்பாகச் சுட்டப்பட்டது. தமிழில் நிகண்டு நூலை உரிச்சொல் உரிச்சொல்பனுவல் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுவர்.

காங்கேயர் எழுதிய நிகண்டு நூலினை உரிச்சொல் நிகண்டு என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். உரிச்சொல், நிகண்டு இரண்டையும் ஒருங்கே

வைத்துச் சுட்டியுள்ளது இத்தொடர்பில் இணைத்தெண்ணத்தக்கது.

உரிச்சொல்லை வேர்ச்சொல், பகுதி, குறைச்சொல், அடை என்று பலவிதமாக உரையாசிரியர்களும் ஆய்வாளர்களும் குறிப்பிட்டுள்ள நிலையிலிருந்து வேறுபட்டு அவற்றைப் பொருளுக்குரிய சொற்களாக தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், செ.வை.சண்முகம் ஆகியோர் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அவர்கள் உரிச்சொற்களை அகராதிச் சொற்களாக முழுமையாக ஏற்கவில்லை.

இந்தக் குறைச்சொற்களாகிய உரிச்சொற்களில் பொருள்வேற்றுமை செய்யும் உரிச்சொற்களும் உள்ளன. தனிச்சொல்லாக வந்து தமக்கேற்ற பயனிலை கொள்ளும் உரிச்சொற்களும் குரு விளங்கிற்று என்பது போல உள்ளன. மூன்றாவதாக வேறு சில உரிச்சொற்கள் சில போது அடைகொளியாகவும், சில போது அடையாகவும் செங்கேழ், கேழ்கிளர் அகலம் என்பன போல வருவனவும் உள்ளன. (உரிச்சொல், இலக்கண ஆய்வுக் கட்டுரைகள் - 1, மொழியியல் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைநகர், பக்.131,132)

என்பதன் மூலம் புலனாகிறது. நிகண்டு என்னும் சொல் முதன்முதலில் இறையனார் அகப்பொருள் உரையில் இடம்பெற்றுள்ளதாக வ.ஜெயதேவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். (வ.ஜெயதேவன், தமிழ் அகராதியியல் வளர்ச்சி

வரலாறு, ப.79) மேலும் அவர், அகராதி என்ற சொல் முதன்முதலில் திருமந்திரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளதாகவும் சுட்டுகிறார். (மேலது, ப.80)

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார இடையியல், உரியியல் பகுதிகளில் சொற்பொருள் உணர்த்தும் தன்மை விளக்கப்படுகிறது. மேலும் பொருளதிகாரத்தின் மரபியலில் இம்மரபு இடம்பெறுவதையும் காணலாம். தொல்காப்பியம் நிகண்டுகளின் அமைப்பிற்கும் தோற்றத்திற்கும் முன்னோடியாய் திகழ்கின்றது.

இலக்கிய, இலக்கணப்பயிற்சிக்கு நிகண்டு நூல்களே கருவி நூல்களாகத் திகழ்கின்றன. நிகண்டு நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்களின் தொகுதியால் அக்காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த பல்வேறு புழக்க வழக்கங்களும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இப்பின்னணியில் திவாகர நிகண்டில் பண்பாட்டுத் தொடர்பாக ஆய்வு செய்வதற்கான களங்கள் உள்ளதாக அதன் பதிப்பாசிரியர் நூலின் முன்னுரையில் சுட்டிச் செல்கிறார்.

திவாகரம் பொருட்பாகுபாட்டுக்குத் தொல்காப்பியம் அடிப்படையாகவும் பிற நிகண்டுகளின் பொருட்பாகுபாட்டுக்குத் திவாகரம் அடிப்படையாகவும் விளங்குகிறது. நிகண்டுகளின் பொருட்புலப்பாகுபாடு பீட்டர் மார்ட் ரோஜெட்டின் சொற்கருவியல் (Thesaurus) பாகுபாட்டை ஒத்துள்ளதாக வ.ஜெயதேவன் குறிப்பிட்டுள்ளார். (வ.ஜெயதேவன், தமிழ் அகராதியியல் வளர்ச்சி வரலாறு, ப.116) மேலும் அவர், நிகண்டுகளிலேயே அகர நிரல், குறிப்பு நோக்கீட்டு முயற்சிகள் தோன்றத் தொடங்கிவிட்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். (மேலது, ப.117)

நிகண்டு அமைப்பு

நிகண்டுகளின் அமைப்பினை இலக்கண நூல்களில் கண்ணுற முடிகிறது. யாப்பருங்கல விருத்தியுரையில் இடம்பெற்றுள்ள சில நூற்பாக்கள் நிகண்டுகளைப் போலத் தொகுத்துரைக்கும் நிலையில் அமைந்துள்ளன. சான்றாக, யாப்பருங்கல விருத்தியுரைக்காரர் திரிசொற்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தரும் இடத்தில்,

பைஞ்ஞீலம் பைதிரம் விரற்றலை யோர்பித்தை

பூழிவம் பீளை துருவையனல் தொடுப்பகை பிறடி

கருவுள நவிரல் வசிதலையல் நிவப்பு

செப்பிய பிறவுந் திரிசொல் லாகும்.

எனவும் விலங்குகளின் ஆண், பெண் இளமைப் பெயர்களைக் கூறுமிடத்து,

பெயரிவை மும்மையும் பிறவுமிப் பொருட்கண்

இயைபெதி ரியலு மென்றுணர்ந் தியையக்

குறியொடு காரணங் கொளவகுத் தொழிந்தது

அறிய உரைப்போன் ஆசிரி யன்னே

எனவும் கலிப்பா என்பதன் பொருளைக் கூறுமிடத்து,

கலித்தல் கன்றல் கருறல் பம்மல்

எழுச்சியும் பொலிவும் எய்தும் பெயரே

கம்பலை சும்மை யழுங்கல் கலிமுழக்

கென்றிவை யெல்லாம் அரவப் பெயரே

எனவும் இடம்பெற்றுள்ள இடங்கள் இத்தொடர்பில் இணைத்தெண்ணத்தக்கது. நிகண்டுகளின் உருவாக்கத்திற்கு இதுபோன்ற இலக்கண உரைகளில் இடம்பெற்றுள்ள இடங்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்குகையில் நிகண்டுகளின் தோற்றத்திற்கு இவை அடித்தளமாக அமைந்துள்ள நிலையினை அறியமுடிகிறது.

திவாகரம்

தமிழ்மொழியில் இதுவரை கிடைத்திருக்கும் நிகண்டு நூல்களுள் திவாகரத்தை முதலாவதாகக் குறிப்பிடலாம். இதனை இயற்றிய ஆசிரியர் திவாகரர். இவரை ஆதரித்து இந்நூலை இயற்றச் செய்தவர் சேந்தன் என்பவர். அவர் பெயராலேயே சேந்தன் திவாகரம் என்று இந்நூல் அழைக்கப்படுகிறது. திவாகரர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர். காலம் கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டாகும். இந்நிகண்டு பன்னிரண்டு தொகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பத்துத்தொகுதிகளில் ஒருபொருள் குறித்த பலபெயர்ச் சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பதினோராவது தொகுதி பல்பொருள் குறித்த ஒரு பெயர்ச் சொற்களுக்குரியதாக அமைகிறது. இறுதி தொகுதி தொகைப் பெயர்கள் குறித்ததாக அமைந்துள்ளது.

தெய்வப்பெயர்த் தொகுதி முதல் பல்பொருள் கூட்டத்து ஒரு பெயர் தொகுதி வரையில் 12 தொகுதிகள் கொண்டது. ஒவ்வொரு தொகுதியும் ஆசிரியர் வரலாறும் நூல் வரலாறும் சுட்டும் நூற்பாவோடு முடிவுடைகிறது.

கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டில் ஆசிரிய நிகண்டு எழுதிய ஆண்டிப் புலவர் தமது முன்னுரையில்,

முந்துள திவாகரம் பிங்கல நிகண்டுசீர்

முந்து காங்கயன் உரிச்சொல்

முறைபெய காயகரம் பகரும் அகராதிபிவை

முற்றும் ஒன்றாய்த் திரட்டி...

என்று சுட்டியுள்ளார். பிங்கல நிகண்டைக் காட்டிலும் திவாகரத்திற்கு முதன்மை தரப்பட்டுள்ளதன் மூலம் பிங்கலத்தைக் காட்டிலும் திவாகரமே முந்தியது எனக் கருத இடம்தருகிறது.

தெரிதரு பிங்கலம் திவாகரம் முதலாம்

பரவிய நிகண்டு பலஎடுத்த தாராய்ந்து

எனச் சிதம்பர ரேவண சித்தர் உரிச்சொல் நிகண்டின் பாயிரப் பகுதியில் சுட்டியுள்ளார். திவாகர நிகண்டின் பாகுபாட்டினை அடியொற்றியே பிங்கலம், சூடாமணி நிகண்டு, உரிச்சொல், கயாதரம் முதலிய நிகண்டுகளும் அமைந்தன.

திவாகர நிகண்டின் முதல் நூற்பா,

அங்கதம் தோளணி அரவு மாகும்

இறுதி நூற்பா,

வேளாண்மை உபகாரம் ஈகையும் விளம்பும்

என்பதாகும்.

திவாகரம் – நூற்பா யாப்பு

நிகண்டு எழுதுவதற்கு ஆசிரியம், வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம் ஆகிய யாப்புகள் முறையே கையாளப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றி திவாகர நிகண்டு நூற்பா யாப்பில் எழுதப்பட்ட நிலையில், பின்வந்த நிகண்டுகள் அவற்றிலிருந்து மாறுபட்டன. வெண்பா மனனம் செய்ய எளிமையானது. இதன் எதுகை, மோனை தளை முதலியவை பாவின் வடிவத்தை மிகவும் எளிதாக நெஞ்சில் நிறுத்த வல்லன. கலித்துறை, விருத்தம் போன்ற வடிவங்களும் நிகண்டுகளில் மிகுதியாக இடம்பெற்று சிறப்பாகப்

பயன்படுத்தப்படுகின்றன. காலத்திற்கு ஏற்ப அதன் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு அதனை நிறைவு செய்யும் நோக்கத்தோடு நிகண்டுகளின் யாப்பமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

திவாகரத்தைப் போல் பின்தோன்றிய நிகண்டுகள் பல நூற்பா யாப்பினால் இயற்றப் பெற்றுள்ளன. அகராதி நிகண்டு, பல்பொருள் சூடாமணியின் இரண்டாம் காண்டம், கயிலாச நிகண்டு சூடாமணி, பொதிகை நிகண்டின் இரண்டாம் பகுதி, பொருட்டொகை நிகண்டு, ஆகியன நூற்பா யாப்பில் தோன்றிய நிகண்டுகளாகும்.

நிகண்டு இயற்றுதற்கு நூற்பா, வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை, விருத்தம் ஆகிய பாவடிவங்கள் முறையே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மனப்பாடம் செய்வதற்கு ஆசிரியம் அவ்வளவு ஏற்றதல்ல என்ற காரணத்தால் நூற்பா யாப்பில் அமைந்த திவாகரம், பிங்கலத்தை ஆகியவற்றின் பாவடிவ முறையிலிருந்து பின்வந்த நிகண்டுகள் வேறுபட்ட பாவடிவங்களைக் கொண்டு இயற்றப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியம் முதலான பண்டைய நூல்களில் அமைந்திருந்த எதுகை நயமிக்கச் சொல்லாட்சி முறைகள் நன்கு வளர்ச்சி பெற்று நிகண்டுகளில் அமைந்துள்ளன.

திவாகரத்தின் பதினோராம் தொகுதியில் உள்ள நூற்பாக்களை எதுகை முறையில்தான் ஆசிரியர் இயற்றியிருக்கிறார்.

ஊறே யிடையூறு முற்றறி புலனும் (280)

நூறே பொடியு நூறு மாகும் (281)

ஏணி யுலகு மெல்லையு மாகும் (282)

சேணே வயர்வு நீளமு மாகும்(283)

பதினோராம் தொகுதியில் உள்ள நூற்பாக்கள் பெரும்பாலும் இவ்வாறே அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

திவாகரம் – பதிப்பு

நூல்களுக்கு எல்லாம் முதலாவதாகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்குவது திவாகரர் செய்த திவாகரம் என்னும் நிகண்டு. தொல்காப்பியர் தம் நூலில் சுட்டிய சொற்பொருள் முறைகளை அடியொற்றி அதுபோலவே நூற்பாவால் இந்நிகண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கி.பி.9ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் இந்நிகண்டு தோன்றியது,

இது தமிழில் முதலில் தோன்றிய நிகண்டு ஆதலால் இதனை ஆதி திவாகரம் என்றும் வழங்குவர். இதுவே பிங்கலம், உரிச்சொல் நிகண்டு, கயாதர நிகண்டு, சூடாமணி நிகண்டு முதலாகக் காலந்தோறும் நிகண்டுகள் வளர்ந்துவருவதற்கு வழிகாட்டியுள்ளது. திவாகரமும் சூடாமணி நிகண்டும் அதிகமாகப் பயிலப்பட்டுவந்துள்ளதாக மு.சண்முகப்பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார்.

திவாகரமும் சூடாமணியும் மிகுதியாகப் பலரும் போற்றிக் கற்றமையால் இந்நிகண்டுகளுக்கான ஏட்டுச் சுவடிகளும் பலவாகப் பல பகுதிகளிலும் உள்ளன. எனினும் திவாகரச் சுவடிகள் முழுமையும் முறையாகப் பரிசோதிக்கப் பெற்றுச் செவ்விய முறையிலான ஒரு பதிப்பு இன்னும் வெளிவரவில்லை. (மு.சண்முகப்பிள்ளை, திவாகரப் பதிப்பு வரலாறு, பத்தாவது கருத்தரங்கு கோவை, ப.221)

1839ஆம் ஆண்டு திவாகரத்தின் முதற்பதிப்பானது சென்னைக் கல்விச் சங்கத்துப் புலவர் தாண்டவராய முதலியார் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவருடைய இப்பதிப்புப் பணியைக் குறித்து ஆராய்ந்த மு.சண்முகப்பிள்ளை சில கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளார். அப்பகுதி வருமாறு:

திவாகர நிகண்டை முதன்முதலில் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர் தாண்டவராய முதலியார். இவர் சென்ற நூற்றாண்டில் சென்னைக் கல்விச் சங்கத்தில் தமிழ்த் தலைமைப் புலவராய் விளங்கியவர். அட்டாவதானம் வீராசாமி செட்டியார், திருவேங்கடசால முதலியார், விசாகப் பெருமானையார், கோமளபுரம் இராசகோபாலப் பிள்ளை, நயனப்ப முதலியார் முதலியோர்களும் தாண்டவராய முதலியாரோடு இச்சங்கத்தில் தமிழ்ப் புலவராய்ச் சிறந்து விளங்கியவர்கள் ஆவர். கல்வித்துறைக்குப் பயன்படத்தக்கப் பல நூல்களையும் இச்சங்கத்தின் வாயிலாக இவர்கள் வெளியிட்டு வந்துள்ளார்கள். இந்த வகையில் அகராதிகளுக்கெல்லாம் மூலமாய் விளங்கியதும் சொற்பொருள் விளக்கநூலாய் அமைந்ததுமான திவாகரத்தைத் தலைமைப் புலவர் தாண்டவராய முதலியார் பதிப்பிக்க எடுத்துக் கொண்டார் என்று தோன்றுகிறது...

இவர் திவாகர ஏட்டுச் சுவடிகளை ஒத்துப்பார்த்துப் பிழைகளைக் களைந்து

செம்மைப்படுத்திப் பதிப்பிக்க முற்பட்டார். திவாகரப் பகுதிகளில் சில இடங்களில் புதுச் சூத்திரங்களையும் இவர் செய்து சேர்த்துள்ளார். தாம் சேர்த்த புதுச் சூத்திரங்களுக்கு உடுக்குறியிட்டுக் காட்டியுள்ளார். (மு.சண்முகப்பிள்ளை, திவாகரப் பதிப்பு வரலாறு, பத்தாவது கருத்தரங்கு கோவை, பக்.221-222)

திவாகரத்திற்குக்கிரவுன்ஷ்ஷில் அமைந்த பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் முதல் பக்கம் இல்லாமையால் வெளியான ஆண்டு முதலிய விவரம் தெரிய இயலவில்லை. இந்தப் பதிப்பில் எ.ஓ. எழுத்துக்கள் புள்ளியிட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் பெரும்பாலும் 1850க்கு முற்பட்ட பதிப்பாக இது இருத்தல் கூடும் என மு.சண்முகப்பிள்ளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (மேலது,ப.222).

மேலும் திவாகரத்திற்கு எழுந்த சில பதிப்புகளைப் பற்றி மு.சண்முகப்பிள்ளை எடுத்துரைத்துள்ளார். அப்பகுதி வருமாறு:

பிரிட்டிஷ் மீயூசியம் கேட்லாக்கிலிருந்து திவாகரரின் திவாகரம் T. குப்பன் அய்யங்கார் என்பவரால் சென்னையிலிருந்து 1859ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்ட விவரம் தெரியவருகிறது. 1886ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூர் சின்னகண்ணைய செட்டியார் என்பவரால் சென்னையில் வெளியிடப்பட்ட பதிப்பு ஒன்றுள்ளது...

இதற்குப் பின் வந்த பதிப்புகளின் முதற்பக்கத்திலும் பதிப்பாசிரியர் அச்சுக்கூடப் பெயர்கள் வேறுபட்ட போதிலும் பெரும்பகுதி அப்படியே காணப்படுகிறது. ஆதலால், பின்வந்த பதிப்பாசிரியர் எல்லோருமே முந்திய பதிப்பை அப்படியே பின்பற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவருகிறது. எனினும் முற்பதிப்பில் புதுச்சூத்திரங்களுக்குக் காட்டப்பட்ட உடுக்குறியைக் கைவிட்டு விட்டனர். இதனால் எவை எவை திவாகரரின் சூத்திரம் எவை எவை தாண்டவராய முதலியார் உள்ளிட்ட கல்விச் சங்கத்து வித்துவான்கள் சேர்த்த சூத்திரம் என்பது தெரியாமல் ஆகிவிட்டது...

1886க்குப் பின்னும், 1897இல் சென்னை குருநாத சுவாமிகளின் பதிப்பு வந்துள்ளது. இந்த நூற்றாண்டில் கோ.லோகநாத முதலியார் 1904இல் தமது மனோன்மணி விலாச அச்சுக் கூடத்தில் ஒரு பதிப்பு வெளியிட்டுள்ளார். பின்னரும் 1917,1924

முதலிய ஆண்டுகளிலும் இவ்வச்சுக் கூடப் பதிப்பு தொடர்ந்து வந்துள்ளது.

திருப்போரூர் டி.கோபாலநாயகர் அவர்களின் சென்னை கோல்டன் எலெக்ட்ரிக் பிரஸ்ஸில் 1923இல் ஒரு பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. 1958இல் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் பதிப்பு வெளியானது. இதுவே இப்போது கிடைக்கும் அச்சுப் பதிப்பாகும். (மேலது, பக்.224-225)

இவ்வாறு திவாகர நிகண்டு அதிகப் பதிப்புகளைப் பெற்றமைந்துள்ளதன் மூலம் அதன் பயில்நிலையை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

உள்ளடக்கம்

இன்றுள்ள நிகண்டு நூல்களுள் திவாகரமே பழையானது. இந்த நிகண்டின் அமைப்பு முறையே பிற்கால நிகண்டுகளுக்கு எல்லாம் மூல வடிவமாக அமைந்து நிற்கிறது. இந்நிகண்டு பின்வரும் பன்னிரு தொகுதிகளைக் கொண்டது. தெய்வபெயர், மக்கட்பெயர், விலங்கின்பெயர், மரப்பெயர், இடப்பெயர், பல்பொருட்பெயர், செயற்கை வடிவப்பெயர், பண்புப்பெயர், செயல்பற்றிய பெயர், ஒலி பற்றிய பெயர், ஒருசொல் பல்பொருட்பெயர், பல்பொருட் கூட்டத்து ஒரு பெயர் என்ற முறைமையில் அமைந்துள்ளது.

ஒருசொல் பல்பொருள் பெயர்த்தொகுதி

திவாகர நிகண்டில் இடம்பெற்றுள்ள முதல் பத்துத் தொகுதிகளும் ஒரு பொருள் பல்பெயர்த்த தொகுதிகளாகும். இத்தொகுதியில் 377 சொற்களுக்குப் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் ஒரே பொருளுடைய சொல் எதுவும் இல்லை. குறைந்தது இரண்டு பொருள்கள் உடைய சொற்களும் பெரும்பான்மை 23 பொருள்கள் உடைய சொல்லும் இடம்பெற்றுள்ளன. பண்டைக் காலத்தில் தமிழகத்தில் கணிதம் எவ்வளவு வளர்ச்சி பெற்று விளங்கியது என்பதை,

நூலே, எண்ணும் பனுவலும் ஆகும்

என்னும் நூற்பாவால் அறியலாம். ஆரியர் என்றால் இன்றைய வழக்கில் உயர்ந்தவர் - மேலானவர் என்று மதிப்பாகச் சட்டப்பட்டதாகக் கருதுகின்ற நிலையில், தாழ்ந்தவர் - மிலேச்சர் என்னும் பொருள் தருகிற நூற்பா திவாகரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.

இடப்பெயர்த்தொகுதி

மக்கள் வாழுகின்ற இடங்கள் மட்டுமின்றி ஏழேழு உலகங்கள் தொடர்பான செய்திகளும் இந்த இடப்பெயர்த்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. நீரும் வயலும் சூழ்ந்த ஊரினைத் தான் (கிராமம்) சிற்றூர் என்ற சொல் குறிப்பிடுகிறது.

சுரந்த நீரும் வயலும் சூழ்ந்தஊர்

கிராம மாகக் கிளக்கப் படுமே

ஐநூறு குடும்பங்கள் ஒரு ஊரில் வாழ்ந்தால் அக்கிராமத்தைப் பெருங்கிராமம் என்று குறிப்பிடலாம்.

குடி ஐநூறுக்குக் குறைவற நிறைந்தது

பெருங்கிராமம் எனப் பேசப் படுமே

கடுமையான வழியைப் பற்றிக் குறிக்க அத்தம், கடம், கடறு, தூம்பு, சுரம், அருநெறி முதலிய சொற்களைச் சுட்டுகின்றனர். பல வழிகள் பிரிந்து செல்லும் இடத்திற்குக் கவலை, கவர்நெறி என்று பெயர்களைச் சுட்டுகின்றனர்.

கல்லூரிக்கும் அடுத்ததாகப் பெரிய கல்வி நிலையத்தைப் பல்கலைக்கழகம் என இன்று கூறுகிறோம். கழகம் என்பது சூது ஆடும்இடம் என்னும் பொருளில் திருக்குறளில் சூது என்னும் தலைப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. கால மாற்றத்தின் விளைவால்,

கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார் இல்லாகி யார் (குறள்.)

பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும் கழகத்துக் காலை புகின் (குறள்.)

என்ற இரண்டு குறட்பாக்கள் கழகம் என்ற சொல்லைச் சூதாடுகளமாக வள்ளுவர் சுட்டியுள்ளார். இவ்வாறு அந்தக் காலத்தில் சொற்களின் பொருண்மையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தை அறியமுடிகிறது.

செயற்கை வடிவப் பெயர்த்தொகுதி

பலவகையான வாத்தியங்கள் இசைக்கருவிகளின் பெயர்கள் சட்டப்பட்டுள்ளன. வீடுகளில் பயன்படுத்தப்படும் பலவகையான பொருள்கள் பலவகை உலோகங்கள், மரங்கள், தோல், மண் முதலியவற்றால் செய்யப்பட்ட

செயற்கை பொருள்களின் பெயர்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்பு பற்றிய பெயர்த்தொகுதி

வடிவம், அளவு, நிறம் முதலிய காட்சிப் பொருள் சார்ந்த பண்புபெயர்களும், சுவை, குணம், உணர்வு முதலிய கருத்துப் பொருள் சார்ந்த பண்பு பெயர்களும் இத்தொகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளன. சான்றாக,

உழுவல் எழுமையும் தொடர்ந்த அன்பு உரைக்கும்.

இறுமாப்பு ஏக்கழுத்தம்

செம்மாப்பு அகமலர்ச்சி

நாட்டியம் குறிப்பே

என்று சிலவற்றைச் சுட்டலாம்.

செயல் பற்றிய பெயர்த்தொகுதி

செயல் என்றால் வினையைக் குறிக்கும். ஏறத்தாழ 250 வினைகள் இத்தொகுதியில் பேசப்பட்டுள்ளன.

செய்தல் என்னும் வினைக்கு,

அயர்தல், குயிற்றல், ஆற்றல், இழைத்தல் வணைதல், செய்தல் மாற்ற மாகும்.

என்ற நூற்பாவில் திவாகரம் விளக்கம் தந்துள்ளது. சில இடங்களின் சொற்களின் பொருள் விளக்கத்திற்கு வேறு நிகண்டுகளில் இடம்பெற்றுள்ள விளக்கத்தோடு ஒப்பிட வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. சான்றாக, ஒல்லும் சிரலும் முடிவின் உரைக்கும் என்னும் திவாகர நூற்பாவுக்கு, மண்டல புருடர் இயற்றிய சூடாமணி நிகண்டில் உரிய விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

கூடியும் கூட்ட மின்மை
குலவிய புலவி யென்ப

ஊடலே நணுகா ராகி

உரைமறுத் திருத்த லாகும்

ஆடவர் நீங்க உள்ளே

அடைத்துறல் துனியே என்பர்.

ஊடலைத் தீர்த்தலின் பேர்

உணர்த்தலே ஒல்லல் ஆகும்.

இவ்வாறு நிகண்டுகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து பொருள் கொள்ளும் நிலையில் மேலான

விளக்கத்தைப் பெறமுடிகிறது. இங்கு ஒல் என்னும் சொல்லுக்கு உடன்படுதல் என்னும் பொருள் உண்டு என்பதை அறியமுடிகிறது.

சேந்தன் திவாகரத்தில் 9500 சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பிங்கலத்தில் 14700 சொற்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. நிகண்டுகளில் பொதுவாகப் பெயர்ச்சொற்கள் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. ஒரு பொருள் குறித்த பல்பெயர்த்தொகுதிகளையுடைய நிகண்டுகளில், வினைச்சொற்கள் தனி ஒரு தொகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளன. ஒரு சொல் பல்பொருள் தொகுதிகளைத் தோன்றிய நிகண்டுகளில் பெயர்ச்சொற்களுக்கிடையே வினைச்சொற்களும் சேர்த்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியமும் திவாகரமும்

தமிழ் இலக்கண மரபில் பழமையான இலக்கணப் பனுவலாகக் கருதப்படுகின்ற தொல்காப்பியத்தின் இடையியல், உரியியல், மரபியல் பகுதிகள் நிகண்டுகளின் தோற்றத்திற்கும் வடிவ அமைப்பிற்கும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள நிலையில் திவாகரத்தில் சில நூற்பாக்கள் தொல்காப்பியத்தை அடியொற்றி, அப்படியே பின்பற்றி எழுந்த நிலையில் சில இடங்களைக் கண்ணுற முடிகிறது. சான்றாக,

தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை (தொல். உரி.803)

கயவே பெருமையு மேன்மையும் காட்டும் (திவா.249)

நளியென் கிளவி செறிவும் ஆகும் (தொல். உரி.806)

நளியே பெருமையும் சீதழும் செறிவும் (திவா.255)

தாவே வலியும் வருத்தமும் ஆகும் (தொல். உரி.827)

தாவே வலியும் வருத்தமும் ஆகும் (திவா.254)

தெவுக் கொளற் பொருட்டே (தொல்.உரி.828)

தெவு கொளற் பொருட்டே (திவா.204)

பாட்டி என்பது பன்றியும் நாயும் (தொல். மரபு.1565)

பாட்டி யென்ப பன்றியும் நாயும் (திவா.60)

மாதர் காதல் (தொல்.உரி.811)

மாதர் காதலும் மகளிரும் ஆகும் (திவா.260)

புலம்பே தனிமை (தொல்.உரி.814)

புலம்பே தனிமையும் நடுக்கமும் புலம்பலும்
(திவா.258)

எருமையும் மரையும் பெற்றமும் நாகே
(தொல்.மரபு.1562)

மரையும் பெற்றமும் எருமையும் நாகே
(திவா.60)

ஆகிய இடங்களை காணும்நிலையில்
தொல்காப்பியத்தின் தாக்கம் திவாகரத்தில்
முற்றுமுழுதாக அமைந்திருப்பதை
அவதானிக்கமுடிகிறது.

மேலும் திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள சில
குறட்பாக்களின் தாக்கத்தைத் திவாகர நிகண்டில்
கண்ணுற முடிகிறது. சான்றாக,

**உடைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்பு அரண்
ஆறும்**

உடையான் அரசருள் ஏறு (திருக்குறள்)

என்ற குறட்பாவின் உள்ளடக்கத்தைத்
தழுவிப் பின்வரும் திவாகர நூற்பா
இடம்பெற்றுள்ளதாக எண்ணத் தோன்றுகிறது.

படையும் குடியும் கூழும் அமைச்சும்

அரணும் நட்பும் அரசியல் ஆறே (திவாகரம்)

இவ்வாறு தமிழ் நிகண்டு மரபில்
திவாகரத்தின் வகிபாகம் என்பது பல்வேறு
கூறுகளை உள்ளடக்கிய நிலையில்
காணப்படுகிறது. தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றி
எழுந்ததாகவும் பின்வந்த நிகண்டு நூல்களுக்கு
வழிகாட்டியாகவும் அமைந்திருந்த நிலையைக்
காணமுடிகிறது. அதிகமான பதிப்புகளைப்
பெற்ற நிகண்டு நூலாகத் திவாகரம் திகழ்கிறது.
தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றி நூற்பா யாப்பில்
அமைந்துள்ளது. தமிழ் நிகண்டு வரலாற்றில்
திவாகர நிகண்டு தனக்கான தனித்த இடத்தினைப்
பெற்றுத் திகழ்கிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. திவாகரம் - முதல்தொகுதி,
மு.சண்முகம்பிள்ளை, இ.சுந்தரமூர்த்தி ப.ஆர்.
சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1990.

2. சற்குணம், மா., தமிழ் நிகண்டுகள்
ஆய்வு, இளவழகன் பதிப்பகம், சென்னை, 2003.

3. சுந்தர சண்முகனார், தமிழ்
அகராதிக்கலை, கழகவெளியீடு, 1971.

4. மாதையன், பெ., சொல்லேர் உழவன்,
அகராதியியல் கட்டுரைகள், அடையாளம்
பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2015.

5. ஜெயதேவன், வ., தமிழ் அகராதியியல்
வளர்ச்சி வரலாறு, ஐந்திணைப் பதிப்பகம்,
சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1985

மருத்துவத் தமிழ் சொல்லாக்கத்தில் புது உத்திகள்

முனைவர் மருத்துவர் ச. குமரவேல்
பேராசிரியர்
முடநீக்கியல் துறை,
தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்

தூய தமிழில் மருத்துவ நூல்கள் எழுதும்பொழுது பெரும் தடையாக இருப்பன வழக்கத்தில் உள்ள தொழில்நுட்பச் சொற்கள் மற்றும் குழுஉக்குறி போன்றவைதான். இதை 2017இல் என் முதல் புத்தகமான –எலும்பை அறிந்தால் என்ற நூலை எழுதும் போது உணர்ந்தேன். அந்நேரத்தில் குறிப்பிட்ட செய்திகளைக் கூறிவிடவேண்டும் என்ற ஆவலால் எலும்புகள் மற்றும் உடற்பாகங்களைக் குறிக்கும் (முன்பே வழங்கப்பட்ட பெயர்ச்சொற்களை) சொற்களை மாற்றாமல் அப்படியே அந்த நூலில் பயன்படுத்தினேன். பின்நாளில் மேலும் தமிழறிஞர் பெருமக்கள் பலர் உடன் உரையாடுகையில், நாம் உருவாக்கும் சொற்கள் நீண்டநாள் கழித்தும் பொருத்தமாகவும் நாம் நினைத்த பொருள்படவும் இருக்க வேண்டும் என்று தெளிந்தேன். தற்கால மருத்துவக் கல்வி ஆங்கில வழியில் உள்ளது. ஆங்கில மருத்துவ நூல்களில் உடற்பகுதியின் பெயர்களும், எலும்புகளும் அவைகளின் பகுதிகளும், உள் உறுப்புகளின் பகுதிகளும் மற்றும் மருத்துவக் கருவிகளின் பகுதிகளும் பலவாறு – கிரேக்க லத்தீன் மொழிகளில் உள்ளன. அவைகளைத் தமிழில் அப்படியே பெயர்ச்சொல்லாக மொழியாக்கம் செய்யும் நிலைதான் தற்பொழுது உள்ளது. அவ்வாறு அழைப்பது தவறு இல்லை எனவும் கூறப்படுகிறது. அது முறையல்ல. கிரேக்க

மற்றும் லத்தீன் சொற்கள் பல நூறு ஆண்டுகள் கழித்தும் வழக்கு அழியாமலும் ஆங்கிலத்தில் அப்படியே எடுத்தாளப்படுவது வியப்புக்குரியது. ஆனால், தற்கால மருத்துவ மாணவர்களிடம் எலும்புகள் மற்றும் உடற்பாகங்களைக் குறிக்கும் அந்த கிரேக்க மற்றும் லத்தீன் சொற்களின் பொருள் என்னவென்று கேட்டால் அது அந்த குறிப்பிட்ட இடத்தில் இருக்கும் ஒரு எலும்பு மற்றும் தசை என்று கூறுகிறார்களே தவிர, அவற்றின் பெயர்க்காரணம் கூறத் தெரியவில்லை. இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் தான் இந்த மருத்துவக் கட்டுரையை எழுதப் புகுந்தேன். இந்தச் சிக்கலைத் தவிர்க்க உதவியாக உள்ளவை ஆங்கில சொற்களை நல்ல தமிழ்ச் சொற்களாக ஆக்கம் செய்த சில நூல்கள்தான்.

மருத்துவச் சொற்களுக்கு இணையான சொற்களை கண்டறியும் உத்தி

இந்தக் கட்டுரையில் தற்கால மருத்துவச் சொற்கள் எந்த மொழியில் எந்தப் பொருளில் அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டன என்று அறிந்து அதை அதே பொருள்பட எளிதில் பயன்படுத்தக்கூடிய நல்ல தமிழ்ச்சொற்களைக் கண்டறியும் ஓர் சொல்லாக்க உத்தியைக் கூறியிருக்கிறேன். சான்றுக்கு சில உடற்பகுதிகளின் பெயர்கள் அவ்வாறு ஏன் வந்தது என்று பார்க்கும் வகையில்

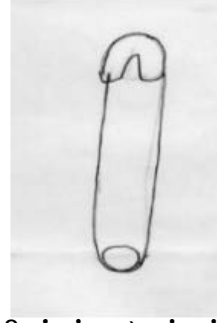
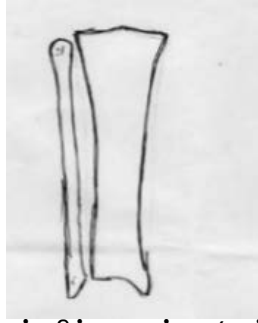

முயற்சி செய்ய துவங்கினேன் .

சான்று 1 : மணிக்கட்டு அருகில் உள்ள anatomical snuff box என்ற குழிவான ஒரு பகுதிக்கு நேரடி தமிழாக்கமாக “உடற்கூறுசார் மூக்குபொடி டப்பா” என்று கொடுக்கப்பட்டு இருந்தது. அதன் பொருள் வெளிப்பார்வைக்கு சரியாக இருந்தாலும் அதைவிடச் சுருக்கமானச் சொற்கள் கிடைக்குமா எனத் தேடியபொழுதுதான் நாசியில் போடப்படும் பொருள் – நசியம் என்று ஒரு வலைப்பக்கத்தில் இருந்தது. ¹ ஆக anatomical snuff box என்ற பகுதிக்கு உடற்கூறுசார் நசியக்குழி என்பது இன்னும் எளிமையான முறையில் இருக்கும் அல்லவா ?

சான்று 2: முழங்காலின் பக்கவாட்டு எலும்பு (fibula) சிம்பு எலும்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அது தன் அருகில் இருக்கும் எலும்பை தாங்குவது போன்ற பொருள் கொடுக்கும். எனினும் ;fibula என்றச் சொல் – தோளில் மேல் அங்கி சரியாமல் இருக்கப் பழங்கால மன்னர்கள் அணியும் ஊக்கு போன்ற ஒரு அணிகலன் என்று “மெரியம் வெப்ச்டர்” என்ற அகராதியில் இருந்தது. ² ஆகவே fibula –வை ஊக்குஉரு எலும்பு என்று அழைப்பதுதான் முறை. பலநூறு ஆண்டுகள் கழித்தும் fibula என்பது – பழங்கால அணிகலன் என்று மாணவனுக்கு தெரிந்து இருந்தால் உடற்கூறு பயிற்சி செய்துப் பார்க்கும் பொழுதும், தசை நீக்கப்பட்ட கங்காளத்தைப் பார்க்கும் பொழுதும் படத்தில் காட்டியபடி அது ஊக்குப் போன்ற உரு கொண்டதாகத்தான் இருக்கும்.

முழங்காலின் படம். சிம்பு எலும்பு- (அம்புகுறியிடப்பட்டது) மற்றும் அருகில் இருக்கும் முழங்கால் எலும்பு

அருகில் சிம்பு எலும்பைப்போல இருக்கும் ஊக்கு

சான்று 3 : டேலசு (talus) என்பது கணுக்காலின் உள்ளே இருக்கும் ஒரு எலும்பு. டேலசு என்றால் மலையடிஉகல் என்றும் மலையிலிருந்து கீழே கழன்று கிடக்கும் ஒரு கற்குவியல் என்றும் கழலல் என்றும் “மெரியம் வெப்ச்டர்” என்ற அகராதியில் இருந்தது. ³கழலல் என்ற சொல் படத்தில் காட்டியபடி கழன்று விழுவதாலே வந்தது.

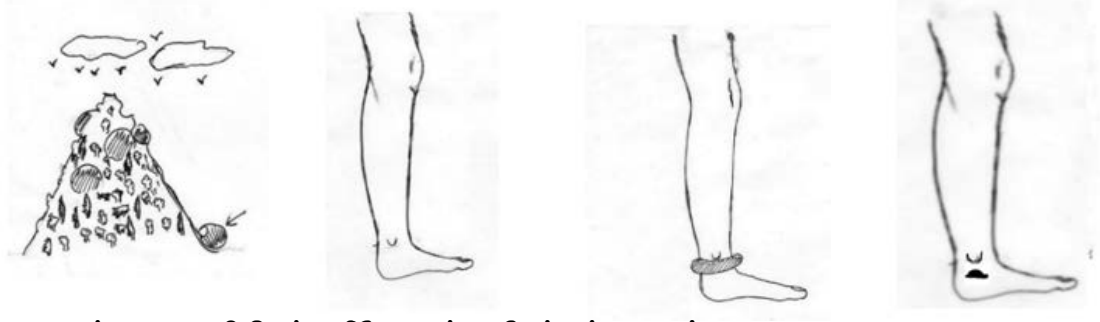

மேல் அம்புகுறியிடப்பட்டது - கணுக்கால்-
பொருத்து கீழ் அம்புகுறியிடப்பட்டது - டேலசு
எலும்பு

கழல் என்ற சொல்லில் இருந்து கழல்
என்ற சொல் வந்து இருக்கும். கழல் என்பது காலில்
அணியும் அணிகலன் - கழன்று விழுவதாலே
அவ்வாறான பெயர்ச்சொல் வந்தது என்றும்
கொள்ளலாம்.

கணுக்கால்-பொருத்து (பொருத்து =
மூட்டு) என்ற பதத்தில் கணு என்றால் படத்தில்
காட்டியபடி வெளியே இரு பக்கம் கணுவைப்போலப்
புடைத்து உள்ள (malleolus) சுத்தியுரு எலும்புகள்
இருப்பதால்தான் கணுக்கால் என்று உள்ளதே
தவிர அது உள்ளே இருக்கும் டேலசு என்ற ஒரே
ஒரு எலும்பை மட்டும் குறிக்காது .

படம் 1- மலையிலிருந்து கீழே கழன்று கிடக்கும் ஒரு கல்

படம் 2-கணுக்கால் பொருத்தின் கணுவில் புடைத்துள்ள சுத்தியுரு எலும்புகள் - malleolus
(அம்புகுறியிடப்பட்டது)

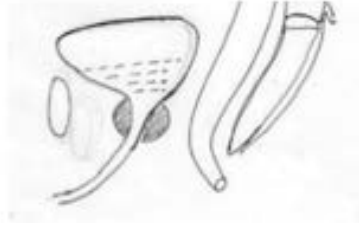
படம் 3-கழல் அணிகலன் அணிந்தால் தளர்வாக-அது இறங்கி நிற்கும் கணுக்காலுக்கு கீழே
ஆன உடற்பகுதி - (அம்புகுறியிடப்பட்டது)

படம் 4- டேலசு என்ற (talus) எலும்பு மேற்படி கழல் அணிகலன் இருக்கும் கணுக்காலுக்கு கீழே
ஆன உடற்பகுதிக்கு நேர் உள்ளே உள்ளது. - படம் 4 (அம்புகுறியிடப்பட்டது)

படங்களில் காட்டியபடி கழல் என்பது கணுவுக்கு கீழே சரியாக மேற்கண்ட கணுக்காலில் உள்ள
டேலசு எலும்பிற்கு நேரே இருப்பதால் டேலசு என்பதற்கு கழல் என்பதே சரியான தமிழ்ப்பெயராக
இருக்கும்.; எவ்வாறு மணிக்கட்டு wrist மணிகட்டுவதால் அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டதோ அதை போலவே
கழல் அணியும் இடத்திற்கு நேராக டேலசு இருப்பதால் அதை கழல் எலும்பு என்று அழைப்பது சிறந்தது.
இதுகாறும் எந்த ஒரு ஆய்வாளரும் டேலசு talus எலும்பை கழல் என்று அழைத்தது இல்லை.

சான்று 4: Prostrate என்பது இதுவரை பிராஸ்ட்ரேட் சுரப்பி என்று அழைக்கப்படுகிறது. மெரியம்
வெப்ச்டர் அகராதியில் பிராஸ்ட்ரேட் என்பது pro- முன்னே + sternere கீழே இருத்தல் என்றும்
பொருள்படும் இலத்தீன் சொல் என்று உள்ளது. அதாவது சிறுநீர்ப்பையின் கீழே பிராஸ்ட்ரேட் சுரப்பி
இருக்கின்றது அல்லது சிறுநீர்ப்பையை பிராஸ்ட்ரேட் சுரப்பி - “முன்னே தூக்கி நிறுத்துகிறது” அல்லது
பிராஸ்ட்ரேட் சுரப்பி-(படத்தில் காட்டியபடி) சிறுநீர்ப்பையின் கீழே அதைத் தூக்கி பிடித்தவாறு இருக்கிறது
அல்லது சிறுநீர்ப்பைக்கு முட்டுகொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். ஆக,
அந்த சுரப்பியை சிறுநீர்ப்பை முட்டுச்சுரப்பி என்றும் அல்லது முட்டுச்சுரப்பி என்றும் அழைக்கலாம்.
(முட்டுகொடுத்தல் என்பது வழமையாக பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல்.)

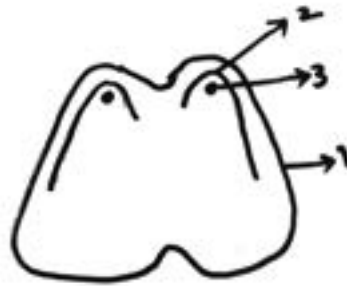

1. புய எலும்பின் கீழ் அந்தம் 2. trochlea என்ற பகுதி கிணற்றில் நீர் இறைக்கும் கப்பிபோல் உள்ளது 3. குமிழ் போன்ற உரு கொண்ட கேப்பிட்டுளம்

- 1 கட்டுழியின் பக்கவாட்டுச்சுவர் orbit wall
- 2 மேல் புற சாய்வான தசை superior oblique muscle
- 3 கப்பி போன்ற சிறு வளையம் pulley
- 4 கண் பந்து Eye ball

படத்தில் காட்டியபடி மேல் புற சாய்வான தசை (superior oblique muscle) என்பது கட்டுழியின் பக்கவாட்டுச்சுவரில் (orbit) இருந்து கிளம்பி கண் பந்தின் (eye ball) மேலே முன் சென்று கட்டுழியின் பக்கவாட்டில் வெளிப்புறத்தில் உள்ள கப்பி போன்ற சிறு வளையத்திற்குள் கயறு செல்வது போல சென்று மீண்டும் பின்நோக்கி வந்து கண் பந்தின் மீது ஒட்டுகிறது. ஆக இந்த தசையை தூண்டும் நரம்பும் கப்பி நரம்பு என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

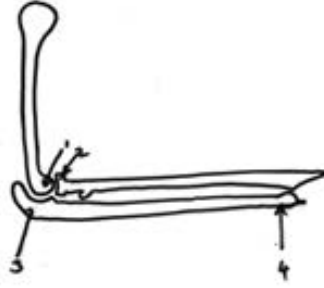
1 நடு மூளை 2 நான்காம் மூளை நரம்பு 3 மூன்றாம் மூளை நரம்பின் கரு

அதுமட்டும் அல்லாமல் படத்தில் காட்டியபடி மேற்படி (trochlear nerve) நான்காம் மூளை நரம்பு நடு மூளையிலிருந்து கிளம்பி (படத்தில் காட்டியபடி) மூன்றாம் மூளை நரம்பின் கருவை சுற்றி (கப்பி மீது கயறு செல்வது போல) வருகிறது. அது தூண்டும் கண்ணின் மேல்புற சாய்வு தசை (superior oblique muscle) எவ்வாறு கட்டுழியில் ஒரு கப்பிக்குள் செல்கிறதோ அதே போல இந்த நான்காம் மூளை நரம்பும் நடு மூளையில் மூன்றாம் எண் நரம்பு கருவை கப்பி போல சுற்றிவருவது வியப்புக்குள்ளாக்குகிறது. ஆக, **கப்பியுரு எலும்பு** என்பது முழங்கையிலும் **கப்பி நரம்பு** என்பது மூளையிலும் உள்ளது. (அந்த கப்பி நரம்பு தூண்டும்); கண்ணின் மேல்புற சாய்வு தசை கட்டுழியின் பக்கவாட்டில் கப்பிக்குள்ளே சென்று திரும்புவதால் அதை **கப்பி தசை** என்றும் அழைக்கலாம்..

மேற்படி சொற்பிறப்பியல் உத்தியின் வரம்புகள் (limitations)

1. உடற்பகுதியில் அருகருகே உள்ள வெவ்வேறு உருக்களை பெயரிட ஒரே உவமையை பயன்படுத்த இயலாது.

மேற்படி சொற்பிறப்பியல் முறையில் சொற்களை தேடி பயன்படுத்தும் பொழுதும் முற்றிலுமாக சிக்கல் இல்லையென்றும் கூறி விட இயலாது. குறிப்பாக ஒரு உடற்பகுதியில் உள்ள உருக்களை பெயரிட ஒரே உருவை குறிக்கும் லத்தீன் மற்றும் கிரேக்க பெயர்கள் அருகருகே இருக்கும் பொழுதும் அவை இருவேறு உருக்களை குறிக்கும் பொழுதும் அவற்றுக்கான தமிழ்ப்பெயர்களை தேர்ந்தெடுப்பதில் சிக்கல் உறுதியாக ஏற்படும். சான்றுக்கு படத்தில் காட்டியபடி கேப்பிட்டுளம் (capitulum) ஆலிக்ரணான். (Olecranon) கேபிடேட் (Capitate) போன்ற லத்தீன் மற்றும் கிரேக்க பெயர்கள் பலவகையான இந்த உருக்களுக்கு -தலை- போன்ற என்ற ஒரே உவமையாக எடுத்துக்கொண்டுள்ளன.

1 கேப்பிட்டுளம் 2 ஆரை எலும்பின் மேல் அந்தம் 3 ஆலிக்ரணான் 4 இரத்தினி தலை

முழங்கையின் முன்பகுதியில் (புய எலும்பின் கீழ் அந்தத்தில்) குமிழ் போன்ற உரு கொண்ட கேப்பிட்டுளம் (capitulum கேபிட் = தலை) எலும்பின் மீது ஆரை எலும்பின் குழிவான தட்டு போன்ற உரு கொண்ட மேல் அந்தம் (Radial Head = ஆரைத்தலை) பொருந்தும். இது ஆரைத்தலை என அழைக்கப்படுகிறது. அதை போலவே இரத்தினி எலும்பின் (ulna) மேல் அந்தம் ஆலிக்ரணான் (ole ஆலி = முழங்கை பொருத்து cranon, கிரணான் = தலை) என அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது தலை போன்ற உரு உடைய ஒரே இடத்தில் அருகருகே இருக்கும் 3 அமைப்புகளை நாம் கையிலேயே பார்க்கிறோம். இது குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும். அதே இரத்தினி எலும்பின் கீழ் அந்தம் உருண்டையாக இருப்பதால் அது இரத்தினி தலை (Ulnar Head) என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரே இரத்தினி எலும்பில் மேல் அந்தம் ஆலிக்ரணான் (ஆலி-முழங்கை பொருத்து -கிரணான் தலை) என்றும் கீழ் அந்தம் ulnar head இரத்தினி தலை என்று -இந்த இரண்டுக்கும் தலை என்ற எடுத்துக்காட்டை கூற இயலாது. குறிப்பாக (குமிழ் போன்ற) கேப்பிட்டுளம் மற்றும் அதனுடன் பொருந்தும் ஆரை எலும்பின் மேல் அந்தத்தையும் முறையே குமிழ் எலும்பு என்றும்

ஆரைத்தலை (radial head) என்றும் அழைக்கலாம். அதைபோல ஒரே இரத்தினி எலும்பின் வெவ்வேறு பகுதிகளான மேல்பகுதியை (வெளியே முண்டாக தெரிவதை) முழங்கை முண்டு என்றும் அந்த எலும்பின் கீழ்ப்பகுதியை இரத்தினித்தலை என்றும் அழைக்கலாம்.

இதை தவிர மணிக்கட்டில் உள்ள ஒரு மணிகட்டு எலும்புக்கு கேபிட்டேட் என்றும் புய எலும்பின் மேல் அந்தத்தில் இருக்கும் பொருத்து பரப்புக்கும் மற்றும் அனைத்து கை கால்களில் உள்ள சிறு எலும்புகளின் சேய்மை பகுதிகளும் (distal part) தலை (head of the bone) என்று பொருள்படத்தான் பெயர்கள் கொண்டு உள்ளன. மேற்படி எலும்புகள் வெவ்வேறு இடங்களில் இருப்பதால் குழப்பமோ சிக்கலோ இல்லாமல் அவற்றை புரிந்துக் கொள்ள வாய்ப்பு உள்ளது.

2. உடற்பகுதியில் அருகருகே உள்ள வெவ்வேறு உருக்களை பெயரிட ஒரே போல் சத்தம் எழுப்ப கூடிய சொற்களை பயன்படுத்துவது

மணிக்கட்டு எலும்புகளான trapezium, trapezoid என்ற இரு எலும்புகளும் சரிவக எலும்பு மற்றும் சரிவக உரு எலும்பு என்றும் அழைக்க வேண்டும். ஆனால் ஒன்று போல் ஒலி எழுப்பக் கூடிய சொற்களை அருகே அருகே இருக்கும் வெவ்வேறு அமைப்புகளை குறிக்க பயன்படுத்தினால் சிக்கலான மருத்துவ முறைகளில் அவ்வமைப்புகளின் பெயரை குழுவாக்குள் வெளிப்படுத்தி தொடர்புகொள்வதிலும் மற்றவர்களுக்கு அதை கூறி புரிய வைப்பதிலும் சிக்கல் ஏற்படும்.

முடிவுரை

இந்தக் கட்டுரையில் மருத்துவக் கல்வியில் தற்போது பயன்பாட்டில் உள்ள மற்றும் உடற்பகுதிகள் எலும்புகள் தசைகள் போன்றவற்றின் ஆங்கில சொற்கள் எவ்வாறு மனதிலும் வழக்கிலும் நிற்கும் நல்ல தமிழ் சொற்களாக மாற்றலாம் என்ற உத்தி ஒன்றை

கண்டோம். மனித உடற்கூறு பற்றிய அறிவும் உடல் பாகங்களின் உருவ உவமைகள் பற்றிய அறிவும் அவற்றுக்கான சரியான மற்றும் சிறிய சொற்களை தேடும் ஆர்வத்தின் கூடவும் இணையத்தின் வலை பக்கங்களை சரியாக அறிந்து தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி வேற்று மொழி சொற்களின் பொருளை தேட முயல வேண்டும். மருத்துவ சொற்களை பொருள் அறிவதற்கான ஆக சிறந்தது “மெரியம் வெப்ச்டர்” என்ற அகராதியாகும். குறிப்பிட்ட உடல் பாகங்கள் மற்றும் எலும்புகள்- ஒன்றோடு ஒன்று இருக்கும் தொடர்பை உணர்ந்து சிக்கல் இல்லாமல் பெயரிடவேண்டும். ஒரே உவமையை அல்லது உருவை துணைக்கு அழைக்கும் பொழுதும் அல்லது ஒரே மாதிரி ஒலி எழுப்பும் சொற்களை அருகருகே இருக்கும் உடற்பகுதிகளுக்குப் பயன்படுத்தும் பொழுதும் மிகக்கவனமாக இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு பெயர்க் காரணத்தை உணரும் பொழுது மாணவன் அந்த சொல்லை எந்நேரமும் பயன்படுத்தவும் பிற்காலத்தில் நடைமுறையில் தொடரவும் வாய்ப்பு உள்ளது.

குறிப்புகள்

<https://www.dinamani.com/health/health-news/2019/jun/03/siddha-cure-3164314.html>
<https://www.merriam-webster.com/dictionary/fibula>
<https://www.merriam-webster.com/dictionary/prostrate>
<https://www.lexico.com/en/definition/gemelli>
<https://www.merriam-webster.com/dictionary/sciatic>
<https://www.merriam-webster.com/dictionary/inotrope>
<https://www.merriam-webster.com/dictionary/torticollis>
<https://www.merriam-webster.com/dictionary/trochlea#medicalDictionary>

அறிவியல் தமிழும் கலைச்சொல்லாக்கமும்

முனைவர் நா.குமாரி
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை
அக்சிலியம் கல்லூரி
வேலூர்

நவீன யுகத்தில் நாளுக்கு நாள் துறைதோறும் வளர்ச்சியை அறிவியல் உலகம் அடைந்து வருகிறது. ஊழி வளர்ச்சிக்குத் தகுந்தாற்போல் தமிழ் தனித்து இயங்கும் வல்லமையைப் பெற வேண்டும். தனித்து இயங்கும் வல்லமையைப் பெற அனைத்து நிலை சொல்லாட்சிகளையும் பெறவேண்டும். புதியக் கண்டுபிடிப்புகளை மொழிபெயர்க்கும் இடத்து பொதுவான சொல்லாட்சியைப்பெறவேண்டும்.

இந்நிலையில்தான் அனைவருக்குமான பொது மொழியை தெளிவான புரிதலை உருவாக்க முடியும். மேம்போக்கான மொழிபெயர்ப்புகளில் சிக்கல்கள் உருவாவதை தடுக்க முடியாது. ஆதலால் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துவரும் துறைகளில் இத்தகைய ஒருமித்த கருத்தை எட்டிடவேண்டும். இந்நிலையில் இயற்பியல், கால்நடை மருத்துவம், விலங்கியல், கணிதவியல், நிலவியல், செயற்கை நிலச்சரிவு முதலான துறைகளில் அறிவியல் கலைச் சொல்லாக்க விளிம்புகளை இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகிறது.

இயற்பியல்

இயற்பியல் துறையில் நிலையான மொழிபெயர்ப்பு தற்காலத்தில் தேவைப்படுகிறது. அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களுக்கு தகுதியான மொழிபெயர்ப்பு செய்திட வேண்டும். அத்தகைய நிலையில் எடுத்துக்காட்டு

Ward-வார்டு, Flim -பிலிம், X-Ray -எக்ஸ்கதிர், Gamma Rays -காமாக்கதிர், C.T.scan -சி.டி.ஸ்கேன், Barium-பேரியம், ஆங்கிலத்தில் பல வகையான குறியீடுகள் (Symbol) பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இவற்றை மாற்றாமல் அப்படியே கையாளுதல் நன்மை பயக்கும் .

எடுத்துக்காட்டு

S - இடப்பெயர்ச்சி (Displacement), V -திசைவேகம் (velocity), A -ஆம்பியர் (Ampere), K கெல்வின் (Kelvin), M -மைக்ரோ (Micro), V -அதிர்வெண் (Frequency), E- ஆற்றல் (Energy), C - ஒளியின் திசைவேகம் (Velocity of Light), H -பிளாங்க் மாறிலி (Plank's constant) இவ்வாறாய் அடிப்படைக்கட்டமைப்பை உருவாக்க வேண்டும் .

கணிதவியல்

அனைத்து நிலைகளிலும் கணிதம் பயன்படுவதால் புதிய சொல்லாட்சியை பொதுவான சொல்லாட்சியாக மாற்றவேண்டும். அவ்வகையில் சில கலைச் சொற்கள்

Inverse -நேர்மாறு , எதிர்மாறு

Positive - நேர்மம்

Negative - எதிர்மம் தலைகீழ்

Periodic Funtion - சம அளவுச் சார்பு, சீர்

சுழல் சார்பு

Combination – ஒன்று சேர்த்தல், சேர்வை
Compound – கூட்டு
Composition – கலவை சேர்ப்பு
Associative – இயைபு
Graph – வரைபடம் ,வரைபு
Unit – அலகு

இவ்வாறாய் கணிதவியலில்
மொழிபெயர்ப்பு அமைந்திட வேண்டும்.

விலங்கியல் கலைச்சொல்லாக்கம்

விலங்கியல் துறை

அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படும் துறை
அவ்வகையில் தொகுக்கப்பட்ட அடைவுப்பட்டி.

நீர்வாழ்ப்பறவைகள்

முக்குளிப்பான்- Dabchick
பாம்பு தாரா – Darter
கூழைக்கடா- pelican
நீர்க்காகம் – Cormorant, shag
கொக்குகள் – Heron, Egret,
Bittern crane
அரிவாள் மூக்கன்- ibis
நாரைகள் – Storks
கரண்டிவாயன் – spoonbill

நில வாழ்ப்பறவைகள்

1. கழுகு (ராஜாளி பருந்து) – Raptors
2. வரகுக் கோழி- Bustard, Florican
3. கிளி – parakeet
4. ஆந்தை, இரவுக்குருவி- Owl, Night jar
5. மீன்கொத்தி – king Fisher
6. கௌதாரி ,மயில் ,கோழி – Hen
7. மாடப் பறா, பறா – pigeon, Dove
8. குயில் (செம்போத்து மாஞ்சிட்டு) – Koel
9. தோல்ருவி – Swallow
10. தேனீ பிடிப்பான்- Bee Eater

இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

நிலவியல் (Gecology) மற்றும் தொலை
உணர்வு Remote Sensing தொகுப்புகள் கீழே

1. தொலை உணர்வு – Remote Sensing
2. மாறுதல் அடைந்து வரும்
கடினப்பாறைப்பகுதி- Active pediment

3. ஆற்று வழிச்சமநிலம் – Alluvial plain
4. களிப்பு மணல் சமநிலம் – Backswamp
5. பிளவுமலை அடிவாரம் – Bazada
6. கடற்கரையோர மணல்மேடு – Beach
Ridge
7. இருக்கை சமாதானம் – Bench
Terrace
8. சரிவு நிலை மாற்றம் – Break in stope
9. மேல் மூடுகள் சரிவு ,ஆழத்தில் உள்ள
கடினப் பாறை – Burried pediment
10. ஆற்றிடை மணல் திட்டு – Channel
island bar

நிலவியல்

1. நிலவியல்- Geology
2. எரிமலை பாறை – Volcanic Rick
3. வண்டல் – Silt
4. படிவுப்பாறை- Sedimentary
5. மணல் பாறை- Sand stone
6. கூழாங்கல்- pebble
7. மண், பாறை அமைப்பு- Lithology
8. வெடிப்பு – joints
9. உடைந்த- Fracture
10. முறிந்த பொந்து- Fissure

இவ்வாறாய் நிலவியல் துறையில்
கலைச்சொற்கள் அமைந்துள்ளன.

கால்நடை மருத்துவ அறிவியல் கலைச்சொற்கள்

கால்நடை மருத்துவ அறிவியல் சார்ந்த
பல்வேறு துறைகளில் தமிழ் மொழியிலான
நூல்களை தமிழ்நாடு கால்நடை மருத்துவ அறிவியல்
பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டிருக்கின்றது.
இதற்காக கால்நடை மற்றும் மீன்வளம் சார்ந்த
ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் அகராதி ஒன்று 1993-
இல் பல்கலைக்கழகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.
ஆராய்ச்சி திட்டங்களின் ஆய்வு முடிவுகளும்,
பட்டமேற்படிப்பு சார்ந்த ஆய்வுச் சிற்பங்களும்
தமிழில் அவ்வப்போது மொழிபெயர்த்து
வெளியிடப்படுகின்றன. இருப்பினும் கால்நடை
மற்றும் மீன் வளர்ப்புப் பண்ணை அளவில் பயன்
தரக்கூடிய செயல்விளக்க கையேடுகளை தமிழில்
அதிகம் வெளியிடப்படுகின்றன. எனவே அவற்றில்
அறிவியல் கலைச்சொல் ஆக்கத்திற்கான
வாய்ப்புகள் குறைவாக காணப்படுகின்றன.

பொதுவாக கால்நடை மருத்துவ அறிவியல் துறை சார்ந்த தமிழ் மொழியிலான நூல்கள் குறைந்து காணப்படுகிறது.

கால்நடை மருத்துவ அறிவியலில் பல்துறை சார்ந்த தமிழ் மொழியிலான நூல்கள் தோன்றுவதற்கு அறிவியல் கலைச்சொற்கள் தரப்படுத்துதல் மிகவும் அவசியம். இதற்கு கால்நடை மருத்துவ அறிவியல் சார்ந்த கலைச்சொற்கள் ஒலிபெயர்ப்பு ,எழுத்துப்பெயர்ப்பு ,மொழியாக்கம் இவை கலந்த கலவை சொற்கள் மற்றும் புதிய தமிழ் சொற்கள் இவற்றுடன் தமிழில் தொன்றுத்தொட்டு வரும் பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் ஆகியவற்றைத் தரப்படுத்தி தமிழில் கால்நடை அறிவியல் நூல்கள் வெளி வருவதற்கான முயற்சிகள் முனைப்புடன் செயல்பட வேண்டும்.பணி சார்ந்த நடைமுறைச் சிக்கல்கள் சில இங்கு விவாதிக்கப்படவுள்ளன.

The terms antibiotic, abiotic, probiotic, symbiotic, photobiotic, endobiotic, xenobiotic should be taken as a cluster of words conveying the right meaning for 'biotic' பயோ என்ற சொல் உயிர் என்ற பொருளில் வருகிறது.

Antibiotics – ஆன்ட்டிபயாட்டிக் நுண்ணுயிர் பகை, உயிர் எதிர்ப்பொருள் நுண்ணுயிர் கொல்லி, நுண்ணுயிரி தடுப்பு மருந்துகள்

Antinfectives – ஆக்கிரமிப்பு எதிர்ப்பு

Antimicrobial – நுண்ணுயிர் எதிரி

Antifectives – ஆக்கிரமிப்பு எதிர்ப்பு

Sanitizer – சுத்திகரிப்பான்

Bacteriostatic – நுண்ணுயிர் வளர்ச்சித் தடுப்பு

Bactericidal – நுண்ணுயிரி அழிப்பு

Antiseptic – உயிரினங்களில் வெளி உயோகத்திற்கான கிருமி வளர்ச்சி தடுப்பு மருந்து

Disinfectant – சுடப்பொருட்களில் கிருமி வளர்ச்சி தடுப்பு மருந்து

Detergent – சலவைப்பொருள்

Antinfectives – ஆக்கிரமிப்பு

Chemotherapy – வேதியல் மருத்துவம் குறிப்பாக தொற்று நோய், மற்றும் புற்று நோய்களுக்கு எதிரானது (Chemotheraphenic) மருந்தியலை இருபெரும் கூறுகளாகப் பிரித்து வேதியல் (Chemotheraphy) மருத்துவம் மற்றும் மருந்தடை மாற்ற (Pharmacodynamics) என்று விளக்கப்படுகிறது.

Egg – முட்டை பெண்

Ovum – பெண் சினை முட்டை

Oxytocin – பால்சுரப்பு இயக்குநீர் (கருப்பை செயலாக்க இயக்குநீர்)

Cell – செல் என்பதை அணு என்றும் உயிரணு என்றும் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்படுகிறது

Plasma membrane – பிளாஸ்மா உறை என்றும்

Basement membrane – தளச்சுவ்வு என்று மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்படுகிறது .

Blipid layer – ஊடகச் சுவ்வு

Prostaglandins பிராஸ்டேட் முன்னிலை சுரப்பிச் சுரப்புகள் பொதுவாக PG என்பது ஒரு தவறான சொல்லாக்கக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் PG எனப்படும் பிராஸ்டோ கிளானின் எனப்படுவன உடலில் ஒவ்வொரு திசு வகையைச் செல்லும் சுரக்கப்படும் ஒரு தன் சுரப்பு (autacoids) ஆகும். இதை முன்னிலைச் சுரப்பு என்பது சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாக கருத இடமில்லை.

ஒலி பெயர்ப்பு

Cell – பென்சிலின் டெட்ராசைக்ளின் (Tetracycline) புளோரா குயினோலான் (Fluroquinolones) போன்ற வேதியல் அமைப்பு சார்ந்த சொற்களை அப்படியே ஒலி பெயர்த்து எழுதுவது சிக்கலாகும். ஜென்டாமைசின் (gentamixin) என்ற நுண்ணுயிர் எதிர் மருந்து (Antimicorbical) அதன் தொடர்புடைய (congener) மற்ற அமைனோகிளைக்கோ சைடுகளிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதை ஸ்டெப்டீரோ மைசின் (Streptomycin) வேன்கோ மைசின் (Vancomycin) என்பதை மைசின் என்ற ஆங்கில எழுத்துக்கள் i மற்றும் y கொண்டு அது ஸ்டெப்டீரோமைசின்

(Streptomyces) அல்லது மைக்கேரா காக்கைஸ் (Micrococcus) என்று நுண்ணுயிர் மற்றும் பூஞ்சண வகையில் இருந்து பெறப்பட்டது என்பதை குறிக்கிறது.

கருத்து சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு

Pharmacokinetics – மருந்தடை மாற்றம் (உடலினால்)

Pharmacodynamics – உடல் எடை மாற்றம் (மருந்தினால்)

Drug disposition – மருந்து வெளியேற்று நிலை (மரபு அமைப்பு)

Phenotype – (புற அமைப்பு)
Proteomes

Poison – நஞ்சு

Toxicology – நச்சியல்

Toxicosis – நச்சூட்டு

Mycotoxocosis – பூஞ்சண நச்சூட்டு

Mycotoxins – பூஞ்சண காளான் நச்சுகள் என்று தற்பொழுது அறிஞர்களால் கலைச்சொல்லாக்கம் தரப்பட்டுள்ளது .

தொகுப்புரை

அறிவியல் கலைச் சொல்லாக்கத்தில் பல்வேறு நிலையில் சிக்கல்களை எதிர்நோக்க வேண்டி உள்ளது. இக்கட்டுரையில் கலைச் சொல்லாக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ள சொற்கள் தொகுத்து தரப்பட்டுள்ளன. செம்மொழியான தமிழுக்கு எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் எனும் மந்திரத்தை மகிழ்ச்சியாக உச்சரிக்க இதுபோன்ற கலைச்சொல்லாக்கம் உடனடி தேவையாகும்.

துணை நூல்கள்

1. சண்முகம் செ.வை . அறிவியல் தமிழாக்கம் , நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட். சென்னை –98

2. இராதா செல்லப்பன் –கலைச்சொல்லாக்கம் , தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

3. இராதா செல்லப்பன் ,அறிவியல் தமிழ், தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்– 5

4. அறிவியல் தமிழ் –6, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் கழகம்.

5. அறிவியல் தமிழ் – 11, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் கழகம்.

ஊர்ப்பெயர்களில் மறைந்திருக்கும் தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும்

க.குழந்தைவேலன்
தமிழ்ச்சோலை ,
செம்பியன்மாதேவி ,
திருச்செங்கோடு வட்டம், நாமக்கல்

ஊர்ப் பெயர்கள் தொல் எச்சங்கள் (Fossils), முந்தைய பண்பாட்டுப் பெட்டகத்தின் திறவுகோல். வரலாறு வாய்பேசாத பொழுது ஊர்ப் பெயர்கள் அவ்வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் என்பர். தமிழ்நாட்டு வரலாறு வாய்மூடிக் கிடக்கிறது. தன்னுள் ஏற்பட்ட பண்பாட்டுச் சீரழிவுகளை இன்றைய வரலாறு காட்டவில்லை. அயன்மொழியினராலும் அயன்மொழியாளரை ஆதரித்த அரசுகளாலும் புண்பட்டுப்போன மொழி இன நாட்டு வரலாற்றை அடையாளங்காட்டுவன ஊர்ப் பெயர்களே எனல் மிகையாகாது. என்றும் மாறாத் தன்மைகொண்ட ஊர்ப் பெயர்களில் ஏற்பட்ட - ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள் ஒரு இனத்திற்கேற்பட்ட நோய்களுக்கான அறிகுறிகள். “நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அது தணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்ச் செயல்”. உயிரைக் காப்பதே ஊர்ப்பெயர் ஆய்வின் நோக்கம்.

உலகத்து உயிர்களின் தோற்றத்துக்கும், வாழ்வுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் நிலைக்களனாய் இருப்பது மண். அம்மண்ணே மக்கள் இனத்திற்கும் மண்ணுயிர் அனைத்துக்கும் தாய். அதனால் இவ்வலகில் தோன்றி வளர்ந்து நிலைபெற்றுவாழும் ஒவ்வோர் இனமும் தாம் தோன்றி வாழும் மண்ணைத் தாய்மண் என்றழைத்துப் பெருமைகொள்கின்றன. தாய் மண்ணின் பண்பிற்கேற்பவே அம்மண்ணில் தோன்றிய வாழும் இனத்தின் மொழியும் நாகரிகமும், பண்பாடுகளும் அமையும். அஃதாவது அம் மண்ணின் பண்புக் கூறுகள் அவற்றில் படிந்திருக்கும்.

தொன்மைத் தோற்றமும் , நிலைத்த வாழ்வும் உடைய தொல்குடிகளிடத்தில் மண்ணின் மணம்மாறாத் தன்மையைப் பெரிதும் காணலாம். அத்தகைய தோற்றமுடைய தமிழ்க் குடிமக்கள் வாழ்க்கை இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை. தம்முடைய வாழ்வியலில் - அக வாழ்வியலை முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என முக்கூறுகளாக வகைப்படுத்தி வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டவர்கள்.

“முதல்கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே

நுவலங் காலை முறைசிறந் தனவே” (தொல். அகம். -3)

என்பார் தொல்காப்பியர்.

இந்த உலகவாழ்க்கைக்கு மண்ணும் பொழுதுமே அடிப்படையாதலால் அதனை முதற்பொருளாக வைத்தனர்.

“முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்

இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே” (தொல் அகம்.4.)

முதற்பொருளாம் அம்மண்ணில் தோன்றிய அனைத்து இயற்கைப் பொருள்களையும் தம் வாழ்வியல் நெறியின் அனைத்து பிரிவுகட்கும் அடையாளமாகக் கொண்டு பெயர்வைத்து வாழ்ந்தனர். மாந்தப் படிநிலை வளர்ச்சியில் நாகரிகம் வளர வளர வேட்டை வாழ்க்கையர் உழுதூண் வாழ்க்கையராகியபொழுது ஊர்கள்

தோன்றின. தாம் வாழும் ஊர்களுக்கு அடையாளம் தேவைப்பட்டது. அவர்கள் கண்முன்னர் இயற்கைப் பொருள்களே எங்கும் பரந்து விரிந்துக் கிடந்துக் காட்சியளித்தன. எவ்விடத்தில் அவர்கள் கூடி வாழ்ந்தார்களோ அவ்விடத்து இயற்கைப் பொருள்களையே தாம் வாழும் ஊருக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு பெயர்வைத்தனர். அது அவர்களது பண்பாட்டுக் கூறுகளோடு மண்ணின் மணம் கமழ்ந்து நின்றது.

தமிழ் மக்கள் தாம் வாழும் மண்ணிற்கேற்ப அவர்களது அகவாழ்வியல் ஒழுக்கலாறுகள் அமைந்தன. அம் மண்ணை தமது ஒழுக்கலாறுகளுக்கேற்ப குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என நானிலமாய்ப் பகுத்து முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து நின்றபொழுது பாலை என வகுத்து இயற்கைப் பொருள்களையே பெயராக வைத்தனர். அந்த நிலங்களில் ஊராகக் கூடி வாழ்ந்தபொழுது அவ்விடத்து இயற்கைப் பொருள்களை அடையாளமாகக்கொண்டு பெயர்வைத்தழைத்தனர். அப்பெயர் பல ஊர்களுக்குப் பொதுப்பெயராக அமைந்தால் அவற்றை வேறுபடுத்தி அறிய அப்பெயரொடு ஏற்ற முன்னொட்டுபின்னொட்டுகளைச் சேர்த்துள்ளனர். சில எடுத்துக்காட்டுகள் வழி இதனைக் காணலாம்.

மலையைச் சார்ந்த ஊர் மலையூர் என்பது பொது. அண்ணாமலை, கருமலை, பொதியமலை, சிறுமலை, வெள்ளிமலை. போதைமலை, அழகர்மலை, கழுக்குமலை என்பன சிறப்பு. ஆற்றைச் சார்ந்த ஊர் ஆற்றூர், ஆற்றுப் பாக்கம் என்பன பொதுப் பெயர். நள்ளாறு (திருநள்ளாறு) கோட்டாறு, வானியாறு, சிற்றாறு, பெண்ணாற்றூர். நல்லாற்றூர் என்பன சிறப்புப் பெயர்கள். குளத்தை அடையாளமாகக் கொண்டு குளத்தூர், குளப்பாக்கம் என்பன பொதுப்பெயர். பெரியகுளம், தள்ளாகுளம், கருங்குளம், முதலைக்குளம் என்பன சிறப்புப் பெயர்கள். குன்றை அடையாளமாகக்கொண்டு குன்றுர், குன்றத்தூர் என்பன பொது. செங்குன்றம், நெடுங்குன்றம், வெண்குன்றம், கழுக்குன்றம் (திருக்கழுக்குன்றம்) என்பன சிறப்பு. இவை போன்று பொதுவும் சிறப்புமாக இயற்கைப் பொருள்களை அடையாளமாகக்கொண்டு ஆலந்தூர், ஆலப்பாக்கம், ஆலங்காடு, வேலங்காடு, மருதூர், மாலூர், பராயூர், அரவங்காடு, கோட்டை (கோடு-மலை) அடையாளமாகக் கொண்டு விளவங்கோடு, திருச்செங்கோடு எனவும் மண்ணின் வண்ணம் வடிவைக் கொண்ட செம்மண்

பாக்கம், கருமண்துறை, மணற்பாக்கம் எனவும், விலங்குகளை அடையாளமாகக் கொண்டு புலியூர், புலிப்பாக்கம், நரிப்பள்ளி எனவும் ஆலூர், நல்லாலூர், சேலூர்(காளை), சேவிடைப்பாடி (ஓசூர்), சேப்பாக்கம் எனவும் நீர்வாழ் உயிர்களால் மீனம்பாக்கம், முதலைப்பாடி, ஆமையூர்¹, ஆர்க்கராமூர்² தொழுவூர், பெருந்தொழுவூ, காரைத்தொழுவூ, எனவும் பறவைகளை அடையாளமாகக்கொண்டு புள்ளிருக்கும் வேளூர், கோழியூர், கூகையூர், மயிலாடுதுறை. கழுகூர் எனவும் இவை போலும் அனைத்து இயற்கைப் பொருள்களையும் தாம் வாழும் ஊர்களுக்குப் பெயர்களாக வைத்தனர். அரிதாக ஆதனூர், மூலனூர், மூலங்குடி, ஆதங்குடி, காரிகுடி ஆட்பெயர், குடிப்பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். இவை அனைத்தையும் எடுத்துக் கூறின் ஏடும் அடங்கா எழுத்தும் போதா.

முற்றிலும் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்ந்து இயற்கைப் பொருள்களையே தாம் வாழும் வாழ்க்கைக்கும், வாழும் ஊர்களுக்கும் பெயர்களாக வைத்து வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் தமிழிய பண்பாட்டு வாழ்க்கையில் வந்தேறிகளாலும் அவர்களைப் போற்றிய புரந்தூட்டிய அரசுகளாலும் இயற்கைப் பண்புகளோடு அமைந்த ஊர்ப்பெயர்களும் பண்பாடும் சிதைவுற்றன.

பொதுவில் ஆட்பெயர்களும் இடப்பெயர்களும் இயல்பில் மாறாத் தன்மை பெற்றவை. ஒருமொழியில் உள்ள ஆட்பெயரும் இடப்பெயரும் மற்றொரு மொழியில் மொழிபெயர்த்து வழக்குந்தலை உலகில் காண்பதரிது. அது நெறியுமன்று. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் இவை இரண்டும் நடந்தேறி தமிழ்ப் பண்பாட்டில் மாற்றத்தை - வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளதை வரலாறு காட்டுகிறது. தமிழ்நாட்டு ஊர்ப் பெயர்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்குரிய காரணிகளில் பெரிது வேண்டுமென்றே செய்த மொழிமாற்றம், சிறிது அயன்மொழியாளரால் ஏற்பட்ட பிழையான பலுக்கல் (உச்சரிப்பு).

கழகக்கால இறுதி அல்லது கடைக் கழகக்காலத்தில் வடமொழியாளர் வேதம், வேள்வி எனத் தமிழகத்தில் குடியேறத்தொடங்கி தமிழக அரசுகளைத் தம்வயப்படுத்திக்கொண்டுள்ளனர். அதன் வெளிப்பாடே பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி, இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி போன்ற பெயர்கள்.

கழகக் கால (சங்க காலம்) அரசும்

ஆட்சியும் சிந்துவெளி நாகரிகம் அழிந்தமைக்குரிய காரணம் காணமுடியாததுபோல கராணம் காண இயலாவண்ணம் வீழ்ச்சியடைந்ததுள்ளது. நெட்டிடைவெளிக்குப் பின்னர் தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் தென்தமிழ்ப் பாண்டியர்களும், வடபகுதியில் பாகத சமசுகிருத வடமொழிப் பல்லவர்களும் எழுச்சி பெற்று சற்றேறத்தாழ கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் நிலையான அரசுகளை அமைத்தனர். தென்மொழிப் பாண்டியரோ வடமொழிப் பல்லவரோ தமிழக இயல்புக்கு மாறாக முற்றிலும் வடமொழியாளர்களுக்காவே ஆட்சி நடத்தினரோ என ஐயுறுமளவுக்கு அவர்களது கல்வெட்டுகளிலும் செப்பேடுகளிலும் வடமொழியின் செல்வாக்கு மேலோங்கிக் காணப்படுகிறது. அவர்களது ஆட்சியில் வடமொழியோ, வடமொழி கலவாத தமிழ்க் கல்வெட்டுகளோ. செப்பேடுகளோ இல்லை எனக் கூறுமளவுக்கு வடமொழியின் செல்வாக்கு மேலோங்கி நிற்கிறது.

கழகக் கால வீழ்ச்சிக்குப் பின் சற்றேறத்தாழ கி.பி. 18-19-ஆம் நூற்றாண்டுவரை தமிழகத்தை ஆண்ட பல்லவ பாண்டிய சோழ விசயநகர நாயக்க அரசர்களும் பிறரும் வடமொழியையும் வடமொழியாளர்களையும் பெரிதும் ஆதரித்தனர். தமிழக அரசியலில் பெரும் பதவிகளையும், பொறுப்புகளையும் அளித்ததோடு அமையாது தமிழகக் கோயில்களில் பூசைக்காணியாளர்களாகவும் பணியமர்த்தினர். பட்டவிருத்தி, வேதவிருத்தி, அத்யயன விருத்தி, பாரதவிருத்தி, இராமாயணவிருத்தி எனப் பற்பல விருத்திகள் அளித்ததோடு அளவற்ற நிலங்களையும் மனைகளையும் எண்ணிறந்த பிரமதேயங்களையும் எண்ணிறந்த சதுர்வேதிமங்கலங்களையும் முற்றாட்டாக அளித்துப் புரந்தனர்³. அளவற்ற துலைநிறைபொன் (சூலாபாரம்) அளித்தல், பொன் ஆ வயிற்றில் புகுந்து (இரண்டயகற்பம்) அதனைத் தானமாக அளித்தல், வேதக்கல்விக்கான கல்லூரிகள் அமைத்தல்⁴, பயிலும் மாணாக்கர்களுக்கு விடுதிகள். மருத்துவச் சாலைகள் அமைத்துக்கொடுத்தல், அவர்கள் பயில சரசுவதிபண்டாரம் என்ற பெயரில் நூலகங்கள் அமைத்து சமசுகிருதக் கல்வியை வளர்ச்சிக்குப் பாடாற்றல் 4, போன்ற பல்வேறு துறைகளில் அவர்களைப் பெரிதும் போற்றிக் காத்தனர். அகரங்கள் பல தோற்றவித்தும் வளமான வாழ்வளித்தனர். இச்செல்வாக்கின் காரணமாக மேலாண்மை பெற்று அரசர்களுக்கு முடிசூட்டிப் பெயர் வைக்கும் வல்லமை பெற்றிருந்தனர். அதனால் கழகக் காலத்துக்குப்பின் தமிழகத்தை

ஆண்ட மன்னர்களில் ஒருவர் கூடத் தமிழ்ப் பெயர் பெற்றவர்களே இல்லை. ஒருகால் இளமைக்காலத்தில் தமிழ்ப் பெயரே சூடி இருந்தாலும் அரசராக முடி சூடும்பொழுது அபிசேகப் பெயர் என ஒரு வடமொழிப் பெயரையே சூடிக்கொள்வது வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக சோழ அரசன் முதலாம் இராசராசனைக் கூறலாம். ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லா மாமன்னனாகப் போற்றப்படும் இராசராசன் இளமைக்காலத்தில் அருண்மொழி எனப் பெயர்பெற்றிருந்ததையும் அவன் முடிசூடியபொழுது இராசராசன் எனப் பெயர் பெற்றதையும் வரலாறு காட்டுகிறது. அவர்கள் எம்மொழியில் பெயர்வைத்துக் கொண்டனர் என்பது பற்றி நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை. ஆனால் அவர்களது சிறப்புப் பெயர்களையும் பட்டப் பெயர்களையும் தமிழகத்தில் புதிதாகத் தோன்றிய-தோற்றுவித்த ஊர்களுக்குப் பெயர்களாகச் சூட்டியதோடு அமையாது பழைய தமிழ் ஊர்களின் பெயர்களை நீக்கி அவர்களது பெயர்களைச் சூட்டியதால் தமிழக ஊர்ப் பெயர்கள் பல மாற்றமடைந்தன. சில திரிந்தன. சில சிதைந்தன. சில மருவின, சில மறைந்தன. தமிழ் பண்பாட்டிலும் தொய்வு ஏற்பட்டது.

ஏறத்தாழ 1500 தமிழகத்தை ஆண்ட மன்னர்களும் பிறரும் ஆயிரக்கணக்கான தமிழகத்து வளமான ஊர்களையும் நிலங்களையும் தங்களது வடமொழிப் பெயரைச் சூட்டிப் பிரமதேயங்களாகவும், சதுர்வேதிமங்கலங்களாகவும் பிராமணர்களுக்குத் தானமாக அளித்தற்கான செப்பேடுகளும் கல்வெட்டுகளும் ஏறாலமாக உண்டெனினும் அவற்றைப் பட்டியலிட்டால் ஒரு பெரும் அகரமுதலி போல பெருகும் ஆதலால் சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் கொண்ட அவற்றின் பரப்பை உய்த்துணரலாம்.

பாண்டிய அரசன் பராந்தக நெடுஞ்சடையன் தென்களவழிநாட்டு வேலங்குடியைப் பண்டைப் பழம்பெயர் நீக்கி சிறீவரமங்கலம் எனப் பெயரிட்டு பிரமதேயமாக காராண்மை மீயாட்சி உள்ளடங்க நீரோட்டிக் கொடுத்தான்⁵ எனவும் இராசசிம்மபாண்டியன் அழ நாட்டு நற்சய்கைப் புத்தூரை மந்தரகௌரமங்கலமெனப் பெயரிட்டு பராந்தக சர்மனுக்கு பிரமதேயமாகக் கொடுத்தான்⁵ எனவும், பல்லவ அரசன் நந்திவர்மன் மேல் அடையாற்று நாட்டில் (பச்சிமாச்சரயநதிவிசயம்) குமரமங்கலம் வெள்ளாட்டூர் என இரண்டு ஊர்களையும்(கிராமம்), கொற்றமங்கலத்தில் இரண்டு ஏற்றங்களையும் (ஜல எந்திரம்) உதயச்

சந்திரமங்கலம் எனப் பெயரிட்டு நூற்றெட்டு பிராமணர்களுக்குத் தானமாகக்கொடுத்தான்⁶ எனவும், அதே நந்திவர்மன் பல்குன்றக்கோட்டத்து கீழ்வேணாட்டுச் சேயாற்றின் தென்கரையில் உள்ள நெல்லி, புல்லூர், தக்காறு, குடியூர் ஆகிய நான்கு ஊர்களை இணைத்து ஒருராக்கி நயதீரமங்கலமெனப் பெரிட்டு இருபிறப்பாலராகிய நூற்றெட்டு பிராமணர்களுக்குத் தானமாகக் கொடுத்தான்⁷ எனவும் இவைபோல வரும் செப்புகளாலும் ,

இதேபோல் செங்கழுநீர் மாவட்டத்து களக்காட்டுர் வானவன்மாதேவிச் சதுர்வேதி மங்கலமாக்கப்பட்டு நால்வேதப் பிராமணர்களுக்கு வழங்கப்பட அது நிலைத்துத் திரிந்து இன்று மானாமதி⁸ என்றும், திருவண்காடு (செங்கழுநீர்ப்பட்டு மாவ) மதுராந்தகச் சதுர்வேதி மங்கலமாக்கப்பட்டு அப்பெயர் நிலைத்து இன்று மதுராந்தகம்⁹ என்றும், பண்ணம்பூதூர் பராந்தகனுடைய மகன் உத்தமசீலி பெயரால் உத்தமசீலிச் சதுர்வேதிமங்களமாக்கி நால்வேதிகளுக்கு அளிக்கப்பட அது நிலைத்து இன்று உத்தமசீலி எனவும்¹⁰ தஞ்சைமாவட்டத்து ஏழநல்லூர் திரைலோக்கியச் சதுர்வேதிமங்கலமாக்கப்பட்டு இன்று திரைலோக்கி¹¹ எனவும் இவை போல ஆயிரக்கணக்கான வளமான நல்லூர்கள் சதுர்வேதிமங்கலங்களாகவும் பிரமதேயங்களாகவும் வடமொழிப் பெயர்வைத்து அளிக்கப்பட தமிழும் தமிழர்களும் தம் தனித்தன்மையை இழந்துவிட்டன. இதுபோன்று பல ஊர்கள் வடமொழிவாய்ப்பட்டுள்ளன .

நாயன்மார்களாலும் ஆழ்வார்களாலும் நாவாரப்போற்றப்பட்டனவும் கல்வெட்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டனவும் பிறவும் ஆகிய தமிழ் ஊர்களுக்கும் புதிய தொன்மக்கதைகளைக் கட்டி வடமொழிப் பெயர் சூட்டியதால் தமிழ்பெயர்களை இழந்த ஊர்கள் பற்பல. எடுத்துக்காட்டாக திருமுதுகுன்றம் விருத்தாச்சலம் ஆனதும், திருமறைக்காடு வேதாரண்யம் ஆனதும், மயிலாதுறை மாயவரமானதும், குன்றத்தூர் சங்ககிரி ஆனதும், மாணிக்கமலை ரத்தினகிரி ஆனதும் திருமுட்டம் சிறீமுகனம் ஆனதும், புள்ளிருக்கும் வேளூர் வைத்தீசுவரன் கோயிலானதும் சில எடுத்துக்காட்டுகள். இவ்வாறு பல ஊர்கள் வடமொழி வாய்ப்பட்டதை வரலாறு காட்டும். இத்தகு நிலைக்கு தமிழ் மக்களின் தன்னிலை மறப்பே காரணம்.

இவை போதாவென்று கல்விப் பெருக்கமும் அறிவியல் பெருக்கமும் வளர்ந்ததாக எண்ணப்படும் இற்றைக் காலத்தில் தோன்றும் – தோற்றுவிக்கப்படும் ஊர்களும் சேரிகளும் கனவில் கூட தமிழ்ப்பெயரைக் காணாது தவிப்பதும் தமிழ் மக்கள் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியே காரணம். எனவே ஊர்ப்பெயர்களின் தேய்வும் ஊனமும் மாற்றமும் பண்பாட்டோடு தொடர்புள்ளவை என்பதில் எவ்வகை ஐயத்திற்கும் இடமில்லை. மீண்டும் தமிழ்நாடு தமிழ்நாடாய் தமிழர்நாடாய் ஆக வேண்டுமெனில் ஊர்ப்பெயர்களைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் வகுத்து ஆய்ந்து தீர்வுகாணப்படல் வேண்டும். இன்றேல் தமிழும் இருக்காது, தமிழனும் இரான்.

எனவே ஊர்ப் பெயர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காட்டும் வரலாற்றுப் பெட்டகம். பண்பாட்டின் பண்டாரம்.

அடிக்குறிப்பு.

1. ஆமையூர் (ஆம்பூர்-வேலூர் மாவட்டம்)
2. ஆர்க்கராழர்-கராம் என்பது முதலை வகைகளில் ஒன்று (திண்டிவனம் வட்டத்தில் உள்ள ஊர். ஆலக்கிராமம் என இன்று வழங்குகிறது.
3. கோயிலுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் உரிமையாகக் கொடுப்பது தேவதானப் பிரமதேயம், பிராமணர்களுக்கு உரிமையாகக் கொடுப்பது பிரமதேயம்., நான்கு வேதம் வல்ல பிராமணர்களுக்குக் கொடுப்பது சதுர்வேதி மங்கலம்., இதில் பிறர் யாருக்கும் உரிமையில்லை.
4. சீவரமங்கலச் செப்பேடு , பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து பக்.141-171
5. சின்னமனூர் பெரிய செப்பேடு. பாண்டியர்செப்பேடுகள்பத்து,பக்.44-69.
6. உதயேந்திரம் செப்பேடு. பல்லவர் செப்பேடுகள் முப்பது பக். 107-140. .
7. புல்லூர்ச் செப்பேடு, பல்லவர்கள் முப்பது, பக்.181-204
8. ஊரும் பேரும் , முதல்தொகுதி 2002, பக்.85-92 ,தமிழ்ச் சோலை, சென்னை 96.
9. மேற்படிப் பொத்தகம். பக்.129-142.
10. ஊரும்பேரும் இரண்டாம் தொகுதி(அச்சில்).
11. ஊரும் பேரும் முதல்தொகுதி பக். 115-121.

அகராதிச் சொல்லியலுக்குத் திருக்குறள் உரைகளின் கருத்தளிப்பு

முனைவர் ப.கொழந்தசாமி
கா. அரசினர் ஆய்வு நிறுவனம்,
புதுச்சேரி

சிறப்புச் சொற்கள்: அகராதிச் சொல்லியல்,
பொருண்மை, உரை, சொற்பொருள் விளக்கம்

அறிமுகவுரை :

உயர்தனிச் செம்மொழியான தமிழ், இலக்கிய / இலக்கண, சொற்களஞ்சிய, உரை வளமை மிக்கதோடு பொருண்மைத் தகைமையும் சான்றது. தொல்காப்பியத்திற்கு முன்னரே இத்தகைய வளங்கள் செழித்திருந்ததை விளக்கவியல் பனுவலான தொல்காப்பியம் குறிப்பிட்டுள்ளது. தொடர்பு பொருண்மை நோக்கிலான பொருண்மையியல் கொள்கைகள் தொல்காப்பியத்தில் வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் விளக்கப்பட, உரைகள் இவற்றை விரித்துரைத்துள்ளன. தொல்காப்பியம் தொடரியல் மற்றும் சொற்பிறப்பியல் நோக்கில் சொற்களை முறையே பெயர், வினை, இடை, உரி என்றும் இயல், திரி, திசை, வட என்றும் வகைப்படுத்த; இடையியலும் உரியியலும் சொற்பொருள் சுட்டி, அகராதிச் சொல்லியல் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமிட்டன; மரபியல் சொல் வழக்கு வரையறையை வகுத்துரைத்தது. இத்தகைய கருத்தாக்கப் பணியில் உரைகளும் நிகண்டுகளும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை நல்கியுள்ளன. திருக்குறள் உரையாசிரியர்கள் கருத்து விளக்கத்தோடு, சொற்பொருள் சுட்டுவதிலும் திறனாளர்களாகத் திகழ்ந்தனர் (கொழந்தசாமி,ப.20). இவர்களின் சொற்பொருள்

விளக்கங்கள் அகராதிச் சொல்லியல் ஆய்வுக்கு வாய்ப்பாவன என்கின்ற கருதுகோளுடன், இந்தக் கட்டுரை தமிழ் அகராதிச் சொல்லியலுக்குத் திருக்குறள் உரைகளின் கருத்தளிப்பை எடுத்துரைப்பதாக இயல்கின்றது.

அகராதிச் சொல்லியல் :

பயன்மொழியியலின் ஒரு பிரிவாகிய அகராதியியல், அகராதிச் சொல்லியல் (Lexicology), அகராதி ஆக்கவியல் / தொகுப்பு (Lexicography) என்னும் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது. இவற்றுள் சொல்லின் இலக்கணப் பிரிவையும் பொருளையும் விளக்குவதை அகராதிச் சொல்லியல் / சொற்பொருண்மையியல் என்றும், சொற்களை முறைப்படி அகரவரிசையில் தொகுத்து நூலாக்குவதை அகராதியியல் என்றும் வகுக்கலாம். அதனால் அகராதியியலைப் பயன்பாட்டுச் சொல்லியல் எனவும் சுட்டுவர். (Singh,R.A.,p.2). அகராதி ஆக்கத்திற்கு உறுதுணையாகத்தக்க சொற்பொருள் விளக்கப் பணிகளைத் திருக்குறள் உரையாசிரியர்கள் செவ்வனே மேற்கொண்டுள்ளனர்.

சொற்பொருள் விளக்கம்:

கருத்துப் புலப்பாடான மொழிப் பயனை வாய்ப்பாக்க நூல்கள் இயற்றப்படுகின்றன. நூலாசிரியரின் கருத்துகளையும் உணர்ச்சிகளையும் பயனாளர்கள் முழுமையாக

அறிய இயலாதபோது உரைகள் தோன்றி, இந்த இடைவெளியை நிரப்புகின்றன. இது பழமை மீட்சியாகவும் மொழித் திறன்களைச் செறிவூட்டுவதாகவும் இயல்கின்றது. உரைகள் தொடக்கத்தில் மாணாக்கர்க்கு ஆசிரியர் உரைத்தனவாகத் தோன்ற, அடுத்து ஏட்டில் எழுதப்பட்டன. திருக்குறளின் அமைப்பும் நுகர்வும் மக்களை ஈர்த்ததால் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து திருக்குறளுக்குப் பலரும் உரையியற்றுகின்றனர்; தொடக்கத்தில் மணக்குடவர் தொடங்கி பரிமேலழகர் வரை பதினமர் உரை வரைந்தனர். இவை கருத்து விளக்கத்தில், இலக்கணப் பொருண்மை அடிப்படையில் சொற்பொருள் விளக்கல் போன்ற பல்வேறு முறைகளைக் கைக்கொண்டு தெளிவை வாய்ப்பாக்கின.

திருக்குறள் உரை வளம்:

உலகு மெச்சுகின்ற உயர் வாழ்வியல் நூலான திருக்குறள், குறள் வெண்பா யாப்பில் நூற்பாப் போல் இயல்வதாலும் புத்தாக்கச் சொற்கள் பயின்றுவருவதாலும் திருக்குறள் உரைகள் சொல் விளக்கிகளாகத் திகழ்கின்றன. ஒன்பது உரைகள் எழுதப்பட்டபின் , பரிமேலழகர் விரிவாகவும் அகராதிச் சொல்லியல் ஆய்வுக்குக் கருத்தளிக்கின்ற மேன்மையோடும் இலக்கண நுட்பத்துடன் சொல் விளக்கம் தந்துள்ளார்.

சொற்களுக்குப் பொருளுரைக்கும்போது தனிச் சொற்களுக்கும், சொற்களின் கூட்டுறவாலான ஒருசொல் நீர்மைப்பட்ட சொற்களுக்கும் திருக்குறள் உரையாசிரியர்கள் பொருள் சுட்டியுள்ளனர். சான்றாக,

அச்சு = உருள் கோத்த மரம் (பரிமேல. 667)

இகல் = புல்லறிவினர்க்கு உண்டாம் மாறுபாடு (பரிதியார், 86-ஆம் அ.வி.)

இருள் = ஒலியில்லாத இடம் (பரிப்பெரு, 753)

இணர் = பூங்கொத்து (காலி. 650)

ஆகிய சொற்களுக்கு உறுப்புநிலை (பூங்கொத்து), எதிர்நிலை (ஒலியில்லாத இடம்) என்னும் நிலைகளில் கருத்துப் பொருள் (Conceptual meaning) சுட்டியுள்ளதைக் கருதலாம்.

ஒரு சொல் தொடரின் உறுப்பாக இயலும்போது, அண்மையுறுப்புகளின் அமைப்புக் கேற்பப் பொருள் உணர்த்தும். காட்டாக,

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த

மக்கட்பே றல்ல பிற (குறட்பா, 61)

என்னும் குறட்பாவின் விளக்கவுரையில் “அறிவறிந்த என்றதனான், மக்கள் என்னும் பெயர் பெண் ஒழித்துநின்றது” என்று பரிமேலழகர் மொழிச் சூழல் நோக்கில் சிறப்புப் பொருள் (Connotative meaning) கூறியுள்ளார். 221-ஆம் குறட்பாவில் குறியெதிர்ப்பை என்கின்ற சமூகவியல் கலைச்சொல் இயல்கின்றது. கொங்கு நாட்டில் இன்றும் இது குறியாப்பு என்று மருவி வழங்கப்படுகின்றது. இதைப் பரிமேலழகர் “குறியெதிர்ப்பையாவது அளவு குறித்து வாங்கி, அவ் வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது” என்று விதந்து விளக்கியுள்ளார். இவ்வாறே 167-ஆம் குறட்பாவில் செய்யவள் தவ்வை என்கின்ற தொன்மவியல் கலைச்சொல் இடம்பெறுகின்றது. இதனை நான்காம் வேற்றுமைத் தொகையாகக் கொண்டு **மூதேவி** (செந்நிறமுடையதிருமகளுக்குத் தமக்கை) என்று பொருளுரைத்துள்ளனர்.

392-ஆம் குறளுரையில் “ எண் = கணிதம். அது கருவியும் செய்கையும் என இரு வகைப்படும்” என்று, பரிமேலழகர் **வகை சுட்டிப்** பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளார்.

127-ஆம் குறளுரையில் “ அல்லாப்பர், செம்மாப்பர் என்பன போல் சோகாப்பர் என்பது ஒரு சொல்” என்று, பரிமேலழகர் சொல்லமைப்பைச் சுட்டிப் பொருள் விளக்கியுள்ளார்.

275-ஆம் குறளுரையில் “ எற்று- திசைச்சொல்” என்று மணக்குடவரும், 929-ஆம் குறளுரையில் “ துருவுதல்- திசைச்சொல்” என்று பரிப்பெருமாளும் சொற்பிறப்பியல் நோக்கில் சொல் வகை சுட்டிப் பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளனர்.

தொட்டனைத்தூறும் என்று தொடங்குகின்ற 396-ஆம் குறளின், **தொடு** என்னும் செயப்படுபொருள் குன்றா வினைக்கு, **தோண்டு** என்று பரிமேலழகரும் **அகழ்** என்று மணக்குடவரும் பரிப்பெருமாளும் பொருள் சுட்டியுள்ளனர். இதனால் **தொடு**, **தோண்டு**, **அகழ்** ஆகியன ஒருபொருட்பன்மொழிகளாக அமைவதை அறியலாம்.

**விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல்
கொண்கன்**

முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு (குறட்பா, 1186)

என்னும் குறளின் விரிவுரையில், “பார்க்கும் என்பது இலக்கணைச் சொல்” என்றுபரிமேலழகர் சுட்டியுள்ளார். உயிருள்ளவற்றின் தொழிலாகிய பார்த்தலை, உயிரில்லாத பசப்புக்கு ஏற்றிக் கூறினமையின் இது இலக்கணைச் சொல் ஆயிற்று. இத்தகைய சொல் விளக்கங்கள் அகராதி ஆக்கத்திற்குப் பயன்படத்தக்க, அகராதிச் சொல்லியல் / பொருண்மை விளக்கங்களாகும்.

தொகுப்புரை:

இலக்கண நூல்களும் அவற்றின் உரைகளும் கட்டமைத்திருந்த தமிழ்ப் பொருண்மை அமைப்பைப் பயன்கொண்டு திருக்குறள் உரையாசிரியர்கள் பொருள் விளக்கத்தில் சொற்பொருண்மையை விளக்கியுள்ளனர். இவை ஒருமொழி / இருமொழி / இலக்கிய / வட்டார வழக்குச் சொல் அகராதிகள் எனப் பல வகை அகராதி ஆக்கத்திற்கு உறுதுணையாவன. மொழி / இலக்கிய / திறனாய்வு நூட்பங்களைக் கற்கவும் கருத்து விளக்கத்திலும் மொழித் திறன் மேன்மைக்கும் உரைகளைப் பயன்படுத்திச் சிறக்கலாம்.

துணைநூற்பட்டியல்

அரவிந்தன், மு.வை., 1983, உரையாசிரியர்கள், சிதம்பரம்; மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

கொழந்தசாமி, ப., 2002, திருக்குறள் உரைகள் காட்டும் பொருள்நெறி, சென்னை; பாரதி புத்தகாலயம்.

பட்டுசாமி ஓதுவார்,கி.(பதி.), 1960, திருக்குறள் உரைக் கொத்து அறத்துப்பால்(மூன்றாம் பதிப்பு), பொருட்பால் (இரண்டாம் பதிப்பு) திருப்பனந்தாள்;காசி மடம்.

வடிவேலு செட்டியார்,கோ., 1972, திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும் அறத்துப்பால், மதுரைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஜெயதேவன்,வ., 1985, அகராதியியல் வளர்ச்சி வரலாறு, சென்னை; ஐந்திணைப் பதிப்பகம்.

இணையதளத் தரவுகள்

Singh,R.A.,1982, An introduction to Lexicography, Mysore: CIIL.

சிலம்பம் என்னும் தமிழர் போர்முறை வெளிப்படுத்தும் தமிழர் வாழ்வியல் உண்மைகளும் வீர வரலாறும்

கொற்றவன் சந்திரசேகரன் (தினேஷ்)
எண்.1/198, எம்.ஜி.ஆர். தெரு,
வண்டலூர் (வ), செங்கல்பட்டு

முன்னுரை

கோட்டையின் கொட்டுந்தளத்தில் போர்முரசு முழங்கிவிட்டால் திண்தோள்கள் தினவெடுக்க, மீசை சினத்தால் துடிதுடிக்க, புருவங்கள் வீச்சரிவாள் போல் நெரிய, கண்கள் கோவைப்பழமாய்ச்சிவக்க, நரம்புகள் விண்ணென்று முறுக்கேறிப்புடைக்க, வெறிகொண்ட வேங்கைபோல், வீறு கொண்டெழும் இனம் தமிழினம். 'சிலம்பம்' என்ற தமிழரின் மாபெரும் போர்முறையானது தன்னுள் புதைத்து வைத்திருக்கும் தமிழரின் வாழ்வியல் உண்மைகளையும் வீர வரலாற்றையும் இக்கட்டுரையின் மூலம் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

சிலம்பம் – பெயர்க்காரணம்

'சிலம்பம்' என்ற சொல், "சிலம்பல்" என்ற வினையின் அடியாகப் பிறந்தது. 'சிலம்பல்' என்ற வினைச் சொல்லுக்கு, "ஓலித்தல்" என்பது பொருள். கம்பு சுழலும்போது ஏற்படும் ஓசை மற்றும் படைக்கருவிகள் ஒன்றோடொன்று மோதும் ஓசை போன்ற காரணங்களால் தமிழரின் தற்காப்புக் கலைக்குச் "சிலம்பம்" என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

தோற்றமும் தொன்மையும்

சிலம்பம் என்ற சொல் வேண்டுமானால் கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு சித்தர்களால்

ஓலைச்சுவடிகளின் வழியாகப் புழக்கத்திற்கு வந்திருக்கலாம் ஆனால் அதன் தொன்மையை எடுத்துரைக்குமாறு நம்மிடம் அகழாய்வு, வரலாறு, இலக்கியம் போன்ற எண்ணற்ற சான்றுகள் உள. எ.கா. ஆதிச்சநல்லூரில் 112 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அலெக்சாண்டர் ரியா அவர்களால் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட 32 வகையான இரும்பு படைக்கருவிகள் 2015 இல் மணிப்பூரைச் சேர்ந்த ராஜ் கிஷோர் கர்தியா என்ற இயற்பியல் பேராசிரியர் அவர்கள் Optically Stimulated Luminescence Dating என்ற ஆய்வு முறையில் நடத்திய ஆய்வில் அவை கி.மு.2050ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது என்று கண்டறிந்து ஆய்வறிக்கையும் அளித்துள்ளார். உலகின் பல சிறப்பு வாய்ந்த நாகரிகங்கள் அந்நேரம் துவக்க நிலையைக் கூட எட்டிடவில்லை, ஆனால் நம் ஆதிச்சநல்லூரில் இரும்புக் காலம் செழித்திருந்தது அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட 32 வகையான இரும்புக் கருவிகளால் புலப்படுகின்றது. இந்தக் கருவிகள் அனைத்தும் இன்றளவிலும் சிலம்பப் போர்முறையின் உறுப்பாகத் திகழ்கிறது.

மூடநம்பிக்கையாகிப் போன தமிழர் வாழ்வியல் உண்மைகள்

என்று நாம் போர்த் தொழிலை விடுத்து போர்க்குணம் இழந்து அடிமைகளாக்கப்பட்டோமோ

அன்றிலிருந்து இன்றுவரைப் போர்த் தொடர்பான நம் நம்பிக்கைகள் சிலரால் மூடநம்பிக்கைகளெனக் பகடி செய்யப்பட்டும் திறனாய்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டும் வருகின்றன. இவ்வாறான நிகழ்வுகளின் உண்மைக் காரணங்களை அலசி ஆய்வுக்குட்படுத்தாமல் நமது முன்னோர்கள் மூடர்கள் என்ற முடிவுக்கு நமது தமிழ்ச் சமூகம் வந்துவிடக் கூடாது. பின்வரும் தலைப்புகளின்கீழ் மூடநம்பிக்கைகளாகிய தமிழின் போர் தொடர்பான நம்பிக்கைகளைச் சற்று உள்நோக்கிக் காண்போம்.

1. வெண்மை நிற ஆடை உடுத்திய கைம்பெண் எதிரில் வருதல்

கணவனை இழந்த கைம்பெண் வெண்மைநிற ஆடையுடுத்தி எதிரே வந்தால் நற்செயல் எதுவும் விளங்காது என்ற மூட நம்பிக்கையானது, தமிழ்ப் போர் வீரன் ஒருவன் போருக்குப் புறப்படும்போது வெண்மைநிற ஆடை உடுத்திய கைம்பெண் எதிரே வருவாளானால் அதைக் கண்ணுற்ற வீரன் போரில் தான் வீரச் சாவடைந்தால் தன் மனைவிக்கும் இதே நிலைதான் ஏற்படும் என்றெண்ணி, கத்தியைத் தொட்ட அவன் கை போர் செய்யத் தயங்கும்.

2. போர்க் கடவுள் முருகனுக்கு அலகு குத்திச் செல்லுதல், காவடி தூக்குதல்

மிகவும் எழுச்சியோடும் கோலாகலமாகவும் நடைபெறும் தமிழர்ப் போர்க் கடவுளான முருகனுக்கு அலகுக் குத்திச் செல்லுதல் என்ற பெயரில் இளைஞர்களைப் போருக்குப் பயிற்றுவிப்பதற்காக ஏற்பட்டவைதான் உடலின் மீது ஈட்டிகளையும் கத்திகளையும் குத்திக் கொண்டு வழிபடுதலாகும். எதிரிகளின் போர்க் கருவிகளைக் கண்டு சற்றும் அஞ்சாமல் தன்மேல் விழுப்புண் ஏற்பட்டாலும் போர் செய்து தாய் நாட்டைக் காப்பேன் என்பதே இந்தச் செயலினுடைய அடிப்படை நோக்கமாகும். காவடி தூக்கிக் கொண்டு வெகுதூரம் செல்வதும், மலைமீது ஏறிச் சென்று தமிழின் போர்க் கடவுளான முருகனை வழிபடுவது என்பதும் போர் நடைபெறும் காலக்கட்டங்களில் படைகள் விரைந்து எதிர்நாட்டுப் படைகளைப் சூறையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது வீரர்களுக்குத்

தேவையான உணவு, குடிநீர், படைக்கலங்கள் என அனைத்தையும் தூக்கிக் கொண்டு பின்செல்வர். அவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்காக ஏற்பட்டவைதாம் இந்தச் செயல். ஆனால் இன்றைக்குத் தமிழின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் நம்மை இவைகளைனத்தும் மூடநம்பிக்கைகளாக எண்ண வைத்துவிட்டன.

3. பிணம் எதிர்ப்பட்டால் நல்லது

நாம் வெளியில் புறப்படும்போது பிணம் எதிர்ப் பட்டால் நல்லது என்று பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இதுவும் ஒரு மூட நம்பிக்கையாகிப் போன வாழ்வியல் உண்மையே. இறந்தவரை ஊர்வலம் தூக்கிச் செல்லும் பாதையில் எதிர்ப்படும் போர்வீரர்கள் இறந்தவரைக் கண்டு 'இப்படி நோய்வாய்ப்பட்டு எந்தப் புகழும் அடையாமல் இறப்பதற்கு, தாய்நாட்டிற்காகப் போரிட்டு வீரச்சாவு அடைந்தோம் என்ற புகழோடு இறக்கலாம்' என்று எண்ணுவார்கள். இந்த நிகழ்வு வாழ்க்கையின் நிலையாமையை உணர்த்துகிறது. இந்த நிகழ்வே தற்காலங்களில் மூட நம்பிக்கையாகச் சித்தரிக்கப் பட்ட தமிழரின் வீரம் நிறைந்த வாழ்வியல் உண்மை.

4. போர் தெய்வமான அம்மனுக்குத் தீமிதித்தல்

தீமிதித்தல் என்ற செயலும், நமது தமிழ்க் குமுகத்தில் பரவலாகப் போர்த் தெய்வமான அம்மன் வழிபாடும் நிகழ்த்தப்படுவது. இந்தச் செயலும் மூடநம்பிக்கை அல்ல. போர் நடைபெறும் போது, கோட்டை முற்றுகையிடப்படும். அப்பொழுது கோட்டைமேல் இருக்கும் வீரர்கள் கீழே முற்றுகையிடும் வீரர்களைத் தடுக்க மேலிருந்து சூடான எண்ணெய்யையும், நெருப்பையும் கொட்டுவர். அந்த நேரத்தில் அவற்றைக் கண்டு அஞ்சாமல் வெப்பத்தைத் தாங்கிக் கடந்து சென்று கோட்டை முற்றுகையை நிகழ்த்து மனவறுதியை வளர்க்கவே இவ்வாறான பயிற்சி உருவானது. ஆனால், இன்று போர்க் குணம் இழந்த தமிழினம் இதனையும் மூடநம்பிக்கையாகச் சூட்டுகிறது.

எனவே முன்னோர்களின் செயல்களை முட்டாள்தனம் என்று தவிர்ப்பதற்குமுன் சற்று சிந்தித்து ஆய்ந்தால் உண்மையை அறியலாம்.

வெளிப்படும் வீர வரலாறு

சிலம்பம் குறித்து பேசும்போது அது வெளிப்படுத்தும் வீர வரலாறுகளைப் பேசாமல் சிலம்பப் போர்முறையின் சிறப்பைக் கணித்துவிட முடியாது. தமிழர் வீர வரலாறு என்பது 12 ஆம் நூற்றாண்டில் சேர, சோழ, பாண்டியரின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சார்ந்த வீர மறவர்களாலேயே கட்டிக்காக்கப்பட்டுள்ளது என்பதில் இருவேறு கருத்துகளுக்கு இடமிருக்க வாய்ப்பில்லை. இந்திய விடுதலைப் போரில் முதலில் போர் முழக்கமிட்டு ‘வெள்ளையனே வெளியேறு’ என்று அயலவனை எதிர்த்துப் போரிட்டு வீரச் சாவு அடைந்த பூலித்தேவன், வெள்ளையனையே கதிகலங்கச் செய்த மருதுபாண்டியர்கள், வீரன் அழகுமுத்துக்கோன், சுந்தரலிங்கம், வீரமங்கை வேலுநாச்சியார், கட்டபொம்மன், ஊமைத்துரை, தீரன் சின்னமலை, வெள்ளையத்தேவன் போன்ற தமிழ்நாட்டு வீர மறவர்கள் குறித்து அவர்களின் போர் மறத்தையும், வீரத்தையும், மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றையும் ஆங்கிலேயர்களும் அயலார்களும் எழுதிய நூல்களில் இருந்தும், நமது நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்களிலிருந்தும் அறிந்து கொள்வோம்.

1. பூலித்தேவன்

கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பட்ட காலத்தில் வெள்ளையர்களை எதிர்த்துப் போர் முழக்கமிட்டவர்தான் மாவீரன் பூலித்தேவன் ஆவார். வாசுதேவநல்லூர் கோட்டையைத் தாக்கிக் கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயப் படைத் தலைவனான டொனால்டு காம்பெல், கும்பனி ஆளுநர் சார்லசு பெளசியருக்கு எழுதிய கடிதத்தின் வாயிலாக அறியலாம்.

”பீரங்கிக்குண்டு களாலேயே கோட்டையைத் தகர்க்க முடியவில்லை. குண்டுபட்ட இடங்களில் ஓட்டைகள் மட்டுமே விழுந்தன. ஓட்டைகளைப் பூலித்தேவன் படை வீரர்கள் பச்சை மண்ணும், பனைநாரும் கொண்டு அப்போதைக்கப்போது அடைத்துவிட்டார்கள். விடாது சுட்டுத்தள்ளச் சொன்னேன். ஓட்டைகளைத் தமிழ் மறவர்கள் தங்கள் உடல்களாலேயே அடைத்து நின்றார்கள். சுட்ட இடங்களிலெல்லாம் மண்ணும், நாரும் எப்படிச் சிதறுமோ. அப்படியே

பூலித்தேவனின் வீரர்களின் உடல்களும் சிதறின. அதன் பின்னரும் அந்த வீரர்கள் அஞ்சாமல் தங்கள் பணியைச் செய்வதைக் கண்டு என்னால் வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நாகரிகம் குறைந்தவர்கள் என்று நம்மால் கருதப்படுகின்ற தமிழ் மறவர்களின் வீரம், நம் ஐரோப்பியர்களின் வீரத்திற்கு எந்த வகையிலும் குறைந்ததன்று.”

2. மருதுபாண்டியர்கள்

சிவகங்கைச் சீமையைத் தங்களின் கண்களுக்குள் வைத்து கட்டிக் காத்தவர்கள்தாம் மருது பாண்டியர்கள். ஆங்கிலேயப் படைத் தளபதி ஜேம்ஸ் வெல்ஷ் தனது “The Military Reminiscences” என்ற நூலின் வாயிலாகத் தெரிவித்த செய்திகள் கீழே.

பெரியமருது

“வேங்கைப் புலி ஒன்று வெளிப்பட்டால், தன் விருந்தினர்களை வேல் ஏந்திய வீரர்கள் சூழ்ந்திருக்க, வெள்ளை மருதுதான் முதலில் அந்தப் புலியோடு மோதி அதனை நிலைகுலையச் செய்வார். (கர்னல் ஜேம்ஸ் வெல்ஷ், எனது இராணுவ நினைவுகள், பக்.129)”

சின்னமருது

“அவன்தான் எனக்கு முதன் முதலில் ஈட்டி எறியவும், வளரி (வலைத்தடி) வீசவும் கற்றுக் கொடுத்தான். உலகில் வேறெங்கும் காணக்கிடைக்காத இந்த ஆயுதம் (வளரி) திறமையான ஒருவரின் கையிலிருந்தால் 300 அடி வரை வைத்த இலக்கை சென்று தாக்கும் இயல்பையுடையது. (கர்னல் ஜேம்ஸ் வெல்ஷ், எனது இராணுவ நினைவுகள், பக்.130)”

3. ஊமைத்துரை

ஊமைத்துரை, வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மனின் தம்பி ஆவார். இவர்களை ஆங்கிலேயர்கள் படையெடுத்துத் தாக்கியபோது மிகவும் தந்திரமான போர்முறையைக் கையாண்டனர் என்பதை ஆங்கிலேய படைத் தலைவர் ஜேம்ஸ் வெல்ஷ் தனது “The Military Reminiscences” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டவற்றை வைத்தே நமது போர்த் திறம் என்னவென்பதை எண்ணிப் பெருமிதமடை யலாம்.

”மிகவும் கூர்மையான ஈட்டிகள் எங்களின் வீரர்களின் உடலில் ஊடுருவியது. அவை 20 நீளம் அடி கொண்டது. பக். 71”

“அவர்களுடைய நீளமான ஈட்டிகள் மறைவான இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட பாங்கு மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்த விளைவை ஏற்படுத்தியது. மேலே சென்ற எமது வீரர்கள் திடீரென குத்திக் கிழிக்கப்பட்டு கீழே வீசப்பட்டனர் என்பதில் வியப்பிற்கு வாய்ப்பே இல்லை. (கர்னல் ஜேம்ஸ் வெல்ஷ், எனது இராணுவ நினைவுகள் பக்.77)”

4. வெள்ளையத்தேவன்

வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மனின் படைத் தலைவரான இவர் ஆங்கிலேயப் படைகளை விரட்டியடிக்கச் சிலம்பப் போர்முறையைப் பயன்படுத்தினார் என்பது கீழ்வரும் நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடலால் அறியலாம்.

“கொட்டுக் கொட்டென்று மேல் பொட்டிப் பகடையும் கொல்வேன் என்றான் தடிக்கம்பாலே

சட்டுச் சட்டென்று சிலம்ப வரிசைகள் தட்டிவிட்டான் அங்கே பாதர் வெள்ளை”

இவ்வாறான வீர வரலாற்றைக் காணும்போது சிலம்பம் என்ற தமிழர்ப் போர்முறை அளித்த ஊக்கம் எத்தகையது என்பது வியப்பளிக்கிறது.

முடிவுரை

தமிழ், தமிழர், தமிழ் நிலம் என்றாலே ஒரு வகை புத்துணர்வும் எழுச்சியும் உருவாகுவதற்கு முகாமைக் காரணம் அது தன்னுள் அடக்கி வைத்திருக்கும் நாகரிகம், பண்பாடு, மரபு, மறம், இலக்கியம் போன்ற அளப்பறிய விழுமியங்களால் தான். அவற்றுள் ஒன்றே சிலம்பம் என்னும் தமிழர்ப் போர்முறை ஆகும். இந்தப் போர்முறையை முறையாகத் தற்காப்புக்கலையாக இளைய சமுதாயத்திற்குப் பயிற்றுவித்தாலே அரும்பெரும் வெல்வினைகளை நம் தமிழ் மாந்தர்கள் புரிவார்கள் என்பதில் எவ்வகை ஐயமும் இல்லை.

தமிழ்ச் சொல் வைப்பகம் (சொல்லாக்க நெறிமுறைகளில் புதிய உத்திகள்)

வே. கோலப்பன்
கணித விரிவுரையாளர்
தொழில்நுட்பம் (ம) பயன்முறையறிவியல்
பல்கலைக்கழகம்
மஸ்கட், ஓமன்

தமிழின் வளர்ச்சியே தமிழனின் வளர்ச்சி. அதற்கொப்ப தமிழனின் வளர்ச்சியும் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு வித்தாக வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனும் பெறும் அறிவும் தமிழனுக்குள் ஏற்றப்பட வேண்டும்; ஒவ்வொரு தமிழனும் பெறும் அறிவும் அப்படியே தமிழுக்கும் கடத்தப்பட வேண்டும். தமிழனிடமிருந்து மொழிக்குச் செய்யப்படும் அறிவுக் கடத்தல் புதுச்சொல்லாக்கங்கள் மூலம் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இந்நேரம் நம்முள் பல வினாக்கள் எழுகின்றன.

1. புதிய தமிழ்ச் சொற்களை ஆக்குவோர் யாவர் ?
2. ஆக்கப்படும் புதுச் சொற்களுக்கு ஒப்புதல் அளிப்பவர் யாவர் ?
3. ஒப்பளிக்கப்பட்ட சொற்களைப் புழங்க விடுவோர் யாவர் ?
4. புழக்கத்துக்கு வரும் சொற்களைப் பயனாக்குவோர் யாவர் ?

அனைத்து வினாக்களுக்கும் பொதுவான ஒரே விடை தமிழர் என்பதுதான். ஆயினும் எத்தகு தமிழர் என்பதே அனைத்திலும் முக்கியமான வினாவாகும். தக்கார் ஆக்கும் புத்தமிழ்ச் சொல்லே தகைமை வாய்ந்த சொல்லாகும்.

இக்காலத்தில் பல்வேறு இயல்களில் கலைச்சொற்கள் ஆக்கப்பட்டு வருகின்றன..ஒரு கலைச்சொல்லைப் படைப்பவர் தொடர்புடைய இயலில் அறிஞராக இருப்பார். அவர் தமிழில் ஏற்கனவே வழங்கி வரும் சொற்களை இணைத்து புதுச் சொல்லாக்கம் செய்வதால் அவை பெரும்பாலும் கூட்டுச் சொற்களாகவே அமைகின்றன; மட்டுமன்றி பெரும்பாலான நேரங்களில் மொழி மாற்றமாகவே அமைகின்றன.

Applied Science என்ற தொடர்ச்சொல்லுக்கு வெவ்வேறு இணையதளங்களில் பயன்பாட்டறிவியல், பயனுறு அறிவியல், பயன்முறை அறிவியல் மற்றும் செயல்முறை அறிவியல் என்றவாறு சொல்லாக்கம் நிகழ்ந்துள்ளது.

இன்னும் சொல்லப் போனால் நாம் புதுச் சொல்லாக்கத்துக்காகப் பயன்படுத்தும் தனிச் சொற்கள் தூய தமிழ்ச்சொற்கள் என்ற நம்பிக்கையில் செயல்படுகிறோம். ஆயினும், இன்னும் தமிழில் வழங்கி வரும் பல சொற்கள் பிற மொழிச் சொற்களாக இருப்பதால் ஒருவேளை அவை பிற மொழிச் சொற்கள் என்ற புரிதல் நமக்கு இல்லாமல் இருந்தால் நம்முடைய நம்பிக்கை மெய்யாக அமையாமல் போகும். ஆகவே, புத்தமிழ்ச் சொற்கள் பல நற்றமிழ்ச் சொற்களாக, தூய தமிழ்ச்

சொற்களாக அமையவியலாமற் போய்விடுவதை நாம் கண்ணுறுமாறு ஆகி விடுகிறது. அது மட்டுமன்றி, சில நேரங்களில் புதுச் சொல்லாக்கம் நகைப்புக்குரியதாக அமைந்து விடுவதும் கண்கூடு தான்.

சிக்கலும் சிக்கலுக்கான தீர்வும் தமிழ்க் கல்வியில் பொதிந்திருப்பதாகவே எண்ணத் தோன்றுகிறது. வேர்ச்சொல்வழிக் கல்வியொன்றே தமிழில் தற்போது நிலவி வரும் சிக்கல்களுக்கான தீர்வாக அமையும். ஒரு சொல் தமிழ்ச் சொல்லா என்பதைத் தெரிந்து அறிவதற்கும் பிற மொழிச் சொல்லாயின் அதற்கு இணையான தமிழ்ச் சொல்லையாக்கவும் வேர்ச்சொல் வழிக்கல்வியொன்றே உற்ற நண்பனாயுதவும். இன்னும், புதுச் சொல்லாக்கத்தில் நிலவி வரும் குறைகளுக்கும் இதுவே தீர்வாக அமையும்.

வாயால் எழுப்பப்படும் ஒலிக்குறிப்புகள் மூலம் தங்களுக்குள் தொடர்பு கொண்ட மனிதன் உள்ளிட்ட விலங்குகளும் பறவைகளும் மற்ற உயிரினங்களும் இயல்பாகப் பயன்படுத்தியவை ஊ, ஆ, ஈ, கூ போன்ற நெடில் ஒலிக்குறிப்புகளே. இன்றும் அதனை நாம் கேட்டுணரலாம். மனிதனைப் பொறுத்த வரை ஊ என்ற ஒலிக்குறிப்பே முதன்மையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். பின்னர் அபாயத்தை அறிவிப்பது போன்ற சூழலுக்குட்பட்டு உ உ உ .. போன்ற குறில் ஒலித் தொடர்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். மனிதனை விலக்கிப் பார்த்தோமானால் இத்தகு நெடில் மற்றும் குறில் ஒலிக்குறிப்புகளே இன்றளவும் பெரும்பாலான உயிர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்க முடிகிறது.

மனிதனின் அறிவு வளர்ச்சியில் மொழியும், மொழி வளர்ச்சியில் அவனது உற்று நோக்கும் பண்பும் தலையாய பங்கு வகிக்கின்றன. அவனது வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக விளங்கும் கதிரவன், தாவரங்கள், வேட்டை விலங்குகள் போன்றவற்றிடம் பொதுவான சில குணங்களைக் காண்கிறான். முன்னிருத்தல், முளைத்தல், தோன்றுதல், மேலெழும்புதல், உயர்தல், மேற்செல்லுதல், பெரிதாதல், வலிதாதல், வளைதல், சுற்றுதல், காய்தல், எரிதல், சிறிதாதல், கீழிறங்குதல், உள்ளடங்குதல், கீழே தங்குதல்

போன்ற பல்வேறு குணங்களையும் செயல்களையும் பொதுவாகக் கொண்டிருக்கக் காண்கிறான். தானும் பிற வேட்டை விலங்குகளும் வேட்டையின் போது குத்துதல், துளைத்தல், ஊடுருவுதல், ஊடுருவி வெளிப்படுதல், அழித்தல், கெடுத்தல் போன்றவற்றை நிகழ்த்துவதைக் கண்டுணர்கிறான். தமிழின் முதன்மை வேர்ச்சொல் 'உல்' இப்போதே பிறக்கிறது. 'ஊ' விலிருந்து தோன்றி 'உ' வுக்கு உயர்ந்து 'உல்' லுக்குள் மேற்செல்கிறான்.

மொழிகளின் தாய் தமிழாயின் தமிழ்ச் சொற்களின் தாய் 'உல்'லாகும். 'உல்'லே 'ஓல்'லுக்கும் 'அல்'லுக்கும் 'எல்'லுக்கும் 'இல்'லுக்கும் வேராகும்; 'உர்'லுக்கும் 'உள்'லுக்கும் 'உன்'லுக்கும் 'உரு'லுக்கும் 'உறு'லுக்கும் 'உல'லாகும். ஆனால் இவ்வறிவு பள்ளியிலோ அல்லது கல்லூரியிலோ இத்தமிழனுக்குப்புகட்டப் பெற்றதா என்றால் இல்லையென்பதே பதில். இவ்வறிவு செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி கொடுத்தது.

இற்றைத் தமிழனின் முதன்மைத் தேவை வேர்ச்சொல்வழித் தமிழ்க் கல்வியாகும். அதுவே அவனது வளர்ச்சிக்கும் அவனது தாய்த் தமிழின் வளர்ச்சிக்கும் வழிகோலும். அதற்கு அடிப்படையாக விளங்குவது நாம் இனி தயாரிக்கப் போகும் செந்தமிழ் வேர்ச்சொல்முதலியாகும். ஆயினும் அது மட்டுமே போதாதுதான். ஏனெனில், அவ்வேர்ச்சொல் முதலியில் 'வெற்றிடங்கள்' நிறைந்திருக்கும். அவற்றை நிரப்பிட நமக்குத் தேவைப்படுவது வேர்ச்சொல் வழியிலான புதுச்சொல்லாக்கமாகும்.

அவ்வாறாயின், அவ்வாறாக்கப்படும் சொற்கள் தேவையின் அடிப்படையில் அமைதலாகா. இப்போதே அச்சொற்களை நாம் ஆக்கி வைத்துக் கொள்ளுதலே அறிவு ஆக, நம் உடனடித் தேவை 'செந்தமிழ்ச் சொல் வைப்பகம்' ஆகும்.

நாம் 'உய்' என்றதொரு வேர்ச்சொல்லையெடுத்துக் கொள்வோம். உய் யுடன் தல் சேர்ந்து உய்தல் ஆகி, பின்னர் உயல் எனத் திரிபடைகிறது. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி உயல் என்ற

பெயர்ச்சொல்லுக்குவாழ்தல், தப்புதல், மற்றும் உளதாதல் என்றுபொருளுரைக்கின்றது. மேலும், உயலு(தல்) என்ற செ. கு. வினைச்சொல்லுக்கு அசைதல், செல்லுதல் மற்றும் நடத்தல் என்றும் பொருளுரைக்கின்றது. அடுத்துவரும் சொல்உயவர்

ஆகும். இங்கே உயலுக்கும் உயவருக்கும் இடையே பல வெற்றிடங்களை நம்மால் உணர முடிகிறது. பின்வரும் பட்டியல் அவ் வெற்றிடங்களை நிரப்பத் தகுந்த ஒரு சில 'வெட்டிச் சொற்களை' எடுத்துக் காட்டுகிறது.

உயலா	உயலி	உயலே	உயலை	உயலோ
உயலண்	உயலம்	உயலர்	உயலல்	உயலன்
உயலடி	உயலணி	உயலரி	உயலளி	உயலனி
உயலுகை	உயலுடை	உயலுணை	உயலுமை	உயலுரை

இவ்வாறே 'வெட்டி வேர்ச் சொற்கள்' கூட வெற்றிடங்களை நிரப்பும் வண்ணம் உருவாக்கப் படலாம். இவ்வாறு ஆக்கப்படும் ஆயிரக்கணக்கான தனிச் சொற்கள் ஏற்கனவே வழக்கிலிருக்கும் சொற்களுடன் சேர்ந்து இலக்கக் கணக்கில் புதுச் சொற்களை நமக்கு ஆக்கித் தரும். பல்துறை அறிஞர்களும் தத்தம் தேவைக்கேற்றார் போல தூய நற்றமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்கி மகிழலாம்.

இவ்வாறான எண்ண ஒட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆயிரக்கணக்கிலான தனிச் சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டு, பொருளேற்று உயிர் பெற வேண்டி, பல்துறை அறிவு சால்

பெரியோருக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் செந்தமிழ் வேர்ச்சொல்முதலி முழுமையற்ற பின்னர் துறைச் சார்ந்த கலைச்சொல்லாக்கம் எளிமையாகும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

இந்நம்பிக்கை மற்றும் நாம் ஒரு கணித ஆசிரியர் என்ற மனத்துணிவு இவ்விரண்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு கணிதச் சொற்களஞ்சியம் ஆக்கும் பணியில் பங்கெடுக்க வேண்டும் என்பது அடுத்த திட்டம்.

ஐரோப்பிய அகராதியியல் வளர்த்தெடுத்த தமிழ் அகராதியியல்

பேரா.முனைவர். ச.சச்சிதானந்தம்

பன்னாட்டு உயர்கல்வி நிறுவனம், பிரான்ஸ்

• ஓல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப் பியத்தின்
உரியியல் நிகண்டெனும் உரிய கருவியால்
மேலை முனிவன் காலைக் கண்டனன்
நூலறி கதிர வேலன் முதலோர்
எழுப்பினர் நிலையம் விழுப்ப முறவே'

(வள்ளிவிழா அகராதி. பாயிரம். திரு. வி.க.)

Constanzo Beschi

ஐரோப்பா அறிவியற்புலம் - Europe – Space of knowledge

ஐரோப்பா அன்றும் இன்றும் முழு உலகிற்கும் அறிவியற் புலமாகத் (Space of knowledge) துலங்குகின்றது. அறிவுத்தேட்டத்தைச் செறிவாக அடக்கி வைத்திருக்கும் புலம் அறிவியற் புலம். அறிவுத் தேட்டமானது புதிய தகவல் அமைப்புகளுக்கும் அறிவுப்பெருக்கத்துக்கும் இட்டுச்செல்கிறது. அறிவியற் பணிகள் ஆரோக்கியமான பண்பாட்டியல் அடையாளங்களை உருவாக்குகின்றன.

ஐரோப்பாவின் மதமும், மொழிகளும் உலகில் அதிகம் பரவி உள்ளன. பழைய கண்டத்து குடும்ப மொழிகளே மனித சமுதாயத்தின் பாதிப்போரினால் பேசப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய மொழிகளில், பழமையும் நீண்ட வரலாறும் கொண்டது கிரேக்கம் ஆகும். அதனைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பிய மொழிகள் அனைத்திலும் ஊடுருவிய மொழி இலத்தீன் ஆகும். ஐரோப்பிய அகராதியியலின் தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் கிறீஸ்தவ மதமும் அடிப்படையாக இருந்திருக்கின்றது. உலகமொழிகளின் அகராதியியல் உருவாக்கத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் ஐரோப்பிய அகராதியியல் பெரும்பங்கு வகித்திருக்கின்றது. அகராதியியல் எனும் பொருள் தொடர்பாக ஆய்வு மேற்கொள்கையில், ஐரோப்பிய அகராதியியலைப் புறந்தள்ளிப் பெறும் அகராதியியல் அறிவு முறையானதாகவோ அல்லது முழுமையானதாகவோ அமையாது.

மொழிகளால் வேறுபட்டு மதத்தினால் ஒன்றுபட்ட ஐரோப்பியர்கள் மதத்தைப் பரப்புவதற்கும், புதிய நிலப் பகுதிகளைத் தமதாக்குவதற்குமான நோக்கில் மற்றைய கண்டங்களுக்குச் சென்றனர்.

'தமிழ் வாழ நாம் வாழ்வோம்'

அவ்வாறு இந்தியா, இலங்கை சென்று தங்கியவர்கள் அந்நாட்டு மொழிகளை நன்கு கற்றனர். பின்னர், தமிழையும் தமது மொழியையும் இணைத்து அகராதிகள் தொகுத்தனர். உலகில் ஐரோப்பிய மொழிகளிலேயே அகராதிகள் பெருந்தொகையாக வெளிவருகின்றன.

சொற்கள் - Words

மொழியின் வளர்ச்சியையும், கருத்து வெளிப்பாட்டுத் திறனையும் வெளிப்படுத்துவதற்குரிய கருவியாகச் சொற்கள் திகழுகின்றன. சொல்லே மொழியினை வரையறை செய்யும் காரணியாக விளங்குகின்றது. சொல்லுக்கும்; பொருளுக்குமான உறவுதான் மொழி. சொல்லுக்கும் அது குறிக்கும் பொருளுக்கும் இடையே, ஒரு சொல் பல்பொருள் தன்மை, பல சொல் ஒருபொருள் தன்மை, எதிர்த்தன்மை, மீச்சொல்-உட்பொருள் சொல் தன்மை என நான்கு விதமான உறவுகள் காணப்படுகின்றன. சொற்களுக்கான பொருள் தரும் புத்தகம் என்பதே அகராதிகளான அடிப்படை, விளக்கம் ஆகும்.

மதபோதகர்கள்

இத்தாலி	Calepino	இந்தியாவில் தொகுப்பு	Fabricius - ஜேர்மனியர்
போர்த்துக்கேயர்	Henriques Henrique	இந்தியாவில் தொகுப்பு	Mousset - பிரெஞ்சியர்
இங்கிலாந்து	Aelfric, Murray	இந்தியாவில் தொகுப்பு	Dupuis - பிரெஞ்சியர்
பிரான்ஸ்	Richelet, Furetiere	இந்தியாவில் தொகுப்பு	G. U. Pope - ஆங்கிலேயர்
இந்தியாவில் தொகுப்பு	Antao deProenca - போர்த்துக்கேயர் இலங்கையில் தொகுப்பு	Joseph Knight- ஆங்கிலேயர்	
இந்தியாவில் தொகுப்பு	Beschi - இத்தாலியர்	இலங்கையில்: தொகுப்பு	Winslow- அமெரிக்கர்
இந்தியாவில் தொகுப்பு	Ziegenbalg - ஜேர்மனியர்	இலங்கை-இந்தியாவில் தொகுப்பு	Peter Percival- ஆங்கிலேயர்

தமிழில் போர்த்துக்கேய மதபோதகர் அன்தொம் து புரெயென்சா என்பவர் தொகுத்த **Vocabulario Tamilico Com a Significacam Portvgveza** எனும் தமிழ்-போர்த்துக்கேயம் என்கிற முதல் இருமொழி அகராதி 1679 இல் வெளியீவந்தது. வீரமாமுனிவர் எனத் தன்பெயரை மாற்றிய இத்தாலிய மதபோதகரான Costanzo Giuseppe Beschi என்பவர் தொகுத்த **Thesaurus Linguae Tamulicæ** - தமிழ்மொழிக் களஞ்சியம் என மூலப்பெயர் கொண்ட சதுரகராதி என்கிற

ஆனால் காலப்போக்கில் மனிதன் கண்ட கருத்து வெளிப்பாட்டு முன்னேற்றத்தினால் அகராதி என்பதற்கான அடிப்படை விளக்கமும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. இம்முன்னேற்றத்தினால் மொழிகளில் அகராதி தொகுக்கும் துறையான அகராதியிலும்; ஐரோப்பாவில் முன்னேற்றம் கண்டு வருகின்றது.

ஐரோப்பாவில் அகராதிகளைத் தொகுக்கத் தொடங்கியவர்கள் மதபோதகர்களே! அகராதி என்றால் என்ன? அகராதி எப்படி அமைய வேண்டும்? என்பதையெல்லாம் தமிழர்களுக்குச் செய்து காட்டியவர்கள் ஐரோப்பிய மதபோதகர்கள். அந்த வகையில் இந்தியாவுக்கு வந்த ஐரோப்பிய மதபோதகர்களே தமிழிலும் ஒருமொழி, இருமொழி மற்றும் பன்மொழி அகராதிகளை முதலில் தொகுத்த வரலாற்றுப் பெருமைக்கு உரியவர்கள் மொழிகளிலே இருமொழி அகராதிகளே ஒரு மொழி அகராதிகளுக்கு முன்னர் தொகுக்கப்பட்டன.

அகராதிகள் தொகுத்த

முதல் தமிழ் ஒருமொழி அகராதி 1824 இல் வெளிவந்தது. முதல் தமிழகராதியியலாளர்களாக ஹென்றிக்ஸ் ஹென்றிக்கும், புரெயென்சாவும் கருதப்படுகின்றனர். தமிழகராதியியலின் தந்தையாக பிறப்பால் இத்தாலியராகவும் வாழ்வில் தமிழராகவும் வாழ்ந்து காட்டிய பெஸ்கியும் விளங்குகின்றனர். (Gregory James: History of Tamil Dictionaries)

தமிழிலும் அகராதிகள் பலபெயர்களில் வெளி வருகின்றன. இவை தமிழ்நாட்டில்தான் வெளி வருகின்றன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்,

'தமிழ் வாழ நாம் வாழ்வோம்'

தமிழ் ஒருமொழி, இரு மொழி அகராதிகளைத் தொகுப்பதில் முன்னின்ற இலங்கையில் - குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் அகராதி தொகுக்கப்படுவது நின்று போய் விட்டது. ஆயினும் பல புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ்- ஐரோப்பிய இருமொழி அகராதிகளைத் தொகுப்பதில் இலங்கைத்தமிழர்கள் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவ்வாறாக வளர்ந்தெழுந்துவரும் தமிழ் அகராதியியலை ஐரோப்பிய அகராதியியல் வளர்த்தெடுத்தது பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

டிக்ஷனரி – Dictionary சொல் விளக்கம்

எழுத்துக்களின் கண்டுபிடிப்பே அகராதிக்கு மூலம்! மொழிகளின் நெடுங்கணக்கின் கண்டுபிடிப்பே (Invention of the Alphabets) அகராதியியலின் பிறப்புக்கு

கிரேக்கம்	இலத்தீன்	பிரெஞ்சு	ஆங்கிலம்	இத்தாலியம்	இஸ்பானியம்	ஜெர்மன்	போர்த்துக்கீஸ்
Λεξικό Lexikon	Dictionarius	Dictionnaire	Dictionary	Dizionario (dittionario)	Diccionario	Wörterbuch	Dicionário

மேற்படியான சொற்கள் மத்தியகால இலத்தீனியச் சொல்லான *dictionarium**2 என்பதிலிருந்து வழிவந்தவை. இச்சொல் *dictio(n),arium* என்ற கூட்டுச்சொற்களால் ஆனது. இலத்தீனில் சொல்லுதல் எனும் பொருள் கொண்ட *dicere* என்ற வினையிலிருந்து, சொல்லும் விதம் எனும் பொருளில் *dictio* தோன்றியது. இம்மூலச்சொல் வழியாக சொல் புத்தகம் என்ற பொருளில் *dictionarium* உருவானது. இதே பொருளில் *dictionarius* எனும் சொல் 13ஆம் நூற்றாண்டில் பயன்பாட்டில் இருந்திருக்கின்றது.

இலத்தீனிய மொழியான போர்த்துக்கீஸிலும் இலத்தீன் வழிவழி உள்ளது. ஆனால், ஆங்கிலம் தவிர்ந்த பிற ஜெர்மனிய மொழிகளில் சொற்புத்தகம் எனும் நேரடிப்பொருளிலேயே அம்மொழிச்சொற்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. சொல் என்பதற்கு ஜெர்மனில் *Wort*, டச்சில் *Woord*, டேனிஷில் *ordet* நோர்ஸில் *ord*, சுவீடியத்தில் *ord* என்பனவும், புத்தகம் என்பதற்கு ஜெர்மனில் *Buch*, டச்சில் *boek*, டேனிஷில் *bog*, நோர்ஸில் *bok*, சுவீடியத்தில் *bok* என்பனவும் இணைச்சொற்களாகத் தரப்படுகின்றன.

அகராதியியல் (Lexicography)

அகராதிகளின் அமைப்பு, வரலாறு, வளர்ச்சிப்போக்கு மற்றும் அகராதிகள் தொகுக்கும் கலை என்பவற்றை விளக்கும்

'தமிழ் வாழ நாம் வாழ்வோம்'

மூலக்கரு. எழுத்துக்களின் ஒழுங்கு வரிசையான அகரவரிசையிலேயே அகராதிகள் தொகுக்கப்படுகின்றன. எழுத்துக்கள் கொண்டு சொற்கள் உருவாக்கப்பட்ட பின்னர் சொற்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், சொற்களை தமது தலைமுறையினருக்குத் தெரியச்செய்யவும், பரப்பவும் வேண்டும் என்கிற அடிப்படை நோக்கங்களுக்காக அகராதிகள் உருவாக்கப்பட்டன.

அகராதி என்பதனைக் குறிக்கும் சொல்லானது பெரும்பாலான ஐரோப்பிய மொழிகளில், *Dictio(n)* என்பதை முன்னொட்டாகக் கொண்டுள்ளது. இது *Dictionnaire(1501)* என பிரெஞ்சிலும் *Dictionary (1538)* என ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படுகின்றது. மற்றைய மொழிகளுக்கான சொற்கள் கீழே தரப்பெற்றுள்ளன.

துறை அகராதியியல் (Lexicography) ஆகும். மொழியியமைப்பில் கவனம் செலுத்தி, சொற்களின் பொருள் விளக்கத்திற்கு நோக்கீட்டு ஆவணமாகவும், மொழிகளின் பாதுகாப்பு அரணாகவும், மொழிகளுக்குரிய பண்பாடுகளை அடுத்தத் தலைமுறையினருக்கும் கொண்டுசெல்லும் ஊர்தியாகவும் அகராதியியல் பங்காற்றுகின்றது.

அகராதியியலில் முன்னோடியான தொல் பணிகள்

கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் கிரேக்கத்தில் புரொட்டொகொராஸ் (Protogoras) தொகுத்த சொற்புத்தகமே முதலாவது அகராதியாகக் கருதப்படுகிறது. முதலாம் நூற்றாண்டில் வெறியுஸ் ஃளாக்ளஸ் (Verrius Flaccus) ஆல் இலத்தீனில் சொற்களின் பொருள் - - *De significationis verborum* எனும் அகராதி படைக்கப்பட்டது. கன்ரெர்ஃபெறி ஆஸ்ஃபெறிக் (Aelfric de Canterbury) என்ற ஆங்கிலேய மடாதிபதி 922 - 1002 காலப்பகுதியில் இலத்தீன் - சாக்ஸன் சொல்லகராதியையும், *Nomina multarum rerum anglice* எனும் இலத்தீன்-ஆங்கிலம் பெயர்ப்புத்தகத்தையும் யாத்தார். பேராசிரியர் கார்லன்ட் (சு)ஜான் (John of Garlande); 1220 இல்; ஆங்கிலம் - பிரெஞ்சு - இத்தாலியம்- இலத்தீன் அகராதியை டிக் னறியுஸ் - *Dictionarius* என்ற பெயரில் எழுதினார்.

ஜெர்மனிய குருவான யாக்கப் ரிவிங்கர்

(Jakob Twinger) 1380 – 1390
காலப்பகுதியில் Glossarium latinum
-இலத்தீன் - ஜேர்மன் அருங்கலைச் சொல்
விளக்கத்தைச் செய்தார். பிரான்சில் முதல்
அகராதியைத் தொகுத்து அச்சிட்டவர் எனும்
பெருமை பிரெஞ்சு அகராதியின் தந்தையான
றொபேர் எஸ்தியெனையே (Robert Estienne)
சேரும். பொது ஐரோப்பிய நோக்கீட்டுநூலாக,
1612இல் ஃபுளோரென்டின் அகாடமி (Florentine
Academy) அறிஞர் குழாமினால் தொகுக்கப்பட்ட
Vocabolario degli Accademici della
Crusca இத்தாலிய மொழிச் சொல்லகராதி
இடம்பெற்றது.

ஐரோப்பிய அச்சுக்கலையின் தேவையும் அகராதியியல் எழுச்சியும்

நீண்டகாலமாகக் கையெழுத்து படிக்காளாகத்
தொகுக்கப்பட்ட சொற்பட்டியல்களை விரைவாகவும்,
அதிக எண்ணிக்கைகளிலும் தொகுக்க வேண்டும்
என்ற தேவையில்; எழுந்த சிந்தனையிலும்
தேடலிலும் அச்சுக்கலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.
இக்கண்டுபிடிப்பு 15ஆம் நூற்றாண்டில்
கண்டுபிடிக்கப்பட்ட எழுத்தச்சுக் கோர்த்து புத்தகமாக
வளையீடும் அச்சுக்கலையாக வளர்ந்தது.
அச்சுக்கலையின் வளர்ச்சியும் தொழில்நுட்பமும்
அகராதியியலை நன்கு முன்னேற்றியிருக்கின்றன.
21ஆம் நூற்றாண்டின் கணினித்துறை-நுட்பத்தினால்
அகராதியியல் அசுர வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது.
ஐரோப்பிய அகராதியியல் நன்கு வளர்ச்சி அடைந்து
உயர்நிலையில் இருப்பதற்கு, மேற்குறிப்பிட்ட
மூன்று புதுமைக்கண்டுபிடிப்புகளுடன் இக்
கண்டத்துமொழிகளின் இடையே உறவாடிய
ஐரோப்பியத் தன்மையும் தலையாய காரணம்
ஆகும்.

மொழி வளர்ச்சியுடன் மதம் பரப்புகையும்
அந்தந்த நாடுகளுக்கு வெளியேயும் சூழல்
வளத்தினைப் பொறுத்தும் இவல்லமை
மைக்களுக்கு ஏற்பவும் போட்டியாக மேற்கொள்ளப்
பட்டன. அதன் விளைவாகத்தான் ஆங்கிலம்,
பிரெஞ்சு, இஸ்பானியம், போர்த்துகேயம்
ஆகிய மொழிகள் ஐரோப்பாவுக்கு வெளியே
நிலையுன்றின. இம்மொழிகள் நிலையுன்றி
அந்நாடுகளின் மொழிகள் ஆகின. அந்தந்த
நாடுகளில் நிலையுன்றிய மொழிகளில் அகராதிகள்
உருவாக்கம் பெற்றன.

ஜெர்மனியரான ஜொகான்ஸ் கூர்தென்பேர்க்;
(Johannes Gutenberg) என்பவர் 1440
இல் அச்சுத்தல் முறையைக் கண்டுபிடித்ததால்
மனிதனின் அனைத்து அறிவியல் துறைகளிலும்,
குறிப்பாக ஐரோப்பிய அகராதியியலில் பெரும்
முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. இதன் பயனாக
வேதாகமத்தையும் அகராதிகளையும் அச்சேற்றும்

பணி ஐரோப்பியநாடுகளில் பரவலாக நடைபெற்றது.

கலோப்பினோ அகராதிகள்

இத்தாலிய மதகுருவான அம்ப்ரேர்:ஜீஓ
Ambrogio Calepino(1450–1511)1502இல்
Cornucopiae (Dictionarium latinum)
இலத்தீன் ஒருமொழி அகராதியை உருவாக்கினார்.
அகரநீரலில் சொற்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட
இப்பேரகராதியில் சொற்களுக்கான பொருள்
விளக்கம் நடைமுறையிலிருந்த சொற்களில்
எடுத்துக்காட்டுக்கள் கொடுக்கப் பட்டிருந்தன. அதே
அகராதியின் இலத்தீனியச் சொற்களுக்குக்
கிரேக்கம், ஹீப்று, இத்தாலியம் ஆகிய
மொழிச்சொற்களைச் சேர்த்து சதுர்மொழி
அகராதியாகத் தொகுப்புச் செய்து, Dictionarium
polyglotte என 1509 இல் வளையீட்டார்
கலோப்பினோ. பின்னர் இது பதினொரு மொழிகள்
கொண்ட பன்மொழிப் பேரகராதியாகப் பரிமாணம்
பெற்றது. கலோப்பினோவின் அகராதியே
ஐரோப்பாவில் தொகுக்கப்பட்ட அனைத்து வகை
அகராதிகளுக்கும் முன்னோடி என்பது அகராதியியல்
வரலாறு ஆகும்.

சதுரகராதியே தமிழ் அகராதிகளுக்கு முன்னோடி

தமிழ் ஒருமொழி அகராதியின் வளர்ச்சிக்கு
அடிப்படையாக அமைந்தது சதுரகராதியே. இதற்கு
ஐரோப்பாவில் அகராதிக் தொகுப்பு தொடங்கிய
காலப்பகுதியில் இலத்தீனியப் பெயர் வைக்கப்பட்டது
போலவே சதுரகராதிக் கருவியாக **Thesaurus Linguae
Tamulicae** தமிழ்மொழிக் களஞ்சியம் எனப்
பெயர் இடப்பட்டது. நிகண்டுக்களின் செய்யுள்
அமைப்பை உரைநடைக்கு மாற்றிச் சொற்களுக்குப்
பொருள் தந்த இவ்வகராதிக் தொடர்ந்து வந்த எல்லா
அகராதிகளுக்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்தது.

ஐரோப்பிய அகராதியியல் தமிழ் அகராதியியலை வளர்த்தல்

1. நிகண்டு எனும் பெயரில் செய்யுள் நடையில்
இருந்த அகராதிக் துறை இ எல்லோரும்
எளிதில் படித்து விளங்குமாறு சொற்கள்
தனித்தனிச் சொல் நடையில் வந்தது.
2. நிகண்டுக்களில் சொல்லொன்றுக்கான
பொருள் தேடுவதற்கு அதிக நேரம் எடுக்கும்,
ஆனால் அகராதியில் குறைந்த நேரத்தில்
கண்டுபிடித்து விடமுடியும்.
3. அகராதிகளில் அகரவரிசை முழுமையாகக்
கையாளப்பட்டதனால் எளிதில் பொருளைத்
தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.
(நிகண்டுக்களில் முதலில்

'தமிழ் வாழ நாம் வாழ்வோம்'

சொற்களின் முதல் எழுத்து, இரண்டாவது எழுத்துவரிசை வரைக்கு மட்டுமே இருந்த அகரவரிசை இறுதி எழுத்து வரைக்கும் தொடரப்பட்டது).

4. நிகண்டுகளில் அருஞ்சொற்கள் மட்டுமே இடம்பெற்றன. ஆனால் ஐரோப்பியர்கள் தமிழ் கற்றதனால் கற்ற, அருஞ்சொற்கள், எளிய சொற்கள் என எல்லா வகைச் சொற்களையும் கொண்டு அகராதி உருவாக்கினார்கள். இதன் விளைவாகத் தமிழில் உள்ள சொற்களின் எண்ணிக்கையை அறியக்கூடியதாக இருந்தது.
5. படிப்பறிவு அற்றவர்களிடமும் பழகியதனால் பேச்சு வழக்குச் சொற்களையும் சேர்த்து அகராதிகளின் வடிவம் மாற்றி அமைப்பு.
6. வினைச்சொற்களில் இருந்து அச்சொற்களின் மற்ற வினைத்திரிபுகள் எடுத்துக்காட்டல்.
7. தமிழ்சொற்களுக்கு நேரான இலத்தீன், யோர்த்துக்கேயம், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம் ஆகிய பிறமொழிச்சொற்களை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்புத் தரப்படல்.
8. சொற்களை விளக்கமாக அறிந்து கொள்வதற்கு இலக்கணப்பொருள் தரப்படல்
9. சொற்பொருள் விளக்கத்தில் கலைக் களஞ்சிய விளக்கங்கள் இடம்பெறுதல்.
10. தமிழ் இருமொழி அகராதிகளுக்கு வித்து இடம்

ஐரோப்பிய அகராதியியலாளர்களால் தமிழ் அகராதியியலில் ஏற்பட்ட வளம்

ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் தமிழ்மொழியை நன்கு கற்று, அம்மொழியில் நன்கு சிந்தித்து அம்மொழி பற்றிய உயர்ந்த கருத்துக்களை தம் நூல்களில் வெளியிட்டனர். எந்தவித தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் இல்லாத காலகட்டத்தில் தனிமனித உழைப்பினால் அரும்பாடுபட்டு சொற்கள் திரட்டப்பட்டு இருமொழி, ஒருமொழி அகராதிகள் தொகுத்தளித்தனர். இதன் விளைவாக தமிழ் அகராதி மரபுகள் தோற்றம் பெற்று வளம் பெற்றன.

தமிழில் மதம், கடவுள் தொடர்பாக புதுச்சொற்களை உருவாக்கி வளம் அளித்தனர்.

தேவன், பராபரன், சருவேசுவரன். தம்பிரான், சர்வேஸ்வரன், சருவேஸ்வரன். அருளவல்லவன், அருள் வல்லவர்.

1. அகராதியியல் கூறுகளின் அறிமுகம்
2. அறிமுகப்படுத்திய அகராதியியல் உத்திகள் :

- ❖ தலைச்சொல் இணைப்பு
- ❖ எழுத்துப்பெயர்ப்பு
- ❖ துணைப்பதிவு
- ❖ ஒப்புருச்சொல் பதிவு
- ❖ இலக்கணக் குறிப்பு
- ❖ பொருள் விளக்க நெறிமுறையில் இணைச்சொல் தரும் உத்தி
- ❖ எடுத்துக்காட்டு
- ❖ குறுக்கு நோக்கிட
- ❖ குறிப்பான்
- ❖ விளக்கக்குறிப்பு
- ❖ சொல் மூலம்
- ❖ எதிர்மறை

இக்காலத்தில் தமிழறிஞர்களால் தொகுக்கப்படும் அகராதிகளில், ஒரு சில அகராதிகளைத் தவிர அகராதியியல் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அகராதியியல் உத்திகளில் எவ்வித வளர்ச்சி நிலைகளையும் காணமுடிவதில்லை. அகராதி என்றால் அது சொல்லுக்குரிய பொருளை எவ்வித விளக்கமும் இன்றி நகல்செய்தல் எனும் கோட்பாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

-அகராதியியலில் கற்றல் கூறுகள்.

இக்கால ஐரோப்பிய அகராதிகளில் காணப்படும்; அகராதியியல் கூறுகள்

ஐரோப்பிய அகராதிகள் பொதுவாக ஒரேமாதிரியானவையாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் காணப்படக்கூடிய அமைப்பும் ஒற்றுமைக்கூறுகள் கொண்டதாக உள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

1. அட்டை
2. முதல் பக்கம்
3. முதல் பக்கத்தின் உட்பக்கம்
4. பொருளடக்கம்
5. முன்னுரை
6. உலகக் கழக ஒலியெழுத்து
7. இலக்கணக் குறிப்புக்கள்
8. பயனாளருக்கான குறிப்பு
9. சொற்குறுக்கம்.
10. பதிவுச்சொல் / அகராதிப் பக்கம்
11. பொதுக்குறிப்பு
12. அகராதிப் பக்கம்

ஐரோப்பிய அகராதிகளில் இலக்கணக் குறிப்பான்கள் :

தமிழ், ஆங்கில மொழிப் பெயர்ச் சொற்கள் அகராதிகளில் வரும் போது இலக்கணக் குறிப்பான்களுடன் வருவது அகராதிமரபு. இவை தலைச்சொல்லுக்கும் பொருள் விளக்கப்பகுதிக்கும் இடையில் வருவது வழக்கம். ஆங்கிலம் தவிர்ந்த ஐரோப்பிய மொழிகளின் பெயர்ச்சொற்கள்; அகராதிகளில் தலைச்சொல்லாக தடித்த எழுத்துக்களில்வரும்போது பால்இணை சுட்டும் இலக்கணக் குறிப்பான்களும் (தடித்த) சிறிய அல்லது ஒரே அளவான எழுத்தில்; அருகில் இடப்பட்டிருக்கும்.

தமிழ் அகராதிகளில் பெயர்ச் சொற்களுக்கு அருகில் னை 'பெ' எனவும். ஆங்கில அகராதிகளில் 'ஐ' என இலக்கணக்குறிப்பான்கள் குறிப்பிடப்படும். ஈரகராதிகளிலும் குறிப்பிடப்பட்ட பெயர்ச்சொற்களின் பால் சுட்டப்படுவது இல்லை. ஆனால் மற்றைய ஐரோப்பியமொழிகளில் பெயர்ச்சொற்கள் இலக்கணப்பாலைச் சுட்டுவதற்காக *m* அல்லது *f* என வரும். *m* ஆண்பாலையும், *f* பெண்பாலையும் குறிக்கும். பிரெஞ்சில் *nm* அல்லது *nf* என வரும். அரிசி எனும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பால் காட்டவில்லை. ஆனால் மற்றைய மொழிகளில் ஆண்பாலாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாங்காய், mango என்பன பால் சுட்டவில்லை. ஆனால் இது பிரெஞ்சில் பெண்பாலாகவும், மற்றைய மொழிகளில் ஆண்பாலாகவும் கருதப்படுகிறது. இங்கு தமிழகராதிப் புதிவுகளுக்கு கரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி எடுத்தாளப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக :

- ❖ தமிழ் : அரிசி பெ. மாங்காய் பெ எடு வி. நல்ல பெ.அ. நன்றாக வி.அ. முன் இ.சொ. ஆனால் இணை.இ.சொ.
- ❖ பிரெஞ்சு : riz nm. mangue nf nf prendre vt bon(ne) adj bien adj devant prép mais conj
- ❖ ஆங்கிலம் : rice n. mango n. take v.tr; v. intr good adj . well adv. in front of prep but conj.
- ❖ ஜேர்மன் : Reis der/m. Mango die /f nehmen vt . gut adj. . gut adv. vor präp aber conj.
- ❖ இத்தாலியம் : rice n. mango n. . prendere vt vt buono(a) agg bene adv. davanti prep. ma conj.

தமிழில்; பொதுவாக, பெயர், வினை, பெயரடை, வினையடை, இடைச்சொல்; என ஐவகை இலக்கணக் குறிப்பான்கள் உண்டு. ஆனால் ஆங்கிலம் மற்றும் பிரெஞ்சு முதலான ஐரோப்பிய மொழிகளில் ஆண்பால் பெயர் -

m/ f பெண்பால் பெயர், மாற்றுப்பெயர்- *pron*> சார்புச்சொல் -*art.* (பிரெஞ்சு), பெயரடை -*adj.*, வினையடை - *adv.*, வினை - *v.*, செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை - *vi/ v int*, செயப்படுபொருள் குன்றாவினை-*vt/ vtr*, தற்றொடர்பு வினை *vpr.* (பிரெஞ்சு), முன்னிடைச்சொல் *prep.* கூட்டிடைச் சொல் *conj* எட்டு வகைப்படும். ஆண்பால் ஃ ஒருமை- *der.* பெண்பால் ஃ ஒருமை- *die.* அஃறிணை ஃ ஒருமை - *das*

ஐரோப்பிய அகராதிகளில் இடம்பிடித்த தமிழ்ச்சொற்கள்

தமிழ்	பிரெஞ்சு	ஆங்கிலம்	ஜேர்மன்	இத்தாலியம்
அரிசி	riz	rice	Reis	riso
கறி	curry	curry	Curri	curry
மாங்காய்	mangue	mango	Mango	mango
இஞ்சிவேர்	gingem bre	ginger	Inkver	zenzero
சந்தனம்	santal	sandal	Sandal	sandalo
கட்டுமரம்	catam aran	catamaran	Cata maran	catama rano

புலம்பெயர் ஐரோப்பிய நாடுகளில் அகராதிகள் தொகுப்புச் செயற்பாடுகள்

புலம்பெயர் ஐரோப்பிய நாடுகளில் அகராதிகள் தொகுப்புச் செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் நோர்வே தொட்டு இத்தாலி வரைக்கும் உள்ள நாடுகளில், புலம்பெயர் தமிழர்கள் ஐரோப்பிய தமிழ் இருமொழி அகராதிகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இத்தொகுப்புக்கள் அவசியம் காரணமாகவே இலங்கைத் தமிழர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பிரான்சில் வெளியான சில அகராதிகளைப் புதுவைத் தமிழர்கள் இருவர் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். சில நாடுகளில் அந்தந்தநாட்டு நலன்புரிச் சங்கங்கள்கள், பல்கலைக்கழகங்கள்; ஆகியனவும் இருமொழி அகராதிகளை வெளியிட்டிருக்கின்றன.

நாடுகளும் அகராதிகள் எண்ணிக்கை

(சூ)நார்வே	03	சுவிச்சர்லாந்து	01
சுவீடன்	01	நெதர்லாந்து	02
டென்மார்க்	04	பிரான்ஸ்	07
ஃபின்லாந்து	01	இத்தாலி	01
ஜேர்மனி	09	(சூ)நார்வே	03

அகராதி	தொகுப்பாளர்	நாடு	ஆண்டு
Norsk – Tamilsk Ordliste நோர்ஸ்க் - தமிழ் அகராதி	மைதரேயி சபாரத்தினம்;	(நோர்வே)	1989
Norsk – Tamilsk Ordliste நோர்ஸ்க் - தமிழ் அகராதி	வே.தயாளன்	(நோர்வே)	1991
Norsk – Tamilsk Juridisk ordbok நோர்ஸ்க் - தமிழ் நீதித்துறை அகராதி	ஆர். எம். ராஜ்	(நோர்வே)	2011
Svensk thamilsk ordbok சுவீடிஷ் - தமிழ் அகராதி	சி.கிருபாகரன்	சுவீடன்	2007
Tamil-dansk ordbog டேனிஷ் - தமிழ் அகராதி	கே.பி.சினிவாசன்	டென்மார்க்	1987
Dansk-Tamilsk, Tamilsk-Dansk mini டேனிஷ் - தமிழ் சிறு அகராதி	கி.கிருஷ்ணபிள்ளை, ந.குழந்தை க.இராமலிங்கம். சி.வேலுப்பிள்ளை	டென்மார்க்	1987
Tamil-dansk ordbog டேனிஷ் - தமிழ் அகராதி	அ.பாலமனோகரன்	டென்மார்க்	1993
Sprachführer und Worte ஜேர்மன் - தமிழ் மொழி வழிகாட்டியும் அகராதியும்	தொழிலாளர் நலன் புரிச்சங்கம்	ஜேர்மனி	1987
Deutsch- tamil Wörterbuch ஜேர்மன் - தமிழ் அகராதி	க.சரவணபவன்	ஜேர்மனி	1992, 1994,
டச்சு-தமிழ்இ தமிழ்;-டச்சு அகராதி Nederlands–Tamil, Tamil-Nederlands	க.சரவணபவன்	ஜேர்மனி	2006
Dictionnaire ; français -tamoul பிரெஞ்சு - தமிழ் அகராதி	ச.சச்சிதானந்தம்	பிரான்ஸ்	1985
Dictionnaire ; français -tamoul பிரெஞ்சு - தமிழ் அகராதி	சண்முகசுந்தரம்	பிரான்ஸ்	1995
Dictionnaire pratique ; français –tamoul srilankais பிரெஞ்சு - இலங்கைத்தமிழ் அகராதி	ச.சச்சிதானந்தம் L'Harmattan Paris – பதிப்பகம்	பிரான்ஸ்	1997
Dictionnaire: Francais-Tamoul, Tamoul-Francais பிரெஞ்சு-தமிழ்இ தமிழ்-பிரெஞ்சு	வசந்தி பிரகலாதன். தேவராஜா பிரகலாதன்	பிரான்ஸ்	2003
Dictionnaire moderne français – tamoul தற்கால அகராதி: பிரெஞ்சு - தமிழ்	எச். நாகராஜன்	பிரான்ஸ்	2005
Vocabulaire thématique : français- anglais, anglais- français பொருள் வரிசை அகராதி பிரெஞ்சு - ஆங்கிலம்	ச.சச்சிதானந்தம்	பிரான்ஸ்	2008
Vocabulaire thématique : français- tamoul, tamoul -français பொருள் வரிசை அகராதி : பிரெஞ்சு- தமிழ், தமிழ் - பிரெஞ்சு	ச.சச்சிதானந்தம் L'Ophris Paris – பதிப்பகம்	பிரான்ஸ்	2010

அகராதி	தொகுப்பாளர்	நாடு	ஆண்டு
Primo dizionario italiano -tamil அகராதி - இத்தாலியன் - தமிழ்	இளையதம்பி Renato Cucchiani	பேல்வின்சோனா	1993
இத்தாலி மொழியை இலகுவாகக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள் பின்னினைப்பு சொல்லகராதி	கே. ஜெகன்	இத்தாலி	2004
Ulkommaalaisen ensisanasto : suomi - tamili பின்னியம் தமிழ் அகராதி	Tarja Hyttinen	பின்லாந்து	1991

முடிவுரை

ஐரோப்பியக் கண்டத்து பண்டைய மொழிகளான கிரேக்கமும் இலத்தீனும் உலகின் பலமொழிகளுக்கு சொற்கள் அளித்த பெருமைக்கு உரியன மட்டுமல்லாது, அகராதியில் துறையின் தோற்றத்திற்கும் மூலம் ஆனவை. பழைய கண்டத்தில் நாட்டுக்கொரு மொழி வழங்கப்படுகிறது. இக்கண்டத்து நாடுகளில் ஜெர்மனியக் குடும்பத்து மொழியும், ரோமானியக் குடும்பத்து மொழிகளுமே பெரும்பாலும் பேசப்படுகின்றன. ஜெர்மனியக் குடும்பத்து ஆங்கிலமும், ஜேர்மனும், ரோமானிய குடும்பத்து பிரெஞ்சும் இத்தாலியமும் இஸ்பானியமும் அகராதியியல் வரலாற்றில் பண்டையகாலத்திலிருந்தே அகராதியில் துறையின் நவீனத்தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சி நிலைக்கும் முக்கிய பங்கெடுத்திருக்கின்றன. இன்றும் அகராதியியலில் பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகள் முன்னிற்கின்றன.

இக்காலத்தில் அகராதியியல் வளர்ச்சி அடைந்ததன் காரணமாக, அகராதியானது, சொற்களின் எழுத்தமைப்பு, உச்சரிப்பு, சொல்லிலக்கணம், பொருள், சொற்பிறப்பு, சொல்லின் பயன்பாடு என்பன தகவல்களைத் தரும் கருவியாகப் புதுப்பரிணாமம் அடைந்துள்ளது. ஐரோப்பிய மொழிகள் பெற்ற அகராதியியல் வளர்ச்சிக்கூறுகளைத் தமிழ் மொழி பெற ஐரோப்பிய அறிஞர்களே காரணம்.

இன்று அகராதிகளை நூல் வடிவில் பார்த்து அறிவை வளர்த்த காலம் மெல்ல மெல்லக் குறைந்து வரும் நிலையில் கணினித்துறையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தின் பயனாக அகராதியியல் மொழிபெயர்ப்புப் பொறிகளையும், இறுவட்டு மற்றும் மின்னியல், இணையத்தள அகராதிகளையும் தந்திருக்கிறது. இதன்விளைவாக அகராதியியல் துறையில் வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் அடைந்திருக்கின்றது. இன்றைய கணினித்துறை வளர்ச்சி நேற்றைய புத்தகத்தாள் வடிவ அகராதியியல் மரபிலிருந்து மடிக்கணிப்பொறி (Laptop) கையடக்க

மொழிபெயர்ப்புக் கணினிப்பொறி (Translator), இணையத்தள அகராதியியல் (Online dictionary) நிலைக்கு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. இத்தகைய வளர்ச்சி தமிழ் அகராதியியலிலும் ஏற்பட அகராதியியல் கோட்பாடுகளை கற்றுணர்ந்த அறிஞர்கள் முன் வரவேண்டும். உலகநாடுகளில் அகராதியியல் தினம் ஆண்டுதோறும் அக்டோபர் 16 ஆம் நாள் கொண்டாடப்படுவது போன்று தமிழிலும் தமிழகராதியின் தந்தையான வீரமாமுனிவரின் பிறந்த நாளான 08.11.(1680) அன்று தமிழகராதியியல் தினம் - Tamil Dictionary Day கொண்டாட ஆவண செய்ய வேண்டும் என மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித்தலைவி அம்மா அவர்களையும் தமிழறிஞர்களையும், வேண்டி இம்மாநாட்டில் இக்கோரிக்கையை முன்வைக்கின்றேன்.

சான்றாதார நூல்கள்

1. John Ayto. 1990. Dictionary of word origins. Bloomsbury. London. Pg : 170
2. John Considine. 2008;. Dictionaries in Early Modern Europe. Cambridge. U.K.
3. Michel Malherbe. 1983; Les langages de l'humanité. Seghers. Pg. 151
4. Nicholas Ostler. 2005. Empires of the Word . Harper Perennial. New York. pg. 526
5. Report Lexicography, Printing Technology and the Spread of Renaissance Culture. Patrick HanKs. Charles University. Prague.
6. S.Sachchithanatham. 1993. Up to date English. Paris. Roy International
7. சித்திரபுத்திரன். எச். தமிழ் அகராதியியல். அனன்யா. 2004; தஞ்சாவூர்;
8. சச்சிதானந்தம்.ச. தமிழ்- பிரெஞ்சு அகராதியியல் உள்ளமைப்பு வளர்ச்சியும் வரலாறும். 2013;. தஞ்சாவூர் பல்கலைக் கழகம்.
9. சுரளா.ர. சரளா. தமிழ் அகராதிகளின் வளர்ச்சிப் போக்கும் அமைப்பு வேறுபாடும். 2009. தஞ்சாவூர்.
10. சுந்தர சண்முகனார். தமிழ் அகராதிக்கலை. 2001. சிதம்பரம்.

தமிழ் அகரமுதலிகளின் வரலாறும் வளர்ச்சியும்

அ. சபிராஜா
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
அகராதியியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

பழந்தமிழரின் அழகியல் பாரம்பரியங்களைக் கற்பிக்கும் முறைகளும், நெறிகளும் சிறப்பிற்குரியன. கல் தோன்றி மண் தோன்றா காலத்தே முன் தோன்றிய தமிழரின் தமிழ்மொழி. மக்களின் மேன்மைக்கு அளித்த பங்களிப்பு எண்ணிலடங்காது. தமிழ்மொழியானது பழமைக்குப் பழமையும் புதுமைக்குப் புதுமையும் உடையதாகத் திகழும். வண்மொழி என்பதும், இலக்கண இலக்கிய வளம் பெற்றுத் திகழும் ஓர் உயர் தனிச்சிறப்பு எய்திய செம்மொழி என்பதும் பல மொழித்துறை வல்லுநர் ஒப்ப முடிந்த முடிவுகளாகும். காலங்கள் தோறும், மிக நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட இம்மொழியில் பல இலக்கணங்களும், இலக்கியங்களும் தோன்றின. ஒரு மொழியை நாம் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு அம்மொழி சார்ந்த அகராதிகள் முக்கியப் பணியைச் செய்கின்றன. அகராதிகள் ஒரு சொல்லுக்கான சரியானப் பொருள்களைச் செம்மையுடன் எடுத்தியம்புகின்றன. செய்யுள் வடிவத்தில் எழுதும் வழக்கம் இருந்த நிலையில் இவ்வடிவத்தை ஒத்திருப்பதாக அகராதிகளும் தோன்றின. சொல்லிற்குப் பொருள் கூறத் தொடங்கிய அகராதிகள் நாளடைவில் பல்வேறு துறைகளால் பிரிந்து பல உருவங்களை தோற்றுவித்தது என்பது எண்ணத்தக்கதாகும்.

அகராத் (அ) அகரமுதலி

அகராத் என்ற சொல், அகரம் + ஆதி என்ற இரு சொற்களின் சேர்க்கையானது. அகராத் என்பது அகரமுதலி என்றும் வழங்கப்படுகின்றது.

தமிழ்மொழியில் அகராதிகள் தோற்றம் பெறுவதற்கு முன்பாகவேநிகண்டுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதன் பெயரானது குறிப்பிடுகின்றபடி நூலிலே சொற்கள் அகர வரிசையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றின் இரண்டாவது எழுத்தைக் கொண்டு வரிசைப்படுத்தப்படும். இந்நிலை இவ்வாறே சொல்லின் இறுதிவரை தொடர்ந்து அகரவரிசை பின்பற்றப்படும். இதனை,

“பொதுவாக, ஆங்கிலத்தில் லெக்சிகோகிரபி (Lexicography) என அழைக்கப்படும் அகராதிக்கலை ஐரோப்பிய மொழிகளில் பெரிதும் வளர்ச்சிப் பெற்றுள்ளது, அத்தகு வளர்ச்சி தமிழ்மொழியிலும் நடைபெற்று வருகிறது”¹ என்று குறிப்பு உணர்த்துகிறது,

அகராத் அல்லது அகரமுதலி எனத் தமிழில் வழங்கும் இரு சொற்களுமே ‘அ’கரத்தை முதலாகக் கொண்டது. இதனை,

அகராத் - அகரம் + ஆதி எனப் பிரிக்கலாம். மேலும்,

அகரம் - அ (தமிழின் முதல் எழுத்தைக் குறிப்பது)

ஆதி - முதல் என்னும் பொருளைக் குறிப்பது.

என்பதை அறியமுடிகிறது. எனவே, ‘அ’ என்னும் எழுத்தில் தொடங்கி சொற்களை நிரல்பட அடுக்கிப் பொருள் கூறுதல் என்னும் பொருண்மையில் அகராதியாயிற்று. தனித்தமிழ்ப்

பற்றாளர்கள் அகராதியை வடசொல்லாகக் கருதியதோடு ‘அ’கரத்தை முதன்மையாக வைத்துத் தொடங்குவதன் பொருட்டு ‘அகரமுதலி’ என்றாயிற்று. சான்றாக,

“அகரம் + ஆதி = அகராதி. அகரம் என்றால் ‘அ’ (அகரம் என்பதில் உள்ள ‘ஆரம்’ என்பது, சாரியை எனப்படும்), ஆதி என்றால் ‘முதல்’ அ என்னும் எழுத்தை முதலாகக் கொண்டு தொடங்கிச் செல்வதால் அகராதி எனப்பட்டது. இதனை ‘அகர வரிசை’ என்னும் பெயராலும் இன்று அழைக்கின்றனர். அகரத்தை முதலாகக் கொண்டு அ, ஆ, இ, ஈ என்ற வரிசையில் சொற்கள் செல்வதால் ‘அகர வரிசை’ என இக்காலத்தில் தனித்தமிழ்ப் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த அகர வரிசை முறையை ஆங்கிலத்தில் ‘ஆல்பபெடிகல் ஆர்டர்’ (Alphabetical Order) என்பர்.”² என்னும் குறிப்பு அமைகின்றது.

சொல்லுக்குப் பொருள் கூறுவதோடு, அச்சொல்லானது வேர்ச்சொல்லிலிருந்து எப்படிப் பிரிந்து உருவானது என்ற விவரமும், செய்யுள் அல்லது பேச்சு வழக்கில் அமைந்த தொடரும், எடுத்தாளப்பட்ட நற்பெயரோடு, நூலில் வந்துள்ள உட்பிரிவின் பெயரும், பாடல் எண்ணோடு இன்ன பிறவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதே அகராதிகளாகும். அவற்றுள் பல்வேறு வகைகளும் உள்ளன. அகராதி, ஒரு தனித்துறையாக மேலான மொழிகளில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. தமிழில் அகராதிகள் தோன்றுவதற்கு முன்பு தமிழ்ச் சொற்களின் பொருள்களை அறிந்து கொள்வதற்கு நிகண்டுகள் பயன்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதனை, “இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகட்குமுன் அசிரிய மக்கள் அகராதி இயற்றியதாகக் கூறப்படும் அகராதி வகுக்கும் முறை மேனாட்டிலும் இந்நாட்டிலும் பொதுவாக வளர்ந்து வந்துள்ளது, கிரேக்கர்களும் ரோமர்களும் கடின சொற்களுக்கும் அரிய சொற்களுக்கும் அருஞ்சொல் விளக்கங்கள் மட்டுமே இயற்றினர். இதுபோலவேதான் இந்தியாவிலும் வடமொழிச் சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்க நூல் இயற்றி வந்தனர், இத்தகைய நூலை நிகண்டு என்று கூறுவர். இம்முறையே மேனாடுகளில் பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரை கையாளப்பட்டு வந்தது, அங்கு மொழியில் முதன்முதலாக அகராதி தோன்றியது இத்தாலிய மொழியில் 1612-இல் ஆகும், இம்முறை பின்னர் நன்கு வளர்ந்து இப்போது இந்நாடுகளில் சிறந்த அகராதிகள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன”³ என்று குறிப்பு உணர்த்துகிறது.

தமிழின் முதல் அகராதி

தமிழில் தொல்காப்பியர் எழுதிய தொல்காப்பியத்தை முதல் அகராதி என்பர். தொல்காப்பியம் என்பது முழுமையான அகராதியாக இல்லை என்றாலும், அகராதிக்கான கூறுகளாவது இதில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் வரிசைப்படுத்தும் முறையை சுட்டுவதாக அகராதியியல் அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சதுரகராதி

தமிழ் அகராதியின் தந்தை எனப் போற்றப்படுபவர் வீரமாமுனிவர். இவர் இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இவர் 1732-இல் சதுரகராதியைத் தமிழில் தோற்றுவித்தார். இந்நூல் நான்கு பிரிவுகளையுடையது. அவை, பெயர், பொருள், தொகை, தொடை ஆகியவையாகும். மேற்காணும் காரணத்தால் பெயர் பெற்ற இவ்வகராதியைக் கொண்டு, சொற்களுக்கான பொருள் விளக்கத்தை, முதன்முதலில் உரைநடையில் தந்ததோடு தமிழ் நெடுங்கணக்கு முறையான அகர வரிசை முறையையும் முழுமையாகப் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது என்பதையும் அறியமுடிகிறது. இதற்குச் சான்றாக,

“பெயரகராதிப் பகுதியில் 12,187 சொற்களுக்கும் பொருளகராதிப் பகுதியில் 2160 சொற்களுக்கும் தோகையகராதியில் 298 சொற்களுக்கும் பொருள் கூறியுள்ளார். தொடையகராதியில் குறிக்கீழெதுகை அகராதி, நெடிக்கீழெதுகை அகராதி என்னும் இரு உட்பிரிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன”⁴ என்ற குறிப்பு அமைகின்றது.

அகராதி காலம்

மொழியிலும் கல்வி முறையிலும் அறிவியலிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் விளைவாகச் செய்யுள் வடிவினை ஒத்திருந்த நிகண்டுகளும் மாற்றம் பெற்று விளங்கின எனலாம். இதன் காலம் 17-ஆம் நூற்றாண்டு. எதையும் மனப்பாடம் செய்யும் பழக்கம் தேவையான போது தேவையானதைப் பார்த்து உணர்த்தக்க வகையில், கருவி நூல்களானது தேவைப்படலாயின. இத்தகைய சூழலில் அகராதிகள் தோற்றம் பெற்றன. அவை.

1. 17-ஆம் நூற்றாண்டு அகராதிகள்

1. பத்துச்சொல் அகராதி
2. வைணவ விளக்க உரை அருஞ்சொல் அகராதி

3. தமிழ் போர்ச்சுகீசிய அகராதி

2. 18- ஆம் நூற்றாண்டு அகராதிகள்

1. திக்சியனரியம் தமுலிசம்
2. தமிழ்-லத்தீன் அகராதி
3. லத்தீன்-தமிழ் அகராதி

3. 19- ஆம் நூற்றாண்டு அகராதிகள்

1. 1807-ஆம் ஆண்டு

i. ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதி

2. 1821-ஆம் ஆண்டு

i. அகராதிக் தமிழ் அகராதி முதற்பகுதி - பிரெஞ்சுத் தமிழ் அகராதி

ii. இரண்டாம் பகுதி - தமிழ், பிரெஞ்சு அகராதி

3. 1833-இல் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அமெரிக்கக் கிறிஸ்தவச் சங்கத்தின் முயற்சியால்,

i. தமிழ்-ஆங்கில அகராதி

ii. ஆங்கிலம்-தமிழ் அகராதி

iii. தமிழ்-தமிழ் அகராதி

இணைந்து வெளியிட முயன்று நிறைவேறாமல் போனது.

4. இராட்லர் அகராதி

இதற்கு முன்னோடி அகராதியாகத் திகழ்வது சதுரகராதி. இராட்லர் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. இது ஒரு தமிழ்-ஆங்கில அகராதி ஆகும்.

1. 1842 - வின்சலோ - ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதி

2. 1842 - பெர்சிவல் - பழமொழி நானூறு

5. 20-ஆம் நூற்றாண்டு அகராதி

இந்நூற்றாண்டில் மற்ற மொழிகளுடன் தமிழ் பிணைந்த அகராதிகளை விடவும் தமிழில் அகராதிகளும் தமிழ்-ஆங்கில அகராதிகளும் அதிகமாகவே வெளிவந்தன எனலாம். அவை,

1. 1902- ஆ.முத்துத்தம்பி எழுதிய அபிதானகோசம் (கலைக்களஞ்சியத்திற்கு இது முன்னோடி)

2. 20-ஆம் நூற்றாண்டு - தொடக்கக்காலம் - நா.கதிர்வேற்பிள்ளை எழுதிய தமிழ்ப்

பேரகராதி,

3. 1906 - சி.டபிள்யூ.கதிர்வேற்பிள்ளை எழுதிய சங்க அகராதி மற்றும் தமிழ்ச் சங்க அகராதி (அ) தமிழ்ச்சொல்

4. த. குப்புசாமி நாயுடு எழுதிய அகராதி தமிழ்ப் பேரகராதி போன்றவைகளாகும்.

அகராதி - அமைப்பும் பயனும்

அகராதிகள் பொதுவாகச் சொற்களின் பொருள் வரையறையைத் தரக்கூடியது. இவை மொழியைச் சார்ந்துள்ளவை. இவை மொழியிலுள்ள சொற்களையும் அவற்றினது தன்மைகளையும் ஒத்தமைவன. மேலும், "தமிழில் தொன்றுதொட்டுப் பல்வகை அகராதி நூற்கள் தோன்றினும், எல்லாவற்றையும் பற்றிய விவரங்களைத் தன்னுள் அடங்கிய ஒரு தொகுப்பு நூல் இதுகாறும் தோன்றியது"⁵ என்னும் பொருண்மை உணர்த்துவதாக அமைகிறது.

அகராதியை ஒத்துப் பயன்படக்கூடிய நூல் "உரிச்சொல் பனுவல்" என்று தமிழில் முந்தைய காலத்தில் வழங்கப்பட்டது. அகராதி முறை என்பது நமக்கு எளிதாகத் தோன்றுகிறது என்றாலும், 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வளர்ந்து வந்துள்ள தமிழ்-இலக்கியங்களினுடைய வரலாற்றில் அகராதி முறையானது, 19-ஆம் நூற்றாண்டினது இறுதியில்தான் முதன்முதலில் புலப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதன் பொதுவான அடிப்படையாக,,

- பதிவுச் சொற்களின் இலக்கணப் பொருள்
- ஒலிப்பு முறை
- எழுத்து முறை
- சொல் விரிவு
- சொற்பிறப்பு
- ஒருபொருட் பலசொல்
- எதிர்ச்சொல்
- மேற்கோள்
- குறிப்பான்கள்
- ஆகியவை ஆகும்.

தமிழ் அகராதி வரலாற்றில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய வகையில் சில வகை அகராதிகள் உள்ளன. இவை தவிர எஞ்சியவை,

- ஒரு மொழி அகராதிகள்
- பதிவுச் சொல்
- பொருள் ஆகும்.

அகராதிகளைப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் பயன்கள்

ஒரு சொல்லைக் குறிப்பிட்ட ஓரிடத்தில்

காண்பது என்பது இயலாமல் இருந்தது. சொற்களின் எழுத்துக்கள் அனைத்தையும் நோக்கி, முதன்முதலில் அகராதி முறையைக் கையாண்டவர்கள் 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வந்தோரான ஐரோப்பிய பாதிரியார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும். இவர்கள் கையாண்ட முறையினால் நமக்கு விளைந்த நன்மைகள் பல எனலாம். அவை,

- பிற மொழிகளில் அமைந்துள்ள அகராதி முறையைச் செப்பமாகத் தமிழ் அகராதியிலும் கையாள முடிகிறது.
- தமிழ் மொழியானது பாதிரியார்களுக்கும் புதிய வேற்றுமொழியாக இருந்தமையால், இம்மொழியிலுள்ள எல்லாச் சொற்களுக்கும், பொருள் உணர வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். எனில், அருஞ்சொல், எளியசொல் என்னும் வேற்றுமையின்றி எளிமையான சொற்களுக்கும் பொருள் விளக்கம் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தது.
- நூல் வழக்கில் இல்லாததும், பொதுமக்களானோர் பல்வேறு இடங்களிலும் சிதைத்து வழங்கி வந்த சொற்களும் அகராதியில் இடம்பெற்றன. பாதிரியார்கள் கல்வியறிவு பெற்றிடாதக் கீழ்த்தரமக்களோடும் பழகி வந்த நிலையில், அவர்கள் பேசக்கூடிய சொற்களை உணர்வது அவசியமானது என்ற நிலையில் இருந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறான சொற்களையும் அகராதியில் இடம்பெறல் வேண்டும், இதனால், பல்வேறு இன மக்களால் வழங்கும் சொற்களையும் அகராதிகளில் இடம்பெற வழிவகுத்தனர். நிகண்டுகளின் வழிவழியே தோன்றியதுதான் அகராதி. நிகண்டுகள் என்பது கடின பதங்களுக்கு மட்டுமே பொருள் கூறின எனலாம். இதனை,

“சொல்லின் பொருளைத் தவிர, அதன் தோற்றம், ஆட்சி, அது வந்துள்ள நூல், இடம் முதலியவற்றையும் பெரிய அகராதிகளில் காணலாம். இவ்வாறு பொதுப்பட அமைந்துள்ள சொல்லகராதிகளேயன்றி, ஏதேனும் ஒரு பொருட்கு அல்லது, ஒரு தொழிற்குரிய சொற்கள், சொற்களின் தோற்றம், ஒரு நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் வழங்கும் மொழி பேதங்கள் இவற்றைப் பற்றித் தனித்தனி அகராதிகள் தோன்றுதலும் உண்டு. அன்றியும், ஏதேனும் ஒரு நூலில் வந்துள்ள முக்கியமான சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை அகராதி முறையில் அமைத்து, அவை

வந்துள்ள இடங்களையும் சுட்டி, அந்நூலின் பிற்சேர்க்கையாகவேனும் தனிப்படவேனும் வெளியிடுதலும் உண்டு”6 என்ற குறிப்பு சுட்டுவதாக அமைகிறது.

முடிவுரை

o பிற பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்வதற்கும் மொழியானது அடிப்படையாக அமைகின்றது. ஒரு மொழியை நாம் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு அகராதி அவசியமாகின்றது.

o ஒரு சொல்லுக்கான சரியான பொருளை விளக்கும் பணியைச் செய்வதாக அகராதிகள் இருக்கின்றன. அதிலும் தமிழ்மொழி அகராதிகளைச் சிறப்பாகச் சொல்லலாம்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. சுந்தர சண்முகனார், தமிழ் அகராதிக்கலை, ப.11.
2. மேலது, பக்.12-13.
3. கோவேந்தன், செந்தமிழ்ப் பெட்டகம், ப.10.
4. சரளா ரங்கநாதன், தமிழ் அகராதிகள் வளர்ச்சிப் போக்கும் அமைப்பு வேறுபாடும், பக்.139-140.
5. சுந்தர சண்முகனார், அகராதிக்கலை, ப.26.
6. த. கோவேந்தன், செந்தமிழ்ப் பெட்டகம், ப.9.

துணைநூற்பட்டியல்

- கோவேந்தன், த., - செந்தமிழ்ப் பெட்டகம் வேமன் பதிப்பகம், சென்னை, 2005.
- சரளா ரங்கநாதன் - தமிழ் அகராதிகளின் வளர்ச்சிப் போக்கும் அமைப்பு வேறுபாடும், அமைதி இல்லம், செஞ்சிக்கோட்டை, 2009.
- சுந்தர சண்முகனார் - தமிழ் அகராதிக்கலை புதுவைப் பைந்தமிழ்ப் பதிப்பக வெளியீடு புதுவை, 1965
- தேவநேயப் பாவாணர், ஞா., - செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் சென்னை, 1985.
- ஐயதேவன், வ., - தமிழ் அகராதியியல் வளர்ச்சி வரலாறு ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1985.

இலக்கண அடிப்படையில் கணினித் தமிழ்சார் கலைச்சொற்கள்

முனைவர் ம. சரவணகுமார்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
மாவட்ட ஆசிரியர் கல்வி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம்,
திருமூர்த்தி நகர்,
திருப்பூர் மாவட்டம்,

முன்னுரை

மொழியில் காலத்திற்கேற்பத் துறைசார்ந்த புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்காக உருவாக்கிப் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களைக் கலைச்சொற்கள் என்கிறோம். ஒரு மொழி தன் வோச்சொற்களைக் கொண்டு புதிய புதிய கலைச்சொற்களை உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு உருவாக்கிக் கொள்ளும்போது மொழி தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டு புதிய செழிப்பினைப் பெற்று மேலும் வளர்ச்சி பெறும் என்ற நோக்கில் கணினித் தமிழ்சார் கலைச்சொற்கள் குறித்து இக்கட்டுரை பயணிக்கிறது.

கலைச்சொல்

கலைச்சொல் குறித்த பல்வேறு விளக்கங்கள் இருப்பினும் 'கலைச்சொல் என்பது ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சிறப்பியல்புகளைக் குறிக்கும் மொழிக்கூறியீடு' என இராதா. செல்லப்பன் குறிப்பிடுவது சிறப்பான விளக்கம் ஆகும்.

கலைச்சொல்லின் தேவை

மின்னஞ்சல் (Email), மின்னிதழ்கள் (E - Journal), கீச்சகம் (Twitter), முகநூல் (Facebook), வலைப்பூக்கள் (Blog), காட்சிவலைப்பூக்கள் (Vblogs) போன்றவை தொடர்பான பல்வேறு கலைச்சொற்கள் காணப்படுகின்றன. சான்றாக Blog என்பதற்கு வலைப்பூ என்பதைக் காட்டிலும் வலைப்பதிவு என்னும் சொல் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. Vblogs என்பதற்கு காட்சிவலைப்பூ என்பதைவிடக் காட்சிவலைப்பதிவே அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. Website, blog போன்றவற்றிற்கு இணையான தமிழ்க் கலைச்சொற்களாக உள்ள இணையம், வலைப்பதிவு போன்றவை தகவல்தொழில் நுட்பக் கலைச்சொற்கள் ஆகும். கலைச்சொற்கள் பெரும்பாலும் காரணப் பெயர்களாகவே இருக்கும்.

அறிவியல் கலைச்சொற்களைத் தமிழாக்குவதில் உள்ள முறைகள் குறித்து அறிவியல் அறிஞர் வா.செ. குழந்தைசாமி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

பழந்தமிழிலக்கியச் சொல்லைப் பயன்படுத்துதல்	வலவன் (Pilot)
பேச்சுமொழிச் சொல்லைப் பயன்படுத்துதல்	அம்மை (Measles)

பிறமொழிச் சொல்லினைக் கடன்பெறல்	தசம முறை (Decimal)
புதுச்சொல் படைத்தல்	மூலக்கூறு (Molecule)
உலக வழக்கை ஏற்றுக் கொள்ளல்	எக்ஸ் கதிர் (X-ray)
பிறமொழித் துறைச்சொற்களை மொழி பெயர்த்தல்	ஒளிச்சேர்க்கை (Photosynthesis)
ஒலிபெயர்த்துப் பயன்படுத்தும் சொற்கள்	மீட்டர், ஓம் (Meter, Ohm)
உலக அளவிலான குறியீடுகள், சூத்திரங்கள்	$\Sigma \sqrt{A} = \pi r^2 H_2O, Ca$

இலக்கண அடிப்படையிலான கணினிக் கலைச்சொற்கள்

பெரும்பாலான கலைச்சொற்கள் பெயர், வினை என்ற இரண்டு வகைக்குள் அடங்கிவிடும். பெயர்கள் தனிப்பெயர்களாகவும் தொகைப்பெயர்களாகவும் அமையும். மரபுப்படி தொகைப்பெயர்கள் வேற்றுமை அடிப்படையிலும் வேற்றுமை அல்லாத அடிப்படையிலும் ஆறு வகைப்படும். வினைகள் தனிவினைகளாகவும் கூட்டு வினைகளாகவும் அமையும். இவற்றின் அடிப்படையில் கணினித் தமிழ்சார் கலைச்சொற்கள் அமைந்துள்ளன.

Computer – கணினி

இச்சொல் தொடக்கத்தில் கணிப்பதற்கான பொறி என்ற நோக்கில் ‘கணிப்பொறி’ என்ற தொகைப்பெயராகவே இருந்தது. இ. ஐ. னி ஆகிய எழுத்துக்கள் திராவிட மொழிகளில் பெண்பால் பெயர்களின் ஈற்றிலும் அஃறிணைப் பெயர்களின் ஈற்றிலும் குறிக்க வரும் என்பது பொதுவான ஒன்று. எனவே கணிப்பொறி என்பதற்குப் பதில் ‘கணினி’ என்ற சொல் சுருக்கமாகவும் இனிமையாகவும் அமைகின்றது. கணியன்பூங்குன்றன். கணிமேதாவியார் போன்ற பழந்தமிழ்ப் பெயர்களில் ‘கணித்தல்’ என்றவினைச்சொல் இருந்தமையால், கணினி என்ற சொல்லை உருவாக்க முடிந்தது. இது வினையிலிருந்து உருவாக்கப்படும் பெயர் என்பதால், கணினி என்பதன் சரியான இலக்கண வடிவம் ‘வினை ஆக்கப் பெயர்’ ஆகும்.

Whatsapp – புலனம்

இச்சொல் தொடக்கத்தில் கட்செவி என்று அழைக்கப்பட்டது பின்பு புலனம் என்றானது. புலனம் என்பது ஐந்து புலன்களையும் குறிப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. ஆனால், அந்தச் செயலியைக், கண்களையும் காதுகளையும் கொண்டுதான் பயன்படுத்துகிறோம். இந்த அடிப்படையில், கட்செவி சரியானதாகத் தோன்றுகின்றது. இருந்தாலும், புலனம் என்பது ஒலிப்பதற்கு இனிமையாக இருப்பதால் பொருத்தமான கலைச்சொல்லாக அமைகிறது. மேலும், செய்திகளைப் புலப்படுத்துவது என்ற பொருளிலும் அதைக் கையாளலாம். புலன் + அம் = புலனம் என்று ஒரு பெயரும் அம் விசுவயும் சேர்ந்து அமைந்து வேறொரு பொருள் கொண்ட பெயரை உருவாக்குவதால், இது ‘பெயர் ஆக்கப் பெயர்’ ஆகும்.

Memes – போன்மீ

மீம் (Meme) எனும் ஆங்கிலச்சொல், ஒரே பண்பாட்டில் ஒருவரிடமிருந்து இன்னொருவருக்குப் பரவும் சிந்தனை அல்லது கருத்துப்பரிமாற்றம் எனப் பொருளுணராமாறு 1976-இல் உருவாக்கப்பட்டது. தமிழில் ‘மீ’ என்பது உயர்ந்தது, எஞ்சியிருப்பது, புகழ் என்பவற்றுக்கான வேர்ச்சொல்லாகும். ‘ஒருவரினின்று இன்னொருவருக்குப் பரவுவது’ எனும் ஆங்கிலப் பதத்தின் பொருளை இவை ஒத்துச் செல்வதன் காரணமாக, ஒலிப்பு ஒத்துப்போகுமாறு, ‘மீம்’ என்ற சொல்லாக, ‘மீம்’ மொழியாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மீம் எனும் ஆங்கிலச்சொல்லோடு ஒலியொப்புமை கருதிக் கலைச்சொற்களை உருவாக்குவதைக் கூடுமானவரைக்கும் தவிர்க்க வேண்டும். அத்தகைய மொழிபெயர்ப்புகள் ஒரு கலப்பு மொழியை,

ஆங்கிலத்தையே தமிழ்போல் உச்சரிக்கும் தன்மையை வளர்த்து விடுகின்றன. மரபு இலக்கணங்களில் மகரக் குறுக்கத்துக்கு 'போன்ம்' என்பது சான்று. ஒப்பிடும் பொருண்மையில் போல, போன்ம் என்பது பழந்தமிழில் பயன்படும். அந்த வடிவத்தை அவ்வாறே 'Meme' என்பதற்கான நிகரச்சொல்லாக உருவாக்கியமை பொருந்தத்தக்கது மட்டுமல்ல, வழக்கில் ஒலிப்பதற்கும் எளிமை வாய்ந்தது. இது 'போல' என்ற இடைச்சொல்லிலிருந்து உருவானதால் போன்ம் என்பது 'இடை ஆக்கப் பெயர்' ஆகும்.

மேலும் சில கலைச்சொற்களின் இலக்கணம்

GPS – புவித்தடங்காட்டி	புவியில் தடத்தைக் காட்டும் கருவி	இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை
Mobile – அலைபேசி	அலைக்கற்றை வரிசையால் பேச உதவும் கருவி	மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை
Email – மின்னஞ்சல்	மின்னணு ஆற்றலால் அனுப்பப்படும் அஞ்சல்	மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை
Smart phone – திறன்பேசி	பேசுதல், படம் எடுத்தல், இணைய வழிச் செயல்பாடுகள் மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய பல்தொழில் திறமைகளுக்கு உள்ள கருவி	நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை
Keyboard – விசைப்பலகை	விசை அழுத்தங்களுக்கு உண்டான பலகை	நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை
Instagram – தொலைவரி	தொலைவினிலிருந்து வரும் வரிச்செய்தி	ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகை
Selfi – தன்படம்	தனது படத்தைத் தானே எடுக்க உதவும் படச் செயலி	ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை
Inkjet Printer – மைவீச்சு	அச்சப்பொறி மையினது வீச்சால் எழுத்துக்களைப் பொறிக்கும் அச்சுக்கருவி	ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை
Wifi – அருகலை	அருகின்கண் கிடைக்கும் அலைவரிசை	ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை
Laptop – மடிக்கணினி	மடியின்கண் வைத்து இயக்கப்படும் கணினி	ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை

முடிவுரை

கணினிசார் கலைச்சொற்களைத் தமிழில் கண்டடையும்தோது சொற்பெருக்கமும் வளமான எதிர்காலமும் மொழிக்கு உண்டாகும். பல்லைக்கழகங்களில் தனித்துறையும், ஆய்வுகளும், ஆய்வேடுகளும் பெருகும் நிலை தமிழ்மொழிக்கு உருவாகும். எங்கள் தமிழ் உயர்வென்று நாம் சொல்லிச் சொல்லித் தலைமுறைகள் பல கழித்தோம். குறைகளைக் களைந்தோமில்லை. தகத்தகாய தமிழைத் தாபிப்போம் வாரீர்! என்ற பாவேந்தர் கூற்றுக்கு இணங்க கலைச்சொற்களின் தேவையையும் பெருக்கத்தையும் உணர்ந்து தமிழின் பெருமையையும் வளமையையும் உலகிற்கு அறிவிக்கச் செய்வோம்.

வெண்முரசெனும் புதுச்சொற்களஞ்சியம்

முனைவர் ப. சரவணன்,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
லக்ஷ்மி பள்ளி, மதுரை.

முன்னுரை

புனைவிலக்கியத்தில் புதிய சொற்கள் இடம்பெறுகிறதெனில் அது கவிதையிலக்கியமாகத்தான் இருக்கும். அதற்கடுத்த நிலையில் நாவலிலக்கியத்தில் அவ்வாறு இடம்பெற வாய்ப்புள்ளது. அந்த வகையில் புதிய சொற்களைத் தொடர்ந்து உருவாக்கி, தன் நாவல்களில் இடம்பெறச் செய்யும் எழுத்தாளர்களுள் முதன்மையானவர் எழுத்தாளர் ஜெயமோகன்.

அவர் மகாபாரதத்தை நவீன நடையில் மீட்டுருவாக்கம் செய்து, 'வெண்முரசு' என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ள நாவல் தொடரில் எண்ணற்ற புதியசொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றைப் பட்டியலிடுவதும் அவை தமிழ் மொழிக்குப் புதியசொற்களே என்று நிறுவுவதும் இந்த ஆய்வுக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கங்களாகும்.

'வெண்முரசு' அறிமுகம்

2014 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து தினமும் ஓர் அத்தியாயமாக ஏழு ஆண்டுகளில் 26 நாவல்களாக 25,000 பக்கங்களில் இயற்றப்பட்டுள்ள மகத்தான ஆக்கம் 'வெண்முரசு'. இது உலகின் மிகப்பெரிய நாவல்களில் ஒன்றாகும். இந்நாவல் வரிசை மகாபாரதத்தின் கதைமாந்தர்களை அணுகி

ஆராய்கிறது. சிறிய கதைமாந்தர்களை விரிவாக்கம் செய்கிறது. உணர்ச்சிகளையும் தத்துவங்களையும் தரிசனங்களையும் விரிவாக்கம் செய்கிறது. இது அறத்தின் முரசு. எட்டுச் சுவைகளும் இணைந்து ஒன்றாகும் அமைதியின் நிறம்கொண்ட முரசு. காலம் கடந்து நின்றும் பேரறத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, அதனைப் போற்றுகிறது இந்த 'வெண்முரசு'.

புதிய சொற்களின் தேவை

"தேவையே புதியனவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதற்குத் தாய்" (Necessity is the mother of invention) என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப, 'மகாபாரதம்' நடந்த காலம் மிகப் பழையது என்பதாலும் நவீன யுக வாசகருக்கு ஏற்ப அதன் செவ்வியல் தன்மை மாறாமல் அதைக் கையளிக்க வேண்டும் என்ற எழுத்தாளரின் வேட்கையாலும் 'வெண்முரசு' நாவல்தொடரில் பல்வேறு புதிய சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

பழைய, தேய்வழக்குச் சொற்களையும் தொடர்களையும் மீண்டும் மீண்டும் தன்னுடைய புனைவிலக்கியத்தில் பயன்படுத்த விரும்பாத எழுத்தாளர் புதிய சொற்களைத் தன்னுடைய அறிவுத்திறனால் கண்டறிந்து உருவாக்கியுள்ளார்.

இதுகுறித்து ஆர். மாணிக்கவாசகம், "தனித்தமிழியக்கம் உருவாகி அது பங்களிப்பை ஆற்றி, முடிந்துவிட்டது என்றே எண்ணியிருந்தேன்.

தனித்தமிழுக்கு இனிமேல் இடமே இல்லை என்று அனைவரும் சொல்லும்போது இருக்கலாமென்றே நானும் எண்ணியிருந்தேன். இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப்பின் ஒரு தனித்தமிழ்க் காவியம் இங்கே நிகழ்கிறதென்பதே பெருமகிழ்வுக்கு ஆளாக்கியது” என்று ‘வெண்முரசு’ நாவல் தொடர் எழுதும் எழுத்தாளரின் முயற்சியினைப் பாராட்டியுள்ளார்.

அவர் ‘வெண்முரசு’ நாவல் தொடரைப் படித்த அனுபவத்தைப் பின்வருமாறு பகிர்ந்துள்ளார்.

“ஏராளமான தமிழ்ச்சொற்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் இவ்வளவு நுட்பமான தமிழ்ச்சொற்கள் இருக்கின்றன என்பதே வியப்புக்குரியது. ‘ராஜதந்திரம்’ என்பதை ‘அரசகூழ்தல்’ என்று வாசித்தபோது ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி என்பது அரிதானது. அப்படி எத்தனை சொற்கள்!. பல்லாயிரம் புதிய சொற்கள். மகாபாரதத்தைப் படிக்க எனக்கு ஒரு மனத்தடை இருந்தது. அது வடமொழிக்காப்பியம் என்பதுதான் அதற்குப் பின்னணி. ஆனால், அதைத் தூய தமிழில் எழுதமுடியும் என்று எண்ணிப் பார்க்கவே இல்லை..... முழுமையாகவே தனித்தமிழில் எழுதப்பட்டு வருகிறது வெண்முரசு” என்று வியந்து கூறியுள்ளார்.

வெண்முரசில் புதிய சொற்கள்

“புதிய சொற்கள்” என்று இங்குக் குறிப்பிடப்படுவன இதுவரையாரும் பயன்படுத்தாத, தமிழ் அகராதிகளில் இடம்பெறாத சொற்கள் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இரண்டு சொற்களை இணைத்துக் கூறும்போது அவை ஒன்றிணைந்து புதிய அகதரிசனத்தைத் தரும் என்ற நிலையிலும் அவற்றைப் புதிய சொற்களாகவே கொள்ளவேண்டும்.

சொற்களை இணைப்பது எளிதுதான் எனினும் சொற்களை இணைப்பதால் புதிய உணர்வுநிலையினை வாசகரின் மனத்தில் உருவாக்க முடிந்தால், அது ஒருவகையில் ஒரு புதிய உத்தியே என்பதை நாம் மறுக்க இயலாது. அத்தகைய சொற்களையும் நாம் தமிழ்மொழியின் சொல்வளத்துக்கு அந்த எழுத்தாளர் அளித்துள்ள கொடையென்றே கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் நோக்கும்போது, ‘வெண்முரசு’ நாவல் தொடரில் சில நூறு புதிய தமிழ்ச்சொற்களைக் கண்டறிய முடிந்துள்ளது.

வெண்முரசில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள புதிய சொற்கள் குறித்தும் அவை பொதுப்பயன்பாட்டுக்கு வந்துவிட்ட நிலை பற்றியும், “வெண்முரசில் நானே உருவாக்கிய நூற்றுக்கணக்கான சொற்கள் இன்று பொதுப்புழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டிருக்கின்றன. தினத்தந்தியில்கூட அவ்வப்போது அவற்றைப் பார்ப்பதுண்டு. இன்றுகூட ஒரு சொல்லைப் பார்த்துப் புன்னகைத்துக் கொண்டேன். வெண்முரசில் இருந்து ‘விக்ஸனரி’ போன்ற தளங்களுக்குச் சென்று பொதுப்புழக்க மொழியில் கலந்துவிடுகின்றன” என்கிறார் எழுத்தாளர்.

கோ. மன்றவாணன் என்பவர் எழுத்தாளர் ஜெயமோகனின் புனைவிலக்கியத்தில் புதியசொற்கொடை பற்றிக் கூறும்போது, “சிலர் புதுச்சொற்களை எழுதும்போதோ புரியாத சொற்களைப் பயன்படுத்தும் போதோ அடைப்புக்குறிக்குள் அச்சொல்லின் பிறமொழிச் சொற்களை எழுதுவார்கள். ஆனால், நீங்கள் எந்தச் சொற்களுக்கும் அடைப்புக் குறிக்குள் பொருளையோ, பிறமொழிச் சொல்லையோ குறிப்பது இல்லை. நீங்கள் எழுதும் புதுச்சொற்களே தம்மைத் தாமே அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கின்றன. அதற்கான சூழலை உங்கள் சொற்றொடர்கள் உருவாக்கித் தருகின்றன. பிறமொழிச் சொற்களுக்குத்தான் நீங்கள் புதுச்சொல் உருவாக்குகிறீர்கள் என்பது அல்ல, சூழலின் போக்குக்கு ஏற்ப, சொல்லும் கருத்துகளின் நுண்மைக்கு ஏற்ப எந்த மொழியிலும் இல்லாத புதுச்சொற்களையும் தமிழுக்குத் தந்து வருகிறீர்கள். உங்கள் படைப்புகளில் உள்ள புதுச்சொற்கள் அனைத்தையும் தொகுக்க வேண்டும். அந்தப் பணியை நான் செய்ய வேண்டும் என்ற ஓர் எண்ணம் எனக்கு நீண்ட காலமாகவே உள்ளது” என்று தெரிவித்துள்ளார்.

இவரைப் போலவே பேராசிரியர் எம்.ஏ. சுசீலா அவர்கள், “நான் மட்டும் இப்போது பணியில் இருந்திருந்தால் ஆர்வமுள்ள மாணவக்குழுவையோ ஆய்வாளர்களையோ ஒருங்கிணைத்து வெண்முரசின் அரிய சொற்களை LEXICON ஆக்கப் பணித்திருப்பேன். அதற்கு வழிகாட்டி அதன் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்ய உதவியும் இருப்பேன். அதில் ஈடுபட முடியாமல் என் வயதின் தளர்ச்சியும் பிற பணிச்சுமைகளும் என்னைத் தடுக்கின்றன. எனினும் வருங்காலத்தில் எவரேனும் அதைச் செய்யக்கூடும் என்ற ஆழ்ந்த

உள்ளார்ந்த நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கிறேன்”
என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வெண்முரசின் ‘தமிழ்ச் சொற்கொடை’

நான் ‘வெண்முரசு’
நாவல்தொடரை வாசித்தபோது என்னளவில்
புதிய தமிழ்ச்சொல் என நான் கண்டடைந்த சில
நூறு சொற்களுள் 80 சொற்களை மட்டும் இங்குத்
தொகுத்தளித்துள்ளேன்.

1. வழிவிடுதி - பயண வழியில் ஓய்வெடுக்க உதவும் தங்குமிடம்
2. தொலைபயணி - கற்பனைக்கு எட்டாத நெடுந்தொலைவுச் சென்றுவருபவர்,
3. பொழுதிணைவு - பின்னிர்வும் வைகறையும் சந்திக்கும் நேரம் அல்லது மாலையும் முன்னிரவும் சந்திக்கும் நேரம்
4. ஊழ்கம் - தியானம்
5. துயில்நீக்கப்பணி - இரவுக்காவல்
6. வாயுமிழ்தல் - வாந்தியெடுத்தல்
7. அன்னநீர் - சோறுவெந்த நீர் அல்லது வடிகஞ்சி,
8. முகச்சொல் - மரியாதை நிமித்தமான வார்த்தை
9. கதிரெழுதல் - சூரிய உதயம்
10. கதிரமைதல் - சூரிய அஸ்தமனம்
11. உளப்பாடம் - மனப்பாடம்
12. சுடராட்டு - தீபாராதனை
13. பூச்செய்கை - பூஆராதனை
14. வயற்றாட்டி - பேறுகாலம் பார்க்கும் பெண்
15. அணியார் - ஒப்பனை செய்பவர்கள்
16. இலைப்பொதிக்கூடு - இலைகளால் செய்யப்பட்ட கூடு
17. அளியவன் - கருணையுடையவன்
18. வெயிலெழுதல் - விடியல்
19. பொழுதிடை - இடைவேளை
20. தாழ்வில்லை - பரவாயில்லை

21. நாளவன் - சூரியன்
22. வாய்மணம்கொள்ளுதல் - தாம்பூலம் தரித்தல்
23. முன்தூக்கம் - குட்டித் தூக்கம்
24. சொல்லங்குக - பேசாதீர்
25. பொழுதணைவு - மாலையப்பொழுது முற்றுப்பெறுதல்
26. தாலச்சுடர் - தீபாராதனைத் தட்டில் எரியும் சுடர்
27. மூப்பிளமைமரபு - வயதுவாரியான முன்னுரிமை
28. முற்றொப்புதல் - முழுமையாகச் சம்மதித்தல்
29. மறிச்சொல் - மறுத்துக் கூறுதல்
30. சொல்சூழ்கை - விவாதித்தல்
31. சொல்லெண்ணுதல் - சிந்தித்துப் பேசுதல்
32. எண்ணமாற்று - மாற்றுச் சிந்தனை
33. உளமோட்டுதல் - எண்ணிப் பார்த்தல் அல்லது சிந்தித்தல்
34. முழுதணிக்கோலம் - முழுமையாக ஒப்பனை செய்துகொள்ளுதல்
35. சொல்மன்று - விவாதம் நிகழும் இடம்
36. அணித்தடம் - அணிகலன்களால் ஏற்பட்ட தடம்
37. சொல்லாடுதல் - பேசுதல்
38. உளவிழி - அகப்பார்வை
39. விழியுசாவுதல் - கண்களால் பேசுதல்
40. சூழநோக்குதல் - சுற்றுப்புறத்தைப் பார்த்தல்
41. விழிச்சான்று - கண்ணால் பார்த்த சாட்சி
42. வானருள் - மழைப்பொழிவு
43. செவிகுவித்தல் - கூர்ந்து கவனித்தல்
44. படிவர் - அடியவர்
45. ஐம்பரு - பஞ்சபூதம்
46. பிறவிமீன் - பிறந்த நட்சத்திரம்
47. செல்கைச்சடங்குகள் - இறப்புச் சடங்குகள்

48. காலிளைப்பாற்றுதல் – ஓய்வெடுத்தல்
49. தண்துளி – குளிர்ந்த துளி
50. காட்டெரி – காட்டுத்தீ
51. சிற்றணுவிடை – மீச்சிறுபொழுது
52. நேரக்கணியர் – நேரத்தைக் கணித்துக் கூறுபவர்
53. இணையகவை – ஒத்த வயது
54. மின்னரசன் – இந்திரன்
55. முழுத்தவை – நிறைவயது உடையவை
56. நிகர்த்திறை – சமமான வரி
57. பூசலோசை – சண்டையிடும் சப்தம்
58. செறுத்துநிற்பு – தடுத்து நிறுத்துதல்
59. நிகருடல் – வலப்புறமும் இடம்புறமும் சமநிலையுடைய உடல்
60. நற்றூயில் – நல்ல உறக்கம்
61. புரவியுள் – குதிரைக்கறி
62. ஐந்தனல் – ஐந்துவகையான நெருப்பு
63. நெறியுசாவுதல் – மரபாகப்பின்பற்றப்பட்டுவரும் வழிமுறையைக் கேட்டறிதல்
64. நிகருலகு – இணையான உலகம்
65. நீரன்னம் – வடிகஞ்சி
66. நீணாள் – நீண்ட நாள்
67. கணிக்களம் – குறிசொல்பவர்கள் கணித்துக் கூறுவதற்காக வரையும் இடம்
68. சிற்றூரன் – சிறிய ஊரைச் சார்ந்தவன்
69. புதரொலி – புதர் அசையும் ஒலி

70. தன்னேற்பு மணம் – சுயம்வரம்
71. அரசுசூழ்தல் – இராஜதந்திரம்
72. கதிர்மைந்தன் – சூரியரின் மகன்
73. செல்வழி – போகும் வழி
74. புரவிச்சிதை – குதிரையை எரியூட்டுதல்
75. நுண்ணனல் – மீச்சிறு தீ
76. வருகணக்கு – பிறப்பு தொடர்பானவை
77. செல்கணக்கு – இறப்பு தொடர்பானவை
78. தூநீர்வாவி – தூய்மையான குளம்
79. பழிநிகர் – பழிக்குப் பழி வாங்குதல்
80. எடுத்துரைப்பு அளித்தல் – காரண, காரியத்தை விளக்கிக் கூறுதல்.

முடிவுரை

இந்த 80 சொற்களுள் பல தமிழ் அகராதியில் இடம்பெறவில்லை. அவற்றை உரிய முறையில், தமிழ்ச் சொல்லகராதியில் சேர்க்க வேண்டியது இக்காலத் தமிழராகிய நமது தமிழ்ப் பணிகளுள் ஒன்றாகும்.

துணைநின்றவை :-

1. ஜெயமோகன் எழுதிய 'வெண்முரசு' நாவல் தொடர் – 26 நாவல்கள் (25,000 பக்கங்கள்)
2. ஜெயமோகனின் இணையதளம்
3. தமிழ் லெக்சிகன்,
4. தமிழ் விக்ஸனரி,
5. தமிழ்ப்பேரகராதி-நா.கதிரைவேற்பிள்ளை.

பொருண்மை சொல் மேலாண்மை

சாந்தி திருநாவுக்கரசு
2/290, தெற்குத் தெரு,
இராமர் தோட்டம், வி.பி. சிந்தன் நகர்,
தணக்கன் குளம், மதுரை.

முன்னுரை:

அடிநாள் (ஆதிகாலம்) தொட்டு உயிரினங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியில் திட்டமிடுதலிலும் நிறுவவதிலும் தலைமை யேற்றலிலும் கட்டுப்படுத்துதலிலும் முகாமைத்துவம் (மேலாண்மை) தொடர் நடையிட்டு வருவது இயற்கையின் நியதி. ஒரு சொல் என்பது ஒரு எழுத்து தனித்தும் பல எழுத்துக்களின் கூட்டமைப்பும் ஆகும். சொல்லென்பது பொருள் தருவதின் அடிப்படையாக விளங்குகிறது. தொன்மையின் தொட்டில் அகவையின் தேடல். நாகரிகத்தின் பிறப்பிடம். தமிழனின் சிறப்பிடம் தமிழனின் அடையாளம் வேர்தமிழின் விளைபூமியாம் வைகை கரையில் தூளியாடிய நம் தமிழின் கலாச்சாரப் பெருமைகளைக் கட்டியங்கூறும் தளமாய் நம் தாய்த் தடத்தினை செப்புகிறது. உலகின் முதன்மொழி தமிழென்று விழியகலமிச்சமில்லா வாழ்வியலின் உச்சங்களாய் ஈராயிரத்து அறுநூறு வருடங்களுக்கு முன்னரே விட்டுச்சென்ற முதன்மைத் தடங்களாய்த் தாலாட்டுகிறது.

வண்ணக் கலவைகளில் பாணை ஓடுகளில் பொறிக்கப்பட்ட தமிழ் பிராமி எழுத்துக்கள் கல்விபறிவிலும் அறிவாற்றலிலும் சொல் மேலாண்மையிலும் நம் மூத்தகுடி மக்கள் சளைத்தவரல்லர் என்று சரம் தொடுத்த மாணிக்கங்களாய் மணந்தொரு மாலையாய் கரைகண்டு கலக்கிய புதுமைச் சிற்பிகள். சொல்லாடலின் பேராண்மையில் பெருங்களமாய்

நம் மூதாதையரின் முத்தாய் சொத்தாய் சொல் மேலாண்மை விளங்கிற்று என்றால் மிகையாகாது. பிறமொழி போன்றல்லாது அத்தனை உறவுகளுக்கும் அட்சயமாய் சொல் வகுத்தான் தமிழன். சொல்லுக்கொரு இலக்கணம் வகுத்து தனிநிகர் தழுவினே தரணி செழித்தொரு மொழியின் சொல் மேலாண்மை காண்போமிங்கு!

மொழியின் சாரம்:

எழுத்துக்களின் கோர்வையே சொல். சொற்களின் அணிவகுப்பே சொற்றொடர். சொற்றொடரின் பொருளே உணர்த்துதல். உணர்த்துதலின் வெளிப்பாடே செயல். செயலே வாழ்வியல். வாழ்வியலே பண்பாடு. பண்பாடே இனத்தின் அடையாளம். இனத்தின் அடையாளமே மொழி. மொழியின் அடையாளமே தமிழ். கரிமப் பகுப்பாய்வுகள் அட்சயங்களாய் அகழ்வாராய்ச்சியில்.... மிகவே மலைத்துப் போனதே! என்னே! விந்தை? என்னே! வியப்பு?.... கிடைக்கின்ற முதன்மை அகழ்வாய்வின் அடுத்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதோடு பண்பாட்டுப் பாரிசாதம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாய் மணந்திருந்த மணம் கண்டு வாயடைத்துப் போய்விட்டோம்.... எம்தமிழின் சொல் மேலாண்மை கண்டு! நாகரிகத்தின் உச்சமாய் பண்பாட்டுடன் எழுத்தறிவு பெற்றவர்களாய் பொறிக்கப்பட்ட பாணையோடுகளில் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துக்கள் ஆதன் உதிரன் திசன் என

தனி ஒருவரின் பெயரினைக் காணும்போதும் எலும்பில் கண்டெடுக்கப்பட்ட எழுத்தாணிகள் பெருமைமிகு தொன்தருக்கள்! உலகின் 6806 மொழிகளில் பேசும் எழுதும் மொழிகள் 700-இல் பொதுவாய் 100 மொழிகளாம். அதில் இன்றளவும் பேசப்படும் மொழிகள் ஹிப்ரு, கிரேக்கம், இலத்தீன், சமசுகிருதம், சீன மொழிகளில் ஆறினில் தமிழ் முதன்மையாய்....இன்று வரை பேசப்படும் எழுதப்படும் வருகின்றது.

தமிழில் முதல் எழுத்து “அ” முதற்சொல் “அம்மா” எத்தனை உயிரோட்டம்? “அ” என்னும் எழுத்து உயிர் எழுத்தினையும் “ம்” என்னும் எழுத்து மெய் எழுத்தினையும் “மா” என்னும் எழுத்து உயிர் மெய்யெழுத்தாகச் சொல் மேலாண்மையை இங்கிருந்தே தொடங்குகிறது. தன் 247 எழுத்துக்களில் கசடதற என்று வல்லினமாக யரவழை இடையினமாக நுருணநமன மெல்லினமாகத் தன் மேலாண்மையின் செய்கையின் குறியீடுகளாலும் வினைக்குறிப்பு, வினைத்தொகை போன்ற சொல்லிலக்கணங்களாலும் உயர்திணை, அஃறிணை சொற்பாகுபாடுகளும் அகம், புறமென்ற பொருட் பாகுபாடுகளும், குறிஞ்சி, வெட்சி திணைப் பாகுபாடுகளும் அதன் பகுதிகளோடு வெண்பாவென்ற செய்யுள் இலக்கணத்துடனும் சமந்து தன் ஈழணையில்லா மேலாண்மை தாங்கி உலகில் அழகாய் வலம் வருகின்றது.

சொல் இலக்கணம் :

எழுத்துக்கள் ஒன்றிணைந்துவரும் பொருளினை புரிந்துகொள்ளப் பாலமாக இருக்கும் ஒலியே சொல். சொல்லின் வேறு பெயர்களாம்.... பதம், கிளவி என்பன. அச்சொல் தன்பால் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என நான்கு வகைகளாய் மிளிக்கின்றது. மாந்தனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் தான்.... யாரென்று அடையாளம் காட்டும் பெயரினை உணர்த்தும் சொல் பெயர்ச்சொல்லாய்.... (எ.டு.-தமிழ்). ஒருவரின் செயலை (வினை) உணர்த்துவது வினைச்சொல்லாய்.... (எ.டு. -பேசு). இவ்விரண்டிற்கும் இடையே தன்னையிருத்தி தன் செயலால் பொருளுணர்த்துவது இடைச்சொல்லாய்.... (எ.டு. தமிழைப் படித்தான்) பெயரின் வினையின் தன்மையாம் குணங்கள்தனை, உணர்த்துவது உரிச்சொல்லாய்.... (எ.டு.-நற்றமிழ்).

சொல்லானது இரு திணைகளையும் ஐந்து பால்களையும் குறிக்கும். இரு திணையெனில் உயர்திணை மற்றும் அஃறிணை. ஐந்து பால் எனில் ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவிற்பால் என்பனவாம். தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூவகை இடங்களில் வந்தே தன் சிறப்பாய் குறிப்புணர்த்தியும் வெளிப்படுத்தும் பாங்கிலும் செய்யுள் வழக்கிலும் உலக வழக்கிலும் முன்னிருத்துகின்றது.

சொல் மேலாண்மை:

மொழியைக் கற்பதற்கு முகாமையாய் எழுத்தினையும் அதன் ஒலியினையும் சொல்லினையும் அதன் உச்சரிப்பினையும் அதன் பொருளினையும் எழுதப் படிக்க எளிமையுடன் நிலையான மாறாத ஒலிகளுடன் ஒன்றிப் போகச் செய்யும் நம் மொழியின் சொல் மேலாண்மை. எழுத்துக்கள் மிக எண்ணிக்கையில் இருப்பினும் அதனை உச்சரிப்பதில் எளிமை தமிழுக்கே உரிய சிறப்பு எனலாம். எழுத்துக்களின் கூட்டுச்சொல்லாயின் அந்த எழுத்துக்களுக்குரிய ஒலிகளின் சேர்க்கைதான் அந்தச் சொல்லின் உச்சரிப்பு.

முடிவுரை:

“சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச்சொல்லே அதைத் தொழுது படித்திடடி பாப்பா” என்று பாரதி தமிழைச் சிறந்த மொழியாக்கி பாப்பாவுக்குக் கூறி அழகு பார்க்கின்றார். வானார்ந்த பொதியின் மிசை வளர்மதியாய் தேனார்ந்த சொல்லின் சுவையில் பொருளின் நடையில் மேதினில் மேன்மையான மொழியாம் தமிழ்ச் சொல் வன்மையில் வளம் கூட்டி பொருள் நடையில் அழகூட்டி நாவினிலே சுவைகூட்டி செவிதனுக்கு அமுதூட்டி உள்ளத்திற்கு உவகையூட்டி புவிதனுக்கு புதுமைப் பூவென மலர்ந்தே மணம் பரப்பி தமிழின் அழகே அம்மொழியின் சொல் மேலாண்மையென புதைந்திட்ட பெருஞ்செல்வமாய் அழகுற நவில்கிறது.

ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே பண்பு வளர்த்த தமிழாய்....

வெற்றிலையும் சுண்ணாம்பும் சுவைத்துப் பார்த்த தமிழாய்....

தூளிமழலைத் தூங்கலுக்கும் தூறலிந்தத் தமிழாய்....

தேம்பியழும் தேம்பலிலும் தேன்வார்க்கும்
தமிழாய்....

பறவைகளின் மொழியாய் பாடும் குயிலின்
மொழியாய்....

பரவசத்தின் பாதைகளில் பண்ணிசைக்கும்
தமிழாய்....

ஊன் முழுக்க ஊடுருவி உயிரில் கலக்கும்
தமிழாய்....

ஏடுகளில் தமிழாய்....

எத்திசையிலும் தமிழாய்....

இலக்கணத்தின் கூறுகளில் இனிமை கண்ட
தமிழாய்....

முத்தங்களில் தமிழாய்....

முகடு பேசும் தமிழாய்....

வேற்றுகிரகவாசிகளின் சங்கேதங்கள்
தமிழாய்....

அரசவையும் அழகாக வளர்த்ததிந்த தமிழாய்....

அகழி கூட அதிசயிக்கும் அருமையிந்த
தமிழாய்....

ஆர்ப்பரிக்கும் அலையில் கூட ஒலிக்குமிந்த
தமிழாய்....

தூணு வச்சகோயில் முழுக்க உலாவந்த
தமிழாய்....

தலைமுறைகளும் தலைநிமிர் வைத்ததிந்த
தமிழாய்....

ஈடல்லா கோடிசுகம் கொடுக்குமிந்த தமிழாய்....

பட்டிக்காட்டில் பழுத்த முகங்கள் விரும்பிக்
கேட்ட தமிழாய்....

பாட்டனுக் பாடி வளர்த்த பாந்தமான தமிழாய்....

ஏழ்பிறப்பும் ஏகாந்தம் அளிப்பதிந்த தமிழாய்....

அத்தனைக்கும் எத்தனை மொழியிருப்பினும்
தன் இனிமையால் உச்சரிக்கும் பாங்கினால்
பொருளால் சுவையால் நடையால் இலக்கணத்தால்
இது போலொரு மொழியில்லையென
விண்ணோரும் மண்ணோரும் வாழ்த்த வணங்க
வேரெனத் திகழ்வது தமிழ் தன்பாற் கொண்ட
சொல் மேலாண்மையில் என்றே மார்தட்டி

“தமிழன் என்று சொல்லடா....தலை
நிமிர்ந்து நில்லடா”....

மீன்பாடும் தேன்நாடு கிழக்கிலங்கை மட்டக்களப்பு சில சிறப்புச் சொற்கள்

சாத்தில்லையா
சட்டவாளர் ஆய்வாளர்
ரொறன்ரோ, கனடா

இலங்கையிலே இயற்கையோடு இணைந்த பல்வேறு சிறப்புக்களைக் கொண்டது “மீன்பாடும் தேன் நாடு” எனப் புகழப்படும் மட்டக்களப்பு பிரதேசமாகும். மருதமும் நெய்தலும் அருகருகாகக் கொண்டு காணப்படும் இப்பிரதேசம் பல்வேறு வளங்களோடு கூடிய ஒரு சிறப்பு மிக்க நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. மட்டக்களப்பு வாவி மருத நிலத்தையும் நெய்தலையும் பிரித்து அதன் சிறப்புக்குப் பெருமை கூட்டி நிற்கின்றது.

நெய்தல் நிலப் பிரதேசம் “எழுவான் கரை” எனவும் மருத நிலப் பிரதேசம் “படுவான் கரை” எனவும் இயற்கையோடு ஒன்றிய பெயரையே தாம் வாழும் நிலப்பரப்புக்கும் சூட்டி வாழ்கின்றனர். ஆயின், படுவான்கரை மிகுந்த செழிப்பானதாகவும் தமிழரின் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு போன்ற

அனைத்து விழுமியங்களையும் கட்டிக்காத்துத் தமது சந்ததிக்கும் கடத்திச் செல்லும் சிறப்புமிக்க விளைநிலப் பிரதேசமாகவும் விளங்குவது இந்தப் படுவான்கரையே.

இந்த வளமும் சிறப்பும் அந்த மண்ணுக்கு மட்டுமன்றி அங்கே வாழும் மக்களுக்கும், அவர்கள் பேசும் மொழிக்கும் கூடவே உண்டு. “மட்டக்களப்பு பேச்சு வழக்கிலுள்ள சில சொற்கள் இலக்கியத் தன்மையானவையாகவும், சில பழைய இலக்கியப் பண்புகளைக் கொண்டவையாகவும் காணப்படுவதோடு, இன்றுவரையும் தனக்கே உரித்தான சிறப்பு அம்சங்களையும் அவை கொண்டுள்ளன” என புகழ்பெற்ற மொழியியலாளரான ‘கமில் செவிலிபில்’ கூறினார் (Kamil Zvebil-“some features of Ceylon Tamil” Indo-Iranian Journal 9:2, June 1960) தொடர்ந்து மட்டக்களப்பு மக்களின் வழக்காற்றுச் சொற்களின் பெருமையை உணர்ந்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முந்நாள் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை “செந்தமிழ் பேச்சு வழக்கு” என வியந்து பாராட்டினார் (மட்டக்களப்பு மாநாட்டு நினைவு மலர் 1996)

வழக்காற்றுச் சொற்கள் நியமச் சொல்லிலிருந்து சிதைந்து அல்லது மாறுபட்டுப் போவதற்கு அநேக காரணங்களைக் கூற முடியும். நேரச் சுருக்கம், அவசரம், அறியாமை, சொற்களை உச்சரிப்பதில் காணும் சிரமம் என்பவை அவற்றுள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. அத்துடன் ஒரு மொழியைப் பேசும் மக்கள் பிரிந்து வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் நீண்ட காலம் வாழும்

பொழுது சொற்களில் சிதைவு ஏற்படுகின்றது, ஒரு சொல், பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் வேறுபட்டு ஒலிக்கின்றது. அது ஒரேமாதிரியாக ஒலிப்பதில்லை. இவ்வாறு சொற்களில் ஏற்படும் வேறுபட்ட சிதைவுகள் அப்பிரதேசத்துக்கு மட்டுமே உரியனவாகிப் பிரதேச மொழியை உருவாக்கி விடுகின்றன. அதனை நாம் “பிரதேச வழக்காறு” அல்லது “பேச்சு மொழி” என்று கூறுகின்றோம்.

இங்கே மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்துக்கு மாத்திரமே உரிய வழக்காற்றுச் சொற்கள் சிலவற்றையும் அவற்றின் சிறப்பையும் காண்போம்.

அட்டாளை-தமிழ் அகராதி (Lexicon)
இச்சொல்லை ‘அட்டாலை’ என உச்சரிப்பதோடு, அதற்கு ‘மேல்வீடு’ எனப் பொருள் கூறுகின்றது. On-line Dictionary ‘காவல் கோபுரம்’ என்கின்றது. மற்றும் ஒரு அகரமுதலி ‘மரம்’ என்கின்றது, மற்றும் ஒன்று ‘மேசை’ என்கின்றது. இது மட்டக்களப்பு மக்களைப் பொறுத்தவரை சேனைக் காவலில் பயன்படும் உயரமான காவற்பரண். அவர்கள் காடுகளை அகற்றி அந்த நிலத்தில் பயிரிடுவர். அவற்றுள் மிகவும் முக்கிய பயிராகக் காணப்படுவது சோளமும் மரவள்ளிக் கிழங்குமாகும். இவை விளைந்து வரும் காலங்களில் அவற்றை உண்ணவரும் குருவி, கிளி போன்ற பறவைகளையும் பன்றி போன்ற மிருகங்களையும் கண்காணித்துத் துரத்துவதற்காக மரங்களைக் கொண்டு உயரமாகக் கட்டப்படும் ஒருமேடை. அதை ‘அட்டாளை’ என்பர். இதற்குக் கூரையிடுவதில்லை. காரணம், அது பார்வையை மறைக்கும் என்பதோடு, பறவைகளை, மிருகங்களை விரட்டுவதற்கு உபயோகிக்கும் ‘கெற்றபொள்’ (catapult) ‘கவண்’. (கல் எறியப் பயன்படும் வில் – sling) போன்ற கருவிகளைப் பாவிக்க முடியாது போகும்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே அங்கு வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் சேனைப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதற்கு ‘அட்டாளைச்சேனை’, ‘சேனைக்குடியிருப்பு’ ‘சேனைக்காடு’, ‘வாழைச்சேனை’ போன்ற சிற்றுரர்கள் உருவாகி அங்கெல்லாம் இன்றும் மக்கள் வாழ்ந்து வருவது தக்க சாட்சியமாகும். ஆயின், அவை சிற்றுரர்களாக அல்ல. அவை வளர்ச்சியடைந்து சிறுசிறு நகரங்களாக இன்று காணப்படுகின்றன.

சேனைப் பயிருக்கு மட்டுமல்ல வேறு தேவைகளுக்காகவும் தடிகளைக் கொண்டு கட்டி, 3-4 அடிக்கு மேல், சிறுதடிகளைப் பரவித் தற்காலிகமாக அல்லது நிரந்தரமாக அமைக்கப்படும் மேடைகளும் உள. அவை ஒன்று போன்று தோன்றினாலும் நோக்கிற்கு ஏற்ப அவை வெவ்வேறு பெயரைப் பெறும். ‘பறண்’, ‘புரை’, ‘சிறாம்பி’ என அவற்றை வேறுபடுத்திக் கூறுவர்.

பறண்- ‘பரண்’ என்னும் சொல்லின் சிதைவு. வேளாண் காணியில் நீண்ட காலத்துக்கு நிலைத்திருக்குமாறு பலமான காட்டுக் கம்புகளைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட, அதை ‘வாடி’ என்பர், கட்டிடத்தின் உயரமாகத் தடிகளைப் பரவி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு மாடி எனலாம். நிலத்துக்கு மேலே உள்ள மற்றும் ஒரு அறை. இந்த மேலறையை இரவு வேளைகளில் தூங்குவதற்கும் பெறுமதியான பொருட்களை இட்டு வைப்பதற்கும் உபயோகிப்பர்.

“ஓய்யென ஆங்கே எடுத்தனன்;
கொண்டான் மேல் ... திணை புனத்தில் பரண் மேல்

எரியும் அகில் புகை: கலித்தொகை-குறிஞ்சிக்கலி.

புரை - இது வயல்நிலத்தின் பலபாகங்களிலும் தடிகைகள் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் சிறிய கூடாரம். இதுவும் பரணை ஒத்து சிறியதடிகளைக் கொண்டு சற்று உயரமாக மேடையமைத்துக் கட்டியிருப்பார்கள். இதற்குக் கூரையும் இட்டிருப்பார். இராவேளையில் இதில் தங்கியிருந்து பயிரைக் காவல் செய்வதற்கு வசதியாக இது அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

“முனிவன்புரைவரைக் கீறி (பரிபா. 11, 11)”

“புரையோய் புரையின்று (பரிபா. 20, 72)”

சிறாம்பி - இது வீட்டுக்குப் பின்புறத்தில் கொள்ளி, சட்டிபாணை போன்ற பாத்திரங்களை அடுக்கி வைப்பதற்கு உயரமாகத் தடிகளைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் திறந்த ஒரு மேடையாகும். இதற்குக் கூரை இருக்கமாட்டாது.

கொள்ளி - ‘நெருப்பு’ எனக் கூறுகின்றது. கரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி. அகரமுதலிகளும் பெரும்பாலானவை இந்த வார்த்தையை ‘நெருப்பு’ என்றே பொருள் கொள்கின்றன. “கூடிவரும் கூட்டம் கொள்ளிவரை வருமா” என்ற திரைப்படப் பாட்டும் இந்தக் கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றது.

“கொள்ளிக்கட்டை புனவர் கொள்ளியில்” (ஐங்குறு. 295) “நெருப்பு கைக்கொள்கொள்ளியர்” (நெடுநல்.8). மேலே கண்ட சான்றுகளில் ‘கொள்ளி’ என்னும் வார்த்தை ‘நெருப்பு அல்லது ‘தீ’க்குச் சமமானதாகப் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயின், மட்டக்களப்பு மக்களைப் பொறுத்தவரை ‘கொள்ளி’ என்னும் வார்த்தை ‘விறகு’ என்னும் பொருள்படப் பாவிக்கப்படுகின்றது.

ஒள்ளுப்பம் - “கொஞ்சம்”, “சிறிது” எனப் பொருள்படும். “ஒள்ளுப்பம் இங்கே வாங்க” என்று அழைப்பார்கள். சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது “ஒள்ளுப்பம் ஆணம் ஊத்துங்க”. “ஆணம்” மிளகுதூள் சேராது தேங்காய்ப்பாலில் சுவையாகச் சமைக்கப்படும் நீர்த்தன்மையான, சற்று இனிப்புச் சுவைதரும் கறிவகைகளுள் ஒன்று.

ஆணம்-தமிழ் அகராதி இதற்கு (Lexicon) ‘நேயம்’ எனப் பொருள் கூறுகின்றது. ஏனைய பல அகரமுதலிகளும் இக்கருத்தையே தருகின்றன. இலக்கியங்கள், “நேயம்”

அல்லது “பற்றுக்கோடு” எனக்கொள்கின்றன. “நேயம் ஆணமில்பொருளெமக்கு” (கலித்.1) “தேவரையாணமென்றடைந்து” (திவ். திருச்சந். 69). எனினும் ‘ஆணம்’ என்பது மட்டக்களப்பு மக்களைப் பொறுத்தவரை சுவையான கறிவகைகளுள் ஒன்று. “மாங்காய் சேர்த்து ஆணம் வைத்தால் சுவையாக இருக்கும்” என்பார்.

கா - ஒரு அடைச்சொல். பெண்கள் உரையாடும் பொழுது ஒருவரை ஒருவர் அன்பாக அழைக்க உபயோகிக்கும் சொல்.

“என்னில் அழகியோகா, ஏந்து கொண்டைக் காறியோகா, பல்லால் அழகியோகா, மச்சான் பார்தெடுத்த செங்குரங்கு ?”

“குதிரை கனைக்குதுகா, கோழிகூரான் ஓடுதுகா, ஆளும் பரிமாறுதுகா, மச்சான் ஆரோட போய்ச் சேருசவா கா ?”.

“வாழைப்பழம் எடுகா, வம்பரையில் தேன்எடுகா” போன்ற கிராமியப் பாடல்கள்,

யா, கா, பிற, பிறக்கு, அரோ, போ, மாது, என வருஉம்

ஆயேழ் சொல்லும் அசை நிலைக் கிளவி (தொல்காப்பியம் – சொல் 279)

பொய்யாமை நுவலும் நின் செங்கோல் அச்செங்கோலின்

செய் தொழிற் கீழ்ப்பட்டாளோ இவள்? இவள் காண்டிகா! (மருதக்கலி 99)

காணிகா வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்தீண்டும்

ஆய மட மகளிர் எல்லீருங் கேட்பின் (சிலப்பதிகாரம்)

போன்ற இலக்கியங்களும் ‘கா’ வின்பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்தும்.

காவு தடிக்கும் “கா” என்று கூறுவர். பாரமான பொருட்களைச் சுமந்து செல்வதற்கு வசதியாக நான்கு அடி நீழமான தட்டையாகச் சீவிய தடி ஒன்றின் இரு முனைகளிலும் பொருட்களின் பொதியைக் கட்டித் தோளில் சுமந்து செல்ல உதவும் ஒரு தடி “காத்தடி” என்று கூறலாம்.

“ஆடவர்தோளிலும் கா அரிவையர்நாவிலும் கா” என்பர் கவிஞர்.

குடுதியம் – அனேகர் அறியாத அபூர்வமான மிகவும் ஆழ்ந்த கருத்துடைய ஒரு சொல் இது. ஆயின் மட்டக்கப்பு சிற்றூர்வாசிகளுக்கு இது ஒரு சாதாரண வார்த்தை. இன்றியமையாததும் மிகவும் அருமையானதுமான சொத்தொன்றை இழந்தபோது “எங்கள் ‘குடுதியம்’ பொருள் போயிற்று” என்று கூறி வருத்தப்பட்டுக் கொள்வார்கள். ‘குடிசையம்’ என்னும் மிகப் பழைய சொல்லின் சிதைந்த உரு இது. மிகவும் உயர்ந்த தத்துவப் பொருளைக் குறிப்பிடும் இச்சொல் சங்கமருவிய காலத்தில் வழக்கிலிருந்தது. இது எவ்வாறு இவர்கள் வாயுள் நுழைந்தது என்று நாம் அதிசயப்படும்படியாக இருக்கின்றது இந்த மக்களின் பூர்வீகம்.

“பூவினன் குடிசையம் பொருட்கு மாலுறு ஆவினன் குடிவரு மமலற் போற்றுவாம்”கந்த புராணம்-14

சூடு – வேளாண்மையோடு இணைந்த

ஒரு சொல். வயலில் விளைந்த கதிரை வெட்டி மாடுகளைக் கொண்டு உழக்கி நெல்லைப் பிரித்து எடுக்கும் வரை கூம்புடைய சிறிய ‘பிரமிட்’ ஒன்றைப் போன்று நேர்த்தியாகக் குவித்து வைப்பர். இதற்குச் ‘சூடு’ எனப் பெயர். இந்தச் சூட்டைப் பின்னர் பிரித்துக் ‘களத்தில்’ பரப்பி அவற்றை ஐந்து எருமை மாடுகளை ஒன்றாக இணைத்து இரவிரவாக நெற்கதிரின் மேல் நடக்கவிடும் பொழுது மந்தைகளை நடாத்துபவர் இதற்கே உரித்தான பலபாடல்களைப் பாடுவார். மந்தைகளைப் போற்றும் இந்தப்பாடல்கள் ‘பொலி’ ‘பொலி’ என்ற வார்த்தையை நிறையவே கொண்டிருக்கும். நெல்பொலிந்து, அதிகமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்னும் பொருள்படும்படியாக. பிரித்தெடுத்த நெல்லை மறுதினம் காற்றடிக்கும் நேரம் ‘அவுரி’யில் ஏறி நின்று தூற்றிப் பதர் களைந்து, அளந்து சாக்குகளில் அவணக் கணக்கில் எண்ணிக்கட்டி அவற்றை வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து வீட்டின் முற்றத்தில் ‘பட்டறை’ கட்டி அடுத்த வருடம் வரை அந்த நெல்லைப் பாதுகாத்து வைத்திருப்பார்கள், விதைக்காக.

இங்கே கண்ட ‘சூடு’, ‘களம்’, ‘பொலி’, ‘அவுரி’, ‘பட்டறை’ போன்ற வார்த்தைகள், மட்டக்களப்பு மக்கள் ஆக்கிக்கொண்ட வார்த்தைகள் அல்ல, இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பரவலாக அக்காலக் கவிஞர்களால் பாவிக்கப்பட்ட வார்த்தைகளாகும்.

“நீடு கதிர் கழனி சூடு தடுமாறும் வன் கை வினைஞர் புன் தலை சிறாஅர்” – புறம் 61/4-8

“வயல்வெளி ஆம்பல் சூடு தடுப்புதுப்பூக் கன்றுடை புனிற்றா தின்ற மிச்சில்” – நற்றிணை.

“அக வயல் இள நெல் அரி கால் சூடு” – பரி 7/27

“பொலி தூற்றி ஆற்றிப் பொலி

பொலி யென்றளப்பார்” – முக்கூடற்பள்ளு

“வட்டில் வாய்வைக்கும்..பெட்டியால்வாரிப் பட்டடை நெல்லெல்லாம்” – முக்கூடற்பள்ளு

இவ்வாறு எமது பழம் இலக்கியங்களில் வரைந்துரைக்கப்பட்ட சொற்களையே இன்றும் மட்டக்களப்பார் வழுவாது தொடர்ந்தும் பாவித்து வருகின்றனர்.

பூவல்—பருகுவதற்கு உகந்த சுத்தமான தண்ணீரைப் பெறுவதற்காக ஆறு நீரோடை என்பவற்றுக்கு அருகில் தோண்டப்பட்ட குடிநீர்நிலை. இதைத் ‘துரவு’ என்றும் அழைப்பர். ‘பூவல்’ என்பது பழந்தமிழ் இலங்கியங்களில் காணும் ‘கூவல்’ என்னும்; சொல்லின் சிதைந்த வழக்காறாகும்.

“களர்ப் படு கூவல் தோண்டி” – ஓளவையார்

“தேன்மயங்கு பாலினும் இனிய அவர்நாட்டு

உவலை கூவல் கீழ் மான் உண்டு எஞ்சிய கழிலிநீரே” – ஐங்குறுநூறு

இவ்வாறு சிற்றிலக்கியங்களிலும் “கூவல்” “பூவலாக” மட்டக்களப்பார் வாயிலுடாக நாம் கேட்கலாம்.

பெத்தப்பன் – தந்தையின் தந்தை அல்லது தாயின் தந்தையை இவ்வாறு கூறுவர். பெண்ணைப் ‘பெத்தம்மா’ என்பார்கள். தந்தையை அல்லது தாயைப் பெற்ற அப்பா, அல்லது அம்மா. பெற்றப்பா, பெற்றம்மா என்பதன் திரிபாக ‘பெத்தப்பா’, ‘பெத்தம்மா’ என ஒலிக்கின்றது.

கொப்பன், கொம்ம, கொண்ணன், கொக்க போன்ற சொற்கள். உனது அப்பா என்பதைக் ‘கொப்பன்’ எனவும், உனது அம்மா என்பதை ‘கொம்ம’ எனவும் உனது அண்ணன் என்பதை ‘கொண்ணன்’ எனவும் உனது அக்கா என்பதை ‘கொக்க’ எனவும் கூறுவர். இந்த வழக்காறுகள், உனது தந்தை – ‘உந்தை’, எனது தம்பி – ‘எம்பி’, என்று கூறும் இலக்கண வடிவத்துக்கு உட்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

மப்புலி – மீன் பிடிக்கும் தடியில் கட்டியிருக்கும் நூலில் தொங்கும் கொக்கி நிலத்துக்கு அடியில் செல்வதைத் தடுப்பதற்காக அந்த நூலில் ஒரு மிதவையைக் கட்டியிருப்பார்கள். அந்த மிதவை மயிலிறகாலானது. அது இருபிரிவுகளாக நிற்கும்படி நூலில் கட்டப்பட்டிருக்கும். இந்த மயில் பீலி இங்கே “மப்புலி” ஆனது.

மருங்கை— குழந்தை ஒன்று பிறந்த 41வது தினம் செய்யப்படும் ஒரு சடங்கு. அன்றைய தினம் குழந்தைக்கு மயிர் வழித்துத் தலைக்குச் சந்தணம் பூசி பெண் குழந்தையாயின் காது குத்தி ஏற்கனவே பெயரிடப்படாதிருப்பின் பொருத்தமான

பெயரென்றையும் வைப்பார்கள். இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் ஆரம்ப காலங்களில் தத்தமது வீடுகளிலேயே செய்து வந்தனர். தற்போது அநேகர் இவற்றை ஆலயங்களில் செய்கின்றனர். பின்னர் குழந்தையை முதன்முதலாகத் தொட்டிலில் கிடத்துவர். தொடர்ந்து சொந்தக்காரரையும் அருகில் உள்ளோரையும் அழைத்து விருந்து வழங்குவர். இதனை ‘மருங்கை கொடுத்தல்’ என்பர். எமது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலெல்லாம் பரவலாகவே பேசப்படும் இந்த வார்த்தையை எமது அகரமுதலிகள் மறந்துவிட்டன போன்று காணப்படுகின்றது. ஆயின் மட்டக்களப்பு மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட இந்தச் சொல் ‘மருங்கை’ ஒரு போதும் மறக்கப்படமாட்டாது. தமது வாழிடத்துக்கு அருகிலுள்ளோரை அழைத்துக் கொடுக்கப்படும் இந்த விருந்துபசாரம் மட்டக்களப்பு மக்களுக்கு மட்டுமே உரிய ஒரு விருந்து. “மருங்கை” அயல் அல்லது அருகு எனப் பொருள்படும்.

பசும் பூண் வழிதி மருங்கை அன்ன என்- நற் 358/10

இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கின்- தொல்காப்பியம்

மருங்கில் கொண்ட பலகுறமாக்கள் - புறநாநூறு

பெருவழிமருங்கில்- அகநாநூறு

விருந்தோம்பல் என்பது தமிழர்களின் பண்புகளுள் ஒன்று, ஆயினும் மட்டக்களப்பு மக்களுக்கு அது ஒரு பெரும் கலை. மறக்கமுடியாத சிறப்புக் கலை. இதை வேறு எங்கும் யாரும் காணமுடியாது. வடக்கிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஒருவர் மட்டக்களப்புக்கு வரும்போது. “நீங்கள் மட்டக்களப்பார் தரும் உணவை உண்பீர்களானால் அங்கிருந்து ஒருபோதும் எழுந்து வரமாட்டீர்கள். அவர்கள் உங்களைப் பாயோடு ஒட்டிவிடுவார்கள்” எனத் கிண்டலாகக் கூறுவது வழக்கம். மட்டக்களப்பார் விருந்தை உபசரித்து உணவு வழங்கும் பாங்கு, வழங்கும் உணவு, வீட்டுத் தோட்டத்தில் வளர்ந்த வகை வகையான மரக்கறிகள், வாவிடில் அல்லது கடலில் அப்போதுதான் பிடித்த மீன் போன்றவற்றைச் சுவைபடச் சமைத்து உண்ணத் தருவார்கள். உண்ட

வயிற்றுக்கு உரம் கூட்டும் வகையில் சுத்தமான தேனைத் தயிரில் கலந்து கொடுப்பார். அன்போடு உபசரித்து மகிழ்வார். இந்த வகையான உபசாரத்தை நாட்டின் எங்கும் கண்டிருக்க முடியாது. அவர்கள் அப்படியே பாயோடு ஓட்டிவிடுவார்கள். இது மட்டக்களப்புக்கு மட்டுமே பிரத்தியேகமான ஒரு பண்பு இந்த விருந்தோம்பல்.

மறுகா - 'பிறகு' எனப் பொருள்படும். 'மறுகால்' என்னும் சொல்லின் சிதைவு. "மறுகா வாறன்" என்பார். "மறுகா என்ன நடந்தது?" பிறகு என்ன நடந்தது எனப் பொருள்படும். ஒருகால் என்பது 'ஒருதடவை' என்பதைப்போன்று 'மறுகால்' என்பது 'மறுதடவை' அல்லது 'மற்றும் ஒருதடவை' என ஆகும். ஈற்று மெய்கெட்டு ஒலிக்கும் சொல்.

"பெரும் புன குறவன் சிறுதினைமறுகால்

கொழும் கொடி அவரை பூக்கும்"-குறு
82/4,5

இவ்வாறு ஏமம் சாமம், ஓசில், கவடாதிவு, கவடாக்காறன், குடுவாக்கை, குழறு, சடங்கு, சீத்துவம், தத்துவம், புக்கை, வழதுணங்காய், போன்ற மருவி வழங்கும் பல நூறு செந்தமிழ்ப் பழஞ்சொற்கள் மட்டக்களப்புத் தமிழ் மக்கள் வாயிலாகச் செவிகளில் இன்றும் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பது அவர்களின் தொன்மையான வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுவது மட்டுமன்றி அவர்கள் சங்ககாலத்துக்கு முன்பிருந்தே இங்கு வாழ்கின்றனர் என்பதற்கு மறுக்க முடியாத சாட்சியமாகவும் அமைகிறது எனக் கூற முடியும். சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவரான 'ஈழத்துப் பூராடனார்' இந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவரோ என்னும் சந்தேகம் கூட இங்கே எழுகின்றது.

லிப்கோ பேரகராதி – சொல் அமைப்பும் பொருள் நிலையும்

முனைவர் சி. சாவித்ரி
உதவிப் பேராசிரியர்
இந்திய மொழிகள் மற்றும்
ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

தமிழில் திவாகரம், பிங்கலந்தை, சூடாமணி நிகண்டு போன்ற பல சொற்கருவூலங்கள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் செய்யுள் நடையிலேயே எழுதப்பட்டன. பிற்காலத்தில் அகர வரிசையில் சொற்களை அடுக்கி பொருள் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளன. இம்முறையில் 19 – ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே பலர் அகராதிகளை உருவாக்கியுள்ளனர். காலத்திற்கேற்ப பழைய சொற்களுக்கு புதிய விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. அந்நிய மொழிச் சொற்கள் பல தமிழில் கலந்துவிட்டன. அவற்றுக்கு இடம்கொடுத்து விளக்கம் அளிக்கவேண்டிய கடமை அகராதிகளுக்குண்டு. அந்த வகையில் லிப்கோ பப்ளிஷர் 2008 – இல் நடைமுறைச் சொற்களஞ்சியமாக வெளியிட்டுள்ள தமிழ் – தமிழ் – ஆங்கிலப் பேரகராதியை முதன்மை ஆதாரமாகக் கொண்டு –

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு

என்ற குறளுக்கேற்ப முதல் எழுத்தான அகர எழுத்தில் தொடங்கியுள்ள (அகர வரிசை மட்டும்) 2311 சொற்கள் மட்டுமே இந்த கட்டுரையின் தரவுகளாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்யப்பட்ட நிலையில், இதில் உள்ள சொற்கள் பெரும்பாலும் சமற்கிருத மொழிக்குரியனவாகவே அமைந்துள்ளன என்பதை கருதுகோளாகக் கொண்டு, இச்சொற்களின் வடிவம் மற்றும்

பொருள் நிலையை சமற்கிருத இலக்கண மரபில் வந்த புத்தமித்திரரால் ஆக்கப்பட்ட வீரசோழிய சந்தி படலத்தில் தரப்பட்டுள்ள இலக்கணக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு ஆராயப்பட்டுள்ளது.

ஒரெழுத் தொருமொழி ஈரெழுத் தொருமொழி

இரண்டிரந் திசைக்கும் தொடர்மொழி உள்பட மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே (தொல் – எழுத்து – 45)

என்ற நூற்பாவுக்கேற்ப பேரகராதியின் அகர வரிசையில் ஒரெழுத்து ஒரு சொல் என்ற அடிப்படையில் பல சொற்கள் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் முதலெழுத்தான ‘அ’கரம் இரண்டு முதன்மைச் சொல்லாகத் தரப்பட்டு முதல் ‘அ’கரமென்ற சொல்லுக்கு தமிழில் முதலெழுத்து, எட்டு எண்ணைக் குறிப்பது, ஆசாகு, விஷ்ணு, சிவன், பிரமன் என்ற பொருளிலும், மற்றொரு ‘அ’கரமென்ற சொல் இலக்கணப் பொருள்மையில் அதாவது சுட்டெழுத்து, அஃறிணை பன்மை விசுதி, எச்சவினை விசுதி, ஆறாம் வேற்றுமைப் பன்மை உருபு, ஒரு சாரியை, எதிர்மறை பொருள் உணர்த்தும் (சமற்கிருதத்தில்) முன்னொட்டு, ஒரு வியப்பிடைச் சொல் பலராலும் உணரப்பட்ட பொருளைக் குறிக்கும் பலரறி சுட்டுச்சொல் என ஏழு பொருள்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

சமற்கிருத மொழிச் சொற்கள்

இயற்சொல் திரிசொல் திசைசொல்

வடசொல்லென்று

அனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே
(தொல் - சொல் - 391)

என்ற நூற்பாபடி பேரகராதியில் அகர வரிசையில் மட்டுமே பரிசீலித்ததில் இவற்றில் பெரும்பாலான சொற்கள் சமற்கிருத மொழிச் சொற்களாகவே காணப்படுகிறது. இச்சொற்களை வடிவம் மற்றும் பொருள் நிலை என்ற அடிப்படையில் கிழக்காணும் வகையில் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

வடிவம்

வடிவம் அல்லது உருவத்தின் அடிப்படையில் இந்த அகராதியில் ஒரு சொல்லுக்கு பல சொற்கள் ஒலி மாற்றங்களோடு தரப்பட்டுள்ளன. இச்சொற்களை வீரசோழிய இலக்கணக் கோட்பாடு என்ற நூலில் தரப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகளைக் கொண்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

சான்று -

அக்நி நகூத்ரம் என்ற சமற்கிருத சொல்லுக்கு 'அக்நி நகூத்ரம், அக்நி நகூத்திரம், அக்னி நட்சத்திரம், அக்கினி நட்சத்திரம் என்று நான்கு வகையான வடிவங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. 'இச்சொற்களை -

வடமொழிச் சொல்லில் ககரத்தின் முன் ஷகரம் வரும்போதும்,

ஷகரத்தின் பின் ககரம் வரும்போதும் ககரம் இரட்டிக்கும்

இவ்வாறு இரட்டிக்கும்போது ஷகரம் தமிழில் கெடும்

(வீரசோழியம் - சந்தி)

என்ற நூற்பாவைக் கொண்டு ஆராயும்பொருட்டு 'நகூத்ரம்' என்ற சொல்லில் ஷகரம் முன் ககரம் வந்துள்ளது. ஆனால், ஷகரத்திற்கு பின் தகரம் வந்திருப்பதால் ககரம் டகரமாகவும், ஷகரம் கெடாமல் சகரமாக மாறி நட்சத்திரம் என்று மாறியுள்ளதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு கொள்ளும்போது வரும் கோட்பாடு -

வடமொழிச் சொல்லில் ககரத்தின் முன் ஷகரம் வரும்போது ஷகரம் டகரமாகும்

ஷகரத்திற்கு பின் வரும் தகரம் இரட்டித்து வருவது விகல்பமாகும்

என்று அமைக்கலாம்.

1. ஷகரம் டகரமாதல்

ஷகரம் மொழியின் நடுவே தனித்து வருமாயின் தகரமாகும் (வீரசோழிய இலக்கணக் கோட்பாடு ப: 270) என்ற நூற்பாவின்படி அபிஷேகம் என்ற சொல் அபிடேகம் என்றும், அபீஷ்டம் என்ற சொல் அபிட்டம் என்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது தெளிவாகிறது.

2. ஹகரம் அகரமாதல்

மொழி முதல் ஹகரம் வழங்கும் வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கும்போது ஹகரத்தில் உள்ள மெய் கெடும் (வீரசோழிய இலக்கணக் கோட்பாடு, ப : 270) என்ற நூற்பாவின்படி ஹஸ்தமயம் என்பது அத்தமயம் என்றும், ஹரிதம் என்ற சொல் அரிதம் என்றும், ஹரி என்ற சொல் அரி என்றும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

3. ஸகரம் சகரமாகவும் தகரமாகவும் ஆதல்

ஸ ஆகியவை தமிழில் வழங்கும்போது அவை முறையே சகரமாகவும் தகரமாகவும் மாறும் (வீரசோழிய இலக்கணக் கோட்பாடு, ப : 270)

சான்று -

அஸ்தமி - அத்தமி

ஹஸ்தமயம் - அத்தமயம்

4. ரகரம் முன் அகர இகரங்கள் தோன்றுதல்

தொல்காப்பியம் தமிழில் மொழி முதலில் லகர, ரகரங்கள் வரா என்று கூறுகின்றது. அவ்வாறு வரும் நிலையில் -

ரவ்வென்னும் எழுத்தை முதலாக உடைய வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வந்து

வழங்கும்போது தம்முன் அகர, இகர, உகரங்கள் மூன்றையும் பெற்றுவரும் (வீரசோழிய இலக்கணக் கோட்பாடு, ப : 270)

என்ற நூற்பாவினால் ரங்கநாதன் என்பது அரங்கநாதன் என்றும், ரங்கம் என்பது அரங்கம் என்றும் வந்துள்ளது.

மேற்கூறியவாறு வீரசோழிய இலக்கண கோட்பாடுகளைக் கொண்டு சமற்கிருத மொழிச் சொற்கள் பேரகராதியில் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை பார்த்தோம். இனி

இவ்வகராதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சமஸ்கிருதச் சொற்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள பொருளைப் பற்றி பார்க்கலாம்.

பொருள் நிலை

பேரகராதியில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சமஸ்கிருதச் சொற்களின் பொருளை ஆராயும் பொருட்டு இதில் பல சொற்களுக்கு சமஸ்கிருத சொற்களின் மாற்று வடிவங்களை பொருள்களாகத் தரப்பட்ட நிலைக் காணப்படுகிறது. அச்சொற்களில் -

1. சிலவற்றுக்கு தமிழ் எழுத்து மொழி மரபிற்கேற்ப ஒலிப்பெயர்ப்பில் தரப்பட்டுள்ளன.

சான்று -

அத்தநாசீகவரன்	-	அர்த்தநாசீகவரன்
அர்த்தம்	-	அருத்தம்
அர்த்தசாமம்	-	அர்த்தஜாமம்,
அத்தசாமம்
அயிராவதம்	-	ஐராவதம்
அரண்யம்	-	அரணியம்
அபிஷேகம்	-	அபிடேகம்
அக்நிநக்ஷத்ரம்	-	அக்கினி நட்சத்திரம்
அக்நிநட்சத்திரம்	-	அக்கினி நட்சத்திரம்
அக்நிப்ரவேசம்	-	அக்கினி பிரவேசம்

மேற்குறிப்பிட்ட சொற்களில் சில சமஸ்கிருத மூல வடிவங்களுக்கு தமிழில் ஒலிப்பெயர்ப்பு வடிவங்களாகவும், சில சொற்களுக்கு தமிழில் பயன்படுத்துகின்ற ஒலிப்பெயர்ப்பு வடிவங்களுக்கு சமஸ்கிருத மூல வடிவங்களைப் பொருளாக தரப்பட்டுள்ளன.

2. சில இடங்களில் தமிழ் பொருள் மட்டும் தரப்பட்டுள்ளது.

சான்று -

அக்ஷரம்	-	எழுத்து
அக்கினி	-	நெருப்பு
அக்கிநித்திரயம்	-	மூவகையாய்
விளங்கும் தீ
அகர்ணம்	-	செவிடு, பாம்பு

அங்குச்சபாணி - விநாயகர், காளி, வீரபத்திரன்

3. சில இடங்களில் சமஸ்கிருதச் சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்ச் சொற்களும், சமஸ்கிருத மாற்று வடிவங்களும் பொருள்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

சான்று -

அக்கிநிப்பிரேவேசம் - தீக்குளித்தல், தீயில் பாய்தல் (தமிழ்)

அக்நிப்ரவேசம், அக்நிபிரவேசம் (சமஸ்கிருதம்)

அக்கிநிவாகனம் - ஆட்டுக்கடா (தமிழ்)
அக்நிவாகனம், அக்நிவாஹனம் (சமஸ்கிருதம்)

4. சில இடங்களில் சமஸ்கிருதச் சொற்களுக்கு தமிழில் பொருளும், இணையான சமஸ்கிருதச் சொற்களும் தரப்பட்டுள்ளன

சான்று -

அகிலாண்டம் - எல்லா உலகங்களும் (தமிழ்) - பிரபஞ்சம் (சமஸ்கிருதம்)

அட்டகோணம் - எட்டுக்கோண உருவம் (தமிழ்) - அஷ்டகோண (சமஸ்கிருதம்)

அட்சி - கண் (தமிழ்) அக்ஷி (சமஸ்கிருதம்)

தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கிலம்

இப்பேரகராதி சொற்களை அடுக்கும் நிலையில் முதலில் தமிழ்ச் சொற்களும், அதன்பிறகு தமிழில் பொருளும், பின் ஆங்கில மொழி நிகரன்களும் என்ற வரிசையில் தரவுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் எல்லாச் சொற்களிலும் இந்த அமைப்பினைத்தான் பின்பற்றியுள்ளனவா? என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எடுத்துக்கொண்ட அகர வரிசை சொற்களில் பெரும்பாலானச் சொற்கள் சமஸ்கிருத சொற்கள், தமிழ் மொழி ஒலிப்பெயர்ப்பில்தான் அதிகமாக உள்ளன. அச்சொற்களுக்கு மீண்டும் சமஸ்கிருத மொழி மாற்று வடிவங்களையே தமிழ்ப் பொருளாக தரப்பட்டு, பின்பு அதற்கான ஆங்கில நிகரன்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் அகர வரிசையில் உள்ள சில சமஸ்கிருதச் சொற்களுக்கு ஆங்கில நிகரன்கள் கொடுக்கப்படவில்லை.

சான்று -
அச்சரம் - அக்கரம்
அஷ்டதிக்கஜம் - அட்டதிக்கயம்
அட்டலட்சுமி - அட்டலக்குமி
அட்டகோளம் - அண்டகோளகை
அண்டஜம் - அண்டசம்

மேற்க்கூறியவாறு தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கில பேரகராதியில் அகர வரிசையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சமற்கிருதச் சொற்களின் வடிவமைப்பில் சமற்கிருதச் சொற்களுக்கு சமற்கிருத மொழியிலேயே ஒன்றிலிருந்து நான்கு வரை ஒலிப்பெயர்ப்புச் சொற்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அச்சொற்களை வீரசோழிய இலக்கணக் கோட்பாடுகளுக்கு உட்படுத்திப் பார்க்கும் நிலையில் பெரும்பாலும் பொருந்தி வருகிறது. பொருள் நிலையில் சமற்கிருதச் சொற்களுக்கு சமற்கிருதச் சொற்களையே தமிழ் ஒலிப்பெயர்ப்பிலும், சில சொற்களுக்கு தமிழ் நிகரன்களையும், சில இடங்களில்

தமிழ் ஒலிப்பெயர்ப்பும், தமிழ் நிகரன்களும் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கிலம் என்ற நிலையில் சில சொற்களுக்கு ஆங்கில நிகரன்கள் தரப்படவில்லை. இச்சொற்களை மேலும் பல வகை ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

நோக்கிட்டு நூல்கள்

1. லிப்கோ தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கிலப் பேரகராதி (2008), லிப்கோ பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை
2. இளம்பூரணார் உரை, தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் (2007), சாரதா பதிப்பகம், சென்னை
3. இளம்பூரணார் உரை, தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் (2005), சாரதா பதிப்பகம், சென்னை
4. இராசாராம்.சு. (1992), வீரசோழிய இலக்கணக் கோட்பாடு, இராகவேந்திரா பதிப்பகம், நாகர்கோவில்
5. ஐயப்பன். கா. (2008), பெருந்தேவனாரின் வீரசோழிய உரைத்திறன், காசி பதிப்பகம், மயிலம்

ஜெர்மனியில் ஜெர்மன் – தமிழ் அகராதிப் பயன்பாடு

பொ.சிநீஜீவகன் (ஜீவகன்)

தலைவர், யேர்மனி தமிழ்க் கல்விச் சேவை – ஐரோப்பா
தலைவர், யேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்.

அகராதி, சொற்களை அல்லது சொற் கூட்டங்களை வரிசைக்கிரமமாக ஒழுங்குபடுத்தித் தரும் நூல். சொற்களுக்குரிய பொருள்களையும், தொடர்புடைய பிற தகவல்களையும், உச்சரிப்பு, வேர்ச்சொல் அமைப்பு, ஒரே சொல்லின் எழுத்தமைப்பு, மாறுபாடுகள் போன்றவற்றையும் தொகுத்தளிக்கும் நூலாக அமைந்திருக்கும். மேலும் சொற்களைத் தெளிவாக்கி விளக்கிப் புரியவைக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கும். சொற்கள் பற்றிய மிகச்சிறந்த பயன்பாட்டைத் தருவதில், அகராதிகள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இப்பயன்பாட்டைத் தருவதில் ஜெர்மன் தமிழ் அகராதி பற்றிய பயன்பாடும், அகராதிகள் பற்றிய சிறிய தகவலும், அறிதலுமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தமிழ்ச் சொற்களுக்கான ஒத்தபொருள் விளக்கங்களைத் தரும் முறையில், அகராதி வகைக்குரிய நிகண்டுகள் தோற்றம் பெற்று வந்துள்ளன. ஆயினும் ஒழுங்கு முறைக்கமைவான அகராதிகளின் தோற்றத்திற்கு ஐரோப்பியர்களின் பங்கு மிக வலமையானதாக அமைந்துள்ளதாக அறியக் கிடக்கின்றது.

முதல் அகராதி 1612ஆம் ஆண்டு இத்தாலிமொழியில் உருவாக்கம் பெற்றதாக அறியப்படுகின்றது. இதற்கு முதலே தமிழில் அகராதி முறையிலான நிகண்டு அகராதி தோற்றம் பெற்று வந்திருப்பதாக பேரா.பசுபதி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். (தினமணி – 06.Sep.2009)

சீகன்பால்க் Grammatica Damulica-வை அடுத்து ஒரு சொற்பொருள் அகராதி ஒன்றினை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு முதலில் 20,000 சொற்கள் கொண்ட ஒரு சொற்கலைக்களஞ்சியம் (Lexikon) உருவாக்கினார். சமயம், இலக்கியம், வானியல், சமூகம், மருத்துவம் என பல்வேறு வகைப்பட்ட நூல்களை வாசித்து அவற்றிலிருந்து சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பட்டியலிட்டு இந்த சொற்களஞ்சியத்தை அவர் உருவாக்கினார். இந்தச் சொற்களஞ்சியம் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. முதல் பகுதி தமிழ்ச்சொல்லை வரிசைப்படுத்துவது, இரண்டாம் பகுதி இந்தச் சொற்களை உச்சரிக்கும் விதம் லத்தீன் மொழியிலும், மூன்றாவது பகுதி அதே சொல்லின் ஜெர்மானிய மொழி விளக்கமும் என்ற வகையில் அமைந்த நூல் இது. தொடக்கத்தில் 20,000 சொற்களுடன் உருவாகிய இந்த நூல் 1712ஆம் ஆண்டில் 40,000 சொற்களுடன் விரிவடைந்தது என்பதை அறிகின்றோம்.

அகராதி வளர்ச்சிக்கான வித்திடுதலில் ஐரோப்பியர்கள் பங்களிப்பை தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் மறந்திடவோ, மறைத்திடவோ முடியாது. ஐரோப்பியர்கள் தமிழ்மொழியில் அகராதிகளைத் தொகுத்தளித்தமைதான் தமிழுக்குச் செய்த பெருங்கொடையாக அமைந்துள்ளது. 1832ஆம் ஆண்டளவில் வீரமாமுனிவர் தொகுத்தளித்த சதுரகராதியில் தொடங்கி இன்றுவரை பல அகராதிகள் பல வகைகளில் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன.

ஒவ்வொரு மொழிகளிலும், தம்மொழிபற்றிய தெரிதலையும், புரிதலையும், சொற்களஞ்சியங்களையும் எடுத்துக்காட்டும் வகையில் அகராதிகள் பல தோற்றம் பெற்றன. தொடக்கக் காலங்களில் ஓர் ஒழுங்கு முறைக்கமைவான அகராதிகள் தோற்றம் பெறவில்லை என்பதை பலரும் கூறியும், எடுத்துக்காட்டியும் வருகின்றனர். காலப்போக்கில் அகராதி என்பதன் பொருள் விளங்கி, எழுத்தொழுங்கு முறைக்கமைவான நடைமுறைகளை அமைத்து அகராதிகள் பல மொழிகளிலும் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. தொடக்கத்தில் இரு மொழி அகராதி என்ற நிலையிலிருந்து வளர்ச்சிக் கண்டு, ஒருமொழி அகராதி, பலமொழி அகராதி என தோற்றம் பெற்றன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் மொழிகள் மிகக் கூடுதலாகவும், நெருக்கமாகவும் அமைந்திருப்பதன் காரணமாக பலமொழிகள் கொண்ட அகராதிகள் தோற்றம் பெற்றன.

அகராதி உருவாக்கும் காலத்தில் நடைமுறையில் இருக்கும் சொற்களை உள்வாங்கி உருவாக்கப்படுவதோடு, வழக்கொழிந்த சொற்களை அகற்றியும் வருகின்றனர். இது சரியான ஒரு நடைமுறையான என்பதை அகராதியிலாளர்கள், மொழியியலாளர்கள் ஆராய்வுக்கு உட்படுத்துதல் முக்கியமாகும். பழைய நடைமுறையில் இல்லாத பொருள்களின் பெயர்ச்சொற்கள், பாவனையில் பயன்படுத்தாத வினைச்சொற்கள் இதுபோன்ற சொற்களை அகராதிகளில் பதிவுக்கு உள்ளாக்காமல், அகராதிகள் வெளிக்கொண்டு வருவதினால் அகராதிப் பயன்பாட்டில் குறைபாடுகள் தோன்ற வழி ஏற்படுகின்றன. அகராதிகள் மூலம் பாதுகாக்கப்படும் சொற்களஞ்சியங்கள் இல்லாமல் ஆக்கப்படுவதையும் கவனத்தில் கொள்ளல் தேவையாகும். தற்கால நவீன அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக ஆண்டிற்கு ஏறக்குறைய முந்நூறு (300) சொற்கள் புதிதாக உயிரோட்டமுடன் தோற்றம் பெறுவதாகவும், ஏறக்குறைய நூறு (100) சொற்கள் நடைமுறையில் இல்லாது போவதாகவும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். அகராதியியலாளர்கள் அகராதி தயாரிக்கும் பொழுது புத்தகத்தின் பக்க அளவுகள், மற்றும் பதிப்பிப்பதற்கான செலவுகள் என்பனவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு செயற்படுவதாக அறியத்தருகின்றனர்.

அகராதிகள் பல வகைப்பட்டதாக வெளிவந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இலக்கியம்

சார்ந்த வகைகளிலும், துறைசார்ந்த வகைகளிலும் பல்வேறு வகையான உள்ளடக்கங்களுடன் அகராதிகள் வெளிவந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவுகளுக்கும் தனித்தனியான அகராதிகள் வெளிவந்து பயனளிப்பதாக அமைந்துள்ளன. அறிவியல் (விஞ்ஞான) சொல் அகராதி, மருத்துவ அகராதி, கலைச்சொல் அகராதி, ஒருசொல் பல பொருள் அகராதி, பலசொல் ஒருபொருள் அகராதி, பழமொழி அகராதி போன்றனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இது ஒரு சிறப்பான செயற்பாடாகக் காணலாம். ஆயினும், ஓர் அகராதியில் எல்லாவகையான சொற்களையும் தேடிக்கொள்ள முடியாது என்பது உண்மை நிலையாகும். எந்தெந்தத் துறை அல்லது கலை, இலக்கியம் சார்ந்த சொற்களைக் காண விரும்புகின்றோமோ அதற்கான அகராதியை நாம் தேடிப்பெறுதலும் தேவையாக அமைந்துள்ளது.

நவீன தொழில்நுட்ப மின்னணையம் மிக விரைவாக வளர்ச்சியடைந்து, தொழிற்பாட்டை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இன்று மின்னணைய முறையில் மின்னகராதிப்பயன்பாட்டையும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக அகராதிப் புத்தகத்தின் பயன்பாட்டுத் தன்மை இல்லாமல் போகக்கூடிய தன்மை ஏற்பட்டுவிடுமா? என்ற ஐயம் ஏற்பட்டுள்ளது. மின்னகராதிப் பயன்பாட்டில் முழுமையான பொருள் விளக்கத்தன்மைகளும், தேவையான தரவுகளும் கிடைப்பது திறமையாக அமையவில்லை என்ற குறைபாடு இருந்தாலும் அதனையே பெரும்பான்மையான இளையோர் பயன்படுத்துகின்றனர். தனியாக அகராதி ஆக்கும் அகராதியியலாளர்கள் மனம்நொந்து இருப்பதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

யோர்மனி நாட்டிற்கு வந்த தமிழ் மக்களின் மொழிப்பயன்பாட்டிற்காகவும், மொழியைத் தெரிந்துக் கொள்வதற்காகவும் பல வழிகாட்டி நூல்கள், மொழிப் பாவனைக்கான வாக்கிய அமைப்புடன் அகராதியாக வெளிவந்தன. இவை மொழிவழிகாட்டி நூல்களாகப் பயன்பாட்டில் பயனைக் கொடுத்தன.

‘மொழி வழிகாட்டியும் அகராதியும்’ என்ற நூலை Bonn என்ற நகரத்திலிருந்து இயங்கிவரும் Arbeiterwohlfahrt Bundesverband.e.V என்ற அமைப்பு 1989 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் வெளியிட்டுள்ளது. புத்தகம் இரண்டு

பிரிவுகளாக 326 பக்கங்கள் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பகுதியில் யேர்மன் மொழி எழுத்துக்களையும், உச்சரிப்பு முறைகளையும் விளக்கி, இலக்கணம், முக்கியமான பெயர்ச்சொற்கள், வினைச்சொற்கள், பல்வேறு இடங்களில் உரையாடலுக்கான சொற்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாகவும், இரண்டாம் பகுதியில் ஜேர்மன் - தமிழ் அரிச்சுவடி அகராதி என்ற தலைப்புடன் அகராதி முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1983ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் இலங்கையிலிருந்து அகதிகளாக வந்தவர்களுக்கு பயனுடையதாக அமைந்திருக்கும்.

தெற்காசிய மொழிகள் மற்றும் இலக்கியங்களின் அறிவுக்கான பங்களிப்புகள் தொடர் 'பி' வரிசையில் Dieter B.Kapp என்பவரினால், எம்டென் 'தமிழ் - யேர்மன் அகராதி' என்ற நூல் 1994ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த அகராதியை பேராசியர்.தோமஸ் மால்ரென் ;(Thomas Malten) அவர்கள் தொகுத்துள்ளார். இப்புத்தகம் 231 பக்கங்களை உடையதாக உள்ளது. இதன் உரிமையை Köln நகரத்தில் அமைந்துள்ள Institut für Indologie und Tamilistik der Universität கொண்டுள்ளது.

இலங்கையில் திருகோணமலை நகரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு, யேர்மனி நாட்டில் வசித்துவரும் திரு.கனகசபாபதி சரவணபவன் அவர்களினால் காலத்துக்குக் காலம் மூன்று அகராதிகள் உருவாக்கம் செய்யப்பட்டு, திருகோணமலை வெளியீட்டாளர்களால் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. 1992ஆம் ஆண்டு 270 பக்கங்கள் கொண்ட ஜேர்மன் - தமிழ் அகராதி என்ற பெயருடன் முதல் அகராதியையும், 1994ஆம் ஆண்டில் 338 பக்கங்கள் கொண்ட தமிழ் - தமிழ் - ஜேர்மன் என்ற பெயருடன் இரண்டாவது அகராதியையும் வெளியிட்டு வைத்தார்.

மூன்றாவதாக 2006ஆம் ஆண்டில் ஜேர்மன் அகராதி என்ற பெயருடன் தமிழ் - ஜேர்மன், ஜேர்மன் - தமிழ் பகுப்புடன் அகராதியினை வெளியிட்டு வைத்தார். இவ்வகராதியே ஜேர்மனியில் சிறப்பாக பயன்பாட்டில் உள்ளது என்று கூறலாம். ஜேர்மனி நாட்டைத் தவிர்த்து, யேர்மன் மொழியைப் பேசும் நாடுகளான சுவீடன், ஒஸ்றியா போன்ற நாடுகளிலும்

இவ்வகராதி சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. முன்விளக்கப் பக்கங்களான பொருளடக்கம், முன்னுரை, தமிழக முன்னாள் முதலமைச்சர் மு.கருணாநிதி அவர்களின் அணிந்துரை, மற்றும் அகராதிப் பயன்பாட்டிற்குரிய விளக்கத் தரவுகள் கொண்ட XVI (16) பக்கங்களும், அகராதித் தொடர் பக்கங்களாக 2302 பக்கங்களுடன் புத்தகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாம் பக்கத்திலிருந்து 349ஆம் பக்கம் வரை தமிழ் - ஜேர்மன் அகராதியும், 350ஆம் பக்கத்திலிருந்து 2263ஆம் பக்கம் வரை ஜேர்மன் - தமிழ் அகராதியும் நூலில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மீதமான இறுதிப் பக்கங்களில் ஜேர்மன் - ஆங்கிலம் - தமிழ் எண்வரிசை அட்டவணை, இந்திய ஃ அரபு எண்கள் - ரோமன் எண்கள் அட்டவணை, ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும் பொழுது கதைப்பதற்கான உரையாடும் வாக்கியங்கள், மக்கள் அன்றாடம் சென்றுவரும் இடங்களில் பயன்பாட்டிற்கு உதவும் சொற்கள் என்பன உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. நூலில் ஏறக்குறைய ஓர் இலட்சம் சொற்களுக்கான பொருள் விளக்கங்கள், 15 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட விளக்க வாக்கியங்கள், மாணவர்களுக்கான பயனுள்ள பின்னிணைப்புகள் எனப்பட இணைக்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள், பின் அட்டையில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூலே இன்று யேர்மனியில் கூடுதலானவர்களினால் பயன்பாட்டில் உள்ளதாக அறிய முடிகின்றது.

உசாந்துணைகள்:

1. மேற்காட்டிய அகராதிகள்
2. தினமணி - 06.Sep.2009
3. அகராதியியலாளர் திரு. க. சரவணபவன் அவர்களுடனான உரையாடல் தகவல்
4. பேராசிரியர் ச. சச்சிதானந்தம் அவர்களுடனான உரையாடல் தகவல்
5. ஐரோப்பாவில் தமிழ் - பேரா. ச. சச்சிதானந்தம்
6. அகராதியியல் - பெ. மாதையன்

தொல்காப்பியம் கூறும் சொற்பிறப்பியல் கோட்பாடு

முனைவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
தமிழ்ப் பேராசிரியர் (ஓய்வு)
அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.

முன்னுரை

உலக மொழிகளில் – குறிப்பாகத் தொன்மையான மொழிகளில் இலக்கண, இலக்கியங்கள்தோன்றியுள்ளன. ஒவ்வொன்றிற்கும் சில தனித்தன்மைகள் இருக்கும். அவ்வகையில் செவ்வியல் மொழியாகிய தமிழுக்கும் சில தனித் தன்மைகள் உள்ளன. அவற்றுள் மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்தமைபோல அக, புற வாழ்வியலுக்கும் இலக்கணம் வகுத்த பெருமை உலக மொழிகளில் தமிழுக்கு மட்டுமே உரியது எனச் சான்றோர்கள் போற்றுவர். மு. வரதராசனாரின் கருத்து பின்வருமாறு உள்ளது.

இலக்கண நூல்களை விரும்புவர் அருகி வரும் இக்காலத்திலும் தொல்காப்பியத்தைப் பலர் நாடும் காரணம் என்ன? அப்பெருநூல் இலக்கண நூலே ஆயினும் எழுத்திற்கும் சொல்லிற்கும் மட்டும் இலக்கணம் உரைப்பதோடு நில்லாமல் தமிழர் வாழ்க்கையை ஒட்டி அமைந்த இலக்கியத்திற்கும் இலக்கணக் கூறும் நூலாக இருத்தலே காரணம் ஆகும்.

(தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை: அணிந்துரை: vii)

வாழ்க்கைக்கு இலக்கணம் வகுத்ததோடு அல்லாமல் தமிழரின் முற்போக்குச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் தமிழ்க் களஞ்சியமாகவும் தொல்காப்பியம் திகழ்கின்றது. தற்காலத்திலும் இவ்வுலகை இறைவன் படைத்தான் என்னும் கருத்து நிலவி வருகின்றது. ஆனால் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இவ்வுலகம் ஐம்பெரும் ஆற்றலால் உருவாகிறது என்பதை, **நிலம் தீநீர் வளி விசும்பொடு ஐந்தும்/கலந்த மயக்கம் உலகம்** (தொ.பொ.639:1-2) எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதுமட்டுமல்லாமல் உயர்திணை, அஃறிணை என்னும் திணைப் பாகுபாட்டையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். உலகிலுள்ள மக்களும் உயிருள்ள, உயிரற்ற அனைத்தும் இப்பாகுபாட்டில் அடங்கி விடும். ஆனால் உலக மொழிகள் பெரும்பாலானவற்றில் இப்பாகுபாடு குழப்பமாக இருக்கும். ஆண்பால் பெண்பாலாகவும் பெண்பால் ஒன்றன்பாலாகவும் ஒன்றன்பால் ஆண்-பெண் பாலாகவும் மாறிமாறி பகுக்கப்பட்டிருக்கும். வடமொழியில் இவ்வாறுதான் பால் பாகுபாடு இருக்கும்.

உலகில் பல குடும்ப மொழிகளின் அமைப்பை நன்கறிந்த திராவிட மொழியியலின் தந்தை இராபர்ட் கால்டுவெல் (1856:222) திராவிட மொழிகளில் காணப்படும் திணை-பால்பாகுபாட்டைப் பகுத்தறிவின் உச்சம் எனப்

பாராட்டுகின்றார். இவ்வாறு உலகம் பற்றிய பார்வை, திணை-பால் பாகுபாடு பற்றிய சிந்தனை என எல்லாவற்றிலுமே தொல்காப்பியரின் ஆழங்கால் பட்ட சிந்தனை வெளிப்படுகின்றது. இவ்வகையான தெளிவைத் தமிழ் மொழிக்கு அவர் எழுதியுள்ள இலக்கணத்திலும் அறிய முடிகின்றது.

2. மொழி இலக்கணம்

உலக மொழிகளுக்கு எல்லாம் பொதுவான இலக்கணம் வகுத்துள்ள விளக்க மொழியியல் (Descriptive Linguistics) மொழியை மூன்று பகுப்பில் விளக்கும். மொழியில் காணப்படும் அடிப்படையான ஒலி, ஒலியன், மாற்றொலிகளை முதல் பகுதியாகவும் (Phonology) உருபு, உருபன், மாற்றுருப்புகளை இரண்டாவது பகுதியாகவும் (Morphology) தொடர் அமைப்பை மூன்றாவது பகுதியாகவும் (Syntax) மொழியியல் விளக்கும்.

தொல்காப்பியர் இம்மூன்று பகுதி இலக்கணத்தையும் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம் என்னும் இரண்டு பகுப்புக்குள் விளக்குகின்றார். மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொல்காப்பியர் இக்கால மொழியியலர் வியக்கும் வகையில் பாகுபாடு செய்துள்ளார்.

3. சொற்பிறப்பியல் கோட்பாடு

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்தில் தமிழுக்குப் பகுக்கப்பட்டுள்ள பெயர், வினை, இடை, உரிச்சொல் பற்றிய விளக்கம் உள்ளதே தவிர அவற்றின் ஆக்கம், அமைப்பு பற்றிய விளக்கம் இல்லை. இவற்றை எழுத்ததிகாரத்தில் குறிப்பாகப் புணர்ச்சி இலக்கணத்தை விளக்கும் பின்னுள்ள ஆறு இயல்களில் தொல்காப்பியர் விரிவாக விளக்குகின்றார். இவ்வகையான புணர்ச்சி பற்றிய இலக்கணம் வேறு எந்த உலக மொழியிலும் தமிழில் உள்ள அளவு விரிவாக இல்லை என இ.அண்ணாமலை (2017:24-30) கருதுகின்றார்.

4. வேர்-அடிச்சொற்கள்

தமிழ் மற்றுமுள்ள திராவிட மொழிகள் ஒட்டு நிலை மொழி அமைப்பைச் சார்ந்தவை. வேர்ச் சொற்கள் ஓரசைச் சொல் (Monosyllabic) அமைப்பில் இருக்கும் (இராபர்ட் கால்டுவெல் (1856:198). பின்னொட்டு மொழிகள் (Suffixing Languages) என்பதால் வேர்ச் சொற்களே அடிப்படையானவை. வேர்-அடிச்சொற்களுடனே

ஆக்கவிதி, வேற்றுமை உருபு, கால இடைநிலை, வினைமுற்று விசுதி என்னும் எல்லா இடைச் சொற்களும் சேரும். திராவிட மொழிகளுக்கான ஒட்டுமொத்த வேர்ச்சொல் அமைப்பைத் திராவிட மொழியியல் அறிஞர்கள் சில வகைக்குள் பாகுபாடு செய்கின்றனர். (Bh.Krishnamurti, 1972:171-183,2003:179-180; P.S.Subrahmanyam, 1983:17-18). வேர்ச் சொல்லில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. (T.Burrow,1968)

சொல்லப் போனால் இராபர்ட் கால்டுவெல் காலத்தில் இருந்து திராவிட மொழியியல் குறிப்பிடத் தக்க வகையில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. அக்கோட்பாடுகள் தமிழுக்கு அதிகமாகப் பொருந்தி வரும். தமிழ் மொழியியல் 1960-களுக்குப் பிறகு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. இருப்பினும் குறிப்பிடத் தக்க அளவில் அக்கோட்பாடுகள் தமிழ் மொழியோடு பொருத்திப் பாக்கும் வகையில் ஆய்வு நிகழவில்லை.

இலக்கண-மொழியியல் அறிஞர்கள் பொது மொழியியல் கோட்பாடுகளைப் பொருத்தித் தமிழின் நுட்பமான பகுதிகளை எல்லாம் விளக்கி உள்ளார்கள். உரைகளின் அருமை, பெருமைகளும் வெளிப்பட்டுள்ளன. அதே நேரத்தில் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தோன்றிய தொல்காப்பிய மொழி விளக்கத்தில் இடைவெளியும் காணப்படுகின்றது. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களும் இலக்கண அறிஞர்களும் மொழியியல் அறிஞர்களும் ஆங்காங்கே சுட்டிக் காட்டுகின்றார்கள்.

குறிப்பாகப் புணர்ச்சி இலக்கணத்திற்குத் தொல்காப்பியர் விரிவாகக் கோட்பாடுகளை வகுத்துக் கொண்டுள்ளார். அவர் கொண்டுள்ள கொள்கைப்படி அவை விளக்கப்பட்டாலும் மொழியின் கட்டமைப்பு அடிப்படைப்புக்கு பல விதிகள் முரணாக உள்ளன.

5. நிலை-வருமொழிகள்

தமிழ் போன்ற பின்னொட்டு மொழிகளில் அகப்புணர்ச்சி (Internal Sandhi) வழி வேர்ச்சொல் ஆக்கவிசுதி ஏற்பது (காண்-சி→காட்சி) பெயர் வேற்றுமை உருபு ஏற்பது (நாம்-ஐ→நம்மை) வினையடி கால இடைநிலை, வினை முற்று விசுதி ஏற்பது (கல்-த்-ஆள்→கற்றாள்) போன்று வடிவங்கள் உருவாகும்.

புறப் புணர்ச்சி வழி குறிப்பாக இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்த கூட்டு வடிவச் சொல் பிறக்க வேண்டும் என்றால் இரண்டும் தனித்தனி வடிவங்களாக-பெயர் அல்லது வினையாக இருக்க வேண்டும் என்று தொல்காப்பியர் தெளிவாகக் கூறுகின்றார். 1. பெயர்-பெயர், 2. பெயர்-வினை, 3. வினை-பெயர், 4. வினை-வினை. (தொ.01.109).

நிலை மொழி ஈறும் வருமொழி முதலும் புணரும்போது நாம் விரும்பும் வகையில் விதியை உருவாக்க முடியாது. நிலை மொழி ஈறும் வருமொழி முதலும் பிறக்கும் இடம் (Point of Articulation), பிறக்கும் முறை (Manner of Articulation) (Bansal R.K., 1977:18-27) என்னும் இருமுறை அல்லது ஏதாவது ஒரு முறையில் புணரும். ஓர் ஒலி ஏதோ ஒன்றாகத் திரிவதற்குப் புணர்ச்சியில் வாய்ப்பே இல்லை.

தொல்காப்பியரின் சொற்பிறப்புக் கோட்பாட்டில் பல வினாக்கள் எழுந்தாலும் சில விதிகள் வியக்க வைக்கின்றன. சான்றுக்கு கன்னன்று என்னும் குறிப்பு முற்றுத் தொடரை எடுத்துக்கொள்ளலாம்

கல்-நன்று என்பவை நிலை-வருமொழிகள். நிலை மொழி ஈறும் (-ல்) வருமொழி முதலும் (ந்-) பிறப்பிடம், பிறப்பு முறை என இரண்டிலும் வேறுபட்டவை, இரண்டிலும் ஒன்றுபட்டாலே முறையான புணர்ச்சியும் மெய்மயக்கமும் உருவாகும்.

கல்-நன்று என்னும் புணர் மொழியில் பிறப்பிடம், பிறப்பு முறை என இரண்டு நிலையில் புணர்ச்சி நிகழும். புணர்ச்சி எழுத்து வடிவில் விளக்கப்பட்டாலும் உண்மையில் ஒலிப்பு முறையோடு தொடர்புடையது. இந்நிலை, வருமொழிப் புணர்ச்சிக்குப் பிறப்பிடத்திற்கு முதன்மை கொடுக்க வேண்டும்.

நிலைமொழி ஈற்று -ல் மேற்பல் மருங்கு மருங்கொலி; வருமொழி முதல் ந்- மேற்பல் மூக்கொலி. 150ஆம் தொகைமரபு நூற்பா விதிப்படி வருமொழி ந்-னகரமாகத் திரியும். அதாவது நிலைமொழி ஈறும் வருமொழி முதலும் பிறப்பிடத்தில் ஒன்றுபட்டு, பிறக்கும் முறையில் வேறுபட்ட மேற்பல் மருங்கு ஒலிகளாக மாறும் (கல்-நன்று → கல்-னன்று). இரண்டும் பிறப்பு இடத்தில் ஒன்று படுவதைப் புள்ளி மயங்கியலில்

குறிப்பிடுகின்றார். நிலை மொழியின் ஈற்று லகரமெய் னகரமாவதை, மெல்லெழுத்து இயையின் னகார மாகும் (தொ.எ.368, கல்-னன்று-கன்னன்று) எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மொழியில் புணர்ச்சிக்கு அடிப்படையாகக் கருதப்படும் பிறப்பிடம், பிறப்புமுறைக் கோட்பாட்டை அறிந்தால் தான் தொல்காப்பியரின் நுண்மாண் நுழைபுலம் வெளிப்படும்.

6. தொண்ணூறு - தொள்ளாயிரம்

கன்னன்று என்னும் புணர் மொழிச் சொற்பிறப்புக்குத் தனிச் சொல் நிலை-வருமொழிக் கோட்பாடு பொருந்தி வருகின்றது. ஆனால் பலவற்றுக்குப் பொருந்தி வரவில்லை. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம் என்னும் கூட்டுச் சொற்பிறப்புப் புணர்ச்சி விதிகளோடு பிற்கால இலக்கண நூலர், உரையாசிரியர்கள், இலக்கண-மொழியியல் அறிஞர்கள் என அனைவருமே முரண்படுகின்றார்கள்.

தொண்ணூறு என்னும் கூட்டு எண்ணுப் பெயரை உருவாக்க ஒன்பஃது-பஃது (தொ.எ.446) எனவும் தொள்ளாயிரம் என்னும் கூட்டுப் பெயரை உருவாக்க ஒன்பது-நூறு (தொ.எ.467) எனவும் தொல்காப்பியர் நிலை, வருமொழிகளாகக் கொள்கின்றார். இவ்வாறு நிலை, வருமொழிகளைத் தனிச் சொற்களாகக் கொள்வதால் பிறப்பிடம், பிறப்பு முறைக்கு ஒவ்வாத புணர்ச்சி விதிகள் நிறையக் கூறப்பட்டுள்ளன. பிற்காலத்திலும் யாரும் முறையாக விளக்க வில்லை. விளக்க முடியாத வகையில் அமைப்பு உள்ளது.

புணர்ச்சிக்குத் தொள்-நூறு → தொண்ணூறு, தொள்-ஆயிரம் → தொள்ளாயிரம் எனச் சரியாக வருகின்றன. பொருள் 90 என்பதைக் குறிக்காமல் 900 என்பதையும் 900 என்பதைக் குறிக்காமல் 9000 என்பதையும் குறிக்கும். தொண்டு (தொ.பொ.409:3) என்னும் எண்ணுப் பெயரில் வரும் தொள் என்பது 9 என்பதைக் குறிக்கும் வேர் சொல்லாகும்

வழக்கில் ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய மாற்றமாகும். வரலாற்று மொழியியல் அடிப்படையில் தொண்டு (தொள்-து-9), தொண்பது (தொள்.பது-90, 9x10), தொண்ணூறு (தொள்-நூறு-900, 9x100) என

அமையவேண்டும் தொள்ளாயிரம் 9000 (9x1000) என்பதைக் குறிக்க வேண்டும். புணர்ச்சியில் சொற்பிறப்புச் சரியாக இருக்கின்றது. பொருள் முற்றிலும் வேறுபடுகின்றது. எப்படி இருந்தாலும் ஒன்பது என்பதை நிலை மொழியாகக் கொள்ளாமல் தொள் என்னும் வேர்ச் சொல்லாகிய எண் அடை மொழியையே நிலை மொழியாகக் கொள்ள வேண்டும் (வே.வெங்கடராநூங்கு ரெட்டியர், 1944:174).

7. நால் என்னும் வேர்ச்சொல்

சொற்பிறப்புக்கு - குறிப்பாக நிலைமொழி வருமொழி சேர்ந்து உருவாகும் கூட்டுச் சொல்லாக்கத்திற்குத் தனித்துவாராத அடைமொழியை நிலை மொழியாகக் கொள்ளாவிட்டால் மொழிக்கு முரணான புணர்ச்சி விதியைக் கூற நேரிடும். தொல்காப்பியத்திலேயே சான்றுகள் நிறைய உள்ளன. நான்கு-வட்டி → நால் வட்டி (தொ.எ.454) நான்கு-ஆயிரம் → நாலாயிரம் (தொ.எ.468) எனப் புணர்மொழிகளும் சொற்பிறப்பும் அமையும்.

பொது விதியின்படி (தொ.எ.438) நான்கு என்பதன் குகெடும். னகர மெய் லகரமாகத் திரியும். நால் என்னும் எண் அடை வேர்ச் சொல்லை நிலை மொழியாகக் கொள்ளாமையால் தேவைக்காக னகரம் லகரமாகும் என ஒரு புது விதியைக் குற்றியலுகரப் புணரியலில் கூறுகின்றார். இப்படி ஒரு விதி, பொதுப் புணர்ச்சி விதிகளைக் கூறும் புணரியல், தொகைமரபு, உருபியல், புள்ளியங்கியல் என்னும் எந்த இயல்களிலும் குறிப்பிடப்படவில்லை. லகர மெய் னகர மெய்யாகும் (தொ.எ.368, கல்-நுனி → கன்னுனி) றகரமாகத் திரியும் (தொ.எ.367, கல்-குறை → கள்குறை). (லகரமெய் றகரமாகத் திரியும் (தொ.எ.333, பொற்குடம்). னகரமெய்யும் லகரமெய்யும் பிறப்பிடத்தில் ஒன்றுபட்டாலும் னகரம் லகரமாகத் திரிய வாய்ப்பே இல்லை. னகரம் னகரமாகத் திரியும் (முள்-மரம் → முண்மரம், தொ.எ.397). ஆனால் னகர மெய் னகர மெய்யாகத் திரியாது. திரியும் என மரபிலக்கணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. (உண்டு-பொருள் → உண்-பொருள் → உள்பொருள், தொ.எ.431). டகரமும் னகரமாகத் திரியாது. திரியும் என மரபிலக்கணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது (எட்டு-எட்ட-பத்து → எண்பஃது, தொ.எ.445). இம் முரண்பாடுகளை உரையாசிரியர்களோ, இலக்கண மொழியியல் அறிஞர்களோ குறிப்பிட்டதாகத்

தெரியவில்லை. இவை எல்லாம் முறையாக இல்லாவிட்டால் சொற்பிறப்பின் உண்மை அமைப்பைப் பாதிக்கும். நால்-வட்டி, நால்-ஆயிரம் எனப் புணர்மொழிகளைக் கொண்டால் இப்படிப்பட்ட சிக்கலுக்கு வாய்ப்பே இல்லை. முரண்பட்ட விதிகள் கூற வுண்டிய தேவையும் இல்லை.

பவணந்தி முனிவர் (நன்.135,136) குறிப்பிடு மை ஈற்றுப் பண்புப் பெயர் நன்மை என்பதில் இருந்து நல்லன் என்னும் சொற்பிறப்பைக் கொண்டு வரும்போதும் மேற்கூறிய சிக்கல்தான் தோன்றும் (நன்-மை-அன் → நன்-அன் → நல்-அன் → நல்லன்). நச்சினர்க்கினியரும் (தொ. சொ.463) நல்லன் என்னும் சொற்பிறப்புக்கு நன் என்பதையே அடிச் சொல்லாகக் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழ்ப் பேரகராதியிலும் (Vol.IV.2169) நல்ல என்னும் பெயரடைக்கு நன்மை என்னும் மை ஈற்றுப் பெயரே அடிச்சொல்லாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கு.அரசேந்திரன் (2014:62) நன்னூல் என்னும் பண்புத்தொகைச் சொற்பிறப்புக்கு நல் என்னும் வேர்ச்சொல்லையே நிலை மொழியாகக் கொள்கின்றார். நல்-அன் → நல்லன் என அகப் புணர்ச்சிவழி எளிதாகப் பெறலாம். எழுத்துகளின் பிறப்பிடம், பிறப்பு முறைக்கு உகந்ததாக இருக்கும்.

8. முடிவுரை

மாந்தரினத் தொடக்க கால மொழி குழந்தை மொழி போல ஓரசை அமைப்பிலேயே தோன்றி இருக்க வேண்டும். வேர்ச் சொல் பெயருக்கும் வினைக்கும் பொதுவாக இருக்கும். ஆக்க விசுதி பெற்றும் தொடரிலும் தெளிவாகப் பொருள் உணர்த்தும்.

வேர்-அடிச் சொற்கள்வழிச் சொற்கள் பிறக்கும்போது அவற்றிடையே ஓர் ஒழுங்கமைவு இருக்கும். இலக்கணத்தை-சொற்பிறப்பை விளக்கும்போது காலங்காலமாகக் கருத்து வேறுபாடு தோன்றுகின்றது. இருப்பினும் பெரிய அளவில் வேறுபாடு இருக்காது. தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரத்தை மொழியியல் கோட்பாட்டு வழி மேன்மேலும் ஆராய மேன்மேலும் தெளிவு கிடைக்கும்.

அகழாய்வுப் பொருள்களின் காலத்தைக் குத்து மதிப்பாகக் கணிக்கும் நிலை மாறி அறிவியல்வழி ஆராயும்போது

உண்மையான காலத்தை நெருங்க முடிகின்றது. கி.மு.மூன்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட அசோகர் கல்வெட்டில் காணப்படும் பிராமி எழுத்துகளே தமிழுக்கும் அடிப்படையானவை என்றார்கள். தமிழ்-பிராமி என்றும் பெயர் சூட்டினார்கள். கீழடி அகழாய்வு அந்தக் கோட்பாட்டையே மாற்றிவிட்டது. கீழடி அகழாய்வுப் பொருள்கள் வழி சங்ககாலம் அசோகர் காலத்துக்கு முந்தையது-கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டு என்று அறியப்பட்டுள்ளது. எனவே, பின்னொட்டு அமைப்பில் உருவாகும் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பை -மரப்பிலக்கணங்கள் விளக்கும் சொற்பிறப்புக் கோட்பாடுகளை மொழியியலர் குறிப்பிடும் எழுத்துகளின் பிறப்பிடம், பிறப்பு முறைவழி ஆராய வேண்டும். சொல்லாக்கத்தின்போது எந்த ஒலியையும் இன்னொன்றாக மாற்றி விட முடியாது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

துணை நூற்பட்டியல்

அண்ணாமலை இ., தமிழ் இன்று: கேள்வியும் பதிலும், அடையாளம், புத்தாந்தம், 2017.

அரசேந்திரன் கு., தொல்காப்பியம் வேர்ச்சொல் ஆய்வு நோக்கு, காவிரி பதிப்பகம், சென்னை, 2014.

இளம்பூரணர் (உ.ஆ), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சென்னை, 1972.

இளம்பூரணர் (உ.ஆ) தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சென்னை, 1974.

சுப்பு ரெட்டியர் ந., தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், திருச்சி, 1972.

நச்சினர்க்கினியர் (உ.ஆ) தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம் . சென்னை, 1962.

பவணந்தி முனிவர், நன்னூல்-விருத்தியுரை, (அ. தாமோதரன், பதி.ஆ.) உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1999.

வேங்கடராஜங்லு ரெட்டியர் வே., தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகார ஆராய்ச்சி, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1944.

Bansal R.K., An outline of General Phonetics, oxford university press, Delhi, 1977.

Burrow T. Collected papers on Dravidian Linguistics Annamalai University, Annamalaingal, 1968.

Caldwell RobertJ., A Comparative Grammar of Dravidian or South Indian Family of Languages, university of Madras, Madras, 1976.

Krishnamurti Bh., Telugu verbal Bases: A comparative and Descriptive Study, Motilal Banarsicless, Delhi, 1972.

Krishnamurti Bh., The Dravidian languages, Cambridge university press. Cambridge, 2003.

Subrahmanyam P.S., Dravidian Coparative Phonology, Annamalai University, Annamalaingal, 1983.

Tamil Lexicon: Vol.IV, University of madras, madras 1982.

தொல்காப்பியத்தில் வினையடி

ச. சுப்புலட்சுமி
23, கீழ் ரத வீதி
விக் கிரமசிங்கபுரம்.

முன்னுரை

தொல்காப்பியம் தமிழ் மொழியின், தமிழர்களின் சிறப்பிற்கும் பெருமைக்கும் சான்றாகத் திகழும் இலக்கண நூலாகும். தொல்காப்பியர் சொல்லதிகாரத்தில் வினையியலில் வினைச்சொல் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றார். வடிவ அடிப்படையில் முற்று, எச்சம் என்று இருவகையாக வினைச் சொற்களைப் பாகுப்படுத்துகிறார். மேலும், தொல்காப்பியத்தில் வினைக் குறித்தும், வினையடிகள் குறித்தும் இக்கட்டுரையில் ஆராயலாம்.

தொல்காப்பியரின் வினைவடிவம்

பண்டைய தமிழ் இலக்கணத்தார் பெயரையும், வினையையும் மட்டுமே தமிழின் சொல் வகைப்பாடுகளாகத் தருகின்றனர். அவர்கள் 'இடைச்சொல்' மற்றும் 'உரிச்சொல்' என்பவைகளைச் சொல்வகைப்பாடுகளாகக் கருதவில்லை. அவர்கள் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் சுதந்திரமான வகைப்பாடுகள் அல்ல மற்றும் அவை தமது வெளிப்பாட்டிற்குப் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்திருக்கின்றன என்பதன் அடிப்படையில் அந்த ஏற்பை அவர்கள் தர்க்கரீதியாக எதிர்த்தார்கள் என்றும் தோன்றுகின்றது. பின்வரும் சூத்திரத்தை ஆய்கையில் இக்கூற்றுத்தான் பிறக்கும்.

'சொல் எனப்படுப பெயரே வினை என்று ஆயிரண்டு என்ப அறிந்திசி தோரே' ¹
'இடைச் சொல் கிளவியும் உரிச்சொல் கிளவியும்
அவற்றுவழி மருங்கின் தோன்றுமே என்ப'

2

பெயருக்கும் வினைக்கும் என ஒன்றும், இடைச்சொல்லுக்கும் உரிச்சொல்லுக்கும் என ஒன்றும் வரும் இரண்டு சூத்திரங்களின் இணைப்பு உருவாக்கம் தமிழுக்கு நான்கு வகைப்பாடுகளைத் தருவதில் உள்ள விருப்பமின்மை வெளிப்படுத்துவதுடன் பெயர் மற்றும் வினை என்பவைகளின் முதன்மையான மற்றும் சுதந்திரமான நிலையையும், உரிச்சொல் மற்றும் இடைச்சொல் என்பவைகளின் இரண்டாவது நிலையையும் எடுத்துரைக்கின்றது.

வினையடி விளக்கம்

வினையின் வகைகளான முற்றுகள், எச்சங்கள் போன்றவற்றிற்கு அடிப்படை அவற்றின் வினைப்பகுதிகள் என்கின்றனர். நச்சினார்கினியர், 'வினை முதனிலையிலிருந்து தான் உண்டான போன்ற வினைச்சொற்களும் உண்பது போன்ற வினைப்பெயர்களும் பிறக்கிறது' என கூறுகிறார்.

'வினையெனப்படுவது' என்ற நூற்பாவில் இடம் பெற்ற வினை என்ற

சொல்லிற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக இளம்பூரணர், சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடர் ஆகியோர் காட்டியிருப்பவை வினைமுற்றுகளே ஆகும். இதன் மூலம் உரையாசிரியர்கள் நால்வரும் வினை என்பதை வினைமுற்றாகக் கொண்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. ஆனால் நச்சினார்க்கினியர் ஒருவரே இந்த இடத்தில் வினை என்பதே வினையடியாகக் (வினைமுதலாக) கொண்டுள்ளார். வினை என்பது முதனிலை. (எ.கா) உண், தின், கரு, செய், என்பன வினை ஆகும். உண்டல், திண்றல், கருமை, செய்மை, என்பன முதல்நிலையால் பிறந்த வினைப்பெயர் ஆகும். உண்டான், தின்றான், கரியன், செய்யான் என்பன முதல்நிலையால் பிறந்த வினைச்சொல் ஆகும்.

வினையானது பிறஉருபுகளை ஏற்கும் அடிச்சொல் நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. கட, நட, பாடு போன்ற வினையடிச் சொற்களே பல்வேறு விதமான உருபுகளை ஏற்றுத் தமிழில் வினைச்சொல்லாக வருகின்றன. தொல்காப்பியர் வினையடிச்சொல், கால இடைநிலைகள் குறித்து ஏதும் குறிப்பிடவில்லை. வினைச்சொல் ஏற்கும் விசுதிகள் குறித்தே அதிகமாக வினையியலில் பேசுகிறார். இவ்வாய்வில் வினைப்பகுதிகளை முதலில் விளக்குவது சிறப்பாகும்.

மொழியியலாளர்கள் பகுதி என்பதை வினையடி என்பர். விகாரம், சந்தி முதலியவற்றை வினைவேர்களின் மாற்றுருபுகளாகக் கொண்டுள்ளனர். சாரியை இடம் பெற்றும், இடம் பெறாமலும் வரலாம். இவ்வடிப்படையில் தமிழ் மொழியில் வினைச்சொல் அமைந்துள்ளது. பெயர்ச்சொல் ஏவல் வினையாக வரும் வினைச்சொல்லின் பகுதி, வினைப்பகுதி, வினைவேர், வினையடி என்றும் சொல்லப்படும்.

1. வினையடி

பாடு

2. வினையடி +விகுதி

பாடு+ கள் - பாடுங்கள்

3. வினையடி+சந்தி +கால இடைநிலை +விகுதி

படி+ த் + த் +ஆன் -படித்தான்

4. வினையடி +சந்தி +கால

இடைநிலை+சாரியை+விகுதி

படி+த் + த் +ஆன் +அர் - படித்தனர்

என நான்கு நிலைகளாக அமைந்து வருகின்றது. வினையடி மட்டும் அமைந்துவரும் சொற்கள் ஏவல் வினைகளாகவே செயல்படுகின்றன.

தொல்காப்பியத்தில் வினையடிகள்

தமிழ் மொழிக்குக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள முதல் இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம் ஆகும். தொல்காப்பியர் சொல்லதிகாரத்தில் வினையியலில் வினைச்சொல் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றார். வடிவ அடிப்படையில் முற்று, எச்சம் என்று இருவகையாக வினைச் சொற்களைப் பாகுப்படுத்துகிறார். மேலும், தொல்காப்பியத்தில் வினையடிகள் ஏவலை உணர்த்தியும் குறை வினையடிகளாகவும் பயின்று வருகின்றன. வினைச் சொற்களுக்கு இலக்கணம் கூறுகையில் வினைச்சொற்கள் வேற்றுமை ஏற்காமல் காலத்தைக் காட்டுவதாக அமையும் என்று தொல்காப்பியர் பின்வரும் நூற்பா வழி விளக்குகிறார்.

‘வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது நினைபுங் காலைகாலமொடு தோன்றும்’³

பின்வரும் தொல்காப்பிய நூற்பாதன் வினை, பிறவினை பற்றிய குறிப்புகளைக் காட்டுகின்றன.

‘இதுசெயல் வேண்டுமென்னுங் கிளவி இருவயினிலையும் பொருட்டாகும்மே தன்பாலானும் பிறன் பாலானும்’⁴

மேல்வரும் நூற்பா தொல்காப்பியம் தன்பால் எனத் தன்வினையையும், பிறன்பால் எனப் பிறவினையையும் குறிப்பிடுகின்றதை உணரலாம். சேனாவரையர் தன்பால், பிறன்பால் என்பதற்குப் பின்வருமாறு விளக்கம் தருகின்றார்.

‘இது செயல் வேண்டும் என்பது படவருஞ்சொல் தன்பாலானும் பிறன்பாலானும் என ஈரிடத்தும் நிலைபெறும் பொருண்மையை யுடைத்தாம்’⁵

தன் என்றது செயலது வினைமுதலே என்று சேனாவரையர் கூறுகிறார். ஒத்தல் வேண்டும் என்ற வழி வேண்டும் என்பது ஒதற்கு வினை முதலானாருக்கும் அவன் ஒதலை விரும்புந் தந்தைக்கும் ஏற்றவாறு கண்டுகொள்க என்று தன்வினை, பிறவினை அமைப்புபற்றி சேனாவரையர் கூறுகிறார். தொல்காப்பியர்

எழுத்ததிகாரத்திலும் தன்வினை, பிறவினை பற்றிய தமது கருத்தினைக் கூறிச் செல்லுகின்றார். பின்வரும் நூற்பாவிடமிடம் உரை கூறும் இளம்பூரணர் உகரத்தோடு கூடியபகரம் ஒருமொழிக்கு இறுதி என்று கூறுகிறார்.

‘உப்பகாரம் ஒன்றென மொழிக

இருவயினிலையும் பொருட்டாகும்மே’⁶

‘அது தான் தன்வினை, பிறவினை என்னும் இரண்டிடத்தும் நிலைபெறும் பொருண்மைத் தாம் என்று கூறுகிறார். இளம்பூரணர் தன்வினை, பிறவினை அமைப்புபற்றி எழுத்ததிகாரத்தில் விளக்கிக்காட்டுகிறார். தபு என்பது ‘நீசா’ என்று படுத்துச் சொல்லதன் வினையாகவும், அதனை எடுத்துச் சொல்ல ‘நீ ஒன்றனைச் சாவி’ எனப் பிறவினையாகவும் வரும்’⁷ வினையைத் தான் செய்தால் தன்வினை, பிறரைச் செய்வித்தால் பிறவினை என்ற மு.வரதராசன் கூற்று குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈ,தா,கொடு

ஈ, தா, கொடு என்ற ஒரு பொருள் பன்மொழிகளைப் பயன்படுத்துவதிலுள்ள சூழல் கட்டுப்பாடுகளைத் தொல்காப்பியர் பின்வரும் நூற்பாக்களில் கூறுகின்றார். ஈ என்ற வினையை இழிந்தோன் உயர்ந்தவனிடம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும், தா என்ற வினையடியை உயர்ந்தோர்கள் பயன்படுத்தவேண்டும் என்றும், வினையடிச் சொற்களின் தோர்வுக் கட்டுப்பாட்டை இரப்போன், ஒப்போன், மிக்கோன் போன்ற மூவகையினருக்கும் வரையறுக்கிறார்.

‘ஈதாகொடுவெனக் கிளக்கும் மூன்றும்

இரவின் கிளவி ஆகிடன் உடைய’⁸

‘ஈயென் கிளவி இழிந்தோன் கூற்றே’⁹

‘தாவென் கிளவி ஒப்போன் கூற்றே’¹⁰

‘கொடுவென் கிளவி உயர்ந்தோன் கூற்றே’¹¹

இவ்வாறு ஈ, தா, கொடு என்ற மூன்று வினையடிகள் தொல்காப்பியர் காலத்தில் ஒரே பொருண்மையோடு (ஒருபொருள் பன்மொழிகளாக) ஆனால் வேறுபட்ட

பயன்பாட்டுடன் வழக்கில் இருந்ததை மேற்காணும் நூற்பாக்களின் வழி அறிய இயலுகின்றது.

முடிவுரை

தமிழில் பெயர்ச்சொற்களை விட வினைச்சொற்கள் குறைவாகவே உள்ளன. வினையடிகள் பற்றிய கருத்துகள் தொல்காப்பியத்தில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றது. தொல்காப்பியத்தில் வினையடிகள் ஏவலை உணர்த்தியும், குறை வினையடிகளாகவும் பயின்று வருகின்றன. தொல்காப்பியர் தன்பால் எனத் தன்வினையையும், பிறன்பால் எனப் பிறவினையையும் குறிப்பிடுகின்றார். ஈ, தா, கொடு என்ற வினையடிகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடிக்குறிப்பு

1. தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம், நூ.எ. 642
2. மேலது, நூ.எ.643
3. மேலது, நூ.எ.682
4. தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம், சொல்.நூ.எ.243
5. சேனாவரையர், தொல்காப்பியம், சொல்லதிகார உரை நூ.எ.243
6. தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம், எழுத்து நூ.எ.76,
7. இளம்பூரணர், தொல்காப்பியஉரை, எழுத்து, நூ.எ.76
8. தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம், சொல் நூ.எ.444
9. மேலது, நூ.எ.445
10. மேலது, நூ.எ.446
11. மேலது, நூ.எ.447

துணைநூற்பட்டியல்

1. சேனாவரையர் – தொல்காப்பியம் – சொல்லதிகாரஉரை, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
2. தொல்காப்பியர் – தொல்காப்பியம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.

ஒரு பொருட் பன்மொழி – பெயர்ச்சொற்கள்

முனைவர் கி. சுமித்ரா
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
ஸ்ரீ மூகாம்பிகை கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (மகளிர்)
மல்லுப்பட்டி, பாலக்கோடு, தருமபுரி

ஒரே பொருளில் பல சொற்கள் அமைந்திருப்பதை ஒருபொருட் பன்மொழி என்று கூறுவர். ஒரு பொருட் பன்மொழியைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் இந்தக் கட்டுரையில் ஏறக்குறைய ஒரே பொருளைத் தரும் சொற்கள் அமைந்திருந்தாலும் அவற்றுள் நுண்ணிய வேறுபாடுகள் மட்டும் காணப்படுகின்றன. திவாகர நிகண்டு, பிங்கல நிகண்டு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரே பொருளைத் தரக்கூடிய சொற்களின் பட்டியலும் அந்தச் சொற்கள் தரும் பொருளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப் பகுத்து ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இக்கட்டுரைக்கு 1. மாலை, 2. யானை, 3, கண் ஆகிய பெயர்ச் சொற்கள் மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. நிகண்டில் கூறப்பட்டுள்ள பொருளிற்குப் பிற அகராதியில் உள்ள பொருள்கள், ஆங்கிலப் பொருள் ஆகியன கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அச்சொல் எழுத்து வழக்கு, பேச்சுவழக்கு ஆகிய இருவழக்கில் எவ்வழக்கில் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளன என்ற தகவலும் கீழ்வரும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பிறமொழியினரும் பயன்படுத்தும் வகையில் சொற்கள் ஒலிபெயர்ப்பிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. மாலை “Garland”

“தொடையல் வாசிகை சிகழிகை கோதை

படலை அலங்கல் கத்திகை பிணையல்

அணியல் சுருக்கல் தொடலை தாமம்

தொங்கல் தெரியல் கண்ணி தார் சூட்டு

மஞ்சரி ஒலியல் இலம்பகம் மாலை”¹ (திவாகரம் 841)

1. தொடையல், 2. வாசிகை, 3. சிகழிகை, 4. கோதை, 5. படலை, 6. அலங்கல், 7. கத்திகை, 8. பிணையல், 9. அணியல், 10. சுருக்கல், 11. தொடலை, 12. தாமம், 13. தொங்கல், 14. தெரியல், 15. கண்ணி, 16. தார், 17. சூட்டு, 18. மஞ்சரி, 19. ஒலியல், 20. இலம்பகம்.

வ.எண்.	சொற்கள்	பொருள்	ஆங்கிலத்தில் பொருள்	எழுத்து வழக்கு, பேச்சு வழக்கு
	தொடையல் toṭaiyal	தோளணி மாலை	flower garland worn over shoulder	+ எழுத்து வழக்கு
	வாசிகை vācikai	மாலை, சிகை மாலை, செறியக் கோத்த மாலை	garland, worn on the head, garland of flowers strung thickly together	+ எழுத்து வழக்கு
	சிகழிகை cikāḷikai	மாலை, சிரத்தைச் சூழ அணியும் மாலை	garland, wreath of flowers worn round the head	+ எழுத்து வழக்கு
	கோதை kōtai	ஆண்டாள், பூமாலை, காற்று	a vaisnava female saint, garland of flowers, wind	± எழுத்து வழக்கு
	படலை paṭalai	குதிரைக்கின்கிணி மாலை, படலை மாலை	string of small tinkling bells for a horse	+ எழுத்து வழக்கு
	அலங்கல் alaṅkal	பூமாலை, மயிர்ச்சூட்டு மாலை ஒழுங்கு	garland, wreath for the hair, order	+ எழுத்து வழக்கு
	கத்திகை kattikai	மாலை வகை, குருக்கத்தி, சிறு துகிற் கொடி	a kind of garland, common delight of the woods, small flag	+ எழுத்து வழக்கு
	பிணையல் piṇaiyal	மலர் மாலை	flower garland	+ எழுத்து வழக்கு
	அணியல் aṇiyal	அழகு செய்கை, மாலை	decorating garland	+ எழுத்து வழக்கு
	சுருக்கல் curukkal	மாலை	Garland	+ எழுத்து வழக்கு
	தொடலை toṭalai	மாலை, மகளிர் விளையாட்டு வகை	garland, A girl's game	+ எழுத்து வழக்கு
	தாமம் tāmam	பூ, கொன்றை, சந்தனம்	flower, sienna, sandal	+ எழுத்து வழக்கு
	தொங்கல் toṅkal	பருத்த பூமாலை	thick garland	+ எழுத்து வழக்கு
	தெரியல் Teriyal	பூமாலை	flower garland	+ எழுத்து வழக்கு

கண்ணி kaṇṇi	சூடும் மாலை, பூங்கொத்து, கொழுந்து	worn on the head, bunch of flowers, leaf	+ எழுத்து வழக்கு
தாரர் Tār	மாலை, பூங்கொத்து, கிண்கிணி மாலை	garland, cluster of flowers, string of bells for a horse	+ எழுத்து வழக்கு
சூட்டு cūṭṭu	மாலை, பெண்களுக்குரிய நுதலணி	garland, ornament for women's forehead	+ எழுத்து வழக்கு
மஞ்சரி Mañcari	பூமாலை, பூங்கொத்து மலர்க் காம்பு	flower garland cluster of flowers, flower stalk	+ எழுத்து வழக்கு
ஒலியல் oliyal	தளிர், மாலை, வளைய மாலை	shoot, garland of flowers chaplet of flowers	+ எழுத்து வழக்கு
இலம்பகம் Ilampakam	மாலை	Garland	+ எழுத்து வழக்கு

2. யானை “Elephant”

“தும்பி கடிவை புகர் முகம் தோல் கரி

உம்பல் வயமா பகடு நால்வாய்

கரிணி குஞ்சரம் கயமே களபம்

மருண்மா தந்தி மாதங்கம் ஒருத்தல்

களிறு சிந்துரம் கறையடி ளறும்பி

வழுவை வாரணம் வேழம் வல்விலங்கு

நாகம் மதகயம் அத்தி இபம் கும்பி

போதகம் உவாவே தூங்கல் மாதிரம்

(மறும்மலி) கைம்மா ஆம்பல் கோட்டுமா

பிறவம் புழைக்கையோடு யானைப் பெயரே”²

1. தும்பி, 2. கடிவை, 3. புகர் முகம், 4. தோல் 5. கரி, 6. உம்பல், 7. வயமா, 8. பகடு, 9. நால்வாய், 10. கரிணி, 11. குஞ்சரம், 12. கயமே, 13. களபம், 14. மருண்மா, 15. தந்தி, 16. மாதங்கம், 17. ஒருத்தல், 18. களிறு, 19. சிந்துரம், 20. கறையடி, 21. ளறும்பி, 22. வழுவை, 23. வாரணம், 24. வேழம், 25. வல்விலங்கு, 26. நாகம், 27. மதகயம், 28. அத்தி, 29. இபம், 30. கும்பி, 31. போதகம், 32. உவா, 33. தூங்கல், 34. மாதிரம், 35. கைம்மா, 36. ஆம்பல், 37. கோட்டுமா, 38. புழைக்கை.

வ.எண்.	சொற்கள்	பொருள்	ஆங்கிலத்தில் பொருள்	எழுத்து வழக்கு பேச்சு வழக்கு
	தும்பி tumpi	சுரை, துவ்ஷடை	calabash, wicked women	+ எழுத்து வழக்கு
	கடிவை kadivai	யானை	Elephant	+ எழுத்து வழக்கு
	புகர் முகம் pukar mukam	யானை, ஒருவகைப் பாணம்	elephant, a kind of arrow	+ எழுத்து வழக்கு
	தோல் Tōl தோல்	சருமம், புகழ்	skin, fame	+ எழுத்து வழக்கு
	கரி kari	நஞ்சு, கரிந்தது, யானை	poison, charred wood, elephant	+ எழுத்து வழக்கு
	உம்பல் umpal	யானை யாடுகளின் ஆண்	male of the elephant or of the goat	+ எழுத்து வழக்கு
	வயமா vayamā	யானை	Elephant	+ எழுத்து வழக்கு
	பகடு pakaḍu	ஆண் யானை, தோணி	male elephant, boat	+ எழுத்து வழக்கு
	நால்வாய் nālvāy	யானை	Elephant	+ எழுத்து வழக்கு
	கரிணி kariṇi	பெண் யானை, மலைக் குகை	female elephant, mountain Cave	+ எழுத்து வழக்கு
	குஞ்சரம் kuñcaram	யானை, கருங்குவளை	elephant, blue velum bo	+ எழுத்து வழக்கு
	கயம் kayam	மென்மை, நீர் நிலை, யானை, குறைபாடு	smoothness, tank, elephant, defect	+ எழுத்து வழக்கு
	களபம் kaḷabam	யானைக்கன்று, கலவை	young elephant, mixture	+ எழுத்து வழக்கு
	மருண்மா maruṇmā,	யானை	elephant	+ எழுத்து வழக்கு
	தந்தி Tanti	ஆண் யானை, யாழ்	male elephant, lute	+ எழுத்து வழக்கு
	மாதங்கம் madaṅgam	யானை, உருவம்	elephant, shape	+ எழுத்து வழக்கு
	ஒருத்தல் Oruttal	ஒருசார் விலங்கின் ஆண் பெயர்	male of certain animals	± எழுத்து வழக்கு
	களிறு kaḷiru	ஆண் யானை	male elephant	+ எழுத்து வழக்கு
	சிந்துரம் cinturam	திலகம், யானை	saffron, elephant	+ எழுத்து வழக்கு
	கறையடி karaiyaḍi	யானை	elephant	+ எழுத்து வழக்கு

எறும்பி erumpi,	யானை	elephant	+ எழுத்து வழக்கு
வழுவை valuvai	யானை	elephant	+ எழுத்து வழக்கு
வாரணம் vāraṇam	யானை, சங்கு, கடல்	elephant, conch, sea	+ எழுத்து வழக்கு
வேழம் vēḷam	கரும்பு, இசை, ஒருவகைப் பூச்சி	sugar cane, music, an insect	+ எழுத்து வழக்கு
வல் விலங்கு valvilaṅku	யானை	elephant	+ எழுத்து வழக்கு
நாகம் nākam	பாம்பு, யானை	snake, elephant	+ எழுத்து வழக்கு
மதகயம் matakayam	ஆண் யானை	male elephant	+ எழுத்து வழக்கு
அத்தி Atti	தெய்வ யானை, ஓர் அரசன்	one of the two wives of skanda, king of Hastinapura	+ எழுத்து வழக்கு
இபம் Ipam	யானை	Elephant	+ எழுத்து வழக்கு
கும்பி kumpi	யானை, குவியல், நரகம்	elephant, heap, hell	+ எழுத்து வழக்கு
போதகம் pōtakam	யானைக்கன்று, விலங்கின் பிள்ளை	elephant calf, young of animals	+ எழுத்து வழக்கு
உவா Uvā	யானை, இளமை	elephant, jive, fifty	+ எழுத்து வழக்கு
தூங்கல் tūṅkal	யானை, உணவுக்குத் தொங்குவோன்	elephant one who hangs about for food	+ எழுத்து வழக்கு
மாதிரம் mātiram	யானை, ஆகாயம்	elephant, atmosphere	+ எழுத்து வழக்கு
கைம்மா Kaimmā	யானை	Elephant	+ எழுத்து வழக்கு
ஆம்பல் āmpal	யானை, சந்திரன்	elephant, moon	+ எழுத்து வழக்கு
கோட்டுமா kōṭṭumā	யானை, காட்டுப் பன்றி	elephant, boar	+ எழுத்து வழக்கு
புழைக்கை puḷaikai	தும்பிக்கை, யானை	elephant's trunk, elephant	+ எழுத்து வழக்கு

3. கண் “Eye”

“நாட்டம் நயனம் நேத்திரம் விலோசனம்
நோக்கம் தாரை அம்பகம் பார்வை
அக்கி விழி கோ கண்ஆ கும்மே”³

1. நாட்டம், 2. நயனம், 3. நேத்திரம், 4. விலோசனம், 5. நோக்கம், 6. தாரை 7. அம்பகம், 8. பார்வை, 9. அக்கி, 10. விழி, 11. கோ.

வ.எண்.	சொற்கள்	பொருள்	ஆங்கிலத்தில் பொருள்	எழுத்து வழக்கு பேச்சு வழக்கு
	நாட்டம் nāṭṭam	பார்வை, கண்	sight, eye	+ எழுத்து வழக்கு
	நயனம் nayanam	கண்	Eye	+ எழுத்து வழக்கு
	நேத்திரம் Nēttiram	மயிற்பீலி, கண்	peacock feather, eye	+ எழுத்து வழக்கு
	விலோசனம் vilōcaṇam	கண், பார்வை	eye, look	+ எழுத்து வழக்கு
	நோக்கம் nōkkam	பார்வை, அறிவு, விருப்பம்	sight, sense, desire	+ எழுத்து வழக்கு
	தாரை tārai	கூர்மை, ஒழுங்கு	sharpness, regularity	+ எழுத்து வழக்கு
	அம்பகம் ampakam	கண், எழுச்சி	eye, elevation	+ எழுத்து வழக்கு
	பார்வை pārvai	கண், நேர்த்தி, தோற்றம்	eye, that which is attractive, appearance	± எழுத்து வழக்கு
	அக்கி akki	கண், உஷ்ணம்	eye, heat	+ எழுத்து வழக்கு
	விழி viḷi	கண், ஞானம்	eye, wisdom	± எழுத்து வழக்கு
	கோ kō	கண், மலை	eye, mountain	+ எழுத்து வழக்கு

முடிவுரை

பிற மொழியின் தாக்கத்தினால் தமிழ் மொழியில் ஆங்காங்கே வேற்றுமொழிச் சொற்கள் ஊடுருவி நம் மொழிவளத்தை மங்கச் செய்துள்ளது. தமிழாம் செம்மொழியின் செழுமையை உலகமறியச் செய்தல் தமிழராகிய நம் கடமையாகும். மண்டிக் கிடக்கும் சொற்களஞ்சியம் தமிழிலே இருக்க அதன் பெருமையையும் வளமையையும் உணர்த்தும் பொருட்டு இக்கட்டுரை ஒருபொருட் பன்மொழி (பெயர்ச்சொற்கள்) என்ற தலைப்பில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. ச.வே. சுப்பிரமணியன், நிகண்டு தொகுதி (1, 2) 2. ஆங்கில அகராதி.
3. தமிழ் அகராதி

சங்க இலக்கியத்தில் சொல்லாக்கம்

த. சுவாமிநாதன்

வேதியியல் பேராசிரியர் (பணி நிறைவு)
22, முரளிசு பார்ட் அவென்யூ,
அண்ணாமலை நகர்,
கடலூர் மாவட்டம்.

முன்னுரை:

சங்க இலக்கியங்கள் காலத்தால் பழமையானவை. ஆனால், சங்கப் புலவர்களின் சிந்தனையோட்டமும், கற்பனையும் அன்றலர்ந்த நாள் மலர்கள் போன்றவை. சங்கப் புலவர்கள் தாம் கண்ட இயற்கைக் காட்சிகளையும், கேட்ட செய்திகளையும், அவற்றிலுள்ள உயிர்ப்பு, உணர்வு ஆகியவற்றுடன் தம் உள்ளத்தில் பதிவு செய்து கொண்டனர். அவற்றைப் பாடலாக்கும்போது தாம் உணர்ந்தவாறே, படிப்போரும் உணர வேண்டுமென நினைத்தனர். இந்த உணர்வுப் பரிமாற்றத்திற்கு எண்ணிலடங்காச் சொற்களும், ஏனைய இலக்கிய உத்திகளும் அவர்களுக்குத் துணைநின்றன என்றாலும்; வழக்கிலும், இலக்கியங்களிலும் நிலைபெற்றிருந்த சொற்கள், அவர்கள் விரும்பிய உணர்வுப் பரிமாற்றத்திற்குப் போதுமானவையாக இல்லை. எனவே, அவர்களுக்கு நிறைவு ஏற்படவில்லை. அப்பொழுது அவர்களுக்கு 'உத்தி' ஒன்று புலனாயிற்று. நிலை பெற்றிருந்த இரண்டு மூன்று சொற்களை இணைத்துப் புதிய சொற்களை உருவாக்கினர். யாப்பு, அணி, எதுகை, மோனை, உருவகம், முன்னம் நிலைபெற்றிருந்த சொற்கள் ஆகிய இலக்கியக் கூறுகளுடன் புதிய சொல்லாக்கமும் உடன் நிற்க பாடல்களை இயற்றினர். இப்பாடல்களில் அழகு மிளிர்க் கண்டனர். நுண்ணுணர்வுப் பரிமாற்றம் இருந்தது. நிறைவு பெற்றனர். பின்னாளில் இரண்டு மூன்று சொற்களை இணைத்து அவர்கள்

செய்த உத்தி சொல்லாக்கம் 'சொற்படைப்பு' என அழைக்கப்பெற்றன. சங்கப்புலவர்கள் இது போன்ற சொல்லாக்கங்களை ஆயிரக்கணக்கில் செய்தாரில்லை. ஆனாலும், இதுவும் படைப்பாளிகள் கடைபிடித்த உத்திகளில் ஒன்று.

சங்கப் பாடல்கள் அழகானவை. கருத்தாழம் கொண்டவை. இயற்கைப் புனைவு, வாழ்வியல், பழக்கவழக்கம் போன்றவற்றைத் தம்முள் அடக்கியவை. இப்பாடல்களைத் தமிழ் மண்ணுக்குச் சொந்தக்காரரான ஆங்கிலக் கவிஞர் ஏ.கே. இராமநுசனார் படித்தார். சங்கப் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து 'WAR AND LOVE' எனும் தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். சங்கப் பாடல்களின் உயிர்ப்பு, 'கொடை', 'மறம்', 'காதல்' ஆகிய இவை மூன்றும் தான். இராமநுசனின் நூல் தலைப்பில் WAR AND LOVE சங்க இலக்கிய உயிர்ப்புகள் மூன்றில் இரண்டினைத் தலைப்பில் காண்கிறோம். எனவே, பாடல்களில் உணர்வு பரிமாற்றம் நிகழ்ந்திருப்பது உறுதி. அந்நூலில் ஆசிரியர் குறிப்பில்,

'I am enthralled by the beauty and subtlety of the poems' என்றும் "Till I read the Poems I was an ignorant heir of a rich culture and civilization என்றும் குறிப்பிடுகிறார். சங்கப் பாடல்களின் அழகிற்கும் (Beauty), நுண்ணுணர்வுக்கும் (Subtle) அடிப்படைக் கூறுகளில் சொல்லாக்கமும் ஒன்று.

அவையாவன:

நெடுங்குறி எதிர்ப்பு:

வறியார்க் கொன் றீவதே ஈகைமற் றெல்லாம்

குறியெதிர்ப்பை நீரச துடைத்து. (குறள். 221)

என்னும் குறளில் குறியெதிர்ப்பு என்பது அளவு குறித்து வாங்கி, வாங்கிய அளவே திருப்பிக் கொடுத்தல் என்று பொருள் கொள்வார் பரிமேலழகர். உரையாசிரியர்களில் பலர் கடன் கொடுத்துத் திருப்பிப் பெற்றுக்கொளல் என்று எளிமைபடுத்துவர்.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணன் நல்கிய பொருளை உனக்கு உதவியோர்க்கும், நீ உதவி செய்ய நினைவோர்க்கும் நெடுங்குறி எதிர்ப்பை நல்கியோருக்கும் கொடுமதி மனைகிழுவோயே எனத் தம் இல்லத்தரசியிடம் கூறுவார்.

நின் நயந்து உறைநர்க்கும்,
நீ நயந்து உறைநர்க்கும்

நெடுங்குறியெதிர்ப்பை நல்கியோர்க்கும்

எல்லோர்க்கும் கொடுமதி
மனை கிழுவோயே! (புறம். 163: 1,4,7)

பெருஞ்சித்திரனார் குறி எதிர்ப்பு என்ற சொல்லுக்கு 'நெடு' என்ற 'கால' முன்னொட்டை இட்டு, குறி எதிர்ப்பு என்ற சொல், வாங்கிய பொருளைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் 'அளவு' மட்டுமல்ல காலத்தையும் குறிக்கும் எனத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

குறி எதிர்ப்பு – குறுகிய காலக் கடன்;

நெடுங்குறி எதிர்ப்பு – சிறிது நீண்ட காலக் கடன்.

இன்னா இன்னுரை:

இத்தொடர்மொழி துன்பத்தையும்
இன்பத்தையும் ஒருசேர உணர்த்தவல்லது.

கரிகால் வளவனொடு வெண்ணிப்
பறந்தலைப் பொருது புண் நாணிய
சேர லாதன்

அழிகள் மருங்கின வாள்வடக்கு
இருந்தென,

இன்னா இன்உரை கேட்ட சான்றோர்
(சான்றோர் – வீரர்கள்) (அகம். 55: 10 – 13)

கோயில் வெண்ணி என்ற போர்க்களத்தில் பெருஞ்சேரலாதன், கரிகால் பெருவளத்தானொடு போரிட்ட காலை புறப்புண்பட்டு, அதற்கு நாணி வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தான்.

சேரன் மாய்ந்த செய்தி துன்பம். அதற்கு நாணி வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தல் அக்காலத்திய மறவர்க்கு இனிய செய்தி. எனவே, இன்னாதன ஒன்றையும் இனியது ஒன்றினையும் இணைத்து 'இன்னா இன்னுரை' என்ற சொல் படைத்துப் பாடியுள்ளார் புலவர் வாணிகன் இளவேட்டனார்.

கண்ணகாரன் கொற்றனார் என்ற புலவரும் நற்றிணைப் பாடல் ஒன்றில் இன்னா இன்னுரை என்ற சொற்படைப்பை ஆட்சி செய்கிறார். தன் மகளைப் பற்றி ஊர்ப் பெண்டிர் களவொழுக்கம் கொண்டவள் என்று அலர் தூற்றினார். (கொடிய சொற்களைப் பேசினார்). அந்தக் கொடிய சொற்கள் தாய்க்கு இன்னாமை தந்தது. எனினும், சில நாள்கள் யாதொன்றும் அறியாதாள் போல இருந்தாள் அத்தாய்.

அம்பல மூதூர் அலர் வாய்ப் பெண்டிர்

இன்னா இன்னுரை கேட்ட சில நாள்

அறியேன் போல உயிரேன்

'நறிய நாளும் நின் கதுப்பு' என் றேனே.

(நூ. 143: 7-10)

யாரோ ஒரு புதுவனுடன் உடன்போக்கு மேற்கொண்டாள் என்பதே அவ்வூர்ப் பெண்டினின் அலர். அதுவே அத்தாய்க்கு இன்னாமை ஆயிற்று. தாய் நினைவு கூர்ந்தாள். ஒரு நாள் மகளை வினவினாள் தாய் "மகளே! நின் கதுப்பு (கூந்தல்) யான் ஊட்டிய (குடவிய) மணத்தினின்றும் வேறுபட்டுள்ளதே! ஏனோ?" தாய் தன் காதலை அறிந்தாள் என்பதைத் தாயின் வினா, மகளுக்கு உணர்த்தியது. உணர்ந்த மகள் தன் காதலனுடன் உடன்போகினாள். அவன், புதுவன் எனினும் நல்லவன் – மகளுக்கு ஏற்றவன் என்பதை அறிந்த தாய் மகளின் வாழ்க்கை இனியதாயிற்று என்று மகிழ்ந்தாள். ஊர்ப்பெண்டினின் அலர் இன்னாமை தந்ததெனினும் நல்லவனுடன் உடன் போகினாள் என்றது இனியதாயிற்று அலரின் செய்தி இன்னா இன்னுரை.

பசிப்பிணி மருத்துவன் :

சோழ நாட்டில் காவிரி வடகரையில்

அமைந்த ஊர் சிறுகுடி. இதன் மன்னன் பண்ணன். ஈகையால் சிறப்புற்ற இவனைக் “கைவள் ஈகைப் பண்ணன்” (புறம். 70), “கொடை மேந்தோன்றல்” (புறம். 388) என்றெல்லாம் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர் புலவர் பெருமக்கள்.

அவ்வூரின் தென்திசையினின்று ஓர் ஊரிலிருந்து விடியலில் கஞ்சி மட்டும் குடித்து வடக்கு நோக்கி விதைநெல் வாங்கி வரப் பயணித்தான் ஒரு வேளாளன். உச்சி வேளை நெருங்க நடந்த நடையும், பசியும் அவனை வருத்தின. அவ்வேளை அவன் அடைந்த ஊர் சிறுகுடி. பசியும் உடற்சோர்வும் அவனை ஈகை மன்னன் பண்ணனை நினைவ வைத்தன.

யான் வாழும் நாளும் பண்ணன் வாழிய!

.....

யாணர்ப் பழுமரம் புள் இமிழ்ந்தன்ன
ஊனொலி அரவம் தானும் கேட்கும்;

.....

சோறுடைக் கையர் வீறுவீறு இயங்கும்

இருங்கிளைச் சிறாஅர்க் காண்டும்;
கண்டும்

மற்றும் மற்றும் வினவுதும், தெற்றென;

பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம்

அணித்தோ? சேய்த்தோ? கூறுமின்
எமக்கே. (புறம். 173: 1,3,4,8-10, 12)

பழுத்த மரத்தில் உள்ள பறவைகள் ஒலித்தாற் போல பண்ணன் மனையில் உணவு உண்போரின் ஓசை கேட்கிறது. சோறு உண்ட கையினராய்ச் செல்லும் பிள்ளைகளையும் காண்கிறேன். இருந்தும் பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம் அணித்தோ? சேய்த்தோ? என வினவுவது ஏனோ? என்பீராயின் எனது பசியும் வழிநடை சோர்வும் அவ்வினாவினை எழுப்பச் செய்கின்றன என்பான் பயணி. எனது வாழ்நாளையும் சேர்த்துப் பண்ணன் வாழ்வானாக என்றும் பாடுகிறார் சோழன் கிள்ளிவளவன் என்னும் புலவர். இவரே பசிப்பிணி மருத்துவன் என்னும் சொற்படைப்புக்குரியவர்.

நோய், பிணி இரண்டும் இயல்பில் சிறிது வேறுபாடு கொண்டவை. நோய் தக்க மருந்தை உண்டக்கால் அற்றுப்போகும் தன்மைத்து.

பிணியோ மருந்து உண்டால் தீரும். பின் மீளத் தோன்றும்; இதுவே பிணியின் இயல்பு. அதனாற்றான் பசியைப் பிணி என்றார் புலவர். ‘ஒரு நாள் உணவை ஒழியென்றால் ஒழியாய், இரு நாளுக்கு ஏலென்றால் ஏலாய் இடும்பைகூர் என் வயிறே! உன்னோடு வாழ்தல் அரிது’ என்ற பாடலடிகள் இவண் நினையத்தகும்.

அறவிலை வணிகன்:

இப்பிறவியில் செய்த அடுத்த பிறவியில் நன்மை பயக்கும் எனக்கருதும் வணிகக்கொருள் அல்லன். அறவிலை வணிகன் அல்லன் ஆய் அண்டிரன். அறத்தை விலை கொடுத்துப் பெற்றுக் கொள்பவன் அல்லன்.

சான்றோர் பலரும் சென்ற வழியென்று உலகத்தோர் கருதித் தக்க முறையில் அமைந்ததே அவனது கொடைப் பண்பு என்பார் முடமோசியார்.

இம்மைச் செய்தது மறுமைக்கு ஆம்எனும்

அறவிலை வணிகன் ஆயலன்; பிறரும்

சான்றோர் சென்ற நெறியென

ஆங்கு பட்டன்று அவன் கைவண்மையே
(புறம். 134)

சொல்வலை வேட்டுவன்:

இல் வழங்கு மட மயில் பிணிக்கும்

சொல் வலை வேட்டுவன் ஆயினன்
முன்னே.

மாரிப்பித்தியார் (புறம். 252: 4-5)

தம் இல்லத்தில் நடமாடும் மயிலை ஒத்த மனைவியைத் தன்னுடைய கவர்ச்சி மொழியாகிய வலையில் பிணிப்பவன்.

‘இல்வழங்கு மட மயில்’,

‘சொல் வலை வேட்டுவன்’ ஆகிய
இரண்டுமே அரிய சொற்படைப்புகளே.

கொடை மடம் – படை மடம்:

நீர்ற்ற குளத்திலே சொரிந்தும், அகன்ற விளைநிலத்தில் பொழிந்தும், பயன் தரும் இடங்களிலே பெய்யாது, பயன்படாத களர் நிலத்தில் பெய்வதுமான வரையறையற்ற தன்மைத்து மழை; அதுபோன்றே கழல் அணிந்த கால்களையுடைய பேகன் கொடை மடம் படுவானாயினும் படை மடம்

படான் என வையாவிக்கோப்பெரும் பேகனின் மறத்தைப் புகழ்ந்துரைப்பார் பரணர்.

கொடைமடம், படைமடம் ஆகிய இரண்டும் புதிய சொற்படைப்புகள். கொடைமடமாவது வரையறை அறியாது கொடுத்தலாம். படைமடமோ வீரர் அல்லாதோர், புறமுதுகு காட்டி ஓடுவோர், விழுப்புண் பட்டோர், மூத்தோர், மிகவும் இளையோர் ஆகியோர் மேல் போரிடுதலாம்.

பதடிவைகல்:

தான் மேற்கொண்டு சென்ற வினை முடிவுற்றதாகத் தலைவனின் உள்ளத்தே தலைவியின் நினைவு மேலோங்க, கடந்த நாட்களை நினைவு கூர்கிறான். பூத்த முல்லைப்பின்பு அரும்பினது தாளைப் போல மணம் வீசும் நுதலுடையாள் தலைவி அவளது, தோள் பற்றி உறங்கிக் கழித்த நாட்களே நான் இப்பூவுலகில் வாழ்ந்த நாட்கள். அப்படி வாழா நாட்கள் என்ன பயனுடையன. அவை உள்ளீடற்ற நெற்பதடி (பதர்) போன்றவை – பதடி வைகல்.

எல்லாம் எவனோ? பதடிவைகல்
பெய்த புலத்துப் பூத்த முல்லைப்
பசுமுனைத் தாது நாளும் நறுநுதல்
அரிவை தோள் – அணைத் துஞ்சிக்
கழிந்த நாள் இவண் வாழும் நாளே.
(குறந். 323:1)

இப்பாடலைப் பாடிய புலவரின் இயற்பெயர் அறியாமற் போக, இவரை இச்சொல்லாட்சியின் விழுமம் குறித்து 'பதடிவைகலார்' என்றே அழைத்து மகிழ்ந்தது தமிழ் இலக்கியக் களம்.

பயனில் சொல் பாராட்டுவாணை மகன் எனல்
மக்கட் பதடி எனல். (குறந். 196)

'மக்கட் பதடி' என்ற சொற்படைப்பு செய்துள்ளார் வள்ளுவர்.

வாளோர் உழவன்:

சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் சோழன் பெருவிறற் கிள்ளியொடு போரிட்டு வீழ்ந்தான். போரில் சேரலாதன் யானைப்படை,

குதிரைப்படை, தேர்ப்படை ஆகியவற்றை இழந்தானாக வாள்போரிட்டு மடிந்தான். அப்பெரு வீரனைக் கழாத்தலையார் என்ற பெரும்புலவர்.

ஆளழிப்படுத்த வாளோர் உழவ

(புறம். 368:13)

ஏர்கொண்டு உழவன் விளைநிலத்தை உழுதல் போல வாள்கொண்டு போர்க்களத்தில் பகைவீரரை உழுத வீரனே! என்று புகழ்ந்துரைக்கிறார். வில்லோர் உழவன் (புறம். 371:11), படையோர் உழவன் (பதிற். 14:17) வாளோர் உழவன் போன்றதே.

பனித்துறைப் பரதவன்:

பாணர்களுக்குப் பொற்றாமரைப் பூவினைச் சூட்டியும், விறலியர்க்கு ஆரம் சூட்டியும் கேடில் பல்புகழ் நிறுவியவன் கடலினுள் சென்று கடல்நீரில் எதிர்கொண்ட துன்பங்களைத் தாங்கி வெற்றி உடையவனாகிய குளிர்ச்சி நிறைந்த நீர்த்துறைகளையுடைய பரதவனே!

கெடல் அரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்ப்கு
கடலொடு உழந்த பனித்துறைப் பரதவ!
(பனி – குளிர்ச்சி மிகுந்த) பரணர்
(பதிற். 48: 3-4)

காதற் காமம்:

காதற் காமம் காமத்துச் சிறந்தது;
விருப்போர் ஒத்து மெய்யறு புணர்ச்சி
குன்றம் பூதனார் (பரி. 9:14, 15)

காதல் என்பது உள்ளப் புணர்ச்சி; காமம் என்பது மெய்யறு புணர்ச்சி. காதலோடு கூடிப் பெறுகின்ற காமவின்பமே, நுகரப்படும் காமவின்பங்களுள் சிறந்தது. இதனைச் சுட்டக் குன்றம் பூதனார் 'காதற் காமம்' என ஒரு புதுச்சொல்லைப் படைத்துள்ளார். அதற்கு மனமொத்துப் புணர்தல் – விருப்போர் ஒத்து மெய்யறு புணர்ச்சி – என்பது பொருள். இச்சொல் கதலங்காமம் (பரி. 6. 71), காமம் கலந்த காதல் (அகம். 268:6) எனவும் ஆளப்பெறுகின்றது.

சொற்றொடர்களை அகராதியில் எவ்வாறு சேர்த்தல்

முனைவர் மு. செல்வதுரை
இளநிலை ஆராய்ச்சி அலுவலர்

மொழியியல் & இலக்கண ஆய்வுத்திட்டம்
செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் தரமணி, சென்னை.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கணங்கள் விதிகளில் மொழியின் அமைப்பைச் சுட்டிக்காட்டி இவற்றைப் பாதுகாத்துக்கொள் என்று கூறும். இதுவே வழாநிலை. இதிலிருந்து மாறுபட்டு வருவன வழு: சில காரணங்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளாம். மொழியில் உள்ள வாக்கியங்கள் இடையே ஒருதர நிர்ணயம் இருக்கின்றது. வழாநிலை என்பது இலட்சிய நிலையாக உயர்ந்தும், வழுவமைதி என்பது உலகியல் நிலையாகக் கொஞ்சம் தாழ்ந்தும் அமைவன என்ற எண்ணம் இருப்பது நன்கு புலப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் “செப்பே வழீஇயினும்” (சொல்-15) கூறுகிறார். வழாநிலை, வழு அமைதி என்ற கருத்துகள் இலக்கண விதிகளின் வரிசையை நிர்ணயித்துவிடுகின்றன. அதன்படி வழாநிலை முதலிலும் வழுஅமைதி பின்னரும் கூறப்பட வேண்டும். தொல்காப்பியத்தில் “செப்பும் வினாவும் வழாஅல் ஓம்பல்” (சொல்-13) வழாநிலை சூத்திரத்தை அடுத்தே வழு அமைதி மூன்று சூத்திரம் உள்ளன.

வழாநிலை, வழு, வழுவமைதி என்ற கருத்து தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் சிறப்பாகப் பேசப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் வழுவமைதியை எழுத்ததிகாரத்திலும் விளக்குகிறார். வழாஅல் ஓம்பல் (சொல்-13), செப்பே வழீ இயினும் வரைநிலை இன்றே (சொல்-15), வரைநிலை (சொல்-17), போக்கின்று (சொல்-22), வரையார்

(சொல்.43-45), போன்றும், வரையார் (எழுத்து- 140, 212, 265), மாணம் இல்லை (எழுத்து- 230, 271) போலவும் தொல்காப்பியத்தில் காணலாம். (செ. வை.சண்முகம்-126). இலக்கணத்தில் வழுவமைதி என்ற குறியீடும் பிழை. வழுவை நீக்கிக் காத்தல் என்ற கோட்பாடும் பிழை என்ற கருத்தையும் வெளிப்படுத்துவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மொழியியல் பின்புலமாக வைத்துக் கொண்டு தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தின் கிளவியாக்கத்தில் உள்ள வழு என்ற கருத்தை ஒட்டி உறவுடைய வழுவற்க, வழுவமைதி ஆகிய கருத்துகளையும் அறிந்துகொள்வோம். வழு என்ற சொல்லை நாம் ஒரு கலைச்சொல்லாகப் பார்த்தல் வேண்டும். தவறு (Error) மொழியியல் கலைச்சொல்லோடு பார்க்க வேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டுள்ள தமிழ்ப்பேரகராதி தொகுதி 6 (பக்.3548) இச்சொற்களைப் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளது.

வழு, வழுவமைதி valu-v-amaiti n. 1.Sanctioned deviation from grammatical rules, as in tense, person, gender, recognised anomaly, Error, mistake, failure, fault, lapse, தவறு. 2. Damage, loss, கேடு. 3. Sin, பாவம். 4. Scandal, ill repute, பழிப்புரை. 5. (Gram) Solecism, impropriety in language, deviation

form rule திணை பால் முதலியன தத்தம் இலக்கண நெறி மயங்கி வருவதாகிய குற்றம்.

ஒரு மொழியின் உயிராக விளங்குவது சொற்றொடர் அமைப்பு எனலாம். கால நிலையால் ஒரு மொழியின் உச்சரிப்பு மாறுபடலாம், சொற்கள் சிதைந்து வேறுபடலாம். ஆனால் ஒரு மொழியின் சொற்றொடர் அமைப்பு மட்டும் மாறுபடுவதில்லை. இது மொழிநூல் வல்லுநர் மொழிகளை ஆராய்ந்து கண்ட உண்மையாகும். சொற்றொடர்களில் சிலவகையான பிழைகள் அமைந்து காணப்படுகின்றன. எழுவாய்க்கேற்ற பயனிலை இன்றிப் பிழையுடையதாக அமைந்திருத்தலும், திணைவழு, பால்வழு, எண்வழு, இடவழு முதலிய பிழைகளும் அமைந்து காணப்படும். இப்பிழைகள் எல்லாம் நீங்குவதற்குச் சில குறிப்புகளை மனத்திற்கொள்ள வேண்டும். உயர்திணையிலுள்ள எழுவாய்கள் உயர்திணைப் பயனிலைகளைக் கொண்டு முடியும். அஃறிணை எழுவாய்கள், அஃறிணைப் பயனிலைகளைக் கொண்டு முடியும். இருதிணை எழுவாய்கள் கலந்து வந்தால், அவை சிறப்புக்கருதின் உயர்திணைப் பயனிலை கொண்டு முடியும்.

அவை இழிவு கருதின் அஃறிணைப் பயனிலை கொண்டு முடியும். இருதிணைப் பெயர்கள் கலந்து வந்தால், மிகுதிகாரணமாக ஒரு திணைக்குறிய வினைகொண்டு முடியும். பல எச்சத் தொடர்கள் ஒருவினை கொண்டு முடிந்தால் அவை தனித்தனியே 'உம்' பெற்றும், 'தாம்' கொண்டும் முடியும். வெவ்வேறு சிறப்பு வினைகளுக்குரிய பொருள்களின் பெயர்கள் தனித்தனியாகவோ, தொகுதியாகவோ கூறப்பட்டு ஒருவினை முடிவு பெற்றால், அவை பொதுவினை கொண்டு முடியும். இக்குறிப்புகளை மனத்திற்கொண்டு எழுதினால் சொற்றொடர்களில் நேர்கின்ற பிழைகளைத் தவிர்க்கலாம். சிலசொற்றொடர்ப் பிழைகளையும், அவற்றின் திருத்தங்களையும் கண்டு நோக்குவோமாக.

தொலைக்காட்சிச் சொற்றொடர்ப்பிழைகள்:

“உச்சநீதி மன்றம் உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது” உச்சநீதி மன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது” “மாளிகை மேட்டை ஒட்டிய பகுதியில் ஆதாரங்கள் இருக்கிறது... கோவில்கள், இருக்கிறது.... பள்ளிக் கூடங்கள், இருக்கிறது.... அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. “அந்தச் சந்தையைப் பார்ப்பதற்கு

வித்தியாசமாகவும் இயற்கையாகவும் இருந்தன” அதெப்படி வித்தியாசமாக, இயல்பாக இருக்க முடியும்? இருந்தன என்று பன்மையில் முடித்துள்ளார். ஏன்? சந்தை ஒருமைதானே? வித்தியாசமாக, இயற்கையாக என்பதால் பன்மையில் முடித்தார். “பல்லாங்குழல்கள் சில நீளமானது; சில குட்டையானது” சில என்றால் நீளமானவை, குட்டையானவை எனப் பன்மையில் தான் முடிக்க வேண்டும்.

நாளிதழ் சொற்றொடர்ப்பிழைகள்

பெரும்பாலான நாளிதழ்களில் தமிழ்ப் புலமையுடையவர் இல்லாத குறையால் அவ்விதழ்களில் பிறமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாக வருகின்றன. தமிழ்ப் புலமையுடையார் நாளிதழ் அலுவலகங்களில் பணியாற்றுவராயின், அத்தாள்களில் நல்ல தமிழை எதிர்பார்க்கலாம். தமிழகத்தில் வெளியாகும் 'தமிழ்நாடு, தினமணி' என்னும் நாளிதழ்களில் பெரும்பாலும் பிழையற்ற தமிழ்ச் சொற்களைக் காணலாம். பிறசெய்தித் தாள்களில் வரும் சொற்றொடர்களையும், கீழே கண்டு உண்மை தெளிக:

1. ஒரு ஸ்தீரி கைதானாள். 2. பஸ்ஸும் ரிக்ஷாவும் மோதிக் கொண்டது.

3. சபாநாயகர் கர்ஜனை.

4. தஞ்சாவூரில் கலாட்டா

இவ்வாறு தமிழ் நாளிதழ்களில் பல தலைப்புகளைக் காணலாம். இவற்றைக் கீழ்வருமாறு பிழையற்ற முறையில் எழுதலாம்:

1. ஒரு பெண் சிறைப்பட்டாள்.

2. (பேருந்தும் இழுவை வண்டியும்) பஸ்ஸும் ரிக்ஷாவும் மோதிக் கொண்டன.

3. அவைத்தலைவர் முழக்கம்.

4. தஞ்சாவூரில் கூச்சல் குழப்பம்.

தாய்மொழி வளர்ச்சியில் நாட்டமும் உண்மைத் தமிழ்ப் புலமையும் உடையவர் செய்தித்தாள் அலுவலகங்களில் இருப்பின், செய்தித்தாள்களில் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களையும் எளிய இனிய செந்தமிழ் நடையையும் காணலாம். அத்தாள்களைப் படிக்கும் பொதுமக்களும் நாளடைவில் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களைக் கற்றுக்கொள்வர்.

மக்கள் பேச்சுவழக்கில் தமிழ் மொழி

அவளுக்கு இப்பொ என்ன வயசு ஆவது, உன்னவிட மூணு வயது மூத்தது, அதுவே இன்னும் கல்யாணம் செய்யாம இருக்குது, உனக்கு 23 வயசுதானே ஆவது, தந்தையின் முகத்தில் ஆத்திரம் எள்ளும் கொள்ளுமாய் வெடித்தது, மக்கள் கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது, அப்பாவுக்குப் பொசு பொசுவென்று இருந்தது, அல்லியின் பேச்சில் உறுதிபடிந்தது, இவ்வார்த்தை என்னை மிரட்டுவது போலிருந்தது, நம்ப பெத்தவங்களோட வயிறு எரியறமாதிரி நாம கல்யாணம் செய்யக் கூடாது, நாளுக்கு நாள் எங்களுடைய உறவு மேம்பட்டது, அவள் தொண்டை அடைத்தது, அவள் இல்லம் சென்ற எனக்கு ஓர் பேரிடி காத்திருந்தது, என்னைக் குழந்தைபோல் அழச்செய்தது.

அது, அஃது

1. அஃது இவ்வாறு உண்டாயிற்று. 2. அது வீட்டுப் பசு. (ஆ)

அஃது என்பதையடுத்து வரும் சொல்லில் முதல் எழுத்து உயிரெழுத்தாய் இருக்க வேண்டும். அது என்பதை அடுத்து வரும் சொல்லின் முதல் எழுத்து உயிர்மெய்யெழுத்தாய் இருத்தல் நலம்.

1. அஃது அவ்வாறு இருப்பது முறையன்று. 2. அது வெளியே சென்றது. 3. இஃது என்னுடைய புத்தகம். 4. இது முருகன் புத்தகம். 5. அஃது அப்பாவால் வாங்கப்பட்டது.

6. அது யானையின் படம்.

தான், தாம்

அவன்தான் வந்தான். அவள்தான் பாடினாள். அதுதான் வந்தது.

இவ்வாறு ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால்களை அடுத்துத் 'தான்' என்பது வரும். தான் என்பது ஒருமை; ஆதலால் இஃது ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் ஆகிய மூன்று பால்களையும் அடுத்தே வரும்.

1. அவர் தாம் வந்தார். 2. அரசர் தாம் பேசினார். 3. அரசியர் தாம் சென்றனர்.

4. பொதுமக்கள் தாம் பாராட்டினர்.

5. நாய்கள் தாம் ஓடின.

இவ்வாறு பலர்பால், பலவின்பால்களை அடுத்தே 'தாம்' என்னும் பன்மைச்சொல் வருதல்

முறை. இவற்றுக்கு மாறாக, அவன்தாம் வந்தான், அவர்தாம் வந்தார் என்று சொல்வதோ, எழுதுவதோ தவறு.

அன்று, அல்ல, அல்லன் முதலியன

1. அது நாய் அன்று. 2. இது பூனை அன்று. 3. அது மலை அன்று.

அன்று என்பது ஒன்றன்பால் வினைமுற்று. எனவே, எழுவாய் ஒன்றன்பாலாக வருதல் வேண்டும். மேல் வாக்கியங்களில் நாய், பூனை, மலை என்பன ஒன்றன்பால்கள். இவ்வாறு ஒன்றன்பாற் பெயர் ஒன்றன்பால் வினைமுற்றை ஏற்று வருவதே முறை.

1. அது நாய் அல்ல. 2. இது பூனை அல்ல. 3. அது மலை அல்ல.

என்று எழுதுதல் தவறு.

1. அவை நாய்கள் அல்ல. 2. இவை பூனைகள் அல்ல. 3. அவை மலைகள் அல்ல.

இங்கு அல்ல என்பது பலவின்பால் வினைமுற்று. நாய்கள், பூனைகள், மலைகள் என்பவை பலவின்பாற் பெயர்கள். எனவே, பலவின்பாற் பெயர்கள் பலவின்பால் வினைமுற்றை ஏற்று வருவதே முறை. இதற்கு மாறாக,

1. அவை நாய்கள் அன்று 2. இவை பூனைகள் அன்று. 3. அவை மலைகள் அன்று.

என்று எழுதுதல் தவறு,

1. இதைச் செய்தவன் குப்பன் அல்லன். 2. தேர்வு எழுதியவன் முருகன் அல்லன்.

3. வந்தவன் வரதன் அல்லன்.

இவற்றில் குப்பன், முருகன், வரதன் என்பன ஆண்பால் பெயர்கள். அல்லன் என்பது ஆண்பால் வினைமுற்று, இவ்வாறு ஆண்பால் பெயருக்கு ஆண்பால் வினைமுற்றே பொருத்தமானது. இங்ஙனம் எழுதாமல்,

1. இதைச் செய்தவன் குப்பன் அல்ல.

2. தேர்வு எழுதியவன் முருகன் அல்ல.

3. வந்தவன் வரதன் அல்ல. என்று எழுதுவது தவறு.

1. கோலம் போட்டவன் கோமளம் அல்லன். 2. பாடினவன் பத்மினி அல்லன்.

3. அவள் மாதவி அல்லள்.

இவ்வாறு பெண்பால் பெயருக்குப் பெண்பால் வினைமுற்று வருதலே பொருத்தமாகும். அவள் மாதவி அல்ல - என்று எழுதுவது தவறு. அவள் மாதவி அல்லள் என்றே எழுத வேண்டும்.

1. இங்கு வந்தவர் அரசர் அல்லர். 2. குழப்பம் செய்தவர்கள் அதிகாரிகள் அல்லர்.

3. கூட்டத்தில் நசுக்குண்டவர் பெண்கள் அல்லர்.

இவ்வாறு பலர்பால் பெயர்களுக்குப் பலர்பால் வினைமுற்று வருதலே பொருத்தமாகும். கூட்டத்தில் நசுக்குண்டவர் பெண்கள் அல்ல - என்று எழுதுவது தவறு.

1. அல்லன் - ஆண்பால் வினைமுற்று.
2. அல்லள் - பெண்பால் வினைமுற்று.
3. அல்லர் - பலர்பால் வினைமுற்று.
4. அன்று - ஒன்றன்பால் வினைமுற்று.
5. அல்ல - பலவின்பால் வினைமுற்று.

வேண்டும் - வேண்டா

1. எனக்குப் பழம் வேண்டும். 2. எனக்குக் காய் வேண்டா.

3. எனக்குப் பழங்கள் வேண்டும்.

4. எனக்குப் பழங்கள் வேண்டா.

இவற்றுள்,

வேண்டும் - உடன்பாட்டுவினை

வேண்டா - எதிர்மறைவினை

வேண்டா என்பதனை வேண்டாம் என்று சொல்லுவதோ, எழுதுவதோ தவறு. முதல் வகுப்புத் தமிழ்ப் பாட நூலில்

“ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்”

என்று வருதல் தவறாகும்; அஃது,

“ஓதாமல் ஒரு நாளும் இருக்க வேண்டா”

என்றிருக்க வேண்டும்.

வழுவமைதிகள்

1. திணை வழுவமைதி

“திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்” இங்குத் திங்கள் அஃறிணை, சான்றோர் உயர்திணை. இவ்விரு திணைச் சொற்களும் கலந்து சிறப்பினால் உயர்திணை முடிவை ஏற்றன. இங்ஙனம் வருதல் திணை வழுவமைதி எனப்படும்.

2. பால் வழுவமைதி

1.தாய் தன் புதல்வனை, ‘என் அம்மை வந்தாள்’ என்று கூறுதலில், அன்பின் பெருக்கால் ஆண்பால் பெண் பாலாயிற்று.

2.ஒருவனை, “அவர் வந்தார்” என்பது, உயர்வினால் ஒருமைப்பால் பலர்பால் ஆயிற்று. இங்ஙனம் வருதல் பால் வழுவமைதி எனப்படும்.

3. இட வழுவமைதி

நீயோ, அவனோ, யார் இது செய்தார்? யானோ, அவனோ, யார் இது செய்தார்?

நீயோ, யானோ, யார் இது செய்தார்? நீயோ, அவனோ, யானோ, யார் இது செய்தார்?

இவ்வுதாரணங்களில் 1. முன்னிலையில் படர்க்கையும், 2. தன்மையில் படர்க்கையும், 3. முன்னிலையில் தன்மையும், 4. முன்னிலையில் படர்க்கையும் தன்மையும் வந்திருத்தலைக் காண்க. இங்ஙனம் வருதல் இடவழுவமைதி எனப்படும்.

4. கால வழுவமைதி

1. தெய்வம் இருக்கிறது. 2. நிலம் கிடக்கிறது. 3. மலை நிற்கிறது.

இவ்வாறு தம் தொழில் இடையறாது முக்காலத்திலும் ஒரு தன்மையவாய் இயலும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தால் கூறுதல் கால வழுவமைதி எனப்படும்.

5. மரபு வழுவமைதி

1.யானைக்கன்று-மரபு; யானைக்குட்டி-மரபுவழி. ஆயினும் வழக்குப் பெற்றுவிட்டமையால் இஃது அமைதி எனக் கொள்ளப்பட்டது.

2. மீமிசை - மேல் என்னும் ஒரே பொருளைத்தரும் மீ-மிசை என்னும் இருசொற்கள் வந்தன, இங்ஙனம் வருதல் காரணமற்றதாயினும், சிறந்து நின்றலால் அமைதியாகக் கொள்ளப்பட்டது.

3. இம்மாடு யான் வாங்கியது என, செயப்படுபொருளைக் கருத்தாவைப் போல

வைத்து, அதன்மேல் வினை முதல் வினை ஏற்றிக் கூறுவதும் வழக்கில் இருப்பதனால் அமைதி எனக் கொள்ளப்பட்டது.

தொடரில் வழக்கள்

எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையே திணை, பால், எண், இடம் பற்றிய இயைபு இல்லாமல் மாறி அமையுமானால் அது வழு (குற்றம்) என்று கூறப்படும். வழு, திணை வழு, பால் வழு, எண் வழு, இட வழு என நால்வகைப்படும்.

திணை வழு - அவன் வந்தது; அது வந்தாள்

பால் வழு - அவன் வந்தாள்; அவை வந்தது

எண் வழு - நீ வந்தீர்; நீயிர் வந்தாய்

இட வழு - நான் வந்தான்; அவன் வந்தேன்

இத்தகைய வழக்கள் இல்லாமல் எழுவாய் பயனிலைத் தொடர்கள் அமைய வேண்டும் என்பதையே தொல்காப்பியர் கிளவியாக்கத்தில் வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்.

எண்ணுநிலைத் தொடர்

ஒரு தொடரில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பெயர்கள் இணைந்து எழுவாய்களாக வருவது உண்டு. அவ்வாறு வரும்போது அப்பெயர்கள் எல்லாவற்றின் இறுதியிலும் உம் என்று வரும்.

இராமனும் சீதையும் வந்தனர்

சேரனும் சோழனும் பாண்டியனும் வந்தனர்

என்று தொடர்களில் வரும் எல்லாப் பெயர்களின் இறுதியிலும் உம் வரும்.

இவ்வாறு வரும் உம், எண்ணப்படும் பொருளில் வழங்குவதால் எண்ணும்மை என்று கூறப்படுகிறது. எழுவாய்தோறும் எண்ணும்மை பெற்று வரும் தொடர்களை எண்ணுநிலைத் தொடர் என்று இக்கால மொழிநூலார் குறிப்பிடுகின்றனர். எண்ணும்மைப் பொருளில் வெவ்வேறு திணைக்கும், பாலுக்கும், இடத்திற்கும் உரிய பெயர்கள் ஒரு தொடரில் இணைந்து வரும்போது அவை எத்தகைய வினைகளைப் பயனிலையாகப் பெற்று முடியும் என்பது பற்றி தொல்காப்பியர் கிளவியாக்கத்தில் கூறுகிறார்.

1. உயர்திணைக்கு உரிய தன்மைப் பெயர்ச்சொல்லும் அஃறிணைப் படர்க்கைப் பெயர்ச் சொல்லும் எண்ணும்மைப் பொருளில் இணைந்து எழுவாய்கள்ஆகும் போது அவை உயர்திணைக்குரிய தன்மைப் பன்மை வினையைப் பயனிலையாகப் பெற்று முடியும்.

எ.டு யானும் என் நாயும் செல்வேம்.

தன்மைப்பெயரும் படர்க்கைப் பெயரும் எழுவாய்களாக வரும் தொடர் தன்மை வினையைக் கொண்டு முடிவது இலக்கண முறைப்படி இடவழு என்றாலும் இடவழுவமைதியாக (வழுவை இலக்கணமாக அனுமதித்துக் கொள்ளல்) ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

2. செய்யுளில் உயர்திணைப் பெயரும் அஃறிணைப் பெயரும் எண்ணும்மைப் பொருளில் வரும் போது அவை பெரும்பாலும் அஃறிணை வினைகளைப் பயனிலையாகக் கொண்டு முடியும். இவ்வாறு இருதிணைச் சொற்கள் எழுவாய்களாக வரும்போது ஏதேனும் ஒரு திணைக்குரிய வினைச் சொல் பயனிலையாக வருவது வழு. எனினும் இதனைத் திணை வழுவமைதியாக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

எ.டு “முதலையும் மூர்க்கனும் கொண்டது விடா”.

சிறுபான்மை இத்தகைய பெயர்கள் உயர்திணை வினைகொண்டும் முடியும்.

எ.டு “தானும் தன் புரவியும் தோன்றினான்”

3. வியங்கோள் வினைமுற்று இருதிணைக்கும் பொதுவானது. ஆகவே வியங்கோள் வினைமுற்றைக் கொண்டுமுடிகின்ற எண்ணு நிலைத் தொடரில் உயர்திணைப் பெயரும் அஃறிணைப் பெயரும் விரவி எழுவாய்களாக வருவது உண்டு.

எ.டு ஆவும் ஆயனும் செல்க. நாயும் வேடனும் செல்க.

முற்றும்மைத் தொடர்

இவ்வளவு என்று வரையறுக்கப்பட்ட சினைப் பெயர்ச்சொல்லும் முதல் பெயர்ச் சொல்லும் எழுவாயாக நின்று வினையொடு தொடரும் பொழுது அத்தொகுதிப் பெயருக்கு இறுதியில் உம் கொடுத்துக் கூற வேண்டும் இந்த உம்மை

முற்றும்மை என்று கூறப்படும்.

எ.டு இரு கண்ணும் சிவந்தன.

மூவேந்தரும் வந்தனர்.

பிழையும் திருத்தமும்

சொற்பிழைகளும் திருத்தமும்

இன்றைய மக்கள் பேச்சுவழக்கு சொற்களில் பார்க்கிறது என்பது இலக்கணச்சொல். இதனைப் பாக்குது எனப்பிழைபட வழங்குகின்றனர். இவ்வாறு அகமுடையாள் என்பதை ஆம்படையாள் என்றும், அகத்துக்காரி என்பதை ஆத்துக்காரி என்றும், உபாத்தியாயர் என்பதை வாத்தியார் என்றும், ஒன்றி என்பதை ஒண்டி என்றும் பலவாறு பிழைபட வழங்குகின்றனர்.

பெயர்ப் பலகைகள்

தமிழ்நாட்டுச் சிற்றுண்டி விடுதியில் உள்ள பெயர்ப் பலகைகளில் பிழைபட்ட தமிழ்ச் சொற்களைக் காணலாம். அவற்றோடு ஆங்கிலச் சொற்கள் தமிழ் எழுத்துகளில் வரையப்பட்டுள்ளன. இவையனைத்தும் நல்ல தமிழில் இருத்தலே சாலச் சிறப்பாகும்.

காப்பி ஹோட்டல் - சிற்றுண்டி விடுதி

இவ்வாறே தமிழ் அல்லாத பிறமொழிச் சொற்களைப் பல்வேறு கடைப் பலகைகளிலும் தொழிற்சாலைப்பலகைகளிலும் எழுதியிருத்தலைக் காணலாம். அவற்றுள் சிலவற்றையும் அவற்றுக்கு நேரான தமிழ்ச் சொற்களையும் கீழே காண்க:

ரைஸ் மில்- அரிசி ஆலை, ஜின்னிங் பேக்ரி - பஞ்சுநீக்கு ஆலை கொட்டை பிரிக்கும் காட்டன் மில் பருத்தி ஆலை, பேக்கரி- (உ) ரொட்டி செய்யுமிடம் அடுமனை, பிரிண்டிங் பிரஸ்- அச்சகம், சலூன்- முடிதிருத்தகம், முத்தையா லாண்டரி- முத்தையன் சலவைக்கூடம், ஜவுளி வியாபாரம்- சவுளி (அறுவை) வாணிகம், புஸ்தக ஷாப்- புத்தகக் கடை, மிட்டாய்க் கடை- தின்பண்டக் கடை, மெடிக்கல் மார்ட்- மருந்துக் கடை, லாட்ஜிங்- தங்குதல், போர்டிங்- உண்ணுதல், புக்செல்லர்- புத்தகம் விற்பவர், டெயிலரிங் ஷாப்- தையற் கடை, பர்னிச்சர் மார்ட்- மரப்பொருட் கடை.

அவன் தான் வந்தான்.

அவள் தான் பாடினாள்.

அது தான் வந்தது.

இவ்வாறு ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன் பால்களை அடுத்துத் 'தான்' என்பது வரும். தான் என்பது ஒருமை; ஆதலால் இஃது ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் ஆகிய மூன்று பால்களையும் அடுத்தே வரும்.

1. அவர் தாம் வந்தார்.
2. அரசர் தாம் பேசினார்.
3. அரசியர் தாம் சென்றனர்.
4. பொதுமக்கள் தாம் பாராட்டினர்.
5. நாய்கள் தாம் ஓடின.

இவ்வாறு பலர்பால், பலவின் பால்களை அடுத்தே 'தாம்' என்னும் பன்மைச் சொல் வருதல் முறை. இவற்றுக்கு மாறாக, அவன் தாம் வந்தான், அவர் தான் வந்தார் என்று சொல்வதோ, எழுதுவதோ தவறு.

1. இங்கு வந்தவர் அரசர் அல்லர்.
2. குழப்பம் செய்தவர்கள் அதிகாரிகள் அல்லர்.
3. கூட்டத்தில் நசுக்குண்டவர் பெண்கள் அல்லர்.

இவ்வாறு பலர்பால் பெயர்களுக்குப் பலர்பால் வினைமுற்று வருதலே பொருத்தமாகும்.

கூட்டத்தில் நசுக்குண்டவர் பெண்கள் அல்ல - என்று எழுதுவது தவறு.

1. அல்லன் - ஆண்பால் வினைமுற்று.
2. அல்லள் - பெண்பால் வினைமுற்று.
3. அல்லர் - பலர்பால் வினைமுற்று.
4. அன்று - ஒன்றன்பால் வினைமுற்று.
5. அல்ல - பலவின்பால் வினைமுற்று.

பிழை	திருத்தம்
இங்கே வந்தவன் அவன் அல்ல அவன் அல்லன்
இம்மருந்து அவர் நோய்க்கு மிகவும் ஏற்றவன். மிகவும் ஏற்றது.
நாகனும் நாயும் வந்தன.	நாகனும் நாயும் வந்தன.
ஒழுக்கனும் முதலையும் கொண்டது விடார் விடா.
தெருவில் இரண்டு நாய்கள் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தது. சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தன.
கழுதைகள் வேகமாக ஓடாது. வேகமாக ஓடா.
நான் தந்த புத்தகம் இதுவல்ல. இஃதன்று.
இதனைச் செய்தவர் அவர் அல்லவா ? அவர் அல்லரா ?
அந்த மரங்கள் பார்வைக்குச் சிறியதாய் இருக்கும் சிறியனவாய் இருக்கும்.
முதல்வர் தன் குடிகளிடம் அன்பாய் இருக்கிறார்தம் குடிகளிடம்.....
மாணாக்கர் தான் படிப்பதற்குப் புத்தகங்களைக் கேட்டார்.தாம் படிப்பதற்கு...
எனது மாணவனது கட்டுரைகளைத் திருத்தினேன்என் மாணவனுடைய.....
நாச்சியப்பன் தமது பையனைக் கூப்பிட்டார்....தம் பையனை.....
மதிவாணன் எனது புத்தகங்களை எடுத்தார்.என்னுடைய (அ) என் புத்தகங்களை.....
அங்கே என் புத்தகம் உள.	உளது அல்லது உண்டு.
என் தோட்டத்தில் ஒரு மாமரம் ஒன்று காய்க்கிறது.	ஒரு மாமரம் அல்லது மரம் ஒன்று..
அங்கே பல அறிஞர்கள் பேசினார்கள் அறிஞர் பலர்.....
நம்பியுடைய நல்லபண்புகளை எல்லாம் நம்மதாக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்நம்மவையாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.
ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் தேர்தல் பிரச்சாரம் நடைபெறுகிறது.....ஊரிலும்
அருளப்பர் கல்வி அறிவு ஒழுக்கத்திற் சிறந்தவர். கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற்.....

முடிவுரை

தாய்மொழி வளர்ச்சியில் நாட்டமும் உண்மைத் தமிழ்ப் புலமையும் உடையவர் செய்தித்தாள், தொலைக்காட்சி, சிறுகதை, புதினம், மற்றும் அலுவலகங்களில் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களையும் எளிய இனிய செந்தமிழ் நடையையும் கையாண்டு தமிழ் மொழிக்குப் பெருமை சேர்த்து செம்மொழித் தமிழை நிலைநாட்ட வேண்டும். அவ்வாறு இவைகளின் பிழைகளை களையவில்லை என்றால் ஏட்டளவிலும் தமிழ் மொழி அழிவைக் காணலாம்.

விளை சொல்லும் வரலாறு

பொ.தங்கமணி,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

எல்லையில்லா உலகில் மந்தைக் கூட்டங்களாக வாழ்ந்த மனித இனமானது குடும்பம், குழு, தலைவன் என்ற கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கைக்குள் தங்களைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்ட பிறகுதான் நாடுகளும் நாகரிகங்களும் தோன்றின. ஒரே நாட்டுக்குள் பல குழுக்கள் வாழ்ந்ததால் ஒவ்வொன்றும் தங்களைத் தனித் தனியே அடையாளப் படுத்திக் கொள்வதற்காகத் தனித்துவமான சில குறியீடுகளை உருவாக்கிக் கொண்டன.. சோழர்கள் அத்திப்பூ-புலிக்கொடி, சேரர்கள் பனம்பூ- வில் கொடி, பாண்டியர்கள் வேப்பம்பூ- மீன் கொடி போன்றவைகளைத் தனித்தனி சின்னங்களாக வைத்திருந்தது இத்தனிக் குறியீடுகளின் வெளிப்பாடுகளே.

பண்டைய சேரப் பேரரசில் ஒரு குறுநிலத்தின் மன்னர்களாகப் பொது ஆண்டுக்குப் பின் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி செய்தவர்கள் வேணாட்டு மன்னர்கள். இவர்கள் தங்களின் குறியீடாக விளை என முடியும் "ஊர்ப் பெயர்களை" வைத்திருந்தனர் என்பது வரலாற்று உண்மைகளாகும். இன்றைய கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மற்றும் கேரளாவின் திருவனந்தபுரம், கொல்லம் ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பரந்த நிலப்பரப்பே வேணாட்டு. இந்நாட்டில் பெரும்பாலான பண்டைய ஊர்ப் பெயர்கள் 'விளை' என்று முடிவனவாகவே இருக்கும். வேணாட்டு மன்னர்கள் திருநெல்வேலியையுட (TAS.IV.P.98) பனக்குடியையுட (TAS.IV.P.102) கைப்பற்றி அங்கு மாளிகை கட்டி ஆட்சி புரிந்ததாக அறிய

முடிகிறது. அவ்வாறு வெற்றி கொண்ட பகுதிகளில் உள்ள பழைய பெயர்களை மாற்றி புதிதாக 'விளை' என்னும் முடியும் "ஊர்ப்பெயர்களாக" இட்டுள்ளனர். வேணாட்டு மன்னர்களின் ஆட்சிக்கு உட்படாத நிலப்பரப்பில் 'விளை' என்ற ஊர்ப்பெயர்களே இல்லை என்று முனைவர் சு.சக்திவேலின் நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (ஊர்ப்பெயராய்வு பக்கம் 335)

தமிழகத்தில் ஊர்ப்பெயர்கள் பல்வேறு உள்நாட்டு மற்றும் அந்நியப் படையெடுப்புகளால் அழிக்கப்பட்டன அல்லது மாற்றப்பட்டன. டெல்லியை ஆண்ட அலாவுதீன் கில்ஜி தமிழ்நாட்டில் தன் மதத்தைப் பரப்பவும் செல்வங்களைக் கொள்ளையடிக்கவும் போர்ப்படைத் தளபதியான மாலிக்கபூரை பொ.ஆ.பின்னர் 1310 இல் அனுப்பினான். மாலிக்கபூர் தன் எஜமானனின் கட்டளையைத் திறம்பட நிறைவேற்றியதுடன் பல்வேறு ஊர்ப் பெயர்களை மாற்றினான். தவப்பள்ளி என்ற புனிதப் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட ஊரை லால்குடி என்று மாற்றி விட்டான். அப்பெயரே இன்றும் தொடர்கிறது.

வேணாட்டின் மிகப் பெரிய துறைமுகப் பட்டணமான விளிஞத்தையும் வர்த்தகப் பட்டணமான கோட்டாறும் இராசேந்திர சோழனின் படையெடுப்பின் போது சோழர்களிடம் வீழ்ந்தது. விழிஞத்திற்கு இராச இராசேந்திர சோழப் பட்டணமென்றும் கோட்டாற்றிற்கு இராசேந்திர மும்முடிச் சோழ நல்லூர் என்றும் பெயர்

சூட்டப்பட்டது. சோழர்களின் ஆட்சி நீங்கிய உடன் புதிய பெயர்களை மாற்றி விட்டுத் தங்களின் பழைய ஊர்ப் பெயரையே வைத்துக் கொண்டனர் வேணாட்டு மன்னர்கள். இன்றும் அதுவே நிலைத்து நிற்கின்றது.

வேணாட்டில் பல கலகங்களும், போர்களும், இயற்கைச் சீற்றங்களும் தொடர்ந்து நடந்தவாறே இருந்தன. ஆயினும், அவர்கள் தங்கள் ஊர்ப் பெயர்களை இன்றளவும் காத்துக் கொண்டு வருவது வரலாற்றின் முக்கிய நிகழ்வாகும்.

அரசன் விளை, மல்லன் விளை, கோட்டை விளை, கோழிப்போர் விளை, பாணான் விளை, சேய் விளை போன்ற அரசு சார்ந்த இடங்கள் ,மட்டுமின்றி ஆசாரி விளை, கொல்லன் விளை, தட்டான் விளை, குயவன் விளை, வாணியன் விளை, சாத்தன் விளை, செக்கடிச்சான் விளை, பறையன் விளை,பள்ளன் விளை, நாடான் விளை போன்ற சாதி சார்ந்த பெயர்களும், பலா விளை, மா விளை, பன விளை, ஆயின் விளை, காச்சான் விளை, கருங்காலி விளை, வாகை விளை, புன்னை விளை, தெங்கு விளை போன்ற மரம் சார்ந்த பெயர்களும், புல்லு விளை, எறும்பு விளை, நெருஞ்சிக் காட்டு விளை, கட்டையன் விளை, நெடு விளை, ஊமையன் விளை, கோயில் விளை, சாமி விளை.பேய் விளை என எல்லா வித நிகழ்வுகளிலும் விளையை ஒரு குறியீடாகப் பயன்படுத்தியுள்ளதைக் காண முடிகிறது. அதிலும் குறிப்பாகச் சமணர்களைக் குறிக்கும் பள்ளி விளை, ஆண்டி விளை, அம்மாண்டி விளை (அம்மண + ஆண்டி+ விளை= அம்மாண்டி விளை) போன்றவை அக்காலத்தில் சமண மதத்தின் தாக்கம் இருந்ததை அறிய முடிகிறது. எல்லாக் கோட்டை விளைகளுக்கும் பக்கத்தில் சேய் விளை வருவதால் சேயனான (முருகன்) கோட்டைக்கு அருகே குடி கொண்டிருந்ததாகவும் அறிய முடிகிறது. சாதிப் பெயர்கள்- தொழிற்பெயர்கள் எல்லாம் அடுத்தடுத்து வருவதால் செய்தொழிலால் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லை என்பதை அறிய முடிகிறது. வேணாட்டின் முப்பத்து மூன்று அரசர்களைப் பற்றிப் பேசும் ஐம்பது கல்வெட்டுகளிலும் ஏழு செப்புத் தகடுகளிலும் எங்கும் தீண்டாமையைப் பற்றிய செய்திகள் இல்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. எரியூட்டான் விளை (பிணங்களை எரிக்கும் இடம்) ஊருக்கு நடுவே இருப்பதால் அனைவரும் அங்கு எரியூட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இவைகளை விடச் சிறப்பானது ‘ஆவணி விளை’ என்ற ஊர்ப் பெயரானது (TAS VOLUME. VII. P.16) அக்காலத்தில் ஆவணி மாதத்திற்குப்

பூசை பொருட்கள் வாங்குவதற்காகச் சில இடங்களைக் குத்தகைக்கு விட்டோ அல்லது அந்த இடத்தில் விளையும் பொருட்களால் பூசை செய்வதற்கோ பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை (TAS VOLUME. VII. P.45) அறியும் போது இந்த “விளை” என்ற பெயரானது புற வாழ்வில் மட்டுமல்ல அக வாழ்விலும் அம்மக்களுடன் இணைந்து பயணிப்பதைக் காண முடிகிறது.

வேணாட்டின் ஊர்ப் பெயர்களில் முதன்மை பெறுவது ‘பனை விளை’ ஆகும். இம்மரத்தின் தனிச்சிறப்பைக் கொண்டே இதை ஆன்றோர்கள் கற்பகத் தரு என்றனர். இப்பனை மரத்தின் செல்வச் செழிப்பையும், வம்ச அடையாளத்தையும் உலகத்துக்கு முதலில் சொன்னவன் தொல்காப்பியனே.

“தோடே மடலே ஓலை என்றா
ஏடே இதழே பாளை என்றா
ஈர்க்கே குலையே தேர்ந்தன பிறவும்
புல்லோடு வருமெனச் செப்பினர் புலவர்” (தொல்காப்பியம், மரபியல் 88)

திருவள்ளுவரும் இம்மரத்தின் மாண்புகளை அறிந்திருந்தார். உயர் மரம், நெடு மரம், மருந்து மரம் என்று மக்கள் பண்புகளோடு (குறள் 104, 216, 433, 1282) இணைத்துக் கூறியுள்ளார். சங்ககாலப் பாடல்களும், நிகண்டுகளும் “விளை” என்ற பதத்திற்கு “விளைச்சல், “விளைவு” என்று பொருள் தந்த போது சமூக வழக்கத்திலும் , நாட்டின் இலக்கணத்திலும் பனை மரமானது அளப்பரிய பங்கை ஆற்றும் வகையில் (குறள் 177, 284, 545,731, 732, 738) பொ. ஆ. முன்பு மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே திருவள்ளுவர் விடையளித்துள்ளது வியப்பான செய்தியாகும்.

பனை மரம் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்லாது பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பு. இதை வேணாட்டு மன்னர்கள் மிகவும் நன்றாக அறிந்திருந்தனர். நாட்டின் வரியில் மிகப் பெரிய இடத்தைப் பிடித்திருந்தது பனை மரமே. ஏட்டு வரி, குலை வரி, தாலவரி (பனை வரி) , கருப்புக் கட்டி வரி, நுங்கு வரி, பனங்கிழங்கு வரி, நீற்று வரி (சுண்ணாம்புக்கான வரி), ஈழவர் வரி, ஓலை வரி, எழுத்தர் வரி என அரசின் வருவாயை நாள்நோறும் உறுதிப் படுத்திக் கொண்டிருந்தது பனை மரம். இதனைக் கீழ்க்கண்ட குறள் வழி திருவள்ளுவர் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

உறு பொருளும் உலகு பொருளும் தன் ஒன்னாத்த்
தெறு பொருளும் வேந்தன் பொருள். (குறள் 756)

அரசரிமை வகையால் வந்தடையும் பொருளும், வரி வகையால் வரும் பொருளும், தன் பகைவரை அழித்தல் வகையால் வரும் பொருளும் அட்சியாளன் பெறும் பொருள்களாம்.

“மன்னவர்க்கு முத்திரை செங்கோல்

வைசியர்க்கு திராசு செங்கோல்

இந்நில வேளாருக்கு ஏர்க்கோலே செங்கோலாகும்

பண்ணு செங்கோல் சாணாருக்குப் பணையினுக்குக் கோலே ஆகும் (பனை எழுபது)

புதிய ஊர்கள் உருவாக்கும் போது பனைத் தொழிலாளர்களையும் அப்பகுதியில் குடியேற்றச் செய்வார்கள் என்பதைக் கீழே உள்ள செப்பேடு உறுதி செய்கிறது.

“இளமனோரியில் காடுகரை வெட்டிக் குடியேற்றிவிச்சி கைக்கோலிக்குடி (நெசவாளர்), சாணார் குடி உடனே சிறுகுடியும் ஏத்தி வீச்சு கண்மாய் கரை ஊருணியும் வெட்டி “ (15-06-1687, இளமானூர்ச் செப்பேடு)

இப்பணையின் சிறப்பினை அறிந்திருந்ததால் தான் வேணாட்டு மன்னர்களும் சேரப் பேரரசனைப் போல பனம் பூவையே தங்கள் குலக் குறியீடாகப் பெற்றிருந்தனர். கொங்கு சேர மன்னர் காலச் செம்பு நாணயத்திலும் வில், யானைக்கு அடுத்து பனை மரம் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததை (தினமலர், செப்டம்பர், 23) காண முடிந்தது. இவ்வாறு ஆதிகால வரலாற்றின் அடிப்படை அடையாளமாக இருப்பவை ‘விளை’ என்று முடியும் ஊர்ப் பெயர்கள் என்றால் மிகையாகாது.

முடிவுரை

அக்கால வேணாட்டரசரும், அவன் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த மக்களும் ‘விளை’ என்ற குறியீட்டைத் தங்கள் இறை வழிபாட்டிலும், சமூகப் பொருளியலிலும், அரசியல் கூறுகளிலும் ஒரு அங்கமாகவே எண்ணிப் பாதுகாத்தனர். ஆனால் இன்றைய நவீன மயமாக்கலும், மாறி வரும் மக்களாட்சி தத்துவங்களிலும், மக்களின் மனநிலையிலும் ‘பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்’ என்ற நாகரிக அவா ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கு முதலில் களப்பலியாகிக் கொண்டிருப்பது ஊர்ப்பெயர்களே. ஆய்வுலகம் “நிலப்பெயர் குடிப் பெயர் குழுவின் பெயரே” என்று நாலாயிரம் வருடத்திற்கு முன்னே ஊர்ப்பெயராய்விற்குத் தொடக்கம் குறித்துச் சென்ற தொல்காப்பியரின் வழிச் சென்று ஊர்ப்பெயர்களைத் தேர்வு செய்து ஆவணப்படுத்த முன் வர வேண்டும்.

ஊர்ப்பெயராய்வின் முன்னோடி பொ.ஆ.பின்னர் 1768 இல் தோன்றிய கோல் பிரைடு வில்ஹெல்ம் லய்பினஷ் என்ற மேல் நாட்டுக்காரன் என்றே நம் வரும் தலைமுறைகள் நம்பி விடும். தொல்காப்பியரே ஊர்ப் பெயராய்வின் முன்னோடி ஆவார்.

துணைநூல் பட்டியல்

1.Travancore Archaeological Series Volume 1,2, 3,4,5,6,7 Department of Cultural Publication, Government of Kerala, Thiruvananthapuram

2. முனைவர் சக்திவேல், சு 1983 நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை- 108

3. முனைவர் சீதாராம் குருமூர்த்தி, இ.ஆ.ப, 2008, குமரி மாவட்ட கல்வெட்டுக்கள் தொகுதி ஆறு, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, சென்னை-8

4. முனைவர் பவானி.மா 2018 தமிழகத்தில் காலம் தோறும் காசுகள், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக வெளியீட்டு எண் 440, தஞ்சாவூர்- ,613010

5. சேதுபிள்ளை.இரா.பி 1946தமிழகம் ஊரும் பேரும்,பழனியப்பா பிரதர்ஸ்,சென்னை14

6. சென்னியப்பன் இரா.சி 2007. பெரியார் மாவட்டம் ஊரும் பேரும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீட்டு எண் 328, தஞ்சாவூர்- 613010

7.செல்லம், வே.தி.2014 தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், மணி வாசகர் பதிப்பகம், சென்னை 108

8. சிவசுப்பிரமணியன், ஆ 2016, பனை மரமே! பனை மரமே! பனையும் தமிழ்ச் சமூகமும், காலச்சுவடு பதிப்பக வெளியீடு எண் 755, நாகர்கோவில் 629001

9.நாஞ்சில் நடராஜன். செ 2014 தமிழர் வரலாற்றில் வேணாடு- மண்ணின் மைந்தர்களும் தமிழும், கன்னியாகுமரி மாவட்ட வரலாற்றுப் பேரவை, சென்னை

10. பெருமாள். அ.கா 2012 தென் குமரியின் சரித்திரம், சுதர்சன் பூக்ஸ், நாகர்கோவில்

11. முனைவர் சுப்பிரமணியன், சா.வே1998 தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை- 108

12. இளங்குமரனார் 2017 திருக்குறள் உரை, வள்ளலார் பதிப்பகம், திருவண்ணாமலை.

மறைந்துபோன தமிழ்ப் பழமொழிகளும், மீட்டுருவாக்கமும்

முனைவர் கா.தில்லையாடி வள்ளியம்மை
உதவிப் பேராசிரியர்
செங்கமலத்தாயார் கல்வி அறக்கட்டளை
மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சுந்தரக்கோட்டை
மன்னார்குடி

மறைந்துபோன தமிழ்ப் பழமொழிகளும், மீட்டுருவாக்கமும்

மனித வாழ்வில் ஏற்படும் பட்டறிவுகளின் வடிவமே பழமொழியாகும். உலகில் பல மொழிகள், பேசும் மக்கள் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அறக்கோட்பாடுகளை உணர்த்த பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். நாள்தோறும் நாம் உரையாடும் போது பழமொழிகளைக் கூறி உரையாடுவது இன்றளவும் நடைமுறையில் உள்ளது. பழமொழி நானூறு என்ற அறநூலில் இடம் பெற்றுள்ள நானூறு பழமொழிகள் மட்டும் இல்லாத அன்றாட வாழ்க்கையில் நடைமுறையில் உள்ள சொற்களைக் கொண்டு நம் சுற்றுப்புற சூழலுக்கு ஏற்ப இன்றளவும் பழமொழிகளை பயன்படுத்தி வருகிறோம். அவற்றை உண்மைப் பொருளில் இல்லாமல், தவறான பொருளில் பயன்படுத்தி வருகிறோம். இப்பழமொழிகளுக்கு உண்மைப் பொருளை அறியச் செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பழமொழிகள் தொடாத பொருள்களே இல்லை எனலாம். அனைத்துப் பொருட்கள் பற்றியும் பழமொழி நானூறு எனும் நூல் பேசுகிறது, நாட்டுப்புற இலக்கியக் கூறுகளுள் ஒன்றான பழமொழியைத் தொகுத்த முதல் நூல் என்ற சிறப்பைப் பெறுகிறது. பழமொழிகள் யாவும் தமிழ்நாட்டிற்கே உரியவை என அறிஞர்களிடையே கருத்து நிலவுகிறது.

பழமொழியின் பொருள்

பழமொழிக்கு மூதுரை, முதுமை, மொழிமை, முன்சொல், முதுசொல், பழஞ்சொல் என ஆறு பொருள் இருப்பதாகச் சேந்தன் திவாகரம் கூறுகிறது. பிறமொழிகளில் பழமொழியை 'பழஞ்சொல்', என்று மலையாளத்திலும் 'நாதுடி' என்று தெலுங்கிலும், 'நண்ணுடி' என்று கன்னட மொழியிலும், ஆங்கிலத்தில் "proverb", என்றும் அழைக்கின்றனர், பழமொழியைக் குறிக்க 34 சொற்கள் இருப்பதாக வ.பெருமாள் குறிப்பிடுகிறார்.

ரிச்சர்ட்டுடார்சன் அவர்கள் பழமொழியானது எளிதில் கவனிக்கக் கூடிய தொன்மை வாய்ந்த கருத்தாகும். இருப்பினும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளக் கடினமானது என்கிறார். ஜெர்மன் நாட்டுப் பேரறிஞர்கள் செல்வந்தே, டிரெனச் ஆகிய இருவரும் பழமொழிகள் ஒரே மூச்சில் சொல்லக் கூடியதாகவும் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்கின்றனர்.

தொல்காப்பியர் பழமொழியை 'முதுசொல்' 'முதுமொழி' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

அங்கதம் முது சொலோடு அவ்வேழ்
நிலத்தும் (தொல்-சொல்-391)

ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப
(தொல்-சொல்-165)

நுட்பம் , சுருக்கம், விளக்கம், எளிமை ஆகிய இயல்புகளுடன் குறிப்பிட்ட பொருளைக் காரணத்துடன் உணர்த்த வல்லது என வரையறை செய்கிறார் தொல்காப்பியர்.

நச்சினார்க்கினியர் பழமொழியைப் பழம் வார்த்தை என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றார். இளங்கோவடிகள் ‘நெடுமொழி’ என்கிறார். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் பழமொழியை மூதுரை என்று கூறுகின்றார். சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தன, குழகாயத்தின் அனுபவ முதிர்ச்சியையும் அறிவுக் கூறுகளையும் விளக்கும் என்பது பல்வேறு அறிஞர்களின் கருத்தாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

அன்றாட வாழ்வில் பழமொழிகள்

அன்றாட வாழ்வில் பழமொழிகள் பேசப்படுகிறது. பழமொழிகள் கூறும் அறச்செய்திகளோடு இக்குழகாய மக்கள் பின்னிப்பிணைந்துள்ளனர்.

1. அடிமேல் அடி வைத்தால் அம்மியும் நகரும்

நகரும் என்ற சொல்லிற்குப் பதிலாகத் ‘தகரும்’ என்று வரவேண்டும். இதுவே இப்பழமொழியின் திருத்தமாகும். நகரும் என்றால் ‘உடையும்’ ‘சிதறும்’ என்று பொருள்படும்.

உண்மைப் பொருள்

‘அடிமேல் அடிவைத்தால் அம்மியும் தகரும்’

விடாமுயற்சியும் கடின உழைப்பும் இருந்தால் அரிய செயல் கூட நம்மால் செய்து முடிக்க இயலும். இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்லப்போனால் விடாமுயற்சி என்னும் அடிமேல் அடி வைத்தால், உடையாது என்று நாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் கடினமான அம்மிக்கல் போன்ற அரிய செயல்கள் கூட நிறைவேறும்.

2. அற்பனுக்கு வாழ்வு வந்தால் அர்த்த ராத்திரியில் குடைபிடிப்பான்

உண்மைப் பொருள்

அர்பணிந்து வாழ்ந்து வந்தால்

அர்த்த ராத்திரியிலும் கொடை கொடுப்பான்.

3. ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியவன் ஆவான்

ஆயிரம் பேரைக் கொண்டவன் அரை வைத்தியன் ஆவான். நோயை போக்க ஆயிரம் வேரைக் கொண்டு மருந்து கொடுப்பவன் அரை வைத்தியன் ஆவான் என்பது பொருள்.

4. ஆவதும் பெண்ணாலே, அழிவதும் பெண்ணாலே !

நன்மை நடப்பதும், தீமை நடப்பதும் பெண்கள் கையில் தான் உள்ளது.

உண்மைப் பொருள்

நன்மை நடப்பதும் தீமை அழிவதும் பெண்ணால் தான் நிகழ்கிறது என்ற பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

5. ஐந்து பெற்றால் அரசனும் ஆண்டி ஆவான்

ஐந்து பெண்களைப் பெற்றெடுத்தால், அவர்களுக்கு திருமணம் செய்து, சீர் போன்றவற்றைச் செய்து முடிப்பதற்குள் அரசனும் ஆண்டி ஆகிவிடுவான்.

உண்மைப் பொருள்

கீழ்க்கண்ட ஐந்தும் கிடைத்தால் அரசனும் ஆண்டி ஆவான்

1. ஆடம்பரமாய் வாழும் தாய்
2. பொறுப்பு இல்லாமல் போகும் தகப்பன் (குந்தை)
3. ஒழுக்கம் தவறும் மனைவி
4. துரோகம் செய்யும் உடன்பிறப்பு
5. பிடிவாதம் பிடிக்கும் பிள்ளை

இந்த ஐந்தும் கொண்ட எந்தக் குடும்பமும் முன்னுக்கு வராது என்பதே பொருள்.

6. கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு முன் தோன்றிய மூத்த குடி தமிழ்குடி.

(கல்) கல்வி அறிவு தோன்றாத (மண்) மன்னராட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பாகவே, (வாளோடு) வீரத்தோடு தோன்றிய முதல் இனம் தமிழினம், கல்லும் மண்ணும் தோன்றாத காலத்திலேயே (பூமி உருவாதற்கு முன்பே) தமிழினம் உருவாகி விட்டதாகப் பொருள்படுகின்றது.

7. கழுதைக்குத் தெரியுமா கற்பூர வாசனை

கழு என்பது ஒரு வகையான கோரைப்புல், அதில் பாய் தைத்துப் படுத்து பார்த்தால் கற்பூர வாசனை தெரியும் என்பதே சரியான விளக்கம்.

8. குந்தித் தின்றால் குன்றும் மாளும்

குன்றளவு சொத்து உள்ளவனும் வேலையில்லாமல் வெறுமனே உட்கார்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தால் அவன் சொத்து விரைவில் கரைந்துவிடும்.

9. போக்கத்தவனுக்கு போலீஸ் வேலை, வக்கத் தவனுக்கு வாத்தியார் வேலை

போக்குக் கற்றவனுக்கு போலீஸ் வேலை, வாக்குக் கற்றவனுக்கு வாத்தியார் வேலை.

உண்மைப் பொருள்

மற்றவருக்குக் போக்குப் கற்றுக் கொடுப்பவனுக்கு போலீஸ் வேலை, வாக்குக் கற்றுக் கொடுப்பவனுக்கு வாத்தியார் வேலை.

10. மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்காதே

மண் குதிரை நம்பி ஆற்றில் இறங்காதே.

ஆற்றுப்படுகைகளில் மண் குதிரைகள் இருக்கும். அவற்றில் கால் வைத்தால் கால்கள் உள்ளே பதியும், அந்த மண்குதிரை (குதிரை ஐ) நம்பி ஆற்றில் இறங்காதே என்பது தான் உண்மை.

11. மாமியார் உடைத்தால் மண்குடம். மருமகள் உடைத்தாள் பொங்குடம்

உண்மைப் பொருள்

மாமியார் உழைத்தால் மண்ணுக்கு உரம், மருமகளும் உழைத்தால் பொண்ணுக்கு உரம் விவசாய வீட்டில் மாமியாரும், மருமகளும் சேரும் என்பது பொருள்.

12. யானைக்கு ஒரு காலம் வந்தால் பூனைக்கு ஒரு காலம் வரும்

ஆனை= ஆ+நெய்=பசுவின் நெய்,

பூனை= பூ+நெய்=பூவின் நெய் , (தேன்) அதாவது சிறுவயதில் பசுவின் நெய் சாப்பிடுவது நல்லது. அதே நெய் வயதான காலத்தில் சாப்பிட உடல் ஒத்துக் கொள்ளாது, உடம்புக்குக் கெடுதலாகும். வயதான நிலையில் சில மருந்துகளுடன் தேன்கலந்து சாப்பிட உடம்புக்கு ஏற்றது. நம் முன்னோர்கள் சொல்லி வைத்த விதம்

மாற்றி காலத்திற்கு ஏற்றார் போல் சொல்லிப் பயனடைகின்றோம்.

13. “வரவர மாமியார், கழுதை போல ஆனாளாம்”

கயிதை என்பது ஊமத்தங்காயைக் குறிக்கும். ஆரம்பத்தில் ஊமத்தம் பூவாக இருக்கும் போது பார்க்க அழகாக இருக்கும். பின்னர் நாளாக நாளாக அது சரியாக மாறி, சுற்றிலும் முள்போல இருக்கும், கொடிய விடம் கொண்டது. மாமியார் பேசுவதும், நடப்பதும், நாளாக, நாளாக கயிதை போல இருக்கும் என்று அர்த்தம்.

14. விருந்தும் மருந்தும் மூன்று நாள்

இன்றைய பொருள்

விருந்துக்குச் சென்றால், மூன்று நாட்களுக்கு மேல் இருக்க கூடாது. அது எந்த ஒரு தனி மனிதனையும் பாதிக்கும்.

உண்மைப் பொருள்

ஒரு வாரத்திற்கு ஞாயிறு, திங்கள், புதன் ஆகிய குளிர் நாட்களில் நன்றாக உணவு உட்கொள்ள வேண்டும். செவ்வாய், வெள்ளி, வியாழன் ஆகிய தினங்களில் உணவைக் குறைவாக உட்கொண்டு மருந்து உண்ண வேண்டும்.

15. வீட்டுக்கு வீடு வாசப்படி

ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் ஒவ்வொரு சிக்கல் இருக்கும்.

உண்மைப் பொருள்

மேன்மையான வாழ்க்கை என்னும் வீட்டுக்கு ஆன்மிகம் என்னும் வீடுதான் வாசப்படி என்பதே சரியான பொருள்.

முடிவுரை

பழமொழிகள் நம் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்து பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகும். சான்றாகக் கூறப்பட்டுள்ள பழமொழிகள் யாவும் அன்றாடம் பேச்சுவழக்கில் பயன்படக் கூடியவைகள். இக்குழகாய மக்களிடையே பல பகுதிகளுக்குச் சென்று ஆய்வதன் மூலம் பயன்பாட்டில் உள்ள பல பழமொழிகளைக் கண்டறிய முடியும் என்பதோடு தெரிந்த பழமொழிகளுக்கு உண்மையான பொருள் தெரியாமல் முன்னோர்கள் சொன்ன கருத்தையே இன்றளவும் பயன்படுத்தி வருகிறோம். மறைந்து போன பழமொழிகளுக்கு உண்மையான விளக்கத்தைக் கண்டறியவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழ் அகரமுதலி வரலாறும் வளர்ச்சியும்

முனைவர் து. பத்மபிரியா
உதவிப் பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரி,
காஞ்சிபுரம்.

அறிமுகவுரை

மொழி என்பது மக்கள் படைத்துக் காக்கும் அரியதொரு கலை ஆகும். மொழியே மக்களின் அறிவை வளர்த்து உயர்த்தும் அரிய கருவியாக உள்ளது. மனத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பவே பேசுவோரின் மொழியும் வளர்ச்சிபெற்று நிற்கும். பலரும் சேர்ந்து ஒரு குழுகாயமாக வளர உதவிசெய்வது மொழியேயாகும். பின்பு படிப்படியான வளர்ச்சியின் காரணமாக மொழியும் பேச்சிலிருந்து எழுத்து மொழியாக உருவெடுத்து அவ்வாறு வந்த எழுத்து மொழியில் தான் இலக்கண இலக்கியங்கள் உருவாகின. மேலும் கற்றவர்களே மொழியாராய்ச்சி செய்து அதன் கூறுகளையும், சிறப்புகளையும் கண்டறிந்தனர். அதற்கு உதவியாக இருப்பது அகராதிகளே ஆகும். தமிழில் உள்ள எல்லாப் பழமையான நூல்களுக்கும் பதவுரை பொழிப்புரை முதலியன உள்ளன. அவற்றில் பயின்றுவரும் சொற்களை மட்டும் புரிந்து கொள்ளுதல் இயலாது. அவ்வாறு அச்சொற்களைப் புரிந்துகொள்ள உருவானதே அகரமுதலி என்னும் அகராதியாகும். அகராதி என்ற நூல் மொழி வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப அந்தந்த மொழிகளில் உருவானதால்தான் மக்களும் இலக்கண இலக்கியங்களை எளிதில் புரிந்துகொண்டு இன்னும் பல ஆய்வுகளைப் படைக்கின்றனர்.

அகரமுதலி என்றால் என்ன ?

அகரமுதலி என்பதற்கு அகராதி

என்று பொருளாகும். ஒருமொழியில் உள்ள சொற்களை அகரவரிசைப்படித் தொகுத்து அதற்கான பொருளைத் தரும் நூல் ஆகும். சிலசமயங்களில் அச்சொற்கள் தொடர்பான வேறு பல செய்திகளையும் கொண்டுள்ள நூலைக் குறிக்கும் தமிழ்ச்சொற்களுக்கான பொருள் மற்றும் விவரங்களைத் தரும் நூல்தான் தமிழ் அகராதி ஆகும். அகராதி என்ற சொல் அகரம், ஆதி என்ற இரண்டு சொற்களின் சேர்க்கையாலானது. (அகரம் + ஆதி = அகராதி) அதுமட்டுமன்று இந்நூலில் சொற்கள் அகரவரிசையிலும், ஒரே சொல்லில் தொடங்கும். அவற்றில் இரண்டாவது எழுத்தைக் கொண்டும் வரிசைப்படுத்தப்படும். இவ்வாறே சொல்லின் இறுதி எழுத்து வரை அகரவரிசை பின்பற்றப்படும்.

அகராதியின் ஆதி நிலை

தமிழ் அகராதிகள் தோன்றுவதற்கு முன் தமிழ்ச்சொற்களின் பொருள்களை அறிந்து கொள்வதற்குப் பயன்பட்டவை நிகண்டுகள் என்னும் நூல்களாகும். இவற்றில் சொற்கள் பொருள் அடிப்படையிலே, தெய்வப்பெயர்கள், மக்கட் பெயர்கள் என்று தொகுதிகளாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். இதுவும் செய்யுள் வடிவத்திலேயே இருக்கும். இந்த நிகண்டுகளை மனப்பாடம் செய்தாலன்றிச் சொற்களுக்கான பொருளை அறிதல் என்பது இயலாததாகும். இதன்வழியே முதலில் தோன்றிய நிகண்டுதான்

திவாகர நிகண்டு ஆகும். அறிஞர்கள் நிகண்டுகளின் கடினத்தன்மையினை உணர்ந்து கி.பி.16ம் நூற்றாண்டில் இராவணசித்தர் அவர்கள் முதன் முதல் அகரவரிசைப்படி சொற்களைத் தொகுத்தார். இருப்பினும் இதுவும் செய்யுள் அமைப்பிலேயே இருந்தது. வீரமாமுனிவர் மேற்கத்திய முறைப்படி அமைந்த சதுரகராதியே முதல் தமிழ் அகராதி ஆகும். இவ்வாறே அகராதியானது படிப்படியான வளர்ச்சி நிலையை அடைந்தது.

வரலாற்றகராதி

அகராதியின் வளர்ச்சியானது இலக்கியங்களின் தேவைக்கேற்பப் படிப்படியான வளர்ச்சி நிலையை அடைந்தது. ஒரு மொழியின் வளர்ச்சியை அளக்கும் அளவுகோல்கள் அம்மொழிக்கண் தோன்றியுள்ள பல்வேறு அகராதிகளே எனலாம். ஆக்சுபோர்டு ஆங்கில - ஆங்கில அகராதி உலக மொழிகளின் அகராதிகளில் தனிப்பெருஞ் சிறப்பைப் பெற்று விளங்குகிறது. இஃது அகராதி உலகச்சாதனைகளில் இமயமாகவும் கருதப்படுகின்றது. அந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இணையான தமிழ் வரலாற்றுப் பேரகராதி இன்றும் உருவாக்கப்படவில்லை. இக்காலத் தமிழறிஞர்களும் இத்தகைய பேரகராதி உருவாக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

சிறப்பகராதிகள்

சிறப்பகராதிகளின் களம் மிக விரிந்தது. எண்ணிலடங்காச் சிறப்பகராதிகள் உருவாக்க முடியும். இவையும் ஒரு மொழியகராதி, இருமொழி அல்லது பன்மொழி அகராதிகளாக அமையும். உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு அறிவுத்துறைக்கும் அகராதிகள் தொகுக்க முடியும். அறிவியல், கலையின் துறைகளைப் பற்றிய சிறப்பகராதிகள் தமிழில் நிறைய வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. கலைச்சொற்களின் அகராதிகளும் சிறப்பகராதி வகைகளேயாகும். இவ்வாறு படிப்படியாக நூல்முறை அகராதி, காலமுறை அகராதி என்பவை பெருகிவரின் அவை மாபெரும் வரலாற்று அகராதியை உருவாக்க முடியும்.

அகராதியியலாளர் பார்வையில் மொழிபெயர்ப்பு

உலகச் சிறப்பு வாய்ந்த அறிஞர்கள்

இலக்கியங்கள் வரலாறுகள் முதலியவற்றை அறிந்து கொள்ளவும் ஒரு நாட்டில் ஓர் அறிவியல் முயற்சி வெற்றிபெறுகிற போது அதை பிற நாட்டினர், பிற மொழியினர் அறிந்துகொள்ளவும், பொதுவுடைமை தத்துவங்களும், செயல்பாடுகளும் உலகம் முழுமைக்கும் பரவுவதற்குத் தூண்டுகோலாக அமைவது அகராதியாகும். மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஓர் அரியகலை. அறிவுத்துறை பயன்தரும் பயிற்சிக்களம்; மனித இன முன்னேற்றத்திற்கு இணைக்கலை. இவ்வாறு அதன்பொருளின் பல்வேறு துறைகளில் பயன்படுத்தும் அளவிற்கு மொழிபெயர்த்து வருகின்றனர். சொல் எவ்வாறு காலம்தோறும் மாற்றம் அடைந்து வருகிறதோ பொருளும், காலம் தோறும் மாற்றம் அடைந்து வருகிறது.

Semantic < semantique < Grammetics. Senantis என்ற சொல் 1894-இல் இருந்து பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. Brael என்னும் அறிஞர் இச்சொல்லை Semitics Studies in the sceneycon meaning என்னும் நூலில் கையாண்டுள்ளார். அதேபோல் ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைக்கு உட்பட்ட சொற்களையே பயன்படுத்துகிறான். ஒரு சொல்லிற்கு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பொருள்கள் காணப்பட்டு அப்பொருள்களிடையே ஒருவித உறவு (அ) தொடர்பு காணப்பட்டால் அது ஒரு சொல் பலபொருள் எனப்படும்.

	கருமை
	மழை
கார்	மேகம்
	பருவம்
	நெல்
	எனும் பொருள்களைக் கொண்டிருக்கும்.
	அதேபோல்
	Atmosphere
Air	appearance
	Ture
	Expression
	என்று ஒரேசொல் பலபொருளைக் குறிக்கின்றது.

முடிவுரை

அகராதிக்கலை என்பது வளர்ந்து வரும் ஒரு துறையாகும். அகராதிகளின் பரிணாமங்கள் காலந்தோறும் மாறுபடும். வளர்ந்துவரும் எதிர்காலத்தில் இருமொழியகராதிகள், பன்மொழியகராதிகள் ஆகியவை பல்கிப் பெருகிவரும். அகராதித்துறைக்குக் கணினிகள் மிகவும் உறுதுணையாக இருக்கின்றன. அவற்றின் உதவியால் பல பேரகராதிகளும், சிறப்பகராதிகளும், வரலாற்று அகராதிகளும் உருவாக வாய்ப்புள்ளது. சென்ற காலத்தை மறந்து எதிர்காலத்தில் அகராதியின் வளர்ச்சியில் அனைவரும் உறுதுணையாக நிற்கல் அவசியமாகின்றது. இலக்கியங்களை மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்றாலும் அகராதிகளின் துணை மிகவும் அவசியமானதொன்றாக விளங்குகின்றது.

அகராதிகள் வளர்ந்து வரும் கலையாததால் அவற்றில் இக்கால மாணவர்கள் இலக்கண இலக்கியங்களின் பொருட்களை உணர பெரிதும் துணை நிற்பது அகராதிகளே ஆகும். ஆகவே அகராதி உருவாக்கத்திற்கான திட்டங்களை வளப்படுத்தி மேலும் பெரிய அளவில் உருவாக அறிஞர் பெருமக்கள் அனைவரும் பாடுபடுவோமாக!

துணைநூற்பட்டியல்

1. தமிழியலின் எதிர்காலவியல், பாகம் 1, பாகம் - 4 தொகுப்பாசிரியர்கள் பேராசிரியர் வ.ஜெயதேவன் முனைவர் சிராஜ் உன்னிலொநாசர், திருமதி அபிதா சபாபதி கலைஞன் பதிப்பகம், தியாகராயநகர், சென்னை - 17, முதற்பதிப்பு - 2006.

காசும் பணமும் வழங்கிய அருங்கலைத் தமிழ்ச் சொற்கள்

முனைவர் தி. பாலசுப்பிரமணியன்
பதிப்பாசிரியர்,
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்
திட்ட இயக்ககம்
சென்னை.

முன்னுரை:

உலகெங்கும் ஒரு காலத்தில் பொருள்பரிமாற்றம் பண்டமாற்று (barter) முறையிலேயே நடைபெற்றது. பின்னர் படிப்படியாகக் காசு (நாணயம்) என்னும் பரிமாற்றக் கருவி பயன்பாட்டிற்கு வந்தது. 'பணம்' என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்பட்டது. நாணயத்திற்குக் காசு என்ற பொருளும், நாகோடாமை, நேர்மை என்ற பொருள்களும் உண்டு,

நாணயம் கையில் இல்லை என்றால் நாணயம் மாறும் வாய்ப்பு உண்டு. (நல்லோர்) வறுமையுற்ற காலை "நாணயம் பேணவியலார் நாணி உயிர் துறப்பர்".

நாணயம் = முத்திரையிட்ட காசு, நேர்மை, கட்டுப்பாடு, ஒழுங்கு, செயல், எண்ணம் தவறாமமை.

நாள் + நயம் = நாணயம் > சமற். (நாண்க (nanga)

க. நாணய, **தெ.** நாணயமு, **ம.** நாயியம், **சமற்.** நாண்ஹ

ஏராளமாய்ப் பொன் விளைந்ததனாலும், தமிழர் உயர் நாகரிகமடைந்திருந்ததனாலும் தொடக்கத்திலேயே மாழைகளில் உயர்ந்த பொன்னைக் காசாகப் பயன்படுத்தினர். முதன்முதலில் தமிழர் பயன்படுத்திய தாது

பொன்னாயிருந்ததனாலேயே 'பொன்' என்ற சொல்லுக்கு 'மாழை' என்னும் பொருளும், பிற்காலத்தில் கிடைத்த வெள்ளி, செம்பு, இரும்பிற்கு முறையே வெண்பொன், செம்பொன், கரும்பொன் என்ற பெயர்களும் தோன்றின.

உலக மதிப்பு, உறுதி, செரியாமை (decompose) மற்றும் உருக்கி (வேண்டிய மதிப்பு), அளவிற்கு வடிவம் கொடுக்கக்கூடியதாகவும், எளிதில் எடுத்துச் செல்லக்கூடியதாகவும் விளங்கியமையால் பொன் பரிமாற்றக் கருவியாகப் பயன்பட்டது.

அடர் - தகடு

பொன் அடர் என்பதைத் தகட்டுப் பொன் என்பார் நச்சினார்க்கினியர்.

"அன்றே அமைந்த பசும்பொன் அடர் ஆறுகோடி குன்றாமல் விற்றான் குளிர் சாகர தத்தன் என்பான்"

சிந்தாமணிச் செய்யுள் பகுதியில் (1973)

அள் > அடு > அடர். அள்ளுதல் - நெருங்குதல், புடைத்தல்.

தட்டி உருவாக்குதல் - mould by beating, to fashion

நெருக்குதல் – to press round hem in

புடைத்தல் – to bent, strike

ம – அடர்; கன். தெலுங்கு – அடரு; தோத அயர்

கு – அடிச; கொண். அட்

அடர் – நெருக்கம் – closeness

நெருக்குதல் – the act of pressing, oppressing, troubling

அள் > அடு > அடர்

இடையில் ஐரோப்பியர் வருகையால் 'துட்டு' என்ற சொல் வழக்கில் புகுத்தப்பட்டது. இதுதச்சு மொழிச்சொல். காசு, பணம், மாழைக்காசு என்ற பொருள்களில் இச்சொல் வழங்கப்படுகிறது. இன்றும் சமற்கிருதத்தில் 'துட்டு' என்றால் 'தீமை' என்று பொருள்.

அன்று இருந்த காசு, இன்றுள்ள காசுபோல் முத்திரையிட்ட தகட்டு வடிவம் பெறவில்லை. சிறிதும் பெரிதுமான கட்டியாகவே (bullion) வழங்கி வந்தது. அவை கொட்பயறு (காணம்), குன்றிமணி, மஞ்சாடி விதை, கழற்சிக்காய் (கழங்கு) முதலிய பல பொருள்களில் நிறையுள்ளவனவாய் இருந்தன. அவை கட்டி நாணயம் (கட்டிக்காசு) எனப்பட்டன.

நாளடைவில் பொன் அருகியபொழுது, பொற்கட்டிகள் அராவி எடுக்கப்பட்டன. அதனால் எடை குறைவு ஏற்பட்டது. செம்பு கலப்பால் மாற்று குறைந்தது. இதனைத் தவிர்த்து மாற்றும் நிறையும் சரியாய் இருக்க வேண்டி முத்திரையிட வேண்டியதாயிற்று. அவ்வாறு முத்திரையிட ஏதுவாகப் பொற்கட்டி, தட்டை வடிவமாக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் முத்திரை நாணயங்களெல்லாம் தகட்டு வடிவம் பெற்றன. முத்திரையும், தகட்டு வடிவமே நாணயத்திற்கு முகாமையான இயல்களாயின. இவ்வாறு நாணயத் தொடக்கம் ஏற்பட்டது.

கழஞ்சு, மாழை, கட்டி நாணயம், அஃகம், காணம், காசு, பொன் முதலியன காசு நாணயமாக இருந்திருக்கின்றன.

அக்கால நாணயத் திட்டத்தை (currency standard) எனவும், ஒற்றை மாழைத் திட்டம் (Mono - Metalism) எனவும், தங்க நாணயத்திட்டம் (Gold Standard) எனவும், நிறை செலவாணிச் சட்ட நாணயத் திட்டம் (ultimate legal tender) எனவும் கருதலாம்.

அரண்மனைப் பொற்கொல்லரே (குட்டார்) பொற்காசுகளை அடித்து வந்துள்ளனர். காசடிக்கும் இடம் அஃகசாலை எனப்பட்டது.

மிண்ட் (mint) > metal works நடைபெறும் சாலை தங்க சாலை. அதில் பணிபுரிவோர் அஃகசாலையர் எனப்பட்டனர். அஃக சாலையும் அஃக சாலையரும் வாழ்ந்த தெரு அஃகசாலைத் தெருவானது.

அஃகம் > அக்கம் – பொன்; பொன், வெள்ளி முதலிய கனியம் (metal)

அலக்கம் > அக்கம் – ஒளியுள்ள பொன், பொன் போன்ற பிற கனியம்.

தெ. அக்க, க. அக, பிராகி. அக்கே

அஃகம் – சிறுகாசு 1/12 மதிப்புள்ள ஒரு சிறு காசு.

காசு – பொன் gold

காய்ச்சு > காசு (காய்ச்சி உருக்கிய பொன்னால் செய்யப்பட்டது).

இது பளபளப்பான ஏனையவற்றுக்கும் ஆகிவந்தது.

படம் > பணம் – தகடான காசு – money.

கழஞ்சு – ஓர் எடுத்தலளவை

க. கணக. தெ. கணுக, களஞ்சு, ம. கழஞ்சு கழஞ்சு = 177 கிராம்.

கழங்கு > கழஞ்சு

கழங்கு = கழற்சிக்காய்

கழஞ்சு > Skt. Kalanja

மாழை

மல் > மால் > மான் > மாழை

Direct Tax – நேர்வரி – வரி கொடுப்பவரையே தாக்கும் வரி

Indirect Tax – நேரல்வரி வரி கொடுப்பவரைத் தாக்காது வேறு ஒருவரைத் தாக்கும் வரி நேரல் வரி.

ஆள்வரி, மணவரி > நேர்

விற்பனைவரி, ஓடக்கூலி > நேரல் வரி

வருமானம் என்பது அரசுக்கும்,

குடிசைகளுக்கும் தேவையானதாக இருந்தது. வருவாயைப் பெருக்குதற்கான வழிமுறை அறத்துடன் காணப்பட்டது. நாட்டு வருவாய் (National Income) பொருளியலானது. அற்றைய நாளில் இயற்றல் (organization), ஈட்டல் (collection), காத்தல் (Protection), வகுத்தல் (Distribution) என்பன. இது நூல் வகையில் கவனத்திற்குள்ளானது.

இயற்றல் என்பது மேன்மேலும் பொருள்கள் வரும் வழிகளை அமைத்தல் (organization of resources) ஆகும். தவசம், மருந்து, பருத்தி, பட்டு, பொன், மணி, முத்து, மரம், ஆடு, மாடு, கோழி, குதிரை, யானை முதலியவையே வருவாய்ப் பொருள்களாகும்.

ஈட்டல் என்பது வருவாய் வழி வரும் பொருள்களை மூல பண்டாரத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தலாகும். காத்தலாவது சேர்த்தப் பொருள்களை பிறர் கவராமல் பாதுகாத்தல். வகுத்தல் என்பது காத்தவற்றை அறம் பொருள் இன்பங்கள் பொருட்டுச் செலவிடலாகும்.

செலவிட்டவை போக மீதமுள்ளவை கருவூலத்தில் (Treasury) போற்றி வைக்கப்படும்.

அரசுக்கு வருமானம் வரி. வரிதண்டுமிடம் 'நிலைக்களம்'. வரி தண்டுபவர் 'தண்டலாளர்', வசூல் 'தண்டல்' ஆகும். தண்டப்பட்டவை 'காசம்', 'கூலமும்' என இரண்டாகும். முதலாவது நாட்டுப் பண்டாரம் என்னும் ஊர்ப் பண்டாரத்தில் சேர்க்கப்படும். நாட்டில் (ஊர்களில்) மற்றும் தலைநகரில் உள்ள பண்டாரத்தை மேற்பார்வை பார்ப்பவர் 'பண்டாரக் கண்காணி' (Treasury Officer Superintendent) எனப்படுவார்.

பொருள்களை அளக்க உதவும் கருவி 'பண்டார நாழி' எனப்படும். பொருளை நிறுக்க 'பண்டாரக்கல்' பயன்படுத்தப்பட்டன. இவ்விரண்டிலும் அரசு முத்திரை இடப்பட்டிருக்கும்.

பண்டாரம் இரு பகுதி கொண்டது. ஒன்று கருவூலம், இதில் காசு மட்டும் சேர்க்கப்படும். மற்றொன்று களஞ்சியம். இதில் கூலம் சேமிக்கப்படும். களஞ்சியத்திற்குக் கொட்டாரம் (கொட்டக்காரம்) என்ற பெயரும் உண்டு. ஆண்டுதோறும் ஊர்ப் பண்டாரத்தில்

செலவு போக எஞ்சியவை எல்லாம் தலைநகர் மூலபண்டாரத்திற்கு அனுப்பப்படும்.

“மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான்; வந்து முந்து மினே” என்ற வரி ஈண்டு எண்ணற்பாலது.

விளைநிலங்களின் தரம் குறித்து பதிவு செய்யப்பட்ட புத்தகம் 'தரவு சாத்து' எனப்பட்டது. நிலவரிக் கணக்குப் புத்தகம் (ஏடு) வரிப்பொத்தகம் எனப்பட்டது. பிறவரிக் கணக்குகளைக் குறிக்கும் புத்தகம் 'பரவுவரி' எனப்பட்டது. அனைத்து வரிகளையும் குறிக்கும் புத்தகம் 'அடங்கல்' எனப்பட்டது. செலுத்தப்பட்ட வரித்தொகைகளைக் குறிக்கும் பொத்தகம் 'வரியிலீடு' எனப்பட்டது. வரிப்பொத்தகம் 'வரியிலீடு' என்னும் புத்தகப் பெயர்கள் அவற்றிற்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகளைக் குறித்தன.

சில வரிகள் காசாகவும், சில வரிகள் கூல (தானிய)மாகவும், சில வரிகளில் முன்னர் சொல்லப்பட்ட இரண்டிலொன்றாகவும் தண்டப்பட்டன. காசாகச் செலுத்தப்பட்டவை காசாயம் (காசு கடமை) எனவும், அந்தராயப் பாட்டம் என்றும், கூலமாகச் செலுத்தப்பட்டவை 'மேலடி' எனவும் சொல்லப்பட்டன. காசு, பணம், பொன், காணம் என முடியும் பெயர்கள் எல்லாம் காசாயமாகவும்; அரிசி, நெல், நாழி, குறுணி, பதக்கு என இருப் பெயர்களெல்லாம் 'மேலடி' எனவும் கூறப்பட்டன. பொதுவாகத் தொழில்வரிகள் யாவும் பணமாகவும், நிலவரியாகவும் கூலமாகவும் பெறப்பட்டன.

நிலவரி 'தீர்வை' என்றும், 'வாரம்' என்றும் இரு வகையாய் இருந்தது. தீர்வை குறிப்பிட்ட அளவுடைத்து. வாரம் கண்டு முதலில் ஒரு பகுதியாகக் கொள்ளப்பட்டது. தீர்வைக்குரிய நிலம் 'தீர்வைப் பற்று' என்றும், வாரத்தைப் பணமாகச் செலுத்தும் நிலம் 'கடமைப் பற்று' என்றும் சொல்லப்பட்டன.

வாரம் பொதுவாக ஆறிலொரு பங்காகத் தண்டப்பட்டது.

நிலவரியே வரிகளுள் சிறந்ததாய் இருந்தது. அதனால் அது 'இறை' அல்லது அரசிறை எனப்பட்டது. 'செய்கடன்', 'காணிக்கடல்' என்ற பெயர்களும் வழங்கின.

வரிக்கு உட்பட்ட ஊர் நிலங்கள் விளைநிலம், விளையா நிலம் என இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டன. இதில் விளையா நிலம் ஊர்ப் பொது நிலமும், பட்டப்பாழ் என்னும் தரிசுமாக இருபகுதியாக்கப்பட்டது. இவ்விரு பகுதியும் இறையிலி நிலமாயிருந்தன.

ஊர்ப் பொது நிலங்கள் : பல்வேறு சேரிகள் உள்ளிட்ட ஊர்க் குடியிருப்பு, ஊர்க்களம், நத்தப்பாழ், கடைத்தெரு, கோயில், குளங்குட்டை, மடம், சத்திரம், நந்தவனம், மந்தை, கன்றுமேய்பாழ், பெருவழி, ஓடை, ஊர்நிலத்துடறுத்துப் போன வாய்க்கால், பாறை, ஆற்றுப்படுகை, உடைப்பு, இடுகாடு, சுடுகாடு இவற்றிற்குச் செல்லும் பாதை முதலியன.

விளைநிலம் – நீர்நிலம், கொல்லை, காடு என மூவகைப்பட்டது.

நன்செய்யும், இறைவைப் புன்செயும் வானாவாரிக் காடுமாகும்.

இவ்வாறு ஏராளமான சொற்கள் இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுகளிலும், ஓலைச் சுவடிகளிலும், வழக்கிலும் உள்ளன.

வரியானது அந்தந்தத் தொழிலுக்கு ஏற்ப ஆயம், இறை, கடன், கடமை, கறை, காணிக்கை, தீர்வை, பகுதி, பாட்டம், பூட்சி, வேறு, மகமை, மகன்மை, எனப் பல்வேறுபட்டன. பொதுப் பெயர் வரி, ஊர்த் தலைவன் அல்லது ஊரார் அவை விதிக்கும் வரி ஊரிடுவரிப்பாடு எனப்பட்டது.

வரிகளைப் பற்றி தனிக் கட்டுரை வழங்குமளவிற்கு மேலும் பல செய்திகள் உள்ளன. விரிவு அஞ்சி இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளப் பெறுகிறது.

கருவி நூல்கள்:

The Pandian Kingdom
Hindu Administrative Institution in South

India

சோழவமிசச் சரித்திரம்
பட்டினப்பாலை
பாவாணர் – பழந்தமிழராட்சி
பாவாணர் – தமிழர் மதம்
சிறுபாணாற்றுப்படை

வீரமாமுனிவர்

முனைவர் தி. பாலசுப்பிரமணியன்
பதிப்பாசிரியர்,
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்
திட்ட இயக்ககம்
சென்னை.

சமயம் பரப்ப தமிழ்க் கற்ற முனிவர்

வீரமாமுனிவர் உரோமன் கத்தோலிக்க மதகுரு. ஐரோப்பியர். 1680 நவம்பர் 8-இல் இத்தாலியிலுள்ள கேசுதிகிலியோன் என்னும் ஊரில் பிறந்த இவரின் இயற்பெயர் கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி (Constantine Joseph beschi). இத்தாலியின் ஜெஸ்யூட் பிரிஸ்ட் (Italian Jesuit priest) - ஆன இவர் சவுத் இந்திய மிஷினரியில் (South Indian Missionary) பணிபுரிய தமிழ்நாடு வந்தார்.

மதம் பரப்ப வந்த சமய குருவான இவர் அதனைச் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டுமெனில் மக்களின் தாய்மொழியை அறிந்திருக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தார். உடனே தமிழ்க் கற்கத் தொடங்கினார். இயற்கை மொழியாகிய தமிழைக் கற்கையில் இவரை அறியாமலேயே தமிழின்பால் ஓர் ஈர்ப்பு இவருள் உருவாகிவிட்டது. இதுவும் இயற்கையே!

ஆங்கிலேய அரசின் ஆதரவு, கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் செல்வாக்கு, புனித போப்பாண்டவரின் இனம் புரிதல் ஆகியவை இவருக்குக் கிட்டியதால் இவரால் சில சாதனைகளைச் செய்து வரலாறு படைக்க முடிந்தது.

இவர் சுப்பிரதீபக் கவிராயிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார்.

பேருரைகள் ஆற்றவும், பெருநூல்களை இயற்றவும் வல்லவரானார். இவர்தம் புலமையை மேம்படுத்திக் கொள்ளவும், தமிழை ஆழமாகக் கற்கவும் விரும்பியமையால் இலக்கியச் சுவடிகளைப் பல இடங்களில் தேடிச் சென்று சேகரிக்கத் தொடங்கினார். அதனால், இவர் சுவடித் தேடும் சாமியார் எனப் பெயர் பெற்றார். அரிய சுவடிகள் அழிக்கப்பட்ட நிலையை உணர்ந்து அவர் வருந்தியதாகவும் அறியப்படுகிறது.

தனது பெயரை 'தேவியசாமி' என்று மொழிபெயர்த்துக் கொண்டார். அப்பெயர் தமிழல்ல சமற்கிருதம் என்றறிந்து தம் இயற்பெயரின் பொருளைத் தழுவி செந்தமிழில் தன்னை 'வீரமாமுனிவர்' என்றாக்கிக் கொண்டார்.

வீரமாமுனிவரின் எழுத்தாக்கம்

கி.பி. 1710-இல் தமிழகம் வந்த இவர் தமிழ்க் கற்று அதில் ஆழங்காற்பட்டு 23 நூல்களைத் தமிழில் எழுதி வரலாறு படைத்தார். இயேசுகிறித்துவின் வாழ்க்கைத் தொடர்பான அனைத்து செய்திகளையும், இயேசுவின் வளர்ப்புத் தந்தையான புனித சோசப்பின் வரலாற்றையும் இம்மண்ணின் மரபுக்கேற்ப 'தேம்பாவணி' என்னும் பெருங்காப்பியத்தை இயற்றினார். இக்காப்பியம் மூன்று காண்டங்களையும், 36 படலங்களையும் கொண்ட 3615 விருத்தப்பாக்களால் ஆனது. இதில் பின்னிணைப்பாக யாப்பு வடிவங்களை வழங்கியுள்ளார். தமிழைத் தாய்மொழியாகக்

கொள்ளாத வேற்று நாட்டவர் ஒருவரால் தமிழில் இயற்றப்பட்ட பெருமை இக்காவியத்துக்கு உண்டு .

தமிழ், தமிழர் பால் கொண்ட கூடுதல் மதிப்பு

ஐரோப்பிய ஆளுமையும் வெள்ளையினத்தின் தருக்கும் ஒரு கட்டத்தில் இவரிடம் தலை தூக்கிய நிலையில், துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை எதிர்த்து சைவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடும் வகையில் “சைவதூஷனமான” சில சொற்களைக் கூறிவிட்டார். சுவாமிகள் இவரைத் தமது தருக்க அறிவாலும் உண்மைத் தத்துவத்தாலும் வென்று ‘சைவதூஷன நிக்கிரகமெனும்’ நூலையாக்கி, மறுத்துப் பின்பு ‘ஏசு மத சங்கற்ப நிராகரணம்’ என்ற ஒரு நூல் செய்து வீரமாமுனிவரின் கூற்றை மறுத்து அவர்தம் எண்ணங்கள் யாவும் தவறு எனச் சுட்டிக் காட்டினார். இதனால் வீரமாமுனிவர் சற்றே இவர்தம் அறிவை வியந்து நாணி விலகினார். இந்நிகழ்வினால் தமிழின் உயர்வையும் தமிழர்களின் நுண்ணறிவையும் உணர்ந்து மனம் மாறினார். தமிழின்பால் மேலும் நாட்டம் அதிகரித்தது.

தமிழ்ப்பணி

தமிழில் கவிதை வடிவில் இருந்து வந்த இலக்கண இலக்கியங்களை மக்கள் எளிதில் படித்து அறியும்வண்ணம் அவற்றை உரைநடையில் மாற்றினார். அக்காலத்தில் ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதும்போது மெய் எழுத்துக்களுக்கு புள்ளி வைப்பது வழக்கமில்லை. புள்ளிக்கு ஈடாக நீண்ட கோடிருக்கும். அதனை மாற்றி புள்ளி வைத்து எழுதும் முறையை உருவாக்கினார். பண்டைய குறில் நெடில் எழுத்துகளை மாற்றினார்.

ஆ என எழுத அ ர என இரண்டு எழுத்துகளை எழுதுவதே வழக்கமாக இருந்தது (அ: அர, எ: எர, என இருந்த வழக்கத்தை மாற்றி ஆ, ஏ - என்று மாற்றியவர் இவர். எளிதாகவும் ஏதுவாகவும் தமிழ் -இலத்தீன் அகராதியை உருவாக்கி அதில் 1000 தமிழ்ச் சொற்களுக்கு இலத்தீன் விளக்கம் அளித்தார் இவர். இதுவே முதல் அகரமுதலி ஆகும். பின்பு 4400 சொற்களைக் கொண்ட தமிழ் போர்ச்சுகீசிய அகரவரிசையை உருவாக்கினார். சதுரகராதியை நிகண்டுக்கு மாற்றாக உருவாக்கினார்.

தமிழின் சிறப்பை உலகோர் உணரும்வண்ணம் திருக்குறள், தேவாரம்,

திருப்புகழ், நன்னூல், ஆத்திச்சூடி போன்ற நூல்களைப் பிற ஐரோப்பிய மொழிகளில் வெளியிட்டார். ‘தொன்னூல் விளக்கம்’ என்ற நூலில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய ஐந்து இலக்கணங்களைத் தொகுத்தார்.

‘கொடுந்தமிழ் இலக்கணம்’ என்ற நூலில் பேச்சுத் தமிழை விவரிக்க முனைந்தார். இது பேச்சுத் தமிழுக்கு இலக்கணமானது. திருக்குறளை இலத்தீனில் மொழிபெயர்த்தார். உரைநடையில் வேத விளக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம், ஞானக் கண்ணாடி, செந்தமிழ் இலக்கணம், பரமார்த்த குருவின் கதை, வாமன் கதை ஆகிய நூல்களை எழுதினார். இவர் 15 மருத்துவ நூல்களைப் பாடல் வடிவில் எழுதியுள்ளார் என்ற குறிப்பும் உள்ளது.

1946-47-இல் கேரள நாட்டு அம்பலக்காட்டில் வீரமாமுனிவர் வாழ்ந்து, தம் 67-ஆம் அகவையில் அங்கேயே இயற்கை எய்தினார் என்ற செய்தி அங்குள்ள அதிகாரப்பூர்வ அறிக்கையில் சொல்லப்படுகிறது.

எட்டு மொழிகளை அறிந்த இவர் செயல்திறன் மிக்கவராக விளங்கினார். திருக்காவலூரில் ஒரு கல்லூரி அமைத்தார். ஆசிரியராக இருந்து இலக்கணம் பயிற்றுவித்தார். சமயத் தொடர்பான ஆலயம் கட்டுதல் முதல் பல பணிகளை ஆற்றினாலும், தமிழுக்கு இவர் ஆற்றிய அரும்பணிகள் என்றும் நினைவில் கொள்ளத்தக்கவையே!

இவர் அகராதியியலுக்காற்றிய பணிதான் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலித் திட்ட இயக்ககத்தால் பெரிதும் போற்றப்படுகிறது. இக்காரணத்தினாலேயே இவர்தம் பிறந்த நாளான நவம்பர் 8-ஆம் நாளை தமிழ் அகராதியியல் நாளாக ஆண்டுதோறும் நினைவுகூர்ந்து கொண்டாடப்படுகிறது.

தமிழரல்லாத ஒரு வேற்று நாட்டவர் தமிழ்க்காற்றிய தொண்டை எண்ணிப் பெருமை கொள்ளும் அதே நேரத்தில், தமிழர்களாகிய நாம் தமிழுக்கு ஏதாகிலும் செய்து வரலாறு படைக்க வேண்டும் என்ற உந்துதலை நம் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் உருவாக்கிக் கொண்டு செயல்படுவதே நாம் வீரமாமுனிவருக்கும், தமிழுக்கும் செய்யும் கடப்பாடாகும்.

வட்டாரவழக்கு அகராதி: வளர்ச்சி வரலாறு

முனைவர் இரா.பிரபாகர்
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
திருவள்ளூர் அரசு கலைக் கல்லூரி
இராசிபுரம், நாமக்கல்

தொல்காப்பியரால் உரியியலில் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட சொல்லுக்குப் பொருள் கூறும் மரபு, பிற்காலத்தில் நிகண்டுகளாகத் தோற்றம் கொண்டது. சூடாமணி நிகண்டு, பிங்கல நிகண்டு, அகராதி நிகண்டு எனப் பல நிகண்டுகள் தமிழில் உருவாக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை அனைத்தும் கற்றுணர்ந்த புலவர்களுக்கு மட்டும் உதவின. மனப்பாடம் செய்து அவர்கள் கவிபுணையும் போது பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இதனால், எளிய நிலை பொது மக்களுக்கு உள்ளாவும் பயன் எட்டவில்லை. இந்நிலையில் வீரமாமுனிவரின் வருகை அகராதியியல் மரபில் மாபெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. கிருத்துவ மதத்தைப் பரப்ப வந்த இவர் தமிழ் மக்களிடம் நெருங்கிப் பழகினாலொழிய மதத்தைப் பரப்ப முடியாது என்பதைப் புரிந்துகொண்டார். அதனால் தமிழ்மொழியைக் கற்கத் தொடங்கினார். தான் தமிழ்க்கற்றலின் ஒரு பகுதியாகச் சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதித் தொகுக்க முற்பட்டார். இது மேலை நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த அகரவரிசைமுறையில் அமைந்தது. அவ்வாறு தொகுக்கப்பட்டு வெளிவந்ததுதான் சதுரகராதி. பின் அகராதித் துறை மாபெரும் மாற்றம் கண்டது.

சிறப்பகராதிகள்

ஒரு மொழியில் காணப்படும் எல்லா வகைச் சொற்களையும் தொகுத்துத் தருவது

பொது அகராதி. அவ்வகையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட தமிழ் லெக்ஸிகன் எனப்படும். “தமிழ்ப் பேரகராதி” அகராதித் துறையில் ஒரு மைல்கல் எனலாம். இதன் முன்னும் பின்னும் தமிழில் பல அகராதிகள் வெளிவந்தன.

இவற்றில் ஒருமொழி, இருமொழி, மும்மொழி, பன்மொழி அகராதிகள் எனப் பல அகராதிகளும் அடங்கும். இவ்வளர்ச்சியின் ஊடாக ஒரு துறைக்கான சொற்களை மட்டும் பதிவுகளாய்க் கொண்ட சிறப்பகராதிகள் தொகுக்கப்பட்டன. “ஒருபொருட் பலசொல், பலபொருட் சொல், ஒப்புருச் சொல் போன்ற சொற்றொகுதிகள், குறிப்பிட்ட கால மொழி, குறிப்பிட்ட படைப்பு, துறைசார் மொழி, வட்டார மொழி போன்ற குறிப்பிட்ட மொழிப் பகுதிகளைத் தரவாகக் கொண்டு, நில எல்லை, சொல் வடிவ வேறுபாடு. சொற்பொருள் உறவு, சொற்சேர்க்கை நிலை எனும் அடிப்படைகளில் உருவாக்கப்படும் அகராதிகள்” என அகராதியியல் கலைச் சொல்லகராதி சிறப்பகராதி குறித்த பொருள் தருகிறது.

இயற்பியல் கலைச்சொல்லகராதி, வேதியியல் கலைச்சொல்லகராதி, சட்டக் கலைச்சொல்லகராதி, அலுவலகக் கலைச்சொல்லகராதி எனப் பல்வேறு துறைக்கான கலைச் சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டு அகராதிகள்

தோற்றம் கொண்டன. இதன் ஒரு பகுதியாக 1982 இல் முதல் வட்டார வழக்கு அகராதி வெளிவந்தது.

வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

‘1905ஆம் ஆண்டு வரை வெளிவந்த தமிழ் அகராதிகள் தமிழில் கல்வி பயில்வோருக்கான அகராதிக் தேவையை நிறைவு செய்யாது எனக் கருதிய பெட்ரிக் நிக்கல்சன் சென்னை மாகாண அரசுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் வைக்கிறார். அவ்வேண்டுகோளே தமிழ்ப் பேரகராதி உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தது” என்கிறார் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை.

1926ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1935ஆம் ஆண்டு வரை தமிழில் மிகப்பெரிய வெற்றியாகக் கருதப்பட்ட தமிழ்ப் பேரகராதி ஏழு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது. இவ்வகராதியில்தான் முதன் முதலில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் பதிவுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

1912இல் லெக்ஸிகன் கூட்டம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கூடிக் கலந்தாய்வு செய்து மரபான தமிழில் ஊறியவர்களுக்கும் மருத்துவம், சமயம், சோதிடம் முதலிய துறை சார்ந்தவர்களுக்கும் பயன்பட வேண்டும் என்று கருதி வடமொழிப் புலமையாளர்களும் மனநிறைவு கொள்ளும் வகையில் பேச்சு வழக்கு, இலக்கிய வழக்கு ஆகியவற்றுடன் மரபு வழிப்பட்ட நவீன அகராதியாகத் தயாரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டது.

1926 நவம்பரில் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை தலைமைப் பதிப்பாசிரியராகப் பொறுப்பேற்ற பின், 1912 இல் ஏற்பட்ட குழுவின் முயற்சியை அடியொற்றி ஒவ்வொரு பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கும் ஆர்வமுள்ள பொது மக்களுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பினார். அதில் ஒரு சொல்லுக்கான பொருள் வகைப்பாடு, பயன்பாடு முதலியவற்றைச் சேகரித்துத் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டார். இதற்கிணங்க நிறையப் புதிய இலக்கிய வழக்கு, பேச்சு வழக்கு, வட்டார வழக்கு, தொழிற்சார்ந்த சொற்கள் உயில் தொடர்பான சொற்கள், நிலக்குத்தகை நிபந்தனைகள், கட்டடக்கலை, இசை, ஓவியம். நாட்டியம், மருத்துவம் குறித்த சொற்கள், கள்ளர், நெசவாளர் முதலிய பல சாதிச் சொற்களும் சேகரித்துச் சேர்க்கப்பட்டன.

எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளையின் முயற்சியால் பல்வேறு துறைச்சார்ந்த கலைச்சொற்கள் தமிழ்ப் பேரகராதியில் பதிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றில் முக்கியமானவை வட்டார வழக்குச் சொற்களாகும்.

தமிழ்ப் பேரகராதிக்குமுன் வந்த அகராதிகள் பலவும் வட்டார வழக்குச் சொற்களைக் கொச்சை மொழி, இழிசனர் பாசை என்று அகராதியில் பதிவைத் தவிர்த்து வந்தன. ஒரு சில அகராதிகள் பின்னிணைப்பில் கீழ்மக்கள் மொழி என்று மிகக் குறைவான சொற்களை மட்டும் சேர்த்தன. தமிழ்ப் பேரகராதியே முதன் முதலில் வட்டார வழக்குச் சொற்களைச் சொற் பதிவினூடாகப் பதிவு செய்து ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. தமிழ்ப் பேரகராதிக்குப் பின்வந்த பல அகராதிகள் வட்டார வழக்குச் சொற்களைப் பதிவுக்கு எடுத்துக் கொண்டன.

வட்டார வழக்குச் சொற்களுக்குத் தனியகராதி

கிருத்துவக் கல்வி நிறுவனங்களின் பெருக்கத்தால் ஒரு சாராமிருந்த கல்வி பரவலாக்கப்பட்டு எல்லோரும் கற்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் பல புதிய படைப்பாளர்கள் தோன்றினர். தங்களின் வாழ்க்கைப் பட்டறிவும் சார்ந்த மண் வாசனையுடன் வட்டாரப் படைப்புகள் பல எழுதப்பட்டன.

தமிழில் ஆர்.சண்முக சுந்தரத்தால் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட வட்டாரப் படைப்புகளின் தொடர்ச்சியாக கு.சின்னப்பாரதி, கி.ராஜநாராயணன், சுந்தர ராமசாமி எனப் பலரும் எழுதத் தலைப்பட்டனர்.

வட்டாரப் படைப்பாளர்களின் தோற்றத்தால் பல புதிய வட்டாரப் படைப்புகள் வெளிவந்தன. இவை ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லை சார்ந்த வட்டாரப் பகுதியை மையமிட்டு எழுதப்படுவதால் பிற வட்டாரத்தினர் வாசிக்கும்போது அதில் இடம்பெறும் வட்டாரச் சொற்கள், வாழ்வனுபவங்கள் ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்வதில் சிக்கல் ஏற்பட்டன. இச்சூழலினூடே கி.ராஜநாராயணன் மதுரை பாத்திமாக் கல்லூரி மாணவிகளுடன் உரையாடியபோது அவருடைய படைப்புகளில் வரும் புதிய சொற்களுக்குப் பொருள் அறிவது எவ்வாறு என்று வினாவிதன்வழி அவருக்கு வட்டாரச் சொற்களுக்கான அகராதி உருவாக்க

வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. இதை 1982 இல் வெளியான முதல் பதிப்பில் “ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மதுரை பாத்தியாக் கல்லூரி மாணவிகளுக்கு மத்தியில் நான் பேசிக் கொண்டிருந்த போது அவர்களுடைய கேள்விகள் என்னை ஒரு கரிசல் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்கிற உந்துதலை ஏற்படுத்தியது” என்கிறார். மேலும் மற்றொரு காரணமாக “வெளிநாடுகளில் தமிழ் கற்கும் அந்நிய மொழி மாணவர்களுக்கும் இது பயன்படும் என்று கருதப்பட்டது” என்கிறார். இக்காரணங்களின் அடிப்படையிலேயே கி.ராஜநாராயணன் நெல்லை (கரிசல்) வட்டாரச் சொற்களைத் தொகுத்து 1982 இல் முதல் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியை வெளியிட்டார்.

கி.ராஜநாராயணனைத் தொடர்ந்து பெருமாள்முருகன் “நாட்டுப்புறவியல் மற்றும் மொழியியல்பாடத்தைப்படித்ததன்வழியும், அன்னம் விடு தூது என்னும் சிற்றிதழில் கி.ராஜநாராயணின் வட்டாரச் சொல்லகராதி பற்றிய உரையும் அவரைக் கொங்கு வட்டாரச் சொல்லகராதியைத் தொகுக்க வைத்திருக்கிறது.” பின் நாஞ்சில், செட்டி நாடு, நடு நாடு என ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் அகராதிகள் வரத் தொடங்கின. இன்றுவரை பதினெட்டு வட்டார வழக்கு அகராதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

1. வழக்குச் சொல்லகராதி

1982இல் கி.ராஜநாராயணனால் தொகுக்கப்பட்டு அன்னம் பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டது. இதன் விரிவாக்கிய பதிப்பு 2009 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியில் விரிவாக்கிய மறுபதிப்பு வந்துள்ளது இவ்வகராதிக்கு மட்டுமேயாகும்.

இவ்வகராதியை ஒரு வாழ்வியல்களஞ்சியம் போன்று கதைகளினூடாகவும் சொல்லுக்குப் பொருள் கொடுத்தும் அமைத்திருப்பது சிறப்பு. அகர வரிசையில் சிற்சில குறைபாடுகள் இருப்பினும், இன்று வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியை உருவாக்குவதில் ஏற்படும் சிக்கல்களை முன்னுரையில் “இந்த சொல் வழக்குகளில் அசல் உச்சரிப்பு, தொனி, நீட்டல், அசைவு, சாயல் இவைகளை நமது மொட்டை எழுத்துகளில் கொண்டு வருவது கடினமானது” என்கிறார். மேலும் இவற்றைப் பதிவு செய்யும்போது “மெய்யான

உச்சரிப்புக்கான ஒலிவடிவ அடையாளங்களையும் சேர்த்து அச்சில் கொண்டு வருவதுதான் இந்த மக்களுக்கு நாம் செய்யும் நேர்மையான மதிப்பு மரியாதை” என்று எடுத்துரைத்துள்ளார். இம்முயற்சியை இவ்வகராதியில் பல இடங்களில் முயன்றிருப்பதை “அந்தர்பான்ஸ்கோல்” என்ற சொற்பதிவு மெய்ப்பிக்கும்.

26 சொற்களுக்கு விளக்கம் உட்பட 280 பக்கங்கள் சொற்பதிவைக் கொண்டவை. 24 சொற்கள் மழையைப் பற்றியும், 109 சொற்கள் கண்ணைப் பற்றியும் பதிவு பெற்றுள்ள இவ்வகராதியில் 8000 மேற்பட்ட சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

2. வட்டாரச் சொற்களும் விளக்கங்களும் (1987)

கி.ரா.வின் வட்டார அகராதி வெளிவந்து ஐந்தாண்டுகள் கழித்து 1987இல் மணிமேகலைப் பிரசுரம் வெளியிட்ட வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியில் இரண்டாவது அகராதி இது.

வட்டாரச் சொற்களுக்கான விளக்கம், வட்டாரச் சொற்பொருள் என்னும் இரு பகுதியைக் கொண்ட இவ்வகராதியில் முதல் எழுத்து மட்டும் அகர வரிசை முறைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பிட்ட பகுதிக்கான வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியாக இல்லாமல் பொதுவாகப் பதிப்புக் குழு என்று பதிவிட்டு உருவாக்கப்பட்ட அகராதியாகும்.

249 பக்கங்களில் சுமார் 1500 சொற்களைப் பதிவாகக் கொண்ட இவ்வகராதி கி.ரா.வின் அகராதியிலிருந்து எடுத்துப் பதிவு செய்யப்பட்டதாகும்.

3. வழக்குச் சொல்லகராதி (1989)

கழக வெளியீட்டின் மூலமாக 1989இல் புலவர் இரா.இளங்குமரன் வெளியிட்டுள்ளார் இவ்வகராதியை.

புலவர் இரா.இளங்குமரன் மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகத் தமிழியற் புலத்தில் 1985 முதல் 1989 வரை நான்கு ஆண்டுகள் ஆய்வாளராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். பின்

தமிழண்ணல் வட்டார வழக்குச் சொல்லாய்வுப் பணியில் ஈடுபடுத்தியுள்ளார். அவ்வடிப்படையில் இவ்வகராதியைத் தொகுத்துள்ளார்.

தொகுப்பாளன் தொகையுரை நீங்கலாக 234 பக்கங்களைக் கொண்ட இவ்வகராதி முழுமையும் மரபுத் தொடர்களைக் கொண்டது.

4. செட்டி நாட்டில் தமிழ் வழக்கு (1990)

1990 ஆம் ஆண்டு சுப.சண்முத்தால் தொகுக்கப்பட்டு அவரது அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவை ஒட்டி வெளியிடப்பட்டது. 45 பக்கங்களை மட்டும் கொண்டு இச்சிறு அகராதி செட்டி நாடு என்று சொல்லப்படுகின்ற நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் வாழ்கின்ற பகுதியிலுள்ள செட்டியார்களின் வழக்குகளைப் பதிவாகத் தருகிறது. இதில் பழமொழிகள், வட்டாரச் சொற்கள், இணைச் சொற்கள், இரட்டைச் சொற்கள், மரபுத் தொடர்கள் ஆகியவை பதிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

5. கொங்குத் தமிழ்

தேவி பதிப்பகத்தின் மூலம் டி.எம். காளியப்பா அவர்களின் அறுபதாம் ஆண்டுநினைவு விழாவின் அடையாளமாக வெளியிடப்பட்டது.

கொங்கு வட்டாரத்திற்கென்று வந்த முதல் அகராதி இது. பல நூல்களை மொழிப்பெயர்த்து வெளியிட்ட டி.எம்.காளியப்பா பொருளாதாரத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். எழுத்துப்பணியுடன் ஆய்விலும் நாட்டமுடையவர். இவர் கொங்குத் தமிழ் என்னும் 51 பக்கங்களைக் கொண்ட இவ்வகராதியைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். கொங்கு வேளிர் இயற்றிய பெருங்கதையிலிருந்து பல சொல்லுக்கு மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். எனவே பழங்காலம் முதல் வழக்குச் சொற்கள் இருந்துள்ளன என்பதும் புலவர்கள் தங்களை அறியாமல் பாடலில் பயன்படுத்தியிருப்பதும் அறிய முடிகிறது. முதல் எழுத்து மட்டும் அகர வரிசை முறையில் தொகுக்கப்பட்ட இவ்வகராதியில் 750 சொற்கள் உள்ளன.

6. கொங்கு வட்டாரச் சொல்லகராதி

ஒரு நல்ல நூல் இன்னும் பல நல்ல நூல்களை உருவாக்கும் என்பதற்கு முதல் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியாகிய கி.ரா.வின் அகராதி

சான்றாகும். அவ்வகராதியைப் பற்றிய அன்னம் விடு தூது இதழில் இடம்பெற்ற கட்டுரை மூலமாகப் பெருமாள்முருகன் இவ்வகராதியை 2000 ஆம் ஆண்டு குருத்து வெளியீட்டின் மூலம் கொண்டு வந்துள்ளார்.

தமிழின் மூலம் வட்டார நாவலாசிரியரான ஆர். சண்முகசுந்தரத்தின் படைப்புகளை ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்ற இவர் வட்டாரப் படைப்பாளர் ஆவார்.

இவ்வகராதிதான் முதன் முதலில் அகராதி நெறிமுறையுடன் வெளிவந்தது. விரிவான முன்னுரை கொண்ட இதில் வட்டாரச் சொல்லுக்கான விளக்கமும், அச்சொற்களை இனங்கண்டு தொகுப்பதற்கான வழிமுறையும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

கலைச்சொல், இலக்கணம், பொருள், மேற்கோள் என்னும் அமைப்பு முறையைக் கொண்ட இவ்வகராதி 158 பக்கங்களைக் கொண்டது. 2500க்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் பதிவுகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன. இதிலுள்ள முன்னுரை, அகராதித் தொகுப்பாளருக்கு மிகவும் பயனுடையது.

7. கோவை மாவட்ட வழக்குச் சொல் அகராதி (தொகுதி 1) (2003)

கொங்கு நாட்டின் ஒரு பகுதியான கோவை மாவட்டத்தில் வழங்கும் பேச்சு மொழிச் சொற்களைக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்ட அகராதியாகும். முனைவர் ச.மகாலட்சுமி முனைவர் பட்டத்தின் பொருட்டு சேகரித்த சொற்களைக் கொண்டு “அ” முதல் “டோ” வரையிலான சொற்பதிவை முதல் தொகுதியாக வெளியிட்டுள்ளார். இதன் இரண்டாவது தொகுதி இதுவரை வெளிவரவில்லை.

“ஒவ்வொரு வழக்குச் சொல்லும் அதன் சிதையாத தன்மையோடு பதிவு செய்ய வேண்டியது முதல் குறிக்கோளாகக் கொண்டு கோவை மாவட்டச் சொற்களைத் திரட்டும் பணி செவ்வனே செய்யப்பட்டது” என்று குறிப்பிடும் இவர், அவ்வாறே அதன் உச்சரிப்பு வடிவத்தைக் கொடுத்துள்ளார். தேவை என்று கருதிய இடங்களில் எழுத்து வடிவத்தையும் பதிவாக்கியுள்ளது இவ்வகராதியின் சிறப்பு.

809 பழமொழிகள் இடம்பெற்ற இவ்வகராதி 268 பக்கங்களில் சொற்பதிவைக் கொண்டது. 5000 க்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ள இவ்வகராதியைப் பாடும்பதிப்பகம் பதிப்பித்துள்ளது.

8. வட்டார வழக்குச் சொல் அகராதி (2004)

தமிழ்மண் பதிப்பகத்தின் மூலம் 2004இல் இரா.இளங்குமரனார் தொகுப்பில் கோ.இளவழகன் பதிப்பித்துள்ளார். 1989இல் வழக்குச்சொல் அகராதி என்னும் மரபுத் தொடர் அகராதியையும், இணைச்சொல் அகராதியையும் தொகுத்ததைத் தொடர்ந்து இவ்வகராதியைத் தொகுத்துள்ளார்.

ஒரு வட்டாரத்திற்குரிய வழக்குச் சொற்களைத் தொகுத்துத் தராமல் தமிழகம் முழுவதும் வழங்கக்கூடிய குறிப்பிட்ட சொற்களை மட்டும் கொண்டு, அச்சொற்களுக்கான மூலம், பொருள் பொருத்தம், ஒப்பு இன்னவை ஆகியவற்றை இலக்கண இலக்கிய அறிவோடு தொடர்புபடுத்தி விளக்கியுள்ளார்.

இவ்வாறான பதிவமைப்பைக் கொண்ட இவ்வகராதியில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இரா.இளங்குமரன் என்னும் பெயர் அகராதியில் பயன்படுத்தப்பட்ட எல்லா இடங்களிலும் “ஆர்” விசுவாசம் இரா. இளங்குமரனார் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

9. நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி (2009)

தமிழ்ப் பேராசிரியரும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வாளருமாகிய அ.கா.பெருமாள் தொகுத்து தமிழினி பதிப்பகம் இவ்வகராதியை வெளியிட்டுள்ளது. நா.வானமாமலை அவர்களின் மூலம் நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையில் ஆய்வுப் பணியைத் தொடர்ந்த இவர், ஆய்வின் பொருட்டு சேகரித்த சொற்களைக் கொண்டு இவ்வகராதியைத் தொகுத்துள்ளார்.

சேகரித்த சொற்களைக் கொண்டு அகராதி உருவாக்கிட கி.ராஜநாராயணன், பெருமாள்முருகன் ஆகியோரின் அகராதிகளை முன்னோடியாகக் கொண்டுள்ளார். தேவையான சொற்களுக்குப் படம், குறுக்கு நோக்கீடு ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ள இவ்வகராதி 120 பக்கங்களில் சொற்பதிவைக் கொண்டது. 3000க்கு

மேல் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

வழக்கு அகராதித் தொகுப்பாளர்களுக்கு உருவாகும் சிக்கல்களில் ஒன்று சாதி தொடர்பான சொற்கள். அச்சொற்களைத் தவிர்ந்திருப்பதாகவே முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

10. நெல்லை வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி (2004)

கவிஞர் ப.முருகையாவால் தொகுக்கப் பட்டு 2004இல் அமுதா பதிப்பகம் மூலம் இவ்வகராதி வெளிவந்துள்ளது. கரிசல் காடு என்று அழைக்கப்படும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு கி.ரா. அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு முதல் அகராதி வெளிவந்துள்ள நிலையில், அம்மாவட்டத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியான நெல்லை வட்டாரத்தை மையமாகக் கொண்டு இவ்வகராதி தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக இது கரிசல் வட்டாரத்திற்கு இரண்டாவது அகராதி.

பூச்சு மருந்து நிறுவனத்தில் களப்பணியாளராகப் பணியாற்றிய இவர், களப்பணியின் போது கிடைத்த வழக்குச் சொற்களைத் திரட்டி அகராதியாக்கியுள்ளார். 253 பக்கங்களில் சொல், இலக்கணக் குறிப்பு, பொருள், எடுத்துக்காட்டு என்னும் வகையில் இவ்வகராதி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 64 சொற்களுக்குப் பட விளக்கம் இடம் பெற்றுள்ளது. ஏறத்தாழ 3000 சொற்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

11. கொங்கு நாட்டுத் தமிழ் (2009)

கொங்கு வட்டாரத்திற்கு வெளிவந்துள்ள அகராதிகளில் நான்காவது அகராதி இது. மற்ற அகராதி தொகுப்பாளர்கள் அந்தந்த வட்டாரப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் இவ்வகராதியைத் தொகுத்த புலவர் மணியன் நாகை மாவட்டம் சீர்காழியைச் சார்ந்தவர். பணியின் காரணமாகக் கோவை மாவட்டத்திற்கு வந்தவர். அதனால் மற்ற பகுதியிலிருந்து வேறுபட்ட கொங்கு வட்டாரச் சொற்களை இவரால் எளிதில் அடையாளம் காண முடிந்திருக்கிறது. இலக்கண இலக்கியச் சிறப்புடன் இருக்கும் மொழி வாழும் மொழியாகாது. அது பேச்சுமொழியாகவும் இருந்தால் மட்டுமே வாழும் மொழி என்றும் கருத்துடைய மணியன் “ஒலிப்பதில் சோம்பல், கவனமின்மை, ஒரு மொழியின் சில எழுத்துக்களை

ஒலிப்பதில் உள்ள ஒலிப்புச் சிரமம்“ அந்தந்த நாட்டு மக்களுக்கே உரித்தான எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், நசங்குதல் முதலான ஒலிப்பு முறைகள், கல்வி அறிவினமை, பண்பாடில்லாத குறைகள், செய்தித் தொடர்பும் போக்குவரத்து வசதியும் குறைவு முதலிய பற்பல காரணங்களால் வட்டாரச் சொற்கள் உருவாகின்றன” என்று குறிப்பிடுகிறார். 139 பக்கங்கள் கொண்ட இவ்வகராதியில் ஏறத்தாழ 850 சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தலைச்சொல், பொருள், சொல் பிறந்த வழி மூலம், எடுத்துக்காட்டு, இலக்கியத் தன்மையுடன் ஒப்புமை மற்றும் இன்ன பிற செய்திகள் என்னும் பதிவமைப்பைக் கொண்டது கொங்குத் தமிழ் என்னும் இவ்வகராதி.

12. வழக்குச் சொல் விளக்க அகராதி (2004)

தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சிக் காண்டிகை உரையாசிரியர் பாவலரேறு ச.பாலசுந்தரம் இவ்வகராதியைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். மொழியியல் கோட்பாடுகளையும் வடநூற் கொள்கைகளையும் பின்னிணைப்பாகக் கொண்டு எழுத்திலக்கணக் கலைச் சொற்பொருள் விளக்க அகராதி, சொல்லிலக்கணக் கலைச் சொற்பொருள் விளக்க அகராதி, யாப்பிலக்கணக் கலைச் சொற்பொருள் விளக்க அகராதி, அகப்பொருள் இலக்கணக் கலைச் சொற்பொருள் அகராதி, புறப்பொருள் இலக்கணக் கலைச் சொற்பொருள் துறை அகராதி முதலிய அகராதிகளைத் தொகுத்துள்ளார்.

இவ்வடிப்படையில் பழ மரபுகளைக் கற்றுத் தேர்ந்த இவர் வழக்குச் சொற்களையும் அவற்றோடு தொடர்புபடுத்திச் சொற்களுக்கான வேர்ச் சொற்களை ஆய்ந்து எல்லாச் சொற்களுக்கும் இலக்கண அடிப்படையில் பழஞ் சொற்களோடு தொடர்புடையது என்று நிறுவும் வகையில் இவ்வகராதியை உருவாக்கியுள்ளார். சொற்களை அகர வரிசையில் அமைத்துப் பொருள் தரப்பட்டதில் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. முதல் பகுதியில் 106 பக்கங்களில் 568 தமிழ் வட்டார வழக்குச் சொற்களுக்கும், இரண்டாவது பகுதியில் 24 பக்கங்களில் 386 பிறமொழி வழக்குச் சொற்களுக்கும் பொருள் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. இறுதிப் பகுதியில் “பேச்சு வெளிப்பாடு பற்றிய தோரிலக்கண நோக்கு” என்னும் தலைப்பில் 59 சொற்களுக்கு ஆய்வுரையுடன் கூடிய விளக்கம் இடம் பெற்றுள்ளது. தாமரை வெளியீடகம் மூலம்

2004 ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் வெளிவந்தது இவ்வகராதி.

13. செட்டி நாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி (2006)

மரபு முறையான செய்திகளுடன் வந்துள்ள செட்டி நாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி பழநியப்பா சுப்பிரமணியனால் தொகுக்கப்பட்டுத் தமிழினி பதிப்பகம் மூலம் நவம்பர் 2006இல் வெளிவந்துள்ளது. 1990இல் சுப.சண்முகத்தால் “செட்டி நாட்டில் தமிழ் வழக்கு” என்னும் சிறு நூலை அடுத்து செட்டி நாட்டிற்கென வந்துள்ள இரண்டாவது அகராதி இது. முன்னது நகரத்தார் வழக்குகளை மட்டும் பதிவாகக் கொண்டது. ஆனால் இவ்வகராதி அவ்வெல்லைக்கும் உட்பட்ட எல்லா சாதி மக்களின் வழக்குகளையும் பதிவாகக் கொண்டுள்ளது.

முன்னுரை, கட்டுரை, அகராதி, மரபுத் தொடர்கள், கீழ்வாய் இலக்கம், மங்கல நிகழ்ச்சிகள், பின்னிணைப்புகள் என்னும் ஏழு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ள இவ்வகராதியில் இன்றைய நவீன காலத்தில் உருவாகி வரும் வழக்குச் சொற்களையும் பதிவாகத் தந்திருப்பது இதன் சிறப்பு. அடிக்கட்டை, அமுக்குபூட்டு, அமுக்கு பொத்தான் ஆகிய சொற்களை அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். மங்கல நிகழ்ச்சி, உணவு தயாரிக்கும் முறை ஆகிய பதிவுகளுடன் ஏறத்தாழ 1000 சொற்கள் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

14. நடுநாட்டுச் சொல்லகராதி (2007)

2000ஆம் ஆண்டில் நெய்வேலி புத்தகக் கண்காட்சியில் பெருமான் முருகனின் “கொங்கு வட்டாரச் சொல்லகராதியை வாங்கிப் படித்ததன் மூலம் அகராதிப் பணியில் ஆர்வம் தொற்றியதாகக் கூறும் கண்மணி குணசேகரன், தென்னாற்காடு வட்டத்திற்குட்பட்ட வடலூர், சேராக்குப்பம், உள்மருவாய், குடுமியாங் குப்பம், ஓதியங் குப்பம், வடதலைக் குப்பம், எலுமிச்சை நடுக்குப்பம், பாதூர், கொளப்பாக்கம், கோபாலபுரம் ஆகிய பகுதிகளில் வழங்கக்கூடிய சொற்களைத் தொகுத்து இவ்வகராதியைக் கொண்டு வந்துள்ளார். இப்பகுதியையே “நடுநாடு” என்றும் குறிப்பிடுகிறார். “வட்டார எழுத்துக்களை எழுதுகின்றவன் அவ்வட்டாரத்தின் பிரஜையாகிறான்” என்று கூறும் இவர் அடிப்படையில் வட்டார எழுத்தாளர் ஆவார்.

368 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ள இவ்வகராதியில் பழமொழிகள், தொகுப்பாளரின் படைப்புகளில் சில பகுதிகள், நான் ஏன் எழுதுகிறேன் (பேட்டி) ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன. சுமார் 2000 சொற்களைக் கொண்டுள்ள இவ்வகராதியில் சில சொற்களுக்குப் பட விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

15. கொங்கு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி (2008)

மருத்துவர் நல்ல பழனிச்சாமியைப் பதிப்பாளியாகவும், இரா.ரவிக்குமாரை ஆசிரியராகவும் கொண்டு கொங்கு வட்டாரத்திற்கு ஐந்தாவதாக 2008 இல் வெளிவந்த அகராதி இது.

வாழ்த்துரை, அகராதிப் பயணம் என்னும் என்னுரைப் பகுதி உட்பட 23 பக்கங்களில் முன்னுரையைக் கொண்டுள்ள இவ்வகராதி 143 பக்கங்களில் சொற்பதிவைத் தருகிறது. உடுமலை ரவி என்று எழுதியவர் பெயர் இடம் பெற்றுள்ள இரண்டு சிறுகதைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. தலைசொல், விளக்கம், எடுத்துக்காட்டு என்னும் முறையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள இவ்வகராதியில் 3000 சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. 40 சொற்களுக்குப் பட விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளன. பெருமாள் முருகன் தொகுத்த அகராதியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இதன் தயாரிப்புப் புலப்படும்.

16. வழக்குச் சொல்லகராதி (2009)

முனைவர் பி.தமிழகன் தொகுத்த இவ்வகராதி இளந்தமிழ்ப் பதிப்பகத்தின் மூலம் 2009இல் வெளி வந்துள்ளது. இலால்குடி, திருச்சி, திருவரங்கம், குளித்தலை, முசிறி, உடையார் பாளையம், மணப்பாறை, துறையூர், பெரம்பலூர் ஆகிய பகுதிகளை எல்லையாகக் கொண்டு இவ்வகராதி தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. தொகுப்பாளர் கூறுவதுபோல் ஒருங்கிணைந்த திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வழக்குச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பின்னிணைப்புடன் 141 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ள இவ்வகராதியில் ஏறத்தாழ 3000 சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அகராதியியல் அடிப்படையில் மேம்பட்ட வளர்ச்சியை இதில் காண முடிகிறது. சொல், இலக்கணம், பொருள், எடுத்துக்காட்டு என்னும் முறையில் அமைந்த இவ்வகராதியை இளந்தமிழ்ப் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

17. நெல்லை வட்டார வழக்குச் சொல் தொகை (2012)

கரிசல் வட்டாரத்திற்கென்று வந்துள்ள மூன்றாவது அகராதி இது. மற்ற அகராதிகள் அனைத்தும் அகராதி எனப் பெயர் வழங்க, இவ்வகராதி மட்டும் சொல் தொகுப்பு என்னும் பொருளில் “தொகை” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வெள்உவன் அவர்களின் தொகுப்பில் தமிழினி பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. 90 பக்கங்களில் ஏறத்தாழ 3000 சொற்களைக் கொண்ட இவ்வகராதி சொல், பொருள் என்னும் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. 21 சொற்களுக்குப் பட விளக்கமும் இடம் பெற்றுள்ளன. பின்னிணைப்பாக 228 பழமொழிகள் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன. வழக்குச் சொல்லகராதியில் இறுதியாக வந்த அகராதி இதுவாகும்.

18. வழக்குச் சொல் அகராதி (2011)

தமிழகத்திற்குப் பதினேழு அகராதிகள் வந்துள்ள நிலையில் புதுவை-காரைக்கால் பகுதிக்கு முனைவர் சு.வஜ்ஜேவலு என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டு, ராணி வெளியீடுகள் மூலம் இவ்வகராதி வெளிவந்துள்ளது.

ஆய்வேட்டின் அமைப்பைக் கொண்ட இந்நூல், அறிமுகம், பாண்டிச்சேரி மாநில வரலாறு, அகராதி வகையும் தொகையும், சொல்லகராதி அமைப்பு, உழவுத்தொழிலில் பழகுசொற்கள், பெயர்ச்சொல், வினைச்சொற்கள், பிரெஞ்சு சொற்கள், முகமதியர் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள், இலக்கிய வழக்கும் பேச்சு வழக்கும், சொல்லமைப்பு எனப் பதினொரு பகுதிகளைக் கொண்டது. சொல்லடைவுப் பகுதியில் சொல், பொருள் என்ற அமைப்பு முறையில் 7000க்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

1982ஆம் ஆண்டு தொடங்கி இன்றுவரை (புதுவை-காரைக்கால் பகுதி உட்பட) பதினெட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகள் வெளிவந்துள்ளன. எனினும் மதுரை உட்பட இன்னும் சில பகுதிகளுக்கு அகராதிகள் வெளிவரவில்லை. இதுவரை தொகுக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ள வட்டார வழக்கு அகராதிகள் அனைத்தும் தமிழ் பேசும் பகுதிக்கான வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி தயாரித்தலுக்கான சொல் மூலங்களாக விளங்குவனவாகும்.

தமிழுக்கு அவ்வப்போது நேர்ந்துவரும் சிக்கல்களும் தேவநேயப் பாவாணரின் தீர்வுப் பணிகளும்

முனைவர் மா. பூங்குன்றன்
பதிப்பாசிரியர்,
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்
சென்னை.

தமிழ்மொழி தொன்மையானது. மாந்த வரலாற்றில் கூறப்படும் கற்காலம், வேட்டைக்காலம், மாழைக்காலம், வேளாண்மைக்காலம், நாகரிகக் காலம் அனைத்திலும் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தோற்றுவித்ததுதான் தமிழ்மொழி.

தமிழின மக்களின் வாழ்முறையில் கண்ட தொழில்நுட்பங்களான வேளாண்மை, நீர் மேலாண்மை, கட்டடவியல், கப்பலியல், கால்நடையியல், மருத்துவம் என அனைத்து தொழில்நுட்பக் கலைச்சொற்களையும் தமிழ்மொழி உள்ளடக்கியது. கல்வெட்டு, ஓலைச்சுவடிகள், செப்பேடுகள், நூல்கள், இலக்கியங்கள் ஆக அனைத்திலும் தமிழ்மொழி பதிவாகியுள்ளது. பொதுமக்களாலும், புலவர்களாலும், அரசர்களாலும், பல துறை மக்களாலும் வளர்க்கப்பட்ட மொழி தமிழ்மொழி. அயலவர் படையெடுப்பாலும், பண்பாட்டுச் சீரழிப்பாலும், அயல்மொழிக் கலப்பாலும் தமிழ்மொழி பலமுறை தாக்குதலுக்கு உட்பட்டதுண்டு.

அவ்வாறு பல தாக்குதல்களையும், சீரழிப்புகளையும் தனி மாந்தராக நின்று, அறிஞர்கள் பலர் சேர்ந்தும் தங்கள் அரும்பணியால் முட்டு கொடுத்து மொழியை நிமிர்த்திய நிகழ்வுகள் பல தமிழ்மொழி வரலாற்றில் உண்டு. அதேபோல் தமிழ்மொழி வரலாற்றில் அதைச் சீரழித்த தமிழறிஞர்களாகவும் பலர் இடம் பெறுகின்றனர். மொழிக்கலப்பால் நேர்ந்த சீரழிப்பைச் சரி செய்ய பலர் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மறைமலையடிகள் 'தனித்தமிழ் இயக்கம்'

தொடங்கினார். அதைத் தூக்கி நிறுத்த தேவநேயப் பாவாணர், பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார், பாவேந்தர் பாரதிதாசன் எனப் பலரும் பணியாற்றவில்லையென்றால் தமிழ்மொழியே அழிவுக்குள்ளாயிருக்கும். தேவநேயப்பாவாணரின் காலத்தில் தமிழுக்கு ஏற்பட்ட இடையூறுகளையும், வளர்ச்சிக்கு ஏற்பட்ட தடைகளையும், அவற்றைக் களையத் தேவநேயப் பாவாணர் எதிர்கொண்ட பணிகள் பற்றியும் இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

தமிழ்நாட்டின் தெற்கே சங்கரநயினார் கோவிலுக்கு அருகே உள்ள 'முறம்பு' என்னும் சிற்றூரில் கிறித்துவ விடையுழியர்கள் நடத்திய பள்ளியில் 'தேவநேயன்' என்ற பெயர் கொண்ட இளைஞராகப் பயின்றார் 'பாவாணர்'.

கிறித்துவ விடையுழியர் பள்ளியில் பாவாணர் பயின்றதால் இதற்கு முன்னர் விடையுழியர்களாகப் பணியாற்றி வந்த மேனாட்டார்களின்மேல் இவரின் பார்வை விழுந்தது. அப்போது முன்னர் ஒரு காலத்தில் விடையுழியராக வந்து தமிழ்மொழி உட்பட தென்னாட்டு மொழிகளை வகை பிரித்து அவை சமற்கிருதத்தினின்று வேறுபட்ட குடும்பமொழிகள் என்று ஆராய்ந்த கால்டுவெல் பெருமகனாரின் பணி அவரைக் கவர்ந்தது. அவருக்கு முன் இந்திய மொழிகளெல்லாம் சமற்கிருதத்தினின்று வந்தவை என்ற சமற்கிருத வல்லாளுமை ஆதிக்கக் கொள்கையை முறியடித்து ஒரு புரட்சிக் கருத்தை உருவாக்கியவர் கால்டுவெல் பெருமகனார் என்பதனால் அவர் மீது பாவாணருக்குப்

பெருநாட்டம் ஏற்பட்டது.

அவர் எழுதிய தென்னிந்திய அல்லது திராவிட மொழிக்குடும்ப மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண நூலை முழுவதுமாக எழுத்தெண்ணிப் படித்தார். சமற்கிருத்தினின்று வேறுபட்ட இம்மொழிகளை ஒரு குடும்பத்திற்குள் அடக்கலாம்; அதற்குத் 'திராவிட மொழிக்குடும்பம்' என்று பெயர் சூட்டியிருந்தார் கால்டுவெல். அம்மொழிகளுள் பெரியவையும் வளர்ச்சியுற்றவைமான தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் இந்நான்கு மொழிகளுக்கும் தனித்தனியே இலக்கணங்களும், அகராதிகளும் உருவாக்கப்படவேண்டும்; இந்நான்கும் ஒரே குடும்ப மொழிகளாதலால் திராவிட மொழிகளின் சொற்பிறப்பியல் அகராதி ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்று இரு முகாமையான செய்திகளைக் கால்டுவெல் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கால்டுவெல் பெருமகனார் காலத்தில் தமிழ்மொழியின் அரிய முதல் நூலாம் 'தொல்காப்பியம்' அவருக்குக் கிடைக்கப் பெறவில்லை என்று கூறுவர். உலக மொழிகளுக்கெல்லாம் தொல்காப்பியமே முதல் இலக்கண நூலாகும். ஒருவேளை அவருக்கு அந்நூல் கிடைத்திருந்தால் திருக்குறளைப் பரப்பியதைப் போல் உலக மொழிகளுக்கெல்லாம் முன்னோடியான இலக்கண நூல் என அதை அவர் உலகெங்கும் பறைசாற்றிப்பரப்பியிருக்கக்கூடும்.

அவரின் திராவிட மொழிக் குடும்பங்களின் ஒப்பிலக்கண நூலை நுணுகிப் படித்ததனால் ஆங்கில எருத்ததுறை (ஆக்சுபோர்டு) அகராதியையே படித்துக் கொண்டிருந்த தேவநேயப் பாவாணருக்குத் தமிழ்மொழி மீதும் திராவிட மொழிகளின் மீதும் பார்வை திரும்பியது.

ஆங்கில ஆக்சுபோர்டு அகராதியிலும் அவருக்கு மிகுதியாகக் கவர்ந்த பகுதி என்னவென்றால் ஒவ்வொரு சொல்லுக்குக் கீழும் கொடுக்கப்பட்டிருந்த சொல் வரலாறு, சொல் தோற்றம், சொற்பிறப்பியல் இவையே. ஆங்கில அகராதியில் அச்சொற்களெல்லாம் கிரேக்கம், இலத்தீனம், பிரஞ்சு, செருமானியம் இவற்றிலிருந்து வந்தவை என்ற குறிப்புகளே காணப்பட்டன. இது தவிர சொற்கள் பலவற்றிற்கும் வேர்மூலம் அறியப்படவில்லை என்ற குறிப்புகளைத் தேவநேயனார் காணத் தவறவில்லை. அவற்றைத் தனியாகப் பட்டியலிட்டுக் குறித்துக் கொண்டார்.

என்ன ஒரு வியப்பு என்றால் ஆக்சுபோர்டு ஆங்கில அகராதியில் அவர்கள் வேர்மூலம்

அறியப்படவில்லை என்று ஒதுக்கியிருந்த பலவற்றின் வேர்மூலத்தை தமிழ்வேர் மூலத்தோடு ஒப்பிடுகையில் அவை தமிழோடு ஒத்துப்போகும் ஓர் அரிய செய்தியைத் தேவநேயனார் முன் வைத்தார். உண்மையிலேயே ஆங்கிலச் சொற்கள் பலவற்றிற்கும் வேர்மூலங்கள் தமிழில் கிடைத்தன. தனக்கு முன் ஒரு பெரிய ஆய்வுப் பரப்பு விரிந்து கிடப்பதைத் தேவநேயனார் உணர்ந்தார்.

இதற்கிடையில் மேனாட்டாரான கால்டுவெல் பெருமகனார் இலண்டனில் வெளியிட்ட 'திராவிட மொழிக் குடும்பம் மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண நூல்' உலகம் முழுவதும் பரவியது. இதைக் கண்ணுற்ற சமற்கிருதப் பேராசிரியர்களான எமினோ, பர்ரோ இருவரும் திராவிட மொழிகளின் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை உருவாக்க முன்வந்தனர்.

இந்திய மொழிகள் அனைத்தையும் சமற்கிருதம் தன் வல்லாளுமையால் அடக்கிக்கொண்டு, சமற்கிருதம் ஒன்றே அனைத்து மொழிகளுக்கும் தாய்மொழி என்ற பொய் பரப்புதலைப் பலரும் செய்து கொண்டிருந்த நேரம் அது. ஆதிசங்கரர்கூட அச்செய்தியைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தார். ஆரியம் என்பதும் சமற்கிருதம் என்பதும் வெவ்வேறு அன்று என்பதுதான் இதில் வெளிப்படும் உண்மை. அதை எதிர்த்து சரியான குரல் ஒன்று கூட இந்திய அளவில் எங்குமே எழவில்லை. தென்னாட்டிலும் அவ்வாறே. வள்ளலார் ஒருவரே சமற்கிருதம் இந்திய மொழிகள் அனைத்திற்கும் தாய்மொழி என்றால், தமிழே தந்தை மொழியாகும் என்று எதிர்க்குரல் கொடுத்தார்.

ஆதிசங்கரர் என்பவர் இந்தியாவில் உள்ள ஆறு கடவுள் கொள்கைகளையும் ஒன்றிணைத்து வேதமதம் (அ) வைதீக மதம் என்ற பெயரில் ஒருங்கிணைத்த மதவியலாளர். ஆரியம் என்றாலும் இந்து மதம் என்றாலும் ஒன்றே. சமற்கிருதம் இந்து கொள்கை சார்ந்த நூல்கள் வேதங்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய வேதமொழி (vedic language) என்றவாறு இந்தியாவிற்குள் உள் நுழைந்த மொழி. வட இந்தியாவின் தொன்மையான பாலி, பிராகிருதம், போன்ற மொழிகளிலிருந்து சொற்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு மூலமொழிகளை அழித்துவிட்டு, தன்னை மட்டும் நிலைநிறுத்திக் கொண்ட மொழி சமற்கிருதம். வட இந்தியாவின் பல மொழிகளுக்கும் தாய்மொழி என்று கூறப்பட்டது. ஏனென்றால், மூலமொழிகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு அவற்றை அழித்து விட்டதால் சமற்கிருதம் மூலமொழியாகி விட்டது.

அதைப்போலவே தமிழ்மொழியோடும் சமற்கிருதம் கலந்து திரித்து அதனாலேயே தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், இன்னும் பல மொழிகளை உருவாக்கும் பணியைச் செய்து கொண்டிருந்தது. இதன் கலப்பால் பெரிதும் திரியாது இருந்தது தமிழ்மொழியே.

இருப்பினும், ஆதிசங்கரர் அனைத்து இந்திய மொழிகளுக்கும் தாய்மொழி சமற்கிருதம் என்று பரப்பிக்கொண்டிருந்தார். ஏற்கனவே ஆறு சமயங்களை ஒன்றிணைத்து அம்மூலங்களை அழித்து இந்துமதமாக்கிய அப்பெருமகன், அனைத்து மொழிகளும் சமற்கிருதத்தின் கீழ் என்று கூறத் தயங்கவில்லை. மற்றபடி ஆதிசங்கரர் ஒரு மொழி வல்லுநரும் அல்லர். அதை மறுத்து விடையளித்த வள்ளலாரும் ஒரு மொழி வல்லுநர் அல்லர். இந்து மதத்திற்கும் இந்து மதம் என்ற பெயரை ஆங்கிலேயேன்தான் பின்னாளில் வைத்தான்.

ஆனாலும், அவர் இந்துவிய வல்லாளருமை (ஆதிக்கத் தன்மையை எதிர்த்து தமிழ் தந்தை மொழி என்று கூறினார். மேலும் ஒரு புதிய மொழி பிறக்க வேண்டுமெனில் இரு மொழிக் கலப்பு இருக்க வேண்டும். தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் என இன்னும் பல மொழிகள் தமிழிலிருந்தே சமற்கிருதக் கலப்பால் உருவாகின. எனவே, சமற்கிருதம் தாயென்றால் தமிழ் தந்தை என்பதே சொல்லாமற் பெறப்படும் என்ற நிலையில் வள்ளலார் கூறியதும் மெய்ப்படுகிறது.

மேலும், வள்ளலார் காலத்தில் மணிப்பிரவாள நடையும் புகழ் பெற்றிருந்தது. தமிழோடு சமற்கிருதச் சொற்களைக் கலந்து எழுதுவது உயர் புலமைத்தனமாகக் கருதப்பட்டது. கூடுதலாக ஒரு மொழி தெரிந்திருந்தாலேயே அறிவாளி என்ற போலிக் கருத்தும் பரவியிருந்தது. அதனாலேயே பல போலி அறிவாளிகளும் அந்நாளில் தோன்றி நடை போட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்கள் தமிழ் மட்டும் தெரிந்தவர்களை ஒருபடி கீழாகவே மதித்தனர். ஒரு மொழிக் கூடுதலாகத் தெரிந்திருப்பது மட்டுமே அறிவாளித்தனம் என்ற வகையில் தமிழ் மொழியையே ஒருபடிக்கீழே மதித்தனர். சாமிநாத தேசிகர் என்றொருவர் அக்காலத்தில் தோன்றி தமிழ் மொழிக்குத் 'தமிழ் இலக்கணக் கொத்து' என்ற ஒரு நூலை எழுதினார். தமிழ்மொழிக்கு இலக்கணம் எழுதுமளவில் தமிழ்த்திறன் பெற்றிருந்தும் தமிழை ஒருபடிக்கீழாகவே மதிக்கலானார்.

அவர் எழுதிய நூல் ஒன்றில் கீழ்வருமாறு எழுதலானார்

“தமிழ் நூற்கு அளவிலை அவற்றுள் ஒன்றேயாயினும் தனித்தமிழ் உண்டோ! ஐந்தெழுத்தாலொரு பாடையென்று அறையவும் நாணுவர் அறிவுடையோரே! ஆகையால் யானும் அதுவே அறிக.”

என்றவாறு வடமொழியை உயர்த்தி, தமிழைத் தாழ்த்தி எழுதலானார். இதிலிருந்து அந்நாளில் நூல்கள் நிரம்ப வெளிவந்திருக்கிறது என்றாலும். அவை தனித்தமிழில் ஒன்றேனும் இல்லை என்பதை அவர் படம்பிடித்து காட்டுகிறார்.

அதற்கெல்லாம் விடை கொடுக்கும் வகையிலேயே இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் (1916) மறைமலையடிகள் தனித்தமிழ் இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். அவ்வியக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு ஒருபுறம் வரவேற்பு ஒருபுறம் என இரண்டையும் தாங்கிக் கொண்டு தனித்தமிழ் இயக்கம் செழிப்புற்று வளர்ந்து வந்தது.

அதற்குள் சமற்கிருதச் சொற்கள் பலவும் தமிழ்ச் சொற்கள் எவை வடமொழிச் சொற்கள் எவை என்று எளிதில் பிரித்தறிய முடியாதபடி வடிவம் மாறிக் கலந்து சொற்கள் தமிழோடு ஒன்றி இருந்தன. அவற்றைப் பிரித்தறிய வடமொழிச் சொற்களைப் பட்டியலிட்டு அயற்மொழி அகராதிகள் பலவும் வெளிவந்தன. மறைமலையடிகளாரின் மகள் நீலாம்பிகையம்மையார்கூட ஓர் அகராதியை வெளியிட்டிருந்தார். இருந்தாலும், பயன்பாட்டாளர்கள் அனைவரும் ஒவ்வொரு முறையும் அவற்றை எடுத்துப் புரட்டிப் பார்க்கும் வண்ணம் தனித்தமிழ் அகராதியினை எப்போதும் கையிலேயே வைத்திருக்க முடியாது என்கிற நிலையும் உருவானது.

அக்காலத்தில் இன்றைக்கு எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளிவந்த மேலோட்டமான பொழுதுபோக்கு இதழ்களான ஆனந்த விகடன், குமுதம் போன்ற இதழ்களையெல்லாம்கூட நாம் இன்றைக்குப் படித்துப் புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவில் சமற்கிருதக் கலப்பு மிகுந்து இருந்தது. தமிழ்த்தாத்தா என்று புகழ்ப் பெற்ற உ.வே.சா. அவர்களின் உரைநடை கூட எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி சமற்கிருதச் சொற்கள் மிகுதியாக விரவியே இருந்தது.

இந்த நேரத்தில்தான் தேவநேயப் பாவாணரின் அறிவு உழைப்பு தேவைப்பட்டது. 1932இல் 7800 பாடநூல்கள் சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவந்திருந்தன. அவற்றில்

நிரம்ப வடசொற்கள் கலந்துள்ளதாக அறிஞர்கள் கருத்து தெரிவித்தனர். 1936இல் அறிவியல் கலைச்சொற்களுக்கான மாநாடு ஒன்று சென்னையில் நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டில் அன்றைய முதலமைச்சர் இராசாசியும் கலந்துகொண்டார். அம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட 30க்கும் மேற்பட்ட அறிஞர்களும் முகாமையானவராகத் தேவநேயப்பாவாணர் கலந்துகொண்டார். அம்மாநாட்டில் 5300 தூய தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் சொற்கள் அடங்கிய பட்டியல் வெளியிடப்பட்டது.

அயற்மொழிச் சொற்களின்து தமிழ்மொழிச் சொற்களின் அமைப்பு எவ்வாறு வேறுபட்டுள்ளது என்பதைச் சற்றே ஆழ்ந்து பார்த்த மாத்திரத்தில் அயற்சொல் அகராதி துணையின்றியே புரிந்துகொள்ளும்படி தமிழ்ச் சொற்களின் அமைப்பையும் வேர்ச்சொல் மூலங்களையும் ஆராய்ந்து 'முதல் தாய்மொழி, வேர்ச் சொற்கள் கட்டுரைகள்' என்ற நூல்களைப் பாவாணர் வெளியிட்டார். கால்டுவெல்லின் தூண்டுதலால் வெளிநாட்டவரான பர்ரோ, எமினோ அவர்களின் முயற்சியால் வெளிவந்த திராவிட சொற்பிறப்பியல் அகராதியும் வெளிவந்தது. அது தமிழ்ச் சொற்கள் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளத்தில் எவ்வாறு பரவியுள்ளது என்பதைக் காட்டும் இனச்சொல் தொகுப்பாக மட்டுமே விளங்கியது. அந்த இனச்சொற்களுக்குச் சொற்பிறப்பியல் Etymological கூறும் நூலாக அது இல்லை.

இதைக் கண்ணுற்ற பாவாணர் தமிழ்மொழிச் சொற்களுக்குச் சொற்பிறப்பியல் தொகுப்புதேவைஎன்றுகருதினார். அதுமிகப்பெரிய பணியாகும். தனி ஒருவர் செய்வது கடினம் என்று அவருக்குப்பட்டது. ஒரு பல்கலைக்கழகமோ அரசோதான் இதனைச் செய்ய முடியும் என்ற நிலையில் சேலம் அரசினர் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த பாவாணர் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் தன் கோரிக்கையைத் தெரிவித்து விண்ணப்பித்திருந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் அவரைப் பேராசிரியராகப் பணியமர்த்தம் செய்தது. அப்பணியைத் தொடங்கி சில ஆண்டுகளே பணியாற்றிய அவரை அகவைப் காரணமாகப் பல்கலைக்கழகம் ஓய்வு கொடுத்தது; பணியும் இடை நின்றது.

தான் செய்யவிருந்த பெரும்பணிக்குத் தமிழக அரசின் உதவியை நாடினார் பாவாணர். தமிழ்நாட்டின் தமிழறிஞர்கள் பலரும் அரசிடம்

பரிந்துரை கோரினர். பெருஞ்சித்திரனார் தான் நடத்திவந்த 'தென்மொழி' இதழ் வழியாகப் பொதுமக்களின் உதவியுடன் ஒரு திட்டத்தை அமைத்தார். 'செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டம்' என்ற பெயர் கொண்ட அத்திட்டம் ஓராண்டுக்கு மேல் செயற்பட்டது. அரசு அதைக் கவனத்தில் கொண்டு அப்பெயரிலேயே அத்திட்டத்தை அரசுத் துறை இயக்ககமாக்கி, தேவநேயப்பாவாணரையே அவ்வியக்ககத்தின் முதல் இயக்குநராக அமர்த்தியது.

அதன்வழி சில ஆண்டுகளில் அடிப்படைப் பணியை உள்ளடக்கிய முதல் தொகுதியை உருவாக்கிக் கொணர்ந்தார். அதற்குள் அவரின் வாழ்வு நிறைவு பெற்றது. எனினும், அவர் தொடங்கிய பணி நிற்கவில்லை. அவர் உருவாக்கி வைத்த குறிப்புகள் வெளியிட்டிருந்த நூல்கள் இவற்றின் வழியே தமிழ்மொழிக்கு முழுவதுமாகச் 'சொற்பிறப்பியல் பேரகராதியை' 31 தொகுதிகளாக 13327 பக்கங்களில் 2011-இல் பணி நிறைவு செய்தது அவ்வியக்ககம்.

தேவநேயப் பாவாணரின் பணிகள்:

1. வாழ்நாள் முழுதும் தனித்தமிழில் பல துறைகளுக்கான கலைச்சொற்களை உருவாக்கித் தொகுத்தல்.
2. தமிழ்மொழிச் சொற்களை ஆராய்ந்து அதன் கட்டமைப்புகளின் தனித்தன்மைகளைக் கண்டறிந்து அதை அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் ஒப்பியன் மொழிநூல், முதல்தாய்மொழி, சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், வேர்ச்சொல் கட்டுரைகள் போன்ற நூல்களை வெளியிட்டல்.
3. தமிழ்மொழியிலுள்ள அனைத்துச் சொற்களின் வேர்மூலங்களையும், சொற்பிறப்பியலையும் ஆராயும் நோக்கில் தமிழ் பேரகராதியின் எழுபது விழுக்காட்டுச் சொற்களுக்குச் சொற்பிறப்பியல் கண்டறிந்து வெளியிட்டல்.
4. தனித்தமிழ் இயக்கம் நாட்டில் மறைமலையடிகுக்குப் பின் அதை ஆழ் ஊன்றும்படி நிலைநாட்டும் பணியில் நிறைவாகப் பாடுபடல்.
5. தமிழினத்தின் அடையாளங்களான பழந்தமிழர் பண்பாடு, நாகரிகம், மதம் போன்றவற்றை ஆராய்ந்து வெளியிட்டல்.
6. தமிழே திராவிடமொழிகளுக்குத் தாயும் ஆரியத்திற்கு முலமுமாகும் என்பதைத் தன் ஆய்வுப் பணியில் அதை ஆணித்தரமாக நிறுவியமை.

தமிழ் அகராதிகளின் வரலாறும் வளர்ச்சியும்

சு. பூமணி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
தரமணி,
சென்னை

கட்டுரைச் சுருக்கம்

தொல்காப்பிய உரிச்சொல்லின் விரிவே நிகண்டுகளின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டு உள்ளது. அவற்றிலிருந்து நிகண்டுகள் தோன்றி பின் இந்திய மொழிகளுள் சமஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், பாலி, பிராகிருதம் ஆகியனவற்றுள் நிகண்டுகள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. நிகண்டுகளின் செய்யுள் வடிவ மாற்று வடிவமே எளிய பொருள் கூறும் அகராதிகளாய் உள்ளன. அகராதிப் பணிகள் பல்வேறு பெயர்களில் நடந்து வருகின்றன. தமிழ், கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளுடன் இணைந்தும் அகராதி பிற துறைகளுடனும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. தமிழ் அகராதிகளின் வரலாறு எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்துள்ளன என்று இக்கட்டுரை வழியே காணலாம்.

அறிமுகம்

அகராதி வரலாறு வளர்ச்சி என்பது ஓரிரு நாட்களிலோ அல்லது ஓரிரு மாதங்களிலோ நடைபெற்றுவிடுவது அல்ல. அகராதி ஆக்கம் என்பது எளிய பணி அல்ல. இலக்கக் கணக்கில் பொருட்செலவு, ஆண்டுக் கணக்கில் கால அளவும், பெரும் புலமையும் கடும் உழைப்பும் தேவைப்படும் பணி அது. பண்டைத் தமிழ்க் கல்வி முறையில் பொருண்மை அறிவு கருதி இலக்கணமும் மாணவர்கள் கற்றனர். மொழிக் கல்விக்கு

தொல்காப்பியம், நிகண்டு, அகராதி எவ்வளவு இன்றியமையாதவை என்பது தெளிவாகும். தொல்காப்பியத்தில் அகராதியியல் செய்திகள் பல்வேறு நிலைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை, தொல்காப்பியத்தின் இடையியல், உரியியல், மரபியல் ஆகிய மூன்றும் நிகண்டுத் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. பதினேழாம் நூற்றாண்டுத் தொடங்கி தற்காலம் வரை தன்னுடைய வளர்ச்சி நிலையை பெரும் அளவில் வகித்துள்ளது.

தொல்காப்பியம்

நிகண்டு, அகராதிகளுக்கு முன்னோடியாக திகழ்வது தொல்காப்பிய உரிச்சொல்லே ஆகும். தமிழ் நிகண்டுகளின் சொற்பொருள் விளக்கமுறைக்கு வழிகாட்டியாக முழு முதல் நூலாக விளங்குவது தொல்காப்பியமாகும். இந்நூலின் ஒரு பகுதியாகிய சொல்லதிகாரத்திலே உரியியல் என்னும் பகுதி உள்ளது. இவ்வியலில் வெளிப்பட பொருள் விளங்காத நூற்றிருபது உரிச்சொற்களின் பொருள்களை தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார்.

‘உரிச்சொற் கிளவி விரிக்கும் காலை’
(தொல்.சொல்.298)

‘உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை’
என உரியியலைத் தொடங்கிய தொல்காப்பியரின் போக்கிலிருந்து மாறாது, பிங்கல நிகண்டின்

சிறப்புப் பாயிரமும்

‘உரிச்சொற் கிளவி விரிக்கும் காலை
விருப்புடன் நிலையிய வீறுகால் சிறப்பின்’

எனக் கூறிச் செல்கிறது. உரிச்சொற்கிளவி என்னும் சொல்வழக்கு மிகப்பழங்காலத்திலிருந்தே கையாளப்பெற்று வருகிறது. ஒரு சொல்லின் பல பொருளையும், பல சொல்லிற்குரிய ஒரு பொருளையும், ஆராய்வதற்கு நிகண்டுகள், அகராதிகளாக மாற்றம் பெறுவதற்குத் தொல்காப்பியம் வேராக காணப்படுவதை உணர முடிகின்றது. தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் பல திவாகரத்திலும் மாற்றமின்றி எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

‘உருவுட் காகும் புரையுயர் பாகும்’ – (உரியியல்.4)

‘குருவும் கெழுவும் நிறனா கும்மே’ – (உரியியல்.5)

‘செழுமை வளனும் கொழுப்பு மாகும்’ – (உரியியல்.56)

‘விழும் சீர்மையும் சிறப்பும் இடும்பையும்’ – (உரியியல்.57)

தொல்காப்பியத்தில் அமைந்துள்ள சொற்பொருள் விளக்கும் நூற்பாக்கள் சேந்தன் திவாகரம் முதலிய நிகண்டுகளில் வெளிப்பட்டுள்ளன. நிகண்டு நூல்களின் உள்ளடக்கம், வெளியீட்டு முறை ஆகியவற்றிற்கு தொல்காப்பியம் ஊற்றிடமாக விளங்கியது எனக் குறிப்பிடுவது மிகப் பொருத்தமாகும்.

‘ஐ ஒரு கு இன் அது கண் என்னும்
அவ்வா நென்ப வேற்றுமை உருபே’ –
திவாகரம்.ப.229

‘காரமும் கரமும் கனொடு சிவனி
நேரத்தோன்றும் எழுத்தின் சாரியை’ –
திவாகரம்.ப.229

‘மியா இக மோமதி இகும்சின் என்னும்
ஆவயின் ஆறும் முன்னிலை
அசைச்சொல்’ – திவாகரம்.ப.228

கருப்பொருள்களைப் பற்றியச் செய்திகளைக் கூறும் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார நூற்பா நிகண்டுத் தொகுதிகளின் வகைப்பாட்டிற்கு மூலமாய் இருந்திருக்கக்கூடும்.

‘தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப’ –
தொல்.பொருளதிகாரம்.18

தெய்வம் முதலில் சுட்டப்படுவதை போல நிகண்டுகளிலும் தெய்வப் பெயர்த் தொகுதி முதலிடம் பெறுகிறது. திவாகரத்தின் தொகுதிப் பாகுபாடு அமைக்கப் பெற்றிருக்கலாம். உயிர்களின் பிறப்பு முறை கொண்டு பொருள்கள் வகைப்படுத்தப் பெற்றிருக்கலாம்.

தமிழில் முதல் நூலாக விளங்கும் தொல்காப்பியத்தை வைத்தே இலக்கண வளர்ச்சியைக்கணிப்பதுமரபாக இருத்தலால்நாமும் அதே வழியில் செல்லலாம். தொல்காப்பியத்தில் அகராதியியல் செய்திகள் பல்வேறு நிலைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை, தொல்காப்பியத்தின் இடையியல், உரியியல், மரபியல் ஆகிய மூன்றும் நிகண்டுத் தோற்றத்திற்கு அடிப்படைகளாயின.

1. கடினச் சொற்களின் பொருள் விளக்கம்
2. மரபுச் சொற்களின் பொருள் வெளிப்பாடு
3. சொற்களின் பயன்பாட்டு வரையறை
4. கட்டுரை வடிவங்களின் பொருள் வெளிப்பாடு

மரபிலக்கணங்கள் இடைச்சொற்களின் பொருளை இரண்டு வகைகளில் விளக்கியுள்ளன. அவற்றுள் கட்டுரை வடிவங்களாகத் தோன்றும் இடைச்சொற்களின் பொருளை இலக்கணப்பொருள் எனும் நிலையில் விளக்குவது. ஒன்று இடைச்சொற்கள் பல்வேறு மொழிச் சூழல்களில் பயன்படுத்தப்படும் தன்மைக்கேற்பப் பொருள்களை விளக்குதல், மற்றொன்று இரண்டாவது வகைப் பொருள் விளக்கம் பொருள் வெறுமை என்று சுட்டப்படுகின்றது.

உரிச்சொல் மற்றும் இடைச்சொற்களைச் சொற்பொருண்மையியல் நோக்கில் ஆராயும் பொழுது அவை, பின்வரும் மூன்று வகைகளில் காணப்படுகின்றன.

1. ஒரு சொல் ஒரு பொருள்
2. ஒரு சொல் பல பொருள்
3. பல சொற்கள் ஒரு பொருள்.

சொற்பொருண்மையியலில் சொற்கள் பொருள் தொடர்பின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வகைப்பாட்டுள் இன்றியமையாதன பல சொல் ஒரு பொருள், ஒரு சொல் பல பொருள் என்பனவாகும். இவ்வகைப்பாட்டைத் தொல்காப்பியர் பின்னர் உரியியல் நூற்பாவில் சுட்டுகிறார்.

‘ஒரு சொல் பல பொருட்கு உரிமை தோன்றினும்’
‘பல சொல் ஒரு பொருட்கு உரிமை தோன்றினும்’ – (உரியியல்.1)

ஒரு சொல் ஒரு பொருள்

ஒரு பொருளை மட்டும் சுட்டுவதாய் வரும் சொற்கள் இடையியல், உரியியலில் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளன. இடையியலில் பதினொன்று சொற்களும் (என்று, தில், எற்று, மன்ற, தஞ்சம், கொல், எல், மா, அம்ம, ஆங்க, போலும்) உரியியலில் முப்பதெட்டு சொற்களும் (உகப்பு, உவப்பு, பயப்பு, இயைப்பு, இசைப்பு, பழுது, சாயல், முழுது, வம்பு, மாதர், புலம்பு, துவன்று, முரஞ்சல், வெம்மை, பொற்பு, வறிது, எய்யாமை, நன்று, தெவு, தெவ்வு, கழுமு, கருவி, கமம், அரியே, கவவு, கவர்வு, சேர், வியல், வய, வாள், துயவு, உயாவே, உசாவே, ஐ, முனைவு, வை, ஏறுழி) ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக,

கொல்லே ஐயம் – இடையியல்.20
கொல்-ஐயம்
எல்லே இலக்கம் – இடையியல்.21
எல்-இலக்கம்
பயப்பே பயனாம் – உரியியல்.9
பயப்பு-பயன்
பசப்பே நிறனாகும் – உரியியல்.10
பசப்பு-நிறன்.

ஒரு சொல் பல பொருள்

ஒரு சொல் பல பொருளைக் கொண்டிருக்கும். ஒரு சொல் பலபொருளிற்கு பின்வரும் தொல்காப்பிய நூற்பாவைச் சுட்டலாம்.

‘கடி என் கிளவி
வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை

விரைவே விளக்கம் மிகுதி சிறப்பே
அச்சம் முன்தேற்று ஆயிரைந்தும்
மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டாகும்மே
ஐயமும் கரிப்பும் ஆகலும் உரித்தே’. –
(உரியியல்.85)

மேற்காணும் நூற்பாவில் புதுமை, கூர்மை, சிறப்பு, மிகுதி என்பனவும் வரைவு, காப்பு என்பனவும் அச்சம், ஐயம் என்பனவும் ஒத்த தொடர்புடைய பொருள்களைக் கொண்டுள்ளன.

பல சொல் ஒரு பொருள்

ஒரு பொருளைக் குறிப்பதற்குப் பல சொற்கள் பயின்று வந்தால் ஒரு பொருள் பல சொல்லாகும். ஒரு பொருட் பன்மொழி ஒரு பொருட் பல் பெயர், ஒரு பொருட் கிளவி எனப் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. சான்றாக,

“கம்பலை சும்மை கலியே அழுங்கல்
என்றிவை நான்கும் அரவப்
பொருள்” – (உரியியல்.52)
“நொசிவும் நுழைவும் நுணங்கும்
நுண்மை” – (உரியியல்.76)

கம்பலை, சும்மை, கலி, அழுங்கல், என்ற நான்கு சொற்களும் பேரோசை எனும் பொருளையும் நொசிவு, நுழைவு, நுணங்கு என்பன நுண்மைப் பொருளையும் குறிப்பன.

சொல்தேர்வு

‘வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா உரிச்சொல்
மேன்’ – (உரியியல்.2)

வெளிப்படு சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்காது பொருள் வெளிப்படாத சொற்களையே தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்பது தொல்காப்பியரின் கருத்து வெளிப்படையாக அறியும் வண்ணம் உள்ளது.

நிகண்டு

தொல்காப்பியத்தின் ஓர் இயலான உரியியல். பிற்காலத்தில் தனியே வளர்ந்து சொற்பொருள் கூறும் முழுநூல் ஆகி உரிச்சொல், உரிச்சொற் பனுவல், கூட்டம், நிகண்டு என்னும்

பெயரால் வளர்ந்தன. பிற்காலத்தில் இத்தகைய நூல்கள் அனைத்தையும் நிகண்டுகள் என பொதுப்படக் கூறினும் முன்னோர் அவ்வாறு வழங்கவில்லை. நன்னூல் ஆசிரியர் உரியியலின் இறுதி நூற்பாவில்

‘பிங்கலம் முதலா
நல்லோர் உரிச்சொலின் நயந்தனர்
கொளலே’ - (நன்னூல்.460)

நிகண்டுகள் தமிழில் தோன்றுவதற்கு முன்னர் சொற்பொருள் உரைக்கும் நூல்கள் உரிச்சொல், உரிச்சொற்பனுவல் என்ற பொதுப் பெயர்களால் வழங்கப் பெற்று வந்தன. முதன்முதலில் நிகண்டு என்பது வடமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாக கலந்து சொற்களின் பொருள்களை உணர்த்தும் கருவி நூலுக்கு மட்டும் சிறப்பாக வழங்கப்பட்டது. பின்னர், நாளடைவில் சொற்பொருள் உணர்த்தும் நூல்களுக்கு எல்லாம் இப்பெயர் வழங்கத் தலைப்படலாயிற்று.

நிகண்டு என்னும் சொல்லுக்குக் கூட்டம் அல்லது தொகுதி என்பது பொருளாம். உயர்திணை அஃறிணை பற்றிய பெயர்களையும் வினைபற்றிய பெயர்களையும் பாசுபடுத்தி அவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவதோடு அச்சொற்களின் பொருள்களையும் வரையறுத்து உணர்த்துவது நிகண்டு நூல்களின் பொது இயல்பாகும். மொழிப் பயிற்சிக்கு ஏற்றதொரு கருவி நூலாக நிகண்டு விளங்குகிறது.

நிகண்டுகள் உரிச்சொற்பனுவல் என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பத்துத் தொகுதிகளாக விளக்கப்படுகின்றன. தெய்வம், மக்கள், விலங்கு, மரம், இடம், பல்பொருள், செயற்கை, பண்பு, செயல், ஒலி இந்த அமைப்பு முறையே தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

நிகண்டுகளில் காணப்படும் பத்துத் தொகுதிகளும் தொல்காப்பிய கருப்பொருள் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இடம் மற்றும் மக்கள் அகத் திணையியலையும் பண்புப்பெயர் உரியியலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டுள்ளது. சொல்லுக்குப் பொருள் கூறும் நெறி நிகண்டிற்குப் பின்பு அகராதி என்ற நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளது. தமிழில் முதல் நிகண்டான திவாகரத்தைத்

தொடர்ந்து இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நிகண்டுகள் தோன்றி வளர்ந்து எளிமையான முறையில் மனனம் செய்வதற்கு யாப்பு மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்திய மொழிகளுள் சமற்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், பாலி, பிராகிருதம் ஆகியனவற்றுள் நிகண்டுகள் உள்ளன.

நிகண்டுகளில் பெயர், வினை, இடை, உரி ஆகிய நான்கு சொற்களுக்கும் பொருள் கூறப் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள்ளும் அருஞ்சொற்களுக்கே நிகண்டுகளில் மிகுதியும் பொருள் விளக்கம் தரப்பெற்றுள்ளன. மொழியின் பொது இயல்பிற்கேற்ப, தமிழில் காலத்தோறும் பெருகியும் மாறியும் வந்துள்ள சொற்பொருள் வடிவங்களை அக்கால நிகண்டுகளின் வாயிலாக அறியலாம். நிகண்டுகளின் வாயிலாகச் சமயம், இலக்கியம், இசை, மருத்துவம் தொடர்பான பண்டைய மரபுச்செய்திகள் பலவற்றைக் கண்டறிய இயல்கிறது.

தொல்காப்பியர் காலத்திற்குப்பின் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி பலவகைகளிலும் சிறந்து விளங்கியது. அக்காலத்தில் சமய உணர்வும் சமய பரப்புச் செயல்களும் மிகுந்திருந்தன. பௌத்தம், சமணம், சைவம், வைணவம் ஆகிய சமயங்கள் தம் தலைமைப் பாட்டை நிலைநிறுத்த முயன்றன. இந்நிலையில் சமற்கிருதம் மிகுந்த செல்வாக்கு பெற்றிருந்தது. தமிழ்மொழியில் ஏற்கனவே இருந்த எண்ணற்ற திரிசொற்களுக்கும், நூற்றுக்கணக்கில் தமிழுடன் வந்துகலந்த சமற்கிருதச் சொற்களுக்கும் பொருள்விளக்கம் தருதற்கேற்ற கருவிநூல்கள் இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டோர்க்குத் தேவைப்பட்டன. சொற்பொருள்களைத் தருவதற்கு உரையாசிரியர்களுக்கு நிகண்டுகள் உதவியுள்ளன. மூலநூலாசிரியர்கள் பல நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் கையாண்ட சொற்களுக்குரிய சரியான பொருள்களை உரையாசிரியர்கள் எடுத்தியம்புவதற்கு ஏற்றவாறு இவை துணை செய்தன.

நிகண்டின் வளர்ச்சி நிலை

திவாகரம் நிகண்டு, பிங்கலம் நிகண்டு, உரிச்சொல் நிகண்டு, கயாதர நிகண்டு, பாரதி தீபம் நிகண்டு, சூடாமணி நிகண்டு, அகராதி நிகண்டு, கைலாச நிகண்டு, ஆசிரிய நிகண்டு, பல்பொருட் சூடாமணி நிகண்டு, சதுரகராதி, அரும்பொருள்

விளக்க நிகண்டு, பொதுகை நிகண்டு, நாமதீப நிகண்டு, பொருட்டொகை நிகண்டு, நாநாத்த தீபிகை நிகண்டு, கந்தசுவாமியம் போன்ற பல நிகண்டு நூல்கள் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளன. நிகண்டு நூல்களின் வளர்ச்சி பல மடங்கு பெருகி வருகின்றன.

நிகண்டுகள் சொற்பொருளுரைக்கும் வெறும் அகராதிகளாக போன்றல்லாமல் பல்துறைச் செய்திகள் சேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ள கலைக்களஞ்சியம் போல் திகழ்கிறது. எனவே தான் எண்ணற்ற அகராதிகள் தோன்றிய இக்கால கட்டத்தில் நிகண்டுகளின் தேவை பலருக்கும் பயன்தரக் கூடியனவாய் உள்ளன. அகராதிகளின் வருகையாலும் நிகண்டுகளின் தோற்றம் அற்றுப்போய்விடவில்லை.

நிகண்டு அமைப்பில் எளிமையாக்கம், நூற்பாக்களில் பா மாற்றம், யாப்பு மாற்றம், எதுகை அமைப்பு, அந்தாதி முறை பின்பு அகராதித் தோற்றத்திற்குப் பின் நிகண்டுகளில் ஏற்பட்ட எளிமையாக்கம் முதல் எழுத்தளவில் அகரவரிசை, முதல் இரு எழுத்தளவில் அகரவரிசை, முழுநிலையில் அகரவரிசை என்று எளிமையாக்கம் அமைந்துள்ளன.

அகராதி

பழங்காலத்தில் கிரேக்கம், உரோம் முதலிய இடங்களில் இலத்தீன் எழுத்துச் சுவடிகள் படியெடுக்கப்பட்டுப் பரவலாகப் பயிலப்பட்டன. சுவடிகளைப் படியெடுப்போரும், படிப்போரும், சுவடிகளின் ஓரங்களிலும் வரிகளுக்கு இடையேயும் பொருள் விளங்காத சொற்களுக்கு எளிய சொற்களால் பொருள் குறிக்கத் தொடங்கினார். இப்பழக்கம் பெரிதும் விரிவடைந்தது. இதனால் சுவடிகளில் குறிக்கப்பட்ட பொருளும் மிகுதலாயிற்று. இவ்வாறு எளிய இலத்தீன் அருஞ்சொற்கள் பொருளுடன் தனியாகத் தொகுக்கப்பட்டன. இம்முறையே அகராதியியலுக்குத் தோற்றுவாயாக அமைந்தது என்று எசு.எம்.கத்தீர் என்பார் சுட்டுவார்.

அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதும் இப்பழக்கம் சிறு சொற்பட்டியல்களைத் தொகுப்பதற்குரிய வழிமுறைகளை ஏற்படுத்தியது. இவ்வகையில் கி.மு.7-ஆம் நூற்றாண்டில்

மெசபடோமியாவில் தோன்றிய அக்காடியன் சொற்களின் சிறுபட்டியலும் ஒன்றாகும். இச்சிறு பட்டியலே உலகில் தோன்றிய முதல் சொற்றொகுதியாகும் எனக் குறிப்பிடுவர்.

வடமொழியில் சொல்லுக்குப் பொருள் கூறும் போக்கில் அமைந்துள்ளன. வடமொழியில் நிருத்தம் என்பது சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் தரும் பகுதியாகும். நிருத்தம் கி.மு.5-ஆம் நூற்றாண்டில் யாசுகர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. இக்காலக்கட்டத்திற்குப் பின்னர் நிகண்டுகளும் அகராதிகளும் தோன்றி வளர்ந்தன. அகராதிப் பணிகள் பல்வேறு பெயர்களில் நடந்து வருகின்றன. அகராதியின் வளர்ச்சி தமிழ், கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளுடன் இணைந்து வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

அகராதி வரையறை

அகராதி எனும் சொல்லிற்கு “சொற்களை அவற்றின் முதலிலுள்ள எழுத்துக்கள் வண்ணமாலையின் படி அகரம் முதலாக ஒன்றன் பின்னொன்றாயின் தொடர்ந்து வர அடுக்குப் பொருள் விளக்கம் புத்தகம்” என தமிழ்ச் சொல்லகராதி விளக்கம் தந்துள்ளது.

ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்கள் அனைத்தையும் அகர முதலிய எழுத்து வரிசையும் அமையும்படி ஒரு சேரத் தொகுத்து அவற்றின் பொருட்களை அம்மொழியாலே பிற மொழியாலேனும் விளக்கும் நூல் என கலைக்களஞ்சியம் கூறுகின்றது.

அகராதி வகைப்பாட்டுக் கூறுகள்

அகராதியில் இடம்பெறும் மொழிகளின் எண்ணிக்கை, தரவுகளின் காலம், பயன்பாட்டாளர் நோக்கம், சொற்றொகையின் அளவு போன்றவை தான் அகராதிகளை வகைப்படுத்துவதற்குரிய காரணிகளாக விளங்குகின்றன. அகராதியின் வகைப்பாட்டுக் கூறுகளாக ஆர்.ஏ.சிங் சில கூறுகளை குறிப்பிடுகிறார்.

1. பதிவுகளின் அடர்த்தி
2. மொழிகளின் எண்ணிக்கை
3. பதிவுச்சொற்களின் தன்மை
4. காலம்
5. பதிவுச்சொற்களின் அகரநிரல்

6. பயன்பாடு
7. பயன்படுத்துவோரின் நோக்கம்.

மொழி அடிப்படையிலான வகைப்பாடு

அகராதிகள் அவற்றில் இடம்பெற்றிருக்கும் மொழியின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் ஒருமொழி அகராதி, இருமொழி அகராதி, பன்மொழி அகராதி என மூன்று வகைகளாக பிரிக்கப்படுகின்றன.

ஒருமொழி அகராதி

அகராதியில் பதிவுச்சொல்லின் மொழியிலேயே பொருளும் அமைந்திருப்பது. தமிழ்-தமிழ், ஆங்கிலம்-ஆங்கிலம், இலத்தீன்-இலத்தீன் என அமையும் அகராதிகள் ஒரு மொழி அகராதிகளாகும். ஒருமொழி அகராதிகளில் பதிவுக்கூறுகளும் இன்றிப் பொருட்சொற்களை மட்டுமே கொண்டுள்ளன. பிற மொழியான ஆங்கில அகராதிகளில் பொருள் மட்டுமே இல்லாமல் ஒலிப்புமுறை, இலக்கணக்குறிப்பு போன்றவை இடம்பெற்றுள்ளன. ஒருமொழி அகராதியை தாய்மொழியாளர் மட்டுமல்லாமல் இரண்டாம் மொழியாகக் கற்க விரும்புவார்களும் பயன்படுத்துவர். ஒருமொழி அகராதிக்கு எடுத்துக்காட்டாக சதுரகராதி, மானிப்பாய் அகராதி, தமிழ்ப் பேரகராதி, தமிழ்ச் சொல்லகராதி, இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப் பெயரகராதி, தற்காலத் தமிழ்ச் சொல்லகராதி, பெருஞ்சொல்லகராதி போன்றவை பல உள்ளன.

இருமொழி அகராதி

பதிவுச்சொற்களுக்கு வேறு பிற மொழியில் பொருள் விளக்கம் தரும் அகராதிகள் இருமொழி அகராதிகள் ஆகும். இவ்வகையில் தமிழ்-ஆங்கிலம், ஆங்கிலம்-பிரெஞ்சு, தெலுங்கு-தமிழ் என இருமொழி அகராதிகள் இடம்பெரும். இவ்விரு மொழிகளைப் பதிவுச்சொல் மொழி மூலமொழி எனவும், பொருட்சொல் மொழி, இலக்கு மொழி எனவும் குறிப்பிடப் பெறுகின்றன. இருமொழி அகராதியின் நோக்கமானது பதிவுச் சொற்களுக்கு இணையான பிறமொழிச் சொற்களை, பிறமொழிப் பொருளை அறிந்து கொள்வதே ஆகும். இருமொழி அகராதிக்கு எடுத்துக்காட்டாக தமிழ்-போர்த்துகீசிய அகராதி, தமிழ்ப் பேரகராதி,

கரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி ஆகும்.

பன்மொழி அகராதி

இலக்குமொழியான பதிவுச்சொல் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்டதாய் இருந்தால் அவ்வகரா திகள் இலக்குமொழியின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப அகராதியினை வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றை பொதுவாய் இரண்டிற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் அமையும் அகராதிகளைப் பன்மொழி அகராதிகள் எனலாம். இவ்வகையில் பல சொற்றொகுதிகள் தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. 1846இல் இலத்தீன்-பிரெஞ்சு-தமிழ் அகராதி தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. வீரமாமுனிவர் 1742-இல் போர்த்துகீசு-இலத்தீன்-தமிழ் அகராதியைத் தொகுத்துள்ளார். இவற்றைப்போன்றே பதினாறு, பதினேழு மொழிச் சொற்றொகுதிகளும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அகராதி வளர்ச்சி

தமிழ் அகராதிகள் பதினேழாம் நூற்றாண்டிலேயே தோன்றித் தொடங்கிவிட்டன. அதைத் தொடர்ந்து பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு, இருபதாம் நூற்றாண்டு, தற்காலம் வரை வளர்ந்து வந்துள்ளன. பதினேழாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் அகராதிகளும், தமிழ்-போர்த்துகீசிய அகராதிகளும் தோன்றின.

பதினேழாம் நூற்றாண்டு அகராதி

- அகராதி மோனைக்கு அகராதி எதுகை
- பத்துச்சொல் அகராதி
- வைணவ விளக்கவுரை அருஞ்சொல் அகராதி
- தமிழ் போர்த்துகீசிய அகராதி.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு அகராதி

- சதுரகராதி
- தமிழ்-இலத்தீன் அகராதி
- இலத்தீன்-தமிழ் அகராதி
- தமிழ்-பிரெஞ்சு அகராதி
- வட்டார வழக்குத் தமிழ் அகராதி
- பெப்ரிசியசு தமிழ்-ஆங்கில அகராதி

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு அகராதி

- இராட்லர்-தமிழ்-ஆங்கில அகராதி
- வின்சலோ ஆங்கில-தமிழ் அகராதி
- யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் அகராதி
- ஒரு சொல் பல பொருள் விளக்கம்
- கிளாசிகல் தமிழ்-ஆங்கில அகராதி
- தரங்கம்பாடி அகராதிகள் மற்றும் இன்னும் பல அகராதிகள் காணப்படுகின்றன.
- பதினெண் சித்தர் அகராதி
- ந. கதிரைவேற்பிள்ளை அகராதி
- தமிழ்ச் சொல்லகராதி
- அபிதான சிந்தாமணி
- தமிழ் மொழி அகராதி
- தற்காலத் தமிழ்ச் சொல் அகராதி
- மதுரைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் அகராதி
- இலக்கண அகராதி போன்று பல அகராதிகள் தேவைக்கருதி இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியுள்ளன.

அகராதியுடன் தொடர்புடைய பிற துறைகள்

அகராதியியலின் வளர்ச்சி என்று நான் பார்ப்பது அகராதியியல் துறையோடு நின்றுவிடாமல் கணிப்பொறியியல், மொழியியல், இலக்கணம், இலக்கியம், சமூகவியல், நாட்டுப்புறவியல், உளவியல், அறிவியல், தத்துவவியல் போன்ற பல துறைகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகவும் உள்ளன. அகராதியியல் துறை பிற துறைகளுடன் தொடர்பில் உள்ளன என்பதை அறிய சிறு எடுத்துக்காட்டு,

- மொழியியல் - ஒலியியல், ஒலியனியல், உருபனியல்
- இலக்கணம் - இலக்கணக்குறிப்பு, இலக்கணப்பொருள்
- இலக்கியம் - சொல்தரவு, மேற்கோள், பொருள்
- சமூகவியல் - கிளைமொழி வகைகள், குறிப்புப்பொருள், பயன்பாட்டுச்சொற்கள்
- அறிவியல் - கலைச்சொல்லின் பயன்பாடு
- தத்துவவியல் - பொருள் விளக்கம்

நாட்டுப்புறவியல் - பேச்சுவழக்குச் சொற்கள், பண்பாட்டுச் சொற்கள்
கணிப்பொறி - சொல் தரவுத் தொகுப்பு, அகராதிப் பதிப்பு உருவாக்கம்.

முடிவுரை

மொழி வளர்ச்சிக்கு மூன்று முக்கிய ஆணிவேர்களான தொல்காப்பியம், நிகண்டு, அகராதி அடித்தளமாக அமைந்துள்ளன. பழமையான நூலான தொல்காப்பியத்திலேயே சொற்பொருளுரைக்கும் கருவியான உரிச்சொல் இருந்தது. தொல்காப்பியர் உரியியலிலும் நூற்று இருபது சொற்களுக்கும் பொருள் கூறியுள்ளார். தொல்காப்பியத்திலேயே நிகண்டு தோற்றத்திற்கான அடிப்படைக் கூறுகள் பல அமைந்துள்ளன. அதன் வழியில் தான் முதல் நிகண்டு தோன்றி பின் தொடர்ச்சியாக பல நிகண்டுகள் தமிழுக்கு கிடைத்துள்ளன. பெயர், வினை, இடை, உரி என்ற நால்வகைச் சொற்களும் நிகண்டுகளில் தொழிற்பெயர் வடிவில் அமைத்து பொருண்மை சுட்டப்பெற்றுள்ளன. நிகண்டுகள் சொற்பொருளுரைக்கும் வெறும் அகராதிகள் போன்றல்லாமல் பல்துறைச் செய்திகள் சேர்த்து வைக்கப்பெற்றுள்ள பெருங்களஞ்சியங்களாகத் திகழ்கின்றன. எனவே, எண்ணற்ற அகராதிகள் தோன்றிவிட்ட இக்காலக்கட்டத்திலும் நிகண்டுகள் பலவகைகளிலும் பயன்தரக் கூடியனவாக உள்ளன. இந்திய மொழிகளுள் சமற்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், பாலி, பிராகிருதம் ஆகியனவற்றுள் நிகண்டுகள் உள்ளன. தமிழ் அகராதிகள் பதினேழாம் நூற்றாண்டிலேயே தோன்றி தொடர்ந்து பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு, இருபதாம் நூற்றாண்டு, தற்காலம் வரை அகராதிகளின் வளர்ச்சி பெரும் வளர்ச்சியாக வளர்ந்து வந்துள்ளன. அகராதிப் பணிகள் பல்வேறு பெயர்களில் நடந்து வருகின்றன. அகராதியின் வளர்ச்சி தமிழ், கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளுடன் இணைந்து வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

கொற்கை

இரா.பேச்சியம்மாள்
ஆசிரியர்
திருவள்ளூர்

முன்னுரை

ஒவ்வொரு மொழிக்கும் என்று தனியான பண்பாட்டுக் கூறுகளும், கட்டமைப்பும் உண்டு. அவ்வாறு இருந்தால்தான் அது தனிப்பட்ட மொழி என நிலைநாட்டிக்கொள்ள முடியும் . தமிழ் மொழியானது பிறமொழிக்குத் தாயாகவும் , பிறமொழியின் சொற்களை நீக்கினாலும் தானே தனித்தியங்க வல்லதாகவும் உள்ளது. சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்தான் பாண்டியமன்னன் .

ஊர்களின் பெயர்கள் ஓர் இனத்தின் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட மொழி பேசும் மக்களின் அடையாளங்களாக, அவர்களின் முகவரியாக, பண்பாட்டின் விழுமியங்களாக விளங்கின. தமிழர்கள் ஒவ்வொரு ஊரின் பெயரையும் தக்க காரணங்களுடன் வைத்துப் போற்றி வாழ்ந்தனர்.

தமிழ்நாட்டு ஊர்ப்பெயர்களில் மறைந்திருக்கும் தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும் இதன் மூலமாக வெளிப்பட்டன. இக்கட்டுரையில் பாண்டியனின் இரு தலைநகரங்களுள் ஒன்றான கொற்கை பற்றியும் , கொற்கை பற்றிய குறிப்பிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளும் தமிழரின் வரலாறு , பண்பாடு பற்றியும் காண்போம்.

கொற்கையின் வேறு பெயர்கள்

இவ்வூர் சங்க இலக்கியம் மற்றும் வரலாற்றில் 'மதுரோதய நல்லூர், பாண்டியக் கபாடம், கொல்கை, பொற்கை, கொல்கை குடா, கொற்கைமுன்றுறை, கொற்கைப் பெருந்துறை' (1,2

) என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியங்களில் கொற்கை

“நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே”⁽³⁾

என்று சிலப்பதிகாரம் வழக்குரை காதையில் கண்ணகி பாண்டிய நெடுஞ்செழியனைப் பார்த்து இவ்வாறு அழைப்பதாக இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். பாண்டிய மன்னர்களின் வளமைக்குக் காரணம் கொற்கைத் துறைமுகம் அவர்கள் வசம் இருந்ததே என்பதையே கண்ணகி சிலப்பதிகாரத்தில் சுட்டிக்காட்டுகிறாள். சங்க இலக்கியங்கள் கொற்கையின் சிறப்பைப் பாடுகின்றன. இந்தக் கொற்கையே கி.பி. 130-ஆம் ஆண்டுவரை பாண்டியர்களின் முதன்மைத் தலைநகரமாகத் திகழ்ந்துள்ளது என்று தாலமியின் பயணக் குறிப்புகள் மூலம் தெரியவருகிறது. பெரிபுளூசு, பிளினி போன்ற மேலைநாட்டு பயணிகளும் கொற்கைத் துறைமுகத்தையும் அங்கு விரிவாக நடைபெற்ற முத்து வணிகம் பற்றியும் வியந்து குறிப்பிட்டுள்ளனர்

கி.பி. 130 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பு இவ்வூர் பாண்டியர்களின் துறைமுகப் பட்டணமாகவும் இரண்டாம் தலைநகராகவும் திகழ்ந்துள்ளது. விறற்போர் பாண்டியன், மறப்போர் பாண்டியர், வெற்றிவேல் செழியன்⁽⁴⁾ ஆகிய பாண்டிய மன்னர்கள் கொற்கையை ஆண்டு வந்த செய்தியினைச் சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டுவந்த காலத்தில் கொற்கை மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை எல்லாம் செவ்வனே நிறைவேற்றினான் என்பதும் சங்க இலக்கியச் செய்திதான்.

கொற்கைத் துறைமுகம்

கொற்கைத் துறைமுகத்தின் வழியாக 16,000 அரேபியக் குதிரைகள் பாய்மரக் கலங்கள் மூலம் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுப் பாண்டிய நாட்டுக் குதிரைப்படையுடன் இணைத்த செய்தியை ‘வாசப்’ என்ற வரலாற்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். “நீரின் வந்த நிமிர் பரி புரவியும்”⁽⁵⁾ என்ற சங்க இலக்கியத் தொடர் மூலம் குதிரை இறக்குமதியான செய்தி பற்றி அறிந்துகொள்ளலாம். கிளாடியசு, நீரோ (கி.பி. 54-68) போன்ற உரோமானிய மன்னர்களின் ஆட்சியின்போது அரசர்கள் பரிசுகளைப் பரிமாறிக் கொண்டு பாண்டிய நாட்டுடன் வணிகம் மேற்கொண்டுள்ளனர்.

அகஸ்டஸ் என்னும் உரோமானிய மன்னனின் ஆட்சியில் பாண்டிய வேந்தர்கள் உரோமானியர்களின் அரசவைக்குக் கொற்கை முத்துகளைப் பரிசாக அனுப்பிய செய்தியை வரலாற்று அறிஞர் சிடிராபோ குறிப்பிடுகிறார். உரோமப் பேரரசி கிளியோபட்ரா முத்துகள் மீது மிகுந்த ஆசை கொண்டிருந்தார். இவரது கிரீடத்தில் கொற்கை முத்துகள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. ரோமநாட்டின் பெண்கள் தமிழகத்து முத்துகளையும், மணிகளையும் வாங்கி ரோமானியக் கருவூலத்தைக் காலிசெய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது என்று ரோமானிய செனட்டில் தாலமி பேசியதாக ஒரு செய்தி உண்டு. கொற்கை முத்தைப் பெரிதும் விரும்பி வாங்கியதால் ரோமானியப் பொருளாதாரமே நலிவுற்றதாக மற்றொரு உரோம நாட்டு மன்னன் இந்த செனட்டில் தெரிவித்துள்ளான்

‘மறப் போர் பாண்டியர் அறத்தின் காக்கும் கொற்கை அம் பெருந்துறை முத்தின் அன்ன’⁽⁶⁾

கொற்கை முத்துகள் சிறந்தனவாக மதிக்கப்பட்டன என்பதை நற்றிணையும் ஐங்குறுநூறும் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

... .. ஈண்டு நீர் முத்துப்படு பரப்பின் கொற்கை முன் துறை⁽⁷⁾

கொற்கைத் துறையின் கடல் நீரில்

முத்துகள் விளையும் அலங்கு இதழ் நெய்தல் கொற்கை முன் துறை இலங்கு முத்து உறைக்கும் எயிறு கெழு துவர் வாய்⁽⁸⁾

பல போர்களில் வீரத்துடன் போரிட்டுக் காத்து வந்த பாண்டியர்களின் கொற்கையின் பெரிய துறையின் முத்தைப் போலப் புன்னகை பூக்கும் ஒளிபொருந்திய பற்களும் பவளம் போன்று சிவந்த வாயும் கொண்ட தலைவி.

புகழ் மலி சிறப்பின் கொற்கை முன் துறை அவிர் கதிர் முத்தமொடு வலம்புரி சொரிந்து⁽⁹⁾

ஒளிர்விடும் பொன்னால் செய்த நெற்றிப்பட்டம் அணிந்த வெற்றிக் களிறுகளை உடைய பாண்டிய மன்னனின் கொற்கைத் துறையில் ஒளிர்விடும் முத்துகளும் வலம்புரிச் சங்கும் சிதறிக் கிடக்கின்றன.

இவர் திரை தந்த ஈர்ங்கதிர் முத்தம் கவர் நடைப் புரவிக் கால் வடுத்தபுக்கும் நந்தேர் வழுதி கொற்கை முன்துறை⁽¹⁰⁾

கொற்கைத் துறையில் கடல் அலை கரையில் முத்துகளைக் குவிக்கின்றது. கடற்கரையில் சிதறிக் கிடக்கும் இந்த முத்துகள் செல்வந்தர் ஏறிவரும் குதிரையின் காலடிக் குளம்புக்குள் மாட்டி அவற்றிற்கு இடையூறாக அமைகின்றன. அந்த அளவிற்கு முத்துகள் கொட்டிக்கிடக்கின்றனவாம்.

சீர் உடைய விழு சிறப்பின் விளைந்து முதிர்ந்த விழு முத்தின் இலங்கு வளை இரும் சேரிகள் கொண்ட குடி பாக்கத்து நல் கொற்கையோர் நசை பொருந்⁽¹¹⁾

மதுரைக் காஞ்சி வரிகளில் கொற்கைத் துறைமுகத்தின் சிறப்பு வியந்து போற்றப்படுகிறது.

‘கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு’⁽¹²⁾

கொற்கையின் பெருந்துறை முத்துகளைப் பெற்றுள்ளது என்று சிலப்பதிகாரம் விவரிக்கிறது. இந்த அளவிற்குக் கொற்கை வணிக நகரமாக விளங்கி தமிழர்களின் பெருமையை உலகிற்குப் பறைசாற்றியது .

முத்தின் சிறப்பு

முத்துகள் வாழும் உயிரினமான முத்துச் சிப்பிகளிலிருந்து பெறப்படும் மணிக்கற்களாகும் . முத்து எப்போது யாரால் கண்டறியப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. இக்கற்களை, ஆதி மனிதன் கண்டறிந்து உலகுக்கு அளித்த, இயற்கையான கொடையாகக் கருதலாம். உணவுக்காக ஆதிமனிதன் கடல் மற்றும் ஏரிகளிலிருந்து சிப்பிகளைச் சேகரிக்கும் போது நிகழ்ந்த கண்டுபிடிப்பு இதுவாகும்.

இயற்கை, முத்தைத் தயாரித்து முடிக்கப்பட்ட பொருளாகவே நமக்கு அளிக்கிறது. இதற்கு மேல் முத்தைப் பட்டை தீட்டவோ பளபளப்பாக்கவோ தேவையில்லை. பளபளப்பு , ஒளிர்வு போன்ற தன்மைகள் இயற்கையிலேயே அமையப்பெற்ற நன்முத்துகள், கனிமங்களிலிருந்து பெறப்பட்டு, மனிதனால் பட்டை தீட்டிப் பளபளப்பாக்கப்பட்ட மணிக்கற்களை விடச் சிறந்தவை ஆகும்.

சங்க இலக்கியம் மற்றும் தொல்லியல் வரலாற்று ஆய்வுகள் பண்டைய தமிழகத்தில் பாண்டிய நாட்டின் கொற்கைத் துறையில் கிடைத்த உலகப் புகழ்பெற்ற முத்துகள் பற்றியும் இப்பகுதியில் செழித்தோங்கிய முத்துக்குளித்தல் தொழில் பற்றியும் ரோம் மற்றும் அரேபிய நாடுகளுக்கு முத்து ஏற்றுமதியானது குறித்தும் பதிவு செய்துள்ளன. முத்து, விலை மதிப்பற்ற நவரத்தினங்கள் எனப்படும், ஒன்பது வகையான மணிக்கற்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. முத்து ஒன்பது நவரத்தினங்களுள் இரண்டாம் இடம் வகிக்கிறது. முத்து திடமானதும், ஒளி பொருந்தியும், வெண்மை நிறத்துடனும், உருண்டை அல்லது முட்டை வடிவத்துடனும் காணப்படுகிறது. உயர்ந்த வகை உருண்டை வடிவ முத்துகளுக்கு ஆணிமுத்து என்று பெயர். அளவில் சற்றுப் பெரிதாகவும், மிகுந்த அழுத்தம் உடையதாகவும் அதிக ஒளிர்ந்தன்மையுடனும் பளபளப்பாகவும் காணப்படும்.

முத்து தூய்மை , புனிதம் , முழுமை போன்ற தன்மைகளின் சின்னங்களாகவும் , நல்லொழுக்கம் , அன்பு, ஞானம், நீதி, ஆன்மிகம், நியாயமுடைமை போன்ற மனிதப் பண்புகளைப் பிரதிநிதிப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய முத்துகளில் கொற்கையில் கிடைத்த முத்துகள் உலகில் முதல் தரம் வாய்ந்ததாக இருந்து, உலகநாடுகளுக்குப் பாண்டிய மன்னர்களின் காலத்தில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளன⁽¹³⁾. கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் இந்தியா வந்த கிரேக்க மாலுமி பெரிபுளூஸ் கொற்கையைக் 'கொல்கி'

என்று குறிப்பிட்டு அது பாண்டியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்ததாகவும் எழுதியுள்ளார்.

தமிழர்கள் உலகில் எங்கெல்லாம் வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் நம் தமிழகத்தின் ஊர்களும் நிலைபெற்றுள்ளன. "பாகிஸ்தானிலும் ஒரு கொற்கை உள்ளது" என்று ஒரு வரலாற்று ஆய்வாளர் நூலில் படித்திருக்கிறேன்.⁽¹⁴⁾ இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இந்தக் கொற்கை இன்று குக்கிராமமாக இருப்பது கண்களில் நீரை வரவழைப்பதாகவே உள்ளது

கடல் கொண்ட கொற்கை

பிற்காலத்தில் மான்கோபோலோ மற்றும் கிரேக்கர்களின் குறிப்புகளிலிருந்து கொற்கையை ஆய்வு செய்த பிஷப் காட்டுவெல், அன்றைய ஆங்கிலேய அரசின் உதவியுடன் இங்கே அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொண்டார். அவர் எழுதிய குறிப்பில், 'இங்கே நிலமட்டத்திலிருந்து எட்டு அடிக்குக் கீழே பழங்காலக் கொற்கைத் துறைமுகம் இருந்துள்ளது. அதில் பாதி கடலிலும் மீதி தாமிரபரணியிலும் புதைபடிவருக்கலாம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அன்றைய காலத்தில் தாமிரபரணி இங்கே வடக்கு நோக்கி ஓடியது. தற்போது நதி திசைமாறி ஏரலை நோக்கி தெற்குத் திசையில் ஓடுகிறது. அதை உறுதி செய்யும் வகையில் இங்கே நட்டாத்தியம்மன் கோயில் இருக்கிறது. ஆற்றின் நடுவே அமைந்த அம்மன் கோயில் என்பதே அதன் பொருள். ஆறு இன்று திசை மாறியிருப்பதை இது உணர்த்துகிறது. அதன் பின்புமத்திய அரசின் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை கொற்கையில் 12 இடங்களில் அகழ்வாராய்ச்சி செய்து ஏராளமான தொல்பொருள்களைக் கண்டெடுத்துள்ளது.

தென் தமிழகத்தைக் கடல்கோள் கொண்டபோது கொற்கை அழிந்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. அழிவுக்கு இன்னும் பல காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால், இன்று கொற்கையில் கடல் இல்லை; கடல் அலைகள் இல்லை; கடல் காற்றுக்கூட இல்லை. ஆனாலும், ஊருக்குள் நடக்கும் போது பாதத்தின் அடியில் சங்குகளும் சிப்பிகளும் மிதிபடுகின்றன. வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த தமிழர் வரலாற்றின் எஞ்சிய சான்றுகள் அவை.

இன்று

தூத்துக்குடி மாவட்டம், தூத்துக்குடியில் இருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் வழியில்

இருக்கிறது கொற்கை. 25 கிலோமீட்டரில் ஏரலுக்கு முன்பாக ஒரு சிறிய சாலை வடக்கு நோக்கித் திரும்புகிறது, அந்தச் சாலையில் பயணித்தால் வாழவல்லான் என்ற கிராமத்திற்கு மூன்று கிலோ மீட்டர் கிழக்கிலும், உமரிக்காடு கிராமத்திற்கு நான்கு கிலோமீட்டர் வடக்கிலும் கொற்கை அமைந்துள்ளது, ஊர் முகப்பில் வீழ்ந்து கிடக்கிறது ஒரு மரம். சுமார் 2000 ஆண்டுகள் பழமையான வன்னிமரம் என்கிறார்கள். அதன் கீழே சில கற்சிலைகள் இருக்கின்றன. வரலாற்றை அசைபோட்டபடி கொற்கையில் கால் வைத்தபோது வெறுமை மனத்தில் அப்பிக்கொண்டது. ஆள் அரவமற்ற தெருக்கள், சிறு பள்ளிக்கூடம், ஆளே இல்லாத ஒரு தேநீர்க் கடை எனச் சிறு கிராமமாகக் காட்சியளித்ததுகொற்கை. என்முதாதையர்வாழ்ந்த ஊர் இது! என்னைப்போல் ⁽¹⁵⁾ எத்தனையோ பேர் அங்கே கள ஆய்வு மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். நாம் நடக்கும் இந்தச் சாலையிலா முத்துகளைக் குவித்து வைத்து விற்றார்கள்? ஆயிரக்கணக்கில் அரேபியக் குதிரைகள் வந்திறங்கிய துறைமுகமா இது? எங்கே அந்த கடல் அலைகள்? எங்கே அந்தக் குளம்பொலிகள்? காலச்சக்கரத்துக்கு இரக்கம் ஏது? என்கின்றனர் இன்றைய ஆராய்ச்சியாளர்கள். கொற்கை அமைதியான ஊர், அருகில் உள்ள புன்னைக்காயலில் கடல் உள்ளது, புன்னைக்காயலில் இருந்து கொற்கை வரும் சாலை மிகவும் அழகான ஒன்று, வளர்ச்சியடையாத சிறிய சிற்றூரின் இயல்பு அப்படியே கொற்கையில் உள்ளது.

மரங்களைப் பாதுகாக்க அதை புனிதமாக்கிவிடுவது எளிய வழி, இங்கேயும் அது தான் நடந்திருக்கிறது, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையான வன்னிமரத்தைக் கடவுளாக்கி வழிபடுகிறார்கள், செருப்புப் போட்டுக் கொண்டு அருகில் போகக் கூடாது என்று ஒரு பெண்மணி சொன்னார். நாங்கள் மரத்தின் அருகில் சென்று அதைத் தொட்டுப்பார்த்தோம். மிகப்பழமையான மரம், கொற்கையில் நடந்த சகல மாற்றங்களுக்கும் அந்த ஒற்றை மரம் தான் சான்று. எவ்வளவோ மாந்தர்களை, வாழ்க்கை மாற்றங்களை அந்த மரம் கண்டிருக்கக்கூடும், மரத்தின் பட்டை களை உடைக்கமுடியவில்லை. அவ்வளவு கடினமேறியிருக்கிறது,

“இந்த மரம் எங்களுக்குச் சாமி . அங்கே பாருங்க ஐந்து தலை நாகம் போல ஒரு உருவம் இருக்கிறது” என்று ஒரு பெண் சுட்டிக்காட்டினார், உண்மையில் பட்டுப் போன மரம் துளிர்க்கத் துவங்கி இயற்கையில் நாகப்படம் போன்ற அமைப்பு உருவாகியிருக்கிறது, மரத்தின் முன்னால் ஒரு

பலிச்சிற்பம் காணப்படுகிறது, கல்லால் ஆன சிறிய விளக்குமாதம் ஒன்றுள்ளது. கொற்கையில் எங்கே தோண்டினாலும் கடற்சிப்பிகள், சங்குகள் கிடைக்கின்றன, ஒரு காலத்தில் இங்கே சங்கில் அலங்காரப் பொருட்கள் செய்யும் தொழிற்சாலை இருந்திருக்கக் கூடும் என்கிறார்கள்,

“அக்கசாலை எனப்படும் பண்டைய நாணயச்சாலை, அங்கேயிருந்திருக்கிறது, அக்கசாலை ஈசுவரமுடையார் என்றொரு கோவில் வாழைத்தோப்பு ஒன்றினுள் இடிபாடுகளுடன் காணப்படுகிறது. முன்பு முகப்பில் ஒரு வளைவு இருந்தது. அதில் “பழமையான கொற்கை அக்காசாலை சிறிஈசுவரமுடையார் திருக்கோவில் விநாயகர் ஆலயம்” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. தற்போது அந்த வளைவு உடைந்து போய் வாழைத் தோப்பினுள் விழுந்துகிடக்கிறது, இக்கோவிலின் சுற்றுச்சுவர்களில் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இந்தக் கல்வெட்டுகள் கோவிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட கொடையைப் பற்றி கூறுகின்றன” பத்தாண்டு இடைவெளியில் கள ஆய்வு மேற்கொண்டவர்களிடம் பேசும்போதே கொற்கையின் மாற்றம் தெரிகிறது .

கொற்கை கடற்கரை அருகே இருந்த போதும், வளமையான நிலமாகவே உள்ளது, இங்கே நெல், வாழை, வெற்றிலை ஆகியவை பயிரிடப்படுகின்றன. கொற்கையை நோக்கி வரும் வழியில் சேந்தமங்கலம், மாறமங்கலம், மங்கலக்குறிச்சி என்று பாண்டிய மன்னர்கள் தானம் வழங்கிய மங்கலமான கிராமங்கள் வரிசையாக உள்ளன, பாண்டிய மன்னர்களின் நினைவுகளைச் சுமந்த ஊர்கள் கொற்கையைச் சுற்றிலும் காணப்படுகின்றன,

இந்தப் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட செப்புக்காசுகளில் வெற்றிவேல்செழியன் என்ற பாண்டிய மன்னனின் பெயர் பொறித்த வட்டெழுத்துகள் காணப்படுகின்றன. கொற்கையில் பழமையான கோவில் ஒன்று காணப்படுகிறது. அது கண்ணகி கோவில் என்று கருதப்படுகிறது. கொற்கையைச் சுற்றிய ஊர்களில் கண்ணகி என்று பெயரிடப்படுவதும் அதிகம் காணப்படுகிறது. இந்தக் கோவிலில் பூசை செய்வரை சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது இது வெற்றிவேல் அம்மன் என்றும், பாண்டியர் காலத்துக் கோவில் என்றும் அவர் நினைவுகூர்ந்தார். சிலப்பதிகாரத்தில்

கூறப்படும் வெற்றிச்செழியன் எனும் பாண்டியன் இக்கோவிலைக் கட்டியிருக்கலாம் என்று அவர் கூறினார்.

கொற்கையில் கன்னிமார்குட்டம் எனப்படும் சிறிய நீர்த்தேக்கம் ஒன்றும் காணப்படுகிறது. அது மன்னர்கள் குளிக்கப் பயன்படுத்தியது என்று கூறினார் ஓர் உள்ளூர் உழவன். கொற்கையில் கண்டு எடுக்கப்பட்ட வெண்சங்குகள் பலரது வீடுகளிலும் காணப்படுகின்றன, அகழ்வாய்வு மேற்கொண்டவர்களும் சங்குவளையல்களை நிறைய சேகரித்திருக்கிறார்கள், இந்தப் பகுதியில் காணப்படும் உறைகிணறுகள் இது ஒரு துறைமுக நகரமாக இருந்ததற்குச் சாட்சியாக உள்ளன. இப்போதுள்ள குளம் முந்திய காலத்தில் பெரிய இடுகாடாக இருந்திருக்கிறது என்றும் அங்கே தோண்டுகையில் முதுமக்கள் தாழி கிடைக்கின்றன என்றும் உள்ளூர்வாசிகள் கூறினார்கள் .

இங்கே கண்டறியப்பட்ட பாளையோட்டில் காணப்படும் தமிழி எழுத்துகள் கி.மு. 785 முதல் 95 ஆண்டுகள் கூடவோ குறைவாகவோ இருக்கக்கூடும் எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் அரிய கண்டுபிடிப்பாகும். இன்றைய கொற்கையில் கடல் இல்லை, ஆனால் அதன் நினைவுகளில் அலைகள் புரண்டு கொண்டோனிருக்கின்றன. அதன் வெளிப்பாடோ என்னவோ கடற்பறவைகள் இன்றும் கொற்கை மரங்களுக்கு வந்து நின்று கடந்து போகின்றன. இன்றளவும் இயற்கை, கொற்கையின் மகத்துவத்தைப் பசுமையாக நினைவில் வைத்திருக்கிறது போலும்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கொற்கைத் துறைமுக நகரில் பாண்டியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் மன்னனுக்குப் படை கொடுத்து உதவும் தாய்வழிச் சமூக மக்கள் மிகுதியாக வாழ்ந்தனர். பெண்ணுரிமை பேணிக்காக்கப்பட்ட அவர்களின் வரலாற்றிலும் கொற்கையைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. ⁽¹⁶⁾

தாய்வழிச் சமூக மக்களின் வரலாற்று நூலிலிருந்து அவர்கள் கொற்கையில் வாழும் போது கொற்கை மக்களின் பண்பாடு ⁽¹⁷⁾ பற்றி அறிய முடிகிறது

முடிவுரை

இவ்வாறு நம் தமிழகத்தின் ஒவ்வொரு ஊரின் பெயரும் தமிழரின் வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் சுமந்து கொண்டுதான் உள்ளது . எனவே, பழமை மாறாமல் அவற்றின் சிறப்பை ஆராய்ந்து ஆவணப்படுத்துவோம்.

வாழ்க தமிழ்.

அடிக்குறிப்பு

1. அகம்., 130 : 9 _ 11
2. அகம்., 27 : 8 – 9
3. சிலம்பு _ வழக்குரை காதை 67–68
4. சிலம்பு _ காதை 27
5. பட்டினப்பாலை _ 189
6. அகநானூறு 27: 8 – 9
7. நற்றிணை 23: 5 – 6,
8. ஐங்குறுநூறு 185; 1 – 2
9. அகநானூறு 201; 4 – 5
10. அகநானூறு 130; 9 – 11
11. மதுரைக்காஞ்சி 134 – 138
12. சிலப்பதிகாரம். 14. 180
13. அகம் 350
14. தங்கமங்கை _ திசம்பர் 2019
15. கள ஆய்வு _ 2005
16. சென்னை மாகாண கெசட் _ 1917
17. சென்சசு ஆஃப் இந்தியா 1961

துணை நூல்கள்

1. மு.சுப்பையா – நன்குடி, இருங்கோவேள் இலக்கிய மன்றம், சிவகளை , திருநெல்வேலி.
2. க. திருநாவுக்கரசு – தமிழக நாகரிக வரலாறு, தொல்காப்பியர் நூலகம், சென்னை _ 14.
3. தி. நாராயணன் – நற்குடி வேளிர் வரலாறு, நற்குடி பதிப்பகம், பாளையங்கோட்டை.
4. நீலகண்டசாத்திரி – தென்னிந்தியாவைப் பற்றிய வெளிநாட்டினர் குறிப்புகள், தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை .
5. கோடி.குருசு – கொற்கை, காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
6. செ.மா.கணபதி – பாண்டியர் கொற்கை, சங்கத்தமிழ் பதிப்பகம்
7. இரா.பேச்சியம்மாள் – தங்கமங்கை திங்கள் இதழ் 2019 திசம்பர், 2020 சனவரி _ தாய் வழிச் சமூகம் தொடர்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் உணவுப் பெயர்கள்

முனைவர் ம. மணிமேகலை
உதவிப்பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
சீதாலட்சுமி இராமசுவாமி கல்லூரி,
திருச்சி

முன்னுரை

பல்லாயிரம் ஆண்டு பழமை வாய்ந்த தமிழ்மொழி. உலகில் என்றும் இம்மொழி பேசியோரை ஆதி மனிதன் என்றும் அவனே தமிழன் என்றும் கருத்து உண்டு. உணவிற்காக நாடோடியாய் வாழத்தலைப்பட்டவன் பின்னர் எப்போது ஓர் இடத்தில் நிலையாக வாழ ஆரம்பித்தானோ அப்போதே நிலம், உணவு பற்றிய சிந்தனை எழுந்தது. உணவே மனித வாழ்க்கையில் முக்கிய இடத்தை அன்றும் இன்றும் பிடித்துள்ளது. உணவு என்பது எளிதானதல்ல. அதனைப் பயிர்செய்தல், பாதுகாத்தல், விளைவித்தல், அறுவடை செய்தல், பதப்படுத்தல், சமையல் செய்தல் வேண்டும். மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கான அடிப்படைத் தேவைகளுள் முதன்மை வகிப்பது உணவாகும். 'சுவரின்றி சித்திரம் வரையமுடியாது' என்பது முதுமொழி அதுபோல் உடல், உயிர் இரண்டையும் பேணிக் காப்பதில் உணவு முக்கிய இடம் பெறுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் உணவு பெயர்கள் பற்றிய கருத்துக்களை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

உணவின் முக்கியத்துவம்

மனிதன் மண்ணில் உயிர்வாழ நீர் எவ்வளவு முக்கியமோ அதுபோலவே உணவும் மிக முக்கியமாகும். மனிதன் உயிர்வாழ்வதற்கு வேண்டிய அத்தனை உணவுப் பொருட்களும், இயற்கைத் தருகின்ற நன்கொடையாகும்.

ஆடையில்லாத மனிதன் அரைமனிதன் என்பது போல் உணவில்லாத மனிதனும் உயிரற்ற மனிதன் எனலாம். ஆதிமனிதனுடைய முதற்தொழிலே உணவைத் தேடுவதாக அமைந்தது. காய்கனிகளையும், இறைச்சியையும், பசி தீர்க்க உணவாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட மனிதன் நாகரிகம் வளரவளர அதனைப் பயன்படுத்திப் பல்வேறு உணவாகப் பகுத்து உண்ணக் கற்றுக் கொண்டான்.

“உண்டி கொடுத்தோ ருயிர் கொடுத்தோரே
உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்”

(புறநானூறு)

எனப் புறநானூறும்,

“மண்டினி ஞாலத்து வாழ்வோக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர் கொடுத்தோரே”

(மணிமேகலை)

என மணிமேகலையும் குறிப்பிடுகின்றன.

உணவிற்கு வழங்கப்படும் பெயர்கள்

சங்ககால தமிழரின் உணவு பற்றிய பல நிலச் செய்திகள் அந்தந்தக் கால ஒட்டத்தை ஒட்டி இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில் மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத உணவையும் தமிழர் பல பெயரிட்டு அழைத்து வந்துள்ளனர்.

“ உணாவே வல்சி யுண்டி போதன மசனம் பதமே யிரையா கார முறையே யூட்ட முவெனலாகும்” (பிங்கல நிகண்டு)

என உணா, வல்சி, உண்டி, ஓதனம், அசனம், சதம், இரை ஆகாரம், உறை, ஊட்டம் என்பனவற்றை உணவின் பெயர்களாகப் பிங்கல நிகண்டு குறிப்பிடுகின்றது.

தானியங்கள் மாவுச்சத்து நிறைந்த கிழங்கு வகைகள் பால், பருப்புகள், இறைச்சி, மீன், முட்டைகள், பழங்கள், காய்கறிகள், பயறு வகைகள் எண்ணெய், சர்க்கரை உணவுகள் என உணவு வகைகளைப் பிரிக்கலாம்.

தானியங்கள் மாவுச்சத்து நிறைந்த கிழங்கு வகைகள்.

சங்க கால மக்கள் நெல், புல், வரகு, திணை, சாமை, ஆகிய உணவுப் பொருள்கள் இலக்கியங்களில் பேசப்படுகின்றன. இதனை ‘முதற்கூலம்’ என்றும் கூறுவர். இவற்றை சோறாக்கி உண்டனர்.

‘இருங்கா முலக்கை யிடும்பு முகந் தேய்ந்த சுவைப்பு மாண் அரிசி’ (பெரும் – 193 – 194)

என பழந்தமிழர் சுவையும் பயனும் கெடா வண்ணம் இருக்கக் கைக்குற்றலரிசியை பயன்படுத்தி உள்ளனர்.

‘தொடிமான் உலக்கைப் பருஉக் குற்றிரிசி’

என்ற பாடல் வரிகளில் வழி அறியலாம். திணை, சாமை, வரகு போன்றவற்றை வறுத்து இடித்து அரிசியாக்கி உண்கின்றனர்.

‘கிம்புரியின் கொம்பொடித்து வெம்பு திணை இடிப்போம்’ (குற்றாலக் குறவஞ்சி 54:2)

என்று குற்றாலக்குறவஞ்சி இதனைச் சுட்டுகிறது. மேலும் அல்லியரிசி, திணையரிசி, நெல்லரிசி, புல்லரிசி, மூங்கலரிசி, வரகரிசி, ஆகியவற்றை உணவாகப் பழந்தமிழர் பயன்படுத்தினர்.

‘சிறுவன் ஆம்பல் அல்லி உண்ணும் கழிகல மகளிர் போல’ (புறம்: 280)

‘திணை காலூர் யாம் விட்டகன்று மேர்திற்பரோ’ (புறம் : 108:35)

என புறனானூற்று வரிகளில் சோற்றைப் பற்றி அறிய முடிகிறது.

சங்க கால மக்கள் சேப்பங்கிழங்கு, கருணைக் கிழங்கு, பனங்கிழங்கு, ஆம்பல் கிழங்கு, நாணற்கிழங்கு, வற்றிக் கிழங்கு, ஆகியவற்றையும் உணவாகப் பயன்படுத்தினர்.

‘இட்டும் தொட்டும் கல்வியும் துழந்தும்

நெய்யுடை யடிசில் மெய்பட விதிர்ந்தும்’ (புறம் : 188)

என, நெய்யை சோறுடன் கலந்து சாப்பிட்ட முறையையும் உணர்த்துகிறது புறநானூறு.

உழுந்தஞ் சோறு களிமிக்கது. நெய்யும் உழுந்தும், சோற்றோடு கலந்து உண்டனர் என்ற செய்தியை

‘நெய்யோடு மயக்கிய உழுந்து நூற்றன்ன’ (குறுந்தொகை : 211)

என்பதை குறுந்தொகை கூறுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் பருத்திக்கொட்டை, பலாக்கொட்டை, பயன்படுத்தப்பட்ட செய்திகளும் உள்ளன.

பழங்கள் பச்சை காய்கறிகள்

நம் இலக்கியங்களில் ஆசினிப்பழம், களாம்பழம், காரைப்பழம், துடரிப்பழம், தென்னம் பழம், நாவற்பழம், நெல்லிக்கனி, பலாப்பழம், பிரம்பின்கன், புளியம்பழம், பெண்ணைப்பழம் (பனம்பழம்) மாம்பழம், வாழைப்பழம், விளாம்பழம் ஆகியவற்றை உண்டதாக இலக்கியங்களில் செய்திகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றைத்தவிர அத்திப்பழம், ஆலம்பழம், இலுப்பைப்பழம், ஈழம்பழம், குமிழ்ப்பழம், கொன்னைக்கனி, தாழம்பழம், பாகற்பழம், வெம்பிள் நலும்பழம் முதலிய பழங்கள் உணவாக உண்டனர். பெரியபுராணத்தில் செந்நெல் அரிசி சோற்றுக்கு மாவடு ஊறுகாயும், மென்மையான ஊறுகாயும் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

மேலும் வீட்டுத்தோட்டம் அமைத்து கீரை முதலான சத்தான காய்கறிகளைப் பயிரிட்டு உண்டனர். உணவில்லா வறுமைக் காலத்தில் தோட்டக் கீரையை உண்டு பசியாற்றினர்.

அசைவ உணவு

விருந்து என்றாலே அசைவத்திற்கு சிறப்பிடம் உண்டு. இரவலர்க்கு ஊன் கலந்த

சோற்றினை அளித்துள்ளனர். இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் செல்வத்தைப் பற்றி அறிந்த இரவலர்கள் பல குன்றுகளைக் கடந்து வந்தனர். அவன் நீண்ட நாள் பசியால் வருந்தியவர்களின் துன்பம் தீரும் வண்ணம் வெண்மையான கொழுப்போடு கூடிய ஆட்டிறைச்சித் துண்டுகள் கலந்து சமைக்கப்பட்ட வெண்சோற்றினை அளித்தான். இதனை,

“தொல்பசி உழந்த பழங்கண் வீழ.

எஃகு போழ்ந்து அறுத்த வால்
நிணக்கொழுங்குறை

மைஊன் பெய்த வெண்ணெய்
வெண்சோறு” (பதிற் : 12:15-17)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம்.

தாளித்த இறைச்சி

பரிசில் பெற வருபவர்கள் வேறு இடம் செல்லாது தம் வீட்டிலே உண்ணும் வண்ணம் பல்யானை செல்கெழுகுட்டுவனின் அரண்மனையில் இறைச்சியைத் தாளிக்கும் ஓசை கடலோசைப் போல அடங்காது ஒலித்தது என்பதை,

‘ஊனத்து அழித்த வால்நிணக்
கொழுங்குறை

குய் இடுதோறும் ஆனாது ஆர்ப்ப’ (பதிற் :
21 :10 -11)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம்.

முதிரை கலந்த இறைச்சி

முதிரை என்ற சொல்லுக்கு அவரை, துவரை முதலியன என்னும் பொருள் தருகின்றது

‘செவ் ஊன் தோன்ற வெண்துவை முதிரை
வால் ஊன் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை’

(பதிற் : 55:78)

முடிவுரை

இலக்கியத்தில் உணவுப் பெயர்கள் என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையில் உணவின் முக்கியத்துவம், உணவிற்கு வழங்கப்படும் பெயர்கள், தானியங்கள் மாவுச் சத்து நிறைந்த கிழங்கு வகைகள், பழங்கள் பச்சை காய்கறிகள் அசைவ உணவு, தாளித்த இறைச்சி, முதிரை கலந்த இறைச்சி என்ற தலைப்புகள் மூலம் உணவின் தேவையை எடுத்து விளக்குவதோடு அந்த உணவை மற்றவர்க்கும் கொடுத்து வாழ்வது இன்றியமையாத செயல் என்று பாடல்களின் வழி உணர்த்தப்படுகின்றன. உணவு உடலை வளர்ப்பது மட்டுமின்றி உள்ளத்தையும் வளர்ப்பதற்குத் துணைபுரிகின்றது என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

துணை நூற்பட்டியல்

1 புறநானூறு உரையாசிரியர் : முனைவர் கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன் நியு செஞ்சுரி புக் (ஹவுஸ்), அம்பத்தூர், சென்னை - 98 முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல் - 2004

2. மணிமேகலை உரையாசிரியர் : புலியூர் கேசிகன்

3. பிங்கல நிகண்டு உரையாசிரியர்: சே.நமசிவாயம் -தமிழர் உணவு

4. குறுந்தொகை - உரையாசிரியர் : முனைவர் வி. நாகராசன் , நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் அம்பத்தூர், சென்னை - 98 முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல் - 2004

5. பதிற்றுபத்து - உரையாசிரியர்: முனைவர் அ. ஆலிஸ், அம்பத்தூர், சென்னை - 98 முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல் - 2004

தூய தமிழில் சித்த மருந்துகளின் பெயர்கள்

பெ. மரியநேசன்
முதுகலை தமிழாசிரியர் (ஓய்வ)
சேலம்

முன்னுரை :

நம் முன்னோர் “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” – என்று மொழிந்துள்ளனர். வள்ளுவர் தம் குறளில்

“பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்”
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து”¹

என்று நாட்டிற்கு அழகு தரும் ஐந்தைப் பற்றிச் சொல்கின்றார். பிணிபோக்கும் மருந்துகள் பற்றி சித்தர்கள் தம் பாடல்கள் வழியாகக் கூறியுள்ளனர். அவர்கள் சொன்ன சித்த மருந்துகளின் தமிழ்ப்பெயர்களை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

சித்தர்களின் இலக்கணம்

‘சித்தி’ என்ற சொல் ‘சத்தி’ என்ற சொல்லிலிருந்து வந்ததென்பர், எட்டுவித ஆன்மீக சக்திகளைப் பெற்றவரே சித்தர் ஆவார். “சித்தர்கள் என்பவர்கள் மண்ணிற்கும், விண்ணிற்கும் மத்தியில் உள்ள அகண்டத்தில் வசித்த வரும் தெய்வப் பிறவிகள் ஆவார்” என்று தாசன் என்பவர் தாம் எழுதிய ‘இந்துமத ஞான அகராதியில்’ கூறியுள்ளார். இவர்கள் மந்திரம், மருத்துவம்,² இரசவாதம், யோகம், ஞானம் ஆகிய ஐந்தில் சிறந்து விளங்கினர். இவர்கள் மூலம் வளர்ந்த கலையே சித்த மருத்துவம் என்று முனைவர் திருமதி.ஜெயம் அவர்கள் தம் நூலில் கூறியுள்ளார்³.

பதினெட்டுச் சித்தர்கள்

தமிழ்நாட்டில் அறுபதிற்கும் மேற்பட்ட சித்தர்கள் வாழ்ந்ததாகக் கூறுவர். அகத்தியர்,

புலத்தியர், புகண்டர், நந்தி, திருமூலர், காலாங்கிநாதர், போகர், கொங்கணர், உரோமமுனி, சட்டை முனி, மச்சமுனி, கருரார், தன்வந்திரி, தேரையர், பிண்ணாகீசர், கோரக்கர், யுகிமுனி, இடைக்காடர் இவர்களே பதினெட்டுச் சித்தர்கள் ஆவார். இவர்களில் முதன்மையானவர் அகத்தியர்⁴. இவர் தம் நூலான ‘குணவாகடத்தில்’ மூலிகைகள் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

சித்தர்களின் காலம்

சித்தர்களின் காலம் சரிவரத் தெரியவில்லை. சித்தர்களின் காலம் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. இதனைத் தொடங்கியவர் சிவன் என்ற சித்தராவார். இவ்வாறு மருத்துவர் அ.முஸ்தபா கூறுகின்றார். கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சித்தர்கள் ‘பஞ்சமர்’ எனப்பட்டனர்.⁵ திருமூலர், பட்டினத்தார், சிவவாக்கியார், திருமாளிகைத் தேவர், கருவூரார் இவர்களே ஐந்து சித்தர்கள்⁶ என்று பேரா. விமலானந்தம் தம் நூலில் கூறியுள்ளார். சித்தர் பாடல்கள் கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் தொகுக்கப்பட்டன. இதில் குதம்பைச் சித்தர், பட்டினத்தார் பாடல்கள் வரை உள்ளன. ‘உடம்பால் அழியின் உயிரால் அழிவர்’ – என்று பாடிய திருமூலர் கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என்று இலக்கிய அறிஞர்கள் கூறுவர்.

இந்திய மருத்துவம்

சன் தொலைக்காட்சியில் 2012 முதல் ‘நாட்டு மருத்துவம்’ பற்றிய செய்திகளைக் கூறி வந்த மருத்துவர் சக்தி. சுப்பிரமணியம் இந்திய மருத்துவம் நான்கு என்று கூறினார். (1) ஆயுர்வேத

மருத்துவம் (2) சித்த மருத்துவம் (3) ஹோமியோபதி மருத்துவம் (4) யுனானி மருத்துவம் என்பர். இதில் சித்தர்களால் சொல்லப்பட்டதே சித்த மருத்துவம். 'போகர்' என்ற சித்தர் பழனிமலையில் வாழ்ந்தவர். அவர் தன் நிகண்டில் 1444 மூலிகைகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

முக்குற்றங்கள்

மனிதனின் நோய்க்கு அடிப்படையாக அமைவன முக்குற்றங்கள். அவை (1) வளி (வாதம்), (2) அழல் (பித்தம்) (3) ஐயம் (சளி) என்று சித்தர்கள் கூறுவர். இதனையே வள்ளுவர்

“மிகினும் குறையினும் நோய் செய்யும் நூலோர்

வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று”⁷

என ‘மருந்து’ என்ற அதிகாரத்தில் கூறியுள்ளார்.

உடல்நோய்கள்

“மேற்கூறிய முக்குற்றங்கள் குறைந்தாலும், மிகுந்தாலும் வாதம் 80 நோய்களையும், பித்தம் 40 நோய்களையும், சளி 20 நோய்களையும் இவை மூன்றும் சேர்ந்தால் 62 நோய்களும் ஏற்படும்” என்று இராம.சுந்தரம் தம் நூலில் கூறியுள்ளார்.⁸

மொத்த பிணிகள்

அகத்தியர் தம் நாடி நூலில் “நாளடா நாற்பத்து நானூறு” தொடங்கி “கூறினேன் வியாதிபுட விவரந்தானே” என்ற பாடல் இறுதியாக ஏழு பாடல்களில் 4448 நோய்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். இதனைப் பின்னிணைப்பில் காணலாம். இதேபோல உடலில் ஓடும் 72000 நரம்புகளையும் பின்னிணைப்பில் காணலாம்.

தூய தமிழில் சித்த மருந்துகளின் பெயர்கள்

சித்தர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் வடமொழியின் செல்வாக்கு அதிகமிருந்தது. சித்த மருந்துகளைத் தூய தமிழில் எவ்வாறு வழங்கலாம் என்பதைக் காண்போம். சித்த மருந்துகளைத் “தேரையாத்தரு” என்ற நூல் இரண்டாகப் பிரிக்கின்றது (1) அகமருந்து (2) புற மருந்து - இவ்விரண்டிலும் 32 சித்த மருந்துகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.⁹

சித்த அகமருந்துகள்

(1) சுரசம்-வறுக்கும் மருந்து (2) சாறு பிழியும் மருந்து (3) குடிநீர்-வடிகட்டும் மருந்து, (4) கற்கம்-கல்லில் அரைக்கும் மருந்து (5) உட்களி-மணமக்கள் மருந்து (6) அடை-செந்தனல் மருந்து (7) சூரணம்- இடிக்கும் மருந்து (8) பிட்டு-வேடுகட்டி ஆவி மருந்து (9) வடகம்-உருண்டை பிடி மருந்து (10) வெண்ணெய்- ஆவின் மருத்துவம்

(11) மணப்பாகு-பாகுபத மருந்து (12) நெய்-வயிற்றுவலி மருந்து (13) சுவைப்பு-இன்கவை மருந்து (14) இளகம்-வறட்டு இருமல் மருந்து (15) எண்ணெய்- தீ எரி மருந்து (16) மாத்திரை -உலர் உருட்டி மருந்து (17) கடுகு-காய்ச்சும் மருந்து (18) பக்குவம்-அறிவுத்திறன் மருந்து (அ) கூர்மதி மருந்து (19) தேனூறல்-ஊறல் மருந்து (20) தீ நீர்-செரிமான மருந்து (21) மெழுகு- அரைக்கும் மருந்து (22) குழம்பு-வடிகட்டி மருந்து (23) பதங்கம்-ஆவி குளிர் மருந்து (24) செந்தூரம்-துப்புரவு மருந்து (25) நீறு-(பற்பம்) -வெளுக்கும் மருந்து (26) கட்டு-சுருக்கு மருந்து (27) உருக்கு-உருக்கி ஆறவிடல் மருந்து (28) களங்கு-வன்பொருள் மருந்து (29) சுண்ணம்-நீர்க்கட்டு மருந்து (30) கற்கம்-சுருக்கொள் மருந்து (31) சத்து- அழல் மருந்து (32) குருகுளிகை- அக மருத்துவம், இது உள்ளூக்குள் சாப்பிடும் மருந்தாகும். இதைக் கூறியவர் போகர் சித்தர். இம்முறைகளைச் சித்த மருத்துவம் என்ற நூலில் காணலாம்.¹⁰

புறமருந்துகள் 32ன் பெயர்கள்

(1) கட்டுதல்- மூலிகைக் கட்டு மருந்து (2) பற்று -சரி செய்யும் மருந்து (3) ஒத்தடம்-ஒற்றி எடுக்கும் மருந்து (4) பூச்சு எண்ணெய் வடிகட்டி மருந்து (5) வேது - ஆவி பிடி மருந்து (6) பொட்டணம்-மகளிர் மருந்து (7) தொக்கணம்-உடல் பிடி மருந்து (8) புகை-நூரையீரல் மருந்து (9) மை- கண் (அல்லது) விழி மருந்து (10) பொடி நிமிர்தல் - குளியல் மருந்து (11) கலிங்கம்-உரைக்கும் மருந்து (12) நசியம் -மூக்கிடு மருந்து (13) ஊதுதல்-தூசு எடுக்கும் மருந்து (14) நாசிகபரணம்-வடி கட்டல் மருந்து (15) களிம்பு-பூசு மருந்து (16) சீலை-குழம்பு மருந்து (17) நீர்-புண் கழுவு மருந்து (18) வாததி- புரை மூடி மருந்து இது அகத்தியர் கூறியது (19) சுட்டிகை-பிணி சுடு மருந்து (20) சலாகை-புண் அறிகருவி (21) பசை-ஓட்டு மருந்து (22) களி-புண்கட்டு மருந்து (23) பொடி-தீநீர் மருந்து (24) முறிச்சல் எலும்பு முறிவு - மருந்து (25) கீரல்-வலி போக்கும் மருந்து (26) காரம்-நஞ்சுஅகல் மருந்து (27) அட்டைவிடல்-அட்டை உறிஞ்சி மருந்து (28) அறுவை மருத்துவம் -ஊண் கிழி சிகிச்சை (29) கொம்பு கட்டல்-மூங்கில் கட்டு மருத்துவம் (30) உறிஞ்சல்- கொம்பு உறிஞ்சி கருவி மருத்துவம் (31) குருதி வாங்கல்-குடாரி மருத்துவம் (அ) குருதி வெளியேற்று முறை (32) பீச்சு-மலமிளக்கி மருத்துவம். மேற்கூறிய 32 மருந்துகளும் சித்தர் கூறிய புற மருந்துகளாகும்.¹¹

வியப்பு மூலிகைகள்

சித்த மருத்துவத்தில் சில மூலிகைகள் வியப்பானவை. ‘புறாதழை’ என்ற மூலிகை பாலை உடனடியாகத் தயிராக்கும். நீர்முள்ளி விதையைக் கொண்டு மணலைக் கயிறாகத் திரிக்கலாம். அத்திப்பால் கொண்டு நீரில் விளக்கு

எரிக்கலாம். நத்தைச் சூரி இலையை வாயில் அடக்கிக் கொண்டால் கண்ணில் மண்ணைக் கொட்டினாலும் கண் உறுத்தாது. நத்தைச் சூரி, நாயுருவி, சிறுகண்பிளை போன்ற மூலிகைகள் வாய்மூலம் கண்ணாடித் துண்டைக் கடித்துத் தூளாக்க உதவும். “சோற்றுக் கற்றாழைச் சாறு, வெங்காயச் சாறு, விளக்கெண்ணெய் மூன்றையும் காலில் தடவிக் கொண்டால் நெருப்பில் நடக்கலாம்” என்று மருத்துவர் எஸ்.பாலு கூறுகின்றார்.¹²

வள்ளலார் காட்டும் வாழ்வியல் மூலிகைகள்

வள்ளலார் மருதூரில் பிறந்து வடலூரில் வாழ்ந்தவர். காலம் 1823 முதல் 1874 வரை . இவர் 480 மூலிகைகளைக் கூறியுள்ளார். அவை தெய்வீக மூலிகைகள் எனப்பட்டன. ‘உடலுக்குக் கரிசாலை’, ‘உயிருக்குத் தூதுவளை’ –என்றார். மற்றும் வல்லாரை, புளியாரை, துளசி, பிரண்டை, முருங்கை போன்ற ஞான மூலிகைகளைத் தன் பாட்டில் கூறியுள்ளார்.¹³

சித்த மருத்துவர் சக்தி.சுப்பிரமணியம் விளக்கிய தமிழ் மூலிகைகள்

சன் தொலைக்காட்சி 2012ல் நாட்டு மருத்துவத்தைத் தொடங்கி இன்றுவரை நடத்தி வருகின்றது. மஞ்சள் காமாலை போக்கும் கீழ்க்காய் நெல்லி, முடக்குவாதம் போக்கும் முடக்கறுத்தான் (முடக்கு+அறுத்தான்), எழில்+மிக்க+பழம் என்று அழைக்கப்பட்ட எலுமிச்சை பல்பிணிகளைப் போக்கும். அகத்திய முனிவர் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட அகத்திக் கீரை வயிற்றுப்புண்களை ஆற்றும். மூச்சு முட்டல்- என்று தமிழில் வரும்நோய், “ஆஸ்துமா” என்று அழைக்கப்பட்டது. இதனைப் போக்கும் மூலிகை தூதுவளையாகும். சொரி, சிறங்கு, படை இவற்றால் உடல் பாதிக்கப்பட்டால் உடலை அழகுப்படுத்தும் குப்பைமேனி, தாய்மாமன் பெயரால் இளம் தாய்மார்களுக்குப் பாலைப் பெருக்கித் தரும் ‘அம்மான் பச்சரிசி’, சிறுநீரகம் பழுதடைந்தால் மறுவாழ்வு தரும் (புன்னவா) மூக்கிரட்டை, துத்திப் பொடி, கருஞ்சீரகத்தத்தீர் (08.01.16) சைனஸ் சிட்டி என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படும் ‘தலைநீர்ஏற்றம்’ போக்கும் நொச்சியிலை, போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. கோவையை அடுத்த மருதமலையில் வசித்தவர் பாம்பாட்டி சித்தர், பால்வினை நோய்க்கு 1990ல் தான் A.R.T. மருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆனால் கி.பி.15 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாம்பாட்டி சித்தர் பொதுமகளிடம் சென்று வந்த இளைஞனுக்குப் பாடல் மூலம் மருந்து கூறியுள்ளார்.¹⁴

“தாசி வீடு சென்று வந்த தறுதலையே
உனக்குச் செம்செரும் படிதான்”

என்று கூறி “சிறுசெரும்படை, அசுவகந்தி, கிரந்தி நாயகம் ஆகிய மூலிகைப் பொடியினைத் தீர் இட்டு ஒரு மண்டலம் சாப்பிடச் சொன்னார்”

என்று அறியப்படுகின்றது.

முடிவுரை

குறிஞ்சிப் பாட்டும், வள்ளலார் கூறும் அனிச்சமலர் இன்று இருந்தால் கொரோனாவை எளிதாக அறிந்திருக்கலாம்.¹⁵ வெள்ளையர்களால் நம் சித்த மருத்துவம் அழிந்தது. பத்து மிளகு இருந்தால் பகைவன் வீட்டிலும் உண்ணலாம்¹⁶ என்ற முதுமொழி இம் மருத்துவத்தின் சிறப்பை உணர்த்தும். சித்த மருத்துவத்தை அழியாமல் காப்பது தமிழக அரசு, மக்களின் கடமையாகும்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. திருக்குறள் , அதிகாரம் 74, குறள் எண்.738
2. சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படை முறைகள், ப.162, ஆசிரியர் முனைவர் மரு.வேலாயுதம் பெரியசாமி
3. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பக்.248. திருமதி.அ.ஜெயம்
4. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு –பக்.249, திருமதி.அ.ஜெயம்
5. சித்த மருத்துவம்- மரு.அ.முஸ்தபா, பக்.1.
6. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பேரா.விமலானந்தம், பக்.156-160.
7. அதிகாரம் 95, மருந்து, எண்.941 வது குறள்
8. தமிழ் வளர்க்கும் அறிவியல் , பக்.275, இராம. சுந்தரம்
9. சித்த மருத்துவ நோய்நாடல் நோய் முதனாடல் திரட்டு- முதல் பாகம் பக். 251 முதல் 253 வரை
10. சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படை முறைகள் , பக்.83, முனைவர் வேலாயுதம் பெரியசாமி
11. சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படை முறைகள், பக்.65, முனைவர்.வேலாயுதம் பெரியசாமி
12. சித்த மருத்துவம்.மரு.அ.முஸ்தபா, பக்.10-19.
13. அதிசய மூலிகைகள், பக்.214-215, உயிருள்ள மூலிகை மருத்துவம், ஆசிரியர் குமுத் தலைவர், இர.இராமலிங்கம்
14. உயிருள்ள மூலிகை மருத்துவம், பக்.49-50, இர.இராமலிங்கம்
15. குறிஞ்சிப்பாட்டு- அடிகள் 62, சங்க இலக்கியம் -பத்துப்பாட்டு மூலமும் தெளிவுரையும்- பக்.386. அனிச்சமலர்-குறள் அதிகாரம் 9, விருந்தோம்பல்-எண்.90, குறள் எண்.1111, 1115, 1120.
16. இயற்கை மருத்துவம் நூல் முன்னுரை பக்.6, சாரதாம்பாள்.

எந்திர ஊர்தியியல் துறையில் கலைச்சொற்கள்

தனித்தமிழ்வேங்கை மறத்தமிழ்வேந்தன்
எண். 8, மருத்துவமனைச் சாலை,
செந்தில் நகர், சின்ன போளூர், சென்னை.

தமிழே அறிவியல்

என்று நீ முழங்கு – கலைச்சொல்

தமிழில் தெளிவுடன்

ஆக்கி நீ வழங்கு !

தமிழே உலகின்

முதன்மொழி விரும்பு – யாவும்

தமிழில் தந்தால்

இனிக்கும் கரும்பு !

இன்றைய உலகில் அன்றாடம் அறிவியல் மெய்மைகளும் அவை சார்ந்த கருத்துகளும் புத்தம் புதிதாகத் தோன்றி வருகின்றன, மக்கள் அனைவரிடமும் சென்றடைவதற்குப் புதிய அறிவியல் கலைச்சொற்களை உருவாக்கி வருகின்றோம்.

தமிழில் கலைச்சொல் ஆக்க நெறிமுறை பற்றிய குறிப்புகள்

தமிழில் கலைச்சொல்லாக்கம் செய்யும் போழ்து ஒரு சொல்லோ அவ்வாறின்றி ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட கூட்டுச் சொல்லோ இருக்கலாம்.

எடுத்துக்காட்டு : RADIATOR – குளிர்நீர்

நாம் தமிழாக்கம் செய்ய வேண்டிய அறிவியல் கலைச்சொல் எத்தகைய கருத்தை நமக்கு விளக்குகின்றதோ அத்தகைய கருத்தின் அடிப்படையில் தமிழில் கலைச்சொல் ஆக்கப்பட வேண்டும் எக்காரணம் கொண்டும் தனித்தனிச்

சொற்களைக் கையாண்டு தமிழாக்கம் செய்து ஒட்டக்கூடாது.

எடுத்துக்காட்டு : STEERING WHEEL – திருப்புருளை

இது ஒட்டுநருக்கு முன்புறம் பொருத்தப்பட்டுள்ளது, இதன்மூலம் ஊர்தியின் உருளைகள் (சக்கரங்கள்) திரும்புவதற்குத் தேவையான இயக்கத்தை ஒட்டுநரிடமிருந்து பெற்றுத் திருப்புருளைத் தண்டுவழியாகத் திருப்புருளைப் பெட்டகத்திற்குக் கொடுக்கின்றது. கடலில் கப்பலைத் திரும்புவதற்கும் நேராகச் செலுத்துவதற்கும் பயன்படுத்தப்படும் கருவிக்குச் சக்கான் என்று பெயர் எனவே STEERING WHEEL என்பதைத் திருப்புச் சக்கரம் என்று பெயர்க்காமல் திருப்புருளை என்று ஒரே சொல்லாக ஆக்கம் செய்தல் சிறப்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு : BUMPER – காப்பட்டை

இது ஊர்தியின் (சிறுந்து , மகிழுந்து, பேருந்து, சுமையுந்து) முன்பக்கமும் பின்பக்கமும் காப்பாக வேறு ஊர்திகள் அல்லது பொருள்களின் மோதலில் இருந்து காப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. முன்பக்கம் உள்ளது முன் காப்பட்டை என்றும் பின்பக்கமுள்ளது பின் காப்பட்டை என்றும் கூறலாம். BUMPER என்பதைச் சுருக்கமாகக் காப்பட்டை என்று சொல்லுதல் பொருந்தும்.

எடுத்துக்காட்டு : RIM – தாங்குவட்டை

இதற்கு நிகரான கலைச்சொல் பட்டை, வட்டை அல்லது தாங்குவட்டை என்று மொழியாக்கம் செய்தல் நன்று. மாட்டுவண்டியின் சக்கரங்களில் வேறு வடிவில் வட்டை அமைந்துள்ளது, எந்திர ஊர்திகளில் இது தாங்குவட்டையாக விளங்குகின்றது.

நாம் அறிவியல் கலைச்சொல் ஆக்கம் செய்யும் போழ்து தெளிவாகப் பொருள்தரும் சொற்களையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டு : SPRING LEAF – மீள்பட்டை

இதை வில்வட்டை என்று தமிழீழத்தில் அழைப்பது வழக்கம், இதனை மீளிலை என்று ஆங்கிலத்தில் உள்ளதுபோல் மொழியாக்கம் செய்ய முடியும். இதனினும் சிறப்பாக மீள்பட்டை என்று மொழியாக்கம் செய்தல் சிறப்பன்றோ !

எடுத்துக்காட்டு : SILENCER – ஓசையடக்கி

இதற்கு அறிவியல் கலைச்சொல் ஓசையடக்கி எனல் மிகப் பொருத்தமாகும்.

ஊர்திகளிலுள்ள ஓசையடக்கி என்ற பகுதியில் ஓட்டை விழுந்தால் பேரிரைச்சல் வரும், இந்த ஓசையடக்கி இல்லாவிட்டால் கழிவுப்புகையும் இரைச்சலும் உண்டாகும் , இவ்வோசையை அடக்கவே ஓசையடக்கிப் பயன்படுகின்றது.

SILENCER எனும் இப்பகுதியை ஓசையடக்கி என்று ஆக்கம் செய்தல் மிகச்சரியாகும்.

எடுத்துக்காட்டு : SPARK PLUG – மின்பொறிப்பான்

இது எரிபொருளை எரியச் செய்து எந்திர இயக்கத்தை இயங்கச் செய்வதற்காக

மின்பொறியை உண்டாக்கும். அவ்வெந்திரத்தில் உள்ள சிறு கருவி இதை மின்பொறிப்பான் என்றும் மின்பொறியூட்டி என்றும் அறிவியல் கலைச்சொல்லாக்கம் செய்தல் வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டு : AIR TANK – காற்றடைப்பி

இது ஊர்திகளை நிறுத்தவதற்குப் பயன்படும் காற்றை அடைத்து வைக்கும் தொட்டி , குடுவை அல்லது காற்றடைப்பி என மொழியாக்கம் செய்யலாம். இது ஊர்தியை (வண்டியை) நிறுத்தத் தேவையான காற்றைச் சேமித்து வைப்பதற்குப் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக இதனைக் காற்றடைப்பி என அறிவியல் கலைச்சொல்லைப் படைக்க வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டு : CLUTCH BLADE – விசைத்தட்டு

இதை விசைத்தட்டு என்று அழைக்கலாம், இது விசையைத் துண்டிப்பதற்கும் இணைப்பதற்கும் பயன்படுகின்றது.

இதுகாறும்விளக்கியபடி எந்திர ஊர்தியியல் துறைசார்ந்த பொறிகளின் பகுதிகளுக்குத் தமிழில் அறிவியல் கலைச்சொல்லாக்கம் செய்ய முடியும் என்போன்ற சிலர் செய்தும் வருகின்றனர்

அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றம் தரும்வகையில், உலகத்தில் உள்ள அனைத்தையும் தமிழில் கொண்டுவர முடியும்.

“முடியாதென்பது கிடையாது

முயன்றால் எதற்கும் தடையேது”

அறிவியல் கலைச்சொல்லாக்கம் செய்வோம் ! அன்னைத் தமிழைக் காத்து உய்வோம் !

தொல்காப்பிய அகராதியியல் சிந்தனைகள்

க. மாரிமுத்து
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்மொழித் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

அகராதி என்பதைத் தமிழின் முதல் எழுத்தாகிய 'அ' கரத்தை முதன்மையாகக்கொண்டு அமையும் சொற்பொருள் விளக்கக் கோட்பாடு என்றும் சொற்பொருள் விளக்க நெறிமுறை என்றும் வரையறுக்கலாம். இப்பொருள் விளக்க நெறி இயல்பாக அனைவருக்கும் கைவருவதில்லை. பல்வேறு இலக்கியங்களையும் இலக்கண நூல்களையும் மொழியியல் நூல்களையும் கற்றுத் தேர்ந்த அறிவிற்பிறந்த வல்லுநர்களுக்கே கைவரும் என்றே சொல்லலாம். அவ்வாறான அகராதி உருவாக்கப் பணியைக் குறித்து இருவேறு கருத்துகள் உள்ளன. அதாவது அகராதி உருவாக்கத்தைச் சுகமாகக் கருதுவதும் அதுவே தூக்குத் தண்டனையை விட துக்கமான ஒரு தண்டனையாகக் கருதுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அகராதி உருவாக்கப் பணியை, "தீங்கற்ற அடிமை வேலை" (1997:viii) என்று பெ. மாதையன் தமது அகராதியியல் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். இதிலுள்ள 'தீங்கற்ற' என்பதைச் சுகமாகவும் 'அடிமை' என்பதைத் துக்கமாகவும் கொள்ள இடமுண்டு. இவ்விரு கருத்துருவாக்கத்தை அவர் ஜே.ஜே. ஸ்கேலிஜர் மற்றும் ஜே.ஆர். உறல்பெர்ட் என்னும் இருவரின் கருத்துகளில் இருந்து வருவித்துக் கொள்கிறார்(காண்க:1997:vii). இத்தகைய அகராதி உருவாக்கப் பணிக்கு வித்திட்டவர் தமிழில் கிடைக்கும் முதல் முழு இலக்கண நூலை இயற்றியளித்த தொல்காப்பியர் ஆவார்.

தொல்காப்பியர் தம்நூலில் அகராதி, நிகண்டு ஆகியவற்றின் தோற்றத்திற்கான அடிப்படையை இடையியல், உரியியல், மரபியல் ஆகிய இயல்களில் விளக்குகின்றார் என்பது சுந்தர சண்முகனார் (தமிழ் அகராதிக் கலை, 1965:18), வ. ஜெயதேவன் (தமிழ் அகராதியியல் வளர்ச்சி வரலாறு, 1985:1&35), பெ. மாதையன் (அகராதியியல், 1997:9) முதலானோர் கருத்தாக உள்ளது. அவற்றிலும் பார்க்க, உரியியலை "முதல் தமிழ் அகராதி" (1965:18) என்று குறிப்பிடுகிறார் சுந்தர சண்முகனார். அதனோடு தொல்காப்பியத்தில் அகராதியியல் சிந்தனைகள் விரவிக்கிடப்பதைப் பலவிடங்களில் காணமுடிகிறது. அவற்றை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

தொல்காப்பியம்

தமிழில் கிடைத்த முதல் முழுமை இலக்கணநூல்;இலக்கணத்தொல்காப்பியர்;எழுத்து, சொல், பொருள் என மூன்று அதிகாரங்களுடையது; எழுத்துகளின் வழங்குமுறை, பிறப்புமுறை, புணருமுறை ஆகியனவற்றை விளக்குவது எழுத்ததிகாரம்; எழுத்துகளாலான சொற்களின் ஆக்கமுறை, வழங்குமுறை, வேற்றுமை ஏற்குமுறை, இலக்கியங்களில் வழங்குமுறை ஆகியனவற்றை விளக்குவது சொல்லதிகாரம்; எழுத்துகளாலான சொற்கள் உணர்த்தும் பொருளை அடியாகக்கொண்டு பாடுபொருள் இலக்கணம், செய்யுள் உருவாக்கமுறை, மரபார்ந்த சொற்கள்

வழங்குமுறை ஆகியவனவற்றை விளக்குவது பொருளதிகாரம்; இம்மூன்றதிகாரங்களையும் நிரல்பட விளக்கும் ஒரு விளக்கமுறை இலக்கணம் (Descriptive Grammar) தொல்காப்பியமாகும். இவையாவும் தொல்காப்பியம் நம் கைகளில் தவழும்பொழுது அறியும் புறக்கட்டமைப்புகளாகும். இதற்குப் பின்னணியில் இந்நூல் உருவாக்கப்பணி என்பது மிகவும் சவால் நிறைந்த ஒன்றாக இருந்திருக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தொல்காப்பியத்தை இயற்றிய தொல்காப்பியர் தமிழை முழுவதும் கற்றுத் தரவுகளைத் திரட்டிய ஒரு களமொழி ஆய்வாளராகவும் அவ்வாறு திரட்டிய மொழிக்கூறுகளை ஒன்றிணைத்து வகுத்தும் தொகுத்தும் விளக்கிய ஒரு விளக்க மொழியியலாளராகவும் விளங்குகிறார் என்பதைத் தொல்காப்பியத்தை வாசிப்பவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளலாம். அவற்றிலும் பார்க்க, அகராதியியல் சிந்தனைகளை முன்வைத்து மொழியின் இயல்பை விளக்குவது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க பணியாக இருந்திருக்கிறது. ஆகவே, தொல்காப்பியரை ஓர் இலக்கணியாக, மொழியியலாளராக, அகராதியியல் வல்லுநராக ஒருங்கே காணலாம்.

அகராதி

தமிழின் முதலெழுத்தை முன்னிறுத்திச் சொற்களின் பொருளை விளக்கும் ஓர் ஒழுங்குமுறைப் பெட்டகம் அகராதி எனலாம். அகராதியில் பொதுவாக ஒருசொல் பலபொருள், பலசொல் ஒருபொருள், ஒப்புருச்சொல், எதிர்ச்சொல் என இவ்வாறான சொற்களை நிரல்படுத்தி வழங்கும் அகராதிகள் காலந்தோறும் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. அகராதிகளின் வளர்நிலையாக ஒரு சொல்லின் பொருளையும் அதன் பயன்பாட்டையும் பண்பு நலன்களையும் ஒருங்கே கூறும் கலைக்களஞ்சியங்களைக் குறிப்பிடலாம். அகராதி என்பதற்கு, “‘இலக்கணத்தின் பின்னிணைப்பு’ என்றும் ‘முறையற்ற வடிவங்களின் பட்டியல்’” (1997:7) என்றும் புளூம்ஃபீல்டு குறிப்பிடுவதாகப் பெ. மாதையன் தமது நூலில் பதிவு செய்கிறார். இதிலிருந்து மொழியின் முறைப்படுத்தப்பட்ட வரையறையாக இலக்கண நூல்கள் விளங்குவது போல் சொற்களின் பொருளை முறைப்படுத்த அகராதி நூல்கள் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. அவ்வகையில் தமிழ்மொழியின் அமைப்பியலை விளக்கும் தொல்காப்பியத்தில் காணலாகும் அகராதியியல் சிந்தனைகள் பின்வருமாறு:

அகராதிக் கூறுகள்

அகராதியின் அடிப்படைக் கூறு சொற்பொருள் விளக்குவதாகும். ஒவ்வொரு சொல்லும் அதற்கான இலக்கணப் பொருளையும் அகராதிப் பொருளையும் விளக்குவதாக அமைதல் வேண்டும். தொல்காப்பியரின் சொற்கோட்பாடும் அவ்வாறே அமைந்திருக்கின்றது. இதனை,

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல். சொல். 156)

“பொருண்மை தெரிதலும் சொண்மை தெரிதலும்

சொல்லின் ஆகும் என்மனார் புலவர்” (தொல். சொல். 157)

என்னும் நூற்பாக்கள் விளக்குகின்றன. இவற்றிலிருந்து ‘சொல் என்றால் அது பொருளை விளக்க வேண்டும் என்பதும் பொருளை விளக்கவில்லை என்றால் அதைச் சொல்லாக ஏற்கமுடியாது என்பதும் பெறப்படுகின்றது. இவ்விரு நூற்பாக்களும் சொல்லுக்குப் பொருள் எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பதை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளன. இதுவே, அகராதிக் தோற்றத்திற்கான மூல உணர்றாக அமைகின்றது. மேலும்,

“தொல்காப்பியத்தில் இடையியல், உரியியல், மரபியல் என்னும் மூன்று இயல்களிலும் சொற்பொருள்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இடையியலில் பல இடைச்சொற்களின் பொருள்கள் வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. மரபியலில் சொற்களின் மரபு பற்றிய சொற்பொருட் செய்திகள் பேசப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டினின்றும் வேறுபட்டு உரியியல் முழுக்க முழுக்கச் சொற்பொருள் கூறும் கருவிநூலாய் அமைந்து சிறு அகராதியாகவே உள்ளது. ஒருபொருட்பலசொல், பலபொருட் சொற்களின் பொருட்கள் தரப்பட்டிருப்பதுடன் சொற்பொருள் விளக்க நெறிமுறைகள் சிலவும் கூறப்பட்டுள்ளன” (1997:9)

என்னும் பெ. மாதையனின் கூற்று தொல்காப்பியர் கூறும் சொற்பொருட்கோட்பாடாகிய அகராதிக் கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதாக விளங்குகின்றது.

அகராதியியல் சிந்தனை

தொல்காப்பியர் தமிழ் எழுத்துகளை அறிமுகம் செய்ய முனையும்பொழுது தம் நூலின்

முதல் நூற்பாவிலேயே தமிழ்மொழியின் முதல் எழுத்தாகிய 'அ' கரத்தையும் இறுதி எழுத்தாகிய 'ன்' கரத்தையும் ஒருங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்தச் சிந்தனைதான் அகராதியியல் சிந்தனையின் ஊற்றுக்கண்ணாக உள்ளது. "ஔகார இறுவாய் பன்னீரெழுத்தும் உயிரென மொழிப" (தொல். எழுத்து. 8), "னகார இறுவாய்ப் பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப" (தொல். எழுத்து. 9) எனக் கூறிய தொல்காப்பியர் அதனைத் தொடர்ந்து சார்பெழுத்துகளைக் கூறிச் சென்றிருக்கலாம். ஆனால் அவ்வாறு கூறாமல் உயிர், மெய் வேறுபாடுகளைப் பின் நூற்பாக்களில் கூறி, தமிழின் எழுத்துகளை ஒரே நூற்பாவில் ஒருங்கே கூற வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலிட்டிருப்பது அவருக்கு இருந்த அகராதியியல் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறது. அதனால்தான்,

எழுத்தெனப் படு(ப)வ

அகரமுதல் னகரஇறுவாய்

முப்பஃ தென்ப

சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே
(தொல். எழுத்து. 1)

என்று கூறுகிறார். தொடர்ந்து குறில்நெடிலெழுத்துகளை அறிமுகம் செய்யுமிடத்தில்,

அ இ உ

எ ஓ வென்னும் அப்பா லைந்தும்

ஔரள பிசைக்கும் குற்றெழுத் தென்ப
(தொல். எழுத்து. 3)

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ

ஓ ஔ வென்னும் அப்பா லேழும்

ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப
(தொல். எழுத்து. 4)

என விளக்குகிறார். இதுவும் ஒருவித அகராதியியல் சிந்தனை என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. தொல்காப்பியர் எழுத்துகள் பிறக்கும் முறைமையைப் பிறப்பியல் முதல் நூற்பாவில்கூறுகின்றார். தொடர்ந்து பன்னீரெண்டு உயிரெழுத்துகளும் தம் நிலையிலிருந்து திரியாமல் கழுத்துவழி வரும் காற்றில் பிறக்கும் என்கிறார். அதனைத் தொடர்ந்து,

அ ஆ ஆயிரண்டும் அங்காந் தியலும்
(தொல். எழுத்து. 85)

இ ஈ எ ஏ ஐயென இசைக்கும்

அப்பால் ஐந்தும் அவற்றோ ரன்ன
(தொல். எழுத்து. 86)

உ ஊ ஓ ஔ ஐயென இசைக்கும்

அப்பால் ஐந்தும் இதழ்குவிந் தியலும்
(தொல். எழுத்து. 87)

ககார நகாரம் முதல்நா அண்ணம்
(தொல். எழுத்து. 89)

சகார சுகாரம் இடைநா அண்ணம்
(தொல். எழுத்து. 90)

டகார ணகாரம் நூனிநா அண்ணம்
(தொல். எழுத்து. 91)

என்னும் நூற்பாக்கள் உயிர், மெய் எழுத்துகளின் வரிசை முறையை அகரநிரலில் அமைத்து விளக்குகின்றன. இவை தொல்காப்பியரின் அகராதியியல் சிந்தனையை மையமிட்டதாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாறாக, எழுத்துகளின் அறிமுகம் தொடங்கி அவற்றின் பிறப்பியல்புகள் வரை ஓர் ஒழுங்குமுறைப்படுத்தி அகரநிரலில் அமைத்திருப்பது தொல்காப்பியத்தை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளவும் அவரது அகராதியியல் சிந்தனையை அறியவும் ஏதுவாக அமைகின்றது.

இடையியலும் உரியியலும்

தொல்காப்பியரின் அகராதியியல் சிந்தனையின் வளர்நிலை இலக்கணமாகச் சொல்லதிகாரத்தில் உள்ள இடையியலையும் உரியியலையும் கருத இடமுண்டு. ஏனெனில், எழுத்ததிகாரத்தில் எழுத்துகளின் இயல்பையும் பிறப்பையும் அகரநிரலில் கூறிய தொல்காப்பியர் ஒருசொல் பலபொருளையும் பலசொல் ஒரு பொருளையும் விளக்க இடையியலையும் உரியியலையும் களமாகக் கொள்கிறார். இவை பிற்காலத்தில் தோன்றிய நிகண்டுக்குக்கும் அகராதிக்குமான பொருள் விளக்கக் கோட்பாட்டு நெறியைக் கூறும் இலக்கணமாக அமைந்திருக்கின்றன. தொல்காப்பியர் 'இடைச்சொல் தனித்து நின்று பொருள் தராது; அது பெயருடனும் வினையுடனும் சேர்ந்து

நின்றே பொருளுணர்த்தும்' என்னும் கருத்தை முன்வைக்கிறார். இதனை,

“இடையெனப் படுவது பெயரொடும் வினையொடும்

நடைபெற் றியலும் தமக்கியல் பிலவே”
(தொல். சொல். 250)

என்னும் நூற்பா உணர்த்துகிறது. ஆனால், இடையியலில் பெயர்வினைகளோடு ஒன்றிணைந்து தத்தம் குறிப்பால் பொருளை உணர்த்தும் பல்வேறு நிலைக்களன்களை விளக்குகின்றார். சான்றாக, ‘அம்ம, ஆங்க, கொல், தில், மன்ற , மன்,’ முதலான இடைச்சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றின் வழி குறிப்பால் பொருள் உணர்த்தும் இடைச்சொற்களை அவை வருமுறையை மனத்தில்கொண்டு பொருள் வேறுபாட்டு நிலையை விளக்கியுள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது.

உரிச்சொற்களின் பண்புகளை விளக்குமிடத்து அகராதிச் சொற்கள் அமையும் முறையினை விளக்குகிறார் தொல்காப்பியர். இதனை,

“உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினும் தோன்றி பெயரினும் வினையினும் மெய்தடு மாறி ஒருசொல் பலபொருட் குரிமை தோன்றினும் பலசொல் ஒருபொருட் குரிமை தோன்றினும் பயிலாத வற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித் தத்தம் மரபின் சென்றுநிலை மருங்கின் எச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்”
(தொல். சொல். 298)

என்னும் நூற்பாவில் விளக்குகிறார். அதாவது உரிச்சொல் என்பது இசை, குறிப்பு, பண்பு என்னும் மூன்று நிலைகளில் அமையும். பெயர், வினைச்சொற்கள் வோர்ச்சொற்களாக நின்று வேறு பொருளை உணர்த்துவதாக அமையும். அவை ஒருசொல் பலபொருட் தொகுதி, பலசொல் ஒருபொருட் தொகுதியாக இருக்கும். சான்றாக, தமிழில் தோன்றிய திவாகர நிகண்டு முதலான ஏனைய நிகண்டு நூல்களையும் வீரமாமுனிவரின் சதுரகராதியைத் தொடர்ந்து தோன்றிய அகராதி நூல்களையும் குறிப்பிடலாம். இவற்றை முறையே; பெ. மாதையனின் ‘தமிழ் நிகண்டுகள் வரலாற்றுப் பார்வை – உருவ உள்ளடக்க ஆய்வு’ என்னும் நூலும் வ. ஜெயதேவனின் ‘தமிழ் அகராதியியல் வளர்ச்சி

வரலாறு’ என்னும் நூலும் விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்குகின்றன. மேலும், உரிச்சொற்கள் குறித்து விளக்கும் ச. பாலசுந்தரம்,

“குறைச்சொற்களாகிய வேர்ச்சொற்கள் நிரம்பிப் பெயராகவும் வினையாகவும் ஆக்கமுறாமல் பெயர்ப்போலியாகவும் வினைப்போலியாகவும் உருப்பெற்றுப் பெயர்வினைகட்கு அடையாயும் தனித்தும் வரும்” (தொல்காப்பியம் (தொகுதி -2) சொல்லதிகாரம், 2012:ஓை)

என்கிறார். அவ்வகையில் ‘நூற்று இருபது’ உரிச்சொற்கள் உரியியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு, பெயர்வினைச்சொற்கள் குறைச்சொற்களாக நின்று பொருளுணர்த்தும் உரிச்சொற்களும் பொருள் விளக்கக் கோட்பாட்டை மையமிட்டதாகவே அமைந்துள்ளன. அவற்றை முறையே ஒருசொல் பலபொருள், பலசொல் ஒருபொருள் என வகைப்படுத்தலாம்.

ஒருசொல் பலபொருள்

“விழுமம் சீர்மையும் சிறப்பும் இடும்பையும்” (தொல். சொல். 354)

என்னும் நூற்பாவில் விழுமம் என்னும் குறிப்பு உரிச்சொல் சீர்மை, சிறப்பு, துன்பம் என்னும் முப்பொருள் குறித்து வரும் என்கிறார். இது ஒருசொல் பலபொருள் தரும் உரிச்சொல்லாகும்.

பலசொல் ஒருபொருள்

மிகுதி என்னும் ஒரு பொருளை உணர்த்த உறு, தவ, நனி என்னும் மூன்று குறிப்பு உரிச்சொற்களைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை,

“உறுதவ நனியென வருஉம் மூன்றும் மிகுதி செய்யும் பொருள என்ப” (தொல். சொல். 300)

என்னும் நூற்பா விளக்குகின்றது. சான்றாக, உறுபசி, தவச்சிறிது, நனிநாகரிகம் போன்ற சொற்களைக் குறிப்பிடலாம்.

‘இரத்தல்’ என்னும் ஒருபொருளைத் தரும் ‘ந, தா, கொடு’ என்னும் மூன்று சொற்களை அவை வழங்குமுறையறிந்து பயன்படுத்த வேண்டும் என்னும் கருத்தை,

“ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கும் மூன்றும்
இரவின் கிளவி ஆகிடன் உடைய” (தொல்.
சொல். 445)

என்னும் தொல்காப்பிய வரையறை எடுத்துரைக்கின்றது. இதிலிருந்து தொல்காப்பியர் ஒருபொருள் குறித்த பலசொற்களைக் கையாண்டிருப்பது நன்கு புலனாகிறது. இது பிற்கால அகராதிகளின் தோற்றுவாய்க்கு அடித்தளமிட்ட தொல்காப்பியரின் அகராதியியல் சிந்தனை எனில் அது மிகையாகாது.

நிறைவாக,

தொல்காப்பியத்தில் அகராதியியல் கூறுகள் இடையியல், உரியியல், மரபியல் ஆகியனவற்றில் அமைந்திருக்கிறது என்பது அறிஞர்களின் கருத்தாக உள்ளது. அவற்றோடு நூன்மரபு, பிறப்பியல் ஆகிய இயல்களில் காணலாகும் அகராதியியல் கூறுகளும் ஆராய்ந்து அறியப்பட்டுள்ளன.

தற்காலச் சூழலில் அகராதியின் பயன்பாடு என்பது ஒரு சொல்லின் பொருளைக் குறிப்பது மட்டுமே எனக் கூறமுடியாது. ஏனெனில், அது அச்சொல்லை வரலாற்று நோக்கில் இலக்கியங்களில் பயன்பட்டு வந்த முறைமையினையும் அறிந்துகொள்ள வழிசெய்கிறது. சான்றாக, க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதியைக் குறிப்பிடலாம்.

அகராதியின் வளர்நிலை வடிவமாக சொல்லடைவு நூல்களும் சொற்சேர்க்கை

அகராதிகளும் கலைக்களஞ்சிய நூல்களும் வாழ்வியல் களஞ்சியங்களும் வெளிவந்துள்ளன. சான்றாக, சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு, தற்காலத் தமிழ்ச்சொற்சேர்க்கை அகராதி முதலானவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறான அகராதியியல் துறை வளர்ச்சிக்கு மூல ஊற்றாக இருந்து அகராதியியல் சிந்தனைகளை முன்வைத்தது தமிழ்மொழி அமைப்பியலை விளக்கும் ஒப்பற்ற இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் என்பது இக்கட்டுரை வழி பெறப்படுகிறது.

நோக்கு நூல்கள்

- சுந்தர சண்முகனார், தமிழ் அகராதிக் கலை, பைந்தமிழ்ப் பதிப்பகம், புதுச்சேரி, 1965
- பாலசுந்தரம். ச., (உ.ஆ.), தொல்காப்பியம் (தொகுதி -1) எழுத்ததிகாரம் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம், 2012
- பாலசுந்தரம். ச., (உ.ஆ.), தொல்காப்பியம் (தொகுதி -2) சொல்லதிகாரம் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம், 2012
- மாதையன். பெ., அகராதியியல், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1997
- ஜெயதேவன். வ., தமிழ் அகராதியியல் வளர்ச்சி வரலாறு, ஐந்திணைப்பதிப்பகம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை, 1985

அலுவல்தாரர் பெயர் மாற்ற தமிழ்க் கலைச்சொற்கள்

ப. முகைதீன் சேக்தாலுது
1/375, அபிபுல்லா நகர்,
விட்டுக்கட்டி, திருவாரூர்

தமிழ்நாடு அரசுப்பணியில் பல்வேறு பதவிகளை வகிப்போரின் பதவிப்பெயர் சீரமைப்பு பற்றியதே இக்கட்டுரை.

அரசாங்கம் என்பது , பொது நிர்வாகம் (GENERAL ADMINISTRATION) அரசியல் நிர்வாகம் (POLITICAL ADMINISTRATION) மற்றும் நயன் நிர்வாகம் (JUDICIAL ADMINISTRATION) ஆகிய மூன்று கூறுகளின் ஒருங்கிணைப்பாக உள்ளது.

இவற்றுள் பொது நிர்வாக அலுவலராக விளங்குபவர் நமது குடியரசுத்தலைவர். அவரது மாநிலப் பிரதிநிதியாக உள்ளவர் மாநில ஆளுநர். பொது நிர்வாகத்துக்கு ஆளுநரின் மாவட்டப் பிரதிநிதியாக கருதப்படுபவர் (DISTRICT COLLECTOR) மாவட்ட ஆட்சியர் அல்லது மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர். நமது அரசமைப்புச் சட்டத்தின் படியான நிலைப்பாடு இது.

அரசமைப்பு இவ்வாறிருக்கப் பொது நிர்வாகத்துக்கு மட்டுமே பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் DISTRICT COLLECTOR மாவட்ட ஆட்சியர் என்றோ மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் என்றோ அழைக்கப்படுகிறார்.

அதெப்படி ? முத்தரப்பு கூடிய ஆட்சிக்கு , பொது நிர்வாக அலுவலராக மட்டுமே உள்ளவர் , மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் என்று அழைக்கப்படுவது எவ்வாறு பொருத்தமாக இருக்க முடியும் ?

அரசியல் நிர்வாகத்துக்குத் தலைமைப்

பொறுப்பு வகிப்பவரே 'முதலமைச்சர்' ஆக இருக்க , பொது நிர்வாக அலுவலரை 'ஆட்சித்தலைவர்' என்றழைப்பது பொருந்துமா ?

'மாவட்டப் பொது நிர்வாக அலுவலர்' என்று தமிழ்ப்படுத்துவதே அப்பதவிக்கு பொருத்தமாக இருக்கும்.

மாவட்டத்துக்கு அடுத்த நிலையில் இருப்பது கோட்டம் (REVENUE DIVISION). இதற்கான அலுவலர் 'வருவாய்க் கோட்டாட்சியர்' என்றே அழைக்கப்பட்டு வருகிறார். இவரது பதவிப் பெயரும், 'வருவாய் கோட்ட பொது நிர்வாக அலுவலர்' என்றமைவதே தகுமான தமிழ்க் கலைச்சொல்லாய் அமையும்.

கோட்டத்துக்கு உட்பட்டது வட்டம் (REVENUE TALUK). வட்டத்துக்கான அலுவலரை 'வருவாய் வட்ட பொது நிர்வாக அலுவலர்' என்பதே சரியான பதவிப்பெயராய் இருக்கும். ஆனால் , இப்பதவி வருவாய் வட்டாட்சியர் என்றே உள்ளது.

மாவட்டம் என்பது வருவாய் மாவட்டம், கல்வி மாவட்டம், பதிவு மாவட்டம் (REGISTRATION DISTRICT) எனப் பல்வேறு அளவுகோலைக் கொண்டிருக்கிறது. கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால் மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் (DISTRICT EDUCATIONAL OFFICER) என்ற பதவி உண்டு.

ஒரு வருவாய் மாவட்டத்தில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட கல்வி மாவட்டங்கள் உள்ளடங்கி

உள்ள நிலையில் 'மாவட்டக்கல்வி அலுவலர்' என்பதும் பெயர் மாற்றத்துக்குப் கருதத்தக்கதாய் உள்ளது . இவர் கல்வி மாவட்ட அலுவலர் என்றழைக்கப்படுவது கருதப்பட வேண்டிய ஒன்று.

மாவட்டக் கல்வி அலுவலருக்கு மேல்நிலைப் பதவியாக உள்ளது 'முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்' (CHIEF EDUCATIONAL OFFICER) என்ற பதவி. ஒரு வருவாய் மாவட்டத்துக்கு ஒரு முதன்மைக் கல்வி அலுவலரே உள்ள நிலையில் இப்பதவிபெயர் 'வருவாய் மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்' என்றிருப்பதே குழப்பம் தவிர்க்கும். இதுமட்டுமன்றி-

CHIEF EDUCATIONAL OFFICER-I 'முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்' என்றழைப்பதால் 'முதன்மை' என்ற சொல் மற்றொரு முரணையும் விளைவிக்கிறது. எப்படி எனில் , தமிழ்நாடு அரசின் PRINCIPAL SECRETARY பதவி 'முதன்மைச் செயலர்' என்றே தமிழாக்கம் பெறுகிறது. இவ்வாறு 'CHIEF' மற்றும் 'PRINCIPAL' ஆகிய இரண்டு சொற்களுக்கும் 'முதன்மை' என்ற ஒரே தமிழ்ச்சொல் உசிதமல்ல. எனவே, CHIEF EDUCATIONAL OFFICER 'வருவாய் மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்' எனக் குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. இஃதன்றி-

வருவாய் மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் என்று அழைக்கப்படும்போது மற்றொரு முரணும் கலையப்படக்கூடும். அதாவது, தலைமைச் செயலர் CHIEF SECRETARY ஆக உள்ளார். ஆக, CHIEF என்ற சொல்லுக்கு ஓரிடத்தில் 'தலைமை' என்றும் , பிறிதோர் இடத்தில் 'முதன்மை' என்றும் தமிழாக்குவது சரியாக அமையாது. இக்காரணங்களால், CHIEF EDUCATIONAL OFFICER என்ற பதவிப்பெயரை REVENUE DISTRICT EDUCATIONAL OFFICER என்றாக்கி , இதனை 'வருவாய் மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்' என்று தமிழ்வழிப்படுத்துவது மேற்கண்ட மூன்று வகை முரண்களைக் களைய வழிவகுக்கும்.

'மாவட்டம்' என்ற சொல்லாக்கத்துக்கு உட்பட்ட மற்றொரு துறை, பத்திரப்பதிவுத்துறை. இத்துறையின் மாவட்ட அலகு , வருவாய் மாவட்ட அலகுக்கு இணையானதல்ல. இதனுடைய அதிகார வரம்பு (JURISDICTION) பத்திரப்பதிவு மாவட்டம் என்பதாக உள்ளது. ஒரு வருவாய் மாவட்டத்தில் , ஒன்றுக்கும் மேற்கண்ட பத்திரப்பதிவு மாவட்டங்கள் அமையக்கூடும். இத்துறையில் சார்பதிவாளர் மற்றும் மாவட்டப் பதிவாளர் என்ற இரண்டு

பதவிகள் மாவட்ட அளவில் நடைமுறையில் உள்ளன.

மாவட்டப் பதிவாளர் என்பவர் பத்திரப்பதிவு மாவட்டத்துக்கு மட்டுமே உரிய அலுவலர் ஆகையால் இப்பதவி பதிவு மாவட்டப் பதிவாளர் என்று இருப்பதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

இத்தகையப் பதவிப்பெயர் சீரமைப்பு பொதுமக்கள் மத்தியில் மாவட்டப் பகுப்புப் பல்வேறாய் உள்ளன என்ற செய்தியைப் பரப்பும்.

இது தவிர அலுவலக உதவியாளர் (OFFICE ASSISTANT) என்றொரு பதவி அலுவலகம், பள்ளி-கல்லூரிகள் என எங்கும் உண்டு. முன்னதாக PETTY OFFICER, PEON, LG.G.S., BASIC SERVANT எனப் பல்வேறு பெயர் மாற்றத்துக்குப் பிறகு தற்போது அலுவலக உதவியாளர் என உள்ள இப்பதவி அடிப்படைப்பணியை (BASIC SERVICE) சேர்ந்தது, அலுவலகத்தில் மட்டுமல்லாமல் கல்விக் கூடங்கள், தொழிலகங்கள் என எல்லா மட்டத்திலும் இடம் பெற்றுள்ள இப்பதவிப்பெயர் பன்னோக்கு உதவியாளர் (MULTIPURPOSE ASSISTANT) என்பதே தரமானதாக இருக்கும்.

இதேபோல் தொழில்நுட்ப உதவியாளர் (TECHNICAL ASSISTANT) உதவியாளர் (ASSISTANT) என்ற பதவிப்பெயர்கள் பல்வேறு துறைகளிலும் உண்டு. இவர்களது பதவியை அடையாளப்படுத்தும் விதமாக சில மாற்றங்கள் செய்யலாம். அதாவது உதவியாளர் என்ற பதவியை அமைச்சுப்பணி உதவியாளர் (MINISTERIAL ASSISTANT) என்பது போல் மாற்றி அமைக்கலாம்.

இவர் எந்தத்துறை சார்ந்த அரசுப் பணியாளர் என்று அடையாளப்படுத்துகிற மாதிரி பெயர் மாற்றம் தேவைப்படும் பதவிகள் இன்னும் நிறையவே உண்டு. துறைவாரியாக தகவல் பெற்று பதவிக்கான சரியான தமிழ்க்கலைச்சொற்கள் அமைக்கலாம்.

தற்போதைய தமிழ்நாடு அரசு 'இது இன்ன சேவைக்கான துறை' என்று அடையாளம் கண்டு கொள்ள வசதியாக அரசுத் துறை (GOVT. DEPARTMENTS)களின் பெயர் சீரமைப்பு செய்துள்ள நிலையில், அதற்கேற்ப சரியான பொருள் தரும்படி பதவிப் பெயர்களையும் மாற்றி அமைப்பது காலத்தின் கட்டாயம் என்றே கருத வேண்டி உள்ளது.

தெய்வம் சொற்பொருள் வரலாறு சங்க இலக்கியத்தை முன்வைத்து

முனைவர் மு. ரமேஷ்
உதவிப்பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை
அரசினர் ஆடவர் கலைக்கல்லூரி
நந்தனம், சென்னை.

முன்னுரை

தமிழில் காணப்படுகிற தெய்வம் என்கிறப் பெயர்ச் சொல் ஆக்கப்பெயர்வகையை சார்ந்தது. காரணக் காரியத் தொடர்புகொண்டது.

இன்றைய தமிழ்க் குமுகாயத்தில் பின்பற்றப்படும் தெய்வநம்பிக்கைசார் நடைமுறையிலிருந்து பழந்தமிழரின் தெய்வக் கருத்துருவாக்கம் வேறுபட்டது. தெய்வம் சொற்பொருள் வரலாறு குறித்து விளக்குவதன்வழி இதனை அறியமுடியும். பழந்தமிழரின் வாழ்வியல் நடைமுறைகளை அறிவதற்கு சங்க இலக்கியமும் தொல்காப்பியமும் பெரிதும் துணை செய்கின்றன. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியத்திற்கு முன்மரபையும் சங்க இலக்கியமரபையும் விளக்குகிறது. தெய்வக் கருத்தாக்கத்தின் பண்பாட்டு வடிவத்தை பொருளதிகாரத்திலும் சொற்பொருள் வடிவமரபை சொல்லதிகாரத்திலும் விளக்குகிறது. இவற்றை கருத்தில்கொண்டு சங்க இலக்கியம் மற்றும் தொல்காப்பியத்தின் வழி தெய்வம் சொற்பொருள் வரலாற்றை விளக்கமுயற்சிக்கிறது இக்கட்டுரை.

தெய்வக் கருத்தாடல்

தமிழரின் தெய்வ வழிபாட்டுமரபு மூத்தோரின் வழிபாட்டிலிருந்து அதாவது மூத்தோரை வழிபடுவதிலிருந்து தொடங்குகிறது. தன் இனத்திற்காக தேய்ந்துப் போனோரே

தெய்வமாவார். இந்த வகையில் சங்க இலக்கியம் சொல்லும் வீரமரபுடனும் தொடர்புடையதாகிறது. தெய்வம் வடமொழியில் தைவதம் எனச் சுட்டப்படுகிறது.

தமிழில் வரும் தெய்வத்திற்கு தே அடிச்சொல்லாக இருப்பதைபோல வடமொழி தைவதத்திற்கும் தீ அடிச்சொல்லாக இருக்கிறது. இவற்றை நுட்பமாக கவனித்தால் ஒரு வினையாற்றலை இருமரபிலும் தெய்வக் கருத்து குவிந்திருக்கிறது. தொல்காப்பியமும் தேய்ந்து முடிந்த முன்னோரையே தெய்வம் எனச்சுட்டுகிறது. இனி தொல்காப்பியம் சுட்டும் தெய்வக் கருத்தினை விளக்குவது பயன்தரும்.

தொல்காப்பியத்தில் தெய்வமரபு

அகத்திணையியலில் திணைக் கோட்பாட்டை விளக்கவரும் தொல்காப்பியர் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் ஆகியவற்றிற்கு மாயோன், சேயோன், வேந்தன், வருணன் என்று தெய்வங்களைச் சுட்டுகிறார். முன்னோர் என்கிற பொருளில் வைத்து புரிந்துக் கொள்ளவேண்டியதாகும். மாயோன், சேயோன், வேந்தன், வருணன் என்பவை ஆண்பால் விசுதி பெற்று உயர்திணைக்குரிய முடிபை இப்பெயர்கள் பெற்றாலும் இத்தெய்வப்பெயர்கள் அக்கிறிணையே குறிப்பதாகும் என்கிற கருத்தை தொல்காப்பியம்

சொல்லதிகாரத்தில் விவரிக்கிறது. ஆண்மைத் திரிந்த பெயர்நிலைகள் பெண்மைக்குரிய பெயர்வடிவத்தை உயர்திணையில் வரும், அவ்வாறு வந்தாலும் அக்கிறிணைப் பெயராக எண்ணப் பெறுகிறது. ஏனெனில் பால்காட்டும் விசுதி கிடையாது. தெய்வப்பெயர்களிலும் தனித்துவமான பால்காட்டும் விசுதிகள் இல்லாததனால் தெய்வப் பெயர்களும் அக்கிறிணைப் பெயராக விளங்குகிறது. பின்வரும் நூற்பா இக்கருத்தை சுட்டுகிறது.

‘பெண்மை சுட்டிய உயர்திணை மருங்கின் ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும் தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியும் இவ்வென அறியும்அந் தம்மகக் கிலவே’ (தொல்,சொல்,4)

மேலும் இதனை சேனாவரையர்

“பாலுள் அடங்காத பேடியையும் திணையுள் அடங்காத தெய்வத்தையும் பாலுள்ளும் திணையுள்ளும் அடக்கியவாறு.” எனவிளக்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இனி சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள தெய்வமரபுகளை விளக்குவது தெய்வம் சொற்பொருள் வரலாற்றை அறிய துணை செய்யும்.

சங்க இலக்கியத்தில் தெய்வமரபு

சங்கச் செய்யுள்களில், பழங்குடிகளின் தலைவர்கள் இறைவன் எனச் சுட்டப்பட்டதுபோல அரசர்களும் தெய்வம் என அழைக்கப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. தம் குடிகளைக் காப்பதும் பிற குடிகளைத் தேய்ப்பதும் அழிப்பதும் அரசர்களுக்கு முக்கியக் கடமைகளாக இருந்தன.

தம் நிலத்தில் உள்ள வளங்கள் தம்குடிகளுக்குப் போதுமான உணவையும் பாதுகாப்பையும் வழங்கவியலாத நிலையில் பிற குடிகளின் மீது போர்த் தொடுத்துப் பகைவரைத் தேய்த்துக் கொள்ளையடித்துவந்த பொருள்களைத் தம் குடிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பவரே தெய்வம் எனப் போற்றப்பட்டனர். தம் குடிகளைக் காப்பதற்கு நடத்தப்படுகிற போர் எல்லாச் சமூகங்களிலும் புனிதமானதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்தப் புனிதப்போரை வடிவமைத்து வழிநடத்துவோர் குடிகளால் கொண்டாடப்படுவது இயல்பு.

குடிகள் அல்லது குடிவழி அரசுகள் தத்தமது அதிகார எல்லைகளை வரையறுப்பதில் மடிந்த உடல்களை தெய்வ உடல்களாக கருதினர். மற்றும் தம் குடிகளின் மேல் அளவற்ற அன்பும் பிற [others] குடிகளின் மேல் அளவிறந்த சினமும் உடைய அரசர்களை தெய்வங்களோடு ஒப்பிட்டனர். சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தமையினை பால்போலும் நிறத்தை உடைய பனைக்கொடியோனும் நீலநிறத் திருமேனியுடைய நேமியோனும் ஆகி, இருபெருந்தெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல விளங்கியதாகக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிகண்ணனார் பாடினார் (புறம் 58:14)

போர்களில் வீரமரணமடைந்தோரே தெய்வமாகக்கருதிவழிபடப்பட்டனர். தாம்வழிபடும் தெய்வத்தைத் தத்தமக்குக் காவல் என்று சொல்லுவர் என இளஞ்சேரல் இரும்பொறையிடம் பெருங்குன்றுரர்கிழார் கூறினார் (பதி.82:1). போரின்கண் வெற்றி வேண்டி மாற்றுதற்கரிய தெய்வத்துக் கூட்டத்தைப் பரவினர் (பித.88:24>25) இக்கருத்தினை வேர் குறிப்போமானால் தெய்வராக இருந்து தேய்ப்பட்டோரே தெய்வமாகக் கருதப்பட்டனர். இச்சொற்கள் குறித்துச் சிறிது விளக்கம் இங்கு வேண்டப்படுகிறது.

தமிழகத்தில் அன்றுநடந்த போர்களுக்கான காரணம் இன்னதென உறுதியாகக் கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் எல்லாக் குடிகளாலும் அரசுகளாலும் நடத்தப்படும் போருக்குப் பிற குடிகளிடமிருந்து தம் குடிகளைக் காத்தல் என்கிற உயர்ந்த நோக்கமிருந்தது. தம் எல்லைக்குப் பக்கத்தில் இருப்பவர் பிறர் என்பதனாலே அவர்கள் பகைவர் எனக் கருதப்பட்டனர். இப்பகைவர்கள் வீரர் அல்லது தெய்வர் எனப்படுகின்றனர்.

இரு இன மரபுகளில் தெய்வப் பண்பாடு

தமிழ் மரபில் உள்ள தெய்வம் ஆரிய மரபில் தெய்வ அல்லது தேவா எனவருகிறது. ஒலிப்பு முறையில் கிட்டத்தட்ட ஒன்று போல இருந்தாலும் அடிச் சொற்கள் வெவ்வேறாக இருக்கின்றன. ஆரிய மரபில் உள்ள தேவா என்பதற்குத் தீ என்கிற பெயரடி இருப்பது போல அல்லாமல் தமிழ்

மரபில் உள்ள தெய்வத்திற்கு தே அல்லது தேய் என்கிற வினையடி இருப்பதை காணமுடிகிறது. ஆரிய மரபில் நிலத் தேவர், வான் தேவர், இவ்விரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட தேவர் எனத் தேவர் குறித்த கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

“விண்ணின் அதி தெய்வமான ‘தியெள, மித்திரன், வருணன், ஆதித்தியன், சூரியன், சவிதா, பூஷன், விஷ்ணு, இரு அஸ்வினி தேவர்கள், உஷை, ராத்திரி’ என்னுந் தெய்வங்கள் விண்ணுலகுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வாய்ந்தவை. ‘பிருதுவி, அக்கினி, பிருகஸ்பதி, சோமன், துவஷ்டா’ என்போரும், ‘சிந்து, விபாட், சுதுத்ரீ, சரஸ்வதி’ போன்ற நதிகளும் மண்ணுலகுடன் பிணைப்பு மிக்கவை. ஆகாயத்துக்கும் பூமிக்கும் இடைப்பட்ட தெய்வங்கள் இந்திரன், திருத அபத்யன், அஜ ஏகபாதன், உருத்திரன், மருத்துக்கள், வாயு, பர்ஜன்யன் என்பவர்களும் ‘அப்பு’ எனப்படும் நீர்த்தெய்வமுமாம். இருக்கு வேதப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் இத்தெய்வங்களைப் போற்றும் முகமாகவே அமைந்துள்ளன. வடமொழியிலக்கிய வரலாறு, (ப,25.) கைலாசகுருக்கள்.

அனைத்துத் தேவாக்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் நேரடியாக தீயோடு தொடர்புடையவர்கள் என்பது நம் கவனத்துக்குரியது. ஆரியமரபு, தமிழ் மரபு ஆகிய இருமரபுகளிலும் உருவாகி வளர்ந்துள்ள தெய்வ பண்பாடுகளைப் பாவாணர் தனது ‘தமிழர் மதம்’ என்கிற நூலில் விளக்கியுள்ளார். அவ்விளக்கங்களைக் காண்பது நமது ஆய்வு பொருளை கூர்மைப்படுத்த உதவக் கூடும். தியசு = ஒளியுள்ள வானம், வானம் வானத்தெய்வம் இச் சொல் த்யெளஸ் (Dyaus), த்யெளக்ஷ (Dyaush) என்ற வடிவங்களிலும் வழங்கும்.

தீயும் தீப்போல் ஒளிதரும் சுடர்களும் ஒளிவடிவானத் தோற்றங்களும் முதற்காலத்தில் உலகமெங்கும் தெய்வங்களாக வணங்கப்பட்டன” தமிழர் மதம் (ப.49). என்று முழுதும் அவர் குமரி நாட்டிலிருந்த கதிரவன் வணக்கத்தையும் குறிப்பிடுகிறார். இது மிக நுட்பமான வேறுபட்ட அடிப்படைகளை கொண்டது இதுகுறித்த விளக்கம் பின்னர் இடம் பெறுகிறது.

ஆரிய தேவாக்கள் தீ மூலங்களை உடையன என தெளிவிக்கும் பாவாணர் தெவ்

என்ற தென் சொல்லிலிருந்தே ஆரிய தேவ் உருவானதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். பாவாணரின் இக்கருத்து உலகிலுள்ள எல்லா மொழிகளுக்கும் தமிழே தாய் என்கிற பார்வையிலிருந்து பிறந்ததாகும். வேர்ச்சொல் தரவுகள் பண்பாட்டு மூலங்களை நிரூபிக்கத் துணை செய்யக் கூடியன என்றாலும் மாண்டவியல் கொள்கை இனவரைவியல் கொள்கை நிலவியல் கொள்கை எனப் பலதுறைகளும் பண்பாட்டு மூலங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அளவுகோலாக கண்டுவிட்ட இக்கட்டத்தில் இவற்றையெல்லாம் துணை கொண்டு தெய்வப் பண்பாட்டை விளக்குகிறபோது வேர்ச்சொல்லாய்வு பொலிவு பெறும்.

இந்தோ ஆரிய அல்லது இந்தோ ஐரோப்பிய குடியினங்கள் வாழுகிற பகுதிகள் பனிக்கட்டி காலம் நிலவுகிற நிலங்களாகும். இதனால் வெப்பத்திற்காகவும் வெளிச்சத்திற்காகவும் தீயின் தேவை அங்கு உணரப்பட்டது. அந்நிலவாழ் மனிதர்களின் வாழ்வை இயக்குவதற்குத் தீயின் பங்குமிகவும் இன்றியமையாதது. இதன் காரணமாக ஆரிய தெய்வங்கள் யாவும் தீயை மூலமாக கொண்டுள்ளன. யாகத்தீ என்பது முதலில் மனித குழுக்களின் ஆரியமனித பொதுவுடைமையாக இருக்கிறது. இது குழுவாக சேர்ந்து குளிர் காய்தல்; இதன் மூலமே தமக்கான உணவையும் பெறுதல் என்பதை வேத வாக்கியங்களிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

தீயின் அணைப்பைத் தொடர்ந்து பெறுவதன் மூலமே உடல் இயக்கத்திற்குத் தேவையான இணைமேனி வெப்பத்தை பெறமுடியும் என்பதை உணர்ந்ததன் பின்னர் பொதுவிலான குழு தீக்கண்பு மூட்டப்பட்டது. நாளடைவில் அது உணவை பெறும் இடமாகவும் மாறியது. இந்தக் குளிர்ப் பிரதேசங்களில் தீயின் துணை இன்றி எந்த ஓர் இயக்கமும் இல்லை என்பதை உணர்ந்த மனிதர்கள் தீயை தெய்வமாக ஆக்கினர். மூட்டப்பட்டத் தீயை அணையாமல் பார்ரத்துக்கொள்வது அந்தக் குழுவில் உள்ள ஒவ்வொருடைய கடமையுமாகும். நாளடைவில் மூட்டப்பட்ட இந்தக் கண்பு இறைச்சி சுடும் இடமாகவும் மாறியது. சுட்ட இறைச்சி உணவாகவும், எலும்புகளும் தோல்களும் கருவிகளாகவும் பயன்பட்டன கால்நடைகள்

மற்றும் பிறவிலங்குகளின் எரிந்துபோன எலும்புகள் பலவேறு தொல்லியல் ஆய்வுத் தளங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

ஹரப்பாவிற்கு பிந்தைய கலாச்சார மண்டலங்களும் ஆரம்ப வேதகாலமும் பொருந்தி போகின்ற ஹரியானாவில் உள்ள பகவான் புரா மற்றும் தாதேரி ஆகிய இடங்கள் இதற்கு உதாரணங்கள். பனிக்கட்டிக் காலம் நிலவிய அல்லது நிலவுகிற ஆரியப் பிரதேசங்களில் இருந்த மக்களுக்கு உண்டான தீயின் முக்கியத்துவத்தையும் அது தெய்வமாக போற்றப்படுவதன் பின்புலத்தையும் இவ்வாறு விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. பண்டைக்கால இந்தியா, (பக்59,ஆர்.எஸ்.சர்மா)

மேலும் இந்தோ ஆரிய நிலப் பகுதி மிகு குளிரும் மிகு வெப்பமும் நிறைந்தது. எனவே மிதவெப்ப மண்டலமான குமரி நாட்டில் ஒருவன் கதிரவனை வணங்குவதற்கும் ஆரிய நாட்டில் ஒருவன் கதிரவனை வணங்குவதற்கும் பெருத்த வேறுபாடு உண்டு. அவை ஒருபடித்தாக மேலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இதன் அடிப்படையில்தான் இனவகையிலான் தெய்வ பண்பாட்டை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.

ஆரிய தெய்வங்கள் தீயை மூலமாகக் கொண்டிருக்க, தமிழ்த் தெய்வங்கள் தெய்ப்படுதலை மூலமாக கொண்டுள்ளன. பொதுவாக போர்க்களம் தெய்முனை எனப் படுகிறது. தேய்த்தலும் தேய்ப்படுதலும் இக்களத்தில் நடைபெறுவதால் இதற்குத் தெய்முனை என்பது மிகப் பொருத்தமானதாகப் படுகிறது. 'செருநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை' (முருகு) முருகன் பகைவரை அழித்தல் (தேய்த்தல்) சங்கச் செய்யுள்களில் பல இடங்களில் வருகின்றன. படியோர் தேய்த்த என்று (மலைபடு-423.) (பதிற்79.) (அகம்22.) வருவதோடு அவுணரைத் தேய்த்த (குறு1.) என்றும் வருகிறது. இங்கு தேய்த்தல் தொழிலை செய்யக் கூடியவன் செஞ்ஞாயிற்றை போன்ற முருகன். செஞ்ஞாயிறு என்பது தீயோடு தொடர்புடையது முருகனும் வட இந்தியப் புராணங்களில் அக்கினிப்புத்திரன் என்றே குறிப்பிடப்படுகிறான் இது வடமரபும் தென்மரபும் விரவித் திரியும் ஒரு முக்கியமான இடமாகும்.

தெய்வத்தின் வேர்ச்சொல் தீயை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை விளக்குவதற்குப் பாவாணர் போன்றோருக்கு இந்த இடம் துணை செய்கிறது. பாவாணர் தமிழர் மதம் என்கிற தமது நூலில் தேய் என்கிற சொல்லிலிருந்து தெய்வம் உருவானது எனத் தெளிவுபடுத்துவதும் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

தெய்வம் – தெய்வதம். “ஆங்கத் தெய்வதம் வாரா தோவென” (மணி.9:70).

தகரம் எழுத்துப்பேறு. ஒ.நோ: படவு- படவர்-பரவர்-பரதவர்.

தெய்வதம் – தெய்வதா (daivata).

தெய்வம் – L. deus, Gk. theos.

தமிழரை என்றும் தம்மடிப்படுத்தவும் உலகத்தை ஏமாற்றவும் திட்டமிட்டுள்ள சமற்கிருத வெறியரான பிராமணர் மொழியியலுண்மையை நெஞ்சார மறுத்து தைவ என்னுந் தென்மொழித் திரிசொல்லினின்று தாம் செயற்கையாகத் திரித்துக்கொண்ட திவ் என்னும் மூலத்தினின்று தெய்வம் தேவு தேவன் முதலிய தென்சொற்கள் பிறந்துள்ளதாகக் கூறுவர். தேய் என்னும் மூலத்திலுள்ள யகர மெய் தெய்வம் என்னுஞ் சொல்லிலுமிருப்பதையும், இலத்தீன் கிரேக்கச் சொற்களிலும் யகரம் ஒலிப்பதையும் நோக்குக.” (தமிழர் மதம் ப.18) தேய் என்பதிலிருந்தே தெவ்வர் பகைவர் என்கிற சொல் உருவாகியிருக்கிறது.

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் தெவ்வர் என்பதற்குப் பகைவர் என்று பொருள் சொல்ல முடியும். ஆனால் இதுகாறும் உரையாளர்களும் பதிப்பாளர்களும் ஆய்வாளர்களும் தெவ்வர் என்பதைப் பகைவர் என்றே விளக்கியுள்ளனர். தேய் என்பது வீரத்தை அடிப்படையாக உடையது. ஆகவே தெவ்வர் என்பதை வீரர் எனப் பொருள்கொள்வது மிகவும் பொருத்தமாகும். ஒண்ணாத் தெவ்வர் என்கிற தொடரைச் சங்கப் புலவர்கள் கையாளுவதைக் காணமுடிகிறது. இது நேரடியாகப் பகைவர் என்ற பொருள் தருகிறது. தெவ்வராகிய வீரர் தேய்ந்த உடன் தெய்வமாகிவிடுகிறார் என்பது தமிழ் மரபாக காணப்படுகிறது. போர்க்களத்தில் தம் குடிகளுக்காக உயிரை நீத்தவர் சிறந்த தெய்வமாக

கொண்டாடப்படுகின்றார்.

தேய் – தேய்வு – தேவு = 1. தெய்வம் (பிங்).
”நரகரைத் தேவு செய்வானும்” (தேவா. 696 : 2).
2. தெய்வத் தன்மை.

போர்க்களத்தில் மாண்ட தெய்வர் நடுகல்லாக மாற்றப்படுவதிலிருந்து ஒருவிதமான தெய்வத்தன்மை புகட்டப்படுகிறது. வீரமரணம் அடைந்தோர் குடிகளை வழிநடத்தும் தெய்வமாக மாற்றப்படுவதுதொல்சமூகங்களின் நம்பிக்கையாக காணப்படுகிறது. வீரமிகுதியால் களமாடு உடல்கள் தெய்வத்தோடு ஒப்பிடப்படுவதுண்டு (புறம் 58.) குடிகளின் காப்புப் பொருட்டு களமாடித் தேய்ந்த உடல்களே தெய்வமாக்கப்பட்டன. வீரர்கள் தேய்வுக்குக் பிறகும் குடிகளை காக்கிறார்கள் என்ற தொல் நம்பிக்கையே இந்தத் தெய்வக் கருத்தியலுக்குள் செயல்படும் சமூக உளவியலாகும்.

உணவைக் கைப்பற்றுதல் செல்வங்களை கைப்பற்றுதல் நிலங்களை கைப்பற்றுதல் இவற்றிற்குத் தேவையான அடிமைகளை கைப்பற்றுதல் இவற்றின் காரணமாக உயிர் நீத்தோர் அல்லது தேய்ந்தோர் தெய்வமாக்கப்பட்டனர். உயிர் நீத்தோரை தெய்வமாக்கல்வழி புதிய தெய்வர் என சொல்லப்படுகிற வீரர்களை மிகச் சலபமாகப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் உருவாயின. வீரர்களை போற்றுதல் வழியும் புகழ்தல் வழியும் தெய்வமாக வழிபடுதல் வழியும் தொடர்ந்து வீரர்கள் உருவாகிக் கொண்டே இருந்தனர்.

நிகழ் கால வீர உடல்களை தெய்வர் என்றும் கடந்த கால வீர உடல்களை தெய்வம் என்றும் புரிந்து கொள்ளுவதற்கு பழந்தமிழரின் அரசு முறைப்பட்ட போர் மரபு சார்ந்த பண்பாட்டு வடிவங்கள் உதவுகின்றன. இறந்துபோன வீர உடல்களை பற்றிய நினைவுகளை நடுகல்லாக மாற்றி அவ்வுடல்களினுடைய கடந்தகாலப் பெயரையும் வீரப் பெருமைகளையும் எழுதி ஆண்டுதோரும் பலியிடுதல் நிகழ்த்தப்படுவதன் மூலம் அவ்வுடலில் திணிந்திருந்த ஆற்றலுடனான அருவமாக தன்னை இணைத்துக் கொள்ளுவதன் வழி அச்சமுகம் தன்னைப் புதுப்பித்து கொண்டு

விடுகிறது. இந்நிலைமையை உறுகெழு தெய்வம் என்கிற தொடர் உணர்த்துகிறது.

உன்னை விட்டு பிரிந்து பரத்தையிடம் செல்வேன் ஆயின் பலிகளைப் படையலாக கொள்ளக்கூடிய அணங்கு என்கிற தெய்வம் என்னையும் தண்டிக்கட்டும் எனத் தலைவியிடம் தலைவன் சூளுரைப்பதைக் காட்டுகிறது (அகம் 166).

**உயிர்பலி பெறா உம் உருகெழு தெய்வம்
புனைஇருங் கதுப்பின் நீகடுத்தோள்வயின்
அனையேன் ஆயின், அணங்குக, என்!**
என (அகம். 166 8-9)

”நிகழ்கால மனிதனுக்குச் சமூகத்திற்கு ஆற்றவேண்டிய கடமை இருப்பது போலக் கடந்தகால வீரனுக்கு அல்லது தேய்ந்துவிட்ட மனிதருக்கு பலியிடுதலின் மூலம் சமூகம் தமது நன்றிக்கடனை ஆற்றுவது இன்றியமையாததாகிறது. ஆண் தெய்வமானாலும் பெண் தெய்வமானாலும் பலியிடுதலின் மூலம் பழந்தமிழர் தமது நன்றிக்கடனை தெரிவித்தனர்.

துணைநூற் பட்டியல்

1. அகநானூறு உரையுடன் பொ. வே.சோமசுந்தரனார் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சென்னை 1970
2. அபிதானசிந்தாமணி சிங்காரவேலு முதலியார். ஆ சாரதா பதிப்பகம் சென்னை-600 014.
3. சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியம் தொகுதிகள் 1-6 தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர்
4. தமிழ்மொழி அகராதி கதிரைவேற் பிள்ளை. நா ஆறாம் பதிப்பு:2013; சாரதா பதிப்பகம் சென்னை-600014.
5. தமிழ்ப் பேரகராதி தொகுதிகள் 1-7 மறுபதிப்பு: 1982; சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் சென்னை-600005.
6. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரையுடன் சண்முகம்பிள்ளை. மு பதிப்பு: 2010 முல்லை நிலையம் சென்னை- 17

7. தொல்காப்பியம் நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் கணேசையர், பதிப்பு: 2007 உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் சென்னை-600113.
8. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்க உரையும், ஓளவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை மர்ரே அண்டு கம்பெனி சென்னை 1957>1981.
9. பத்துப்பாட்டு (முழுமையுடன்)நச்சினார்க்கினியார் உரையுடன் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் : 1958
10. புறநானூறு பழைய உரையுடன் மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் 1971
11. புறநானூறு உரையுடன் (இருபகுதி1 -200) ஓளவை. சு.துரைசாமிப்பிள்ளை சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சென்னை 1947 மறுபதிப்பு: 1952> 1967
12. புறநானூறு உரையுடன் (இருபகுதி 201 -400) ஓளவை. சு.துரைசாமிப்பிள்ளை சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சென்னை 1962.
13. பெருஞ்சொல்லகராதி தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர் முதற்பதிப்பு: 2010.
14. கைலாசநாதக் குருக்கள், வடமொழி இலக்கியவரலாறு மூன்றாம் பதிப்பு: 2010 காலச்சுவடு நாகர்கோயில்- 629001.
15. கோவிந்தன். கா புலவர் பண்டைத் தமிழர் போர்நெறி முதற்பதிப்பு: 2011 ராமையா பதிப்பகம் சென்னை- 14
16. கோசாம்பி. டி.டி, பண்டை இந்தியா [தமிழில் ஆர். எஸ்.நாராயணன்] வளியிட்டாண்டு மூன்றாம் அச்சு: 2008 நியு செஞ்சுரி புக்கவுஸ் அம்பத்தூர் சென்னை- 600098.
17. சர்மா. ஆர்.எஸ் பண்டைக்கால இந்தியா தமிழில் ரா. ரங்கசாமி மாஜினி ஆறாம்பதிப்பு 2015 நியு செஞ்சுரி புக்கவுஸ் சென்னை- 600098.
18. தேவநேயன். ஞா. தமிழர் மதம் 1972. வெளியீடு நேசமணி பதிப்பகம்
19. தேவநேயன். ஞா. சொல்லாராய்ச்சி கட்டுரைகள் 1961. கழக வெளியீடு.
20. தேவநேயன். ஞா. பண்டைத் தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் முதற்பதிப்பு : 2011 ஸ்ரி செண்பகா பதிப்பகம்

அலுவல்சார் தமிழ்க் கலைச்சொற்கள்

இரா.ராதா
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ் மொழித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

முன்னுரை

ஒரு மொழியின் சிறப்பு அதன் சொல் வளத்தைப் பொறுத்தது. தமிழ் மொழியின் சொல் வளமோ அளவிடற்கரியது.

“மந்திரம் போல் வேண்டுமடா சொல் இன்பம்”¹ என்று சொல்லை சிறப்பிக்கிறார் மகாகவி பாரதியார்.

“சொல்லெல்லாம் தூய தமிழ் சொல்லாகுமா”² என்றும் “சொல்லாத சொல்லுக்கு விலையேது மில்லை”³ என்றும் பாடினார் கவிஞர் கண்ணதாசன்.

முதலில் தமிழ்ச் சொற்களை வகைப்படுத்தி தொகைப்படுத்தியவை நிகண்டுகள் ஆகும். தொல்காப்பியத்தில் சொற்களின் பொருள் விளக்கம் பெறுகிறது.

காலப்போக்கில் நிகண்டுகள் மறைந்து அகராதிகள் தோன்றின. ஐரோப்பியர் வருகையால் தமிழ்மொழி பெற்ற பேறுகள் பல. சிறுகதை, புதினம் இவற்றோடு திறனாய்வியல், அகராதியியல் போன்ற புதிய துறைகளும் தமிழில் தோற்றம் பெற்றன.

சொல்லுக்குப் பொருள் கூறத் தொடங்கிய அகராதி நாளடைவில் பல துறைகளாகப் பிரிந்து பல்வேறு வடிவம் கொண்டது. அந்த வகையில்

அலுவல்சார் தமிழ்க்கலைச்சொற்களைத் திரட்டிப் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கும் அகராதிகள் பற்றி விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

அகராதி

ஒரு மொழியில் உள்ள சொற்களை அகரவரிசையில் அடுக்கி, பொருள் கூறப்பட்டிருப்பதே அகராதி அல்லது அகரமுதலி ஆகும். நிகண்டுக்கும் அகராதிக்கும் வேறுபாடு உள்ளது. நிகண்டுநூல்களில் தனித்தனிச் சொற்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அமைக்கப்படாமல் செய்யுள் வடிவில் அமைந்திருக்கும். மற்றும் நிகண்டுகளில் அகராதிகளைப் போல் அகர வரிசையில் அமைக்கப்பட்டிருக்காது. அதனால் நிகண்டில் ஒரு சொல்லை உடனே தேடிக் கண்டுபிடித்து விட முடியாது.

கி.பி.1594 - ஆம் ஆண்டு சிதம்பர இரேவண சித்தர் என்னும் புலவர் அகராதி நிகண்டு என்னும் பெயரில் ஒரு நூல் இயற்றினார். அகராதி நிகண்டு தமிழ் மொழியில் தோன்றிய முதல் அகராதி மட்டுமன்று உலகத்தின் முதல் அகராதியும் இதுவேதான்.⁴

அகராதி அகரமுதலி ஆனது

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு⁵

என்னும் திருக்குறள் முதற்பாவில் அகர முதல் என்ற அழகிய சொற்றொடர் இடம்பெற்றுள்ளது.

**எழுத்தெனப்படுப,
அகர முதல் னகர இறுவாய்
முப்பஃ தென்ப
சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்றலங்கடையே ⁶**

என்ற தொல்காப்பிய முதற் பாடலிலும் 'அகர முதல்' என்று வருகிறது. இந்த அழகிய தொடரைப் பயன்படுத்தி அகராதி என்பதை அகர முதலி என்று அழைத்தார் தேவநேயப் பாவாணர்.

கலைச்சொல் உருவாக்கம்

சென்னைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ப் பேரகராதி, வீரமாமுனிவரின் சதுரகராதி, ராட்வர் தமிழ் ஆங்கில அகராதி, வின்கலோ ஆங்கில தமிழ் அகராதி பெர்சிவல் ஆங்கில தமிழ் அகராதி, யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அகராதி, மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி, ஆனந்தவிகடன் சித்திரப் போட்டி அகராதி.கழகத் தமிழ் கையகராதி. போன்ற பல அகராதிகள் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த கலைச் சொல் உருவாக்கத்திற்குத் துணை நின்றன.

தமிழ்க் கலைச் சொல் அகராதிகள்

Glossary of Administrative terms (English - Tamil) எனப்படும் ஆட்சிச் சொல் அகராதி சென்னை அரசினர் அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது. இந்த அகராதியில் பல்துறைப் பொருள் பற்றிய ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு தமிழ்ச் சொற்களால் பொருள் கூறுவது. மு.சதாசிவம், சி.சிவராமலிங்கம் ஆகிய இரண்டு அறிஞர்கள் இதனைத் தொகுத்துள்ளனர். 1962-இல் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் இதனை வெளியிட்டது.

Supplementary Glossary of Special Terms (English - Tamil) எனப்படும் சிறப்புச் சொற்கள் துணையகராதி தமிழக அரசால் வெளியிடப்பட்டது. தாவர நூல், இரசாயன நூல், ஆட்சித் துறை, வேளாண்மை துறை, பால் பண்ணை துறை, தொழிலாளர்துறை, மீன் துறை, இந்து சமய அற நிலையத் துறை, போக்குவரத்துத் துறை, நில அளவைப் பதிவேடுகள் துறை, பதிவுத்துறை போன்ற பல துறைகளுக்கான

சிறப்புச் சொற்கள் துணை அகராதி 1961, 1962, 1963 - ஆம் ஆண்டுகளில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டன. மானுடவியல் கலைச்சொல்லகராதியின் ஆசிரியர் அ.சக்திவேல் மானுடவியல் பற்றிய ஆங்கிலக் கலைச்சொற்களுக்கு நேரான தமிழ்ச் சொற்களை இந்த அகராதி மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அலுவர் சார் தமிழ்க் கலைச் சொற்கள்

தமிழ்ச் சொற்களுக்கு பொருள் கூறும் அகராதிகள் பல இருந்தாலும் அலுவலகங்களில் உள்ள ஆங்கில நடைமுறைச் சொற்களுக்கு பொருள் கூறும் தனி அகராதிகள் முதலில் இல்லாமல் இருந்தது. அரசு அலுவலகங்கள் ஆங்கிலேய ஆட்சியில் உருவானவை. அவ்வலுவலகப் பணிகள் நிர்வாகம் சார்ந்தவை. அவை பெரும்பாலும் ஆங்கில மொழியிலேயே நடைபெற்றன.

தமிழக அரசு 1956 - ஆம் ஆண்டில் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. இச்சட்டத்தின் படி அரியணையில் அழகு தமிழ் அமர்த்தப் பெற்றது. சட்டம் இயற்றப்பட்ட பின்னர் தமிழக அரசு அலுவலகங்களில் தமிழ் மொழி படிப்படியாக அரசோச்சத் தொடங்கியது.

தமிழ் ஆட்சி மொழி ஆன போது ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்ச் சொற்களைச் சரியாக கணிக்க முடியவில்லை. அதனால் அலுவலர்களும் பணியாளர்களும் தமிழை ஆட்சி மொழியாக பயன்படுத்துவதில் சிக்கல்களை எதிர்கொண்டனர். இக்குறையை நீக்க அரசே ஆட்சிச் சொல் அகராதியை உருவாக்கியது. இதன் முதல் பதிப்பு 1957 - ஆம் ஆண்டிலும் இரண்டாம் பதிப்பு 1962 - ஆம் ஆண்டிலும் மூன்றாம் பதிப்பு 1971 - ஆம் ஆண்டிலும் வெளியிடப்பட்டன.

அலுவலகப் பயன்பாட்டிலுள்ள ஆட்சி மொழிச் சொற்களை மட்டுமே கொண்டதாக நான்காம் பதிப்பு 1983 - ஆம் ஆண்டில் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையால் வெளியிடப்பட்டது. இதன் பதிப்பாசிரியர் அப்போதைய தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநர் பேராசிரியர் டாக்டர் மா.நன்னன் ஆவார். அதன் பின்னர் அவ்வப்போது புதுப்பிக்கப்பட்ட ஆட்சிச்சொல் அகராதியும் பல்வேறு துறைகளுக்கான சிறப்புச் சொற்கள் அடங்கிய துணை அகராதியும் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்ட துறைகள் இரண்டு. ஒன்று தலைமைச் செயலகம் அதன் கீழ் இயங்கும் சார்பு துறைகள், மாவட்ட நிர்வாகங்கள் ஆகியவை அடங்கிய நிர்வாகத்துறை மற்றொன்று உயர்நீதி மன்றம் அதன் சார்பு நீதி மன்றங்கள் ஆகியவை அடங்கிய சட்டத்துறை. எனவே ஆட்சி மொழி அகராதியும் இரண்டு வகையாக உள்ளன. ஒன்று மேலே கூறப்பட்ட ஆட்சிச் சொல் அகராதி. மற்றது சட்டச் சொல் அகராதி.

1976 நவம்பர் 14 -ஆம் நாளிலிருந்து தமிழகத்தில் உயர் நீதி மன்றத்திற்கு கீழ் அமைந்துள்ள எல்லாக் குற்ற வழக்கு நீதி மன்றங்களிலும் தமிழ் தீர்ப்பு மொழியாக சட்டப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.⁷

சட்டங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சட்டத்துறை ஆட்சி மொழி ஆணையக் குழு 1968 - ஆம் ஆண்டில் ஒரு சட்டச்சொல் அகராதியை வெளியிட்டது. அதன் இரண்டாவது பகுதி அதற்கென அமைக்கப்பட்ட குழுவால் தயாரிக்கப்பட்டு 1979 இல் வெளியிடப்பட்டது.

நிர்வாகக்கலைச் சொற்களின் சிறப்பு

“தமிழ்ச் சொற்கள் மிக நுட்பமாக மாற்றம் பெற்று புதுப்புது பொருள்களை நல்க வல்லவை. சின்னஞ்சிறு மாற்றங்களால் புதுப்புது வண்ணங்களை வழங்க வல்லவை.”⁸ என்கிறார் கோ. முத்துப்பிள்ளை. அவர் எடுத்துக் காட்டியுள்ள சில சொற்கள் வருமாறு

- தேர்வு - Examination
- தேர்தல் - Election
- முடிவு - Result
- முடிபு - Resolution
- முகவுரை - Preface
- முகப்புரை - Preamble
- தீர்வு - Disposal
- தீர்ப்பு - Judgement

சட்டத்துறை கலைச் சொற்களின் சிறப்பு

ஒரே குடும்பத்தை சேர்ந்த சில ஆங்கிலச் சொற்கள் ஒரு பொருட் கிளவிகள் synonym தோன்றும். ஆனால் நுணுகி ஆராயும் போது அவற்றிற்கிடையே நுண்ணிய பொருள் வேறுபாடுகள் இருப்பதை அறியலாம்.⁹ சான்று

- Affirm - உறுதி செய்
- Award - அளிப்பு
- confirm - உறுதிப்படுத்து
- corroborate - உறுதியூட்டு
- Allow - இடம் கொடு
- Permit - அனுமதி
- consent - சம்மதம்
- Reward - வெகுமதி
- Gift - நன்கொடை
- Prize - பரிசு

முடிவுரை

அரசு நிர்வாகமும் சட்ட நிர்வாகமும் ஆட்சி மொழியாகத் தமிழை உறுதி செய்த பின் அதைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதற்கு உறுதுணையாக ஆட்சிச் சொல் அகராதியும் சட்டச் சொல் அகராதியும் பயன்படுகின்றன. அலுவல் சார் தமிழ்க் கலைச்சொற்களை அறிந்து கொள்ள இவ்விரு அகராதிகளும் நற்பணி ஆற்றுகின்றன.

அடிக்குறிப்பு

1. பாரதியார் கவிதைகள்
2. கண்ணதாசன் திரை இசைப்பாடல்கள் 1 - ஆம் தொகுதி பக் - 62 பாட்டு எண் 73 அடி - 3
3. மே.படி பக் - 248 பாட்டு எண் 287 அடி - 13
4. சுந்தர சண்முகனார் தமிழ் அகராதி கலை பக் - 34
5. மு.வரதராசன் (உ.ஆ) திருக்குறள் தெளிவுரை குறள் - 1 பக் - 3
6. ச.வே.சுப்பிரமணியன் (உ.ஆ) தொல்காப்பியம் தெளிவுரை நூற்பா 1 பக் 28
7. எஸ்.மகராஜன் முன்னுரை சட்டச்சொல் அகராதி பக் - II
8. கோ.முத்துப்பிள்ளை அரியணையில் அழகு தமிழ் பக் - 53
9. எஸ்.மகராஜன் முன்னுரை சட்டச்சொல் அகராதி பக் - XIII

தொல்காப்பியம் வகுக்கும் அகராதியியல் கோட்பாடு

மா. ராஜகுமார் (எ) மா. கோமகன்,
20/32, அமர் நகர் முதல் குறுக்குத் தெரு,
கடப்பேரி, தாம்பரம், சென்னை.

தொல்காப்பியம், நம் உயர்தனிச் செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியில் காணக்கிடைத்த முதல் நூலும் முழுமையான இலக்கண நூலும் ஆகும். உலகில் மொழிப் பிறப்பியலை பொருத்தவரை பல்வேறு கருத்துகள் இருந்து வந்தாலும் ஓர் இனக்குழுக்கள் தங்களுக்குள் முதலில் சைகையில் பேசி பின் ஒவ்வொரு சைகைக்கும் சிறு சிறு ஒலிக்குறிப்பில் தன் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி பின்னர் அந்த ஒலிகுறிப்பே பேச்சு மொழியாகி ஒருவருக்கொருவர் பேசினதற்குப் பழக்கப்படவே பல நூற்றாண்டுகள் ஆகி இருக்கும். பின்னர் எழுத்து மொழியாக இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் கழிந்த பின் முதன்முதலில் இலக்கியங்களே தோன்றியிருக்க வேண்டும். அந்த இலக்கியங்களின் அடிப்படையில்தான் இலக்கணக்கோட்பாடுகள் தோன்றியிருக்க வேண்டும் எனக் கருத்தாக கொண்டால் நமக்குக் கிடைத்த முதல் நூலே தொல்காப்பியம் என்னும் போது நம் மொழி தோன்றி எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகியிருக்குமென அறுதியிட்டு கூற இதுவரை எவராலும் இயலவில்லை என்பதே உண்மை.

நமக்கு கிடைத்த முதல் நூல் தொல்காப்பிய இலக்கண நூலோடு பல்வேறு இலக்கியங்களும் கிடைக்கப்பெற்று அவற்றை 'மேல்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு' வகைப்படுத்தி படித்து இன்புற்று வருகிறோம். தொல்காப்பியம், கணக்கு இலக்கியங்கள் என அனைத்தும் பனையோலைச் சுவடியில் எழுதப்பட்டவைகளே கிடைக்கப்

பெற்றன எனும் போது ஒன்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அதாவது ஒலைச்சுவடிகளின் அதிகபட்ச வாழ்நாள் நூற்றிறும்பது முதல் இருநூறு ஆண்டுகள் மட்டுமே எனும் போது இறுதியாக நமக்கு கிடைத்த தொல்காப்பிய ஒலைச்சுவடிகள் பல்வேறு காலங்களில் பலமுறை ஒலைச்சுவடி மாற்றி நகல் எடுத்தப்போது அதன் இயல் வைப்புமுறை மாறியிருக்குமோ என நாம் ஐயப்படத் தேவையில்லை. ஏனெனில் தொல்காப்பியம் கிடைத்த காலத்திலிருந்து அதன் இயல் வரிசை மாற்றப்பட்டிருக்கலாம் என எந்த ஒரு நூல் ஆராய்ச்சியாளரும் ஐயப்பாடு எழுப்பவில்லை என்பதோடு இதன் இயல்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்ட செய்திகளாக எந்த எழுத்து குறிப்புகளும் காணப்பெறவில்லை என்பதால் தொல்காப்பியத்தின் இயல் வைப்புமுறை இப்போது நாம் பயன்படுத்திவரும் அகராதியியல் வைப்புமுறையைப் பின்பற்றியே தொல்காப்பியம் வகுக்கும் அகராதியியல் கோட்பாடு என்பதை இக்கட்டுரையில் விவரிக்க எண்ணியுள்ளேன். தொல்காப்பிய நூலின் அதிகார அமைப்பை பார்க்குங்கால் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்ற மூன்று அதிகாரங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளதை அறிவோம். ஒவ்வொரு அதிகாரமும் ஒன்பது இயல்களை அடக்கியுள்ளது என்பதோடு எழுத்ததிகாரத்தின் ஒன்பது இயல்களாக 1.நூன்மரபு, 2.மொழிமரபு 3.பிறப்பியல் 4. புணரியல் 5. தொகை மரபு 6. உருபியல் 7. உயிர்

மயங்கியியல் 8. புள்ளி மயங்கியல் 9. குற்றியலுகரம்
புணரியல் என்பனவும், சொல்லதிகாரத்தில்
1. கிளவியாக்கம் 2. வேற்றுமையியல் 3. வேற்றுமை
மயங்கியல் 4. விளிமரபு 5. பெயரியல் 6. வினையியல்
7. இடையியல் 8. உரியியல் 9. எச்சவியல்
என்பனவும் பொருளதிகாரத்தின் இயல்களாக
1. அகத்திணையியல் 2. புறத்திணையியல்
3. களவியல் 4. கற்பியல் 5. பொருளியல்
6. மெய்ப்பாட்டியல் 7. உவமையியல்
8. செய்யுளியல் 9. மரபியல் என்பனவும் வரிசை
படுத்தியமைத்திட்ட பாங்கினையும் நினைவில்
கொள்ள வேண்டும்.

அகராதி என்பது யாதெனில் ஒரு
மொழியிலுள்ள சொற்கள் அனைத்தையும் அகரம்
முதலிய எழுத்து வரிசையில் அமையும்படி ஒரு
சேரத் தொகுத்து அவற்றின் பொருள்களை
அம்மொழியிலேனும் பிறமொழியிலேனும் விளக்கும்
நூல் அகராதி ஆகும். அகராதி என்னும் சொல்
'அகரம்' என்னும் சொல்லும் 'ஆதி' என்னும்
சொல்லும் சேர்ந்த கூட்டுச்சொல்லாகும். இதில்
ஆதி என்பது வடமொழிச் சொல் ஆகையால்
மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள்
அகரமுதலி என அழைப்பார். அகரமுதலி என்பது
மட்டுமன்றி சொற்றொகை. கலைச்சொல்.
அருங்கலைச்சொல், சொற்பொருள் என்றும்
வழங்கப்படுகிறது.

இனி அகராதி என்பதன் கோட்பாடு
என்பதை ஆராயுங்கால் மொழியொன்றின்
சொற்தொகுதிக்குள் அடங்கும் சொற்பொருளியல்
தொடர்புகளை ஆராய்ந்து விளக்கும் கற்கைசார்
துறையாகும் என்பதால் அகராதியியலின் அமைப்பு
அல்லது கூறுகள் என்பதை 1. சொற்களை தெரிவு
செய்தல் 2. சொற்களுக்கு பொருள் கொடுத்தல்
3. பொருளை ஒழுங்கு படுத்துதல் 4. சொற்களின்
உச்சரிப்பு தருதல் என பகுத்து தந்துள்ளனர்
அகராதியியல் ஆய்வறிஞர் பெருமக்கள்.

சொல்லின் பொருளைத்தவிர, ஒரு
சொல்லின் தோற்றம், ஆட்சி, அது வந்துள்ள நூல்,
இடம் முதலியவற்றையும் பெரிய அகராதிகளில்
காணலாம். ஏதேனும் ஒரு துறைக்கு அல்லது
ஒரு தொழிலுக்கு மட்டும் உரிய சொற்களை
தொகுத்து சொற்களின் தோற்றம், ஒரு
நாட்டின் பிற பகுதியிலோ, பிற நாடுகளிலோ
வழங்கும் மொழி பேதங்களை சுட்டிக்காட்டி
தனித்தனி அகராதிகள் தோன்றுதலும் உண்டு.
அகராதிகளின் இன்னுமொரு வகையாக ஒரு

நூலில் வந்துள்ள முக்கியமான சொற்களைத்
தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றை அகராதி முறையில்
அமைத்து, அவை வந்துள்ள இடங்களைச்
சுட்டிக்காட்டி பிற்சேர்க்கையாகவோ, தனிப்பட்டுவோ
வெளியிடுதலும் உண்டு. இவ்வகையில்
அமைந்துள்ளதற்கு அருஞ்சொல் அகராதி என்று
பெயராகும்.

அகராதிகளின் தோற்றத்தை
ஆராய்வோமேயானால் தமிழில் தோன்றிய
நிகண்டுகள் என்னும் நூல்களே அகராதி
தோன்றுவதற்கான அடிப்படை என்பது
ஐயந்திரிபற தெரிந்த ஒன்று. தமிழர்களின்
விதிப்பயன் என்றாலுமோ அல்லது வேறு
சிந்தனை கொண்டாலுமோ நமக்கு
முழுமையான நிகண்டு நூல்கள் கிடைக்கப்
பெறவில்லை. கிடைத்த நிகண்டுகளில் சில
அச்சாகாமற் போக அச்சிடப்பட்டவைகளும்
கிடைக்காத அளவிற்கு அருகி போய்விட்டன
என்பதே திண்ணம். நிகண்டுகள் யாவும்
நூற்பா வடிவில் அமைந்தவை என்றும் ஒலை
பிரதியை படியெடுக்கையில் சிலப்பகுதிகள்
சிதைந்தும் சிலப்பகுதிகள் படியெடுப்போரின்
இடைச்செறுகல் உண்டெனவும் நிகண்டுகளை
பற்றிய மொழி ஆராய்ச்சி வல்லுனர்களின்
கருத்துக்களை ஏற்கவும் தேவையுள்ளது.
நிகண்டுகளில் சில 1. அகராதி நிகண்டு
2. கந்தகவாமியம் 3. சிந்தாமணி நிகண்டு 4.
நேர்சொல் நிகண்டு 5. நவமணிக்காரிகை 6.
அபிதான தனிச்செய்யுள் நிகண்டு 7. சேந்தன்
திவாகரம் 8. பிங்கலந்தை என்னும் பிங்கல நிகண்டு
9. சூடாமணி நிகண்டு 10. பொருட்தொகை
நிகண்டு 11. வடமலை நிகண்டு என்பன
பதிப்பிக்கப்பட்டவைகள் என்றாலும் நிகண்டின்
அடுத்த நிலையான அகராதிகளின் தோற்றம்
நிகண்டு நூல்களை கிடைத்தற்கரியனவாக்கியன
என்பதே என் எண்ணம். அகராதிகள் எழுச்சியும்
பதிப்பும் சில காலங்களுக்கு முன்னதாகவே
குறுகிவிட்டதென்பதும் உரக்கச் சொல்ல வேண்டிய
உண்மையாகும். ஒருவன் ஒருமொழியில் சிறப்பு
பெற்று விளங்க வேண்டுமாயின் முதலில்
நிகண்டு படிக்க வேண்டும் இன்று நிகண்டுகள்
கிடைத்தற்கரியனவாகிய காரணத்தால் அடுத்த
நிலையான அகராதி பயில வேண்டும். பின்
இலக்கணங்கள் கற்க வேண்டும். அதன் பின்னர்
அம்மொழி இலக்கியங்களை கற்பானாகில் அவன்
அம்மொழியில் சிறப்பு பெற்றவனாவான்.

நம் தமிழ் மொழியை பொருத்தவரை அகராதிகள் கிடைக்கின்றன என்றாலும் அதன் அமைப்பு முறைகள் சரியானவைதான் என்பதனை நமக்கு கிடைத்த முழுமுதல் இலக்கண நூலான “தொல்காப்பியத்தினை” அடிப்படையாக கொண்டு ஒப்பிட்டு அறிய வேண்டும். இப்போது தொல்காப்பியம் வகுக்கும் அகராதியியல் கோட்பாடு யாதெனில் அதன் இயல் அமைப்பு. இயல்களில் வரிசைப்படுத்தி சொல்லப்பட்டவை ஆகியவற்றினை கொண்டு அகராதியினை அமைப்பதே சாலச்சிறந்தது. அதாவது எழுத்தாதிகாரத்தில் நூன்மரபில் எழுத்துக்களின் வகை அதன் அமைப்புமுறை பற்றிய தெளிவு கிடைக்கும். அதனை அடிப்படையாக கொண்டு அகராதி அமைத்தல் நலம் பயக்கும். உதாரணமாக உயிர் எழுத்து, மெய்யெழுத்து இவற்றின் அடிப்படையில் பிறப்பது உயிர் மெய்யெழுத்தென அறிவோம். ஆக தொல்காப்பியத்தின் அடிப்படையாக அகராதி எழுத்தாயின் முதலில் ‘அ’ என்ற உயிரெழுத்து அதனடுத்து அதனோடு முதல் உயிர்மெய் எழுத்து சேர்த்து ‘அக்’ அதன் பின் ‘அக’ அடுத்து ‘அகா’ என எழுத்துக்களை சேர்த்து வழங்கி வரும் சொற்களை கட்டமைத்து அகராதிகள் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளனவா? என அறிய வேண்டுமென்பதால் தொல்காப்பியத்தை அகராதி உருவாதற்குரிய கோட்பாடுகள் என சொல்லப்பட்டவை அடங்கிய இலக்கண நூல் எனலாம். அதேபோல தொல்காப்பியம் காட்டும் எழுத்துக்கள் வைப்புமுறையுமே அகராதி உருவாக்கத்தில் கடைபிடிக்கப்பட்டுள்ளனவா என்பதையும் ஆராய்தல் நலம். உயிரெழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகள் புணர்ந்து உருவான உயிர்மெய் எழுத்துகளின் வைப்பு முறை க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ப, ந, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன என இதனையும் பின்பற்றியும், சொற்களை தெரிவு செய்தும் அதற்கு பொருள் கொடுத்து விளக்குதலும் அகராதி கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய நெறிமுறை என்பதாயின் தொல்காப்பியம் அகராதி உருவாக்கத்தின் அடிப்படை என கொள்ளலாம்.

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்தின் எட்டாவது இயலான உரியியலின் இரண்டாவது நூற்பாவில் “வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா வெளிப்பட வாரா உரிச்சொல் மேன” என்ற இதன் பொருள் யாதெனின் அதாவது

வெளிப்படையாக வரும் உரிச்சொல்லுக்கு பொருள் தர வேண்டாம். ஆனால் வெளிப்படையாக பொருள் தெரியாத உரிச்சொற்களுக்கு பொருள் தர வேண்டும் என்பதாகும். இவ்வாறு உரைத்த தொல்காப்பியர் அந்த இயலிலேயே சுமார் 300 க்கும் அதிகமான உரிச்சொற்களுக்கு விளக்கம் தரும் முகத்தான் அடுத்து வந்த அந்த இயலின் 96 நூற்பாக்களிலும் பொருள் விளக்கம் அளித்துள்ளார். இவ்வாறு தொல்காப்பியர் உரிச்சொற்களுக்கு பொருள் விளக்கும் முறையேனைத்து சொற்களுக்கும் அதாவது பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் முதலானவற்றில் கடைபிடித்தலே அகராதியில் சொல் வைப்பு முறை ஆகும்.

மேற்குறித்தாற் போல தொல்காப்பியத்தின் பொருளதிகாரத்தின் இறுதி இயலான மரபியலில் மொத்தமுள்ள 111 நூற்பாக்களில் சுமார் 90 நூற்பாக்களில் இளமைப்பெயர், ஆண்பால் பெயர், பெண்பால் பெயர் என ஓரறிவு உயிரினம் முதல் ஆறறிவு வரையிலான உயிர்களுக்கு பொருள் விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

இந்த இரு இயல்களும் தான் நிகண்டுகள் தோன்றுவதற்கும், நிகண்டுகளின் மேம்பட்ட அடுத்த நிலையான அகராதிகள் தோன்றுவதற்கும் அடிப்படை ஆணியே எனக் குறிப்பிட்டால் அது மிகை ஆகாது.

மேற்குறித்த காரணங்களோடு தொல்காப்பியம் தோன்றிய காலம் முற்பட்டது என்பதாலும் அதன் பின்னரே நிகண்டுகளும், அகராதிகள் தோன்றின என்பதாலும் தொல்காப்பியமே அகராதிகளின் கோட்பாடுகள் இவையென வகுப்பதற்கு அடிப்படையாகிறது என்பது தெள்ளிதின் விளங்குமன்றோ.

துணை நூல்கள்:

1. தொல்காப்பியம் – தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடான “செம்மொழித்தமிழ் – இலக்கண இலக்கியங்கள் – பதிப்பாசிரியர் மா.வே. பகபதி”
2. நிகண்டுகள் மற்றும் அகராதிகள் – தமிழ் விக்சீப்பியா

சொல்லாக்க நெறிமுறைகளில் புதிய உத்திகள்

முனைவர் ச.லோகிதா
உதவிப் பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
திருமுருகன் கலை மற்றும் அறிவியல்
பெண்கள் கல்லூரி, திருவள்ளூர்.

ஒரு மொழியின் வாழ்வும் சிறப்பும் அதன் பழமையிலும் புதுமையிலும் அடங்கியுள்ளன. செம்மொழியாம் தமிழ்மொழி பழமையில் வளமையாய் அமைந்துள்ளது. புதுமையிலும் செழுமை பெற புதுப்புது சொல்லாக்கங்கள் மிக இன்றியமையாததாகும். சொல்லாக்கங்கள் காலம்தோறும் தமிழில் நடைபெற்று கொண்டுவர உள்வரும். எழுத்து வழக்கிலும் பேச்சுவழக்கிலும் எண்ணிறந்த சொல்லாக்கங்கள் முயற்சியுடனும் முயற்சி இன்றியும் நடைபெற்றுள்ளன. இதில் முயற்சியுடன் உருவாக்கப்படும் சொல்லாக்கத்திற்குரிய புதிய உத்திகளே மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பயன்படுவனவாகும். அப்புதிய உத்திகளைத் தொல்காப்பியர் வழி நின்று காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்காகும்.

1. சொல்லாக்க மரபு

ஒவ்வொரு மொழிக்கும் வாக்கிய அமைப்பு போன்று சொல்லாக்க அமைப்பும் வெவ்வேறு முறைகளில் காணப்படும். அம்மரபு முறையைப் பின்பற்றி சொல்லாக்கம் நடைபெற்றால்தான் ஒரு மொழியின் தனிச்சிறப்பும் குன்றாமல் நிலைத்து வாழும். மேலும் அம்மரபில் இருந்துதான் புதிய உத்திகளையும் உருவாக்க இயலும். இதன்வழி தமிழ் மொழிக்கென்று அமைந்துள்ள சொல்லாக்க மரபு முறையினை அறிய தொல்காப்பியம் பெரிதும் உதவுகின்றது. தொல்காப்பியர் சொற்களின் மரபினை மரபியல், உரியியல், கிளவியாக்கம்

ஆகியவற்றில் கூறியுள்ள நூற்பாக்களின் வழி காண்போம்.

2. மரபியல்வழி புதிய சொல்லாக்க உத்தி

சொல்லாக்கத்தில் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் உற்றுநோக்கி அதன் பொருளினை மரபு வாயிலாக அறிந்து பின் எழுத்துகளை ஒன்றிணைத்து சொல்லாக்கங்களை உருவாக்க வேண்டும். இதற்குத் தொல்காப்பியரின் மரபியல் துணைபுரியும் எனலாம். மரபியலில் தொல்காப்பியர் குறிக்கும் மரபுப்பெயர்களை எழுத்துகளாக ஆய்வு செய்யின் ஒவ்வொரு எழுத்துகளின் பொருளும் தெள்ளெனப் புரியும்.

மரபுநிலை திரியிற் பிறிது பிறிதாகும்

(93)

சொற்களைக் கையாளும் போது மரபுநிலை திரிந்தால் பொருள் மாறி வேறு தவறானப் பொருள் தோன்றிவிடும் என்கிறார் தொல்காப்பியர். “மரபுநிலை திரிந்துவரிற் பொருள் வேறுவேறாகு மென்றவாறு. எனவே, வழுவென்றவாறாம்.”⁽⁹⁾ என்கிறார் இளம்பூரணார். மேலும் எழுத்து வழக்கில் மரபுநிலை திரியலாகாது என்பதை வலியுறுத்தி,

மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட்கில்லை (92)

என்பதையும் கூறியுள்ளார். இவ்விலக்கணங்களை மரபுப்பெயர்களுக்கு மட்டும் கொள்ளாமல் அனைத்துப் பெயர்ச்சொற்களின்

வழி சொல்லாக்கத்திற்குரிய புதிய விதிகளாகக் கொள்ளலாம்.

3. உரியியலின் வழி புதிய சொல்லாக்க உத்தி

தொல்காப்பியர் உரியியலில்,

எழுத்துப்பிரிந்திசைத்தல் இவணியல்பு இன்றே (97)

என்று குறித்துள்ளார். “முதனிலையும் இறுதி நிலையுமாக எழுத்துகள் பிரிந்து வேறு வேறு பொருளுணர்த்தல் உரிச்சொல்லிடத்தியைபுடைத் தன்று”⁽²⁾ என்று சேனாவரையர் விளக்கம் அளித்துள்ளார். இதில் உரிச்சொல்லைப் பிரித்து பொருள் கொள்ள இயலாது; பிற சொற்களைப் பிரித்து பொருள் கொள்ளலாம் என்ற கருத்தும் மறைந்துள்ளதை அறியலாம்.

சொற்களை எழுத்துகளாகப் பிரித்து ஆராயலாம் என்ற புதிய உத்தியின் வழி தமிழ் மொழியின் பெயர்ச் சொற்களை ஆராயும் போது அவை தான் குறிப்பிடும் பொருளின் வடிவத்தையும் தன்மையையும், வினையையும் குறிக்கும் குறியீட்டிற்குரிய எழுத்துகளைக் கொண்டுள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது.

சான்று

1. லை எனும் எழுத்து

லை எனும் எழுத்து வருமிடம் தோறும் தொடர்ச்சியாக அடுக்கடுக்காக வரும் தன்மையைக் குறிப்பிடுவதை ஆராய்ந்தறியலாம்.

அலை, வலை, இலை

2. கை எனும் எழுத்து

கை எனும் எழுத்து அமையும் இடமெல்லாம் ஒரு பக்கமாக விரிதல் எனும் தன்மையைக் காட்டுவதை உணரலாம். நம் கை கூட ஒருபுறமே விரல்களாய் விரிந்துள்ளதைக் காணலாம்.

தோகை, குகை, முகை

இச்சான்றுகளில் சொல்லின் ஒரு எழுத்தின் பொருள் மட்டுமே காட்டப்பட்டுள்ளது. இதே போல் ஒரு சொல் முழுவதையும் காணலாம்.

3. இலை எனும் எழுத்து

இலை என்பதில் முன்பு கண்டது போல் லை என்பது தொடர்ச்சியாக அடுக்கடுக்காக

வருவது என்பதோடு இகரம் என்பது அடிப்படையை ஆதாரமாகக் கொண்டு தனித்து நிற்கும் தன்மையை உணர்த்துவதைக் காணலாம்.

இமை, இதழ், இதயம்

4. கிளவியாக்கத்தின்வழி புதிய சொல்லாக்க உத்தி

தொல்காப்பியர் கிளவியாக்கத்தில் உலகிலுள்ள பொருட்களை இயற்கை, செயற்கை என இருவகைக்குள் அடக்கி அவை எங்ஙனம் சொல்லாக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல் (19)

செயற்கைப் பொருளை ஆக்கமொடு கூறல் (20)

ஆக்கம் தானே காரண முதற்றே (21)

“தன்னியல்பில் திரியாது நின்ற பொருளை அதனியல்பு கூறுங்கால் ஆக்கமும் காரணமும் கொடாது இற்றெனச் சொல்லுக.”⁽³⁾ என்றும் “செயற்கைப் பொருளை ஆக்கமொடு கூறங்கால் காரணத்தை முற்கூறி அதன்வழி ஆக்கங் கூறுக”⁽⁴⁾ என்றும் சேனாவரையர் விளக்குகிறார். அதாவது மாறாத தன்மை வாய்ந்தவை இயற்கைப் பொருள் என்றும் மாறும் தன்மை பெற்றவை செயற்கைப் பொருள் என்றும் பிரித்துக் காட்டியுள்ளார். இதில் இயற்கைப் பொருளைக் குறிப்பிடும் போது அதன் தன்மையை மட்டும் குறிப்பிட்டும், செயற்கைப் பொருளைக் குறிப்பிடும்போது அதன் மாற்றத்திற்குரிய காரணத்தை முதற்கண் கூறவேண்டும் என்றும் விளக்குகிறார் தொல்காப்பியர்.

இவற்றிற்குச் சான்று கூற முற்பட்ட சேனாவரையர்,

‘இயற்கைப் பொருள் – நிலம் வலிது’⁽⁵⁾

‘செயற்கைப் பொருள் – நீர் கலத்தலால் நிலம் மெலிதாயிற்று’⁽⁶⁾

என்று சொற்களின் ஆக்கமுறையில் கூறியுள்ளார். இதன்வழி புதிய உத்தியாக சொல்லாக்கத்திலும் இம்முறையைக் கடைபிடிக்கலாம்.

சான்று

இயற்கைப் பொருள்

ஓலை

ஓகாரம் நீண்ட என்ற பொருளில் அமைகிறது (ஓடம், ஓணான்) லை என்பது தொடர்ச்சியாய் வருவது. இதில் தொல்காப்பியர் கூற்றுபடி நீண்டு தொடர்ச்சியாய் அமைவது என்று அப்பொருளின் தன்மையை குறித்துள்ளது.

செயற்கைப் பொருள்

ஈகை

ஈகாரம் ஓரிடம் விட்டு மற்றோர் இடத்திற்கு செல்லுதல் என்ற தன்மை (ஈட்டு, ஈரம்) கை என்பது ஒருபக்கமாய் விரித்தல், தன்னிடம் உள்ளவற்றை பலருக்கு தருதல் என்ற வினையை மாற்றத்தினை - ஆக்கத்தினை இச்சொல்லானது உட்கொண்டுள்ளது. இச்சொல்லில் ஒரு பொருள் ஓரிடத்திலிருந்து பலருக்குச் செல்லும் ஆக்கம் மட்டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் காரணம் குறிக்கப்படவில்லை.

ஆக்கக் கிளவி காரணம் இன்றியும்

போக்கின்று என்ப வழக்கினுள்ளே (22)

என்ற நூற்பாவின் வழி இச்சொல் அமைந்துள்ளது.

இவ்வலகத்தில் அனைத்துமே உள்ளது. இதை உணரும் போது அதைக் கண்டறிந்ததாகக்

கொள்கிறோம். அதே போல்தொல்காப்பியத்திலேயே சொல்லாக்க உத்திகள் ஆங்காங்கே விரவிக் கிடக்கின்றன. அவற்றை அறியும்போது அதை புதியஉத்திகளாகக் கண்டு கொள்கிறோம். இதன்வழி இக்கட்டுரையில் மரபியலில் இரு நூற்பாக்களையும் உரியியலில் ஒரு நூற்பாவையும் கிளவியாக்கத்தில் நான்கு நூற்பாவைகளையும் கொண்டு உரையாசிரியர்களின் பார்வையிலிருந்து மாறுபட்டு புதுப்பார்வையாகச் சொல்லாக்க உத்திகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இவ்வழி சொல்லாக்கங்கள் அமைந்தால் தமிழ் சீர் பெறும் என்பது உறுதியாகும்.

அடிக்குறிப்பு

1. பேரா.மு.சண்முகம்பிள்ளை (ப.ஆ), தொல்காப்பியம் (இளம்பூரணம்) பொருளதிகாரம், ப.185, 2ஆம் பதிப்பு ஆகஸ்டு 1997, முல்லை நிலையம், தி.நகர், சென்னை - 600017.
2. பேரா.கந்தசாமி, ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் (கு.உ), தொல்காப்பியம் (சொல் - சேனாவரையர்) ப.217, 14ஆம் பதிப்பு செப்டம்பர் 1997, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 18.
3. மேலது, ப. 19.
4. மேலது, ப. 20.
5. மேலது, ப. 19.
6. மேலது, ப. 20.

தூய தமிழில் சித்த மருந்துகளின் பெயர்கள்

பி.வர்ஷா

முதுகலைத் தமிழ் இரண்டாம் ஆண்டு
மதுரை திரவியம் தாயுமானவர் இந்துக் கல்லூரி
திருநெல்வேலி

முன்னுரை :

இந்தியாவில் சித்த மருத்துவம் என்பது மிகப்பழமையான மருத்துவ முறையாகும். சித்தா என்பது மருத்துவத்தில் துறவிகளான சித்தர்கள் முயன்று ஆராய்ந்து செயல்படுத்தி வெற்றி பெற்றதால் ‘சித்தா’ எனப் பெயர் பெற்றது. பதினெட்டு சித்தர்கள் இந்தச் சித்த மருத்துவத்தின் வளர்ச்சிக்காக பெரிதும் உழைத்தனர். சித்த மருத்துவத்திற்குப் பயன்படும் சித்த மருந்துகளின் பெயர்களை தூய தமிழிலும் அவற்றின் குணநலன்களையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

சித்த மருந்துகள் :

சித்த மருத்துவத்தில் நோய்களுக்கு மருந்தானது மஞ்சளில் தொடங்கி சாதிலிங்கம் வரை பயன்படுகிறது. சித்த மருந்துகள் இன்றளவும் அதிகம் காணப்படுகிறது. ஆனால் அவை அடையாளம் கண்டறியப்படாமல் குப்பைகளில் காணப்படுகின்றன. சில மருந்துகள் வைரம்போன்ற மருந்துகள் நமது வீடுகளில் உள்ள அஞ்சறை பெட்டிகளில் காணப்படுகின்றன.

மஞ்சள், அகில், சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, கண்டங்கத்திரி, ஆடாதோடை, நெருஞ்சி, கற்றாழை போன்றவைகள் சித்த மருந்துகள் என்னும் கடலில் சிறு துளிகள் ஆகும்.

மஞ்சள் :

தமிழர்களின் வாழ்விலும், உணவிலும் மருத்துவத்திலும் மஞ்சள் நீங்கா இடம் பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக பெண்களின் வாழ்வில் மஞ்சள் பெரும் பங்கு வகுக்கிறது.

மஞ்சளில் உள்ள குர்க்குமின் என்ற நிறமிதான் அதன் மஞ்சள் நிறத்திற்கு காரணமாக உள்ளது. இந்த இரசாயன பொருள் புற்றுநோய்க்கட்டி ஏற்படாமல் தடுக்கவும், குச்சில்கள் (பாக்டீரியா) தாக்குதலை முறியடிக்கவும் உதவுகிறது. சிறந்த நுண்மி அழிப்பானாகவும் பயன்படுகிறது.

மஞ்சளைப் பற்றிய பல பெயர்களை நாமதீப நிகண்டு பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

**“மஞ்சனிசி காணாரிச னம்பீதங்
காஞ்சனியாம்”**

(நாமதீப நிகண்டு – 349 வரி 1-2)

மஞ்சளை நிசி, அரிசனம், பீதம், காஞ்சினி எனக் குறிப்பிடுகிறது. மஞ்சளை கசற்பம் எனக் குறிப்பிடுகிறது. பச்சிலை மூலிகை அகராதி என்னும் நூல்.

கத்தூரி மஞ்சள் :

கத்தூரி மஞ்சள் மஞ்சளின் ஒரு வகை ஆகும். இது சற்று மனம் அதிகமுள்ளதாக இருக்கும். இம்மஞ்சள் தோல் நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. இதனை தேனில் கலந்து சாப்பிட்டால் குன்ம நோய்கள் மற்றும் வயிற்றுவலி ஆகியவை குணமாகும்.

கத்தூரி மஞ்சளை சடி, கத்தூரி மஞ்சள் எனக் குறிப்பிடுகிறது. நாமதீப நிகண்டு.

“பேணுசடி கத்தூரி மஞ்சள்”

(நாமதீப நிகண்டு வெண்பா – 349) வரிகள் – 2 – 3)

மரமஞ்சள் :

மரமஞ்சள் இம்மரத்தின் பட்டை பருமனாக மஞ்சள் நிறத்தில் இருக்கும் இதன் மரப்பட்டை இலை மருத்துவக்குணம் உடையது. இதன் இலைகள் கார்ப்புச் சுவையுடன் காணப்படும்.

இது இரணம், நீரழிவு, அரிப்பு ஆகியவற்றைப் போக்கும் குணம் இதற்கு உண்டு.

மரமஞ்சளை “உடுபதி” என பச்சிலை மூலிகை அகராதி என்னும் நூல் குறிப்பிடுகிறது.

“கா வேயகமுந் தாறுவியும்

வைத்தமர மஞ்சளென வாம்” (நாமதீப நிகண்டு – 349) வரி (3-4)

என நாமதீப நிகண்டு மரமஞ்சளைக் குறிப்பிடுகிறது.

உடைகொல் :

உடைகொல் என்பது வேலமரம் அல்லது கருவேலமரம் ஆகும். இம்மரத்தினை “உடைகொல்” என பச்சிலை மூலிகை அகராதி நூல் குறிப்பிடுகிறது.

கருவேலமரத்தின் பட்டை, பசை, இலைகள், விதைகள் என அனைத்துப் பாகங்களும் மருத்துவ குணநலன்கள் உடையவை.

இவை பெரும்பாலும் பற்கள் தொடர்பான நோய்களை குணப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுகிறது. இதை தவிர அழற்சி எதிர்ப்பு, மூச்சுத்திணறல் போன்ற நோய்களுக்கு எதிராக செயல்படுகிறது.

வேலமரத்தினை வடமலை நிகண்டு என்னும் நூல்

“உடையெனும் பெயரே செலவமும் கூறையும்”

குடைவேலு முடைமைப் பெயரும் கூறுவர்

(வடமலை நிகண்டு நூற். – 260)

வேங்கை மரம் :

வேங்கை மரத்தின் இலைகள், பூக்கள் உட்பட பல்வேறு பகுதிகளும் நெடுங்காலமாக மருத்துவப் பயன்கள் கொண்டதாக உள்ளது. மருத்துவத்திற்கும் பயன்பட்டு வருகிறது.

வேங்கை மரத்தின் வேர்ப்பகுதி காயங்களை மூடவும் எரிவு மற்றும் நீரழிவு நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது.

வேங்கை மரத்தின் பெயராக வடமலை நிகண்டு கணி எனக் குறிப்பிடுகிறது.

“கணியெனும் பெயரே மருத நன்னிலமும்”
வேங்கை மரமும் விளம்புவார் புலவர்

(வடமலை நிகண்டு நூற். 380)

களா மரம் :

களா மரத்தில் உள்ள காய்கள் பித்தத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் மலச்சிக்கலைத் தீர்க்கும் தன்மையுடையது. களாக்காயினை ஊறுகாய் போடுவதற்கும் பயன்படுகிறது. சிற்றூர்களில்

“பலாக்காயை விட களாக்காயே மேல்”

என்னும் சொலவடையை இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

களா மரத்தினை வடமலை நிகண்டு பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

“களமெனும் பெயர்களா மரமுங் கழுத்தும்”
கருநிற மும்போர்க் களமும் விடமுமாம்

(வடமலை நிகண்டு நூற். 382)

களா மரத்தினை வடமலை நிகண்டு “களம்” என்று குறிப்பிடுகிறது.

சடாமஞ்சி :

சடாமஞ்சி என்னும் மூலிகை மருந்தாகக் தயாரித்து முறைப்படி பயன்படுத்தினால் தொழுநோய், சிலந்தி விடம், உட்கூடு, பழைய சுரம், வாயுபேதி, விழிநோய், இரத்தபித்தம், சுவாசம் தொடர்புடைய பிணிகள் போன வழிவகை செய்யும்.

சடாமஞ்சி தாவரத்தில் பலவகை உள்ளது. அதில் ஒரு வகையான சிறுசடாமஞ்சி தாவரத்தை ‘ஆகாயாமாஞ்சி’ என்று பச்சிலை மூலிகை அகராதி நூல் குறிப்பிடுகிறது.

சடாமாஞ்சியினை நாமதீபநிகண்டு
பசாசம், பூதகேசம் எனக்குறிப்பிடுகிறது.

“தூயசடா மாஞ்சிபசா சம்பூத
கேசமென.....”

(நாமதீப நிகண்டு வெண்பா - 357 வரி -
2-3)

சாதி விங்கம் :

இதனை விங்க செந்தூரம் அல்லது
சாதிலிங்கம் எனக் குறிப்பிடுவர். இது இயற்கையில்
பூமிக்கடியில் விளையும் ஒரு கனிமம் ஆகும்.
இதனை நோயாளிக்கு ½ முதல் 1 அரிசி எடை வரை
அளவாக தகுந்த அனுபானத்துடன் தேன் அல்லது
நெய் கலந்து கொடுக்க வேண்டும்.

லிங்க செந்தூரத்தை சுயமாக செய்து
சாப்பிட முயற்சி செய்பவர்கள் கண்டிப்பாக
அதற்கான முறிப்பு மருந்து மூலிகை முதலில்
தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

லிங்க செந்தூரத்தை சுயமாக செய்து
சாப்பிட முயற்சி செய்பவர்கள் கண்டிப்பாக
அதற்கான முறிப்பு மருந்து மூலிகை முதலில்
தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சாதி விங்கத்தை நிகண்டு பல பெயர்களில்
குறிப்பிடுகிறது.

“சாதிலிங்கம்

இங்குளந்தா தஞ்சூத வாதிகத்து டன்குலிக
மிங்குலிக மைந்து மிசை”

(நாம தீப நிகண்டு வெண்பா - 396 வரி -
3-5)

சாதிலிங்கத்தை இங்குளம், தாதம்,
சூதவாதிகம், குலிகம், இங்குலிகம் எனக்
குறிப்பிடுகிறது. பச்சிலை மூலிகை அகராதி
என்னும் நூல் சாதிலிங்கத்தை ‘அங்கி’ எனக்
குறிப்பிடுகிறது.

அகில் :

அகில் என்பது நறுமணப் பொருளாகப்
பயன்படுகிறது. இருப்பினும் இது எண்ணற்ற
மருத்துவ குணங்களைக் கொண்டுள்ளது.

“நாசியடைப்பு நவிரவிடி தானூநோய்

வீச நமைப் புடைகள் விட்டேகும் - பேசில்
சுருகு மயங் குந்துணை முலையாய் !நல்ல
அகடு மரத்தலாறி

தளர்ந்தவி ருத்தருக்காந் தக்க மணத்தால்
உளைந்த சுரமனைத்து மோடும் -
வலிந்திகழ

மானே! அகிற்புகைக்கு வாந்திய

ரோசகம் போம்

தானே தளர்சியறுஞ் சாற்று”

என்கிறது சித்தர் பாடல்

இது ஆண்மை குறைவு போன்ற
நோய்களுக்கு மருந்தாக உதவுகிறது.

“காகதுண்டம் பூழிலகருவதகில்”

(நாமதீப நிகண்டு வெ - 279 வரி - 3)

ஆகிலை காகதுண்டம், பூழில், அகரு,
எனக் குறிப்பிடுகிறது.

பச்சிலை மூலிகை அகராதி ‘அகடு’ எனக்
குறிப்பிடுகிறது.

இலக்கியங்கள் அகிலை “காழ்வை” எனக்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை :

சித்த மருந்துகள் என்னும் கடலில்
உள்ள சிறுதுளிகளின் பெயர்கள் மட்டும்
இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாம் அன்றாடம்
பயன்படுத்தும் சிறிய சிறிய உணவுப் பொருள்களில்
கூட மருத்துவபயன்கள் எண்ணற்ற அளவில்
உள்ளன. அடையாளம் கண்டுகொள்ளாமல்
இருக்கும் அழிந்து வரும் சித்த மருந்துகளை
அடையாளம் காண வேண்டும். மேற்குறிப்பிட்ட
அனைத்து சித்த மருந்துகளின் பெயர்களும் தூய
தமிழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல் :

1. தமிழ் நிகண்டுகள் தொகுதி- II -
பதிப்பாசிரியர் ச.வே.சுப்பிரமணியன், மெய்யப்பன்
பதிப்பகம், 53, புதுத்தெரு, சிதம்பரம்

2. பச்சிலை மூலிகை அகராதி -
ஆசிரியர் முத்தமிழ்ப்புலவர் களத்தூர்
வேதகிரிமுதலியார் பௌத்திரர் சண்முக
முதலியார், பூவிருந்தவல்லி, சு.துளசிங்க முதலியார்
குமாரர் பூ.து.மாசிலாமணி முதலியார் அவர்களது
சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தமிழ்வளர்ச்சியில் கணினித்தமிழ் மென்பொருளின் தேவைகள்

முனைவர் கோ. விசயராகவன்
இயக்குநர்
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்
திட்ட இயக்ககம்,
சென்னை.

முன்னுரை:

வளர்ந்து வரும் அறிவியல் உலகில் கணினியின் பயன்பாடு பல்வேறு நிலைகளில் நம் வாழ்க்கையில் ஒரு முகாமை உறுப்பாக அமைந்து கணினியைப் பயன்படுத்தாத துறைகள் இல்லை என்ற நிலையைப் பெற்றுள்ளது. மேலும், கணினியைத் தவிர்த்து இன்றைய உலகத்தைக் கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாது. தீயின் கண்டுபிடிப்பு திருப்புமுனை ஆனது. சக்கரம் வரலாற்றையே மாற்றியது. மின்சாரம் வாழ்க்கையை எளிமையாக்கியது. கணினியின் கண்டுபிடிப்போ அனைத்து உலகத்தையும் ஒரு விரற் சில்லுக்குள் அடக்கிவிட்டது.

புத்தாக்கக் குழுகாயத்தை அடையாளம் காட்டும் ஒரு கருவியாய்க் கணினி விளங்குகிறது. இத்தகைய காலகட்டத்தில்தான் அறிவியல் தமிழறிஞர் வளர் தமிழ்ச் செல்வர் மணவை முஸ்தபா அவர்களின் கணினி களஞ்சியப் பேரகராதி நம் கைகளில் தவழ்கிறது. கணினி என்பது மெத்தப் படித்தவர்களின் சொத்தாக இருக்கக்கூடாது. பெருநகரங்களில் வாழ்வோரின் பெருமிதமாய் நின்றுவிடக் கூடாது. தமிழ்நாட்டின் சிற்றூரில் தமிழ்வழியாய்க் கல்வி கற்கும் மாணவனுக்குக் கணினி அயன்மையாகிவிடக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்துடன் இக்களஞ்சியப் பேரகராதியைத் திரு. மணவையார் எழுதி

வெளியிட்டார். ஆங்கிலத்தின் மூலமாகத்தான் கணினி அறிவைப் பெற முடியும் என்கிற மாயையை உடைத்தெறிந்து கணினித்துறை சார்ந்த அனைத்து நுணுக்கங்களையும் எளிய தமிழில் எடுத்துக் கூற முடியும் என்ற அறைகூவலுக்குச் சான்று கூறுகிறது. இந்நூல் கணினியை அதிதிறன் உள்ள ஓர் இயந்திரமாக்கும் முயற்சி. கணினி அறிவியலில் குறிப்பாகச் செயற்கை நுண்ணறிவுப் பிரிவில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டியவர்கள் ஓரளவு வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் புதிய புதிய மென்பொருள்கள் வந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. தமிழ்வளர்ச்சியில் கணினித் தமிழும் மென்பொருளும் அவற்றின் தேவையையும் இப்பதிவில் நோக்குவோம்.

கணினித் தமிழ்

கணினித்தமிழின் வரலாறு கடந்த நாற்பதாண்டுகள் அளவில் உருவாகியது. உலகின் வெவ்வேறு பாகங்களிலிருந்து வாழ்ந்த ஆன்றோர்களின் முயற்சியால், தமிழார்வத்தால் உருவானது ஆகும். தமிழ் எழுத்துருக்களை கணிப்பொறியில் பதிப்பிக்கவும், தமிழ்ச்சொற்றொடர்களைப் படைக்கவல்ல மென்பொருள்களை உருவாக்கிய தொடக்கக் கால அறிஞர்களின் நோக்கமெல்லாம் தமிழையும் கணிப்பொறியில் ஈடுபடுத்த முடியும் என்பதை நிறுவவே ஆகும். மற்றஇந்திய மொழிகளுக்கில்லாத

இந்தத் தொடக்க முயற்சி இன்று கணினித்தமிழ் முன்னிலை எய்த அடிகோலியது. இன்று கணினிப்பொறியில் தமிழைப் பயன்படுத்தும் பலரும் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றனர். இந்நிலை தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தைச் சார்ந்து எந்த மொழி உயர்வடைகிறதோ அதுவே நிலைத்து நிற்கும் என்பதையே காட்டுகிறது. .

கணினிப்பொறி உலகை ஆளத் தொடங்கிய நேரத்தில் அதன் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் ஆங்கிலத்தை ஒட்டியே இருந்தன. அவ்வளவு எளிதாகக் கணினிப்பொறியில் தமிழைப் பொருத்த முடியவில்லை. கணினி வல்லுநர்கள் பலரும் இரவு பகலாகப் பாடுபட்டார்கள். அவர்கள் அன்று அமைத்துக் கொடுத்தப் பாதையில்தான் நாம் இன்று பல படிகள் முன்னேறித் தமிழைக் கணினிப்பொறியிலும், இணையத்திலும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இன்று பல்வேறு வடிவில் தமிழ் எழுத்துருக்களைக் கணினிப்பொறி வாயிலாக உருவாக்கி மற்ற மொழிகளுக்கு முன்னோடியாக உள்ளோம். இந்தியாவில் ஆங்கிலத்திற்கு அடுத்தபடியாகத் தமிழ்தான் இணையத்தில் அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது.

தமிழைக் கணினிப்பொறியில் கொண்டு வந்தவுடன் தமிழ் ஆர்வலர்கள் தங்கள் பணியை அதோடு நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை. தமிழ்மொழி கணினிப்பொறியில் அன்றாடம் சந்திக்கும் சிக்கல்கள், புதுப்புது இயக்கத்தளங்களுக்கு ஏற்பத் தமிழ் மென்பொருளை வடிவமைத்தல் என்று தமிழ் கணினிப்பொறியியல் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு தடைக்கற்களையும் படிக்கற்களாக மாற்றிக்கொண்டு தமிழ்க் கணினியில் வீறுநடைபோட்டு வந்துள்ளது. கணினி சுழியம், ஒன்று என எண்கள் அடங்கிய இரும (பைனரி) எண்களைத்தான் கொண்டு செயல்படுகிறது. அதற்கு ஆங்கிலமோ, தமிழோ அல்லது வேறு எந்த மொழியோ புரியாது. எத்துறைக்குப் பயன்படுத்தினாலும் சரி. அத்துறைக்குத் தேவையான தரவல்களை (Data) எண்களாகத்தான் சேமிக்க வேண்டும். ஒரு மொழியை நாம் கணினியில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றால் அந்த மொழியின் ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஒவ்வொரு எண்ணை வரையறுக்க

வேண்டும். அவ்வாறு வரையறுக்கும் முறையைக் குறியீட்டு முறை (Character Encoding) என்று கூறுகிறோம்.

தமிழ்வளர்ச்சிக்கு உதவும் மென்பொருள்கள்

ஒரு மொழியைக் கணினிப்பொறியில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றால், அந்த மொழிக்கு ஒரு குறியீட்டு முறையும், அதற்கு ஏற்ற ஓர் எழுத்துருவும் இருத்தல் வேண்டும். கணினிப்பொறித் தமிழ் மென்பொருளில் பிரகாஷக் சாப்ட்விபூ, இன்ஸ்கிரிப்ட், முரசு அஞ்சல், சவிதா சிடாக்ஜிஸ்ட், இளங்கோ, சக்ருதி, பதமி, இந்நோவோட், பாரதி, கணியன், யாழன், பத்ரிசா, இண்டிகா, தமிழ்ச்சொல், மின்தமிழ், மோனோ டைப், இன்போடிக், வானவில், சங்கம் ஆகிய நிறுவனங்கள் விசைப் பலகையைத் தமிழ்த் தட்டச்சு செய்யும் குறியீட்டு முறை போலவே அமைத்திருந்தனர்.

தமிழ் 99 முறை :

உலக அளவில் கணினியில் தமிழ் மென்பொருளை உருவாக்கும் நிறுவனங்கள் ஏறத்தாழ முப்பது வரை உள்ளன. ஒவ்வொரு நிறுவனங்களும் தங்கள் விருப்பம் போல விசைப்பலகை அச்சமுறைகளை வடிவமைத்துப் புழக்கத்தில் விட்டன. இக்குறையைப் போக்கி கணினியில் உலக அளவில் ஒருமித்தவிசைப்பலகை முறையைப் பயன்படுத்த 1999-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 8-ஆம் தேதி சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாம் தமிழ் இணைய மாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மேல்வரி சொடுக்கி (ஷிப்ட்) யை அழுத்தாமலேயே இவ்விசைப்பலகையைக் கையாள்வது தமிழ் 99 முறையின் சிறப்பு ஆகும். அரசுத் துறையில் பெரும்பாலும் தமிழ் 99 டைப்பிங் முறையே பயன்படுத்தப்படுகிறது,

தமிழில் முதன் மென்பொருள்:

தமிழ்க் கணினி வல்லுநர்களின் முயற்சிகளின் பலனாக முதலில் தோன்றிய மென்பொருள்களில் ஓர் ஆவணங்கள் எழுதும் ஆதமி (Adami) என்பதும் ஒன்றாகும். இது 1984-இல் கனடாவில் வாழும் முனைவர் ஸ்ரீநிவாசன் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. இது அக்காலத்தைய IBMDOS2.X இயங்கு

தளங்களில் இயங்கக்கூடியது. இந்த மென்பொருளின் தொடர்ச்சியாக ஆதவின் என்ற மென்பொருளும் MS Windows இயங்குதளத்தில் பயன்படக்கூடியதாக உருவாக்கம் செய்யப்பெற்றது.

இந்த மென்பொருள்கள் தமிழ்க் கணினிப் பயனாளர்களிடம் புகழ்பெற்று இருந்தன. இதே நேரத்தில் தோன்றிய இன்னொரு மென்பொருள் பாரதி. இது மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் புகழ்பெற்று இருந்தது. கணினிக்கென்று உருவாக்கப்படுகிற செயற்கை மொழிகளாக சி, சி+, ஜாவா போன்றன இருந்த நிலையில் நமது இயற்கை மொழிகளின் வாயிலாகவே கட்டளைகளைக் கணினி புரிந்துகொண்டு செயல்படுவதற்குத் தேவையான அறிவியலும், தொழில்நுட்பமும் இன்று வளர்ந்து வருகின்றன. கணினியியல் நோக்கில் நமது இயற்கை மொழிகளை ஆராயும் அறிவியலே கணினி மொழியியலாகும். (Computational Linguistics). இதன் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படுகிற தொழில்நுட்பம், 'கணினி மொழித் தொழில்நுட்பம்' ஆகும். (Active Language Technology).

இணையத் தமிழ்:

இணையம் என்பதற்குக் கணினிகளுக்கு இடையிலான தரவல் பரிமாற்றம் என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. (பால்ஸ் தமிழ் மின் அகராதி) தரவல் தொழில் புரட்சியின் தொடக்கம் கணினி, தொடர்வது இணையம். 1969-இல் தோன்றிய தரவல் தொடர்பு புரட்சியால் (Information Revolution) உலகம். தரவல் குழுகாயமாக (Information Society) மாறக் கால் நூற்றாண்டே போதுமானதாகவிட்டது. 1969ஆம் ஆண்டு இணையம் தோன்றிய ஆண்டாக அறியப்படுகிறது. இன்று உலகையே சிறு சிற்றூராக்கித் தரவல் பரிமாற்றத்தில் பெரும்புரட்சிக்கு வித்திட்டுள்ளது இணையம். (Internet).

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”.

என்ற பாரதியின் மொழிக்கேற்ப, உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களால் தமிழ் இணையத்தில் உலவி, உலகத் தமிழர் இவ்வகையில் இணையத்தில் இணைந்த தமிழ் நெஞ்சங்கள் பற்பல தரவல் தளங்களை உலகிற்குத் தந்து தமிழ்

கூறும் நல்லுகினை வேறு நாட்டவரும் வணக்கம் செய்யும் வகை செய்துள்ளனர். இணையத்தில் நுழைந்த முதல் இந்திய மொழி தமிழ்தான். (இண்டர்நெட் உலகில் தமிழ் தமிழன் தமிழ்நாடு, ப.எண்.8). தமிழில் உள்ள வலைத்தளங்களை இணையதளம், இணைய இதழ், வலைமனை எனப் பிரிப்பர்.

தமிழில் வளர்ச்சியில் மென்பொருள்களின் தேவையினும் தேவை

□ கணினித் தமிழ் இலக்கண உருவாக்கப் பணிகளில் முதலாவது தரவு மொழியியல் (Corpus Linguistics) அடிப்படையிலான தமிழ் ஆய்வு ஆகும். கழகத் தமிழிலிருந்து இன்றைய தமிழ்வரை தமிழின் இலக்கணத்தையும் சொற்களஞ்சியத்தையும் பெறுவதற்குத் தமிழ்த்தரவகம் (Tamil Corpus) உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

□ உருபன் பகுப்பாய்வி (Morphological Parser), தொடரன் பகுப்பாய்வி (Syntactic Parser) போன்ற பல ஆய்வுக் கருவிகள் தமிழுக்கு உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

□ தமிழ்ச் சொற்களஞ்சிய அறிவையும், கணினி மொழியியல் அடிப்படையில் கணினிக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும்.

□ இலக்கண நூல்களும் இன்றைய மொழியியல் ஆய்வுகளும் மாந்த மூளைக்காக உருவாக்கப்பட்டவை. அவற்றை அப்படியே கணினிக்குக் கொடுத்தல் என்பது இயலாது. கணினியில் அமைந்துள்ள மின்னணுச் சில்லுகளுக்குப் புரியக்கூடிய கணினி நிரல்களாக அவை மாற்றப்பட வேண்டும். தமிழ் அகராதிகள் எல்லாம் கணினிக்குப் புரியக்கூடிய வகையில் மின்னகராதிகளாக மாற்றப்பட வேண்டும். மாந்த மூளையின் திறன் வேறு. கணினியின் திறன் வேறு. இன்று மின்தமிழ் வளர்ச்சியில் தமிழை உள்ளீடு செய்வதற்கான பணிகள் பெருமளவில் வெற்றி பெற்றுள்ளன. தமிழ் விக்கிபீடியா, வலைப்பூக்கள், இணைய தளங்கள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் கணினித் தமிழ் வளர்ச்சியின் முதல் கட்டமே. இனி அடுத்தக் கட்ட வளர்ச்சியான தன் முனைப்புள்ள செயலூக்கமுள்ள மொழித் தொழில்நுட்பத்தை நோக்கி நாம் செலுத்த

வேண்டும் என்கிறார். முனைவர் ந. தெய்வ சுந்தரம் மேனாள் தமிழ்மொழித் துறைத் தலைவர், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் அவர்கள்.

□ இணையத்தில் தமிழின் புழக்கம் பரவலாகி வரும் இன்றையச் சூழலில் அதன் பயன் மற்றும் பயனின்மையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்தல் இன்றியமையாதது ஆகிறது. நாளும் புற்றீசல் போல் இணையத்தில் தமிழ்ப் பக்கங்கள் தோன்றியவண்ணம் உள்ளன. இந்நிலை தமிழின் எதிர்காலத்திற்கு வளம் சேர்க்கும் என்றாலும் கணினி மொழி நடை, மொழி பயன்பாட்டுத் தன்மை, பயன்பாட்டு நிறைவு, நிறைவின்மை ஆவணமாக்கலின் தேவை ஆகியன கண்காணிக்கப்படுவது தேவையாகிறது. தமிழ் இணைய பக்கங்களைத் தனிக்கை செய்வதும் இணைய பக்கங்களை ஒரு வரம்பிற்குள் கொண்டு வருவதும் மொழிவளத்தினைக் காத்துக்கொள்ள நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாத செயல்கள் ஆகும்.

நிறைவாக:

இன்றைய கணினி உலகில் தமிழ்மொழியை அனைவரும் கற்கும் வகையில் மென்தமிழ் மென்பொருள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கண அறிவை முழுமையாகக் கணினிக்குக் கொடுப்பதில் மேலும் பல ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அதனடிப்படையில், மென்தமிழ் மென்பொருளின் செயல்பாடும் வளர்ச்சியடையும். தமிழ் இணையப் பக்கத்தின் ஆக்கத்திலும் பயன்பாட்டிலும் செயல்பாட்டிலும் தமிழறிஞர்கள், கணினி வல்லுநர்கள் என இருதுறை வல்லுநர்களின் கூட்டு முயற்சியை வலியுறுத்துதல் நலம் சேர்க்கும். அரசாலும் தனியாராலும் மேற்கொள்ளப்படும் தமிழ் கணினியில் ஆய்வுகளின் ஒருங்கிணைப்பு நடுவம் அல்லது தளம் உருவாக்கல் வேண்டும்.

திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர் அதை வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பாரதி 2050-களில் இயந்திரங்கள் அதிஅறிவாளிகளாகி விடும். பிறகு நம்மையே மிஞ்சி விடும் என்று அச்சமூட்டுகிறார். கணினி

அறிஞர் ஷ்வார்ட்ஸ். அறிவியலின் அதிவேகமும் மனிதனின் விவேகமும் மானுடத்திற்கு ஒரு புதிய உலகை அறிமுகப்படுத்தி வருகிறது. இதன் வாழ்வும் வளமும் மனிதனின் அறிவுத் தேடலுக்கு இறை போடுவதாகவே உள்ளது. எதிர்காலத்தில் கணிப்பொறியின் ஆட்சி அமையும்போது தமிழ் அரியணை ஏறி இருத்தல் வேண்டும். மொழியினை அதற்கு ஏற்ப வளர்ச்சியடையச் செய்தல் தமிழர்களாகிய நம் ஒவ்வொருவரின் கடமை ஆகும்.

துணை நூற்பட்டியல்:

1. தமிழும் கணிப்பொறியும் ப.எண். 10, மா. ஆண்டோ பீட்டர், சாப்ட்வியூ பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை. முதல் பதிப்பு ஜூலை 2002, 4-ஆம் பதிப்பு ஜூலை 2011.
2. தமிழும் கணிப்பொறியும் ப.எண். 23, மா. ஆண்டோ பீட்டர், சாப்ட்வியூ பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை. முதல் பதிப்பு ஜூலை 2002, 4-ஆம் பதிப்பு ஜூலை 2011.
3. தமிழியலின் எதிர்காலவியல் ப.எண். 279, பாகம் - 3, தொகுப்பாசிரியர்கள் பேராசிரியர், வ. ஜெயதேவன், முனைவர் சிராஜ் உன்னிஸா நாசர், கலைஞன் பதிப்பகம், சென்னை. பதிப்பு 2006
4. தமிழியலின் எதிர்காலவியல் ப.எண். 284, பாகம் - 3, தொகுப்பாசிரியர்கள் பேராசிரியர் வ. ஜெயதேவன், முனைவர் சிராஜ் உன்னிஸா நாசர், கலைஞன் பதிப்பகம், சென்னை. பதிப்பு 2006

பார்வை நூல்கள்:

1. கம்ப்யூட்டர் A to Z, காம்கேர் கே. புலனேஸ்வரி, விகடன் பிரசுரம், 13-ஆம் பதிப்பு, நவம்பர் 2014
2. ஆயிரம் கணிப்பொறி வார்த்தைகள், சுஜாதா, விசா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை. பதிப்பு டிசம்பர் 2000
3. இயற்கை மொழியாய்வு தமிழ், முனைவர் கு. சுப்பையா பிள்ளை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை. பதிப்பு 1998.

தமிழ் அகரமுதலிகளின் வரலாறும் வளர்ச்சியும்

முனைவர் சி. வீரமணி,
இணைப்பேராசிரியர்,
அகராதியியல் துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்.

“அகரமுதலி” எனும் அழகிய தமிழ்ப்பெயரைத் தமிழுலகில் உலவச் செய்த தகைமை மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் ஆவார். அவரின் இம்முடிவிற்கு உற்ற துணையாக இருந்தது, தொல்காப்பியம். அதில் “அகர முதல னகர இறுவாய்” என எழுத்துக்களைத் தொல்காப்பியர் அறிமுகப்படுத்துவார். இத் தொடரை அடியொற்றி பிற்காலத்தில் எழுந்த திருக்குறளும் “அகர முதல” (01) எனத் தொடங்கி “கூடி முயங்கப் பெறின” (1330) என னகர ஈற்றுச் சொல்லால் குறள் நிறைவு பெறுவதை இங்கு மீள் நினைவூட்டலாம். எனவே பாவாணர் இவ்விரண்டு சீர்களை முன்னோடியாகவும் முதன்மையாகவும் கொண்டு “அகரமுதலி” என்பதைச் சொற்பொருள் விளக்கப் பெருந்தொகுதிக்குப் பெயராக்கி நடைமுறைப் படுத்தியுள்ளார். இப்பெயர் இருபதாம் நூற்றாண்டில் பிறந்த ஒரு புத்தாக்கப் புதுமைப் பெயராகும். இப் புதுமைப் பெயருக்கு முன் “அகராதி” என்ற பெயர் நிலைத்திருந்தது. இப்பெயரும் மானிப்பாய் அகராதியில் தான் முதன் முதலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இதன் பின்னரே ‘அகரமுதலி’ எனும் சொற்பொருள் விளக்க அகராதி தோன்றியது.

சொற்பொருள் விளக்க மூலவர்

அகரமுதலி என்பது ஒரு சொல்லுக்கு உரிய பல பொருள்களையும், பொருள்களுக்குரிய பெயர் விளக்கங்களையும் எண்ணிய பொழுதினில்

எளிதில் விளங்கச்செய்வதாகும். சொற்பொருள் விளக்க மரபைத் தமிழில் தொடங்கிவைத்தவர் தொல்காப்பியர். அவர்,

எழுத் தெனப் படுபு

அகர முதல னகர இறுவாய்

முப்பஃது என்ப...¹

என்று நூற்பா வகுத்துள்ளார். இங்கு எழுத்துக்களின் தொகையைச்சுட்டி முதற்கண் அறிவித்தவர் இவரே. அதன் பின் சொற்களின் புணர்ச்சி குறித்துக் கூறத்தொடங்கி மொழிமுதல் எழுத்துகள் மொழியிறுதி எழுத்துகளை வரையறை செய்து காட்டியுள்ளார். இதனைத்தொடர்ந்து மொழிமரபில் விளக்கிய மெய்மயக்க மரபுகளை மீண்டும் நினைவு கூறத்தக்க வகையில், உயிர்மயங்கியல், புள்ளிமயங்கியல் என உயிரீற்றுச் சொற்கள், புள்ளியீற்றுச் சொற்களுடன் பிற சொற்கள் புணரும் முறைமைக் காட்டும் பகுதிகளுக்குப் பெயரிட்டு விளக்கியுள்ளார்.

இந்த இரண்டு இயல்களிலும் அவ்வச் சொற்களின் ஈறுகளை அகரவரிசையில் அமைத்துச் சொற்புணர்ச்சி இலக்கணம் உரைத்துள்ளார். மேலும், இவர் தாம் உருவாக்கிய தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார உரியியலில் (120) உரிச்சொற்களுக்கு பொருள் விளக்கத்தை நூற்பா வடிவில் தந்துள்ளார். ஆகவே இவர் சொற்பொருள்

காட்டும் “உரிச்சொற்களின் பணுவல்கள்” தோற்றிவித்த மூலவர் என்று குறிப்பிடலாம்.

தொல்காப்பியத்தின் பிற பகுதிகளிலும் சொற்பொருள் சுட்டும் இடங்கள் பற்றி விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றோடு, வழக்கு மொழி, செய்யுள் மொழி ஆகிய இரண்டின் மரபுகளும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்மொழியில் உள்ள பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களையும் தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார். இச்சொற்களில் அமைந்துள்ள இயற்சொற்களையும், திரிசொற்களையும் அவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அதே போல் மருஉ வழக்குச் சொற்கள் பற்றியும் பேசியுள்ளார். இதனைத்தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் உட்புகுந்த வேற்றுமொழிச் சொற்களை அதாவது,

பொங்கர் நாடு, ஒளிநாடு, தென் பாண்டி நாடு, குட்ட நாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலைநாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலை எனச் செந்தமிழ்நாட்டுத் தென்கீழ்ப்பான் முதலாக வடகீழ்பாலிறுதியாக எண்ணிக்கொள்க...²

என்றும், இந்த நாடுகளில் இருந்து வந்த வேற்றுமொழிச்சொற்களை “திசைச்சொற்கள்” என ஏற்றுக்கொண்டு அதனையும் விளக்கியுள்ளார். சான்றாக,

தாயை தள்ளை என்றல், தந்தையை அச்சன் என்றல்³

ஆகும். பன்டைய நாளில் வடமொழி வழக்குகள் தமிழ் வழக்கில் புகுந்தமையால் அவ் வடமொழிச்சொற்களைச் தமிழ்ச் செய்யுளுக்குரியவையாக ஏற்று அவற்றை இனங்கண்டும் கூறியுள்ளார். அவை,

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரிஇ யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே⁴

என்பதாகும். வடசொற்கள் தமிழில் வரும்பொழுது அவற்றை அமைக்கும் நெறிமுறைகளையும் திறம்பட வகுத்துக் கூறியுள்ளார். இதனையடுத்து தொல்காப்பியரின் வழிமுறையைக்கொண்டு நூல்கள் சில

அவர்காலத்திலும், அவருக்குப் பின்னும் தோன்றின.

நிகண்டுகளும் அகராதிகளும்

நிகண்டுகள் மனனம் செய்து பொருள் அறிவதற்காக அமைந்த நூலாகும். அதனால்தான் அவை அனைத்தும் பல்வேறு வகையான பாடல்களில் அமைக்கப்பட்டன. இந்நிகண்டுகளில் ஒரு சொல்லின் பொருளை அறிய நிகண்டுப் பாடல்களின் சொற்பொருள்களையும் நன்கு உணர்ந்திருக்க வேண்டும். அதுமட்டும் அல்லாது பாடல்களின் ஓசை நிரப்புதற்காகச் சேர்ந்த அடைமொழிகள், அசைச் சொற்கள் போன்றவைகள் மனனத்திற்கு தடையாய் நின்றன. இதனால் மனனம் செய்யும் வழக்கம் குறையவே நிகண்டுகளைக் கற்றுப் போற்றுவதும் குறைந்து போயிற்று.

நிகண்டுகளில் தெய்வப்பெயர், மக்கட்பெயர் முதலியனவாக பல்வேறு தொகுதிகளில் சொற்பொருள் விரவிக் கிடக்கின்றன. அதனால் ஒரு சொல்லுக்குப் பொருள் தெரிய வேண்டுமாயின் அச்சொல் எந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்தது என்று தெரிய வேண்டும். அவ்வாறு தெரிந்த பின்னும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதியில் உள்ள பாடல்களை எல்லாம் படித்துப் பார்த்த பின்னரே அச்சொல்லின் பொருள் காணவேண்டும். நிகண்டுகளின் மனனம் இல்லையெனில் குறிப்பிட்ட ஒரு சொல்லையோ பொருளையோ அவ்வளவு எளிதில் பொருள் கண்டு கொள்ள முடியாது. இத்தகு பெரும் முயற்சிக்குப் பின்னரே பொருள் அறியவேண்டியிருக்கும்.

அகராதியில் அவ்வாறு இல்லாமல் ஒவ்வொரு சொல்லும் அ, ஆ முதலிய நெடுங்கணக்கு வரிசையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆகவே, எழுத்து நிரல் தெரிந்தவர் அனைவரும் அகராதிகளில் சொற்பொருள்களை எளிதில் கண்டு கொள்ளலாம். எனவேதான் நாளடைவில் நிகண்டுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து அகராதிகளின் எண்ணிக்கை மேலெழுந்தன.

தமிழ் – தமிழ் அகரமுதலி

தமிழ் அகரமுதலி வரலாற்றில் முதன் முதலில் உரைநடையில் சொற்பொருள்

விளக்கங்களோடு தோன்றிய அகரமுதலி “சதுரகராதி” ஆகும். அதனை ஆக்கியவர் பெஸ்கி என்று அழைக்கப்படும் வீரமாமுனிவர் என்ற பாதிரியார் ஆவார். அதோடு மட்டும் அல்லாது மேலை நாட்டுப் பாதிரியார்களுக்கு நல்ல தமிழ் நடையையும் பேச்சுவழக்கு முறையையும் அறிவுறுத்த செந்தமிழ், கொடுத்தமிழ் ஆகிய நூல்களைப் படைத்துள்ளார். பிறமொழியாளர்கள் தமிழ் கற்கும் வகையில் தமிழ் – இலத்தீன் அகராதி, தமிழ் – போர்ச்சுகீசு அகராதி போன்றவற்றைத் தொகுத்துள்ளார். தமிழில் ஐந்திலக்கண நூலான தொன்னூல் விளக்கத்தையும் படைத்தளித்தார்.

இவ்வாறு தமிழுக்குப் பல்வகையான ஆக்கப்பணிகளைச் செய்த பெஸ்கி 1732 – இல் தமிழ் – தமிழ் அகரமுதலி ஒன்றையும் படைத்தளித்தார். இவ் அகரமுதலி நிகண்டுகளிலிருந்து வேறுபட்டு சொற்பொருள் விளக்கங்களை உரைநடையில் அகராதியாகத் தொகுத்துக் கொடுத்துள்ளார். இவர் இவருக்கு முந்தைய நிகண்டுகளான திவாகரம், பிங்கலம், உரிச்சொல் நிகண்டு, சூடாமணி போன்ற நிகண்டுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தாம் தொகுத்து முறைபடுத்திய அகராதிக்கு “சதுரகராதி” எனப் பெயரிட்டார்.

அகரமுதலியின் வளர்ச்சி

தமிழ் அகராதியியல் வரலாற்றில் அகராதிகளை இரண்டு நிலைகளில் பாகுபாடு செய்யலாம். அவை, தொல் அகராதி, நவீன அகராதி ஆகும். தொல் அகராதி காகிதத்தில் செய்தியை தாங்கி நிற்கும். சொல் விளக்கத்தை தேடுவதில் நேரம் அதிகரிக்கும். மேலும், புதியச் சொற்களை பதிவேற்றுவதில் காலத் தாழ்வு ஏற்படும். ஏனெனில் புதியப் பதிப்பில்தான் புதியச்சொல்லை பதிவேற்றி நிறைவுசெய்ய முடியும். அதே போல் புதிய அகராதி என்பது கணினி அகராதி ஆகும். கணினியை சொடிக்கிய மாத்திரத்தில் சொல்லிற்கான விளக்கம் கிடைக்கும். இதில் சொல் தேடல் என்பது எளிமையானது. ஒரே நேரத்தில் திருத்தம் செய்வதும் எளிமையானது. இதனை அடுத்து அகராதியினை நோக்குமிடத்து தமிழ் அகராதி வரலாற்றில் ஒருமொழி அகராதிகள், இருமொழி அகராதிகள் என்று பல தோன்றியுள்ளன. அவற்றுள் ஒருமொழி

அகராதி என்பது பதிவுச் சொல்லும் விளக்கமும் ஒரேமொழியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். அவை பற்றி சுருக்கமாகக் காண்போம். அவை,

தமிழ் ஒருமொழி அகராதிகளின் வரலாற்றில் முதன்முதலில் தோன்றிய அகராதி சதுரகராதி(1732), அதனைத் தொடர்ந்து மானிப்பாய் அகராதி(1842), தமிழ்மொழியகராதி(1899), தமிழ்ச் சொல்லகராதி(1904), இருபதாம் நூற்றாண்டு தமிழ்ப் பெயரகராதி(1909), மாணவர் தமிழ் அகராதி(1921), தற்காலத் தமிழ்ச் சொல்லகராதி (1925), தமிழ் – தமிழ் அகரமுதலி (1985) – இல் மு. சண்முகம் பிள்ளையை தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்டன. இவ்வகராதி தமிழ் பயில்வோர் அனைவருக்காகவும், பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்களுக்காகவும், ஆசிரியர் முதலானவர்கள் பயன்படத்தக்க வகையில் உருவாக்கப்பட்ட அகராதியாகும். இதனைத் தொடர்ந்து தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1983 – இல் பெருஞ்சொல்லகராதிக்கான திட்டம் தொடங்கப்பட்டு 1988 – இல் தா.வே. வீராசாமியைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு முதல் தொகுதி வெளிவந்தது. இதன் தொடர் பணியாக இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் தொகுதிகள் 1989, 1992, 2002 – ஆம் ஆண்டுகளில் மு.சண்முகம் பிள்ளை, பழனி அரங்கசாமி, பெ. மாதையன் ஆகியோரை முதன்மைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழில் தோன்றிய இருமொழி அகராதிகள் மொழியைப் புரிந்துகொள்ளும் நோக்கிலும், இலக்கு மொழியில் படைப்புகளை படைக்கும் நோக்கிலும் உருவாக்கப்படுகின்றன. தமிழில் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் பலவேறு இருமொழி அகராதிகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தமிழர்களாலும் பிற நாட்டினராலும், குறிப்பாக ஐரோப்பியர்களாலும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில..

தமிழ் இருமொழி அகராதிகளின் வரலாறு கி.பி. 1679 – இல் தொடங்குகின்றன. தமிழ் – போர்த்துகீசிய அகராதி (1679), தமிழ் – இலத்தீன் அகராதி (வீரமாமுனிவர் – 1742), தமிழ் – பிரெஞ்சு அகராதி (வீரமாமுனிவர் – 1749), தமிழும் இங்கிலேசுமாயிருக்கிற அகராதி (பெப்ரீஷியல் அகராதி – 1779), இராடலர் தமிழ் ஆங்கில

அகராதி (1834), தமிழ் – பிரெஞ்சு அகராதி (1855), தமிழ் ஆங்கில அகராதி (1859), வின்சலோ தமிழ் ஆங்கில அகராதி (1862), தமிழ் – ஆங்கில அகராதி (1888), தரங்கம்பாடி அகராதி (1897), தமிழ்ப் பேரகராதி (1924 – 36), தமிழ் – ஆங்கில அகராதி (1931), சுருக்கத்தமிழ் அகராதி (1955), லிப்கோ தமிழ் – தமிழ் ஆங்கில அகராதி (1966), கழகத்தமிழ் ஆங்கில அகராதி (1976), மணிமேகலைத் தமிழ் தமிழ் – ஆங்கில அகராதி (1983), செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி (1985), க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி (1992 – 2020), நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி (2000), மாணவர் மொழியாக்க அகராதி (2002) முதலியனவாகும்.

தமிழ் ஒருமொழி அகராதிகளின் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைவது தொல்காப்பிய உரியியல் ஆகும். தமிழ் அகராதி வரலாற்றில் இருமொழி அகராதிகள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க வகையில் சில பல சிறப்புகளைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

தொல் அகராதியியை விட புதிய அகராதி எளிதில் எங்கும் எடுத்துச் செல்லக் கூடியதாகும். உடனுக்குடன் புதியச் சொற்களைப் பதிவேற்றி பயன்பாட்டாளரை ஊக்கப்படுத்த முடியும்.

தமிழ் அகரமுதலியின் வரலாறும் வளர்ச்சியும் பரந்து விரிந்தது. காலத்திற்கேற்ப புதியச் சொற்களை ஏற்று தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டு பல்கிப் பெருகி வளர்ந்து கொண்டு வருவதை நம்மால் பார்க்க முடிகின்றது. இது மென்மேலும் வளர்ந்தோங்கும். தமிழுலகம் போற்றிக் கொண்டாடும். தமிழும் தமிழுலகம் உள்ளவரை அகரமுதலி தழைக்கும். செழிக்கும்.

அடிக்குறிப்பு

1. தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, சுப்பிரமணியன்.ச.வே., மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2006–ப.28.
2. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2007 – ப.360
3. தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, சுப்பிரமணியன்.ச.வே., மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2006– ப.329.
4. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2007 – ப.361

பேரகரமுதலித் திட்டமும் பெருஞ்சித்தரனாரும்

சு.வீரவேலு
பதிப்பாசிரியர்
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்
திட்ட இயக்ககம்
சென்னை.

இன்றைக்குத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் மட்டுமின்றிப் பன்னாட்டு மொழியாய்வு அறிஞர்கள், அகராதியியல் வல்லுநர்கள், மொழியியலாளர்கள் யாவரும் உற்றுநோக்கி கூர்ந்து கேட்டு உள்வாங்கி ஆய்ந்து கொண்டு இருப்பது செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கத்தின் அரிய ஆக்கவகம் கொண்ட சோர்விலாச் செயல்பாடான சொற்குவையும், இணையவழிப் பன்னாட்டுக் கலைச்சொல்லாக்கப் பயிலரங்கையும்தான்.

தமிழுக்கும் தமிழினத்திற்கும் என்ன நன்றென்றால் ஏற்றிப் போற்றி உடனின்றி உதவும் உத்தமர் குணத்தார். அதே நேரத்தில் தமிழுக்கு தமிழினத்திற்கும் ஒன்று தீதொன்று என்றால் எதிர்பார். என்ன இடர் வரினும் கலங்காமல் களமிறங்கும் களங்கமற்றப் போராளியாகத் திகழ்ந்தவர் பெருஞ்சித்திரனார் ஆவார்.

1933 - ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 10ஆம் நாள் துரைசாமி ஐயா குஞ்சம்மாள் அம்மையார் அவர்களின் இரண்டாவது மகவாகவும் முதலாவது மகனாகவும் பிறந்த பாவலரேறு ஐயாவின் இயற்பெயர் மாணிக்கம் என்பதாகும். ஆறாம் அகவையில் பள்ளிக்குச் சென்று இவர் தம் ஒன்பதாம் அகவையிலேயே குழந்தை என்னும் கையெழுத்து இதழைத் தாமே இதழாசிரியாக

இருந்து நடத்தினார்.

அதனால் பள்ளிக்கூடங்களில் இவர் 'குழந்தை ஆசிரியர்' என்று அனைவராலும் அழைக்கப் பெற்றார். கௌனி, அருணமணி மாணிக்கம் அருணன் என தமக்குத்தாமே புனைப் பெயர்களைச் சூட்டிக்கொண்டார். இரவு பள்ளி நடத்தியவர். தூவல் (பேனா) வன்மையா ? நாவன்மையா என்ற தலைப்பில் திருச்சி வானொலி நடத்திய பட்டிமன்றத்தில் தூவலே வன்மையானது என்று பேசிப் பரிசு பெற்றார். அன்று அவர் அகவை 13. அப்பொழுதே 'மல்லிகை' என்ற தம் முதல் பாவியம் எழுதினார் (1945). 'பூக்காரி'யும் அக்காலை எழுதப்பட்டு வெளியான பாவியமாகும். பிற்காலத்தில் கொய்யாக்கனி என்ற பெயரில் பாவியமாக தொகுத்து நூலாக வெளிவந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு இளம் மாணவர் பருவத்திலேயே பாவியம் இயற்றும் அளவிற்கும் இதழாசிரியராக இருக்கும் தகுதியையும் பெற்றிருந்தார்.

கல்லூரியில் கற்கும் கால மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணர் இவருக்கு ஆசிரியராக அமைந்தது ஒரு பெரும் வாய்ப்பு. கற்பிப்போர் கற்போரைக் காழுறுவர் என்பதற்குகிணங்க இருவரும் தமிழால் ஒருவராயினர்.

தமிழ் மொழி, இன, நில நலத்திற்காக பன்முறை சிறை சென்றார். சிறையில் கூட அவர் தம் சிந்தனை முழுக்க முழுக்க இம்மக்களுக்கானதாகத்தான் இருந்தது. இந்திராகாந்தியின் சாம்பல் கலசத்தை ஊர் ஊராக எடுத்துக்கொண்டு அரசியல் செய்த அன்று அது வரிப்பணத்தில் செய்யும் பெரும்பிழை என்று கண்டித்து உச்சநீதிமன்றம் சென்று வழக்காடிய துணிவு எவரும் பெற்றிலர். பொதுவுடமைக் கருத்துக்களில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் தமிழ்மொழி, தமிழ் இனம், தமிழ் நிலம், ஆகிய மூன்றின் மீதும் அதிக அக்கறை கொண்டார். இம்மூன்றையும் காக்கும் பணியில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் தென்மொழி என்ற தனித்தமிழ் இதழைத் தொடங்கி அதனை தமது முகாமையான போர் கருவியாக கொண்டார்.

‘தமிழ்ச்சிட்டு’, ‘தமிழ்நிலம்’ ஆகிய இதழ்களையும் நடத்தி வந்தார். உலகத் தமிழ் கழகத்தை கட்டமைத்தார். கடல் கடந்து பல நாடுகள் சென்று அங்குள்ள தமிழர்களுக்குத் தமிழ் உணர்வை ஊட்டினார். இடையில் தமக்கு கிடைத்த காண்துறைப் பணி, அஞ்சலகப் பணி, இரண்டையும் தமிழ்ப் பணிக்காக துறந்தார். பொருளாதார நெருக்கடிகளை பொறுத்துக்கொண்டு தொய்வின்றி களம் கண்டார். அரசியல் நெருக்கடிகளை அஞ்சாமல் எதிர் கொண்டு சிறை சென்றார். ஆயிரமாயிரம் அல்லல்களுக்கிடையே அயராமல் தமிழ்ப் பணியாற்றியவர்.

வேர்ச்சொல் ஆய்வில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு எருந்தந்துறை பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட ஆங்கில அகராதியை அப்படியே மனனம் செய்தார் பாவாணார். அதில் மூலமொழி குறிப்பிடாத பல சொற்களை கண்டு அதற்கான ஆய்வில் ஈடுபட்டார் வெற்றிகண்டார். இத்தகைய வேர்ச்சொல் ஆய்வில் ஒப்பற்ற மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணாரின் சொற்பிறப்பியல் (word Archelogy) ஆய்வினை எந்த ஒரு புரவலரும், அரசும் ஒரு பொருட்டெனக் கொள்ளாத நிலையில் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியை உருவாக்க வேண்டிய காலத்தின் தேவையைக் கருத்தில் கொண்ட பாவலரேறு

அவர்கள், பேரா. திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சொக்கப்பனார் உள்ளடங்கிய ஐவர் குழு பன்முறை விளக்கக் கட்டுரைகள் எடுத்துக்கொண்டு விண்ணப்ப வேண்டுகோளுடன் அரசிடம் சென்றும் எவ்வித முன்னேற்றமும் இல்லை.

காலத்தைக் கருத்தில் கொண்ட பாவலரேறு அவர்கள் தமது தனித்தமிழ்த் திங்கள் இதழான தென்மொழி வாயிலாக அதன் வாசகர்கள் உதவியுடன் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி திட்டத்தை முதன் முதலில் அறிவித்து செயல்படுத்தினார். 1970இல் 25 பக்கங்களைக் கொண்ட இத்திட்டவர் வரைவை தாம் ஒருவராக இரண்டு நாட்கள் ஒரே மூச்சில் எழுதி வெளியிட்டார்கள். மாதம் பத்து உருபா வீதம் நல்கை வழங்கும் 206 உறுப்பினர்களை கொண்டு இத்திட்டம் செயல்பட்டது. 1970 டிசம்பரில் தொடங்கப் பெற்றது. இதன் பின்னர் 21.02.1973-இல் திருவாரூரில் நிகழ்ந்த திரு.வி.க. சிலை திறப்பு விழாவில் மேனாள் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் சிலை திறப்பு விழாவில் அறிவித்தபடி 1974 மே திங்களில் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் அரசின் துறையாக தொடங்கப்பட்டது.

மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணார் அவர்கள் இயக்குநராகப் பணியமர்த்தம் பெற்றார். இதில் இயக்ககப் பணிக்கும், பாவாணருக்கு உதவியாளராகவும் பாவலரேறு அவர்களின் மகன் பூங்குன்றனார் அவர்கள் பணியமர்த்தம் பெற்றார். அன்று தொடங்கி இன்றுவரை இவ்வியக்கத்தின் பதிப்பாசிரியராகப் பணிசெய்து அகரமுதலி மடலங்கள் 31, சுருக்கப் பதிப்பு, வினைச்சொல் அகரமுதலி, வேர்ச்சொல் அகரமுதலி என பல்வேறு நூல்களை வெளியிட பேருதவி செய்து வருகின்றார்கள்.

இதில் பாவலரேறு அவர்களின் இணையர் தாமரை அம்மையார் அவர்கள் தம் துணைவருக்காகப் பொதுவாழ்வில் ஒத்துழைத்தைப் போல வேறு எவரும் அளித்ததாக தெரியவில்லை. பாவலரேறுக்குப்பின் தென்மொழி இதழை நடத்தியதில் ஆகட்டும், தம் மக்களை தமிழ் உணர்வு குன்றாமல் வளர்த்ததில் ஆகட்டும்,

அவர்களையும் சான்றோர்களாக வார்த்து எடுத்த செயல்பாட்டில் ஆகட்டும் இவருக்கு இணை இவரே. இதில் இன்னுமொரு சிறப்பு என்னவென்றால் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தமிழ்த் தொண்டாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உலக அரங்கில் ஞால முதல் மொழியும், ஆரியத்துக்கு வேரும், அனைத்து மொழிகளுக்கு மூலமும் தமிழ்மொழியே என்ற உண்மையை உறுதி செய்யப்பட்டு நிறுவப்பட்டுள்ள நிலையை உருவாக்கிட முழுமுதற் காரணமாக விளங்கிய மொழி ஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் ஆகிய இருவரையும் இவ்வியக்கம் என்றும் மறவாது. அதன் தொடர்ச்சியில் இவ்வியக்கம் கலைச்சொல்லாக்கம் சொற்குவை செயற்பாட்டில் தமிழ் வளர்ச்சிக்கான ஆக்கப் பணிகளை செய்து வருகிறது. கலைச்சொல்லாக்கத்தில் தமிழில் ஆர்வமுடைய

பல்துறை அறிஞர்களையும் ஒருங்கிணைத்து அவர்களிடமிருந்து கலைச்சொற்கள் பெறப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது உலகம்முழுவதும் இருக்கின்றதுறைசார் அறிஞர்கள் தமிழ், அறிஞர்கள் அனைவரிடமிருந்தும் சொற்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகலில் பன்னாட்டுக் கலைச்சொல், கருத்தரங்குகள், காணொலி வாயிலாக நடத்தப்படுகின்றன. கிழமைதோறும் கலைச்சொற்கள் கணிசமான அளவில் தொகுக்கப்பட்டு சொற்குவையில் சேர்க்கப்படுகின்றன. அந்த வகையில் இவ்வியக்கத்தின் செயல்பாட்டினை உலகளாவிய அளவில் கொண்டு செல்லுகின்ற செயல்வீரர் இயக்குநர் முனைவர் கோ. விசயராகவன் அவர்களின் தாழாது உஞ்றும் தமிழ்ப்பணி போற்றுதற்குரியது.

மலர்க்குழு மற்றும்
இயக்ககப் பணியாளர்கள்

முனைவர் கோ. விசயராகவன்
இயக்குநர்

முனைவர் மா.பூங்குன்றன்
பதிப்பாசிரியர்

திரு சு.வீரவேலு
பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் தி. பாலசுப்பிரமணியன்
பதிப்பாசிரியர்

திரு கி.தமிழ்மணி
பதிப்பாசிரியர்

திரு ஏ. காந்தி
உதவிப்பதிப்பாசிரியர்

திரு வே.பிரபு
தொகுப்பாளர்

திரு கி.இராமர்
தொகுப்பாளர்

திருமதி ஜெ.சாந்தி
தொகுப்பாளர்

முனைவர் வே.கார்த்திக்
தொகுப்பாளர்

திருமதி கு.சங்கீதா
தொகுப்பாளர்

திருமதி ஆ.மு. பிந்து
கண்காணிப்பாளர்

திரு நா.பாலகிருஷ்ணன்
இளநிலை உதவியாளர்

திருமதி க. கஸ்தூரி
கணிப்பொறியாளர்

திரு ப. தீபக்
கணிப்பொறியாளர்

திருமதி பா. சரண்யா
சுருக்கெழுத்தர்

திருமதி இரா. கற்பகம்
அலுவலக உதவியாளர்

திரு வெ. சுதாகர்
ஓட்டுநர்

திருமதி. ஆ. குணசுந்தரி
துப்புரவாளர்